

உலக சோசலிச வலைத் தள ஆய்வு

• தொகுதி 2 இதழ் 1

• 2010 ஏப்ரல்-ஜூன்

• விலை ரூபா 50.00 / 3 euros

- இலங்கையில் குறைவான வாக்களிப்பு: எதிர்வரும் வாக்க யுத்தத்திற்கான அறிகுறி
- 2010ல் சோசலிச சமத்துவக் கட்சியின் முன்னோக்கும் பணிகளும்
- கிரேக்க கடன் நெருக்கடி வாக்கப் போராட்டத்தில் ஒரு புதிய கட்டத்தை சுட்டிக் காட்டுகிறது
- ஈரான் மீதான அமெரிக்க தாக்குதல் நெருங்குகின்றதா?
- வணிகப்போர் மூலம் ஆபத்து அதிகரிக்கின்றது
- 2002 முஸ்லிம் எதிர்ப்பு இனப் படுகொலைகளில் குஜராத் முதலமைச்சரின் பங்கு பற்றி அவர் விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்பட்டார்
- இலங்கையில் பாராளுமன்ற ஜனநாயகத்தின் அழிவு
- இலங்கை: தமிழ் தேசிய கூட்டமைப்பும் “சுயநிர்ணய உரிமை” வேலைத்திட்டமும்

www.wsws.org

உலக சோசலிச வலைத் தள கட்டுரைகளின் தொகுப்பு

உலக சோசலிச வலைத் தள ஆய்வு

“உலக சோசலிச வலைத் தள ஆய்வு” நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவின் இலங்கைப் பகுதியான சோசலிச சமத்துவக் கட்சியால் மூன்று மாதத்துக்கு ஒரு முறை வெளியிடப்படும் சஞ்சிகையாகும்.

இங்கு பிரசுரமாகும் அனைத்துக் கட்டுரைகளும் உலக சோசலிச வலைத்தளத்திற்கு சொந்தமானதாகும். இங்கு வெளியாகும் எதையும் அனுமதியின்றி பிரதி எடுப்பதும் மீள் பிரசுரம் செய்வதும் முழுமையாகத் தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது.

உங்கள் கருத்து:

301 1/1, பிரதான வீதி, அத்தியாய,
தெஹிவளை. தொலைபேசி: 011 2712104
மின்னஞ்சல்: wswscmb@sltnet.lk

சந்தா விபரங்களுக்கு கடைசிப் பக்கத்தைப் பார்க்கவும்.

உலக சோசலிச வலைத் தளம் WWW.WSWS.ORG

உலக சோசலிச வலைத் தளமானது நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவின் வெளியீடாகும். இது நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவின் இணைய மையமாகும். இதன் மூலம் உலகின் முக்கிய சம்பவங்கள் பற்றிய நாளாந்த ஆய்வுகளும், விபரங்களும் அதே போல் அரசியல், பொருளாதார, சமூக சம்பவங்களினதும் மற்றும் உலகம் பூராவுமான தொழிலாளர் போராட்டங்கள், கலை, கலாச்சாரம், விஞ்ஞானம், வரலாறு மற்றும் தத்துவம் பற்றிய ஆய்வுகளும் கட்டுரைகளும் மார்க்சிசத் தளத்தில் இருந்து வழங்கப்படுகிறது.

உலக சோசலிச வலைத் தளம் நடைமுறையில் உள்ள ஊடகங்களுக்கு ஒரு பெறுமதி மிக்க பதிவீடாகும். இந்த அனைத்துக்கும் மேலாக, தீர்க்கமான சோசலிச சிந்தனையின் உரிமைக்குள் பிரவேசிக்கும் வரலாற்று உண்மைகள் பற்றிபும், 21ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் மனித குலம் முகம் கொடுத்துள்ள அத்தியாவசியமான பிரச்சினைகள் சம்பந்தமாக சிந்திப்பவர்களுக்கும் ஒரு விமர்சன ரீதியான மேடையை வழங்குகிறது.

அத்தோடு, உலக சோசலிச வலைத் தளம் டொரண்டோ இயக்கத்தின் வரலாறு, கோட்பாடு மற்றும் சமகால ஆய்வுகளை உள்ளடக்கிய பாகங்களையும் சிறிய நூல்களையும் விலை கொடுத்து வாங்கும் வசதிகள் கொண்ட ஒரு இணைய நூலகத்தையும் -Mchring Books Online- நடத்துகிறது.

உள்ளே

- இலங்கையில் குறைவான வாக்களிப்பு எதிர்வரும் வர்க்க யுத்தத்திற்கான அறிகுறி.....2
- 2010ல் சோசலிச சமத்துவக் கட்சியின் முன்னோக்கும் பணிகளும்.....4
- சமூக நெருக்கடி மற்றும் போர் பற்றிய அவசர மாநாடு
சோசலிச மாற்றீடுக்கான போராட்டம்.....11
- டெக்ஸ்டர் அவென்யூ தீவிபத்து விசாரணையின் முக்கியத்துவம்.....14
- ஓபாமாவின் வருகை ஆப்கானிஸ்தானில் அமெரிக்க நெருக்கடிமை
எடுத்துக்காட்டுகிறது.....16
- வாஷிங்டன் அனுசக்தி மாநாடு ஈரான் மற்றும் வட கொரியாவிற்கு எதிரான
அமெரிக்கப் பிரச்சாரத்தை ஊக்குவிக்கிறது.....18
- சோசலிசமும் கிரேக்கக் கடன் நெருக்கடியும்.....20
- ஐரோப்பாவில் ஒரு திருப்பு முனை.....22
- ஐரோப்பிய வேலைநிறுத்தங்களும் தொழிற்சங்கங்களும்.....24
- கிரேக்க கடன் நெருக்கடி வர்க்கப் போராட்டத்தில் ஒரு புதிய கட்டத்தை
கட்டிக் காட்டுகிறது.....26
- கிரேக்கத்திற்கு அவசரப் பிணை எடுப்புத் திட்டம்: உலகப் பொருளாதார நெருக்கடியில்
ஒரு புதிய கட்டம்.....31
- ஹைட்டி பற்றிய ஐ.நா. நன்கொடையாளர்கள் மாநாட்டில் வாஷிங்டன் காலனித்துவ
வடிவிலான கட்டுப்பாட்டை உறுதிப்படுத்துகிறது.....33
- ஈரான் மீதான அமெரிக்க தாக்குதல் நெருங்குகின்றதா?.....34
- அரசாங்க-எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டக்காரர்களை தாய் இராணுவம் தாக்கியதில் 21 பேர்
மரணம்.....35
- வணிகப்போர் மூலம் ஆபத்து அதிகரிக்கின்றது.....38
- சீனாவில் சமூகத் துருவப்படுத்தல் அதிகரிக்கின்றது.....39
- பாகிஸ்தான் விமானத் தாக்குதலில் எழுபதுக்கும் அதிகமான பொதுமக்கள்
கொல்லப்பட்டனர்.....42
- இந்தியாவும் பாகிஸ்தானும் பேச்சுவார்த்தை நடத்திய போதிலும் "பல் அம்ச
பேச்சுவார்த்தையை" மீண்டும் தொடங்கவில்லை.....44
- இந்திய கோயில் நெரிசலில் சிக்குண்டு 63 பேர் இறப்பு.....47
- 2002 முஸ்லிம் எதிர்ப்பு இனப் படுகொலைகளில் குஜராத் முதலமைச்சரின் பங்கு பற்றி
அவர் விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்பட்டார்.....49
- ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீர் பொதுத்துறை வேலை நிறுத்தத்தை அரசு அடக்குமுறை
தோற்கடிக்கிறது.....51
- இந்திய அரசாங்கம் மாவோயிஸ்டுக்கள் மற்றும் பழங்குடிகள் மீதான போரில்
பின்னடைவைச் சந்திக்கின்றது.....53
- இலங்கை தேர்தல்: நவசமசமாஜக் கட்சியின் தேர்தல்கால அறிவுமந்தம்.....55
- சோசலிச சமத்துவக் கட்சி, ஐக்கிய சோசலிச கட்சிக்கு பதிலளிக்கின்றது.....58
- இலங்கை சோசலிச சமத்துவக் கட்சி எதிர்க் கட்சி வேட்பாளர் கைது செய்யப்பட்டதை
கண்டனம் செய்கின்றது.....62
- இலங்கை அரசாங்கம் புதிய இணையத்தள கட்டுப்பாடுகளுக்கு தயாராகின்றது.....64
- இலங்கையில் பாராளுமன்ற ஜனநாயகத்தின் அழிவு.....65
- இலங்கை: அவசரகாலச் சட்டத்தை அகற்று!.....67
- இலங்கை அரசாங்கம் வேலை நிறுத்தங்கள் குறைந்த மட்டத்தில் இருப்பதையிட்டு
தற்பெருமை கொள்கின்றது.....69
- இலங்கை: அரசாங்க சார்பு குண்டர்கள் பெருந்தோட்ட தொழிலாளர்களை தாக்கினர்...71
- 2010 பொதுத் தேர்தலுக்கான சோசலிச சமத்துவக் கட்சியின் விஞ்ஞாபனம்.....73
- இலங்கை: தமிழ் தேசிய கூட்டமையும் "சுயநிர்ணய உரிமை" வேலைத்திட்டமும்.....79
- இலங்கை அரசாங்கம் எதேச்சதிகாரத்தை நிறுவ பிரச்சாரம் செய்கின்றது.....80
- இலங்கை தேர்தலின் அனைத்துலக முக்கியத்துவம்.....83
- இலங்கை தேர்தல் முடிவுகள் வர்க்க மோதலுக்கு களம் அமைக்கின்றன.....84
- பிரான்சில் இருந்து வெளியாகி இருக்கும் Welcome: டுலம்பெயர்ந்தவர்களுக்கு எதிரான
முறைமைகள் பற்றிய ஓர் உணர்வுபூர்வமான வெளிப்பாடு.....87
- இந்து வலதுசாரிகளால் இரக்கமின்றி வேட்டையாடப்பட்ட இந்தியாவின் நன்சு
அறியப்பட்ட ஓவியர் கட்டார் குடிபிழைமை பெறுகிறார்.....88
- இலங்கை சோசலிச சமத்துவக் கட்சி மும்மொழி வலைத் தளத்தை ஸ்தாபித்துள்ளது.....91

இலங்கையில் குறைவான வாக்களிப்பு: எதிர்வரும் வர்க்க யுத்தத்திற்கான அறிகுறி

கே. ரட்னாயக்க
17 ஏப்பிரல் 2010

இலங்கையில் கடந்த வாரம் நடந்த பொதுத் தேர்தலில் முன்னெப்போதும் இல்லாதளவு வாக்களிப்பு குறைவாக இருந்தமை, முழு அரசியல் ஸ்தாபனத்தின் மீதும் வெகுஜனங்கள் கொண்டுள்ள அதிருப்தியின் அளவை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டியதால், கொழும்பு ஆளும் வட்டாரத்தில் பீதி கிளம்பியுள்ளது. பதிவு செய்த வாக்காளர்களில் வெறும் அரைவாசிப் பேர், அதாவது 52 வீதமானவர்களே வாக்குப்பெட்டிகளை நிரப்பியிருந்தனர். இது 1989ல் இடம்பெற்ற குறைவான வாக்களிப்பை விட 12 வீதம் குறைவானதாகும். யுத்தத்தால் அழிக்கப்பட்ட வடக்கின் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் வாக்களிப்பு வெறும் 23 வீதமாக இருந்தது.

இந்தப் பெறுபேறுகள் பிரதிபலிக்கும் பரந்த அரசியல் அந்நியமாதலை மறைக்க கொழும்பில் சகல முயற்சிகளும் எடுக்கப்படுகின்றன. போதுமான ஊழல்தீவிரமாக பிரச்சாரம் செய்யவில்லை என ஆரம்பத்தில் ஏதிர்க் கட்சிகள் மீது குற்றஞ்சாட்டிய பின்னர், போக்குவரத்து அமைச்சர் டலஸ் அலகப்பெரும், "அரசியல் மற்றும் சமூக ஸ்திரீத் தன்மையுடன் நாட்டில் சாதாரண நிலைமை" நிலவுவதற்கான ஆதாரமே இந்த குறைவான வாக்களிப்பு என கடந்த சனிக்கிழமை பிரகடனம் செய்ததோடு, பிரித்தானியா மற்றும் அமெரிக்கத் தேர்தல்களிலும் இதே போன்ற தரவுகள் இருந்ததாக தெரிவித்தார்.

அலகப்பெரும் தெரிவிப்பது போல், பிரித்தானியாவிலும் அமெரிக்காவிலும் அரசியல் உறவுகள் மற்றும் சமூக பதட்டங்கள் இல்லாமல் இல்லை என்ற உண்மைக்கும் முற்றிலும் மாறுபட்ட விதத்தில், இலங்கை தேர்தல் முடிவுகள் சாதாரண நிலைமையில் இருந்து மிகவும் தொலைவில் உள்ளது 2004ல் நடந்த முந்தைய பொதுத் தேர்தலில் 76 வீதமானவர்கள் வாக்களித்திருந்தனர். அரசாங்கத்தின் வெற்றிக் கொண்டாட்டங்களுக்கு அப்பால், பதிவு செய்த வாக்காளர்களில் முக்கால் பகுதியினரே அந்தத் தேர்தலில் வாக்களித்திருந்தனர். ஐக்கிய தேசியக் கட்சி (யூ.என்.பி.), மக்கள் விடுதலை முன்னணி (ஜே.வி.பி) மற்றும் தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பு ஆகிய எதிர்க் கட்சிகளுக்கும் தேர்தல் முடிவுகள் மேலும் பாதாளமாக இருந்தது.

ஒரு கயாதீனக் குரலாக காட்டிக்கொள்ளும் சண்டே டைம்ஸ் பத்திரிகை, கடந்த வாரக் கடைசியில் வெளியிட்ட ஆசிரியர் தலையங்கத்தை இப் பிரச்சினைக்காக அர்ப்பணித்திருந்தது. "மக்களின் குரல் ஒங்கி ஒலித்தது" மற்றும் "அரசாங்கம் உரிமை கோரும் மக்களின் ஆணை, ஒரு விவாதத்துக்குரிய புள்ளியாக இன்னமும் இருக்கின்றது," என்ற உண்மையை அது புலம்பியது. குண்டர் தாக்குதல் மற்றும் அரசு இயந்திரத்தின் மீதான அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாடு ஆகிய எதிர்க் கட்சிகளால் கூறப்பட்ட சாக்குப் போக்குகளை கவனத்தில் கொண்ட அது, பின்னர் அத்தகைய "துஷ்பிரயோகங்கள் புதியவை அல்ல" என சரியாக கட்டிக் காட்டியிருந்தது. அதன் சொந்த விளக்கம் சாதாரணமானது: "வாக்காளர்களின் சோர்வு—மற்றும் அக்கறையின்மையும் இறுதியாக அவற்றின் வெளிப்பாட்டை கண்டன." வேறு வார்த்தைகளில் சொல்வதென்றால் அண்மைய மாதங்களில் நடந்த மாகாண சபை தேர்தல், ஜனாதிபதி தேர்தல் மற்றும் பாராளுமன்றத் தேர்தல்களால் களைப்புற்ற வாக்காளர்களே குற்றஞ்சாட்டப்பட வேண்டியவர்கள் என்பதாகும்.

ஜனாதிபதி மலிந்த இராஜபக்ஷவின் எதேச்சதிகார ஆட்சியை பற்றி கொஞ்சம் விமர்சனம் கொண்டுள்ள சண்டே லீடர் பத்திரிகை, தொடர்ந்தும் சோர்வை வெளிப்படுத்தியது. "ஜனநாயகம் இறந்து விட்டது" என்ற தலைப்பில் கடந்த வாரக் கடைசியில் அது வெளியிட்ட ஆசிரியர் தலையங்கம், "ஒரே கட்சி, அல்லது மிகவும் சரியாக சொன்னால், ஒரே குடும்பம்" ஆட்சி செய்வது ஒரு சாதனை, என தெரிவித்துள்ளது. "மற்றும் நாட்டின் பிறஜனங்களுக்கு ஒரு தேர்வுதான் உள்ளது. அவர்கள் ஆளும் குடும்பத்துக்கு தமது விகலாசத்தை, அடிப்பணியை மற்றும் நன்றியுணர்வை வெளிப்படுத்த வேண்டும், அல்லது கைது, சாவு அல்லது முற்றிலும் பொருத்தமற்ற மோசமான அதிகாரம் இன்மையின் ஆபத்தை எதிர்கொள்ள வேண்டும்." புறமுதுகில் அதுவும் வாக்காளர்களை குற்றஞ்சாட்டியது. "மக்களின் இதயத்திலும் மனங்களிலும் மீண்டும் ஜனநாயகம் ஒரு பிடிப்பை ஏற்படுத்தினால் மட்டுமே" அது பதும்பிக்கப்படும் என அது குறிப்பிட்டது. வேறு

வார்த்தைகளில் சொன்னால், தமது ஜனநாயக கருத்துக்கள் நகக்கப்படுவதற்கு அனுமதித்தமைக்காக, "ஜனநாயகத்தின் சாவுக்கு" சாதாரண மக்கள் மீது குற்றஞ்சாட்ட வேண்டும் என்பதாகும்.

இத்தகைய அனைத்து உருக்குலைந்த விளக்கங்களிப்புகளும் டி.அரசாங்க மற்றும் எதிர்க் கட்சிகளின் கயதிருப்தி விளக்கங்கள் மற்றும் இலங்கை தாராளவாதத்தின் இரத்தச்சோகை பிரதிநிதிகளின் இருண்ட தோல்விவாதம் இரண்டும்— அடிப்படை விடயத்தை மூடிமறைக்க திட்டமிடப்பட்டவை. இதற்கு வாக்காளர்களின் "சோர்வு" அல்லது ஜனநாயக உணர்வு குறைவாக இருப்பதோ காரணமல்ல. மாறாக, எந்தவொரு முதலாளித்துவ கட்சிகளால், அல்லது பாராளுமன்ற தேர்தல்களின் மட்டுப் படுத்தப்பட்ட இயக்கமுறைகளின் ஊடாக தமது தேவைகள் இட்டு நிரப்பப்படும் என்ற நம்பிக்கை அவர்களுக்கு இல்லை என்பதே உண்மையாகும். பெரும்பாலானவர்கள் வாக்களிக்காமல் இருப்பதன் மூலம் தமது அந்நியப்படுதல், அதிருப்தி மற்றும் சீற்றத்தை பதிவுசெய்துள்ளனர்.

அரசியல் ஸ்தாபனத்தின் மீதான பகைமையின் ஆழம், ஆட்சியில் இருந்த அரசாங்கங்களால் முன்னெடுக்கப்பட்ட வாழ்க்கைத் தரத்தின் மீதான தாக்குதல் மற்றும் தசாப்த கால உள்நாட்டு யுத்தத்தின் விளைவாகும். யூ.என்.பி. மற்றும் இராஜபக்ஷவின் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி போன்ற இலங்கை முதலாளித்துவத்தின் இரு நிறுவனக் கட்சிகளுக்கான ஆதரவானது, பிரிவினைவாத தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுக்கு எதிரான மோதல்கள், இந்தக் கட்சிகளது தொடர்ச்சியான சந்தை சார்பு வேலைத் திட்டம், பெரும் சமூக சமத்துவமின்மை ஆகிய சிரமங்களால் அரித்துப் போனது. 1990களில், அநேகமானவர்கள் கண்டனத்துக்காக சிங்கள பேரினவாத ஜே.வி.பி.க்கு வாக்களித்த போதிலும், 2004ல் தேர்தெடுக்கப்பட்ட அரசாங்கத்தில் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியில் இணைந்துகொண்ட பின்னர், ஜே.வி.பி. ஒரு மாற்றிடு என்ற நிலையில் இருந்து கலிழ்ந்தது.

இராஜபக்ஷவின் புதுப்பிக்கப்பட்ட யுத்தத்தை பெரும்பாலானவர்கள் எதிர்த்த

அதே வேளை, கடந்த மே மாதம் புலிகள் தோல்வியடைந்தமை, வாழ்க்கைத் தரத்தை மேம்படுத்தவும் பொலிஸ்-அரசு நடவடிக்கைகளை இலகுவாக்கவும் வழியமைக்கும் என பரந்தளவில் எதிர்பார்த்தனர். எவ்வாறெனினும், "சமாதானம் மற்றும் கபீட்சம்" பற்றிய இராஜபக்ஷவின் வாக்குறுதிகள் பொய் என்பது நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. சமூக சமத்துவமின்மை ஆழமடைந்துள்ளது. ஜனத்தொகையில் 15 வீதமானவர்கள் மிக ஏழ்மையான உத்தியோகபூர்வ வறுமைக் கோட்டின் கீழ் வாழ்கின்றார்கள். பொருளாதாரம் கடனில் மூழ்கியுள்ள நிலையில், ஒரு புதிய "பொருளாதார யுத்தத்தை" அறிவித்த இராஜபக்ஷ, அவசரகால சட்டத்தை நீட்டித்ததோடு சம்பள உயர்வு கோரி போராடிய தொழிலாளர் பகுதியினர் மீதும் பாய்ந்தார். யுத்தத்தை ஆதரித்த எதிர்க் கட்சிகள், இராஜபக்ஷவின் வர்த்தக சார்பு நிகழ்ச்சித் திட்டத்துடன்

பணிகொண்ட கொடூரமான யுத்தத்தை முன்னெடுத்தமைக்குப் பொறுப்பாக இருந்த ஜெனரலான, எதிர்க் கட்சி வேட்பாளர் சரத் பொன்சேகாவை ஜனவரியில் நடந்த ஜனாதிபதி தேர்தலில் கூட்டமைப்பு ஆதரித்ததை அடுத்தே இந்த நிலைமை வளர்ச்சி கண்டுள்ளது.

கடந்தவாரத்தில் இடம்பெற்ற குறைவான வாக்களிப்பின் மூலம் வாக்காளர்களால் வெளிப்படுத்தப்பட்ட மிகவும் அடிப்படையான பகைமை, எதிர்வரும் வர்க்க மோதல்களுக்கான அறிகுறியாகும். கிரேக்கம், ஐரோப்பா மற்றும் உலகம் பூராவும் உள்ள தமது சமதரப்பினரைப் போல், இலங்கையில் உள்ள தொழிலாளர்களும், மோசமடைந்துவரும் பூகோள பொருளாதார நெருக்கடிக்கு உழைக்கும் மக்கள் விலை கொடுக்க வேண்டும் என நிதிய மூலதனம் கோருகின்ற நிலையில், வாழ்க்கைத் தரத்தின் மீது புதிய மோசமான தாக்குதல்களை

ஹர்த்தால் முதல் அந்த வரலாறு தொடங்குகிறது. தமது அடிப்படை உரிமைகளை காக்க தொழிலாளர்களின் உறுதிப்பாட்டில் குறைவு இல்லாத போதிலும், தமது பழைய தலைமைத்துவங்களின் துரோகத்தில் இருந்து ஊற்றெடுக்கும் தீர்க்கமான அரசியல் தடைகளை அவர்கள் எதிர்கொள்கின்றனர்.

இதுவரை, உயர்ந்த வாக்காளர் புறக்கணிப்பு, தற்போதுள்ள எந்தவொரு கட்சியும் உழைக்கும் மக்களின் நலன்களை பிரதிநிதித்துவம் செய்வவில்லை, இந்த முடிவு வரவேற்கப்பட வேண்டியது என்பது அடிப்படையில் அடையாளங் காணப்பட்டுள்ளதை பிரதிபலிக்கின்றது. ஆனால், அவர்களால் வெளிப்படுத்தப்படும் அந்நியப்படுதல், எதிர்ப்பு மற்றும் சீற்றம் மட்டும் போதாது. அரசாங்கம் ஒரு மோசமான புதிய பொருளாதார தாக்குதல்களை திட்டமிட்டுக் கொண்டிருப்பதோடு எந்தவொரு எதிர்ப்புக்கும் எதிராக தனது இருப்பில் உள்ள சகல ஒடுக்குமுறை நடவடிக்கையையும் பயன்படுத்தத் தயங்காது. தொழிலாள வர்க்கம் அதற்கேற்றவாறு, எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அரசியல் ரீதியில் தயாராக வேண்டும். பொருளாதார மற்றும் சமூக நெருக்கடிகளுக்கு பொறுப்பான இந்த முதலாளித்துவ முறைமையுடன் தொழிலாளர்களை கட்டிவைத்திருக்கும் சகல கட்சிகள், தொழிற்சங்கங்கள் மற்றும் முன்னாள் தீவிரவாதிகளில் இருந்து முழுமையாக உடைத்துக்கொண்டால் மட்டுமே தொழிலாளர்களால் தமது வர்க்க நலன்களுக்காகப் போராட முடியும்.

கடந்தவாரத்தில் இடம்பெற்ற குறைவான வாக்களிப்பின் மூலம் வாக்காளர்களால் வெளிப்படுத்தப்பட்ட மிகவும் அடிப்படையான எதிர்ப்பு, எதிர்வரும் வர்க்க மோதல்களுக்கான அறிகுறியாகும். மோசமடைந்துவரும் பூகோள பொருளாதார நெருக்கடிக்கு உழைக்கும் மக்கள் விலை கொடுக்க வேண்டும் என நிதிய மூலதனம் கோருகின்ற நிலையில் கிரேக்கம், ஐரோப்பா மற்றும் உலகம் பூராவும் உள்ள தமது சமதரப்பினரைப் போல், இலங்கையில் உள்ள தொழிலாளர்களும், வாழ்க்கைத் தரத்தின் மீதான புதிய மோசமான தாக்குதல்களை எதிர்கொள்கின்றனர்.

அரசியல் தட்டுக்கள் மீதான தொழிலாளர்களின் எதிர்ப்பு, அவர்களது நலன்களை பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் ஒரு அரசியல் கட்சியை கட்டியெழுப்புவதற்காக இன்னமும் மாற்றம்பெறாமல் இருப்பதே, உழைக்கும் மக்கள் எதிர்கொள்ளும் ஆபத்தாகும். ஒப்பீட்டளவில், ஒரு சிறிய எண்ணிக்கையிலான வாக்காளர்கள் அதாவது தொழிலாள வர்க்கத்தின் மிகவும் வர்க்க நளவுள்ள பிரதிநிதிகள், சோசலிசத்துக்காக மற்றும் அனைத்துலக மாற்றிட்டுக்காகப் போராடும் ஒரே கட்சியான சோசலிச சமத்துவக் கட்சிக்கு வாக்களித்துள்ளனர். எதிர்வரும் வர்க்கப் போராட்டத்துக்கு இன்றியமையாத தலைமைத்துவமாக சோசலிச சமத்துவக் கட்சியை கட்டியெழுப்புவது, இப்போது அவசர பணியாகியுள்ளது. முதலாளித்துவத்தின் கொள்ளைய டிப்புக்களுக்கு எதிரான ஒரு வழியைத் தேடும் தொழிலாளர்களை மற்றும் இளைஞர்களை, எமது வேலைத்திட்டத்தை வாசிக்குமாறும் எமது கட்சியில் இணைந்துகொள்ளுமாறும் நாம் அழைப்பு விடுக்கின்றோம்.

எந்தவித முரண்பாட்டையும் கொண்டிருக்கவில்லை. நாட்டின் தமிழ் சிறுபான்மையினரைப் பொறுத்தளவில், யுத்தத்தின் முடிவானது ஒரு அழிவுகரமான இடராகும். இரண்டரை இலட்சத்துக்கும் மேற்பட்ட பொதுமக்கள் சுற்றி வளைக்கப்பட்டு இராணுவத்தால் நடத்தப்படும் தடுப்பு முகாங்களில் அடைக்கப்பட்டனர். அங்கு இன்னமும் 80,000 பேர் உள்ளனர். தீவின் வடக்கு மற்றும் கிழக்கு பூராவும் ஒரு நிரந்தர இராணுவ ஆக்கிரமிப்பு ஸ்தாபிக்கப்பட்டு வருகின்றது. புலிகளின் ஊதுகுழலாக செயற்பட்ட தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பு, இப்போது கொழும்பு ஸ்தாபனத்துடன் மீண்டும் ஒருங்கிணைகின்றது. யாழ்ப்பாணத்தில் ஆகவும் வாக்களிப்பு குறைவாக இருந்தமை, தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பு தொடர்பாக உணரப்பட்டுள்ள அதிருப்தியின் அளவைக் குறிக்கின்றது. குறிப்பாக, ஆயிரக்கணக்கான தமிழ் பொது மக்களின் உயிரைப்

எதிர்கொள்கின்றனர். அரசாங்கத்தின் நிகழ்ச்சித் திட்டத்தில் முதலாவது நடவடிக்கை, அடுத்த ஆண்டு வரவு செலவு பற்றாக்குறையை பாதியாதக் குறைக்க சிக்கன நடவடிக்கையை முன்னெடுக்குமாறு சர்வதேச நாணய நிதியம் விடுக்கும் கோரிக்கையை அமுல்படுத்துவதாகவே இருக்கும்.

தேர்தலில் பிரச்சாரம் செய்த சோசலிச சமத்துவக் கட்சி, தொழிலாளர்கள் புதிய பொருளாதார கலமைகளை ஏற்றுக்கொள்ளப் போவதில்லை மற்றும் அவர்கள் தமது வர்க்க நலன்களை காக்கப் போராடுவர் என உறுதியாக நம்பியது. உணர்ச்சியின்றி, அக்கறையின்றி அல்லது சோர்ந்து இருப்பதற்கு மாறாக, இலங்கை தொழிலாள வர்க்கத்துக்கு ஒரு நீண்ட அரசியல் போராட்ட வரலாறு உண்டு —1940களில் பிரமாண்டமான பொது வேலை நிறுத்தம் மற்றும் தீவின் ஆளும் வர்க்கத்தின் அடித்தளத்தையே ஆட்டுவித்த 1953

2010ல் சோசலிச சமத்துவக் கட்சியின் முன்னோக்கும் பணிகளும்

சோசலிச சமத்துவக் கட்சி 1. பெப்பிரவரி 2010

ஜனவரி 9, 2010ல் அமெரிக்காவின் மிச்சிகன் ஆன் ஆர்பரில் சோசலிச சமத்துவக் கட்சியின் தேசிய ஆண்டுக் கூட்டத்தில் முன்வைக்கப்பட்ட அறிக்கையின் திருத்தப்பதிப்பை கீழே காணலாம். டேவிட் நோர்த் சோசலிச சமத்துவக் கட்சியின் தேசிய தலைவர் ஆவார். ஜோசப் கிஷோர் சோசலிச சமத்துவக் கட்சியின் தேசிய செயலாளர் ஆவார்.

1. உலக முதலாளித்துவமானது ஆழ்ந்த பொருளாதார மற்றும் பூகோள அரசியல் நெருக்கடிக்கு மத்தியில் 2ம் நூற்றாண்டின் இரண்டாம் தசாப்தத்துள் பிரவேசிக்கிறது. 2008 செப்டம்பரில் ஆரம்ப பொருளாதார முறிவிற்குப் பின், சோசலிச சமத்துவக் கட்சி, 2009 ஜனவரியில் பொருளாதார நெருக்கடியானது அமெரிக்க முதலாளித்துவத்தின் பூகோள நிலையின் நீண்ட கால வீழ்ச்சியில் ஒரு திருப்புமுனையை அடையாளம் காட்டுகிறது என விளக்கியிருந்தது. முதலாளித்துவ அடிப்படையிலான பொருளாதாரம் மறு உறுதிப்படுவது "தொழிலாள வர்க்கத்தின் வாழ்க்கைத் தரங்களை பேரழிவான முறையில் குறைப்பதன் மூலம்தான்... சாதிக்கப்பட முடியும்" என்றும் சோசலிச சமத்துவக் கட்சி எச்சரித்திருந்தது. நெருக்கடிக்கு "சமூகரீதியான நடுநிலையான" தீர்வு ஏதும் இல்லை என்றும், "அமெரிக்க ஆளும் வர்க்கம் இடைக்கால நடவடிக்கைகள் மூலம் பொருளாதார கடும்கொந்தளிப்பை எதிர்கொள்வது எந்தத் தீர்வையும் கொடுக்காது" என்றும் நாங்கள் வலியுறுத்தியிருந்தோம். பராக் ஒபாமா, "முதலாளித்துவத்தின் அஸ்திவாரங்கள் மற்றும் நிதிய உயரடுக்கின் நலன்களுக்கு ஊறு விளைவிக்காத வகையிலேயே நெருக்கடிக்கு தீர்வு காண" முற்படுவார் என்று அவர் பதிலிப்பதற்கு முன்னதாகவே சோசலிச சமத்துவக் கட்சி மதிப்பீட்டிருந்தது.

2. இந்த மதிப்பீடு சரியென நிரூபணமாகியுள்ளது. நெருக்கடியின் அடிப்படைக் காரணங்கள் இடம் ஆராயப்பட்டிருக்கப்படவில்லை. 2008 செப்டம்பரில் தாக்கிய அழிவின் அளவிக்கும், அதற்கு ஒபாமா நிர்வாகத்தின் வெற்றுத்தனமான பிரதிபலிப்புக்கும் இடையேயான முரண்பாடு இதைவிட

வியக்கத்தக்க மாறுபட்ட முறையில் இருக்க முடியாது. அமெரிக்காவில் மில்லியன் கணக்கான, மற்றும் சர்வதேச அளவில் பில்லியன் கணக்கான மக்களின் வாழ்க்கையை பேரழிவு தரும் வகையில் சிதைத்த, குற்றம்சார்ந்த பொறுப்பற்ற வகையிலான ஊக நடவடிக்கைகள் (Speculation) இடம்பெற்றிருந்தாலும், ஒபாமா வோல் ஸ்ட்ரீட்டின் நலன்களையும் அதன் செல்வத்தையும் பாதிக்கும் எந்தவித நடவடிக்கையையும் எடுக்காமல் தவிர்த்துவிட்டார். நிதிய உயரடுக்கிற்கு, அவர்களின் செல்வம் பாதுகாக்கப்படும் மற்றும் "புதிய உடன்பாடு" [New Deal] வகையிலான தடைகள் வோல் ஸ்ட்ரீட் சூதாட்டத்தின் மீது மறுபடியும் சுமத்தப்படாது என்பதை உறுதி செய்வதற்கு ஒபாமா நிர்வாகம் முன்னுரிமை வழங்கியது. உண்மையில் முற்றிலும் மாறானதுதான் நடந்தது. உலகின் நிதிய முறைக்கு பாரியளவிலான நிதியை உட்செலுத்திப்பணை எதிர்பார்த்தபடி ஒரு புதிய சுற்று பொறுப்பற்ற ஊக நடவடிக்கையை வோல் ஸ்ட்ரீட்டில் தூண்டியது. பங்கு விலைகள் பெரிதும் உயர்ந்துவிட்டன, பணம் படைத்த ஊகக்காரர்களுக்கு செல்வக்கொழிப்பு ஏற்பட்டது, ஆனால் பெரும்பான்மையான உழைக்கும் மக்களுடைய ஆழ்ந்த துன்பங்களை போக்க அரசாங்கம் ஏதும் செய்யவில்லை.

3. உலகத் தொழிலாள வர்க்கம் எதிர்கொண்டுள்ள நிலைமைகள் மிக மோசமாக உள்ளன. உலகின் கணிசமான மக்கள் தொகையினர் வறிய நிலையில் வாழ்கின்றனர். 200,000 மக்களை கொன்ற ஜனவரி 12 ஹைய்டி நியாடுக்கம் உலகம் முழுவதையும் அதிர்ச்சியில் ஆழ்த்தியுள்ளது. ஆனால் திடீரென வந்த பேரழிவு ஹைய்டிய மக்களின் துன்பத்தின் ஒரு பிரத்தியேகத் தன்மை ஆகும். பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் ஒவ்வொரு நாளும் ஊட்டமின்மை, நோய்கள் மற்றும் உலக வறுமையின் பல விளைவுகளால் மடிக்கின்றனர். மேலும் ஹைய்டிய பெரும் சோகத்தின் பெரும் பகுதி நூற்றாண்டிற்கும் மேலாக அமெரிக்க பெருநிறுவனங்கள் தோற்றுவித்த மிருகத்தனமான கரண்டல் ஏற்படுத்திய பொருளாதார, அரசியல் நிலைமையில் வேரூன்றியுள்ளன. இப்பொழுது அமெரிக்க அரசாங்கம் பேரழிவை ஒரு வாய்ப்பாக பயன்படுத்தி, இராணுவத்தை அங்கு அனுப்பி,

ஹைய்டிய பொருளாதாரத்தை இன்னும் நேரடியாக அமெரிக்க முதலாளித்துவ நலன்களுக்கு உதவும் வகையில் மறுகட்டமைக்க முயல்கிறது. அதிகம் தேவைப்படும் உதவிகளைத் தடை செய்துள்ள அதே வேளை, அகதிகள் அமெரிக்காவிற்கு ஒடிவந்துவிடாமலும் தடுத்துள்ளது. இதன் விளைவாக இன்னும் பல்லாயிரக் கணக்கான ஹைய்டிய மக்கள் உயிரிழந்துள்ளனர். 2005ல் கதிர்னா புயல் மற்றும் 2004ல் ஆசிய கனாமி போல் ஹைய்டிய நில நடுக்கமும் முதலாளித்துவத்தின் கோர முசத்தைத் தான் வெளிப்படுத்தியுள்ளது.

4. அமெரிக்காவில் தொழிலாள வர்க்கம் இரட்டை இலக்க வேலையின்மை விகிதத்தையும், வேலைகள், ஊதியங்கள் மற்றும் சமூக நலத்திட்டங்கள் மீது தாக்குதலையும் எதிர்கொள்கிறது. வணிக, நிதிய பற்றாக்குறைகள், நாணய மோதல்கள், வணிகப் போர் அச்சுறுத்தல்கள் உட்பட உலகப் பொருளாதாரத்தில் அடிப்படை சமசீரற்ற தன்மைகள் கடந்த ஆண்டில் தீவிரமாகியுள்ளன. முக்கிய சக்திகளுக்கு இடையே பெருகிய முறையில் அழுத்தங்கள் அதிகரித்துள்ளன. சந்தைகளிலும் மற்றைய பொருளாதாரக் குறியீடுகளிலும் எவ்வித குறுகியகால ஏற்ற இறக்கங்கள் இருந்தாலும், செப்டம்பர் 15, 2008 நிதிய முறிவிற்கு முன்பு இருந்த நிலை மீண்டும் திரும்பாது. இந்த நெருக்கடி அமெரிக்காவின் அரசியல் மற்றும் பொருளாதார தலைமையில் இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின்னர் தோன்றிய உலக முதலாளித்துவத்தின் பூகோள கட்டமைப்பின் உடைவைக் காட்டுகிறது.

5. நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, 1910ல் உலக முதலாளித்துவ அமைப்பு வரலாற்றில் பேரழிவு தரக்கூடிய பெரும் நெருக்கடியின் விளிம்பில் இருந்தது. அக்காலத்தில் இருந்த பெரும் தொலைநோக்குடைய மார்க்சிச தத்துவாசிரியர்களான லெனின், ட்ரொட்ஸ்கி, லக்சம்பேர்க்கை தவிர, புதிய இருபதாம் நூற்றாண்டின் இரண்டாம் தசாப்தம் எத்தகைய போர், புரட்சி ஆகிய எழுச்சிகளைக் காணக்கூடும் என்பது பற்றி, எந்த அரசியல் சிந்தனையாளரும் கற்பனைகூட செய்து பார்க்கவில்லை. ஆயினும் கூட, உலக முதலாளித்துவத்தினதும் மற்றும் ஏகாதிபத்திய முறையினதும் குவிந்துவரும் முரண்பாடுகள், தவிர்க்க முடியாமல் பேரழிவுக்கு இட்டுச் சென்றன. பிரிட்டிஷ்

பேரரசை முக்கிய நிலையில் கொண்டிருந்த உலக அரசியல் அமைப்பானது, ஐரோப்பாவில் ஜேர்மனி, ஆசியாவில் ஜப்பான், வட அமெரிக்க கண்டத்தில் அமெரிக்கா என்ற விதத்தில் சக்திவாய்ந்த முதலாளித்துவ தேசிய அரசுகள் வெளிப்பட்டதால் வீழ்ச்சிக்கு உட்பட்டது. பெருகிய பூகோள-அரசியல் அழுத்தங்கள், உலகப் பொருளாதார அமைப்பு முறையில் அதிகரித்த தீவிர முரண்பாடுகளில் இருந்து எழுந்தன. 1907ல் வெடித்தெழுந்த நிதி நெருக்கடிகள் போன்றவை, நீண்ட முதலாளித்துவ விரிவாக்க காலத்தின் முடிவு என்பதை அடையாளம் காட்டின. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக உலகம் முழுவதும் வர்க்க அழுத்தங்கள் எழுந்திருந்தன. 1911ல் இருந்து 1913க்கு இடையே தொடர்ச்சியான போர்

ஒத்திருக்கிறது. பொருளாதார நெருக்கடி, பூகோள-அரசியல் அழுத்தங்கள், சமூக உறுதியற்ற தன்மை ஆகியவை இன்று 1945க்குப் பின்னர் எப்பொழுதும் இல்லாத வகையில் அதிகமாக உள்ளன. இன்றைய நிலைமைக்கு ஒரு வேறுபாடான, வரலாற்று ரீதியில் முன்னோடியில்லாத தன்மையை காட்டுவது என்னவெனில்: உலகத்தின் முன்னைய உறுதியற்ற காலங்களில் இருந்ததைவிட அமெரிக்காவின் அடிப்படை நிலைமை முற்றாக வேறுபட்டுள்ளது. முந்தைய நெருக்கடி காலங்களில் அமெரிக்கா ஒரு ஏற்றம் பெற்ற பொருளாதார சக்தியாக இருந்தது. முதல் உலகப் போருக்கு பின்னர், ஐரோப்பா உலக முதலாளித்துவத்தின் மையம் என்பதை மாற்றி அந்நிலையை அமெரிக்கா எடுத்துக் கொண்டது. இரண்டாம் உலகப்

உலக மேலாதிக்கத்திற்கு வரும் சவால்களை அகற்றுவதற்காக பொருளாதார சரிவின் விளைவுகளை அதன் போட்டியாளர்கள் முதுகில் ஏற்றுவதற்கும் அமெரிக்கா எடுக்கும் ஆக்கிரோஷ முயற்சிகள், சர்வதேச பொருளாதாரத்திலும் அரசியலிலும் மேலும் மேலும் அதிக இடைஞ்சலை ஏற்படுத்தும் காரணிகளாக உள்ளன.

8. 2007-08 சரிவு, உலகப் புவிசார் அரசியல், பொருளாதார மற்றும் சமூக உறவுகளில் மகத்தான மறு கட்டமைப்பை தொடக்கியுள்ளன. இந்த அதிர்வுதரும் வழிவகையில் இருந்து விளையும் நெருக்கடி இரண்டில் ஒரு விதத்தில் தீர்க்கப்படும். முதலாளித்துவத்தின் தீர்வாக, அமெரிக்க மற்றும் சர்வதேச தொழிலாள வர்க்கத்தின் வாழ்க்கைத்தரங்கள் அதிகம் சிதைக்கப்படுவதுடன், உள்நாட்டு அடக்குமுறை, தொழிலாள வர்க்கத்தின் ஜனநாயக உரிமைகள் மீதான தாக்குதல்கள் மற்றும் இரண்டாம் உலகப் போருக்கு பின்னர் காணப்படாத அளவிற்கு இராணுவ வன்முறைகளும் கட்டவிழ்த்து விடப்படும். இந்த முதலாளித்துவ தீர்வுக்கு ஒரே மாற்றிடு சோசலிசத் தீர்வுதான்: அதாவது, அமெரிக்க மற்றும் சர்வதேச தொழிலாள வர்க்கம் அரசியல் அதிகாரத்தை கைப்பற்றிக் கொள்வதும், தொழில்துறை, நிதி மற்றும் இயற்கை மூலவளங்கள் மீது பாரத ஜனநாயக கட்டுப்பாட்டை கொண்டுவருவதும் சமுதாயத்தை இலாபம் மற்றும் தனியார் சொத்துக்களை அடையும் அழிவுதரும் நோக்கத்திற்கென்றி சமூகம் முழுவதிலும் தேவைகளை பூர்த்திசெய்வதற்காக ஒரு விஞ்ஞானரீதியான திட்டமிட்ட உலகப் பொருளாதாரத்தை அபிவிருத்தி செய்வதுமாகும்.

அமெரிக்க பொருளாதார ஆதிக்க சகாப்தம் முடிந்துவிட்டது. அதனிடம் பாரிய இராணுவ வலிமை இருந்தாலும், உலகப் பொருளாதார வடிவமைப்பிற்குள் அமெரிக்கா விரைவாக சரிந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு சக்தியாகும். அமெரிக்காவின் பொருளாதார, அரசியல் நிலையிலான இந்த ஆழமான மாற்றம், அமெரிக்காவுக்கு மட்டுமன்றி உலகம் முழுவதிற்கும் தொலை விளைவுகளுடைய தாக்கங்களை ஏற்படுத்துவதாக உள்ளது. தன் உலக மேலாதிக்கத்திற்கு வரும் சவால்களை அகற்றுவதற்காக பொருளாதார சரிவின் விளைவுகளை அதன் போட்டியாளர்கள் முதுகில் ஏற்றுவதற்கு அமெரிக்கா எடுக்கும் ஆக்கிரோஷ முயற்சிகள், சர்வதேச பொருளாதாரத்திலும் அரசியலிலும் மேலும் மேலும் அதிக இடைஞ்சலை ஏற்படுத்தும் காரணிகளாக உள்ளன.

தசாப்தம் பற்றிய பரிசீலனை

9. 2000ம் ஆண்டு புதுவருடம் பிறப்பதற்கு முன்பு, புதிய நூற்றாண்டு ஒரு மேம்பட்ட உலகு பிறப்பதைக் காண உள்ளோம் என்று உலகெங்கிலும் பில்லியன் கணக்கான மக்கள் நம்பியதுடன், வன்முறை, வறுமை, இடர்பாடுகள் 20ம் நூற்றாண்டில் அனுபவித்ததைவிட குறைவாகவே இருக்கும் என்று நம்பினர். புத்தாயிரமாண்டை வரவேற்று நடந்த சர்வதேச கொண்டாட்டங்களில் உண்மையான ஆழ்ந்த நம்பிக்கை இருந்தது. பத்து ஆண்டுகளுக்கு பின்னர் அத்தகைய போலியான நம்பிக்கைகளில் ஒன்றும் மிஞ்சவில்லை. பெரும்பாலான மக்களுடைய வாழ்க்கை நிலை மோசமாகிவிட்டது என்ற பொது உணர்வு இருப்பது மட்டுமில்லாமல், சமூகமே பின்னோக்கி செல்கின்றது என்ற உணர்வும் உள்ளது.

10. ஆளும் உயரடுக்குகள் மற்றும்

அச்சுறுத்தல்கள் மற்றும் இரத்தம் தோய்ந்த பிராந்திய மோதல்கள் (குறிப்பாக பாஸ்க்கன் பகுதிகளில்), உலக முதலாளித்துவ முறையின் உறுதியற்ற தன்மையை வெளிப்படுத்தின. இறுதியில் 1914 ஜூலை-ஆகஸ்ட்டில் முதலாம் உலகப் போர் தோன்றியது. அதற்கு மூன்றே ஆண்டுகளுக்குள் மார்ச் 1917ல் ரஷ்ய புரட்சி தொடங்கியது. இது அந்த ஆண்டு அக்டோபர் மாதம் போல்ஷூவிக்குகள் அதிகாரத்தை கைப்பற்றுவதற்கு அரங்கு அமைத்தது. இந்த வரலாற்று நிகழ்வுகள் ஒரு நீண்டகால பொருளாதார, அரசியல் முறிவிற்கான ஆரம்ப கட்டங்களைக் குறித்தன. இவை 1945 இரண்டாம் உலகப் போர் முடியும் வரை தொடர்ந்திருந்தன.

6. 2010ல் உள்ள உலகம் சில முக்கியமான சிப்டயங்களில், முதலாம் உலகப் போர், இரண்டாம் உலகப் போர் ஆகியவற்றிற்கு முன் இருந்த நிலைமைகளை

போர் முடிவில், அமெரிக்காவின் பொருளாதார, அரசியல் மேலாதிக்கத்தை அதன் முதலாளித்துவ போட்டி நாடுகள் சவால் செய்ய முடியாமல் இருந்தன. அதன் பாரத வளங்கள் [vast resources] உலக முதலாளித்துவத்தை மீண்டும் உறுதிப்படுத்தவும், அதற்கான ஒரு புதிய அடித்தளத்தை நிறுவுவதற்கும் முக்கியமாயிற்று.

7. அமெரிக்க பொருளாதார ஆதிக்க சகாப்தம் முடிந்துவிட்டது. அதனிடம் பாரிய இராணுவ வலிமை இருந்தாலும், உலகப் பொருளாதார வடிவமைப்பிற்குள் அமெரிக்கா விரைவாக சரிந்து கொண்டிருக்கும் ஒரு சக்தியாகும். அமெரிக்காவின் பொருளாதார, அரசியல் நிலையிலான இந்த ஆழமான மாற்றம், அமெரிக்காவுக்கு மட்டுமன்றி உலகம் முழுவதிற்கும் தொலை விளைவுகளுடைய தாக்கங்களை ஏற்படுத்துவதாக உள்ளது. தன்

அவற்றின் அரசியல் பிரதிநிதிகளால் புதிய நூற்றாண்டு முற்றிலும் வேறுவிதமான குறிக்கோள்கள் தன்மைகளுடன் வரவேற்கப்பட்டது. முதலாளித்துவம் தப்பிப் பிழைப்பதற்கே அச்சுறுத்தலாக இருந்த 20ம் நூற்றாண்டில் ஏற்பட்ட நெருக்கடிகள் மற்றும் புரட்சி எழுச்சிகள் கடந்த காலத்திற்குரியது எனவும், வர்க்கப் போராட்டத்தின் அடிப்படையில் மனித குல முன்னேற்றம் என்ற வரலாறு முடிவிற்கு வந்துவிட்டது என்றும் நம்பினார். சமத்துவத்திற்காக மக்களை உந்திய சோசலிச பேய் இறுதியில் கலைக்கப்பட்டுவிட்டது என்று நினைத்தனர். அமெரிக்காவில் கட்டுக்கடங்காத அதிகாரம் தடையற்று இருந்ததால் விளைந்த திமிர்த்தனம் போல் வேறு எங்கும் இருந்ததில்லை. கிழக்கு ஐரோப்பாவில் ஸ்ராவின்ச ஆட்சிகள் சரிந்தமை, சோவியத் ஒன்றியக் கலைப்பு ஆகியவற்றை அடுத்து, அமெரிக்க ஆளும் வர்க்கமானது அதற்கேயுரிய பேராசை பிடித்த, சுதந்திர சந்தை முதலாளித்துவம் வெற்றிகரமாக நிரூபணம் ஆகிவிட்டது என்றும், உலகில் அமெரிக்காவின் மேலாதிக்கத்தையும் அது உலகின் "ஒரே பெரும் சக்தி என்பதையும்" சவாலுக்கு உட்படுத்த முடியாது என்றும் மற்றும் பங்குச் சந்தைகளின் ஏற்றம் இன்னும் கூடுதலான தனியார் சொத்துக் குவிப்பிற்கு உறுதி செய்யும் என்றும் தன்னையே நம்ப வைத்துக் கொண்டது. இன்னும் துணிவுற்ற பொருளாதார வல்லுனர்கள் 21ம் நூற்றாண்டில் வணிக ஏற்றத்தாழ்வு கூட ஏற்படாது என்று கணித்துக் கூறினார்கள்!

11. ஆனால் அவர்கள் கற்பனை செய்ததையும், அச்சமுற்றதையும்விட மிக விரைவிலேயே யதார்த்தம் தலையீடு செய்தது. கடந்த தசாப்தத்திலும், ஆளும் வர்க்கம் தன்னையே பெருமைப்படுத்திக் கொண்ட தன்னம்பிக்கைக்கு பெரும் அடி விழுந்தது. எழுச்சியுணர்வில் இருந்து சோர்வுற்றதன்மைக்கு மாறுவதை செய்தித்தாள்களில் வெளிவரும் மனத்தளர்ச்சியான வர்ணனைகள் பிரதிபலிக்கின்றன. "நாகத்தில் இருந்து ஒரு தசாப்தம்" என்ற முக்கிய கட்டுரையில் ஷட் இதழ் கூறியதாவது: "ஆரம்பத்தில் 9/11 என்று தொடங்கி, இறுதியில் ஒரு நிதியத் தகராறு அடைந்த இந்த நூற்றாண்டின் முதல் 10 ஆண்டுகள், இரண்டாம் உலகப் போருக்கு பிந்தைய காலத்தில் அமெரிக்கர்கள் பெரும் ஊக்கமற்று நம்பிக்கையற்றிருந்த காலத்தை ஒத்ததாக இருக்கும்." ஜேர்மனிய இதழான டெர் ஸ்பியெல் (Der Spiegel) எழுதுகிறது: "9/11 நெருக்கடி, காலநிலை நெருக்கடி, நிதிய நெருக்கடி மற்றும் ஜனநாயகத்தின் நெருக்கடி என நெருக்கடி ஆண்டுகள் பிறைந்த தசாப்தமாக இது இருந்தது.

மொத்தத்தில் இவை மேற்கின் பொது நெருக்கடி ஒன்றை பிரதிபலித்தன. இந்த தசாப்தத்தில் இதைவிட மோசமாக சம்பவங்கள் நிகழ்ந்திருக்கமுடியாது." இத்தூன் பிரிட்டிஷ் பைனான்சியல் டைம்ஸ், 21ம் நூற்றாண்டில் ஆரம்பித்த அமெரிக்காவுடன், இன்றைய அமெரிக்காவை ஒப்பிட்டால், ஒரு நாடு தன்னையும் உலகத்துடன் தன் உறவுகளையும் முற்றிலும், சில சமயங்களில் தீவிரமான தன்மையில் மாற்றிக் கொண்டதைத்தான் காண்போம். கருக்கமாகக் கூறினால், அமெரிக்க ஆன்மாவிற்குள் வீழ்ச்சியின் துரு ஊடுருவி விட்டது."

12. 21ம் நூற்றாண்டின் முதல் தசாப்தம் அமெரிக்க முதலாளித்துவம் உள்நாட்டிலும் அமெரிக்காவிற்கு வெளியிலும் அதன் செயற்பாடுகளின் அனைத்து துறையிலும், குற்றம் சார்ந்த வீழ்ச்சிக்கு இறங்கிவிட்டது என்பதைக் காட்டியது. வெளியுறவுக் கொள்கையில் அமெரிக்க ஆளும் வர்க்கம் செப்டம்பர் 11, 2001 நிகழ்வுகளை வாய்ப்பாக பயன்படுத்தி அதன் நிழல்படிந்த தன்மைகள் பலவும் போதுமான முறையில் விசாரிக்கப்படவும் இல்லை, விளக்கப்படவும் இல்லை) அரசாங்கம், இராணுவம், உளவுத்துறை அமைப்புகளின் மிக உயர்ந்த மட்டங்களுக்குள் நீண்ட காலமாக ஆழ்ந்த விவாதத்தில் இருந்த உலக இலக்குகளை தொடர்ந்தது.

செய்தி ஊடகத்தினால் உதவப் பெற்ற அமெரிக்க அரசாங்கம் ஆப்கானிஸ்தான் மற்றும் ஈராக்கின் மீதான அதன் படையெடுப்புக்களை நியாயப்படுத்த பொய்களை கூறியது. "பயங்கரவாதத்தின் மீதான போர்" என்பது, சர்வதேச சட்டத்தை மீறி, இழிந்த முறையில் மத்திய ஆசியா, மத்திய கிழக்கு மற்றும் மிக சமீபத்தில் கிழக்கு ஆபிரிக்கா ஆகிய இடங்களில் பெருமளவில் இராணுவப் படைகள் குவிக்கப்படுவதை நியாயப்படுத்த சிடுமுஞ்சித்தனமாக பயன்படுத்திக் கொள்ளும் சொற்றொடர் ஆயிற்று. அமெரிக்க ஆளும் வர்க்கம் அதன் உலக நிலையைக் காக்கும் விதத்தில் உலகின் முக்கிய புவிசார் மூலோபாய பகுதிகளீது கட்டுப்பாட்டை உறுதிப்படுத்த முனைந்துள்ளது. இந்த இராணுவ படையெடுப்பு 2009ல் ஆப்கானிஸ்தானில் ஓபாய நிர்வாகத்தின் "தாக்குதலுடன்" தொடர்கின்றது. அதேபோல், சாத்தியமான இலக்குக்குரிய நாடுகளின் பட்டியலில் ஒரு புதிய நாடாக யேமனும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

13. கிட்டத்தட்ட ஒரு நூற்றாண்டிற்கு முன்னர் லெனின் எழுதியதைப் போல், "ஏகாதிபத்தியம் அனைத்து நிலையிலும் பிற்போக்கானது". "பயங்கரவாதத்திற்கு

எதிரான போர்" என்பது மனித உரிமைகள் மீது கட்டவிழ்த்துவிடப்பட்டுள்ள ஒரு போர் ஆகும். மனித குலத்தின் "பிரிக்க முடியாத உரிமைகள்" பற்றிய பிரகடனத்துடன் தோன்றிய நாடானது வன்முறை, வெகுஜன அச்சுறுத்தல், தனிநபர்களுக்கு எதிரான மிருகத்தனம் ஆகியவற்றை இரக்கமின்றி இயக்கும் நாடாகிவிட்டது. கடந்த தசாப்தத்தில் அமெரிக்க அரசாங்கமும் அதன் உடந்தைகளும் பொதுப் புழக்கத்தில் அறிமுகப்படுத்தியுள்ள சொற்களும், சொற்றொடர்களும் அரசாங்க ஆதரவில் நடக்கும் மனிதப் பண்பற்ற செயல்களுக்கும், பிறர் துன்பத்தில் இன்பங்காணும் விஷயங்களுமாக ஆகிவிட்டன: அதாவது குவாண்டநாமோ, அபு கிரைப், பினாக்வாட்டர், எதிரிப் போராணி, விரிவாக்கப்பட்ட விசாரணை முறை, நீரில் அழுக்குதல், கடத்தல், புஷ், ஷென்னி, ரம்ஸ்பெல்ட் ஆகியவையும் அப்படித்தான்.

14. பொருளாதாரத்தில் சட்டரீதியான வணிகத்திற்கும் ஊக வணிகம் மற்றும் அப்பட்டமான மோசடிக்கும் இடையே உள்ள எல்லைகள் அழிக்கப்பட்டுவிட்டன. 2000த்தில் டெட் கொம் (dot.com) பங்குச் சந்தை குமிழி வெடித்ததில் ஆரம்பித்த தசாப்தம், பின்னர் 2001ல் என்றோன் (Enron) வங்குரோத்தை கண்டு, இறுதியில் அடைமான ஆதரவு கொண்ட பத்திரங்கள் சரிவு, உலகம் முழுவதும் நிதி நெருக்கடி பற்றிய மீதி மற்றும் வங்கிகளை பிணை எடுக்க பல டிரில்லியன் டாலர்களை கொடுத்ததுடன் முடிவுற்றது. ஒரு சிலரின் கைகளில் பிரமாண்டமான அளவு செல்வக்குவிப்பு இருந்த அதே வேளை, அமெரிக்காவில் சமூக சமத்துவமற்ற நிலையின் தன்மை இழிந்த பரிமாணங்களை அடைந்துள்ளது. முதலாளித்துவத்திற்கு வக்காலத்து வாங்குபவர்களால் சில காலமாக சமத்துவமின்மையின் பெரும் வளர்ச்சி ஒரு தற்காலிக நிகழ்வு என்றும், அது தொழில்துறையில் இருந்து "தகவல்-துறைக்கு" மாறுதல், புதிய தொழில்நுட்பங்கள் ஆகியவற்றுடன் பிணைந்துள்ளது என்றும் வாதிடப்பட்டது. கடந்த தசாப்தத்தில் ஏற்பட்ட சில நிகழ்வுகள் இலாப அமைப்புமுறையின் கட்டமைப்பிற்குள் நிலவிய உயர்ந்த மட்டத்திவான சமத்துவமின்மை குறையாமல் இருந்ததோடு, இது இன்னும் மோசமாகக் கூடும் என்பதையும் தெளிவுபடுத்தி காட்டுகின்றன. அமெரிக்க சமூகம் நிதிய மற்றும் பெருநிறுவன ஒட்டுண்ணிகளால் கட்டுப்படுத்தப்படும் தன்னலக்குழு ஆட்சியாக சீரழிந்து போயுள்ளது. அவற்றின் நலன்களும் விருப்பங்களும், அரசியல் ரீதியில் பிற்போக்குத்தனமான பொருளாதாரரீதியாக ஒவ்வாதவையாக, கலாச்சாரரீதியாக பின்தங்கிய மற்றும் சமூகத்தின் நலனுக்கு

முன்னேற்றத்திற்கும் சகல விதத்திலும் தீமை பயப்பவையாகும்.

15. அமெரிக்காவிற்குள் ஜனநாயக அமைப்புகளின் நிலைமையானது கட்டுப்பாடற்ற இராணுவ வாதம், நிதிய ஒட்டுண்ணித்தனம் மற்றும் சமூக சமத்துவமின்மையின் அழுத்தங்களை பிரதிபலிக்கிறது. கடந்த தசாப்தம் 2000ம் ஆண்டில் ஜனாதிபதித் தேர்தல் திருடப்பட்டதுடன் ஆரம்பமாகியது. 5-4 என்றளவில் உயர்நீதிமன்றத்தால் வழங்கப்பட்ட தீர்ப்பு, புளோரிடாவில் வாக்குகள் மறுபடியும் எண்ணப்படுவதை நிறுத்தி, எதிர்வேட்பாளரை விட அரை மில்லியன் வாக்குகளை குறைவாக தேர்தலில் தெளிவாகத் தோற்றுவிட்ட வேட்பாளரை பதவியில் இருத்தியது. பின்னைய தேர்தல்களில், அமெரிக்க மக்கள் தங்கள் அரசாங்கத்தின் போர்க் கொள்கைகள் தொடர்பாக எதிர்ப்பை வெளிப்படுத்த முற்பட்டனர்; ஆனால் ஒவ்வொரு முறையும் வெகுஜன உணர்வு அடக்கப்பட்டது, திசைதிருப்பப்பட்டது அல்லது புறக்கணிக்கப்பட்டது. ஜனநாயகக் கட்சியானது இந்த நிகழ்வுப்போக்கில் அதனுடைய பல தாராளவாத மற்றும் மத்தியதரவர்க்க ஆதரவாளர்களுள் முக்கிய பங்கை வகித்தது.

16. அமெரிக்க வரலாற்றில் மிகவும் வெறுக்கப்பட்ட ஜனாதிபதி என்று பெயரெடுத்த புஷ்ஷின் எட்டு ஆண்டு கால ஆட்சிக்கு பின்னர், அமெரிக்க மக்கள் பராக் ஒபாமாவை தேர்ந்தெடுத்தனர். பரந்த அதிருப்திக்கு அழைப்புவிட்டு, தன்னை "நம்பிக்கை" மற்றும் "மாற்றத்திற்கான" வேட்பாளராக காட்டிக் கொண்டவிதத்தில், ஒபாமா முதல் ஆபிரிக்க-அமெரிக்க ஜனாதிபதியானார். ஆனால் அவருடைய முதல் ஆண்டு பதவிக்காலத்தில் உண்மையில் முக்கியமானது எதுவும் மாற்றமடையாது என்பது தெளிவானதுடன், குறைந்தபட்சத்திலேனும் எதுவும் நன்மையானதாக அமையப்போவதில்லை. அவருடைய இனப் பின்னணியை அடிப்படையாக கொண்டு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மனிதன், சாதாரண மக்களின் எதிர்பார்ப்புகளுக்கு கூடுதல் அக்கறை காட்டுவார் என பரவலாக நம்பப்பட்டபோதும், அதற்கு மாறாக செல்வந்தர்களுக்கு இயைந்து நிற்கும் இரக்கமற்ற ஒரு ஜனாதிபதியைத்தான் தொழிலாளர்கள் காண்கின்றனர். ஒவ்வொரு கொள்கையிலும் தொடர்ந்தும் வெளிப்படையாக புஷ் நிர்வாகத்துடன் நிற்பதானது மக்களின் கருத்தை துரிதமாக மாற்றிவிட்டது. அதனால் சமீபத்தில் மாசாச்சசெட்ஸ் செனட் தேர்தலில்

ஜனநாயகக் கட்சிக்கு அதிர்ச்சி தரும் தோல்வி ஏற்பட்டது. "மாற்றத்திற்கான வேட்பாளர்" தற்போதுள்ள அரசியல் அமைப்புகள் மூலம் மாற்றம் சாத்தியமில்லை என்பதை மில்லியன் கணக்கான மக்களுக்கு நிரூபித்துக் கொண்டிருக்கிறார். "மக்கள் நம்பக்கூடிய" ஒரே மாற்றம் சோசலிசத்திற்காக தொழிலாள வர்க்கத்தின் ஒரு புரட்சிகர அரசியல் போராட்டத்தினூடாகவே எழு முடியும்.

2010ல் உலக நிலைமை

17. உலக முதலாளித்துவத்தின் நெருக்கடி முதலாளித்துவ அமைப்புமுறையின் முரண்பாடுகளில் வேரூன்றியுள்ளது.

கிட்டத்தட்ட ஒரு நூற்றாண்டிற்கு முன்னர் வெளின் எழுதியதைப் போல், "ஏகாதிபத்தியம் அனைத்து நிலையிலும் பிற்போக்கானது". "பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரான போர்" என்பது மனித உரிமைகள் மீது கட்டவிழ்த்துவிடப்பட்டுள்ள ஒரு போர் ஆகும். மனித குலத்தின் "பிரிக்க முடியாத உரிமைகள்" பற்றிய பிரகடனத்துடன் தோன்றிய நாடானது வன்முறை, வெகுசன அச்சுறுத்தல், தனிநபர்களுக்கு எதிரான மிருகத்தனம் ஆகியவற்றை இரக்கமின்றி நடைமுறைப்படுத்தும் நாடாகிவிட்டது.

அதாவது ஒரு சமூகமயமாக்கப்பட்ட உற்பத்திமுறைக்கும் உற்பத்திச்சாதனங்கள் தனியார் சொத்துடமையாக இருப்பதற்கும் இடையிலான முரண்பாட்டினதும், பூகோளமயமான பொருளாதாரத்திற்கும் தேசிய அரசு அமைப்பு முறைக்குமிடையிலான முரண்பாட்டினதும் வெளிப்படாகும். இன்று இவை அமெரிக்காவில் அவற்றின் மிகக் கூர்மையான வெளிப்பாடுகளை காண்கிறன. இந்த அமைப்பு வெளிநாடுகளில் போர், உள்நாட்டில் தீவிர சுரண்டல் என்ற விதத்தில் தன்னுடைய நலன்களை பாதுகாக்க உறுதியூண்டுள்ள உயர்

தட்டினரால் ஆளப்படுகிறது. டிசம்பர் மாதம் தன்னுடைய நோயல் பரிசு ஏற்புரையில், ஒபாமா அமெரிக்காவின் மூர்க்கமிக்க ஏகாதிபத்திய விரிவாக்கம் குறைவின்றி தொடரும் என்பதை தெளிவாக்கியுள்ளார். ஆப்கானிய போர் விரிவாக்கத்திற்கு ஒரு வாரத்தின் பின்னர் ஆற்றிய இந்த உரையில் ஒபாமா, அமெரிக்கா போர்களை தொடுக்க "தேவைப்பட்டால் ஒருதலைப்பட்சமாக நடவடிக்கை எடுக்கும்", அவற்றின் நோக்கம் "தற்காப்பு அல்லது ஒரு ஆக்கிரமிப்புக்கு நாட்டிற்கு எதிராக ஒரு நாட்டை பாதுகாப்பது என்பதற்கு அப்பாலும் இருக்கும்" என்றார். வேறுவிதமாகக் கூறினால், "உலகின் ஒரே இராணுவ வல்லரசு சக்தி" என்று ஜனாதிபதி வலியுறுத்தியுள்ள அமெரிக்கா எந்தக் காரணத்தை காட்டியும், எந்த நாட்டின்மீதும் படையெடுக்கலாம் என்ற உரிமையை பிரகடனப்படுத்தியுள்ளது.

18. ஆனால், அமெரிக்க ஆளும் வர்க்கத்தின் நம்பிக்கைகள் எவ்வாறிலும், பொருளாதாரச் சரிவை இராணுவ சக்தி மூலம் எதிர்கொள்ளலாம் என்றும் அதன் நம்பிக்கை ஒரு பிற்போக்குத்தனமான ஏமாற்றுதல் ஆகும். தொழிலாள வர்க்கத்தின் நளவுப் பூர்வமான அரசியல் தலைமீட்டினால் தடுத்து நிறுத்தப்படாமல் போனால், இது பேரழிவிற்கே இட்டுச்செல்லும். ஈராக்கில் ஒரு மில்லியன் மக்களை படுகொலை செய்து, ஒரு காலத்தில் நவீன சமுதாயமாக இருந்ததை அழித்த பின், உள்நாட்டுப் போரை ஏற்படுத்த தொடர்ந்து அச்சுறுத்திக்கொண்டிருக்கும் போட்டி குறுங்குழுவாத நலன்களை சமப்படுத்த முயற்சித்துக்கொண்டிருக்கும் ஒரு உறுதியற்ற பொம்மை அரசாங்கத்தை நிறுவுவதில் அமெரிக்கா வெற்றி அடைந்ததுள்ளது. ஆப்கானிஸ்தானில் எட்டு ஆண்டுகளுக்கும் மேலான போர் அமெரிக்காவிற்கு இதே போல் உறுதியற்ற ஆட்சியைத்தான் தோற்றுவித்துள்ளன. அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் நிலைமை பெருகிய முறையில் வியட்நாமில் இருந்ததைப் போல் ஆகிவிட்டது.

19. இப்போர்களுக்கும் அப்பால், அமெரிக்கா அதன் நிலையை அச்சுறுத்தும் மற்றும் ஈரான், இந்தியா, பிரேசில், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக சீனா உட்பட எழுச்சிபெறும் ஏராளமான பிராந்திய, உலக சக்திகளை எதிர்கொள்கிறது. அதைத் தவிர பழைய சக்திகளான ஐரோப்பாவும் ரஷ்யாவும் உள்ளன. சிறு சக்திகள் மீது ஆதிக்கம் செலுத்த முற்படும் அமெரிக்காவின் முயற்சிகள் பெருகிய முறையில் பரந்த மோதல்களை தூண்டும் அச்சுறுத்தலை கொண்டுள்ளன. ஒரு புதிய உலகப் போர் வெடிப்பிற்கு காரணமாகக் கூடிய ஒன்று

அல்லது இரண்டு டஜன் காட்சிகளைப் பற்றிய வினாக்கள் குறிப்பு எழுதுவது கடினம் அல்ல.

20. சீனாவுடன் அமெரிக்க உறவு என்பது இன்றைய உலகின் பூகோள அரசியல் நிலைமையில் மிகக் கொந்தளிப்பான கூறுபாடுகளில் ஒன்றாகும். சீனா ஒரு பிராந்திய வர்த்தக அமைப்பை நிறுவும் முயற்சியில் ஈடுபட்டுள்ள கிழக்கு ஆசியாவில் மட்டும் அமெரிக்காவிற்கு சவால் விடும் நாடு அல்ல. மாறாக மத்திய ஆசியா, மத்திய கிழக்கு, ஆபிரிக்கா, இலத்தின் அமெரிக்காவிலும் கூட அது சவால் விடுகிறது. அமெரிக்காவின் வீழ்ச்சி மிகப்பெரிய விதத்தில் சீனாவின் பொருளாதார வளர்ச்சியுடன் இணைந்து வருகிறது. இப்பொழுது சீனா உலகின் இரண்டாம் பெரிய பொருளாதாரமாக இருப்பதுடன், மிகப்பெரிய ஏற்றுமதி செய்யும் நாடு என்ற ஜேர்மனியின் நிலையையும் கடந்து விட்டது. மிகப்பெரிய கடன் கொடுக்கும் நாடு என்பதில் இருந்து பெரும் கடனாளியாக அமெரிக்கா மாறியுள்ள போது, அமெரிக்கக் கடன்களில் கிட்டத்தட்ட 1 டிரில்லியன் டாலரை கொடுத்துள்ள சீனா உலகின் மிகப்பெரிய செலுத்துமதி உபரிசை கொண்டுள்ள நாடாக இருக்கிறது.

21. நெருக்கடிச் சூழலில், அமெரிக்காவிற்கும் சீனாவிற்கும் இடையே பொருளாதாரத்தில் ஒன்றிலொன்று தங்கியிருக்கும் நிலைமை அழுத்தம் நிறைந்ததாக உள்ளது. டிசம்பர் மாதம் கோபன்ஹேகன் காலநிலை உச்சிமாநாடு இரு நாடுகளுக்கும் இடையே உள்ள பிளவு நிறைந்த உறவை எடுத்துக்காட்டியதுடன், அமெரிக்காவிற்கும் ஐரோப்பாவிற்கும் இடையே உள்ள பிளவையும் காட்டியது. புத்தாண்டுத் தொடக்கத்தில் தைவானுக்கு அமெரிக்கா புதிய ஆயுதங்கள் விற்பனை செய்ய இருப்பதற்கு சீனா கடுமையான எதிர்ப்பை காட்டியுள்ளதுடன், தலாய் லாமாவை ஒபாமா சந்திப்பதற்கான தயாரிப்புகளையும் எதிர்க்கிறது. சீனா அதன் நாணயத்தின் மதிப்பை உயர்த்த அனுமதிக்க வேண்டும் என்று அமெரிக்கா தொடர்ந்து கோருகிறது. ஆனால் சீனா அமெரிக்க மத்திய வங்கிக் கூட்டமைப்பின் எளிய நிதிக் கொள்கை (குறித்த காலத்திற்கு குறைவான வட்டிவிகிதம் மூலம் பொருளாதார வளர்ச்சியை எதிர்பார்த்தல்), டொலரின் மதிப்பை குறைத்து முழு உலக நிதியச் சந்தையையும் உறுதி இழக்கச் செய்யும் அச்சுறுத்தலை கொண்டுள்ளது என்றும் எச்சரித்துள்ளது. ஒரு நாணய அல்லது வணிகப் போருக்கான உண்மையான வாய்ப்பு உள்ளது. அமெரிக்கா ஏற்கனவே உருக்கு, டயர்கள் உட்பட பல சீனாவின் ஏற்றுமதிப் பொருட்கள் மீது

காப்புவரிகளை கமத்தியுள்ளது. நியூயோர்க் டைம்ஸின் தாராளவாத கட்டுரையாளர் போல் க்ரூக்மன் சீனாவிற்கு எதிரான ஒரு கட்டுரையுடன் ஆண்டை முடித்துள்ளார் ("சீனப் புது வருடம்", டிசம்பர் 31). சீனாவின் பொருளாதார வளர்ச்சிக் கொள்கை, "ஒரு கொள்கை முறை" என்று குற்றம் சாட்டியுள்ள க்ரூக்மன், "சீன வணிகமுறை வளரும் பிரச்சினையாக உள்ளது; வணிகமுறையின் பாதிப்பிற்குள்ளானவர் ஒரு வணிக மோதலில் அதிகம் இழப்பதற்கில்லை. எனவே நான் சீன அரசாங்கத்தை அதன் பிடிவாதத்தை மீண்டும் பரிசீலிக்குமாறு வலியுறுத்துவேன். இல்லாவிடில் தற்பொழுது அது குறைகூறிக் கொண்டிருக்கும் மிகக்குறைந்த மட்டத்திலான காப்புவரிகள் இன்னும் பெரிய விடயத்திற்கான ஆரம்பக்கட்டமாகிவிடும்" என்று எச்சரித்துள்ளார். ஒரு முந்தைய கட்டுரையில் பைனான்ஸியல் டைம்ஸின் கட்டுரையாளர் மார்ட்டின் லொல்ப், சீன ஜனாதிபதி ஹு ஜின்டாவோவிடம் ஒபாமா என்ன பேச வேண்டும் என்று தான் நினைப்பதை கூறுகையில், "ஜனநாயகங்கள் கைகுலக்குவதில் இருந்து குத்துவதற்கு கைகளை மடக்கி கொள்ளும் அணுகுமுறைக்கு எவ்வளவு விரைவில் மாற முடியும் என்பதை நீங்கள் விளங்கிக்கொள்ளவில்லை" என்று கூறவேண்டும் என்றார்.

22. சீனா, இந்தியா, பிரேசில் இன்னும் பிற நாடுகளின் பொருளாதார வளர்ச்சி, சமூகாயங்களின் முதுகுகளில் பெரும் வறுமை, அதிர்ச்சி தரும் வகையிலான சமத்துவமின்மை ஆகியவற்றை கமத்தியுள்ளது. அவற்றின் அரசியல் கட்டமைப்புகள் மக்கள் அதிருப்தியால் பெரிதும் பாதிக்கப்பட கூடியதாகும். நாணயத்தின் மதிப்பை உயர்த்த வேண்டும் என்னும் அமெரிக்கக் கோரிக்கைகளுக்கு இணங்க மறுக்கும் சீனாவின் முக்கிய காரணங்களில் ஒன்று, அதையொட்டி வரும் ஏற்றமதி வீழ்ச்சியும் நாட்டில் வேலையின்மையும் அதிகரித்து, அரசாங்கத்தை ஆட்டங்காணச் செய்துவிடும் என்பதுதான்.

23. பூகோள அரசியல் மோதலில் மற்றைய முக்கிய விடயங்களும் உள்ளன. சோவியத் ஒன்றியத்தின் முடிவு மத்திய ஆசியா, கிழக்கு ஐரோப்பா மற்றும் காகசஸ் என்ற மரபார்ந்த முறையில் ரஷ்யாவின் கொல்லைப் புறம் எனக் கருதப்படும் பகுதிகளில் நுழைவதற்கான வாய்ப்பாக அமெரிக்காவால் கருதப்பட்டது. தன்னுடைய நலனுக்கு இன்னும் உகந்த முறையில் செயற்படும் ஆட்சிகளை நிறுவும் நோக்கத்தில், குறிப்பாக ஜோர்ஜியா,

உக்ரைனில் தொடர்ந்த பல "வண்ணப் புரட்சிகளுக்கு" அமெரிக்கா ஆதரவு கொடுத்தது. அமெரிக்க ஆதரவு பெற்ற ஜோர்ஜியா, ரஷ்ய சார்பு கயாட்சி குடியரசாகிய நெற்கு ஒசேஷியா மீது 2008 கோடையில் படையெடுத்தபோது அமெரிக்காவிற்கும் ரஷ்யாவிற்கும் இடையே நெருக்கமாகிக் கொண்டிருக்கும் பதட்ட நிலைமை வெளிப்படையாகும் அபாயம் ஏற்பட்டது.

24. ஐரோப்பாவுடனான அமெரிக்கா, உறவுகளைப் பொறுத்த வரையில், ஈராக் போருக்கு முன் வெளிப்படுத்தப்பட்ட பதட்டங்கள் இன்னும் தொடர்கின்றன. பனிப்போர்க் காலத்தில் மேற்கு ஐரோப்பாவுடன் ஒரு கூட்டு இருப்பதில் முக்கியத்துவத்தை அமெரிக்கா வலியுறுத்தியிருந்தது. ஐரோப்பாவை மறுகட்டமைத்தல், சர்வதேச அமைப்புக்களை வளர்த்தல் ஆகியவை, சோவியத் ஒன்றியத்தைக் கட்டுப்படுத்தி ஐரோப்பாவிற்குள்ளும் சோசலிச புரட்சியை தடுக்கும் விதத்தில் அமெரிக்க ஆளும்வர்க்கம் கொண்ட முயற்சியின் ஒரு பகுதி ஆகும். இப்பொழுது அமெரிக்க ஐரோப்பிய உறவுகளில், ஐரோப்பாவின் இழப்பில் அமெரிக்க அதிகாரத்தை பலப்படுத்தும் அடிப்படைப்போக்கு மீண்டும் உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது. ஒபாமா தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டமை "பன்முகப் படுத்தப்பட்ட தன்மைக்கு" திரும்புவதை குறைக்கும் என ஐரோப்பிய சக்திகளுக்கு இடையே இருந்த நம்பிக்கை சிதைந்துவிட்டது.

அமெரிக்காவில் சமூக நெருக்கடி

25. பல தசாப்தங்களுக்கு முன்பு அமெரிக்காவை உலகிலேயே மிகவும் அச்சமுற்றுள்ள நாடு என்று வியோன்ட் ரொட்ஸ்கி விளக்கினார். இந்த விந்தையான கண்ணோட்டமானது அமெரிக்கா உலகின் மிகப் பெரிய தொழில்துறை நாடாக இருந்தபோது எழுதியது. இப்பொழுதும் ஏற்கத்தக்கதாக உள்ளது. அமெரிக்க ஆளும் வர்க்கம் உலகின் ஒவ்வொரு மூலையில் இருந்தும் சவால்கள், அச்சுறுத்தல்கள் மற்றும் போர்ப்பத்துக்களை எதிர்பார்க்கிறது. ஆயினும் கூட, அமெரிக்காவிற்குள் பெருகிவரும் சமூக அழுத்தங்களே, அதன் மேலாதிக்கத்திற்கு பெரும் அச்சுறுத்தலாக இருக்கின்றன. அமெரிக்க மக்களின் மிகச் சிறிய சதவிகிதத்தினரிடையே பிரமாண்டமான செல்வக்குவிப்பு இருப்பது, சமூக ஸ்திரீப்பாட்டோடு இயைந்திருக்கும் தன்மையை பெற்றிராது. இன்னும் வெளிப்படையான உண்மை என்னவெனில், அமெரிக்க சமூகத்தில் பெரும்

சமத்துவமின்மை என்ற அடிப்படை தோற்றம் பார்த்த தொழிலாள வர்க்கத்திடையே சமூக உணர்வுகளில் நீடித்த, ஆழ்ந்த மாற்றங்களுக்கு வகை செய்கிறது. காண்டல் மற்றும் அநீதிக்கு எதிரான தொழிலாள வர்க்கத்தின் எதிர்ப்பை அடக்குவதற்கு பிற்போக்கு தொழிற்சங்கங்களுக்கு இருந்த திறன் அதன் முழு முடிவை அடைந்துவிட்டது. சமூகப் போராட்டங்களில் ஒரு புதிய வெடிப்புத்தன்மை நிறைந்த சகாப்தம் நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறது.

26. அமெரிக்காவில் மக்களில் பார்த்த பிரிவினரின் நிலைமை தொடர்ந்து மோசமாகி வருகிறது. கிட்டத்தட்ட 40 மில்லியன் மக்கள் இப்பொழுது வறுமையில் உள்ளனர். 6மில்லியன் மக்கள் (அல்லது மொத்தத்தில் 2 சதவிகிதத்தினர்) வருமானம் ஏதும் இன்றி, உணவு உதவிகளை மட்டும் நம்பி வாழ்கின்றனர். தசாப்தத்தின் இறுதிக்காலத்தில், உத்தியோகபூர்வ வேலையின்மை அமெரிக்காவில் 10 சதவிகிதத்தை அடைந்து விட்டது. 2009ல் மட்டும் 4.2 மில்லியன் வேலைகள் அழிக்கப்பட்டுவிட்டன. ஜனவரி 8ம் தேதி வெளியிடப்பட்டுள்ள புள்ளிவிவரங்கள், அமெரிக்கர்கள் டிசம்பர் மாதம் இன்னும் 85,000 வேலைகளை இழந்துவிட்டதாக கூறுகின்றன. உத்தியோகபூர்வ வேலையின்மை நிரந்தரமானதாக இருப்பதற்குக் காரணம், பல்லாயிரக்கணக்கான மக்கள் வேலை தேடிப்பயனில்லை என்று வேலைதேடுவதை நிறுத்தியுள்ளதுதான். உத்தியோகபூர்வ தொழிலாளர் பிரிவு (வேலை தேடுபவர்கள் என்று அரசாங்கத்தால் கருதுதப்படுபவர்கள்) உண்மையில் அடமாதத்தில் 661,000 ஆக குருங்கியது. இதனால் வேலையின்மை 17.3 சதவிகிதமாக பார்த்தளவில் அதிகரித்துள்ளது. இதில் கட்டாயமாக பகுதிநேரம் மட்டுமே வேலைசெய்யும் பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களும் அடங்கியுள்ளனர்.

27. சில மாநிலங்களிலும் நகரங்களிலும் நெருக்கடி ஏற்கனவே பெருமந்த நிலைக்கு ஒப்பான குழலுக்கு வந்துவிட்டது. மிச்சிகனில் வேலையின்மை விகிதம் உத்தியோகபூர்வமாக 14.7% ஆகும். மாநிலத்தில் மிகப்பெரிய நகரமான டெட்ராயிடில் உண்மை வேலையின்மை விகிதம் கிட்டத்தட்ட 50 சதவிகிதம் ஆகும். நாட்டில் அதிக மக்கள் தொகையுடைய கலிபோர்னியா மாநிலத்தில் உத்தியோகபூர்வ வேலையின்மை 12.3 சதவிகிதம் ஆகும். நீண்டகால வேலையின்மை என்பது அமெரிக்க வழியில் வழமையான அங்கம் ஆகியுள்ளது. கிட்டத்தட்ட 40 சதவிகித வேலைபற்றவர்கள் 27 வாரங்கள் அல்லது அதற்கும் கூடுதலாக வேலையின்றி உள்ளனர். 2007ல் தொடங்கிய

வீடுகள் விவைச் சரிவு, ஏராளமான வீடுகளின் ஏலவிற்பனைக்கு வகை செய்தது. இது மிக அதிகப்பட்சமாக 2009 நான்காம் காலண்டில் 1 மில்லியனாகியது. என்று ஆயிற்று. மற்றொரு 3 மில்லியன் அமெரிக்கர்கள் தங்கள் வீடுகளை இந்த ஆண்டு இழப்பர் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

28. அமெரிக்க வரலாற்றிலேயே இந்த தசாப்தம் மோசமானவற்றுள் ஒன்று ஆகும். சமீபத்தில் வாஷிங்டன் போஸ்ட் குறிப்பிட்டதாவது: "டிசம்பர் 1999ல் இருந்து தொழில்கள் உருவாக்கப்படுவது என்பது பூஜ்யமாகவே உள்ளது. 1940களுக்கு பின்னர் எந்த தசாப்தத்திலும் வேலை வளர்ச்சி 20 சதவிகிதத்தை அடையவில்லை. பொருளாதார உற்பத்தி 1930கள் உட்பட வேறு எந்த தசாப்தத்திலும் இல்லாத அளவு

1970 களில் 12சதவிகித வளர்ச்சி, 1960 களில் 25 சதவிகித வளர்ச்சி, 1950களில் 26சதவிகித வளர்ச்சி ஆகியவற்றிற்கு எதிர்மாறானதாக இருக்கின்றது.

ஓபாமா நிர்வாகம்

30. அவரைப் பதவியில் இருந்த வாக்களித்த மில்லியன்கணக்கான மக்களுக்கு பாரக் ஓபாமா ஒரு பாரிய ஏமாற்றம் என்பதை நிரூபித்துவிட்டார். அவருடைய பிரச்சார உறுதிமொழிகள் வெற்றுத்தனம், நேர்மையற்றவை என்பதை அவர்கள் உணர்கின்றனர். கொள்கையின் ஒவ்வொரு அங்கத்திலும் ஓபாமா நிர்வாகம் பெரும் செல்வந்தர்களுக்கு தன் விகவாசத்தை உறுதிபடுத்தியுள்ளது. உள்நாட்டுக் கொள்கையில் நிர்வாகத்தின் ஒரே இலக்கு நிதிய பிரபுத்துவத்தை மீட்டு, தொழிலாள வர்க்கத்தின் மீது முழுச்

பல தசாப்தங்களுக்கு முன்பு அமெரிக்காவை உலகிலேயே மிகவும் அச்சமுற்றுள்ள நாடு என்று லியோன் ட்ரொட்ஸ்கி விளக்கினார். இந்த விந்தையான கண்ணோட்டமானது அமெரிக்கா உலகின் மிகப் பெரிய தொழில்துறை நாடாக இருந்தபோது எழுதியது. இப்பொழுதும் ஏற்கத்தக்கதாக உள்ளது. அமெரிக்க ஆளும் வர்க்கம் உலகின் ஒவ்வொரு மூலையில் இருந்தும் சவால்கள், அச்சுறுத்தல்கள் மற்றும் பேராபத்துக்களை எதிர்பார்க்கிறது. ஆயினும் கூட, அமெரிக்காவிற்குள் பெருகிவரும் சமூக அழுத்தங்களே, அதன் மேலாதிக்கத்திற்கு பெரும் அச்சுறுத்தலாக இருக்கின்றன.

குறைந்த விகிதத்திலேயே இருந்தது." 29. அமெரிக்க குடும்பங்களின் நிகர மதிப்பும் குறைந்து அமெரிக்கத் தொழிலாளர்களின் வருமானங்கள் சரிந்துவிட்டன. உண்மை நிலையில், உற்பத்தித்திறன் அதிகரித்துள்ளபோதிலும் 2009ல் வாராந்த ஊதியங்கள் 1 சதவிகிதம் குறைந்துவிட்டன. லொஸ் ஏஞ்சல்ஸ் டைம்ஸில் வந்துள்ள ஒரு கட்டுரை பின்வருமாறு கூறுகிறது: "வோல் ஸ்ட்ரீட் மற்றும் வெள்ளை மாளிகையில் இருந்து வெளிவரும் வெற்றிகாண்புரைகள் ஒருபுறம் இருக்க பொருளாதாரரீதியாக இது அமெரிக்க குடும்பங்களுக்கு பேரிழவு தந்த தசாப்தமாகும். வணிக, தொழிலாளர் அமைச்சகத்தின் கருத்துப்படி, இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின்னர் முதல் தடவையாக ஒரு சராசரி அமெரிக்கரின் நிகர மதிப்பு உண்மையில் மிக அதிகமாக 13சதவிகிதத்தால் வீழ்ச்சியடைந்துவிட்டது." இது 1990களில் நிகர மதிப்பு 44 சதவிகித வளர்ச்சி, 1980 களில் 35சதவிகித வளர்ச்சி,

கமையையும் ஏற்றுவதாகும். உலகெங்கும் பெரும் அழிவின் தாக்கங்களை ஏற்படுத்திய நிதி நெருக்கடி ஏற்பட்டு ஓராண்டிற்குள்ளேயே அமெரிக்க நிதி பிரபுத்துவம் முன்னரைக் காட்டிலும் சிறப்பான நிலையில் உள்ளது. இதற்குக் காரணம் ஓபாமா அளித்த டிபில்லியன் கணக்கான டாலர்கள் உதவிதான். நிர்வாகிகளின் ஊதியத்தில் தீவிரமான கட்டுப்பாடுகள் எதையும் விதிக்க நிர்வாகம் மறுத்துவிட்டது. இதன் விளைவாக சில மிகப் பெரிய வோல் ஸ்ட்ரீட் நிறுவனங்கள் 2009 இறுதியில் மிக அதிக அளவு ஊதியங்களையும் மேலதிக கொடுப்பனவுகளையும் நிர்வாகிகளுக்கு கொடுத்துள்ளது. இப்பொழுது நுகர்வைக் குறைக்கும் பிரச்சாரத்தில் ஓபாமா முன்னணியில் உள்ளார், ஆனால் இது தொழிலாள வர்க்கத்தின் மீது மட்டுமே திணிக்கப்படும். ஜெனரல் மோட்டார்ஸ் மற்றும் கிறைஸ்லர் நிறுவனங்கள் கட்டாயத்தின் பேரில் வங்குரோத்தாக்கப்பட்டதுடன் முன்னரே நிர்வாகம் தேசிய அளவில் ஊதியக் குறைப்பு

பிரச்சாரத்திற்கு சைகைகாட்டியிருந்தது. இந்த வங்குரோத்தை ஒரு வாய்ப்பாகப் பயன்படுத்தி, தொழிற்சங்கத் தலைமையின் ஆதரவுடன் கார்த் தொழிலாளர்கள் மீது ஒரு புதிய கற்று மோசமான இழப்புகள் சமத்தப்பட்டன.

31. கடந்த தசாப்தங்களில் தொழிலாளர்கள் மத்திய அரசாங்கத்தை சமூகச் சீர்திருத்தங்களை செயல்படுத்தவும் ஜனநாயக உரிமைகளை விரிவுபடுத்தவும் ஒரு கருவியாக எதிர்நோக்கினர். 1930 களில் பெரும் மந்த நிலையையும் பெருகிய வர்க்க அழுத்தங்களையும் எதிர்கொள்ளும் விதத்தில் ஜனாதிபதி ரூஸ்வெல்ட் புதிய உடன்பாடு சீர்திருத்தங்களை (New Deal reforms) முன் வைத்து நடைமுறைப்படுத்தினார். அதில் சமூகப் பாதுகாப்பு, டென்ஸ் பள்ளத்தாக்கு அமைப்பு நிறுவப்பட்டு மின்சார உற்பத்தி செய்தல், புதிய வங்கிக் கட்டுப்பாடுகள் ஆகியவை உள்ளடங்கியிருந்தன. பின்னர் 1960 களில் கூட்டாட்சி அரசாங்கம் குடியியல் உரிமைகள் சட்டத்தை மேற்பார்வையிட்டு மருத்துவப் பாதுகாப்பு, மருத்துவ உதவி (Medicare, Medicaid) ஆகியவற்றைத் தோற்றுவித்தது. இரு குழந்தைகளிலும், சமூக நெருக்கடிக்கும், வர்க்க மோதலின் எழுச்சிக்கும் முதலாளித்துவத்தின் பிரதிபலிப்பு முதலாளித்துவ அமைப்புகளையே பாதுகாக்க சீர்திருத்த நடவடிக்கைகளை கொண்டுவருவதே ஆகும். இச்சீர்திருத்தங்களை செய்வதற்கான அடித்தளத்தை அமெரிக்காவின் பொருளாதார பலம் வழங்கியது. அது இப்பொழுது பழைய வாலாறு ஆகிவிட்டது. நான்கு தசாப்தங்களாக கூட்டாட்சி அரசாங்கம் தொழிலாள வர்க்கத்தின் மீது நடத்தப்படும் பாரிய தாக்குதல்களுக்கு தலைமை தாங்குகிறது. இது 1970 களில் ரிச்சார்ட் நிக்சனின் அரசாங்கம் முதலில் ஊதியக் கட்டுப்பாடுகளை கொண்டுவர முயன்றதில் இருந்து ஆரம்பித்தது.

32. அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கைகள் அமெரிக்காவின் கட்டமைப்பையே கேள்விக்குரியதாக்கியது. மத்திய அரசாங்கத்தின் ஒவ்வொரு அமைப்புகளுமான காங்கிரஸ், நீதித் துறை, நிர்வாகத்துறை நிதி பிரபுத்துவத்தின் இடுக்கிப்பிடியில் உள்ளது. வாஷிங்டன் இராணுவச் செலவுகள், வங்கி பிணை எடுப்புகளுக்கு இன்னும் அதிக இருப்புகளை செலவழித்துக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால் ஓபாமா நிர்வாகம் மாநிலங்களின் உதவிக்குச் செல்ல மறுத்துவிட்டது. அவை புதிய கற்று வரவுசெலவுத்திட்ட பற்றாக்குறைகளை இந்த ஆண்டு எதிர்நோக்கியுள்ளன. மாநில அரசாங்கங்களில் உள்ள நிதி மற்றும் பெரும்

நிறுவன உயர் தட்டின் இணைய பங்காளிகள், இந்த பற்றாக்குறைகளை எதிர்கொள்ளும் விதத்தில் சுகாதார பாதுகாப்பு, கல்வி மற்றும் பிற சமூக நலப்பணிகள் மீதான செலவை குறைத்துக் கொண்டிருக்கின்றனர். "உயரே செல்லும் போட்டி" ("Race to the Top") என்ற கல்வித்திட்டத்திற்கு ஒரு பகுதியாக ஒதுக்கப்பட்ட அற்ப நிதிகள் கூட, வலதுசாரி கல்வி கொள்கை செயல்படுத்தப்படவேண்டும் என்பதின் ஒரு பகுதியாகத்தான் கொடுக்கப்படுகின்றன. இது வரவு-செலவுத் திட்ட பற்றாக்குறைகளின் கமையை தொழிலாள வர்க்கத்தின் முதுகில் ஏற்ற வேண்டும் என்ற நிர்வாகத்தின் உறுதியை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகின்றன. இந்த தாக்குதலுக்கு எதிராக பல மாநிலங்களிலும் பகுதிகளிலும் எதிர்ப்பு உருவாகும். நாடு முழுவதும் பொதுப் போராட்டத்திற்காக தொழிலாளர்களை ஐக்கியப்படுத்த ஒரு புரட்சிகர சோசலிச இயக்கத்தின் அபிவிருத்தியால் உருவாக்கப்படும் தலைமையிலான புதிய வகை அரசியல் அமைப்புகள் தேவைப்படும்.

33. ஓபாமா நிர்வாகத்தின் முக்கிய "சீர்திருத்தமான" மொத்த சுகாதாரப் பாதுகாப்பு அமைப்பை மாற்றியமைப்பது என்பது சமூக நலத் திட்டங்களுக்கான செலவுகளை குறைப்பதில் நிதிய உயர் தட்டின் உறுதிப்பாட்டைக் காட்டுகிறது. அடிப்படையில் பிற்போக்குத்தனம் நிறைந்த இந்த முயற்சியின் முக்கிய நோக்கம், உரிமையுடன் பெற வேண்டிய திட்டங்களின் மீதான செலவை, குறிப்பாக மருத்துவ பராமரிப்புக்கான செலவை குறைத்தலாகும். வயது முதிர்ந்தவர்கள் மற்றும் சுகயீனத்துக்கு சிகிச்சையளிக்கும் புதிய பரிசோதனைகள் மற்றும் நடைமுறைகளை பெற்றுக் கொள்வதுடன் பிணைந்துள்ள, உயரும் ஆயுட்கால எதிர்பார்ப்புக்கும், ஆளும் வர்க்கம் காட்டும் விடையிறுப்பு கிட்டத்தட்ட வர்க்க அடிப்படையிலான உள்ள சுகாதாரப் பாதுகாப்புமுறையை செயல்படுத்துவதாக உள்ளது. மிக அதிக அளவில் வங்கிகள் பிணை எடுக்கப்பட்டதனால் பெருகிவிட்ட அமெரிக்க நிதிப் பற்றாக்குறை பிரச்சினையை சமாளிக்க, சுகாதார நலச் செலவுகளை குறைப்பதில் குவிமையப்படுத்துவதுதான் பிரதானமானது என்று ஓபாமா கருதுகிறார். செப்டம்பர் மாதம் ஆற்றிய உரை ஒன்றில் அவர் கூறியதாவது: "எமது சுகாதார பாதுகாப்பு பிரச்சினைதான் நம்முடைய பற்றாக்குறை பிரச்சினை. அதனுடன் நெருக்கமாக வேறு எதுவும் வரவில்லை." மாசச்சுடெட்ஸில் ஜனநாயகக் கட்சிக்கு தோல்வி ஏற்பட்டதை அடுத்து ஓபாமா நிர்வாகம் இன்னும் வலதிற்கு மாறிக் கொண்டிருக்கிறது. அது சீர்திருத்தம், "அனைவருக்கும் பாதுகாப்பு" என்ற சுகாதார

பாதுகாப்புச் சீர்திருத்தத்தின் முந்தைய கருத்துக்களை கைவிட்டு விட்டது.

34. தொழிலாள வர்க்கத்திற்கு ஒரு கௌரவமான சுகாதார பாதுகாப்பு, கல்வி மற்றும் சமூக சேவைகளை வழங்குவது என்பது, பாரிய சுரண்டல் நிலைமையை நிதி பிரபுத்துவம் கமத்த உறுதியாக இருக்கும் நிலையை களின் கீழ் சிறிதும் சாத்தியமற்றதாகும். ஃபொரின் எஃபயர்ஸ் (Foreign Affairs) இதழில் ஜனநாயகக் கட்சியின் மூலோபாயத்தை இயற்றுபவர்கள் நடத்தும் ஒரு சிந்தனைக் குழுவான பீட்டர்ஸன் நிலைப்பத்தின் தலைவர் சி. பிரெட் பெர்க்ஸ்டென், ஆளும் வர்க்கத்திற்கு சில திட்டங்களை முன்வைக்கிறார். மத்திய அரசின் பற்றாக்குறைகளை குறைப்பதற்கு பெர்க்ஸ்டென் பிரேரிப்பதாவது: "மொத்த சுகாதார பாதுகாப்பு சீர்திருத்தத்தின் ஒருமித்த பகுதியாக நீண்ட காலமாக உள்ள, நீண்டகால மருத்துவச் செலவினங்களை கட்டுப்படுத்துவது மிக முக்கியமானது ஆகும். இதில் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் சில சதவிகிதப் புள்ளிகளை சேமிக்கலாம்.." பெர்க்ஸ்டென் ஆதரிக்கும் ஏனைய பிரேரணைகளில், "ஓய்வு பெரும் வயதை கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அதிகரித்தல், மற்றும் சம்பளத்துக்குப் பதிலாக விலைவாசி ஏறுவதை பிரதிபலிக்கும் வகையில் உதவித் தொகை குத்திரத்தை திருத்துதல்" மற்றும் "தேவையான அரசு வருமானத்தை உருவாக்கும் மற்றும் தனியார் சேமிப்புக்கு புதிய கொடுப்பணவுகளையும் வழங்கும் வகையில், நுகர்வு வரியை அதிகரித்தல்" உட்பட விரிவான சமூக பாதுகாப்பு சீர்திருத்த நடவடிக்கைகளும் அடங்குகின்றன.

வர்க்கப் போராட்டத்தின் மறு எழுச்சியும் சோசலிச சமத்துவக் கட்சியின் பணிகளும்

35. உலக முதலாளித்துவ முறை இப்பொழுது ஒரு பெரும் புரட்சிகர கொந்தளிப்புக் காலத்தில் நுழைந்து கொண்டிருக்கிறது. முதலாளித்துவம் தொடர்ந்தும் நடைமுறையில் இருப்பதால், தொழிலாள வர்க்கத்தின் வறிய நிலைக்கு வழிவகுப்பது மட்டும்மில்லாமல் மனித நாகரிகத்தின் வருங்காலத்தையே அச்சுறுத்தும் உலக ஏகாதிபத்திய போருக்கும் வகை செய்யும். எல்லாநிருந்தபோதிலும் இந்த நெருக்கடிக்கு ஒரு தீர்வு உண்டு. தொழில்நுட்ப வளர்ச்சி மனித சமுதாயத்தின் வளர்ச்சி என்ற இரு விதங்களிலும் ஒரு சோசலிசப் புரட்சிக்கான புறநிலைச் சூழல் முன் எப்பொழுதையும்விட இப்போது அதிகம் வளர்ச்சி அடைந்துள்ளது. தொழிலாள வர்க்கத்தின் சமூக பலம் கடந்த நூற்றாண்டில் மகத்தான முறையில்

பெருகிவிட்டது. அதே நேரத்தில் தகவல் தொடர்பு மற்றும் தொழில்நுட்பம் ஆகியவற்றில் ஏற்பட்டுள்ள முன்னேற்றங்கள் உலகளாவிய ஒருங்கிணைந்த நடவடிக்கைக்கான சூழலைத் தோற்றுவித்துள்ளன.

36. நெருக்கடி தீவிரமாகையில், அரசியல் கட்டமைப்புகளின் உள்ளகமான செயலற்ற தன்மை இன்னும் தெளிவாக தெரிகிறது. மரபார்ந்த அரசியல் கட்சிகள் மற்றும் ஸ்தாபனங்கள் முதலாளித்துவ தாக்குதலில் இருந்து தன்னை பாதுகாத்துக் கொள்ள தொழிலாள வர்க்கத்திற்கு எந்த வழிவகையையும் அளிக்கவில்லை. அமெரிக்காவிற்குள் ஜனநாயக மற்றும் குடியரசுக் கட்சிகள் ஒரே வர்க்கத்தின் நலன்களையே பிரதிபலிக்கின்றன. அவை அரசியல், சமூக பிற்போக்குத்தனத்தை "இரு கட்சி முறையில்" பிரதிநிதித்துவம் செய்கின்றன. அரசியல் மரபு மற்றும் வரலாற்றில் உள்ள வேறுபாடுகள் இருந்த போதிலும், அனைத்துலக ரீதியில் ஒரே விதமான நிலைமையே மேலோங்குகிறது. ஐரோப்பா, ஆசியா, இலத்தின் அமெரிக்கா மற்றும் ஆஸ்திரேலியாவில் இன்னும் தங்களை பழைய அரசியல் முத்திரைகளான "தொழிலாளர்", "சோசலிஸ்ட்", "கம்யூனிஸ்ட்" என்று கூறிக் கொள்ளுவதெல்லாம் உண்மையாக முதலாளித்துவ எதிர்ப்பின் எந்த வடிவத்தையும் குறிக்காதுடன், மேலும் அவை முக்கிய முதலாளித்துவ வலதுசாரிக் கட்சிகளிடம் இருந்து கணிசமான வேறுபாடுகளையும் கொண்டிருக்கவில்லை.

37. தொழிற்சங்கங்களை பொறுத்தவரை, நான்காம் அகிலத்தின்

அனைத்துலகக் குழு 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் செய்த ஆய்வுகளில் கூறியவாறு, வேலைகள், ஊதியங்கள் மீது பெரும் நிறுவனங்கள் தொடுக்கும் தாக்குதல்களை தொழிலாளர்கள் தடுக்க வேண்டும் என்றால், அவர்கள் இந்த அமைப்புக்களின் பிடியில் இருந்து முதலில் முற்றிலும் விடுபட வேண்டும் என்பது முற்றிலும் சரியாகிவிட்டது. அமெரிக்காவில் AFL-CIO மற்றும் வெற்றிக்கான மாற்றம் (Change to Win) போன்றவை "தொழிலாள வர்க்க அமைப்புக்கள்" அல்ல. மாறாக அவை அரசாங்கத்தின் துணைக் கருவிகளாக, தொழிலாள வர்க்கத்தை சுரண்டும் இரண்டாம் நிலைக் கருவிகளாகி, மேல்மத்தியதர வர்க்க நிர்வாகிகளின் தலைமைக்கு கட்டுப்பட்டவையாகும். அவர்களுக்கு "தொழிலாளர் இயக்கம்" என்பது ஒரு வியாபாரம், தங்கள் சொந்த செல்வத்தைப் பெருக்கிக் கொள்ள ஒரு வழிவகையாகும். இந்த அமைப்புக்களில் ஒன்று கூட ஒரு தலைமுறைக்கும் மேலாக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த சமூகப் போராட்டம் எதையும் தொடக்கவுமில்லை, எதிலும் ஈடுபடவுமில்லை. அவர்களின் முக்கிய பொறுப்பு விட்டுக்கொடுப்புகளுக்காக தொழிலாளர்களை நிர்ப்பந்திப்பது மற்றும் அதற்கு ஈடாக பல சமயங்களில் தொழிற்சங்க நிர்வாகிகளுக்கு பெரும் நிதியை பெற்றுக்கொள்வதாகும். அதுதான் ஹிகிக், கூலிணிவிகி உடைய வேலைத்திட்டமாகும்.

38. வெகுஜன எதிர்ப்பு ஒரு ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட வடிவத்தில் வெளிப்பாடாமல் இருப்பதானது, அரசியல் ஸ்திரீப்பாடு உள்ளது என்ற போலித்

தோற்றத்தை ஏற்படுத்துகிறது. அடிநிலையில் மக்களின் அதிருப்தி உறுதியாக வளர்வதுடன் ஒரு வெளிப்பாட்டை நாடுகிறது. அதிருப்திக்கு உள்ளாகியுள்ள உத்தியோகபூர்வ அரசியல் வாழ்வின் வரம்புக்கு வெளியே இந்த எதிர்ப்பு வெடித்தெழும் நேரம் நெருங்கிக் கொண்டிருக்கிறது. இது ஜனநாயக மற்றும் குடியரசுக் கட்சிகள், ஓபாமா நிர்வாகம், தொழிற்சங்கங்கள், முதலாளித்துவ முறை ஆகிய அனைத்திற்கும் எதிராக நேரடி மோதலுடன் வளர்ச்சியடையும். சோசலிச சமத்துவக் கட்சி புதிய, கயாதீன மக்கள் போராட்ட அமைப்புக்களை தோற்றுவிப்பதற்கும், அவற்றின் வேலைத்திட்டங்கள் தந்திரோபாயங்களின் வளர்ச்சிக்கும் தனது சக்திக்குட்பட்ட அனைத்தையும் செய்யும். ஆழ்ந்த சமூக நெருக்கடி கணக்கிலடங்கா போராட்டங்களையும் பல வடிவிலா ஈடுபாடுகளையும் உருவாக்கும். ஆனால் முக்கியமான பிரச்சினை ஒரு புரட்சிகரத் தலைமை பற்றிய பிரச்சினையாகும். தொழிலாள வர்க்கத்தின் சர்வதேச சோசலிச இயக்கத்தை அமைக்கும் பணியும், ஒரு புதிய தலைமுறை தொழிலாளர்கள் இளைஞர்களை மார்க்சிச முன்னோக்கு, வரலாறு ஆகியவற்றில் பயிற்றுவிக்கும் கடமையும் சோசலிச சமத்துவக் கட்சி மற்றும் நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவிலுள்ள அதன் தோழமைக் கட்சிகளிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளது.

சமூக நெருக்கடி மற்றும் போர் பற்றிய அவசர மாநாடு சோசலிச மாற்றீடுக்கான போராட்டம்

23 பெப்பிரவரி 2010

உலக சோசலிச வலைத் தளமும் சோசலிச சமத்துவக் கட்சியும் மற்றும் சமூக சமத்துவத்திற்கான அனைத்துலக மாணவர் அமைப்பும் சமூக நெருக்கடி மற்றும் போர் பற்றி ஒரு அவசர தேசிய மாநாட்டை ஏப்ரல் 17-18ல் மிச்சிகன் ஆன் ஆர்பரில் கூட்டுகின்றன. நம் வாசகர்கள், ஆதரவாளர்கள் அனைவரையும் பதிவு செய்து கூட்டத்தில் பங்கு பெறுவதற்கு இன்றே திட்டமிடொது கேட்டுக் கொள்ளுகிறோம்.

உலகப் பொருளாதார நெருக்கடி

தொடங்கி ஒன்றரை ஆண்டுகளுக்கு பின்னர், அமைதிமான முறையில் முதலாளித்துவ சமசீர்நிலையை மீட்டதற்கான வாய்ப்பு சிதைந்துவிட்டது.

உலகப் பொருளாதாரம் மற்றும் அனைத்து உத்தியோகபூர்வ அமைப்புக்களும் மக்களின் ஒரு மிகச் சிறிய அடுக்கின் மேலாதிக்கத்திற்கு உட்பட்டுள்ளன. அதுவே தன்னுடைய நலன்களை உறுதியாக்கிக் கொள்ளும் விதத்தில் நெருக்கடிக்கு தீர்வு காண முற்படுகிறது. ஆனால் முதலாளித்துவ வர்க்கம் எடுத்துள்ள நடவடிக்கைகள் நெருக்கடிக்கு புதிய மூலங்களை

தோற்றுவித்துள்ளதுடன், ஒவ்வொரு நாட்டிலும் வர்க்க முரண்பாடுகளை தீவிரப்படுத்தியுள்ளன.

அரசாங்கங்கள் நிதி அமைப்பு முறைகளை பிணை எடுத்ததால் குவிந்த பிரமாண்டமான கடன்களால் உலகச் சந்தைகள் கொந்தளிப்பில் உள்ளன. கிரேக்கம், ஸ்பெயின், அயர்லாந்து மற்றும் போர்த்துகல் ஆகியவை நெருக்கடியின் கமையை தொழிலாள வர்க்கத்தின் மீது கமத்தும் நோக்கத்துடன் சுமையான சிக்கன நடவடிக்கைகளை திட்டமிடுகின்றன.. அந்நாடுகளுக்கு பின் கடன் நெருக்கடியை

எதிர்நோக்கிய விதத்தில் இத்தாலி, பிரான்ஸ், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக அமெரிக்கா ஆகியவை உள்ளன.

அமெரிக்காவின் நீண்டகால பொருளாதாரச் சரிவை ஒட்டி, அமெரிக்க பெருநிறுவன மற்றும் நிதிய உயரடுக்கு, அதன் நிலைமையை தக்க வைத்துக் கொள்ளவதற்கு அமெரிக்க மற்றும் சர்வதேச தொழிலாள வர்க்கத்தின் வாழ்க்கைத் தரங்களை பெரிதும் குறைக்கவும், ஆத்துடன் இரண்டாம் உலகப் போருக்கு பின்னர் காணப்படாத அளவிற்கு இராணுவ வன்முறையையும் உள்நாட்டில் அடக்குமுறையையும் கட்டவிழ்த்துவிடுவதன் மூலமும் முயல்கிறது.

அமெரிக்காவிலும் சர்வதேச அளவிலும் பாரக் ஒபாமா தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டமை, வெறுக்கப்பட்ட புஷ் நிர்வாகத்தின் கொள்கைகளுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கும் என்ற எதிர்பார்ப்பு, கடந்த ஆண்டில் அதிர்ச்சியையே கொடுத்ததுள்ளது. ஒபாமா, தடையற்ற இழிந்த முறையில், அதிகளவில் வங்கிகளை பிணை எடுத்ததில் இருந்து, போர், கல்வி, சுகாதாரக் காப்புறுதி, சமூகப் பாதுகாப்பு ஆகியவற்றின் மீது தாக்குதல்கள் தொடுப்பது வரை வலதுசாரி கொள்கைகளையே முன்னெடுத்துள்ளார்.

தொழிலாள வர்க்கத்தின் பரந்த பிரிவுகள், தாங்கள் எதிர்நோக்கியுள்ளது ஒரு தற்காலிக சரிவு, அல்லது ஒரு தனிநபர் அல்லது கட்சியின் கொள்கைகளின் சரிவு என்று நினைக்கவில்லை. அவர்கள், முதலாளித்துவம் என்னும் ஒரு முழு அமைப்பு முறையின் வீழ்ச்சி என்பதை உணர்ந்து வருகின்றனர். தொழிலாள வர்க்கம் இந்த நெருக்கடிக்கு அதன் சொந்ததீர்வை முன்வைக்கவேண்டும். ஆனால் அது உலகப் பொருளாதாரத்தை இலாப தேவைகளுக்கு அன்றி, சமூக தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக மாற்றியமைக்க தன்னை அர்ப்பணித்துள்ள ஒரு சர்வதேச சோசலிச இயக்கத்திற்கு புத்துயிர்ப்பு கொடுப்பதன் மூலம்தான் முடியும்.

அமெரிக்காவின் சமூக நெருக்கடி

அமெரிக்காவில் பெரும்பாலான மக்களுடைய நிலைமை கடுமையாக, மோசமாக உள்ளது. உழைக்கும் படையில் கிட்டத்தட்ட 10 சதவிகிதமான சுமார் 15 மில்லியன் மக்கள் உத்தியோகபூர்வமாக வேலையின்றி இருப்பதாக கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. கடந்த ஆண்டு மட்டும் 4.2 மில்லியன் வேலைகளுக்கும் மேலாக அழிக்கப்பட்டுவிட்டன. உண்மையான வேலையின்மை விகிதம், வேலை தேடுவதை நிறுத்திவிட்டவர்கள் மற்றும் வழியின்றி பகுதி

நேர வேலையில் இருப்பவர்களையும் சேர்த்தால், உத்தியோகபூர்வ எண்ணிக்கையை விட இரு மடங்காக இருக்கக்கூடும்.

சில பகுதிகளில் வேலையின்மை பொருளாதார மந்த நிலைமைக் காலத்தில் இருந்த மடத்தில் உள்ளது. ஒருகாலத்தில் நாட்டிலேயே சராசரி வருமானம் மிக உயர்ந்திருந்த இடமான மிச்சிகனின் டெட்ரோயிட்டில், பாதிக்கும் மேலான மக்கள் வேலையில் இல்லை. நாட்டில் 6 மில்லியன் மக்களுக்கு வருமானம் ஏதும் இல்லை, உணவு உதவியை மட்டுமே நம்பி வாழ்கின்றனர்.

நாடு முழுவதும் மாநிலங்களும் நகரங்களும் திவாலாகின்றன, பள்ளிகள் மூடப்படுகின்றன. ஆலைகள் மூடப்படுகின்றன, கல்லூரிக் கட்டணங்கள் உயர்த்தப்படுகின்றன. ஊதியங்களும் சமூகப் பணிகளும் முன்னோடியில்லாத அளவிற்கு குறைக்கப்படுகின்றன நிதிய உயரடுக்கை காப்பாற்ற பல டிரில்லியன் டாலர்கள் பிணையெடுப்பு நடந்தும் வங்கிகள் தனிநபர்கள் மற்றும் சிறு வணிகர்களுக்கு கொடுக்கும் கடன்களை நெரிக்கின்றன.

ஒரு அமெரிக்க இல்லத்தின் நிகர மதிப்பு, இரண்டாம் உலகப் போருக்குப் பின்னர் மிக மோசமான தசாப்தகால சரிவு என்று கூறும் விதத்தில், கடந்த தசாப்தத்தில் 13 சதவிகிதத்தால் வீழ்ச்சி கண்டுள்ளது. வீடுகள் சொந்தம் என்னும் "அமெரிக்கக் கனவு" ஒரு தீய கனவாக மாறி வருகிறது. கிட்டத்தட்ட 3 மில்லியன் வீடுகள் 2009ல் ஏலத்தில் விற்கப்பட்டதுடன், இன்னமும் பல மில்லியன் குடும்பங்கள் 2010ல் வீடுகளில் இருந்து வெளியேற்றப்படுவர்.

மக்களின் மிகச்செல்வம் வாய்ந்த பகுதியினர், இன்னும் செல்வக் குவிப்பை அடைவதற்கும் சமூக சமத்துவமின்மையை அதிகரிக்கவும் பொருளாதார நெருக்கடி மயன்படுத்தப்படுகிறது. புஷ் மற்றும் ஒபாமா நிர்வாகங்களின் கொள்கையினால், உயர்மட்ட வோல் ஸ்ட்ரீட் நிறுவனங்கள், 2009ம் ஆண்டில் இதுவரை இல்லாத அளவிற்கு 145 பில்லியன் டாலர் என மதிப்பிடப்பட்டுள்ள மேலதிக கொடுப்பனவுகளை வழங்கியுள்ளன.

போர்

பொருளாதார நெருக்கடி தேசிய அரசமைப்பு முறையின் முறிவை விரைவுபடுத்தியுள்ளது. ஏனெனில் போட்டி முதலாளித்துவ நாடுகள் கமையை தங்கள் போட்டியாளர்கள் மீது கமத்த விரும்புகின்றன. கடந்த தசாப்தத்தில் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் வன்முறையில் வெடித்து எழுந்துள்ளது. ஒரு தலைப்பட்டமான போர் என்ற கோட்பாடு பிரகடனம்

செய்யப்பட்டது உட்பட, இது தொடர்கிறது. இது உலக அரசியலில் மிக உறுதிசூலக்கும் காரணியாக உள்ளது.

"பயங்கரவாதத்திற்கு எதிரான போர்" என்று அழைக்கப்படும் நிகழ்வின் பத்தாண்டு நிறைவை அமெரிக்கா அணுகிக் கொண்டிருக்கிறது. இது மத்திய கிழக்கு மற்றும் மத்திய ஆசியாவில் அமெரிக்க கட்டுப்பாட்டை நிறுவும் நோக்கத்தில் தொடக்கப்பட்ட முடிவிலா போர்களைக் கொண்டுள்ளது. அமெரிக்க குண்டுகளால் இலக்கு வைக்கப்படும் மக்களுக்கு போர்கள் பேரழிவுகளை தருகின்றன. ஒரு மில்லியனுக்கும் மேலான ஈராக்கியர்களும், ஆப்கானிஸ்தானியர்களும், ஆயிரக்கணக்கான அமெரிக்க, கட்டனரி படையினரும் கொல்லப்பட்டுள்ளனர்.

ஈராக் ஆக்கிரமிப்பு ஒபாமாவின் கீழும் தொடர்கிறது. ஆப்கானிய போர், இன்னும் கூடுதலான பல்லாயிரக்கணக்கான துருப்புக்கள் அனுப்பப்பட்டதால் எரியூட்டப்பெற்று இன்னும் குருதி கொட்டும் கட்டத்தை அடைந்துள்ளது. அமெரிக்க ஆளற்ற விமான, ஏவுகணைத் தாக்குதல்கள் கடந்த ஆண்டு பாக்கிஸ்தானில் தீவிரமாக அதிகரித்துள்ளன.

குண்டுவீச்சு அல்லது படையெடுப்பு நடத்தப்பட வேண்டிய நாடுகள் பட்டியலில் யேமன் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. ஈரானுக்கு எதிராக புதிய சுற்றுப் பொருளாதாரத் தடைகளை அமெரிக்கா அச்சுறுத்துகிறது. இது ஈரானுக்கு எதிரான போருக்கு முன்பு கூறப்பட்ட கருத்துக்களை மறைமுகமான முறையில் நினைவிற்கு கொண்டு வருகிறது. அமெரிக்காவிற்கும் சீனாவிற்கும் இடையே அழுத்தங்கள் அதிகரிக்கின்ற நிலையில் புதிய ஆண்டு தொடங்கியுள்ளது. இதில் நாணய மதிப்பீடுகள் பற்றிய அச்சுறுத்தல், வணிகத் தடைகள், தாய்வானுக்கு கூடுதலான அமெரிக்க இராணுவ ஆதரவு ஆகியவை அடங்கியுள்ளன.

முதலாளித்துவ தேசிய அரசமைப்பு முறையின் வடிவமைப்பிற்குள் உலகப் பொருளாதாரத்தின் ஒரு சமாதான "மறுசமீர்நிலை" வராதது. சர்வதேச தொழிலாள வர்க்கத்தின் ஒரு சோசலிச இயக்கம் இல்லாததால் உலகம் தவிர்க்க முடியாமல், மனித குலம் முழுவதற்கும் பேரழிவு விளைவுகளைக் கொடுக்கக்கூடிய புதிய உலகப் போரை நோக்கி சென்று கொண்டிருக்கிறது.

ஒபாமா நிர்வாகம்

ஒபாமா நிர்வாகத்தினால் மக்கள் கசப்பான அனுபவத்தைத்தான் பெற்றுள்ளனர். "நம்பிக்கை", "மாற்றம்" ஆகியவற்றை கொண்டு வரக்கூடிய

வேட்பாளர் என்று காட்டிக் கொண்டு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட பின்னர், ஓபமா நிதிய உயரடுக்கின் நலன்களுக்கு உறுதியான பாதுகாப்பு கொடுப்பவராகத்தான் நிருபணம் ஆகியுள்ளார். வங்கிகள் மகத்தான முறையில் பிணையெடுப்பு செய்யப்பட்டதை அடுத்து அமெரிக்க பற்றாக்குறை மும்மடங்கு ஆனதால், அச்செலவுகள் நிதிய சிக்கனம், சமூகநலச் செலவுகளை குறைத்தல் ஆகியவற்றின்மூலம் ஈடு செய்யப்படும். ஒரு பற்றாக்குறைக் குழுவை (deficit panel) ஓபமா நிறுவியுள்ளார். அதன் பணி மருத்துவப் பாதுகாப்பு, மருத்துவ உதவி மற்று சமூகப் பாதுகாப்பு ஆகியவற்றை தாக்குவதாகும். ஓபமாவின் சுகாதாரப் பாதுகாப்பு "சீர்திருத்தம்" அரசாங்க நலத்திட்டங்கள், மற்றும் மில்லியன் கணக்கான அமெரிக்கர்களுடைய சமூகநல திட்டங்களை குறைக்கும் இழிந்த திட்டமாக அம்பலப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

பெருமந்த நிலைக்குப் பின் மேசமான சமூக நெருக்கடியை எதிர்கொள்ளும் வகையில், ஓபமா தொழிலாளர்களுடைய அலநம்பிக்கை நிலையைக் குறைக்க ஏதும் செய்யவில்லை. அநேகமாக வணிகங்களுக்கு வரிக்குறைப்புக்களை வழங்கும் மற்றும் "ஊக்க" நடவடிக்கைகளை முன்னெடுக்கும் நிர்வாகத்தின் செயற்பாடுகள், வேலையின்மை நெருக்கடியை தீர்க்க எடுக்க வேண்டிய முக்கிய நடவடிக்கையை - அதாவது கூட்டாட்சி ஒரு வேலைகள் உருவாக்கும் திட்டத்தை கொண்டு வர வேண்டியதை - நிராகரிப்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளது. மாநிலங்களுக்கு பிணை எடுக்க ஓபமா மறுத்துவிட்டார், இதனால் அங்கு கல்வி இன்னும் பல சமூக பணிகளுக்கான செலவுகள் அவற்றை முடக்கும் வகையில் குறைந்துவிட்டன.

போருக்கான பரந்த எதிர்ப்பு என்ற நிலைப்பாட்டுக்கு கிடைத்த ஆதரவினால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டும், ஓபமா இராணுவச் செலவினங்களை அதிகரித்து வெளி நாடுகளுக்கு அனுப்பப்பட்டிருக்கும் அமெரிக்க துருப்புகளின் எண்ணிக்கையையும் அதிகரித்துள்ளார். புஷ்ஷின் போர்களை வழிநடத்திய அதே உயர்மட்ட தளபதிகளும் உயர்மட்ட அதிகாரிகளும் தான் இப்பொழுதும் உள்ளனர்.

ஓபமாவிற்கு மக்கள் ஆதரவுத் தளம் வியத்தகு விரைவில் சரிந்துவிட்டது. ஓபமா பதவி ஏற்ற ஓராண்டிற்குள் ஜனநாயகக் கட்சியினர் நீண்டகாலமாக ஜனநாயகக் கட்சியின் பாதுகாப்பான தொகுதி என்று கருதப்பட்ட மாசாச்சுசெட்ஸ்லில் ஒரு செனட் இடத்தை இழந்துவிட்டனர். ஜனநாயகக் கட்சியினர் வாக்குகள் சரிந்ததால்தான் இந்தத் தோல்வி முக்கியமாக வந்தது.

ஜனாதிபதியின் நேடி அழைப்புகளும் இருந்தும் இந்த நிலை ஏற்பட்டது.

மக்கள் ஆதரவு சரிந்ததற்கு நிர்வாகத்தின் விடையிற்ப்பு, இன்னும் தீவிரமாக வலதிற்கு செல்லுதல், குடியரசுக் கட்சியையும் ஓபமாவுடன் சேர்ந்து மக்களின் பெரும்பான்மையினரின் நலன்களை இருகட்சி ஆதரவுடன் அழிப்பதாக உள்ளது. ஓராண்டிற்கு முன் வாக்காளர்களால் நிராகரிக்கப்பட்ட ஒரு கட்சியை மறுகட்டமைக்க ஓபமா அயராமல் உழைக்கிறார்.

தொழிலாள வர்க்கத்திற்கு ஒரு சோசலிச வேலைத்திட்டம்

மில்லியன் கணக்கான மக்கள் மீது சுபத்தப்பட்டுள்ள நிலை தொடர்பான எதிர்ப்பு தவிர்க்க முடியாதது ஆகும். தொழிலாள வர்க்கத்திற்கும் அனைத்து அமைப்புகளுக்கும் இடையே மகத்தான, பெருகிவரும் இடைவெளி உள்ளது. அதில் தொழிற்சங்கங்களும் அடங்கியுள்ளன. இவை பெருநிறுவனங்கள் மற்றும் அரசாங்கத்தின் துணைக் கருவிகளாக மாறி, தொழிலாளர்கள் மீது வறுமையை சுமத்துகின்றன.

சோசலிச சமத்துவக் கட்சி புதிய, சுயாதீன வெகுஜனப் போராட்டத்தின் இயக்கத்திற்கான ஒவ்வொரு நடவடிக்கைக்கும் ஆதரவு கொடுக்கிறது. ஆனால் முக்கியமான பிரச்சினை தொழிலாள வர்க்கத்தின் சுயாதீன அரசியல் இயக்கத்தை கட்டமைப்பது ஆகும். முதலாளித்துவ முறையின் நெருக்கடியின் அடித்தளத்தில் இருக்கும் காரணத்திற்கு எதிராக, ஒரு சோசலிச வேலைத் திட்டத்தின் அடிப்படையிலேயே தொழிலாளர்களின் போராட்டங்கள் இயக்கப்பட முடியும்.

அத்தகைய திட்டத்தில் கீழ்க்கண்ட அடிப்படைக்கூறுபாடுகள் அடங்கியுள்ளன:

1. தொழிலாள வர்க்கத்தின் சர்வதேச ஐக்கியம்

நெருக்கடியின் சர்வதேச தன்மை உலகெங்கிலும் இருக்கும் தொழிலாளர்களின் நலன்களுக்கான புறநிலை ஒற்றுமையை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. உலகப் பொருளாதாரம் யூகோளர் தியாக ஒன்றுபட்டிருப்பது மனிதகுலத்தின் வாழ்க்கைத் தரங்களில் பரந்த வளர்ச்சிக்கு களம் அமைக்கிறது. ஆனால் முதலாளித்துவத்தின் வடிவமைப்பிற்குள், இது எல்லா இடங்களிலும் தொழிலாளர்கள் மீது ஒருங்கிணைந்த தாக்குதலையே தோற்றுவித்துள்ளதுடன் தேசிய அரசுகளுக்கு இடையே போட்டியையும்

அதிகரித்துள்ளது. இத்தாக்குதல்கு எதிராக போரிட, தொழிலாளர்கள் அனைத்துவித தேசிய மற்றும் நாட்டுப்பற்றை நிராகரித்து, உலக முதலாளித்துவத்திற்கு எதிரான பொதுப் போராட்டத்தின் அடிப்படையில் ஒன்றுட வேண்டும்.

2. தொழிலாள வர்க்கத்தின் அரசியல் சுயாதீனம்.

பெரு வணிகத்தின் அரசியல் கட்சிகளின் ஆதிக்கத்திற்குள் இருக்கும் ஒரு அரசியல் முறையின் வரம்பிற்குள் தொழிலாளர்கள் தங்கள் நலன்களைக் காத்துக்கொள்ள இயலாது என்பதை ஓபமா நிர்வாகம் அடிக்கோடிட்டுக் காட்டியுள்ளது. தொழிலாளர்கள் ஜனநாயகக் கட்சி, இரு கட்சி முறை ஆகியவற்றில் இருந்து முறித்துக் கொண்டு தொழிலாளர் அரசாங்கத்திற்காகப் போராட தங்கள் வெகுஜனக் கட்சியை கட்டமைக்க வேண்டும்.

3. ஒரு அவசரக்கால பொதுப்பணித் திட்டம்

வேலைகள், கல்வி, சுகாதாரப் பாதுகாப்பு இன்னும் பிற சமூகப் பணிகளுக்கு பணம் இல்லை என்று கூறுவதையும், அதே நேரத்தில் டிரில்லியன்கள் கணக்கான தொகையை வங்கிகளை பிணை எடுக்க செலவிடுவதையும், பெரும் இராணுவச் செலவிற்கு நிதி ஒதுக்குவதையும் இழிவுடன் நிராகரிக்க வேண்டும். அவசரக்கால பொதுப் பணித் திட்டங்களை உழைக்கக் கூடிய அனைவருக்கும் நல்ல ஊதியத்துடனான தொழில் கொடுக்கக்கூடிய வகையில் வகுக்கப்பட வேண்டும். மில்லியன் கணக்கான மக்கள் பள்ளிகள் கட்ட, வசதியான வீடுகளைப் பெற, அடிப்படை சமூக கட்டமானத்தைப் புதுப்பிக்க ஈடுபடுத்தப்பட வேண்டும். இலவச, உயர்ந்த தரமுடைய கல்வியை பாலர் வகுப்பில் இருந்து பல்சைக்கழகம் வரை கொடுப்பதற்கும், சுகாதாரப் பாதுகாப்பு, கௌரவமான ஒய்வு காலம் ஆகியவற்றை அனைவருக்கும் அளிப்பதற்கும் டிரில்லியன்கள் கணக்கான டாலர்கள் ஒதுக்கப்பட வேண்டும்.

4. வங்கிகள் மற்றும் பெரு நிறுவனங்கள் தேசியமயமாக்கப்படல்

அரசியல், பொருளாதார வாழ்வின் மீது நிதி மற்றும் பெருநிறுவன உயர் தட்டினர் கொண்டுள்ள இடுக்கிப்படிதான், இந்த நெருக்கடிக்கு நளவுப்பூர்வமான மற்றும் சமத்துவ முறையிலான தீர்வை காண்பதற்கு முக்கிய தடையாக உள்ளது. அனைத்து வங்கிகளும், முக்கிய பெருநிறுவனங்களும் பொது உடைமையாக்கப்பட

ஜனநாயகமுறையில் கட்டுப்படுத்தப்படும் அமைப்புகளாக்கப்பட வேண்டும்.

5. செல்வம் மறுபங்கீடு

அளிக்கப்படுதல்:

செல்வந்தர்களின் பண்பணயை எப்படிப் பாதிக்கும்? என்ற ஒரு அடிப்படை வினாவில் ஒவ்வொரு முடிவுகளும் வந்து நிற்கின்ற, ஒரு பொருளாதார முறையின் வரம்புக்குள் வெகுஜன சமூகத்தின் தேவைகள் இட்டு நிரப்பப்பட முடியாது. தொழிலாள வர்க்கத்தின் நலன்கள் பற்றிய நெருக்கடிக்கு தீர்வு, பெரும் செல்வந்தர்களின் சொத்துக்களை பறிமுதல் செய்து, அந்த இருப்புகளை அமெரிக்க, சர்வதேச அவசரத்தேவைகளுக்கு பயன்படுத்துவதுதான்.

6. இராணுவவாதத்திற்கும்

போருக்கும் முற்றுப்புள்ளி:

பெருநிறுவன, நிதிய உயர் தட்டினரின் நலன்களின் வெளிப்பாட்டே ஏகாதிபத்திய போர் ஆகும். அமெரிக்க தொழிலாளர்கள் தங்கள் நலன்களை பாதுகாப்பது என்பது, அமெரிக்க இராணுவம் இலக்கு வைத்துள்ள தொழிலாளர்களின் நலன்களைக் பாதுகாக்காமல் நிறைவேற்ற முடியாது. அனைத்து அமெரிக்க துருப்புக்களும் ஈராக்க், ஆப்கானிஸ்தான், பாக்கிஸ்தான் மற்றும் அவை நிலைகொண்டுள்ள ஏனைய இடங்களில் இருந்தும் திருப்பியழைக்கப்பட வேண்டும். அமெரிக்க போர் இயந்திரங்களை யப்பட வேண்டும். அமெரிக்க

குண்டுகளால் அழிவிற்கு உட்பட்ட சமூகங்களுக்கு இழப்பத் தொகை கொடுக்கப்பட வேண்டும்.

7. ஜனநாயக உரிமைகளை

பாதுகாத்தல்:

உள்நாட்டில் பிரமாண்டமான சமூகச் சமத்துவமின்மை மற்றும் வெளியே ஏகாதிபத்தியப் போருடன் ஜனநாயகம் பொருத்தமற்றது. தன்னுடைய செல்வாக்கற்ற கொள்கைகளை செயல்படுத்துவதற்கு அமெரிக்க ஆளும்வர்க்கம் இன்னும் வெளிப்படையாக அடக்குமுறையைக் கையாடும். சித்திரவதை, கடத்தல்கள், படுகொலைகள், காலவரையற்ற காவல், போலீஸ் அரசாங்க அடையுக்களை நிறுவதல் மற்றும் உள்நாட்டில் புணையவு வேலைகளை அதிகரித்தல் போன்றவற்றை, தொழிலாள வர்க்கத்தின் கயாதினமான நடவடிக்கை மூலமே நிறுத்தப்பட முடியும். ஜனநாயக உரிமைகளைக் காப்பதற்கு, ஜனநாயகம் விரிவாக்கப்பட வேண்டும்; அதில் மில்லியன் கணக்கான மக்களின் வாழ்வை நிர்ணயிக்கும் பெரும் பொருளாதார சக்திகள் மீது மக்களின் கட்டுப்பாடு ஸ்தாபிக்கப்பட வேண்டும்.

சர்வதேச அளவில் தொழிலாளர் எதிர்கொள்ளும் நெருக்கடி, உலக சமூகத்தை தொலைநோக்குடன் மாற்றியமைப்பதன் ஊடாக மற்றும் விவாகமாக ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட ஜனநாயக முறைப்படி கட்டுப்படுத்தப்படும் பொருளாதாரத்தை ஸ்தாபிப்பதன் மூலமே

தீர்க்கப்பட முடியும்.

சோசலிம் தொழிலாள வர்க்கத்தின் சமூக நலன்களுடன் தொடர்புபட்ட வித்தின் ஒரு புறநிலை தேவையாக எழுகிறது. ஆனால் சோசலிசப் புரட்சியின் வெற்றிக்கு ஒரு அரசியல் தலைமையின் கட்டமைப்பு தேவையாகும். சர்வதே தொழிலாள வர்க்கத்தின் ஒன்றுபட்ட அரசியல் இயக்கம் இல்லாவிடின், தனித்தனி போராட்டங்கள் தனிமைப்படுத்தப்பட்டு தோற்கடிக்கப்பட்டு விடும்.

தொழிலாள வர்க்கத்தின் ஒரு சர்வதேச சோசலிச இயக்கத்தை மறுகட்டமைப்பதற்கு சோசலிச சமத்துவக் கட்சி முன்னணியில் நிற்கிறது.

போராடுவதற்கு ஒரு வழியைக் காண விரும்பும் வாசகர்கள் மற்றும் ஆதரவாளர்களுக்கும், ஓயா நிர்வாகத்தின் அனுபவம் மற்றும் பொருளாதார நெருக்கடியினால் படிப்பினைகளை உணர்ந்தவர்களுக்கும், ஒரு சோசலிச வேலைத்திட்டத்தின் அடிப்படையில் தொழிலாள வர்க்கம் ஒன்றுபடுத்தப்பட வேண்டிய தேவையை அறிந்துள்ளவர்களுக்கும், ஏப்ரல் மாதம் நடக்க இருக்கும் அவசர மாநாட்டில் பங்கு பெறுமாறும், சோசலிச சமத்துவக் கட்சியில் சேர்ந்து அதைக் கட்டியெழுப்புவோம் மற்றும் சோசலிசத்திற்கான போராட்டத்தை ஆரம்பிக்குமாறும் நாம் அழைப்பு விடுக்கின்றோம்.

டெக்ஸ்டர் அவென்யூ தீவிபத்து விசாரணையின் முக்கியத்துவம்

ஜோ கியோர்

23 மார்ச் 2010

டெட்ரோயிட் டெக்ஸ்டர் அவென்யூ தீவிபத்துக்கள் பற்றி சனிக்கிழமை நடந்த மக்கள் விசாரணை தொழிலாள வர்க்கத்தின் அரசியல் ஒழுங்கமைப்பில் ஒரு முக்கியமான முன்னேற்றப்படி ஆகும். இது சேவைகள் மூலங்கு எதிராக மட்டும் இல்லாமல், அங்குதி முழுவதும் வாழ்க்கைத் தரங்கள் போழிவுச் சரிவைக் கண்டிருப்பதற்கும் எதிரானதும் ஆகும்.

ஜனவரி 5ம் திகதி டெட்ரோயிடில் டெக்ஸ்டர் அவென்யூவில் நடந்த தீவிபத்து பற்றி விசாரணை ஆரம்பிக்கப்பட்டுள்ளது.

அதில் இரு உடல்ஊனமுற்ற சகோதரர்கள் மாஸ்லின், டைரோன் ஆலென் மற்றும் லின் கிரீவர் ஆகியோர் இறந்தனர். மார்ச் 2 அன்று, பங்கோர் தெருவில் ஏற்பட்ட துன்பியலான தீவிபத்து ராவிபோன் யங் (5 வயது), பண்டாசியா யங் (4), செலினா யங் (3) ஆகியோரின் உயிர்களைக் குடித்தது. இரண்டிலும், டெட்ரோயிட் சேவைநிறுவனமான டி.ஈ. என்ஜி (DTE Energy) வெப்பம் மற்றும் மின்விசையை வீடுகளுக்கு கொடுப்பதை நிறுத்தி விட்டது.

சனிக்கிழமை விசாரணையில் ஒலித்த கருத்துக்கள் செய்யி ஊடகத்தாலும் அரசியல் நடைமுறையினாலும் முற்றிலும் இருட்டடிப்பு செய்யப்பட்டுவிட்டன. டெட்ரோயிடில் உள்ள தொழிலாளர்களும்

தீவிபத்தில் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் நண்பர்கள், குடும்ப உறுப்பினர்கள் மற்றும் தீயணைப்புத் துறையினர் உட்பட இந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்தி சாதாரண மக்கள் வாழ்வில் சேவைகள் மூடப்படுவதன் கொடூர விளைவுகளை எடுத்துரைத்தனர்.

இந்த விசாரணைக் குழு, தகவல்கள் மற்றும் சாட்சியங்கள் மூலம் உலகில் மிகப் பணம் படைத்த நாடு எனக் கருதப்படும் அமெரிக்காவில், கட்டணம் கொடுக்காததற்காக தொழிலாளர்கள் சேவைகள் மூடப்படுவதை எதிர்கொள்வது சர்வ சாதாரணம் என்ற உண்மையை நிரூபித்துள்ளது. பாதிக்கப்பட்ட மக்களின் எண்ணிக்கை அதிர்ச்சி தருவது ஆகும். 2009ல் 221,000 வீடுகள் தென்கிழக்கு

மிச்சிகனில் மட்டும் வெப்பம், மின்சார சேவை மூடல்களுக்கு உட்பட்டன. நாடு முழுவதும் சேவை மூடல்களால் 4 மில்லியனுக்கும் மேலானவர்கள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

விசாரணைக்கு தயாரிக்கப்பட்ட அறிக்கைகள், சேவைகள் மூடல்களுக்கும் மற்றும் குடும்பங்கள் குளிர்காலத்தில் வெப்பத்தை பெறுவதற்கு பாதுகாப்பற்ற வழிவகைகளை பின்பற்றுவதால் வீடுகள் தீவிபத்துக்குள்ளாவதற்கும் இடையே உள்ள தொடர்பை தெளிவாகவும், மறுக்க முடியாத வகையிலும் நிரூபித்துள்ளன. டெட்ராயிட் பகுதியில் ஆண்டுதோறும் டஜன் கணக்கானவர்கள் இறக்கின்றனர். இளம் குழந்தைகள், வயதானவர்கள், உடற்குறைபாடு உடையவர்கள் என்று மக்களின் நலிந்த பிரிவுகள் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் பாதிக்கப்படுகின்றனர்.

இந்த நிலைமைகளின் தளத்தில் இருக்கும் பொருளாதாரத் தாக்கத்தையும் விசாரணை வெளிப்படுத்தியது. டெட்ராயிட்டில் பொருளாதார மந்த நிலை இருந்தும், டி.ஈ.சு. கடந்த ஆண்டில் அதன் இலாபத்தை அதிகரித்தது. பணம் கொடுக்க முடியாதவர்களின் சேவைகளை மூடி, மற்ற வாடிக்கையாளர்களுக்கு கட்டணத்தை கணிசமாக அதிகரித்த விதத்தில் அது இதைச் செய்துள்ளது.

தொழிலாளர்களுக்கு பேரழிவையும் இறப்பையும் ஏற்படுத்தும் கொள்கைகள் பெருநிறுவன உயரடுக்கிற்கு செல்வத்தை தருகின்றன. விசாரணைக்கு வந்த ஒரு தகவல்படி டெட்ராயிட்டில் பொருளாதார மந்த நிலை இருந்தும் தலைமை நிர்வாக அதிகாரி

ஆன்டனி எர்லி, "செயல்பாட்டு மேலதிக கொடுப்பனவாக" கிடைத்த 1.5 மில்லியன் டாலர் உட்பட, 7 மில்லியன் டாலர் ஊதியத்தை 2008ல் வீட்டிற்கு கொண்டு சென்றார் என்று தெரிகிறது. இவருக்குப் பின் இதைவிட செல்வம் படைத்த வேல் ஸ்டீட் முதலீட்டாளர்கள் டி.ஈ.சு. யில் கணிசமான சொந்த பங்குகளைக் கொண்டுள்ளனர்.

டி.ஈ.சு. வெப்பம் மற்றும் மின்சாரத்தை கொடுக்கும் வணிகத்தில் இல்லை, மாறாக பெருநிறுவனத்திற்கும் நிதிய உயரடுக்கிற்கும் இலாபங்களை தரும் வணிகத்திலேயே உள்ளது. முற்றிலும் தவிர்க்கக் கூடிய இறப்புக்களை விளைவிப்பதே அதன் கொள்கைகள் என்றால், நிறுவனத்தின் மற்றும் அதன் முதலீட்டாளர்களின் நிலைப்பாட்டில் இருந்தும் கூட, இது பொது உறவுகள் பிரச்சினையைவிட அதிகமானது ஆகும். உண்மையில் வேல் ஸ்டீட் சமீபத்தில் நுகர்வோருக்கு மின்சார கட்டணங்களை உயர்த்திய நடவடிக்கைகளை பாராட்டியது; ஏனெனில் நிறுவனத்தின் இலாபங்களில் அதற்கு சாத்தியமான பாதிப்பு உள்ளது.

அதே நேரத்தில், உண்மை வேலையின்மை விகிதம் 50 சதவிகிதமாக இருக்கும் டெட்ராயிட்டின் பெரும் சமூக நெருக்கடி, தொழில்துறை தகர்த்தல் போன்ற பல தசாப்தங்களாக முன்னெடுக்கப்பட்டு வரும் கொள்கையின் விளைவு ஆகும். இது நிதிய பிரபுத்துவத்தின் ஆணையில் நடைபெறுகிறது. அரை நூற்றாண்டிற்கு முன் டெட்ராயிட் நகரின் முக்கிய பகுதி பற்றிய

புகைப்படங்களை ஜெரோம் வைட் அளித்தது. இன்றைய நகரின் பேரழிவுடன் அதை வேறுபடுத்திக் காட்டியதுடன், விசாரணையில் பங்கு பெற வந்தவர்களிடம் கணிசமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது.

விசாரணை ஒரு தெளிவான அரசியல் தன்மையை கொண்டிருந்தது. டி.ஈ.சு.க்கும் டெட்ராயிட், மிச்சிகனில் உள்ள ஜனநாயகக் கட்சிக்கும் இடையே உள்ள பல பிணைப்புக்கள் அம்பலமாயின. டெட்ராயிட்டில் அரசியல் நிலைமைகள் "கையாட்களின் ஆட்சிக்கு" ("banana republic") ஒப்பாக உள்ளன. அரசு கருவி பெருநிறுவனத்தின் துணைக்கைகள் போல் செயல்படுகிறது.

டெட்ராயிட்டின் மேயர் டேவிட் பிங், 20 ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக டி.ஈ.சு. இயக்குனர்கள் குழுவில் உறுப்பினராக இருந்தவர். டி.ஈ.சு. கொள்கைகள் அனைத்தும் ஜனநாயகக் கட்சி ஆளுனர் ஜெனிபர் கிரான்ஹோம் நியமித்துள்ள அரசாங்க அமைப்பு ஒன்றின் பரிசீலனைக்கும் ஒப்புதலுக்கும் உட்படுகின்றன. பிங், கிரான்ஹோம் போன்ற அரசாங்க அதிகாரிகள் பெருநிறுவனத்தின் எடுபடிகள் போன்றவர்கள்தாம். ஏதேனும் ஒரு வணிகத்திற்கு நோடியாக ஆதாயம் தரும் கொள்கைகளை செயல்படுத்த ஏவப்படுவர்.

எதிர்பார்த்தபடி விசாரணை பற்றி செய்தி ஊடகத்தின் இருட்டடிப்பு இருந்தது. டெட்ராயிட் ஃப்ரீ பிரஸ்ஸில் இருந்து ஒரு நிருபர் கூட்டத்திற்கு வந்திருந்தாலும், தன் கூதில் கேட்டதை அவர் விரும்பவில்லை என்பது வெளிப்படை. திங்களன்று வெளிவந்த ஒரு கட்டுரை ("சேவை மூடல்களுக்கு தீர்வு தேவை" என செசில் ஏஞ்சலால் எழுதப்பட்டது) விசாரணையைப் பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை, மாறாக டி.ஈ.சு. நடத்திய பொது உறவு நிகழ்ச்சிக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுத்திருந்தது.

விசாரணையில் வெளிப்பட்டுள்ள நிலைமைகள் டெட்ராயிட்டிற்கு மட்டுமே உரியவை அல்ல. அவை சேவைகளோடும் நின்றுவிடவில்லை. கணக்கிலடங்கா வகைகளில், தொழிலாள வர்க்க வாழ்க்கையின் அடிப்படைத் தேவைகளான உணவு, மின்வசதி, வீடு, சுகாதாரப்பாதுகாப்பு, கல்வி ஆகியவை மக்களில் மிகச்சிறிய அடுக்கின் பணவெறி பிடித்த இலாப உந்துதலுக்காக தியாகம் செய்யப்படுகின்றன.

சேவைகள் மூடப்படக்கூடாது என்ற கோரிக்கையை விட வேறு எது அடிப்படையாக இருக்க முடியும்?

டெக்ச்டர் அவென்பூ தீ விபத்தில் எரிந்துபோன வீடுகளில் ஒன்று

ஆயினும் கூட, விசாரணையில் வெளிவந்துள்ள உண்மைகள் இக்கோரிக்கைக்கான போராட்டத்திற்கு முதலாளித்துவத்தை எதிர்த்து தொழிலாளர்கள் தங்கள் வலிமையைத் திரட்ட வேண்டிய தேவையை உணர்த்தியுள்ளன.

மக்கள் விசாரணைக்கான முன் முயற்சியை சோசலிச சமத்துவக் கட்சியே எடுத்தது. இந்த விசாரணையை ஏற்பாடு செய்ததில், சோசலிச சமத்துவக் கட்சியின்

நோக்கம் அரசியல் நடைமுறையில் இருக்கும் கொள்கை மாற்றத்திற்கு அழைப்புவிடாமல், தொழிலாள வர்க்கத்தின் அரசியல் நனவு, சுயாதீன வலிமை ஆகியவற்றை வளர்ப்பதே ஆகும்.

இந்த விசாரணை நடக்கும் போராட்டத்தின் ஒரு தொடக்கம் மட்டுமே. சோசலிச சமத்துவக் கட்சி அதன் பிரச்சாரத்தைத் தொடர்கிறது. அது சேவைகள் மூடல்களுக்கு எதிரான போராட்டத்திற்கு ஊக்கம் கொடுத்து,

மக்களிடையே பரப்பும். இதேபோன்ற பிரச்சாரங்களை நாடு முழுவதும், சர்வதேச அளவிலும் வளர்க்க முற்படும். ஆனால் அவை எத்தகைய முக்கியத்துவத்தையும், தேவையும் கொண்டிருந்தாலும், இத்தகைய போராட்டங்கள் தொழிலாள வர்க்கத்தின் உண்மையான, சுயாதீன அரசியல், சோசலிச மற்றும் புரட்சிகர இயக்கத்தை கட்டியெழுப்பும் வடிவமைப்பிற்குள் அபிவிருத்திசெய்யப்பட வேண்டும்.

ஓபாமாவின் வருகை ஆப்கானிஸ்தானில் அமெரிக்க நெருக்கடியை எடுத்துக்காட்டுகிறது

பில் வான் ஓகன்
30 மார்ச் 2010

நாாயிறன்று இருளின் மறைவில் காபூலிற்கு வந்து திரும்பிய விதத்தில், ஜனாதிபதி பாக் ஓபாமாவின் ஆப்கானியப் பயணம் தற்பொழுதைய போரின் விரிவாக்கத்திற்கு இடையே அமெரிக்கா எதிர்கொண்டுள்ள நெருக்கடியையே எடுத்துக்காட்டியுள்ளது.

முன்னாள் ஜனாதிபதி ஜேர்ஜ் டபுள்யூ புஷ் மற்றும் துணை ஜனாதிபதி டிக் சென்செனியோர் ஆக்கிரமிப்பிற்கு உட்பட்டுள்ள ஈராக் மற்றும் ஆப்கானிஸ்தானுக்கு வந்ததைப் போலவே, காபூலிற்கு ஓபாமாவின் வருகையும் அசாதாரணமான இரகசியமாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்தது. நாட்டின் முழு உரிமை பெற்ற ஆட்சியாளர் எனப்படும் ஆப்கானிய ஜனாதிபதி ஹமித் கர்சாய் கூட கடைசி வரை பயணத்தைப் பற்றி ஏதும் தகவல் கிடைக்காமல் இருந்தார்.

விமானத்தில் கூடவே அழைத்துவரப்பட்டிருந்த நிருபர்களுக்கு விமானம் புறப்படும் வரை அது எங்கு செல்ல உள்ளது என்று கூறப்படவில்லை. அவர்களுடைய கைத் தொலைபேசிகளும் பறிமுதல் செய்யப்பட்டன. பறப்பதற்கு முன்பு ஏயார் ஃபோர்ஸ் வன் விமானம் ஒரு மூடப்பட்ட விமானத் தரிப்பிடத்தில் இருந்தது. இது அதிகாரமற்ற அமெரிக்க இராணுவத்தினர் ஜனாதிபதியின் பயண ஆரம்பம் பற்றி அறிந்து கொள்ளுவதைத் தடுக்கும் நடவடிக்கையாகும்.

ஆப்கானிஸ்தானுக்கு வந்த பிறகு, அங்கு வருவதற்கான நேரத்தில் அரைவாசியான ஓபாமாவின் ஆறு மணி நேர விஜயம், மிக அதிக பாதுகாப்பிற்குட்பட்ட அமெரிக்க பக்ரம் விமானத் தளம் மற்றும்

ஹெலிகாப்டர் மூலம் அவர் சென்றிருந்த காபூலில் உள்ள ஆப்கானிய ஜனாதிபதி அரண்மனை ஆகியவற்றுடன் மட்டும் முடிந்துவிட்டது.

இந்த முன் னெச்சரிக்கைகளின் அடித்தளத்தில் இருந்த உண்மை என்னவெனில், எட்டரை ஆண்டுகள் போருக்குப் பிறகும், கர்சாய் ஆட்சியாலோ அல்லது அமெரிக்கத் தலைமையிலான 120,000 துருப்புக்களாலோ நாட்டின் தலைநகர் உட்பட எந்த இடத்திலும் பாதுகாப்பிற்கு உத்தரவாதம் தரமுடியாது என்பதுதான்.

பெரும்பாலும் ஓபாமாவின் ஆப்கானியப் பயணம் அமெரிக்கத் துருப்புக்களின் உள்ளக்கிடையர்ச்சியை அதிகரிப்பதற்கும் (அவரை வரவேற்க தோர்ந்தெடுக்கப்பட்ட படையினரும் மறைன்களும் வந்திருந்தனர்), கர்சாயிடம் உத்தியோகபூர்வ ஊழல் மற்றும் ஆட்சி வழிவகைகள் பற்றிய விதிகளை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கும் என்று அமெரிக்கச் செய்தி ஊடகம் சித்தரித்தது.

இந்தப் பயணம் "உயர்ந்த தோற்றம் கொண்ட ஒரு வாரத்தை திரு. ஓபாமாவுக்கு வழங்கியது, இந்த வாரம் அவர் ககாதாரப் பாதுகாப்பு சட்டத்தில் கையெழுத்திட்ட நிலையில் ஒரு குறிப்பிடத்தக்க உள்நாட்டு வெற்றியை அடைந்திருந்தார்..." இந்த உள்நாட்டு சட்டத்தை நிறைவேற்றிய முறையில், அமெரிக்க ஜனாதிபதி இப்பொழுது தன்னுடைய சுவனத்தை அவருடைய முக்கிய வெளியுறவுக் கொள்கையான ஆப்கானிஸ்தானிற்கு இன்னும் கூடுதலான 30,000 அமெரிக்கத் துருப்புக்களை அனுப்புவது பற்றிய முயற்சியில் திருப்பலாம்" என நியூயோர்க் டைம்ஸ் எழுதியது.

ஆப்கானிஸ்தானில் அமெரிக்கத்

தலைமீடு பற்றிய ஓபாமாவின் அவல்காரச் சொற்கள், ககாதாரப் பாதுகாப்பு "சீர்திருத்தம்" பற்றிய அவருடை கூற்றுக்களைப் போலவே பொய்யானது என்பதுதான் உண்மை ஆகும். இரண்டின் அடித்தளத்திலும் அமெரிக்க முதலாளித்துவத்தின் ஆழ்ந்த நெருக்கடியும், அதைத் தீர்ப்பதற்கான வெளிநாட்டு ஆக்கிரமிப்புப் போரும் மற்றும் உள்நாட்டில் தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் மீதான முழுத் தாக்குதல்களுமே உள்ளன.

துருப்புக்களிடையே ஓபாமா உரையாற்றுகையில் ஆப்கானிஸ்தானின் அமெரிக்க நோக்கங்கள் பற்றிய விளக்கங்களை விந்தையான, பொருத்தமற்ற "ஆம், நம்மால் முடியும்" என்ற ஒலிக்குறிப்பில்தான் வெளிப்படுத்தினார். அவர், "அல் கைடா மற்றும் அதன் தீவிர நட்பு அமைப்புக்களை நாம் தடுத்து, தகர்த்து மற்றும் அழிக்க இருக்கிறோம்" என்றார். மேலும் தொடர்ந்து, "அதுதான் நம் பணி. அந்த இலக்கை அடைவதற்கு, இங்கு ஆப்கானிஸ்தானில் நம் நோக்கங்களும் தெளிவாக உள்ளன. அல் கைடாவின் ஒரு பாதுகாப்பான உறைவிடத்தை நாம் இல்லாதொழிக்கப் போகிறோம். தலிபானின் இயக்கத்தை நாம் மாற்றிவிடுவோம். ஆப்கானியப் பாதுகாப்புப் படைகள் மற்றும் ஆப்கானிய அரசாங்கத்தின் திறமைபை நாம் வலுப்படுத்துவோம். அதன் மூலம் அப்பொறுப்பை எடுத்துக் கொண்டு ஆப்கானிய மக்களின் நம்பிக்கையைப் பெற முடியும்," என அவர் மேலும் குறிப்பிட்டார்.

இவருக்கும் முன்னால் பதவியில் இருந்தவர் அமெரிக்கப் போரை நியாயப்படுத்திக் கூறிய பொய்களை வார்த்தைக்கு வார்த்தை இவர் மீண்டும்

கூறி, அல் கைடாவுடன் ஆப்கானிஸ்தானில் போரிட 100,000 துருப்புக்கள் நிலை நிறுத்தப்பட்டுள்ளன என்றார். ஆனால் அமெரிக்க இராணுவத் தளபதிகளோ மொத்தமே 100 அல் கைடா உறுப்பினர்கள்தான் நாட்டில் இருப்பர் என்று மதிப்பிட்டுள்ளனர்.

இப்போர் "முற்றிலும் தேவையானது அமெரிக்காவின் பாதுகாப்பிற்கு மிகவும் அடிப்படையானது. உள்நாட்டில் இருக்கும் மக்கள் உங்களைத் தான் நம்பியுள்ளனர்" என்று அவர் கூறினார்.

கடந்த டிசம்பர் மாதம் வெஸ்ட் பொயிண்டில் ஆப்கானிய "விளிவாக்கம்" பற்றி அறிவித்த உரை உட்பட, அவருடைய முந்தைய பேச்சுக்களைப் போல் அன்றி, இந்த உரையில் ஜூன் 2011க்குள் படைகளைத் திரும்பப் பெறும் திட்டம் பற்றி ஓபாமா எந்தக் குறிப்பும் காட்டவில்லை. மாறாக, அவர் ஆப்கானிஸ்தானில் அமெரிக்க ஆக்கிரமிப்பு காலவரையின்றித் தொடரும் என்று வலியுறுத்தினார்.

"ஒரு காரியத்தை ஆரம்பித்தபின் அமெரிக்கா அதைப் பாதியில் கைவிடுவதில்லை" என்று அவர் துருப்புக்களிடம் கூறினார். "நீங்கள் கைவிடமாட்டீர்கள், அமெரிக்கப் படைகள் கைவிட மாட்டா, நாம் இதில் தீவிரமாக உள்ளோம், தொடர்ந்து ஈடுபடுவோம், நம்முடைய பங்களிகளுடன் சேர்ந்து நாம் வெற்றி அடைவோம்" என்றார்.

ஓபாமா கிட்டத்தட்ட நான்கு மாதங்களுக்கு முன்பு ஆற்றிய உரையில், அமெரிக்கப் படைகளைத் திரும்பப் பெறுவதற்கு கால அட்டவணை தேவை, அதுதான் "ஆப்கானிஸ்தானில் முடிவில்லாப் போரை நடத்துவதில் அமெரிக்காவிற்கு ஆர்வம் இல்லை" என்பதை நிரூபிக்கும் என்று வலியுறுத்தியிருந்தார். ஆனால் களத்தில் உள்ள துருப்புக்களுக்கு அதை அவர் குறிப்பிடவில்லை என்பது நாட்டை விட்டு அகலும் நோக்கம் அமெரிக்க ஆளும் உயாடுக்கிற்கு இல்லை என்பதை வலுவாகக் காட்டுகிறது.

அமெரிக்க இராணுவம் மற்றொரு இரத்தம் தோய்ந்த தாக்குதலை ஆப்கானிஸ்தானின் தென் மாநிலமான காந்தகாரில் நடத்த திட்டமிட்டுக் கொண்டிருக்கையிலேயே அமெரிக்க ஜனாதிபதி ஆப்கானிஸ்தானுக்கு பயணித்துள்ளார். அப்போர் 900,000 ஜனத்தொகை உடைய, நெரிசல் நிறைந்த காந்தகார் நகரத்தில் அமெரிக்கத் துருப்புக்களை நகர்ப்புறப் போரில் ஈடுபட வைக்கும்.

திங்களன்று அசோசியேட்டட் பிரிஸ்,

ஒரு "மூத்த இராணுவ அதிகாரியை" மேற்கோளிட்டு, அமெரிக்கத் தலைமையிலான படைகள் ஜூன் மாதம் தாக்குதலைத் துவக்கும், அது தலிபானின் முன்னாள் தலைநகரமான காந்தகார் நகரத்தில் இருந்து ஆகஸ்ட் மாதம் வரவிருக்கும் முஸ்லிம் புனித மாதமான ரமளான் துவங்குவதற்கு முன்பு, தலிபானை விரட்டும் நோக்கத்தைக் கொண்டிருக்கும் என்று கூறியுள்ளது.

இத்தாக்குதலுக்கு முன்னதாகவே, ஆக்கிரமிப்புத் துருப்புக்களிடையே இறப்பு எண்ணிக்கை அதிகமாக உயர்ந்துள்ளது. இந்த ஆண்டின் முதல் இரண்டு மாதங்களில் ஆப்கானிஸ்தானில் கொல்லப்பட்ட அமெரிக்கத் துருப்புக்களின் எண்ணிக்கை 57 என்று உயர்ந்தது. 2009 ஜனவரி, பெப்ரவரி மாதங்களில் கொல்லப்பட்ட 28 பேர் என்ற எண்ணிக்கையைவிட இது இரு மடங்கு அதிகமாகும்.

காயமுற்றவர்களின் எண்ணிக்கையும் மிக அநிகமாகியுள்ளது. 2010ன் முதல் இரு மாதங்களில் 381 பேர் காயமடைந்துள்ளனர். கடந்த ஆண்டு இதே காலத்தில் 85 பேரே காயமடைந்திருந்தனர். அதாவது கிட்டத்தட்ட 350 சதவிகிதம் அதிகம். இம்மாதம் முதல் ஆறு நாட்களில் மட்டும், சராசரியாக நாள்தோறும் 7 என்ற விதத்தில் 44 அமெரிக்க மடையினர்கள் காயமுற்றனர். கடந்த ஆண்டு மார்ச் மாதம் முழுவதும் காயமுற்ற அமெரிக்க தரைப்படை, கடற்படையினரின் எண்ணிக்கை 50 என்பதுடன் இது ஒப்பிடப்பட வேண்டும்.

வரவிருக்கும் காந்தகார் தாக்குதல் மற்றும் மரபார்ந்த விதத்தில் கோடையில் மோதல்களும் அதிகரிக்கக் கூடும் என்பதால், இறப்பு எண்ணிக்கைகள் இன்னும் தீவிரமாக அதிகமாகும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

நிர்வாக அதிகாரிகளை மேற்கோளிட்ட அமெரிக்கச் செய்தி ஊடகம், ஓபாமா கர்சாயைச் சந்தித்தபோது, காபூல் கைப்பாவை ஆட்சியில் நீண்ட காலமாக இருக்கும் ஊழல் பற்றி கடுமையான வாக்குவாதம் கொண்டதாக சித்தரித்துள்ள நிலையில், இவைவிட அதிக அழுத்தமும் உடனடிக் கவலைகளும் இருந்தன என்பதற்கான வலுவான குறிப்புகள் உள்ளன.

குறிப்பாக, கர்சாய் சமீபத்தில் ஆப்கானிஸ்தானில் அமெரிக்க மோதிக்கத்திற்கு சவாலாக இருப்பதாக கருதப்படும் ஈரானுக்கும், சீனாவிற்கும் பயணித்தது பற்றி வாஷிங்டனில் சீற்றம் ஏற்பட்டுள்ளது.

"மேற்கின் பிடியில் இருந்து அவர் நழுவுகிறார்" என்று ஒரு மூத்த ஐரோப்பிய தூதர் கூறியதாக நியூ போர்க் டைம்ஸ் மேற்கோளிட்டிருள்ளது.

ஓபாமா ஆப்கானிஸ்தானுக்கு வருவதற்கு முந்தைய வார இறுதியில் கர்சாய் தெஹரானில் பாரசிகப் புத்தாண்டை ஜனாதிபதி மஹ்முத் அஹ்மதிநெஜாட்டுடன் கொண்டாடினார். அங்கு இருக்கையில் அவர் ஈரானின் அதி உயர் தலைவர் அப்தொல்லா அலி காமேனீயையும் சந்தித்தார். இதைத் தொடர்ந்து, இந்த மாத முற்பகுதியில் ஈரானிய தலைவரின் உத்தியோகபூர்வ விஜயத்தை கர்சாய் வரவேற்றார்.

வாஷிங்டன் பெருகிய முறையில் ஈரானுடனான ஆக்கிரோஷக் கொள்கையைத் கடைப்பிடித்து, கூடுதலான பொருளாதாரத் தடைகளை விதிக்க வேண்டும் என்று கோருவதோடு, இராணுவ ஆக்கிரமிப்பு அச்சுறுதல்களையும் விடுக்கும் நிலையில், அதன் ஆப்கானிய பொம்மை ஆட்சிக்கும் தெஹரானுக்கும் இடையேயான இந்த மறு இணைப்பு, ஓபாமா நிர்வாகத்திற்கு முகத்தில் அறைவதைத்தான் பிரதிபலிக்கிறது.

அமெரிக்கப் பாதுகாப்பு மந்திரி, இம்மாதம் முற்பகுதியில் ஆப்கானிஸ்தானுக்கு பயணத்திருக்கையில், அமெரிக்கத் தலைமையிலான ஆக்கிரமிப்பை எதிர்க்கும் ஆப்கானிய சக்திகளுக்கு ஈரான் பெயரிட்டபாத உதவியை அளிக்கிறது என்ற ஆதாரமற்ற குற்றசாட்டை கூறி, அமெரிக்கா பதிலடி கொடுக்கும் என்றும் எச்சரித்திருந்தார்.

கடந்த வாரம், சீனாவிற்கு கர்சாய் மூன்று நாட்கள் சென்றிருந்த போதும் இதே போன்ற பிரதிபலிப்பே வெளிப்பட்டது. ஆப்கானிய இயற்கை வளங்களை கரண்வெளியில் சீனாவின் முதலீடு மற்றும் நாட்டின் பொருளாதாரத்தின் பிற பகுதிகளிலும் சீன முதலீடுகள் பற்றி வாஷிங்டன் தன் எதிர்ப்புணர்வைக் காட்டியுள்ளது. பெய்ஜிங் ஆப்கானிஸ்தானில் அமெரிக்க இராணுவ நடவடிக்கைகளுக்கு ஆதரவு கொடுக்க மறுப்பதால் சீனாவின் முயற்சிகள் நெறியற்றவை என்று காட்டப்படுகின்றன.

பெய்ஜிங்கிற்கு கர்சாய் பயணிப்பதற்கு முன்னதாக, "ஆப்கானியச் சங்கடத்தில் சீனாவின் பங்கு" என்று மார்ச் 25ல் வெளியிட்ட ஆசிரியர் தலையங்கத்தில், முற்றிலும் எதிரிடையான நிலைப்பாட்டை வெளியிட்ட உத்தியோகபூர்வ சைனா டெயிலி பத்திரிகை, வாஷிங்டன் தன்னுடைய இராணுவ நிலைநிறுத்தலின் மூலம் காண்கிறது, நாட்டையும் அதன் பொருளாதாரத்தையும் ஆதிக்கத்திற்கு உட்படுத்த முயல்கிறது மற்றும் சீன நலன்களை அச்சுறுத்துகிறது என்று எழுதியது.

"ஆப்கானிஸ்தானில் அமெரிக்காவின் ஈராளமான துருப்புக்கள் அதன் உதவித்

திட்டங்களின் பாதுகாப்பிற்கு அளிக்கப்படுகின்றன. திட்டத் தேர்வில் அமெரிக்கா முன்னுரிமை பெறுகிறது, ஏனெனில் இது ஹமித் கர்சாய் அரசாங்கத்திற்கு "பாதுகாப்பு" கொடுக்கிறது. அதன் பொருளாதார உதவிகள் அதன் இராணுவச் செலவுகளை மீட்டும் நோக்கத்தைக் கொண்டவை. இதற்கு முற்றிலும் மாறாக, சீன முயற்சிகள் ஆப்கானிஸ்தானின் மறுகட்டமைப்பிற்காக உழைக்கையில் பெரும் ஆபத்தை எதிர்கொள்கின்றன. ஒப்பந்தம் பெறுவதற்கு கடுமையான சர்வதேசப் போட்டியை எதிர்கொள்கின்றன. அமெரிக்காவைப் போல் இல்லாமல், சாலைகள், மருத்துவமனைகள், பள்ளிகள் ஆகியவற்றில் சீனா முதலீடுகள் செய்யவதுடன் மற்றும் அதற்கு எவ்வித உதவியும் கிடைப்பதில்லை."

ஆசிரியர் தலைபங்கம் தொடர்ந்தது: "அமெரிக்கா பயங்கரவாத-எதிர்ப்பு தாக்குதல் மூலோபாயத்தைக் கொண்டுள்ளது. இதில் தன் மேலாதிக்கத்தைத் தக்க வைக்கவும் போட்டியாளர்களைக் கட்டுப்படுத்தவும் ஆப்கானிஸ்தான் ஒரு பகடையாக பயன்படுத்தப்படுகிறது. இதற்கு மாறாக சீனா ஒரு பாதுகாப்பு, தேசியக் கொள்கையைத் தொடர்கிறது. ஆப்கானிஸ்தானின் அண்டை நாடு என்னும் முறையில் நல்ல உறவுகளை வைத்திருக்க விரும்புகிறது."

தவறுக்கு இடமில்லாத எச்சரிக்கையாகத் தலையங்கம் கூறியதாவது: "சீனா ஆப்கானியப் பிரச்சினை பற்றிப் பொருட்படுத்தாமல் இருக்க முடியாது. ஆப்கானிஸ்தான் போரினால் ஏற்படும் குழப்பம் சீனாவின் வடமேற்குப் பகுதியின் பாதுகாப்பையும் அச்சுறுத்துகிறது."

யூ.எஸ்.ஏ. டுடே இதழ், ஓபாமாவின்

வருகைக்கு ஆப்கானியர்களின் பிரதிபலிப்பை, அவர்களுடன் நடத்திய தொடர்ச்சியான பேட்டிகளின் மூலம் வெளியிட்டுள்ளது. அம்மக்கள் அமெரிக்க யூகோள அரசியல் நலன்கள், மோதல்கள் எப்படி பிராந்திய சக்திகளுடன் மோதுகின்றன என்பதை பிரித்தறிந்து காண்கின்றனர் என்பதை அவை குறிக்கின்றன.

மஜிப் ரஹ்மான் என்னும் கட்டுமானப் பொறியாளர், "ஓபாமா துருப்புக்கள் இங்கு நீண்ட காலம் இருக்கும் என்பதைக் காட்ட விரும்பினார். அவரின் நிலைப்பாடு பற்றி ஈரான், சீனா, ரஷியா ஆகியவற்றிற்கு தெரிவிக்க விரும்பினார். இப்பகுதியில் இவர்களுக்கு உள்ள மேலாதிக்கம் பற்றியும் காட்ட விரும்பினார்" என்று கூறியதாக தெரிவித்துள்ளது.

இதேபோல் ஆப்கானியப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் மொஹமட் கான், யூ.எஸ்.ஏ. டுடேயிடம் ஓபாமா "ஈரான், பாக்கிஸ்தான், சீனா ஆகியவற்றிற்கு சமீபத்தில் சென்றதற்காக கர்சாயைக் கூர்ந்து கொள்ள" வந்திருந்தார் என்றார்.

"தனிப்பட்ட பேச்சுக்களில் ஓபாமா இப்பிரச்சினைகள் பற்றி அழுத்தம் கொடுத்திருக்க வேண்டும். அமெரிக்கர்களுடன் நட்பு கொள்ளுவது, அதே நேரத்தில் அமெரிக்காவின் விரோதிகளுடன் திட்டங்கள் தீட்டவது என்னும் இரு மூலோபாயங்களை வைத்துக் கொள்ளுவது முடியாது" என்றும் அவர் மேலும் கூறினார்.

ஆக்கிரமிப்பின் போது அமெரிக்கப் படைகளுக்கு எரிபொருள் விற்ப 50 வயதான ஷம்கதின் பஜேலி, பயங்கரவாதத்திற்கு எதிராகப் போரிட அமெரிக்க இராணுவம்

ஆப்கானிஸ்தானத்தில் இல்லை, இப்பகுதியில் அமெரிக்க நலன்களை உறுதிப்படுத்தத்தான் இருக்கின்றன என்று கூறினார்.

"தலிபான்கள் ஒரு சிறு குழுவினர். ஓபாமாவும் சர்வதேச சமூகமும் உண்மையிலேயே சமாதானத்தை விரும்பினால் இரண்டு மாதங்களுக்குள் பெற்றிருப்பர். அவர்கள் முன்னாள் ஈராக்கிய ஜனாதிபதி சதாம் ஹுசைனை பாலைவனத்தில் நிலவரையில் கண்டுபிடித்தனர். ஆனால் தலிபான் தலைவரான ஓசாமா பின் லேடன் மூல்லா ஓமரை ஏன் இன்னும் கண்டுபிடிக்கவில்லை. இதன் பொருள் சமாதானம் பற்றி அவர்கள் தீவிரமாக இல்லை என்பதுதான். ஆப்கானிஸ்தானை மற்ற நாடுகளின் மீது தாக்குதல் நடத்துவதற்கு ஒரு போர்க்களமாக மாற்ற அவர்கள் விரும்புகின்றனர்." என பஜேலி மேலும் கூறினார்.

இப்பொழுது ஒன்பதாவது ஆண்டாக தொடரும் அமெரிக்கப் போர், இன்னும் பரந்த யூகோள-அரசியல் அழுத்தங்களைத் தூண்டிவிடுகிறது. அதன் விளைவுகள் இன்னும் பரந்த இரத்தம் தோய்ந்த பரந்த போர்களை உருவாக்கும். காபூலிற்கு ஓபாமாவின் திடீர் வருகை, அவருடைய இராணுவ விவாக்கம் தொடர்ந்த போதிலும், அமெரிக்கத் துருப்புக்கள் தொடர்ந்தும் தியாகம் செய்த போதிலும், அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியம் ஆப்கானிஸ்தானத்தில் தொடர்ந்து சரிந்துவரும் நிலைமையை எதிர்கொள்ளக்கூடும், இறுதியில் போட்டியாளர்களிடம் இழக்கக்கூடும் என்ற கவலையினாலேயே அதிகம் உந்தப்பட்டுள்ளது.

வாஷிங்டன் அணுசக்தி மாநாடு ஈரான் மற்றும் வட கொரியாவிற்கு எதிரான அமெரிக்கப் பிரச்சாரத்தை ஊக்குவிக்கிறது

பெற்றிக் மார்டின்
13 ஏப்பிரல் 2010

திங்களன்று ஆயுதக்களைவு மற்றும் பயங்கரவாதத்தை எதிர்ப்பது என்னும் போர்வையின் கீழ் இரு நாள் நிகழ்வாக அணுசக்திப் பாதுகாப்பு உச்சிமாநாட்டை ஜனாதிபதி பாரக் ஓபாமா திறந்து வைத்தார். ஈரானையும் வட கொரியாவையும் தனிமைப்படுத்தி, அழுத்தம் கொடுத்து இறுதியில் அங்கு இருக்கும்

அரசாங்கங்களை அகற்றுவதற்கு சர்வதேச ஆதரவைத் திட்ட அது முற்பட்டது.

முந்தைய புஷ நிர்வாகத்தின் ஆக்கிரமிப்பு அணுகுமுறையில் இருந்து முறித்துக் கொள்வதை பிரதிபலிப்பதற்கு பதிலாக, ஓபாமாவின் கொள்கை அதே இலக்குகளை—மத்திய கிழக்கு, மத்திய ஆசியா மற்றும் உலகத்தின் மீதான அமெரிக்க இராணுவ மேலாதிக்கத்தை நிறுவதை—ஆனால் வேறு சொல்லாட்சியை

பயன்படுத்தி, சற்றே மாறுபட்ட தந்திரோபாயங்களையும் பயன்படுத்தி சாதிப்பதாக உள்ளது.

புஷ, செனி, ரம்ஸ்பெல்ட் ஆகியோரின் மோதல் பண்பை காட்டுவதற்கு பதிலாக, ஓபாமா நிர்வாகம் பன்முக விவாதம், உலக உச்சிமாநாட்டு முறை போன்ற செயற்பாடுகளைப் பயன்படுத்துவதற்கு, ஐக்கிய நாடுகள் சபையை நிறுவிய 1945 சான் பிரான்ஸிஸ்கோ மாநாட்டிற்கு பின்னர்,

அமெரிக்க மண்ணில் மிக அதிக நாடுகளின் தலைவர்களை அழைத்துள்ளது.

ஆனால் இதன் நோக்கம் ஈராணுக்கு எதிராக முடுக்கிவிடப்படும் பொருளாதாரத் தடைகளுக்கான சூழ்நிலையை தோற்றுவித்தல், வட கொரியாவின் ஏவுகணை திட்டங்கள் மற்றும் அணு சக்தித் தொழில்நுட்ப ஈடுபாட்டிற்கு பதிலடி கொடுக்கப்படும் என்று அதை அச்சுறுத்துவதற்கும், மற்றும் சீனா, ரஷ்யா உட்பட அதிக வலுவூடைய சக்திகளின் சவால் திறனுக்கும் எதிராக அமெரிக்க இராணுவத்தின் உயர் நிலையை மரபார்ந்த மற்றும் அணுவாயுதங்கள் மூலம் நிலைநிறுத்துதல் ஆகும்.

ஈராணுக்கு எதிரான ஒரு நேரடி அமெரிக்க இராணுவ ஆக்கிரமிப்புக்கு, அல்லது பொருளாதார யுத்தமொன்றுக்கு சமமான நிலையை ஏற்படுத்தும் விதத்தில் கடுமையான பொருளாதாரத் தடைகளைக் திணிப்பதற்கான அமெரிக்க மற்றும் உலக வெகுஜனக் கருத்தை உருவாக்கும் ஒபாமா

மேற்பார்வையிட நிறுவப்பட்டுள்ள ஐ.நா.வின் பிரிவான சர்வதேச அணுசக்தி அமைப்பு நடத்தும் ஆய்வுகளுக்கு இந்த நாடுகள் ஒத்துழைக்கின்றன. வட கொரியா உடன்பாட்டில் அணுமதிக்கப்பட்டபடி முன்பு கையெழுத்திட்டிருந்தாலும் 2006ல் விலகிக்கொண்டது.

இதற்கு மாறாக ஒபாமா நிர்வாகம் என்.பி.டி. விதிகளை பகிரங்கமாக மீறி அணுவாயுதத் தயாரிப்புக்களை மாந்தளவில் வெற்றிகரமாக நடத்தியுள்ள இஸ்ரேல், பாக்கிஸ்தான், இந்தியா ஆகிய மூன்று நாடுகளை அழைத்துள்ளது. ஏனெனில் அவை முக்கிய அமெரிக்க நட்பு நாடுகள் ஆகும்.

பாக்கிஸ்தானும் இந்தியாவும் வாஷிங்டன் மாநாட்டில் அவற்றின் அரசாங்க தலைவர்களால் பிரதிநிதித்துவ படுத்தப்படுகின்றன. தொடக்கத்தில் பங்கு பெறுவதாக இருந்த இஸ்ரேலிய பிரதம மந்திரி பெஞ்சமின் நேடன்யாகு திடீரென போக்கை மாற்றி ஒரு பிரதிநிதியை அனுப்பியுள்ளார். உச்சிமாநாட்டின்போது அரபு

குவியைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. ஈரானின் ஷியைட் மதகுரு ஆட்சிக்கு எதிரான ஆல் கைடாவின் விரோதப் போக்கு நன்கு அறியப்பட்டுள்ள போதிலும், தெஹ்ராணுக்கு எதிரான பிரச்சாரத்தில் அணுவாயுதம் கொண்ட "பயங்கரவாதத்தின்" ஆபத்து ஒரு போலிக்காரணமாக பயன்படுத்தப்படுகிறது.

இந்த பாசாங்குத்தனம் அதிர்ச்சி தருகிறது. வாஷிங்டன் மாநாட்டை பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் அணுவாயுத மற்றும் அணுவாயுதத் திறன் உடைய நாடுகளிடம் மொத்தமாக 2,100 தொன்கள் அணுசக்தி இருப்பதாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது— இவைகளை பூமியையே பல முறை அழிக்கும் ஆற்றல் படைத்த 120,000 அணுகுண்டுகளை தயாரிக்கப் பயன்படுத்தலாம்.

ஆனால் அணுவாயுதங்கள் அழிப்பதற்கு பதிலாக, தற்பொழுது அவற்றை வைத்துள்ள அரசாங்கங்கள் அவற்றை வைத்திருப்பதில் கொண்டுள்ள ஏகபோக உரிமையை பாதுகாப்பதைத்தான் நோக்கமாகக் கொண்டுள்ளன. இதில் மிக அதிகப் பங்கு அமெரிக்காவிடம் உள்ளது. இது ஒன்றுதான் ஒரு டோரில் அணுகுண்டை பயன்படுத்தியது—1945ல் ஹிரோஷிமா, நாகாசகி ஆகிய நகரங்கள் எரிந்து அழிய அது காரணமாயிற்று.

பல சர்வதேச உச்சிமாநாடுகளை போலவே, செவ்வாயன்று நடக்க இருக்கும் நிகழ்ச்சிகள் பகட்டுக்காக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டவை. ஏற்கப்படவுள்ள அறிக்கை ஏற்கனவே தயாரிக்கப்பட்டு முக்கிய சக்திகளிடையே சுற்றறிக்கைக்கு விடப்பட்டுள்ளது. நாடுகளில் உள்பு கிடங்குகள் மீது பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை அடுத்த நான்கு ஆண்டுகளில் அமுல்படுத்த, மிக அதிக அடர்த்தி உடைய யுரேனியம் ப்ரூட்டோனியம் ஆகியவை கடத்தப்படுதல் நிறுத்தப்பட வேண்டும் எனவும், மற்றும் தனி நாடுகள் தானே அத்தகைய பொருட்களை அழிக்க முன்வரவேண்டும் என்றும் அது அழைப்பு விடுக்கின்றது.

சிலி, உக்ரைன் இரண்டும் தாங்கள் வைத்திருக்கும் அதிக அடர்த்தியுள்ள யுரேனியத்தை கைவிட இருப்பதாக உச்சிமாநாடு திறக்கும்போது அறிவித்துள்ளன. இதற்காக அவை வாஷிங்டனிடம் இருந்து கணிசமான நிதி வெகுமதியை எதிர்பார்க்கின்றன.

செவ்வாய் நிகழ்ச்சிகளையும் விட முக்கியமானவை மாநாட்டிற்கு முன்ஜம், மாநாட்டின்போதும் நடைபெறும் இருதரப்புக் கூட்டங்கள் ஆகும். ஒபாமாவுடன் ஒருவருக்கு ஒருவர் என்று பேசும் விதத்தில் சீனா, பாக்கிஸ்தான், இந்தியா, தென்னாபிரிக்கா, காஜகஸ்தான், நைஜீரியா மற்றும் ஜோர்டான்

இந்த பாசாங்குத்தனம் அதிர்ச்சி தருகிறது. வாஷிங்டன் மாநாட்டை பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் அணுவாயுத மற்றும் அணுவாயுதத் திறன் உடைய நாடுகளிடம் மொத்தமாக 2,100 தொன்கள் அணுசக்தி இருப்பதாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது— இவைகளை பூமியையே பல முறை அழிக்கும் ஆற்றல் படைத்த 120,000 அணுகுண்டுகளை தயாரிக்கப் பயன்படுத்தலாம்.

நிர்வாகத்தின் திட்டமிட்ட முயற்சியின் பாகவே இந்த மாநாடாகும். இத்தகைய பொருளாதாரத் தடைகள் ஒரு ஈரானிய எதிர்ப்பை தூண்டிவிடும் வாய்ப்பைக் கொண்டவை. இவை இஸ்ரேல், சௌதி அரேபியா அல்லது அப்பகுதியில் உள்ள பிற அமெரிக்க நட்பு நாட்டை பாதுகாத்தல் என்ற போர்வையில் அமெரிக்கா அதன் ஆக்கிரமிப்பு நடவடிக்கையில் ஈடுபட அனுமதிக்கும்.

இந்த முழு மாநாடும் ஒரு விகாரமான இரட்டைத் தரத்தின் அடிப்படையில் நடத்தப்படுகிறது. ஈரான், வட கொரியா, சிரியா என்ற மூன்று நாடுகளின் அரசாங்கங்களையும் அமெரிக்க அரசாங்கம் வேண்டுகோளே அழைக்க மறுத்துள்ளது— அவை அணுவாயுதப் பரவா உடன்படிக்கையை (NPT) மீறியுள்ளன என்று காரணம் கூறியுள்ளது.

சர்வதேச சட்டத்தின்கீழ் இக்கூற்றுக்கு உண்மைத் தன்மை இல்லை. ஈரான், சிரியா இரண்டுமே என்.பி.டி. யில் கையெழுத்திட்டவை. என்.பி.டி. விதிகள் செயல்படுத்தப்படுகின்றனவா என்பதை

நாடுகள் இஸ்ரேலின் அணுவாயுதக் கிடங்கு பற்றி வினா எழுப்ப உள்ளன என்று கேள்விப்பட்டபின் இந்த மாறுதல் ஏற்பட்டுள்ளது.

வேள்களை மாளிகை மற்றும் அரச அலுவலகம் திட்டமிட்டுள்ள உச்சிமாநாட்டு நிகழ்ச்சி நிரல் மனிதகுலத்தை எதிர்கொண்டிருக்கும் முக்கிய அணு ஆபத்து பற்றி உண்மையான விவாதத்தை ஒதுக்கிவிட்டது—அதாவது அமெரிக்கா, ரஷ்யா இரண்டும் கொண்டுள்ள மிகப் பெரிய ஆயுதக் கிடங்கு பற்றிய விவாதம். இவை உலகில் உள்ள ஒவ்வொருவரையும் அழித்துவிடும் அளவிற்கு அதிகமாகக் வைத்துள்ளன. அதேபோல் பிரிட்டன், பிரான்ஸ், சீனா மற்றும் என்.பி.டி.யில் இல்லாத மூன்று நாடுகளான இஸ்ரேல், பாக்கிஸ்தான், இந்தியா ஆகியவை பற்றியும் வினாக்கள் எழுப்பப்பட மாட்டாது.

மாறாக ஆல் கைடா போன்ற "அரசாங்கமில்லாத அமைப்புக்கள்" அணுசக்தி தயாரிப்புப் பொருட்களை அடைவதற்கான வாய்ப்பை தடுப்பதில்

நாட்டுத் தலைவர்கள் உள்ளனர்.

ஓபாமாவால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட விதத்தில் வாஷிங்டன் உச்சிமாநாட்டின் அடிப்படையிலும், "அனு ஆயுதம் ஒன்றைப் பெறும் பயங்கரவாத அமைப்பொன்றினால் அமெரிக்க பாதுகாப்புக்கு குறுகிய கால, இடைக்கால மற்றும் நீண்டகால பெரும் அச்சுறுத்தல் சாத்தியமானது" என்ற கூற்றாகும். ஆனால் மனிதகுலத்திற்கு உள்ள "ஒரே மிகப்பெரும் அச்சுறுத்தல்" அதன் பிற்போக்கான அபிவிருத்திகள் என்னவாக இருந்தாலும் அது அல் கைடா அல்ல. மாறாக, கணிசமான அணுவாயுத கிடங்குகளை ஏற்கனவே கொண்டிருக்கும் முதலாளித்துவ நாடுகள் சம்பந்தப்பட்ட ஒரு புதிய ஏகாதிபத்திய போர்களே மனித குலத்துக்கு எதிரான ஆபத்தாகும்.

ஓபாமா அணுவாயுதங்கள் இல்லாத ஒரு உலகம் பற்றி தெளிவற்ற வளப்பண்புகள் கூறினாலும், அவருடைய உயர்மட்ட தேசியப் பாதுகாப்புத் தளபதிகள், வெளிவிவகாரச் செயலர் ஹில்லாரி கிளிண்டன் மற்றும் பாதுகாப்பு மந்திரி ரொபேர்ட் கேட்ஸ் இருவரும், ஞாயிறு தொலைக்காட்சி உரை நிகழ்வுகளில் பங்கு பற்றி, அமெரிக்காவின் இராணுவ வலிமை, அதன் வலுவான அணுசக்தித் திறன் பற்றி பெருமையாகப் பேசுகின்றனர்.

பெயர் கூறப்படாத அமெரிக்க எதிரிகளை அணுத் தாக்குதல் திறன் கொண்டவை என கிளிண்டன் அச்சுறுத்தினார் ஷெரீலா ஈரான், வடகொரியா ஆகியவற்றைத்தான் தெளிவாக உட்குறிப்பாகக் காட்டியது. பெண்டகன் வெளியிட்ட அணுப் போர்க் கொள்கை, மிகுந்த கட்டுப்பாட்டு தன்மையைக்

கொண்டிருக்கிறது என்று கூறிய சட்டமன்ற குடியரசுக் கட்சி உறுப்பினர்களின் குறைகூறல்களை அவர் கடந்த வாரம் நிராகரித்தார்.

"பல எதிர்பாரா நிகழ்வுகளை எதிர்கொள்ளவும் தயாராக உள்ளோம். நம்மை தாக்கும் நாட்டில் ஒரு உயிரியல் போர் முறை உள்ளது என்பதை நாம் நிரூபிக்க முடிந்தால், எத்தனையும் இன்றி விரும்புவதை செயல்படுத்துவோம்." என்று அவர் கூறினார்.

ஈரானும் வட கொரியாவும் விதிவிலக்குகளாக என்று கேட்கப்பட்டதற்கு கேட்டும் இதே போன்ற விதத்தில்தான் பதில் சொன்னார்: "நல்லது, அவர்கள் என்.பி.டி. உடன்பாட்டில் இல்லை. அவர்களை பொறுத்தவரையில் "எதுவும் செய்வோம். அனைத்து விருப்பரிமைகளும் பயன்படுத்தப்படலாம்."

பரந்த அமெரிக்க அணுசக்தி நிரல் அடுத்தமாதம் ஐ.நா. மாநாட்டில் வரவிருக்கும் மாநாட்டிற்கு தயாராகிறது. அது என்.பி.டி. பரிசீலனை பற்றிய எட்டாவது மாநாடு ஆகும். 1970ல் முதலில் என்.பி.டி. இயக்கத் தொடங்கிய போது, அணுவாயுதங்களை கொண்டிருந்த சக்திகள் அவற்றைக் குறைத்து இறுதியில் தங்கள் கிடங்குகளில் இருந்து அகற்றுவதாக உறுதியளித்தன. அதற்கு ஈடாக அணுசக்தி இல்லாத நாடுகள் இதே போன்ற ஆயுதங்களை தயாரிக்கக் கூடாது என்றும் கோரின.

ஆனால் கடந்த 40 ஆண்டுகளில் கிட்டத்தட்ட அணுவாயுதம் இல்லாத நாடுகள் அனைத்தும் உடன்பாட்டின்படி நடக்கின்றன. ஆனால் அணுவாயுதங்களை கொண்டுள்ள நாடுகள் தங்கள்

ஆயுதங்களை அழிப்பது பற்றி சிறு அடையாளம் கூடக் காட்டவில்லை. மாறாக ஐந்து ஆண்டுகளுக்கு ஒரு முறை வாடிக்கையாக நடத்தப்படும் ஆய்வுகளானது, அமெரிக்கா தன் வலிமையை தனக்கு விரோதமானது என கருதும் நாடுகளுக்கு எச்சரிக்கை விடுக்கவே பயன்படுத்துகிறது ஷெகடந்த காலத்தில் சதாம் ஹுசைனின் ஈராக், முயம்மர் கடாபியின் லிபியா; இன்று ஈரான், வட கொரியா.

வரவிருக்கும் என்.பி.டி. பரிசீலனைத் தொடரில் இன்னும் கூடுதலான முறையில் உறுப்பு நாடுகளின் அணுசக்தி திட்டம் பற்றிய ஆய்வு அமெரிக்காவினால் கோரப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. என்.பி.டி.யில் கையெழுத்திட்ட பல நாடுகள் இதற்கு தயாராக இல்லை. ஏனெனில் அவை மிகினிகி ஐ அமெரிக்க கருவியாகத்தான் நினைக்கின்றன.

அனைத்து நாடுகளும் முழு சிவில் அணுத் திட்டத்தை பெறும் உரிமையை அகற்றும் விதத்தில், என்.பி.டி. யை திருத்தும் கருத்தையும் அமெரிக்கா கொண்டுள்ளது. இதில் அணுசக்தி எரிபொருள் உற்பத்தியும் அடங்கும். இது ஈரானுக்கு எதிரான அதன் தற்பொழுதைய நடவடிக்கைக்கு சட்டபூர்வ மறைப்பை கொடுக்கும்.

ஈரான், வட கொரியா மீது உடனடியாக குவியைப்படுத்துவது ஒருபுறம் இருக்க, ஓபாமா நிர்வாகமானது மேலதிக நோக்கங்களுடன் ஒரு ஆயுதம் பரவா முறையை வலியுறுத்துகிறது; அதில் தனது அணுவாயுதக் கிடங்கின் அளவு, தொழில்நுட்ப நேர்த்தி ஆகியவற்றில் தான் கொண்டுள்ள மகத்தான முன்னேற்றத்தை தனதாக்கிக்கொள்ள முனைகின்றது.

சோசலிசமும் கிரேக்கக் கடன் நெருக்கடியும்

பீட்டர் சுவாட்ச்

18 பெப்பிரவரி 2010

ஐரோப்பா முழுவதும் மக்களின் பரந்த பிரிவினரின் வாழ்க்கைத் தரங்களின் மீது கடுமையான தாக்குதலுக்கு கிரேக்கம் ஒரு பரிசோதனைக் களமாகியுள்ளது. பொருளாதார நெருக்கடி மற்றும் வங்கி மீட்பு பொதியில் இருந்த பெரும் ஒட்டைகள் ஐரோப்பிய ஒன்றிய உறுப்பு நாடுகளின் வரவு-செலவுத் திட்டங்களை தகர்த்து, அவை இப்பொழுது தொழிலாள வர்க்கத்தின் இழப்பில் இட்டுநிறுப்பப்படும் முயற்சிகள் நடைபெறுகின்றன.

பெப்ரவரி 15ம் தேதி கூட்டத்தில்

ஐரோப்பிய ஒன்றிய நிதி மந்திரிகள் கிரேக்க அரசாங்கத்தை கிட்டத்தட்ட செயலற்றதாகி, நாட்டின் வரவு-செலவுத் திட்டத்தை ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் பரிசீலனையில் கொண்டுவந்தனர். ஐரோப்பிய ஒன்றிய வரலாற்றில் ஒரு அங்கத்துவ நாட்டிற்கு இத்தகைய இழிவு இதற்கு முன்னர் வந்ததில்லை. ஏதென்ஸ் அரசாங்கத்தின் ஒவ்வொரு நடவடிக்கையும் பிரஸ்ஸல்ஸில் மிகக்கூர்மையாக ஆராயப்படும். தேசிய பாராளுமன்றத்தில் ஒவ்வொரு வாக்கெடுப்பும் நெருக்கமாக கண்காணிக்கப்படும். தேர்ந்தெடுக்கப்படாத பிரஸ்ஸல்ஸ் ஆணைக்குழு மற்றும் ஐரோப்பிய மத்திய வங்கியின் அதிகாரிகள் ஒரு நாட்டின்

கட்டுப்பாடு முழுவதையும் எடுத்துக் கொண்டு தங்கள் நிபந்தனைகளை அதன் அரசாங்கத்திற்கும் பாராளுமன்றத்திற்கும் ஆணையிடுகின்றனர்.

நான்கே வாரங்களில் கிரேக்க அரசாங்கம் ஐரோப்பிய ஒன்றியத்திற்கும், ஐரோப்பிய மத்திய வங்கி (ECB) க்கும் தன் கரும் சிக்கன நடவடிக்கைகளின் வெற்றி பற்றி முதல் அறிக்கையை வழங்கவேண்டும். அவை போதாது எனத் தீர்மானிக்கப்பட்டால், யூரோப்பகுதியில் உள்ள மற்ற 15 நாடுகளும் இன்னும் கடுமையான சிக்கன நடவடிக்கைகளை கிரேக்கம் எடுக்குமாறு நிபந்தனை கொண்ட பெரும்பான்மையுடன் வாக்களிக்கும். ஏனைய நடவடிக்கைகளுடன்

பிற்போக்குத்தன மதிப்புக் கூட்டு வரி (VAI) மற்றும் செலவுக் குறைப்புக்களை பெருமளவு அதிகரித்தல் என்பவற்றை செயல்படுத்துவது பற்றி விவாதங்கள் நடக்கின்றன.

இந்த வெட்டுக்கள் ஐரோப்பிய ஒன்றியம் மற்றும் ஐரோப்பாவின் மிகப்பெரிய பொருளாதாரமான ஜேர்மனியின் கொள்கைகளை நிர்ணயிக்கும் சக்தி வாய்ந்த நிதிய அமைப்புகளின் நலன்களால் உந்துதல் பெற்றுள்ளன. பெரும்பாலான ஐரோப்பிய ஒன்றிய அங்கத்துவ நாடுகள் கிரேக்க அரசாங்கத்திற்கு அது ஏற்கனவே ஏற்றுள்ள கடும் சிக்கன நடவடிக்கைகளை செயல்படுத்த அவகாசம் கொடுக்க நினைக்கும்போது, ஜேர்மனி, ஆஸ்திரியா மற்றும் ஸ்வீடன் ஆகியவை உடனடியாக செலவுக் குறைப்புக்கள் கடினமாக்கப்பட வேண்டும் என்று விரும்புகின்றன. ஜேர்மனிய நிதியமைச்சரகத்தில் அரசாங்க செயலாளர் ஜோர்க் எஸ்முசென், லாட்வியா, அயர்லாந்து ஆகியவற்றை மேற்கோளிடும்போது, அங்கு பொதுத் துறை ஊழியர்கள் ஊதியம் முறையே 20, 15 சதவிகிதங்கள் குறைப்பட்டுவிட்டன.

இந்த நடவடிக்கைகள் மக்களின் பரந்த அடுக்குகள் வாழ்க்கைத் தரங்களை கடுமையாகக் குறைக்கும் நோக்கமுடையவை. ஜேர்மனிய இன்ஃபோ இன்ஸ்டிடியூட் (Ifo Institute) தலைவர் ஹன்ஸ்-வெர்னர் சின்னின் (Hans-Werner Sinn) கருத்துப்படி, "கிரேக்கர்கள் கக வாழ்விற்கு பழக்கப்பட்டுவிட்டனர். கிரேக்கர்களுக்கு எவ்வளவு கடினமாக இருந்தாலும் சிக்களம் தேவை என்று உணர்த்தப்பட வேண்டும், அவர்கள் உண்மை ஊதிய விகிதங்களை குறைக்க வேண்டும்." கிரேக்கத்தின் தேசிய சராசரி ஊதியம் ஜேர்மனியுடையதில் பாதிதான், விலைவாசிகள் அங்கு இதேபோல்தான் என்று உள்ளபோதிலும், இப்படிக் கூறப்பட்டுள்ளது.

ஏதென்ஸுக்கு ஆணையிடப்பட்டுள்ள கடும் சிக்கன நடவடிக்கைகள் ஐரோப்பிய ஒன்றியத்திற்குள் இருக்கும் நாடுகளுக்கு இடையே உள்ள உறவுகளில் அடிப்படை மாற்றத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன. பல காலமாகவே ஜேர்மனி ஐரோப்பாவிற்கு "ஊதியம் அளிக்கும் நாடு" என்று கருதப்பட்டு வந்துள்ளது. ஏனெனில் இது பிராந்திய வித்தியாசங்களை ஈடுசெய்யும் வகையில் ஐரோப்பிய ஒன்றிய வரவு-செலவுத் திட்டத்திற்கு ஒப்புமையில் அதிக நிதி கொடுத்து வந்தது. அதையொட்டி ஐரோப்பிய ஒன்றியம் விரிவாக்கப்பட்டு, வலுவடைந்தது. இதற்கு ஈடாக ஜேர்மன் பொருளாதாரமும் அதிக நலன்களை பெற்றது. தொழிலாள வர்க்கத்தின் மீது மிருகத்தனமான தாக்குதல்களை சுமத்த போலிக்காரணமாக காட்டப்படும் கிரேக்க உயரடுக்கின் ஊழல்,

பிரஸ்ஸல்ஸ் மற்றும் பேர்லினால் மறைமுகமாக மன்னிக்கப்பட்டுவிட்டது. ஏனெனில் அது பெருநிறுவனங்கள் மற்றும் வங்கிகளை கிரேக்க சந்தையை எடுத்துக்கொள்ள அனுமதித்தது.

இப்பொழுது பேர்லின் இனி "ஊதியம் அளிக்கும் நாடு" என்ற பங்கை கொள்ள விரும்பவில்லை. மேர்க்கெல் அரசாங்கம் கிரேக்க அரசாங்கத்திற்கு நிதியுதவி செய்யும் எந்த திட்டத்தையும் எதிர்க்கிறது. ஜேர்மனிய செய்தி ஊடகம் கிரேக்க நெருக்கடி "உள்நாட்டுத் தயாரிப்பு, கிரேக்கர்கள் "தங்கள் வருமானத்திற்கு மீறிய வாழ்க்கை வசதிகளை கொண்டுள்ளனர்" என்ற பிரச்சாரத்தை முழுமையாக நடத்துகின்றன. ஜேர்மனிய முதலாளித்துவத்திற்கு பிரச்சினை கிரேக்கக் கடன் என்பது இல்லை, ஆனால்

தொழிலாள வர்க்கத்திற்கு ஒரு சர்வதேச அரசியல் மூலோபாயம் தேவை. கிரேக்கத் தொழிலாளர்கள் ஐரோப்பிய தொழிலாள வர்க்கத்தை நோக்கி திரும்பவேண்டும். ஐரோப்பிய தொழிலாளர்கள் ஏதென்சும், பிரஸ்ஸல்ஸ்கும் தம் மீது சுமத்தும் கடும் சிக்கன நடவடிக்கைகளுக்கு எதிரான கிரேக்க தொழிலாளர்களின் போராட்டத்திற்கு ஆதரவு கொடுக்க வேண்டும்.

நெருக்கடிக்கு விலை தொழிலாள வர்க்கம் கொடுக்க வேண்டும் என்பதுதான். இது கிரேக்கத்திற்கு மட்டும் இல்லாமல் ஐரோப்பா முழுவதும், ஜேர்மனிக்கும் பொருந்தும். ஜேர்மனியிலும் மேர்க்கெல் அரசாங்கம் இரக்கமின்றி கடும் சிக்கனத் திட்டத்தை தயாரித்து வருகிறது.

ஜேர்மனியின் ஆக்கிரோஷ நடவடிக்கைகள் ஐரோப்பிய ஒன்றியத்திற்குள் மோதல்களை அதிகரிப்பதுடன் ஐரோப்பிய அமைப்புகளையே தகர்த்துவிடும் அச்சுறுத்தலையும் கொண்டுள்ளன.

மக்களின் பரந்த பிரிவுகளின் வாழ்க்கைத் தரங்களை தாக்குவதில், ஐரோப்பிய ஒன்றியம் சமூக ஜனநாயகவாதிகளை நம்பலாம். ஸ்பெயினிலும், போர்த்துக்கலிலும் சமூக ஜனநாயக அரசாங்கங்கள் மாபெரும் குறைப்புகளுக்கு ஏற்பாடு செய்கின்றன.

கிரேக்கத்தில் ஜோர்ட்ஜ் பாப்பாண்ட்ரூவின் PASOK அரசாங்கம் கடந்த ஆண்டு தேர்தலில் வெற்றி பெற்றதற்குக் காரணமே கோஸ்டாஸ் கரமன்லிஸ் உடைய பழமைவாத அரசாங்கத்தின் மீது மக்கள் கொண்டிருந்த பெரும் அதிருப்தியும், இக்கட்சி கொடுத்த ஜனரஞ்சக உறுதி மொழிகளும் தான். ஆனால் பதவிக்கு வந்த பின்னர், பாப்பாண்ட்ரூ தன்னுடைய தேர்தல் உறுதிமொழிகளைக் கைவிட்டு, தொழிலாள வர்க்கத்தின் வாழ்க்கைத்தரங்களில் பெரும் வெட்டுக்கள் அடங்கிய கடும் சிக்கன திட்டங்களை அளித்துள்ளார். அவற்றில் வேலை நீக்கங்கள், ஊதியக் குறைப்புகள், ஒய்வூதியத்திற்கான வயது அதிகரிப்பு மற்றும் அதேபோன்ற பல நடவடிக்கைகள் உள்ளன.

பாப்பாண்ட்ரூவும் அவருடைய நிதி மந்திரி ஜோர்ட்ஜ் பாப்பாக்கான்ஸ்டாண்டிநெளவும் ஐரோப்பா முழுவதும் பயணித்து வங்கியாளர்களையும் அரசாங்கப் பிரதிநிதிகளையும் சந்தித்து தாங்கள் அனைத்து எதிர்ப்பையும் மீறி சிக்கனத் திட்டத்தை செயல்படுத்துவதாக நம்ப வைத்துள்ளனர். ஆயினும் கூட, ஐரோப்பிய ஆணையர் ஒலி ரென் இற்கு இது போதவில்லை. "மார்க் நடுப்பகுதிக்குள் கிரேக்கம் இன்னும் கடுமையான நடவடிக்கைகளை திட்டமிட வேண்டும்; இந்த ஆண்டு இலக்குகள் அப்பொழுதுதான் சாதிக்கப்பட முடியும்" என்று அவர் கூறினார்.

ஐரோப்பிய ஒன்றியம் பாப்பாண்ட்ரூவை நம்பியுள்ள நிலையில், அவரே தொழிற்சங்கங்களை தொழிலாள வர்க்கத்திற்கு எதிரான தாக்குதல்களை செயல்படுத்த நம்பியுள்ளார். கடும் சிக்கன நடவடிக்கைகளுக்கு எதிராக எதிர்ப்புக்கள் பெருகிக் கொண்டிருக்கின்றன. பெப்ரவரி 9, 10 தேதிகளில் பொதுத் துறை தொழிலாளர்கள் வேலைநிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டனர், பெப்ரவரி 24 அன்று மற்றொரு ஒரு நாள் வேலைநிறுத்தம் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. ஆனால் தொழிற்சங்கங்கள் தங்களை எதிர்ப்புக்களை ஒருங்கிணைக்கப்பாத நடவடிக்கைகளுடன் நிறுத்திக் கொள்ளுகின்றன. தொழிலாளர்கள் சீற்றத்தை பாதிப்பு இல்லாமல் வெளிப்படுத்தவும், அவர்களை கட்டுப்பாட்டிற்குள் வைத்திருப்பதுவுமே தமது கடமை என எண்ணுகின்றனர். அல்லாறான நடவடிக்கைகளால் அரசாங்கத்திற்கு தீவி; பிரச்சினை ஏதும் வரக்கூடாது என்பதே அவர்களின் நோக்கம்.

இவர்களுக்கு பல "இடது" என்று கூறிக்கொள்ளும் அமைப்புகளான கே.கே.சு. (கிரேக்க கம்யூனிஸ்ட் கட்சி), SYRIZA கூட்டு முதல் பல சிறிய குழுக்கள் வரை ஆதரவு உள்ளது. இந்தக் கட்சிகளை

எல்லாம் இணைப்பது அவற்றின் முற்றிலும் சந்தர்ப்பவாத, தேசியவாத நிலைப்பாடுதான். அவை PASOK வைச் சுற்றி வருகின்றன அல்லது அதற்கு அழுத்தம் கொடுக்க முற்படுகின்றன.

ஆனால் கிரேக்க நெருக்கடிக்கு தேசியத் தீர்வு ஏதும் கிடையாது. ஐரோப்பிய ஒன்றியம் அந்நாட்டிற்கு தீவிரமான இறுதி எச்சரிக்கையைக் கொடுத்துள்ளது, அதாவது யூரோவை வைத்துக் கொண்டு பிரஸ்ஸல்ஸ் ஆணையிடும் சிக்கன நடவடிக்கைகளை ஏற்க வேண்டும், அல்லது யூரோப்பகுதியை விட்டு நீங்க வேண்டும். இதையொட்டி கிரேக்க நாணயம் உடனடியாகச் சரிந்துவிடக்கூடிய ஆயத்து உள்ளது.

ஐரோப்பிய ஒன்றியம் ஆணையிட்ட கடும் சிக்கன நடவடிக்கைகள் ஐரோப்பா

முழுவதும் கடுமையான வர்க்க மோதலை நிகழ்ச்சி நிரலில் நிறுத்துகின்றன. மிகமிகக்குறைவான மக்கள்தான் கடுமையான குறைப்புக்களை ஏற்கத் தயார். அதே நேரத்தில் நிதிய உயரடுக்கு கட்டுப்பாடு இல்லாமல் தன்னை செல்வக் கொழிப்பு உடையதாக ஆக்கிக் கொள்ளுகிறது.

தொழிலாள வர்க்கத்திற்கு ஒரு சர்வதேச அரசியல் மூலோபாயம் தேவை. கிரேக்கத் தொழிலாளர்கள் ஐரோப்பிய தொழிலாள வர்க்கத்தை நோக்கி திரும்பவேண்டும். ஐரோப்பிய தொழிலாளர்கள் ஏதென்சும், பிரஸ்ஸல்ஸ்கும் மீது கமத்தும் கடும் சிக்கன நடவடிக்கைகளுக்கு எதிரான கிரேக்க தொழிலாளர்களின் போராட்டத்திற்கு ஆதரவு கொடுக்க வேண்டும்.

ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் தாக்குதல்கள் தேசிய எதிர்ப்புக்கள், தேசிய அரசாங்கங்கள் மீது அழுத்தம் ஆகியவற்றால் நிறுத்தப்பட முடியாதவை. அவற்றிற்கு ஐரோப்பிய தொழிலாள வர்க்கத்தின் அரசியல் தாக்குதல் தேவை. அது சமூகத்தை சோசலிச மறுசீரமைப்பு என்பதை நோக்கமாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும். பிரஸ்ஸல்ஸின் கொள்கைகளை நிர்ணயிக்கும் நிதிய, தொழில்துறை பெருநிறுவனங்களின் இலாபங்கள் அல்லாது, பொருளாதார வாழ்வின் அடிப்படையை சமூகத்தின் சமூகத் தேவைகள்தான் நிர்ணயிக்க வேண்டும். வங்கிகள், பெருநிறுவனங்களின் ஐரோப்பிய ஒன்றியத்திற்கு பதிலாக ஐரோப்பிய ஐக்கிய சோசலிச அரசுகள் என்ற அமைப்பு உருவாக்கப்பட வேண்டும்.

ஐரோப்பாவில் ஒரு திருப்பு முனை

கிறஸ் மார்ஸ்டன்

26 பெப்பிரவரி 2010

கிரேக்கத்தில் 2 மில்லியன் பொது மற்றும் தனியார் துறை தொழிலாளர்கள் பங்கு பற்றிய பொது வேலை நிறுத்தம் ஐரோப்பா முழுவதும் உள்ள அரசியல் நிலைமையில் ஒரு திருப்பு முனையைக் குறிக்கிறது. இது ஐரோப்பாவின் அரசாங்கங்களும் பெருநிறுவனங்களும், பொருளாதார நெருக்கடிக்கும் மற்றும் வங்கிகளை பிணை எடுக்கவும் பல பில்லியன்களை கொடுத்ததின் விலையை தொழிலாளர்கள் செலுத்த வேண்டும், என்று அழுத்தம் கொடுப்பதற்கு எதிராக பெருகிய முறையில் போராடும் ஒரு இயக்கம் வளர்ந்துள்ளது மிக முக்கியமான வெளிப்பாட்டை பிரதிபலிக்கிறது.

தொழிலாள வர்க்கத்தின் இந்தப் புதிய இயக்கத்தின் ஆரம்பத்திலேயே இரண்டு அடிப்படைக் கூறுபாடுகள் வெளிப்பட்டுள்ளன: அதாவது இந்த இயக்கம் எல்லை கடந்த, சர்வதேச தன்மையை பெற்றுள்ளது மற்றும் தொழிலாளர்கள் தங்கள் பழைய தொழிற்சங்கம் மற்றும் அரசியல் அமைப்புகளின் வங்குரோத்தை உடனடியாக எதிர்கொண்டனர். இவைகள் அனைத்தும் ஒரு தேசியவாத வேலைத்திட்டத்துடன் பிணைந்துள்ளவை ஆகும்.

உண்மையில், உத்தியோகபூர்வ "இடது" அரசாங்கங்களால் கமத்தப்படும் கடும் சிக்கன நடவடிக்கைகள் "மத்திய"

மற்றும் "வலது" அரசாங்கங்கள் கமத்துவதைவிடக் குறைவானதாக இல்லை.

இந்த வாரம் ஐரோப்பா முழுவதும் தொடர்ச்சியான வேலைநிறுத்தங்களும் ஆர்ப்பாட்டங்களும் காணப்பட்டன.

திங்களன்று, ஜேர்மனியின் லுப்டான்சாவில் 4,500 விமானிகள் வேலைநிறுத்தம் செய்தனர். பிரான்சில் விமானப் போக்குவரத்துக் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரிகள், ஆறு பிரெஞ்சு எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு ஆலைகளின் தொழிலாளர்களுடன் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டனர். பிரிட்டிஷ் ஏயர்வேஸ் விமான ஓட்டிகள் குழு, வேலைநிறுத்தத்திற்கு ஆதரவாக 80 சதவிகிதம் வாக்களித்துள்ளது.

செவ்வாயன்று மட்டீட், பார்சிலோனா மற்றும் வலென்சியா ஆகிய இடங்களில், ஜோஸ் ஜாப்ட்ரேலின் ஸ்பெயினின் சோசலிச தொழிலாளர் கட்சி (PSOE) அரசாங்கத்தின் கடும் சிக்கன நடவடிக்கைகளுக்கு எதிராக, எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டங்கள் நடைபெற்றன. செக் குடியரசின் தொழிற்சங்கங்கள் அடுத்த வாரம் பொதுப் போக்குவரத்து நிறுத்தப்படும் என்று அறிவித்துள்ளன.

போர்த்துகலில் மார்ச் 4-ம் தேதி வரவு-செலவு பற்றாக்குறையை மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 9.3 சதவிகிதத்தில் இருந்து 2013-க்குள் 3 சதவிகிதமாக குறைக்கும் நடவடிக்கைகளின் ஒரு பகுதியாக ஊதியத் தேக்கம்

விரிவாக்கப்படுவது பற்றி பொதுத்துறையில் ஒரு நாள் வேலைநிறுத்தம் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது.

இந்த வேலைநிறுத்தங்களும் எதிர்ப்புகளும், தங்களுக்கு எதிராக நடத்தப்படும் தாக்குதல்களுக்கு ஐரோப்பிய தொழிலாளர்களின் ஆரம்ப பிரதிபலிப்பு மட்டுமே. எந்த நாடுகளில் மிகக் கடுமையான வெட்டுக்கள் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளனவோ அங்குதான் மிகப் பரந்தளவிலான அணிதிரள்வுகள் நடைபெற்றுள்ளன.

"PIGS" என்று அழைக்கப்படும் போர்த்துகல், இத்தாலி, கிரேக்கம் மற்றும் ஸ்பெயினும், வங்கிகளாலும் நிதிய ஊக வணிகர்களாலும் இலக்கு வைக்கப்பட்டுள்ளதோடு, ஐரோப்பிய ஒன்றியம் அவற்றின் வரவு-செலவு பற்றாக்குறையை பெரிதும் குறைக்குமாறு உத்தரவிடப்பட்டுள்ளது. இது ஐரோப்பா முழுவதும் இதே போன்ற வெட்டுக்களை கொண்டுவர முன்னோடியாக அமையும். ஆனால் ஜேர்மனி, பிரான்ஸ் மற்றும் இங்கிலாந்தில் தொழில்துறை அமைதியின்மை பரவியுள்ளது என்ற உண்மை, ஐரோப்பாவைத் தழுவி உண்மையான இயக்கத்தின் வளர்ச்சித் திறனைச் சுட்டிக் காட்டுகிறது.

ஐரோப்பாவில் வர்க்கப் போராட்டம் மீண்டும் தலையெடுப்பதற்கு அடித்தளத்தில் இருக்கும் போக்குகள் வட அமெரிக்கா, தென் அமெரிக்கா, ஆசியா மற்றும் ஆபிரிக்காவிலும் உள்ளன.

பல எதிர்ப்புகளும் ஆர்ப்பாட்டங்களும்

ஒப்புமையில் சிறியவை — இக்காரணி நிதிய ஊடகத்தால் அந்தந்த அரசாங்கங்கள் சிக்கன நடவடிக்கையை கமத்துவத்தில் உறுதியாக இருக்க வேண்டும் என்று நெருக்கப் பயன்பட்டன. ஆயினும் கூட, பல முன்னோக்கு கருத்துத் தெரிவிப்பாளர்கள் இந்த நடவடிக்கைகளின் பரந்தளவிலான விளைவுகள் பற்றி தெளிவாக அறிந்திருந்தனர். இன்ஃபென்ட்ஸ் எழுதிய சீன் ஓ கிரேடி (Sean O'Grady), "ஐரோப்பாவின் குளிர்கால அதிருப்தியின்" தொடக்கத்தை வேலைநிறுத்தங்கள் குறித்து நிற்கின்றன என்றார். "இவை 1968-ல் இருந்த புரட்சிகர தீவிரத்திற்குப்பின், கண்டத்தில் பொதுமக்களுடைய மிகப் பெரிய அமைதியின்மையை நிரூபிக்கும் தொடக்கம் என்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றன" என்று அவர் தொடர்ந்து எழுதினார்.

கிரேக்கம், போர்த்துகல், ஸ்பெயின், இத்தாலி ஆகிய நாடுகளில் மில்லியன் கணக்கான மக்கள் வேலையின்மையில் தள்ளப்பட்டு, சமூக சேவைகள் துடைத்தெறியப்படுவதைக் காணவுள்ள, வயிற்றிலடிக்கும் நடவடிக்கைகளின் அரசியல் தாக்கத்தைப் பற்றி கருத்துத் தெரிவித்த அவர், "நமக்கு நினைவு தெரிந்ததில் இருந்து ஜனநாயகம் சேதமடைந்து வந்த நாடுகளில், பாசிச அல்லது இராணுவ தலைவர்கள் வளர்ந்து வருகின்றனர்," என சுட்டிக் காட்டினார்.

கண்டம் முழுவதும் பரவியுள்ள சமூக அரசியல் இயக்கத்திற்கான தளம், பெரும் சர்வதேச வங்கிகள் மற்றும் நிறுவனங்களின் ஆதிக்கத்திற்கு உட்பட்ட உலகப் பொருளாதார முறையினால் தொழிலாளர்கள் எதிர்கொள்ளும் பொதுப் பிரச்சினைகளில் வேரூன்றியுள்ளன. இந்த அமைப்புகளும் அவை பிரதிநிதித்துவம் செய்யும் நிதியத் தள்ளல்குழுக்களும், ஐரோப்பிய அரசாங்கங்கள் வங்கிகளுக்கு கொடுத்த

டிரில்லியன் கணக்கான டாலர்களுக்கு விலை கொடுக்க, சமூகநலத் திட்டங்கள், ஊதியங்கள் மற்றும் ஓய்வூதியங்களை முன்னெப்போதுமில்லாதவாறு வெட்டித்தள்ள வேண்டும் எனக் கோருகின்றன. அதிக கடன்பட்டுள்ளதாகத் தெரியும் மற்றும் தொழிலாள வர்க்கத்தின் மீது போதுமான தாக்குதல்களை நடத்த விரும்பாத எந்தவொரு பொருளாதாரத்துக்கும் எதிராக அவர்கள் ஊகிப்பில் ஈடுபடுகின்றார்கள். அதன் மூலம் அவர்கள் இலக்கு வைக்கப்பட்டுள்ள அரசாங்கங்கள் மீது நிதிய அபூத்தங்களை அதிகரிக்கின்றனர்.

இன்னமும், ஐரோப்பாவில் வளர்ச்சியறும் இயக்கத்தின் புறநிலையான சர்வதேச குணாம்சம், அரசியல் அல்லது அமைப்பு ரீதியான வெளிப்பாட்டை காணவில்லை. மாறாக, எல்லா இடத்திலும் அவற்றை முழுமையாக அடிப்பணியச் செய்ய முயற்சிக்கும் தொழிற்சங்கங்களின் உறுதியான எதிர்ப்பை சந்திக்கின்றன.

தொழிலாள வர்க்கத்தின் எதிர்ப்பு முயற்சிகள் பல காட்டிக் கொடுப்புகளையும் இந்த வாரம் கண்ணுற்றது. ஜேர்மனிய விமானிகள் சங்கமான வெரெயிகுங் கொக்பிட் (Vereinigung Cockpit) முதல் நாள் முடிவிலேயே லுப்ட்தான்சா வேலைநிறுத்தத்தை முடித்துக் கொண்டது. பிரான்சில் மிகப் பெரிய தொழிலாளர் பொதுக் கூட்டமும், பெரும் எண்ணெய் நிறுவனமான டோட்டலுக்கு எதிரான வேலைநிறுத்தத்தை முடித்தது. இரண்டிலுமே தொழிற்சங்கங்கள் தொழிலாளர்களின் எந்தக் கோரிக்கையிலும் வெற்றி அடையாமல் சாண்டைந்தன. யுனைட் (Unite) தொழிற்சங்கம், தன்னுடைய பங்கிற்கு, நேற்று அதன் உறுப்பினர்கள் "பிரிட்டிஷ் ஏயர்வேஸுக்கு எதிராக நடந்த வேலைநிறுத்தத்துக்கு" கொடுத்த ஆதரவு பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தப்படும் வரை நிறுத்தப்பட்டுள்ளதாக அறிவித்தது.

நடந்து முடிந்து விட்ட இந்த வேலைநிறுத்தங்கள் மற்றும் எதிர்ப்புக்கள், தொழிற்சங்கக் கண்ணோட்டத்தின்படி சீற்றத்தை திசை திருப்ப உதவுவதோடு, சிக்கன நடவடிக்கைகள் எடுக்கும் அரசாங்கங்களுக்கு எதிராக அரசியல் இயக்கம் ஒன்றை அணிதிரட்டரது. தொழிற்சங்கங்கள் தங்கள் அரசாங்கங்களை ஐரோப்பிய ஒன்றியம் அல்லது ஊக வணிகக்காரர்களின் பிணைக்கைதிகள் போல் சித்தரிக்கின்றன. முதலாளித்துவ வர்க்கத்தின் அரசியல் பிரதிநிதிகள் என்று சித்தரிப்பதில்லை.

கிரேக்கத்தில் PASOK, ஸ்பெயினில் PSOE, போர்த்துகல்வில் சோசலிஸ்ட் கட்சி என்று பலதுசாரி அரசாங்கங்களுக்கு மக்கள் காட்டிய விரோதத்தின் விளைவாக அதிகாரத்திற்கு வந்த சமூக ஜனநாயக அரசாங்கங்கள் இத்தகைய கடுமையான குறைப்புகளைச் சமத்துகின்றன. ஒவ்வொரு நாட்டிலும் அரசாங்கமானது தொழிற்சங்க அதிகாரத்துவத்தின் ஆதரவுடன் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது. உறுதியளிக்கப்பட்ட சீர்திருத்தங்களுக்கு பதிலாக சிக்கன வரவு-செலவு நிதிய அறிக்கை வந்தபோதிலும் அவை விகவாசமாக உள்ளன.

தொழிற்சங்கங்களின் நோக்கமே சமூக அபூத்தங்களை கட்டுப்படுத்தி அவை பெருவணிகத்துக்கும், அரசாங்கத்திற்கும் ஆபத்து ஏற்படுத்தாமல் பார்த்துக் கொள்வதுதான். கிரேக்க தொழிலாளர்களின் பொதுக் கூட்டமெப்பின் (GSEE) செய்தித் தொடர்பாளர், கடும் சிக்கன நடவடிக்கைகளை கமத்தும் PASOK ன் திட்டம், "பெரும் துன்பம் நிறைந்தது, ஏனெனில் இது சமூக அமைதியின்மை, மோதல்களுக்கு வழிவகுக்கும்" என்று தெளிவாக்கினார்.

உலக நிதியாளர்களால், ஊதியங்களையும் பணிகளையும் 10 முதல் 15 சதவிகிதம் வரை குறைப்பதற்கு ஒரு முன்மாதிரியாக அயர்லாந்து காட்டப்படுகிறது. பியன்னா பெயில் அரசாங்கம் இவ்வாறு செய்ய முடிவதற்கு முழுக் காரணம் அது அயர்லாந்தின் தொழிற்சங்கங்களை முழுமையாக நம்பியுள்ளது; அவைதான் ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்களை பாதிக்கும் வரவு-செலவுத் திட்டத்திற்கு எதிராக நடந்த வேலைநிறுத்தங்களை நிறுத்திவிட்டன.

அயர்லாந்தின் தொழிற்சங்கங்களின் காங்கிரஸ், அரசாங்கத்திற்கு எதிரான நடவடிக்கையை, ஒரு பொதுத்துறை விதிக்கு ஏற்ப உழைத்தல் என்பதின் மூலம் வரையறுத்துள்ளது. இதன் தலைவர் ஜக்வோ கோனர், "நாங்கள் வரவு-செலவுத் திட்டத்தை மாற்ற விரும்பி, ஜனநாயக முறைப்படி

கிரேக்கத்தில் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர்கள்

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசாங்கத்தின் மதிப்பை குறைக்கிறோம் என்று எங்களை சிலர் சித்திரிக்கக்கூடும். உடன்பாடுகள் அடையப்பட முடியும் என்பதை உறுதியாக நான் கூறுவேன்." என்றார்.

தொழிற்சங்க அதிகாரத்துவத்தின் விருப்பங்கள் எப்படி இருந்தாலும், வங்கிகள் மற்றும் பெருநிறுவனங்களின் ஆணைகளின் பேரில் நடத்தப்படும் வெட்டுக்கள் பற்றிய சீற்றம் தொடர்ந்து வளரும். இந்த எதிர்ப்பில் அவற்றின் முயற்சி இதை நெரித்து, காட்டிக் கொடுப்பதாகும். அது ஒரு வெகுஜன

இயக்கத்தின் வளர்ச்சிக்கு வழிவகுக்கும். தொழிற்சங்கங்கள் மற்றும் அவை பாதுகாக்கும் அரசாங்கங்கள் ஆகியவற்றிற்கு எதிராக ஒரு அரசியல் எழுச்சியின் வடிவமைப்பை அவை தவிர்க்க முடியாமல் அடையும்.

கிரேக்கம், ஸ்பெயின், போர்த்துகல் அல்லது பிற இடங்களில் தொழிலாளர்கள் எதிர்கொண்டிருக்கும் நெருக்கடிக்கு தேசியத் தீர்வு கிடையாது. தொழிலாளர்கள் பூகோள அடிப்படையில் நிறுவப்பட்டுள்ள முதலாளித்துவத்திற்கு எதிராக ஒரு பொதுப்

போராட்டத்திற்கு தள்ளப்படுகின்றனர். ஐரோப்பிய தொழிலாள வர்க்கம் எதிர்கொள்ளும் அடிப்படை பிரச்சினை, தேசியவாத மற்றும் முதலாளித்துவ சார்பு உத்தியோகபூர்வ தொழிலாளர் இயக்கத்திற்கு எதிராக, வர்க்கப் போராட்டமொன்றை நடத்துவதற்கான ஒரு புதிய தலைமைக்கும், புதிய வெகுஜன அமைப்புகளுக்கும் அடித்தளமாக ஒரு சோசலிச மற்றும் சர்வதேச வேலைத்திட்டத்தை ஏற்றுக்கொள்வதே ஆகும்.

ஐரோப்பிய வேலைநிறுத்தங்களும் தொழிற்சங்கங்களும்

உல்ரிச் ரிப்பர்ட்
5 மார்ச் 2010

கடந்த வாரம் இரு முக்கிய நிகழ்வுகள் இடம்பெற்றன. ஐரோப்பிய ஒன்றியமும் வங்கிகளும் கோரும் கடும் சிக்கன நடவடிக்கைகளுக்கு எதிராக தங்கள் எதிர்ப்பைக் காட்டுவதற்கு பல நாடுகளில் தொழிலாளர்கள் தொடர்ச்சியாக நடத்திய வேலைநிறுத்த அலை ஐரோப்பாவை தாக்கியது.

இதற்கு எல்லா நாடுகளிலும் உள்ள தொழிற்சங்கங்கள் தொழிலாளர்களின் நடவடிக்கைகளை தனிமைப்படுத்தி அடக்குவதன் மூலம் பிரதிபலித்தன. இந்த நிலையில் அந்தந்த நாட்டு அரசாங்கங்கள், ஐரோப்பிய நிதிய உயரடுக்குடன் தம்மை நெருக்கமாக்கிக் கொண்டன. ஐரோப்பிய தொழிலாளர்கள் தமது பொது விரோதியான ஐரோப்பிய முதலாளித்துவம், அதன் ஐரோப்பிய ஒன்றியம் மற்றும் தேசிய அரசாங்கங்களில் உள்ள முகவர்களுக்கு எதிராக, ஒரு பொதுப் போராட்டத்தில் ஒன்றுபட்டுவிடாமல் தடுப்பதிலேயே தொழிற்சங்கங்கள் பிரதானமாக அக்கறை செலுத்தின.

கடந்த வாரம் திங்களன்று ஜேர்மனியின் மிகப் பெரிய விமானப்போக்குவரத்து நிறுவனமான லுப்டான்சாவின் 4,500 விமானிகள் வேலைநிறுத்தம் செய்தனர். அதே தினத்தில் பிரான்சில் விமானப் போக்குவரத்து கட்டுப்பாட்டு அதிகாரிகள் வேலைநிறுத்தம் செய்தனர்; டோட்டல் எண்ணெய் சுத்திகரிப்பு நிலையங்களின் தொழிலாளர்களும் தேசிய வேலை நிறுத்தத்தை தொடர்ந்தனர். இங்கிலாந்தில் பிரிட்டிஷ் ஏயர்வேஸின் விமானப் பயண உதவி ஊழியர்கள், வேலை நிறுத்தத்திற்கு ஆதரவாக 80 சதவிகித வாக்கை அளித்தனர்.

செவ்வாயன்று மாட்டிட், பார்சிலோனா

மற்றும் வாலென்சியாவில் பிரதம மந்திரி ஜோஸே லாயிஸ் ரோடரிக்ஸ் ஐரோப்பியன் PSOE சோசலிஸ்ட் அரசாங்கம் அறிமுகப்படுத்திய செலவினக் வெட்டுக்களுக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்து பெரும் ஆர்ப்பாட்டங்கள் நடத்தப்பட்டன.

புதுவாழ்வு கிட்டத்தட்ட 2 மில்லியன் தொழிலாளர்கள் கிரேக்கத்தில் ஒரு பொது வேலை நிறுத்தத்தில் பங்கு கொண்டனர். இது நாட்டையே 24 மணி நேரத்திற்கு ஸ்தம்பிக்கச் செய்துவிட்டது. விமானப் போக்குவரத்து கட்டுப்பாட்டு அதிகாரிகள் வேலைநிறுத்தத்தில் சேர்ந்த அளவில், கிரேக்கத்தில் இருந்தும் கிரேக்கத்திற்குமான அனைத்து விமானப் போக்குவரத்தும் இரத்து செய்யப்பட்டன.

செக் குடியரசில் பொதுப் போக்குவரத்து மார்ச் 1 அன்று நிறுத்தப்படும் என தொழிற்சங்கங்கள் அறிவித்தன. போர்த்துகீசிய தொழிற்சங்கங்கள் மார்ச் 4ம் தேதி ஊதியத் தேக்கத்தை எதிர்த்து ஒரு நாள் பொது வேலைநிறுத்தத்திற்குத் திட்டமிட்டன.

இங்கிலாந்தின் இண்டிபென்டன்ட் செய்தித்தாளர், வேலைநிறுத்தம் மற்றும் எதிர்ப்புக்கள் வெடிப்பதின் மூலம், "1968 புரட்சிகர எழுச்சிகளுக்கு பின்னர், கண்டம் பெரும் எழுச்சி அலைகளின்" வரவைக் காட்டக்கூடும் என எச்சரித்தது.

கீழிருந்து வந்த பெரும் அழுத்தத்தின் பேரில் தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளுக்கு அழைப்புவிடுத்த தொழிற்சங்கங்கள், இதனால் தொழிலாளர்கள் தங்கள் சீற்றத்தை வெளிப்படுத்திவிடுவர் என்று நம்பின. இது தொழிலாள வர்க்கத்தின் எதிர்ப்பை அடக்குவதற்கும், அந்தந்த அரசாங்கங்கள் கால அலகாசம் பெறுவதற்கும் உதவும் என்றும் நம்பின.

ஜேர்மனிய விமானிகள் சங்கமான கொக்க்பிட் (Cockpit), தன் பின்னால் ஒரு

மாபெரும் ஐரோப்பா-தழுவிய இயக்கம் வரக்கூடும் என்பதை உணர்ந்தவுடன், அது தான் திட்டமிட்டிருந்த நான்கு நாள் வேலைநிறுத்தத்தை ஒரே நாளில் முடித்துக் கொண்டது.

அதே நேரத்தில் ஜேர்மனியில் இரு பெரிய தொழிற்சங்கங்களான பொறியியல் மற்றும் தொழில்நுறை சங்கம் ஐ.ஜி. மெட்டால் (IG Metall) மற்றும் பொதுப் பணித்துறை தொழிற்சங்கமான வேர்டி (Verdi) இரண்டும், தமது ஐந்து மில்லியன் உறுப்பினர்களுடைய உண்மை ஊதியங்களில் வெட்டுக்களை மேற்கொள்ளும் திட்டங்கள் அடங்கிய ஒப்பந்தங்களை நிரூபிப்பதற்கு முதலாளிகளுக்கு இணக்கம் தெரிவித்தன.

பிரான்சில் ஸ்ராலினிச ஆதிக்கத்திற்குட்பட்ட தொழிலாளர் பொதுக் கூட்டமைப்பான சி.ஐ.டி., டோடலுக்கு (Total) எதிரான தேசிய வேலைநிறுத்தத்தை கைவிட்டு, டன் கிர்க் ஆலையை மூடுவதற்கான நிர்வாகத்தின் திட்டத்திற்கு நிரந்தரமாய் சரணை அடைந்தது.

பிரிட்டனில் யுனிட் தொழிற்சங்கம், அது ஈஸ்டர் விடுமுறைக் காலத்தில் வேலைநிறுத்தம் செய்யாது என்பதையும், எந்த தொழிற்சங்க நடவடிக்கையும் தனிமைப்படுத்தப்பட்ட வேலை நிறுத்தங்களாகவே இருக்கும் என்பதையும் பிரிட்டிஷ் ஏயர்வேஸுக்கு உத்தரவாதம் செய்தது.

கிரேக்கத்தின் இரு முக்கிய தொழிற்சங்க கூட்டமைப்புகளான தனியார் துறையில் GSSE மற்றும் பொதுத்துறையில் ADEDY இரண்டும், பிரதமர் ஜோர்ட்ஜ் பாப்பாண்ட்ரூவின் சமூக ஜனநாயக PASOK அரசாங்கத்திற்கு ஆதரவு கொடுப்பதுடன், தங்கள் உறுப்பினர்கள் அரசாங்கத்தின் கடன் நெருக்கடியை சமாளிக்க தியாகங்கள் செய்யத் தயார் என்றும் அறிவித்தன.

கிரேக்கத்தில் பொது வேலைநிறுத்தம் நடந்து மூன்று நாட்களுக்கு பின்னர் செக் தொழிற்சங்கங்கள் பொதுப் போக்குவரத்து தொழிலாளர்கள் திட்டமிட்டிருந்த வேலைநிறுத்தத்தை கைவிட்டன.

ஐரோப்பாவிலும் சர்வதேச அளவிலும், தொழிலாள வர்க்கப் போராட்டத்தின் ஒரு புதிய இயக்கத்தின் தொடக்கத்தில், தொழிற்சங்கங்கள் துரோகத்தனமான பாத்திரம் ஆற்றுவதில் இருந்து உறுதியான அரசியல் முடிவுகளை எடுக்க வேண்டும்.

முதலாளித்துவ உற்பத்தி யூகோளமயமாக்கப்பட்டுள்ள நிலையில், ஒரு தேசிய முன்னோக்குடன் கட்டுண்டுள்ள தொழிற்சங்கங்கள் தொழிலாள வர்க்கத்தின் மிக அடிப்படை நலன்களைக் கூட காப்பதற்கு திறனற்றவையாக உள்ளன. அவை பெரும்நிறுவன-நிதிய உயர்த்தினதும் மற்றும் அரசாங்கத்தினதும் நேரடிக் கருவிகளாக மாற்றப்பட்டு விட்டன.

கடந்த நூற்றாண்டின் பொருளாதார வளர்ச்சிக் காலத்தில், தொழிற்சங்கங்கள் முதலாளித்துவத்தையும் மற்றும் அதன் தேசிய திட்டங்களையும் பாதுகாத்திருந்தாலும், அவற்றால் குறைந்த அளவு ஊதியச் சலுகைகள் மற்றும் சமூக சீர்திருத்தங்களை பெற முடிந்தது. ஆனால் இத்தகைய காலகட்டம் நீண்ட நாட்களுக்கு முன்னரே முடிவடைந்துவிட்டது. தொழிற்சங்கங்கள் மூலம் தொழிலாளர்களுக்கு கிடைத்த ஆதாயங்கள் தற்காலிகமானவை என்று நிரூபணம் ஆகிவிட்டன. தொழிலாளர்கள் இப்பொழுது முதலாளிகளை விட மற்றும் அரசை விட சற்றும் இரக்கமற்ற விரோதிகளையே இந்த பழைய அமைப்புக்களிலும் எதிர்கொள்கின்றார்கள்.

தற்போதைய பொருளாதார நெருக்கடி வெடிப்பதற்கு முன்பே, தொழிற்சங்கங்கள் ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தையும் யூரோ அறிமுகப்படுத்தப்படுவதையும் ஆதரித்தன. கிழக்கு ஐரோப்பாவில் 20 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு முதலாளித்துவம் மீண்டும் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதையும் அவைகள் பாராட்டி, கிழக்கிற்கு தங்கள் அலுவலர்களை அனுப்பி அங்கும் ஊதியங்கள் குறைவாக வைத்திருக்க உதவின. இதன் மூலம் மேற்கிலும் ஐரோப்பிய ஆளும் உயரடுக்கிற்கு ஊதியங்களை குறைக்க உதவின.

நெருக்கடியை கட்டவிழ்த்த சர்வதேச வங்கிகள் இப்பொழுது இதற்கான செலவுகளை, தங்கள் ஊக இழப்புகளுக்கான தொகையை, தொழிலாள வர்க்கம் கொடுக்க வேண்டும் என்பதில் உறுதியாக உள்ளன. தொழிலாள வர்க்கத்தின் எதிர்ப்பு பெருகையில், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக தொழிலாளர்கள் சர்வதேச ரீதியாக ஐக்கியப்படுவதையும் மற்றும் ஒரு சோசலிச திசையில் செல்லும் அபிவிருத்தியையும்

தடுக்க தொழிற்சங்கங்கள் தீவிரமாக உள்ளன.

தொழிற்சங்கங்களின் தற்போதைய பாத்திரம் ஒரு நீண்ட வரலாற்றின் உச்சக் கட்டமாகும். ஏற்கனவே 100 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு அவை தொழிலாளர் இயக்கத்தின் வலதுசாரியில் நின்று, வெளிப்படையாக புரட்சிகர வர்க்கப் போராட்ட காலங்களில் பிற்போக்குத்தனங்களுடன் சேர்ந்தன.

பல ஆண்டுகளாக ஜேர்மனிய சமூக ஜனநாயகக் கட்சியின் (SPD) மார்க்சிச பிரிவின் தலைவர் ரோசா லூக்ஸம்பேர்க்குக்கு தொழிற்சங்க மாநாடுகளில் பேச தடை விதிக்கப்பட்டிருந்தது. 20ம் நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் வெகுஜன வேலைநிறுத்தம் பற்றிய விவாதத்தின் போது, சமூக ஜனநாயகக் கட்சியின் புரட்சிகர பிரிவிடம் தொழிற்சங்கத்தின் தலைமை கொண்ட

முதலாளித்துவ உற்பத்தி யூகோளமயமாக்கப்பட்டுள்ள நிலையில், ஒரு தேசிய முன்னோக்குடன் கட்டுண்டுள்ள தொழிற்சங்கங்கள் தொழிலாள வர்க்கத்தின் மிக அடிப்படை நலன்களைக் கூட காப்பதற்கு திறனற்றவையாக உள்ளன. அவை பெரும்நிறுவன-நிதிய உயர்த்தினதும் மற்றும் அரசாங்கத்தினதும் நேரடிக் கருவிகளாக மாற்றப்பட்டு விட்டன.

வெறுபுணர்வு வெறித்தனமான வகைகளைக் கொண்டிருந்தது.

இந்தப்போக்கு பேரழிவுகரமான விளைவுகளை ஏற்படுத்தியது. 1914ம் ஆண்டில் போருக்கான கடன்கள் பற்றிய உடன்பாட்டிற்குப் பின்னர், முதலாம் உலகப் போரின் போது வேலை நிறுத்தம் செய்வதில்லை என்ற உடன்பாடு, மற்றும் இறுதியில் 1933 ஏப்ரல் மாதம் ADGB எனப்பட்ட ஜேர்மனிய தொழிற்சங்க கூட்டமைப்பு, ஹிட்லர் ஆட்சியுடன் ஒத்துழைப்பு வழங்கியமை என்பன வரிசையாக நிகழ்ந்தன.

இந்த வகை அமைப்புக்களின் அடிப்படைக் கூறுபாடுகளில் இருந்துதான் தொழிற்சங்கங்களின் வலதுசாரிப் போக்கு வளர்ச்சி கண்டது. "மார்க்சிசமும்

தொழிற்சங்கங்களும்" என்ற உரையில் உலக சோசலிச வலைத் தள சர்வதேச ஆசிரியர் குழுவின் தலைவர் டேவிட் நோர்த் கூறினார்: "முதலாளித்துவ உற்பத்தி உறவுகளின் அடிப்படையில் நின்று, தொழிற்சங்கங்கள் அவற்றின் இயல்பிலேயே, அடிப்படையில் வர்க்கப் போராட்டத்திற்கு விரோதப் போக்கை காட்டும் கட்டாயத்தில் உள்ளன. உழைப்புச் சக்தியின் விலையை நிர்ணயிப்பதிலும் மற்றும் தொழிலாளர்களிடம் இருந்து உபரி மதிப்பை சுரண்டுவதற்கான பொது நிலைமைகளை தீர்மானிப்பதிலும் முதலாளிமாருடன் உடன்பாடு காண்பதை நோக்கி நேரடியாக தமது முயற்சிகளை திருப்புகின்ற தொழிற்சங்கங்கள், உடன்பாடு காணப்பட்ட ஒப்பந்தங்களின் விதிகளுக்கு ஏற்றவையில் தமது உறுப்பினர்கள் தமது உழைப்புச் சக்தியை வழங்குவதை உத்தரவாதம் செய்ய கடைசியப்பட்டுள்ளன. கிராமீஸ்கி குறிப்பிட்டுள்ளபடி, 'தொழிற்சங்கம் சட்டபூர்வ தன்மையை பிரதிநிதித்துவப் படுத்துகிறது, மற்றும் அதன் உறுப்பினர்கள் அந்த சட்டபூர்வ தன்மையை மதிக்கச் செய்வதே அதன் இலக்கு."

"சட்டபூர்வ நெறியை பாதுகாத்தல் என்பது வர்க்கப் போராட்டத்தை அடக்குதல் என்பதாகும். அதன் இயல்பில் இதன் பொருள், தொழிற்சங்கங்கள் இறுதியில் உத்தியோகபூர்வமாக இட்டுநிரப்ப வேண்டிய குறைந்தபட்ச இலக்குகளை கூட அடையமுடியாதளவு இழிநிலைக்கு சென்றுவிடுகின்றன. இதில்தான் தொழிற்சங்கம் தடுமாறுவதற்கான முரண்பாடுகள் உள்ளன."

தொழிலாளர்கள் இந்த காலம் கடந்த, பிற்போக்கு அமைப்புக்களில் இருந்து முறித்துக் கொண்டு புதிய, உண்மையான, மக்களுக்கு உதவும் ஜனநாயகப் போராட்ட அமைப்புக்களை கட்டியெழுப்ப வேண்டும். அதே நேரத்தில் தொழிற்சங்கங்களின் அடித்தளத்தில் இருக்கும் தேசிய, வர்க்க ஒத்துழைப்பு கருத்துப்போக்கை நிராகரிக்க வேண்டும்.

கிரேக்கத்தில் திணிக்கப்பட்டுள்ள கடுமையான சிக்கன நடவடிக்கைகள் ஐரோப்பா, அமெரிக்கா மற்றும் சர்வதேச அளவில் தொழிலாள வர்க்கத்தின் வீது நடத்தப்பட இருக்கும் வரலாற்றுத் தன்மை நிறைந்த தாக்குதல்களுக்கு ஒரு முன்னோடி ஆகும். ஒரு புதிய புரட்சிகர போராட்டக் காலம் வெளிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கின்றது. இதற்கு தொழிலாளர்களின் அதிகாரத்திற்காக போராடவும், பொருளாதார வாழ்வை ஜனநாயக, சமத்துவ வழிகளில் மறு சீரமைக்கவும், தொழிலாள வர்க்கத்திற்காக ஒரு சர்வதேச சோசலிச இயக்கத்தை கட்டியெழுப்ப, நளவுப்பூர்வமாக தயாராக வேண்டும்.

கிரேக்க கடன் நெருக்கடி வர்க்கப் போராட்டத்தில் ஒரு புதிய கட்டத்தை சுட்டிக் காட்டுகிறது

நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவின் அறிக்கை 17 மார்ச் 2010

1. கிரேக்க கடன் நெருக்கடியானது 2008ல் அமெரிக்க முதலீட்டு வங்கியான லெஹ்மன் பிரதர்ஸின் சரிவினால் தூண்டிவிடப்பட்ட உலக பொருளாதார மந்தநிலையில் இப்பொழுது புதிய கட்டத்தை குறிக்கிறது. முழு நிதிய உடைவைத் தடுக்க, கடனில் ஆழ்ந்த வங்கிகளுக்கு நிலவியன் (இலட்சம் கோடி) கணக்கான பணத்தை உலகெங்கிலும் உள்ள அரசாங்கங்கள் கொடுத்ததன் மூலம் உலக மந்தநிலைக்கு தமது பிரதிபலிப்பை காட்டின. வங்கிகளை மீட்பதற்கு தொழிலாளர்கள் விலை கொடுக்க வேண்டும் என்ற விதத்திலேயே இந்த அரசாங்கங்கள் நிதி மூலதனத்தின் சார்பில் நடந்து கொள்கின்றன. தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கைத் தரங்களை பல தலைமுறைகள் பின்னோக்கித் தள்ளும் அவர்களின் முயற்சி, ஐரோப்பாவிற்குள்ளும் உலகெங்கிலும் பாரிய வர்க்கப் போராட்டங்களை நிச்சயமாக விரிவாக்கும். கடன் தர நிர்ணய நிறுவனமான (Credit rating agency) மூடிஸ் (Moody's) மார்ச் 15 திகதி அறிக்கையில் எச்சரித்துள்ளபடி, உலக முதலீட்டாளர்களின் நம்பிக்கையை தக்க வைத்துக் கொள்ளும் கட்டாயத்திற்கு உட்பட்ட அரசாங்கங்கள் மேற்கொள்ள வேண்டிய முயற்சிகளில் "தவிர்க்க முடியாமல் பெரும் நிதிய சமாளிப்புக்களை செய்பவெவ்விட இருக்கும். இவை சமூக ஒழுங்கின் தன்மையை சோதனைக்கு உட்படுத்திவிடும்." குறிப்பிடத்தக்க வகையில், அமெரிக்காவின் கடன் தரங்கள் ஆபத்தான முறையில் உயர்ந்துள்ளன என்று கூறப்பட்டிருக்கும் ஒரு அறிக்கையிலேயே மூடிஸின் அறிவிப்பு வந்துள்ளது.

இந்த சர்வதேசப் பின்னணியில், மிக சக்தி வாய்ந்த உலக வங்கி நிறுவனங்கள், முழு ஐரோப்பிய தொழிலாள வர்க்கத்திற்கும் ஒரு உதாரணத்தை காட்டும் வகையில் கிரேக்கத்தை மூலோபாய ரீதியில் தேர்ந்தெடுத்துக்கொண்டுள்ளனர் என்பது வெளிப்படையானது. ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தில் 2 சதவிகிதத்திற்கு சற்றே அதிகமான அதன் சிறிய பொருளாதாரம் மற்றும் அதன் உயர்ந்த கடன் நிலைமைக்குள் அது ஒரு சாத்தியமான இலக்காகிவிட்டது.

ஐரோப்பிய மத்திய வங்கியின் (ECB)

தலைவர் ஜீன் க்லவுட் றிச்செட் (Jean-Claude Trichet), டிசம்பர் 3ம் தேதி ஊக்கப் பொதி வழங்கும் நடவடிக்கைகள் முடிந்தவிட்டன என்று அறிவித்தார். முன்பு ஐரோப்பிய மத்திய வங்கி 500 பில்லியனுக்கும் மேலாக வங்கிகளுக்கு கொடுத்தது. அதனால் அவை அரசாங்கங்களுக்கும், தொழில்துறைக்கும் ஆபத்து இல்லாமல் கடன் கொடுக்கக் கூடியதாக இருந்தது. றிச்செட்டின் அறிக்கை வெளிவந்து சில நாட்களின் பின்னர், நிதிய நிறுவனங்கள் கிரேக்கம், போர்த்துக்கல் மற்றும் ஸ்பெயினின் கடன் தரங்களை குறைக்கத் தொடங்கியதோடு வங்கிகள் கடன் கொடுப்பதை நிறுத்தத் தொடங்கின. ஊனாள்ஸியல் டைம்ஸ் கூறியுள்ளபடி, அவை "கிரேக்கத்தை அயர்வாந்து வகை சிக்கனத்திற்கு தள்ள விருப்பின." அப்பொழுது அயர்வாந்து அரசாங்கம் மார்ச் 2009ல் இயற்றப்பட்ட சிக்கன நடவடிக்கைகளை, அவையென வந்த வேலைநிறுத்தங்கள், எதிர்ப்புக்கள் ஆகியவற்றை எதிர்கொண்டு நிறைவேற்றியது.

சர்வதேச முதலீட்டாளர்கள், கிரேக்க கடன்களுக்கு வட்டி விகிதத்தை உயர்த்தி யூரோவிற்கு எதிராக ஊகவணிகமும் செய்தனர். பிரிஸ்ஸல்ஸ், பேர்லின் மற்றும் பாரிஸில் இருந்த அதிகாரத்துவத்தினர் ஏதென்ஸில் இறங்கி மிகக்கடுமையான வெட்டுக்களை கோரினர். 2008ல் தங்கள் வங்கிகளுக்கு நூற்றுக்கணக்கான பில்லியன்களை கொடுத்த அதே ஐரோப்பிய அரசாங்கங்கள், கிரேக்கத்தின் வரவு-செலவுத் திட்ட பற்றாக்குறைக்கு தேவையான 30 பில்லியன் யூரோக்களை கொடுக்க நிதி இல்லை என்றதால், அந்தப் பணம் முற்றிலும் தொழிலாளர்களின் இழப்பில் ஈடுகட்டப்பட வேண்டும் என்றனர்.

இந்த இலக்கை அடைவதற்கு அவர்கள் கிரேக்க அரசாங்கத்தின் கோஷத்தான ஒத்துழைப்பை நம்பினர். அக்டோபர் 2009ல் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருந்த பிரதம மந்திரி ஜோர்ஜியஸ் பாப்பாண்ட்ரூ, "இந்த பாரிய சமத்துவமின்மையை தோற்றுவித்த பெரும் அதிகாரக் குளிப்பை கொண்டு" தன்னுடைய இழிந்த தேர்தல் உறுதிமொழிகளை விவரவில்லை விட்டார். தொழிலாளர்கள் வீது கமத்தப்பட வேண்டிய வெட்டுக்கள் பற்றி பேசக்கூடாத நடவடிக்கைகளையும் தொழிற்சங்க தலைவர்களையும் அழைத்தார். டிசம்பர் 27 அன்று அவர் சமூகநலச் செலவுகளை 10 சதவிகிதம் குறைக்கும் கடுமீ

சிக்கன வரவு-செலவுத் திட்டத்தை இயற்றினார். அதில் முக்கியமாக ககாதார காப்புறுதி வெட்டுக்கள் அடங்கியிருந்தன.

ஐனவரி மாதம், கிரேக்கத்தைப் போல் தமது கடன் வாங்கும் வட்டி விகிதங்களும் அதிகரித்த நிலையில், ஸ்பெயினிலும் போர்த்துகல்லிலும் முறையே பிரதமர் ஜோஸே லுயி ஸபடேரோ மற்றும் பிரதமர் ஜோஸ் சாக்கரடிஸின் சமூக ஜனநாயக அரசாங்கங்கள், ஊதியங்கள், ஓய்வூதியங்கள் மற்றும் பொதுப் பணிகளில் வெட்டுக்களை கொண்டுவரத் திட்டங்களை தீட்டின.

பெப்பிரவரி மாதம், ஐரோப்பிய ஒன்றியம் அல்லது சர்வதேச நாணய நிதியம் (IMF) கிரேக்கத்திற்கு பிணை கொடுக்கும் என்ற விவாதங்களுக்கு இடையே, பாப்பாண்ட்ரூ ஐரோப்பியத் தலைநகரங்களுக்கு பயணித்தார். ஏதென்ஸ் தன்னுடைய பொறுப்புக்களை செல்வனே தீர்க்கும் என்று அவர் அரசியல்வாதிகளுக்கும் வங்கியாளர்களுக்கும் உத்தரவாதம் கொடுத்தார். பெப்ரவரி 16 அன்று, ஐரோப்பிய நிதி அமைச்சர்கள் கூட்டம், கிரேக்க அரசாங்கம் ஆன் பாராளுமன்றத்தின் சிக்கன நடவடிக்கைகள் மற்றும் அவற்றின் முன்னேற்றம் பற்றி அவ்வப்பொழுது ஐரோப்பிய ஒன்றியத்துக்கும் ஐரோப்பிய மத்திய வங்கிக்கும் அறிக்கைகளை சமர்ப்பிக்க வேண்டும் என உத்தரவிட்டது.

ஏதென்ஸ், மார்ச் 5ம் தேதி ஒரு புதிய கடன் சிக்கன திட்டத்தை இயற்றியது. அது பற்றாக்குறையை இன்னும் 4.84 பில்லியன் யூரோக்கள் வரை குறைப்பதற்காக, பொதுக்குறை ஊதியங்களை 10 சதவிகிதம் குறைத்து, ஓய்வூதிய அதிகரிப்பை நிறுத்தி, எரிபொருள், மதுபானம், சிகொட்டுக்கள் வீது பிற்போக்குத்தன வரிகளை கமத்தியது. இத்தகைய பெரும் வெட்டுக்களும் போதாதவை என்று பார்த்த அளவில் கருதப்பட்டன. "தவறான முறையில் இவை எளிதில் பற்றாக்குறை அடைப்பு என்ற இலக்கை அடைவதை கடினமாக்கக்கூடும். வெளிநாட்டு வணிகத்தில் அதிகமான முன்னேற்றம் இல்லாத நிலையில், மிகுந்த அளவில், விரைவில் சமூகநலக் குறைப்பை முன்னெடுப்பதானது கிரேக்க பொருளாதாரத்தை கருக்க வைத்து, வரி வருமானங்களில் பாதிப்பை ஏற்படுத்துவதுடன் பிணைந்துள்ளது" என்று பைனாள்ஸியல் டைம்ஸ் குறிப்பிட்டது.

ஐரோப்பா முழுவதும் தொழிலாள வர்க்கத்தின் மீது தாக்குதல்

2. சமூகநல செலவுகள் மற்றும் வரவு-செலவுத் திட்ட பற்றாக்குறைகளை குறைத்தலுக்கும் அப்பால், நிதியப் பிரபுத்துவத்தின் இலக்கு தொழிலாள வர்க்கத்தின் எதிர்ப்பை தகர்க்க இயலா என்பதாகும். கிரேக்கத்தைப் பற்றி எழுதுகையில், "சமூக அழுத்தத்திற்கு அரசாங்கம் விட்டுக் கொடுத்துவிடும் என்ற அச்சம் நிதிய வட்டங்களில் உள்ளது" என்று லா மொன்டே கூறியது. ஐரோப்பா முழுவதும் தொழிலாளர்கள் அரசாங்கத்தின் சமூக சிக்கன நடவடிக்கை திட்டங்களை எதிர்கொள்கின்றனர். வெகுஜன எதிர்ப்பு கிளம்பும் சூழ்நிலையில், வங்கிகள் கடன் கொடுப்பதை நிறுத்தும் என அச்சுறுத்தல் விடுக்கப்பட்டது.

அயர்லாந்தின் சிக்கன திட்டம் இப்பொழுது ஏனைய நாடுகளுக்கு ஒரு முன்மாதிரியாக உள்ளது. அதன் முக்கிய அம்சங்களில், பொதுத்துறை ஊதியங்களை 12 முதல் 22 சதவிகிதம் வரை குறைத்தல், சமூகநல உதவிகளை 4 சதவிகிதம் குறைத்தல், எரிபொருள் மற்றும் மருத்துவ செலவுகளுக்கு வரியை அதிகரித்தல் ஆகியவை அடங்கும்.

போர்த்துக்கல், மொத்த தேசிய உற்பத்தியில் 9.3 வீதமாக உள்ள நாட்டின் பற்றாக்குறையை, கடுமையான ஊதிய வெட்டுக்கள், ஒய்வூதிய வெட்டுக்கள், மேலும் பல வரவு-செலவுத் திட்ட செலவினக் குறைப்புகள் மற்றும் அரசாங்க நிறுவனங்களை தனியார்மயமாக்குதல் ஆகியவற்றின் மூலம் 2013க்குள் 3 சதவிகிதத்திற்கு குறைத்துவிடும் திட்டத்தைக் கொண்டுள்ளது.

ஸ்பெயின், பொதுத்துறையில் வேலைக்கு ஆள் சேர்ப்பதை நிறுத்துவது, ஒய்வூதிய வயதை 2 ஆண்டுகள் அதிகரிப்பது, பெறுமதி சேர் வரியை அதிகரிப்பது ஆகியவற்றின் மூலம், செலவுகளில் 50 பில்லியன் யூரோக்களை குறைப்பதற்கு முயல்கிறது.

பிரான்ஸ், பெப்பிரவரியில் 100 பில்லியன் யூரோக்களை குறைக்கும் மூன்று ஆண்டு சிக்கன திட்டமொன்றை முன்வைத்தது. அது மொத்த தேசிய உற்பத்தியில் 8.2 வீதமாக உள்ள வரவு-செலவுத் திட்ட பற்றாக்குறையை, 3 சதவிகிதம் வரை குறைக்கும் நோக்கத்தைக் கொண்டுள்ளதுடன் புதிய ஒய்வூதிய வெட்டுக்களையும் தயாரித்து வருகின்றது.

மற்ற ஐரோப்பிய ஒன்றிய உறுப்பு நாடுகளும் கிரேக்கத்தை போல் நிதிய பிரச்சினைகளை எதிர்கொள்கின்றன. கிரேக்கத்தை விட 7 மடங்கு பெரிய பொருளாதாரமான இத்தாலி, ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் மிக அதிக கடன் மட்டத்தைக் கொண்டுள்ளது -இது மொத்த தேசிய உற்பத்தியில் 116 சதவீதமாகும்.

பெரிய பிரித்தானியாவின் 2009 வரவு-செலவுத் திட்ட பற்றாக்குறை, 178 பில்லியன் பவுண்டுகளை அல்லது மொத்த தேசிய உற்பத்தியில் 12 சதவிகிதத்தை அடையக்கூடும்.

சீனாவின் 40 சதவிகித ஏற்றுமதியுடன் ஒப்பிடும்போது, மொத்த தேசிய உற்பத்தியில் 47 சதவிகிதத்தை கொண்டிருக்கின்ற ஜேர்மனி, அரசமாதிரியத்திலான குறுகிய-நேர வேலையில் ஊடாக, பொருளாதார நெருக்கடியின் தாக்கத்தை தற்காலிகமாக குறைத்துள்ளது ஆயினும், இந்த நெருக்கடி இன்னும் அதிகமாக இந்த ஆண்டு உணரப்படும். வரவு-செலவுத் திட்ட பற்றாக்குறை, 2010ல் மொத்த தேசிய உற்பத்தியில் 5 சதவிகிதமாக அதிகரிக்கும் என மன்டெஸ்பீடீக் (Bundesbank) கணக்கிட்டுள்ளது. பேர்லின் வருடந்த செலவில் 10 பில்லியன் யூரோக்களை குறைக்க திட்டமிட்டுள்ளது. இராணுவச் செலவுகளும் கடனுக்கு வட்டி கொடுத்தலும் அதிகரித்துள்ள நிலைமையில், சமூகச் செலவினக் குறைப்புகள் மூலமே சேமிப்புகள் வரமுடியும்.

ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் பங்கு

3. கடன் நெருக்கடி ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் பிற்போக்குத்தனத்தை அப்பட்டமாக காட்டுகிறது. ஐரோப்பாவின் "சமூகச் சந்தை பொருளாதாரம்" பற்றிய நெற்றுச் சொற்றொடர்களை தவறாக அர்த்தப்படுத்தும் பிரஸ்ஸல்ஸில் உள்ள அதிகாரத்துவத்தினர், நேரடியாக பிரதான நிதிய நலன்களின் கருவியாக செயல்படுகின்றனர்.

கடனில் உள்ள ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கு எதிரான தேசியவாத அழுத்தங்களும் ஊக்கங்களும், ஐரோப்பிய ஒன்றியம் மற்றும் யூரோவின் துணைத்தையே சந்தேகத்திற்கு உள்ளாக்கிவிடுகின்றன. சில பொருளாதார வல்லுனர்கள் யூரோவைக் கைவிடுமாறு கிரேக்கத்துக்கு ஆலோசனை கூறுகின்றனர். எனவே அது தனது தேசிய நானயத்தின் மதிப்பைக் குறைப்பதன் மூலம் சர்வதேச போட்டியில் நிலைமையை அது மீட்கக் கூடிய அதே நேரம், தொழிலாளர்களை பயனீக்கத்தின் மூலம் வறிய நிலையிலேயே வைக்கலாம். மற்றவர்களோ, கடன்பட்டுள்ள நாடுகளுடனான அதன் பிணைப்பை துண்டிப்பதன் பேரில், ஜேர்மனி யூரோவை பயன்படுத்துவதை நிறுத்த வேண்டும் என யோசனை தெரிவிக்கின்றனர்.

ஜேர்மனி கடந்த காலத்தில் ஐரோப்பிய ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் விரிவாக்கத்தை அதிக நிதிய உதவிகளை வழங்கி ஆதரித்தது. அது ஒரு இலாபகரமான முதலீடாக இருக்கும் என்று கணக்கிட்டது. இப்பொழுது அது கிரேக்கத்திற்கு நிதி உதவி கொடுப்பதை எதிர்த்து மிக உரத்து குரல் கொடுக்கும் நாடாக உள்ளது. ஜேர்மனிய செய்தி ஊடகத்தின் சில பிரிவுகள், நாஜி காலத்திலிருந்து பின்னர் கேட்கப்பட்டிராத

தமிழர்த்தனத்தில் கிரேக்க மக்களை சோம்பேறிகள், ஊழல் மலிந்தவர்கள் என்று அபதூறாக எழுதி உள்ளன. தேசியவாத சக்திகள், கிரேக்கத்திலேயே தொழிலாள வர்க்கத்தின் மீது தாக்குதல்களை நடத்துவதில் தங்கள் பங்கை மூடி மறைக்கும் விதத்தில் ஜேர்மனிய எதிர்ப்பு உணர்வை தூண்டி விடுகின்றன.

இந்த உணர்வை சுருக்கிக் கூறும் வகையில் கடென்டீசி எரிட்டங் (Süddeutsche Zeitung) பின்வருமாறு எழுதுகிறார்: "யூரோ ஐரோப்பாவை வளர்ச்சி, வேலைகள், செழுமை ஆகியவற்றுடனான ஒரு புதிய பொற்காலத்திற்கு அழைத்துச் செல்லும் என்று கருதப்பட்டது. ஆனால் ஜேர்மனிய நானயத்திற்கு விடை கொடுத்து 12 ஆண்டுகளுக்கு பின்னர் அந்த உறுதிமொழிகள் நிறைவேற்றப்படவில்லை என்பது உறுதியாகிவிட்டது... நானய ஒன்றியம் அரசியல் ஒன்றியத்தைவிட அதிக தொலைவில் உள்ளது -இது ஐரோப்பாவையே பகுதியாக சிதைக்கின்றது."

மக்கள் பெரிதும் எதிர்க்கும் நடவடிக்கைகளையே வங்கிகள் கோரும் நிலையில், ஐரோப்பிய முதலாளித்துவத்தின் சில பிரிவுகள் ஜனநாயக ஆட்சியை கைவிடுவதைப் பற்றி கூட பரிசீலிக்கின்றன. இப்பொழுது வங்கிகளால் இலக்கு வைக்கப்பட்டுள்ள மூன்று நாடுகளும் 35 ஆண்டுகளுக்கு முன்புதான் சர்வாதிகார ஆட்சிகளைக் கொண்டிருந்தன என்பது நினைவில் கொள்ளப்பட வேண்டும். 1967 க்கும் 1974க்கும் இடையே ரேட்டோவாடைய ஆதரவுடன் ஒரு மிகுந்த இராணுவ ஆட்சி கிரேக்கத்தை ஆண்டது. போர்த்துக்கலில் 1926ல் நிறுவப்பட்ட பாசிச சர்வாதிகார ஆட்சி, 1974 வரை ஆகற்றப்படவில்லை. ஸ்பெயினில் 1975ல் பிராங்கோவின் மரணத்திற்கு பின்னர், உள்நாட்டுப் போர் முடிந்து 36 ஆண்டுகளுக்கு பின்புதான் பாசிச சர்வாதிகாரத்தில் இருந்து மேலைத்தேய ஐரோப்பிய-மாதிரி முதலாளித்துவ ஜனநாயகத்திற்கான மாற்றம் வந்தது.

தொழிலாள வர்க்கத்தின் மீதான தாக்குதலும் தொழிற்சங்கங்களின் பங்கும்

4. ஐரோப்பிய சிக்கன பிரச்சாரத்துக்கு, தொழிலாள வர்க்கம் கண்டம் முழுவதும் வேலைநிறுத்தங்களை நடத்தியதன் மூலம் பிரதிபலித்துள்ளது. கிரேக்கத்தின் மொத்த மக்கள் தொகையான 11 மில்லியனில், 2 மில்லியன் தொழிலாளர்கள் பெப்பிரவரி 24 அன்று தேசிய வேலைநிறுத்தத்தில் கலந்து கொண்டனர். இந்த விகிதம் பிரான்சில் 1968ல் மே-ஜூன் வேலைநிறுத்தங்களில் ஈடுபட்ட மக்களின் சதவிகிதத்துடன் ஒப்பிடத்தக்கது. மார்ச் 11 நடத்தப்பட்ட மற்றொரு வேலைநிறுத்தம் நாட்டின் பெரும்பகுதியை ஸ்தம்பிக்கச் செய்தது. பொருளாதாரத்தின் முழு பகுதியும் அன்றாடம் எதிர்ப்புகள் மற்றும் வேலைநிறுத்தங்களால் ஸ்தம்பித்துப் போயின.

வங்கிகள் நேரடியாக இலக்கு வைத்த ஏனைய ஐரோப்பிய நாடுகளில் உள்ள தொழிலாளர்களும் இதேபோன்ற வேலைநிறுத்தங்களை நடத்தி உள்ளனர். போர்த்துகலில் அரசு மில்லியன் தொழிலாளர்கள் அரசாங்கத்தின் சிக்கனத் திட்டங்களுக்கு எதிராக மார்ச் 4 அன்று வேலைநிறுத்தத்தில் பங்கு பெற்றனர். ஸ்பெயினில் பெப்ரவரி 23 அன்று ஓய்வூதியத் தகுதி பெறும் வயதை 2 ஆண்டுகள் உயர்த்தியதற்கு எதிராக வேலைநிறுத்தம் செய்த தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கை 200,000 என மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

பெய்ரிவரியில் கடைசி இரு வராங்களும், விமானத் துறையில் ஐரோப்பா முழுவதும் வேலைநிறுத்த தொடக்கத்தை கண்டன. ஜேர்மனியில் லுப்ட்ஹன்சா விமானிகள் வேலைநிறுத்தம் செய்தனர். பிரான்சில் விமானப்

எதிர்ப்புக்கள், அமெரிக்க வேலைக்கடற்களையில் மையம் கொண்டிருந்தன.

விவரவாசுப் பெருகிய வேலைநிறுத்தங்கள், எதிர்ப்புக்களை ஒதுக்கித் தள்ளவும் அவற்றை கட்டுப்படுத்தவும் தம்மால் முடிந்தவற்றை செய்த தொழிற்சங்கங்களாலேயே நிறுத்தப்பட்டன. வேலைநிறுத்தத்தை ஆதரித்து வாக்களிக்கப்பட்ட பின்னர், பிரிட்டிஷ் ஏயர்வேஸ் தொழிற்சங்கங்கள் பல வாரங்களுக்கு வேலைநிறுத்தத்துக்கு அழைப்புவிடுக்கவில்லை. பிரெஞ்சு CGT, பிரான்சின் என்னைம் சுத்திகரிப்பு நிலைங்களில் எரிபொருள் பற்றாக்குறை தீவிரமாகையில் வேலைநிறுத்தங்களை கைவிட்டது. செக் தொழிற்சங்கங்கள், மார்ச் 4 அன்று திட்டமிட்டிருந்த போக்குவரத்துத்துறை வேலை நிறுத்தத்தை கைவிட்டன.

இது தொழிலாளர்களின் போராட்டங்களை பிரித்து அழிக்கும் தொழிற்சங்கத்தின்

தொழிற்சங்கங்கள் தொழிலாளர்களுக்கு எதிராக நிதியச் சந்தைகளுடன் சேர்கின்றன. இது தொழிற்சங்க அதிகாரத்துவம் மத்தியதர வர்க்க மேல்தட்டின் ஒரு பிரிவாக வளர்வதை பிரதிபலிக்கிறது. அது தொழிலாள வர்க்கத்தின் மீதான முதலாளித்துவத்தின் அரசியல் இடுக்கிப்படியை இறுக்குவதுடன், முழு நளவுடன் தொழிலாளர்களை பகைக்கின்றது.

இவை முதலாளிகளுடன் பேச்சுவார்த்தைகள் மூலம் கொண்டுவரப்பட்ட ஒப்பந்தங்களை செயல்படுத்த அரசாங்கத்தை நம்பியுள்ளன. அதே போல் நிறுவனங்கள் இலாபகரமாக செயல்படும் விதத்தில் தனியார் உடைமைக் கொள்கையையும் ஏற்கின்றன. வங்கிகள் அரசாங்கத்திற்கு நிதியை நிறுத்துவதாக அச்சுறுத்தும்போது அவை தொழிலாளர்கள் சரணடைய வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகின்றன. தொழிலாள வர்க்க எதிர்ப்பையும் மீறி வங்கிகள் அரசாங்கத்திற்கு கடன்களை கொடுப்பதை நிறுத்தினால், "பொறுப்பான" தொழிற்சங்க அதிகாரிகள், தங்கள் எதிர்ப்புக்களை மட்டுப்படுத்தி "நிலவும் நிலைமைக்கு" ஏற்றவாறு -அதாவது வங்கிகள் ஏற்கும் விதத்தில்-திட்டங்களை முன்வைப்பர்.

ஐரோப்பா முழுவதும் தொழிற்சங்கங்கள் இதே பங்கைத்தான் வகிக்கின்றன. பிரெஞ்சு CGT தொழிற்சங்கம். ஜனாதிபதி நிக்கோலோ சார்க்கோசியுடன் நெருக்கமாக ஒத்துழைப்பது பிரெஞ்சு செய்தித்தாள்களை "சார்க்கோசி- CGT கூட்டணி" என்று எழுத வைத்துள்ளது. ஜேர்மனியில் ஐ.ஜி. மெட்டாலின் தலைவர் பெர்த்ஹோல்ட் ஹலிபர், சமீபத்தில் தன்னுடைய 60 வது பிறந்த நாளை, அங்கேலோ போர்க்கெல், பல மந்திரிகள், வணிகர்கள் மற்றும் தொழிற்சங்கத் தலைவர்களுடன் கொண்டாடினார். தொழிற்சங்கங்கள், வணிகம், அரசாங்கம் ஆகியவை ஒரு தனி நிறுவனமாக உருவாகியிருப்பதை காட்டுவதற்கு இதைவிட தெளிவான சித்திரம் ஏதும் இல்லை.

PASOK யும் SYRIZA வின் காட்டிக் கொடுப்பும்

5. முதலாளித்துவ அரசியல் மொழியில் ஐரோப்பிய சமூக ஜனநாயகவாதிகளை எவரும் "இடது" என்று விளக்க முடியாது. இவர்கள் தொழிலாள வர்க்கத்தின் மீதான தாக்குதல்களில் பங்கு பெறும் ஒரு வலதுசாரி, முதலாளித்துவ சார்பு போக்கினராவர். கிரேக்கத்தில் முந்தைய பழமைவாத அரசாங்கம் பாப்பாண்ட்ரூவால் பதிலீடு செய்யப்பட்டது, சமூக வெட்டுக்களுக்கான ஒரு முன்னிபந்தனை ஆகும். இது சிக்கன வேலைத் திட்டத்துக்கு அரசியல் மாற்றீடு இல்லை என்று தொழிற்சங்கங்களை எளிதில் கூற வைக்கும்.

பாப்பாண்ட்ரூ பதவியில் இருத்தப்பட்டதில் முதலாளித்துவத்தின் இருபுறத்து ஆதரவும் இருந்துள்ளது என்பதற்கு அடையாளங்கள் உள்ளதுடன், தேவையான வெட்டுக்களை

ஐரோப்பாவிற்குள் பெருகும் அழுத்தங்களும் யூரோ ஒருவேளை தகர்ந்து போகலாம் என்ற விவாதங்களும், ஐரோப்பிய ஒன்றியத் திட்டத்தின் வங்குரோத்தை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகின்றன. இவை ஐரோப்பாவை அழிவுகரமான முறையில் சிறு துண்டுகளாக்க அச்சுறுத்துகின்றன. இது ஐரோப்பிய பொருளாதார முகாம்களுக்கு இடையே வணிகப் போருக்கும் மற்றும் இறுதியாக யுத்தத்துக்கே அடித்தளம் இடக்கூடும். ஐரோப்பியத் தொழிலாளர்கள், உலக சோசலிசத்தை நிறுவுவதற்கான ஒரு படியாக, ஐக்கியப்படுத்தப்பட்ட தொழிலாளர்களின் ஐரோப்பிய அரசாங்கத்துக்கான அனைத்துலக போராட்டத்தின் மூலம் இதற்கு பதிலளிக்க வேண்டும்.

போக்குவரத்துக் கட்டுப்பாட்டு அதிகாரிகள் வேலைநிறுத்தம் செய்தனர். இங்கிலாந்தில் பிரிட்டிஷ் ஏயர்வேஸ் விமான பணிக் குழுவினரில் அதிக பெரும்பான்மையினர் வேலைநிறுத்தத்திற்கு ஆதரவாக வாக்களித்தனர்.

இந்த நடவடிக்கைகள் அரசியல் தலைமை இல்லாத நிலையில் வெளிப்பட்டாலும், அவை வெட்டுக்களுக்கு எதிரான தொழிலாள வர்க்கத்தின் போர்க்குணமிக்க, வர்க்க சீற்றத்தின் சக்தி வாய்ந்த இருப்புகள் பற்றி முன் அறிவிப்பைக் கொடுக்கின்றன. வேலை நிறுத்த அவையின் சர்வதேச தன்மை, தொழிலாள வர்க்க நலன்களின் புறநிலை ஐக்கியத்தை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகின்றன. ஐரோப்பா முழுவதும் வேலைநிறுத்தங்கள் பரவி இருந்தது மட்டுமல்லாமல், அமெரிக்க தொழிலாள வர்க்கத்தின் போர்க்குணமிக்க எழுச்சியின் நடுவே இவை நடைபெற்றன ஷெ குறிப்பாக மார்ச் 4 அன்று கல்வித்துறை

கொள்கையை பிரதிபலிக்கிறது. இதன் நோக்கம், வங்கிகளின் சமூகச் செலவுக் குறைப்புகளுக்கு எதிராக ஒரு அரசியல் இயக்கம் வெளிப்படுவதை தடுப்பதாகும். "கூட்டமைப்புக்களும் தொழிற்சங்கங்களும் இந்த அரசாங்கம் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதற்கு ஆதரவு கொடுத்தன. நாங்கள் ஒன்றும் வேலைநிறுத்தம் செய்ய விரும்பவில்லை" என்று தனியார்த்துறை தொழிற்சங்கமான GSEEJ தலைவர் ஸ்டதிஸ் எனெஸ்டிஸ் (Stathis Anestis) உலக சோசலிச வலைத் தளத்திடம் வெளிப்படையாக ஒப்புக் கொண்டார். தான் வெட்டுக்களை ஏற்றுக்கொள்ளத் தள்ளப்பட்டதாக எனெஸ்டிஸ் வலியுறுத்தினார்: "எதை ஏற்புது எதை மறுப்பது என்பது நாம் இருக்கும் நிலைமையை பொறுத்ததே. கழுத்தில் சுத்தி வைக்கப்பட்டிருக்கும்போது, நிலைமை வேறுதான்."

இக்கருத்துக்கள் அரசியல் நிலைமையின் இதயத்துக்குச் செல்லுகின்றன.

செயல்படுத்த இது தீர்க்கமானது என்றும் கருதப்பட்டது. பழையமைவாத பிரதம மந்திரி கோஸ்டாஸ் கரமான்லிஸ், கடந்த இலையுதிர்காலத்தில் தனது கட்சியின் தோல்வி தவிர்க்க முடியாது என்று தெரியவந்ததும் முன் கூட்டிய தேர்தல்களை நடத்தினார். எதிர்்பார்த்தபடி பாப்பாண்ட்ரூ போலி இடது வார்த்தை ஜூலங்களுடன் தேர்தலை வென்றார். அவர் மூன்று பில்லியன் யூரோக்கள் பிணை எடுப்புப் பொதி ஒன்றிற்கான திட்டத்தைக் கொண்டுள்ளதாகவும் கூறியிருந்தார். இந்த நிலைப்பாடுகளை பதவிக்கு வந்த உடனேயே அவர் கைவிட்டார்.

இதில் பாப்பாண்ட்ரூ, முன்னாள் சமூக ஜனநாயக ஜேர்மனிய அதிபர் ஹெகார்ட் ஷ்ரோடரின் வலதுசாரிக் கொள்கைகளை விசுவாசத்துடன் பிரதிபலித்தார். ஷ்ரோடர் செயற்பட்டியல் 2010ன் கீழ், பேரழிவு தரக்கூடிய சமூக வெட்டுக்களை அறிவித்து பெரிய குறைவூதிய துறையை தோற்றுவித்தார். அதேபோல் இவர், தன் சிக்கனத் திட்டங்கள் மூலம் சிட்டி ஒப் லண்டன் வங்கிகளின் விருப்பத்திற்குரிய கருவியாக தொழிற்கட்சியை மாற்றிய, டோனி பிளேயர் காட்டிய வழியையும் பின்பற்றினார். இதுதான் ஐரோப்பா முழுவதும் சமூக ஜனநாயகக் கட்சிகளின் வடிவமைப்பாக உள்ளது.

தொழிற்சங்கம் மற்றும் சமூக ஜனநாயக சீர்திருத்தவாதத்தின் இரும்புத்தளையை உடைப்பதற்கு தொழிலாளர்களுக்கு முக்கிய தடையாக இருப்பது, கிரேக்கத்தில் SYRIZA, ஜேர்மனியில் டை லிங்க் (Die Linke) மற்றும் பிரான்சில் புதிய முதலாளித்துவ-விரோத கட்சி (NPA) போன்ற முன்னாள் இடது கட்சிகளின் ஒரு தட்டினரே ஆவர். அரச இயந்திரங்கள் மற்றும் ஸ்டாலினிச அல்லது பப்லோவாத பின்னணியுடன் கூடிய உயர் தொழில் வகுப்புக்களில் இருந்து வந்த இவர்களுக்கு, தொழிலாள வர்க்கத்தை இருக்கும் அதிகாரத்துவங்களுக்கு பின்னால் கட்டிப்போடுவதில் பல தசாப்த கால அனுபவம் உண்டு. அவர்கள் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட தேர்தல் வெற்றிகளை பெற்றாலும், முதலாளித்துவ அரசியலில் தீர்க்கமான மாத்திரம் வகிக்கின்றனர்.

தொழிற்சங்கங்கள் தலைமையிலான ஒரு நாள் வேலைநிறுத்தத்தின் மூலம், சமூக ஜனநாயகக் கட்சியை வேறொரு கொள்கையை ஏற்றுக்கொள்ளச் செய்யலாம் என்ற போலி நம்பிக்கைகளை இந்தகைய குழுக்கள் சிடுமுஞ்சித்தனமாக வளர்க்கின்றன. பாப்பாண்ட்ரூ தேர்ந்து எடுக்கப்பட்டதற்கு தன் வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிக்க தொலைபேசியில் அவரை அழைத்த SYRIZA தலைவர் அலெக்ஸிஸ் சிப்ராஸ், தன்னுடைய பேச்சில் 180 பாகை திரும்பினார். சமீபத்தில் அவர் பாப்பாண்ட்ரூவின் நடவடிக்கைகள் "நியாயமற்றவை, மிருகத்தனமானவை, குற்றம் சார்ந்தவை" என்றார். ஆயினும், அதன் பின்

மாப்பாண்ட்ரூ அரசாங்கம் "அதன் சோசலிச சித்தனையைக் கைவிட்டுவிட்டது" என்று குறைப்பாடு செய்த அவர், தொழிற்சங்கங்களுடன் கூட்டுப் போராட்டத்திற்கு அழைப்பு விடுத்ததுள்ளார்.

இத்தகைய கருத்துக்கள், சிப்ராஸின் குட்டி முதலாளித்துவ அரசியலின் நேர்மையற்ற தன்மையை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகின்றன. பாப்பாண்ட்ரூ போன்ற வங்கிகளின் இயக்குனர், கைவிடக்கூடிய ஒருவிதமான "சோசலிச சித்தனையை" கொண்டிருந்தார், அல்லது தொழிற்சங்க தலைவர்கள் உண்மையான போராட்டத்திற்கு திட்டமிட்டிருந்தனர் என்ற கூற்றுக்கள் கேலிக்கூத்தான பொய்கள் ஆகும்.

ஐரோப்பிய குட்டி முதலாளித்துவ "இடதுகளின்" பங்கு

6. ஆனால் இந்த நிலைப்பாடுகள் அனைத்தும் ஐரோப்பிய இடதுடன் பொதுத் தன்மையை கொண்டவை. பிரான்சில் ஸார்க்சேசிக்கும் CGT க்கும் இடையே ஒய்லூதிய வெட்டுக்கள் பற்றி பெப்பிரவரி 15 நடந்த பேச்சுவார்த்தைகளுக்கு முன், NPA தலைவர் ஒலிவிய பெசன்ஸுரே பகிரங்கமாக ஸ்ராலினிச கம்யூனிஸ்ட் கட்சி தலைவர் மாரி-ஜோர்ஜஸ் புகே (Marie-Georges Buffet) மற்றும் சோசலிச கட்சியின் (Parti Socialiste) தலைவர் மார்டின் ஒப்ரி (Martine Aubry) இருவரையும் ஒய்லூதிய கொடுப்பனவை பாதுகாக்க ஆதரவு தருமாறு அழைப்பு விடுத்தார். ஆனால் இவர்கள் அப்பொழுதுதான் ஒய்லூதிய வயது அதிகரிக்கப்பட்ட வேண்டும் என்று குரல் கொடுத்திருந்தனர்!

ஸ்பெயினில் ஐக்கிய இடது (United Left) திறனின்மையையே காட்டுகின்றன. அனை புதிய நிதி நெறிகளை கமத்த அல்லது பொருளாதார நடவடிக்கைகளை மீண்டும் தொடங்குவதற்கு விளைபயனுள்ள வகையில் கடன் சுட்டுப்பாட்டை அமுல்செய்ய அவை முயற்சிக்கவில்லை. "ஐரோப்பிய மத்திய வங்கியின் சுயாதீனத்துக்கு முடிவுகட்ட வேண்டும்" என்றும் சபாடோ அழைப்புவிடுத்தார்.

இத்தகைய திட்டங்கள் தெளிவற்றவை, பிற்போக்குத்தனமானவை. உற்பத்தியில் புத்துயிர்ப்பு இல்லாததால், வங்கி பிணை எடுப்பிற்கு காகித நாணயத்தை அச்சிடுதல் மற்றும் சமூகநடவ செலவுகளை மட்டுப்படுத்துவதும் இறுதியில் பணவீக்கத்தின் மூலம் தொழிலாளர்களை வறியவர்களாக ஆக்கும். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, இத்திட்டங்கள் முக்கிய பிரச்சினையை தவிர்க்கின்றன: வங்கிகள், உற்பத்தி மற்றும் அரச அதிகாரத்தின் கட்டுப்பாடை எடுத்துக் கொள்ளாமல் தொழிலாளர்களால் தங்கள் வாழ்க்கைத் தரங்களை காக்க முடியுமா? இது புரட்சிகர சோசலிசத்தை ஆதரிக்கின்றார்களா அல்லது எதிர்க்கின்றார்களா என்ற கேள்விக்கு பதிலளிக்காமல் "தீவிரவாதிகளாக" அல்லது

"முதலாளித்துவ-விரோதிகளாக" தம்மைக் காட்டிக்கொள்வதற்கு எடுக்கும் முன்னால் இடதுகளின் முயற்சிகளுடன் பிணைந்துள்ளது.

உண்மையில், இக்கட்சிகள் தொழிலாள-வர்க்க-விரோத கொள்கைகளை செயல்படுத்தும் அரசாங்கங்களில் சேருவதற்கு தயாராக உள்ளன. இத்தாலியின் Rifondazione Comunista (கம்யூனிஸ்ட் மீள்ஸ்தாபிதம்) ஒரு பிரதான அனுபவமாகும். இத்தாலியில் 2006-08ல் பிரோடி அரசாங்கத்துடன் பங்கு பற்றிய இந்தக் கட்சி, ஒய்லூதிய வெட்டுக்களுக்கு ஆப்காஸிஸ்தானுக்கு துருப்புக்களை அனுப்பவும் பிரதானமாக வாக்குகளை அளித்தது. முன்னாள் இடதுகள் அதிக பட்சம் வங்கிகளுக்கு இடதில்தீர்ச்சி உள்ளனர்.

ஒரு சோசலிச சங்கைய வேலைத்திட்டத்திற்காக

7. நிதி மூலதனமும் சமூக ஜனநாயகமும் தங்கள் பலத்தினால் வெட்டுக்களை கொண்டுவரவில்லை, யாராக தொழிலாளவர்க்க கட்சிகள் இல்லாமையினால்தான் அவற்றை செய்யமுடிந்தது. பார்த்த மக்களின் எதிர்ப்பு தொழிற்சங்கங்களினதும் மற்றும் முன்னாள் இடதுகளதும் பொய்களால் தடுமாறி, முடங்கிப்போயுள்ளது. ஐரோப்பாவை வறுமையில் தள்ளும் முதலாளித்துவத்தின் திட்டத்திற்கு எதிரான போராட்டமானது அனைத்துவிதமான ஸ்ராலினிசம் மற்றும் சந்தர்ப்பவாதங்களில் இருந்து முழுமையாக பிரிவதை இன்றியமையாததாகக்கூகிறது.

தொழிலாளர்களை தங்கள் சொந்த அரசியல் மரபை அறிந்து கொள்ளலிடாமல் அவர்களை தனிமைப்படுத்தும் ஒரு முயற்சியில், முன்னாள் இடதுகள் சோசலிசத்தை கற்றி பொய்களின் மூட்டம் ஒன்றைத் தோற்றுவித்துள்ளனர். சமூக வெட்டுக்களுக்கு எதிராக ஒரு சோசலிச எதிர்ப்பை தொழிலாளர்களால் அபிவிருத்தி செய்யக்கூடிய சூழ்நிலையை உருவாக்க, நான்சும் அகிவத்தின் அனைத்துலக்குழு (ICFI) பின்வரும் கோரிக்கைகளை வைக்கின்றது.

*** வேலை நீக்கங்கள் செய்யக்கூடாது அல்லது வாங்கும் திறன் இழக்கப்படக் கூடாது**

நிதி மூலதனமும் மற்றும் சமூக ஜனநாயகத்திலும் முன்னாள் இடதுகளிலும் இருக்கும் அதன் முகவர்களும் கூறும், பணம் இல்லை என்ற கூற்றுக்கள் பொய்யானவை. பல தசாப்தங்களாக சிக்கனம் மற்றும் தொழில்துறை நசிவின் மூலம் தொழிலாள வர்க்கத்திடம் இருந்து பணம் கொள்ளை அடிக்கப்பட்டுள்ளது. நிதியானது மூலதனத்தின் இலாப நலன்களுக்கு அன்றி தொழிலாளர்களின் சமூகத் தேவைகளை பூர்த்தி செய்வதற்கே

செலவழிப்பல வேண்டும்.

* வங்கிகள் தேசியமயமாக்கப்பட வேண்டும்

தொழிலாள வர்க்க நலன்களின் மிக அடிப்படையான பாதுகாப்பிற்கு வங்கிகள் பொதுக்கட்டுப்பாட்டில் இருப்பது முக்கியமாகும். தனியார் கைகளில் இருக்கும் வங்கிகள், விரும்பியபடி நாடுகளை சீரழிக்கின்றன. அலை, தங்கள் அரசியல் தேவைகளுக்கு ஏற்ப உயர் வட்டி விகிதங்களை தோற்றுவிக்க கடன் கொடுப்பதை நிறுத்தி வைக்கின்றன, நிதி தொழில்துறையை வற்றச் செய்கின்றன, மற்றும் "போட்டி தள்ளுதல்" என்ற பெயரில் உலகெங்கிலும் வாழ்க்கைத் தரங்கள் கீழ் நோக்கிச் சரிவதை மேற்பார்வை செய்கின்றன. அதன் செயலை நிறைவேற்ற — அதாவது உற்பத்தி மற்றும் வர்த்தகத்தை வளர்க்கக் கொடுக்கின்றன தனியார் நலன்களின் கைகளில் இருந்து பறிக்கப்பட்டு தொழிலாளர்களின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் கொண்டுவரப்பட வேண்டும்.

* புரட்சிகர சோசலிசத்திற்காக முன்னாள் இடதுகளில் நம்பிக்கை வைக்கக்கூடாது

பொருளாதாரத்தின் கட்டுப்பாட்டு மையங்கள் தனியார் சொத்துமையாக இருக்க வேண்டும் என்னும் கொள்கை காலம் கடந்துவிட்டமை, சோசலிசத்தின் தேவையைக் காட்டுகிறது. ஆனால் சமூகஜனநாயகம், தொழிற்சங்கங்கள் மற்றும் அலற்றின் இடதுசாரி பரிந்துரைகளுடன் முறித்துக் கொள்ளாத வரை, தொழிலாளர்களின் கையும் காலும் வங்கிகளின் ஆணைகளோடு கட்டிப்போடப்பட்டிருக்கும். தொழிலாளர் ஆட்சிக்கான போராட்டத்திற்கு, புரட்சிகர சோசலிசக் கட்சிகளை கட்டமைப்பதை தவிர தொழிலாளர்களுக்கு வேறு மாற்றி இல்லை. அரசு அதிகாரம் தொழிலாள வர்க்கத்தின் கைகளில் இருந்தால் மட்டுமே தேசியமயமாக்கப்படும் வங்கிகளும் பெரும் தொழிற்சாலைகளும் வெகுஜனங்களுக்கு நன்கு சேவையாற்றும். தனிப்பட்ட தன்னலக் குழுக்களின் மீது எத்தகைய நம்பிக்கையற்ற நிலை உள்ளதோ அதேபோல்தான் நிதியத் தன்னலக் குழுக்களின் அரசாங்கத்தின் மீதும் தொழிலாளர்களுக்கு நம்பிக்கை இருக்க முடியாது.

* ஐக்கிய ஐரோப்பிய சோசலிச அரசுகளுக்காக

ஐரோப்பாவிற்குள் பெருகும் அழுத்தங்களும் யூரோ ஒருவேளை தகர்ந்து போகலாம் என்ற விவாதங்களும், ஐரோப்பிய ஒன்றியத் திட்டத்தின் வங்குரோத்தை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகின்றன. இவை

ஐரோப்பாவை அழிவுகரமான முறையில் சிறு துண்டுகளாக்க அச்சுறுத்துகின்றன. இது ஐரோப்பிய பொருளாதார முகாம்களுக்கு இடையே வணிகப் போருக்கும் மற்றும் இறுதியாக யுத்தத்துக்கே அடித்தளம் இடக்கூடும். ஐரோப்பியத் தொழிலாளர்கள், உலக சோசலிசத்தை நிறுவுவதற்கான ஒரு படியாக, ஐக்கியப்படுத்தப்பட்ட தொழிலாளர்களின் ஐரோப்பிய அரசாங்கத்துக்கான அனைத்துலக போராட்டத்தின் மூலம் இதற்கு பதிலளிக்க வேண்டும்.

* போருக்கு ஒரு சதமும் கொடாதே

ஆப்கானிஸ்தானில் நேட்டோ போர் போன்ற வெளிநாட்டுப் போர்கள், நச்சுத்தன்மையான அரசியல் குழுவைத் தூண்டுபவதுடன், அதி வலதுசாரி தேசியவாதத்தாலும் குடியேற்ற-விரோத பகைமைகளாலும் தொழிலாளர்களை பிரிக்கின்றன. இவை மீண்டும் மீண்டும் கொடுங்களை ஏற்படுத்துவதற்கும் மேலாக, இப்போர்கள் மிகவும் அத்தியாவசியமான சமூக வளங்களை அழிவுக்குள்ளாக்குகின்றன. இவற்றை எதிர்ப்பது, ஐரோப்பியத் தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் ஐக்கியத்தை ஸ்தாபிப்பதற்கும், இஸ்லாமிய நாடுகளிலும் அமெரிக்காவிலும் உள்ள தொழிலாளர்களுடன் அரசியல் ஒற்றுமையை ஸ்தாபிக்கவும் அத்தியாவசியமானதாகும்.

நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலக குழுவை கட்டமைக்கவும்

8. ஐரோப்பாவில் உள்ள அரசியல், பொருளாதார நிலைமை தொழிலாள வர்க்கத்தின் தலைமை நெருக்கடியின் ஆழத்தை எடுத்துக்காட்டுகிறது. ஒவ்வொரு நாட்டிலும் தொழிலாளர்களின் தலைவிரி, நிதிய பிரபுத்துவத்தின் நலன்களின் பேரில் முழு நளவுடன் செயல்படும் பிற்போக்கு குட்டி முதலாளித்துவ அமைப்புகளின் கைகளில் உள்ளது. முன்னாள் ஸ்ராலிஸிச, முன்னாள் சோசலிச, முன்னாள் யார்க்சிச, முன்னாள் தீவிரவாத மற்றும் முன்னாள் சீர்திருத்தவாதிகளின் தலைமையிலான ஒவ்வொரு அமைப்பும், வெகுஜனங்களுக்கு சார்பான தமது வர்த்தக ஜாலங்கள் ஒருபுறம் இருக்க, அவை பெருநிறுவனங்கள், வங்கிகள் மற்றும் முதலாளித்துவ அரசாங்கங்களின் முகவர்களாக செயல்படுகின்றன. இவற்றுள் ஒன்றுகூட முதலாளித்துவ அரசாங்கத்திடம் இருந்து சுயாதீனமாக இருப்பவை அல்ல. PASOK, SYRIZA, பல சோசலிச கட்சிகள், போலி இடது நாடகம் ஆடும் பிரான்சின் NPA போன்றவை முழு ஊழல் நின்றந்தவை இவற்றை "சந்தர்ப்பவாதிகள்" என்று கூறுவது கூட

புகழரையாகிவிடும் — ஏனெனில் பிறிதொரு வரலாற்றுக் காலத்தை சேர்ந்த அந்தச் சொல், தீண்டகால புரட்சிகர நலன்களை குறுகிய கால சீர்திருத்த நோக்கங்களுக்கு அடிபணியச் செய்வதை குறித்தது. தற்காலத்தில் இத்தகைய அமைப்புகளின் பொதுப் பண்பு, புரட்சிகர வேலைத்திட்டத்தை மட்டுமன்றி, தொழிலாள வர்க்கத்தின் மிக அடிப்படைத் தேவைகளை பாதுகாப்பதை கூட நிராகரிப்பதாகும். முதலாளித்துவ அரசியல் ஸ்தாபனத்தின் "இடதுசாரி" முதுகெழும்பாக மட்டுமே செயற்படும், இத்தகைய குட்டி முதலாளித்துவ அமைப்புகளின் அரசியல் கட்டுப்பாட்டில் தொழிலாள வர்க்கம் இருக்கும் வரை, அது அடுத்து அடுத்து தோல்வியையே தழுவிடும்.

எனவே கிரேக்கத்தில், ஐரோப்பாவில் மற்றும் உலகெங்கிலும் உள்ள தொழிலாள வர்க்கம் எதிர்வெண்டின் உடனடிப்பணி, இது சர்வதேச சோசலிசத்தை அடித்தளமாக கொண்ட ஒரு புதிய புரட்சிகர அரசியல் கட்சியை கட்டமைப்பதாகும். நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலக குழு (ICFI) மட்டுமே முதலாளித்துவ எண்டல், வறுமை மற்றும் போருக்கு எதிராக தொழிலாள வர்க்கத்தை அணிதிரட்டி ஐக்கியப்படுத்த போராடும் ஒரே அரசியல் அமைப்பு ஆகும் தற்கால தொழிலாள வர்க்கம் கடினமான பிரச்சினைகளை எதிர்கொண்டிருந்தாலும், இந்த அமைப்பு இவ்வுலகில் அத்தியாவசியமான மற்றும் தீர்க்கமான சக்தியாக உள்ளது. தற்போதைய உலக நெருக்கடி இன்னும் அதிகமான தொழிலாளர்களை, உலகின் ஒவ்வொரு பகுதியில் இருந்தும் முதலாளித்துவத்திற்கு எதிரான போராட்டத்தில் ஈடுபட கட்டாயப்படுத்தும். இப்பொழுது ஒரு புதிய புரட்சிகர போராட்டத்திற்கான காலம் தொடக்கிவிட்டது என்று ICFI நம்புகிறது. இது தொழிலாள வர்க்கத்தின் போராட்டங்கள் பற்றி செய்தி வெளியிடவும், அவற்றை ஐக்கியப்படுத்தவும் மற்றும் அரசியல் தலைமையை கொடுக்கவும் ஒரு அரசியல் அடக்கமாக உலக சோசலிச வலைத் தளத்தை உருவாக்கியுள்ளது. அனைத்துலகக் குழு மார்க்சிச, ட்ரொட்ஸ்கிச கொள்கைகளை காப்பதில் பல தசாப்த போராட்ட அனுபவங்களை கொண்டுள்ளது.

இந்த அறிக்கையில் விரிவுபடுத்தப்பட்டுள்ள முன்னோக்கிற்காக போராடுமாறும், நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலக குழுவில் இணையுமாறும் அரசியல் ரீதியில் அதிக நளவான தொழிலாளர்கள், அறிவுஜீவிகள் மற்றும் இளைஞர்களுக்கு நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலக குழு அழைப்பு விடுக்கின்றது.

கிரேக்கத்திற்கு அவசரப் பிணை எடுப்புத் திட்டம்: உலகப் பொருளாதார நெருக்கடியில் ஒரு புதிய கட்டம்

ஸ்டெபன் ஸ்டைம்பர்க்
12 ஏப்பிரல் 2010

ஐரோப்பிய நாடுகள், ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தில் இருக்கும் உறுப்பு நாடு ஒன்றிற்கு முதல் முறையாக, அவசர அவசரமாக பிணை எடுக்கும் நடவடிக்கையை ஏற்பாடு செய்கின்ற நிலையில், 2008ல் லெஹ்மன் பிரதர்ஸால் துரிதப்படுத்தப்பட்ட பொருளாதார நெருக்கடி ஒரு புதிய கட்டத்தை அடைகின்றது. கடந்த வார இறுதியில், கிரேக்கத்திற்கு சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் ஒத்துழைப்புடன் ஒரு ஐரோப்பிய மீட்டிங் பொதிக்கு ஏற்பாடு செய்வதற்கு எடுக்கப்பட்ட பரபரப்பு முயற்சிகள், தரப்படுத்தும் நிறுவனங்களின் உக்கிரமான அழுத்தத்தின் பின்னரும் மற்றும் கிரேக்க அரசாங்கம் கடனைத் தீர்க்கத் தவறும் என்று பந்தயம் பிடித்த வர்த்தகர்களின் உக்கிரமான ஊகங்களின் பின்னரே எடுக்கப்பட்டுள்ளன.

கிரேக்கத்திற்கான ஒரு ஐரோப்பிய அவசரத் திட்டம் என்பது, இரு வாரங்களுக்கு முன்பு ஐரோப்பிய ஒன்றிய உச்சிமாநாட்டில் காணப்பட்ட உடன்பாட்டைக் கணிசமாக மாற்றுவதை பிரதிபலிக்கிறது. மார்ச் மாதக் கடைசியில் பிரிஸ்ஸல்ஸில் நடந்த கூட்டத்தில், ஐரோப்பிய அரசாங்கத் தலைவர்கள் கிரேக்கப் பொருளாதாரத்திற்கு பிணை எடுக்க பொறுப்பேற்றதை தவிர்ந்துக்கொள்ள வேண்டும் என்ற ஜேர்மனிய அரசாங்கத்தின் திட்டத்தை ஏற்றுக்கொண்டிருந்தனர். உச்சிமாநாட்டில், அதிபர் அங்கேலா மேர்க்கெல் தலைமையில் ஜேர்மனிய பிரதிநிதிகள் குழு, கடனைத் திருப்பிக் கொடுப்பதற்கு கடுமையான வட்டியைக் கொடுக்கத் தயாராக இருந்தால், கிரேக்க அரசாங்கத்திற்கு பணத்திற்கு உத்தரவாதம் கொடுக்கப்படும் என்றும், அத்தகைய உதவியும் "கடைசி பட்சமாகத்தான்" கிடைக்கும் என்றும் கூறியிருந்தனர்.

ஜேர்மனி சுமத்தியிருந்த நிலைமை, சர்வதேச நிதியச் சந்தைகளில் தற்பொழுது கிரேக்கத்திற்கு கிடைக்கும் வட்டி விகிதங்களைவிட சாதகமாக ஐரோப்பா கொடுக்காது என்பது போன்ற அறிவிப்பாக இருந்தது.

ஜேர்மனி கடுமையான நிபந்தனைகளை கோரியதன் நோக்கம், கிரேக்க அரசாங்கம் அதன் கடுமையான செலவினக் குறைப்புகள் மற்றும் சிக்கன

நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு, ஏதென்ஸிற்கு இன்னும் சாதகமான விகிதத்தில் கடன்களைக் கொடுக்கலாம் என்ற நம்பிக்கையை வங்கிகளுக்கு ஏற்படுத்துவதற்காக அழுத்தத்தை அதிகரிப்பது ஆகும். ஸ்பெயின், அயர்லாந்து, போர்த்துகல் மற்றும் இத்தாலி ஆகிய மற்றய அதிகக் கடனில் ஆழ்ந்துள்ள ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கும் பிரிஸ்ஸல்ஸில் இருந்து எளிதில் பணம் கிடைத்துவிடாது என்ற தெளிவான தகவலையும் ஜேர்மனி கொடுக்க விரும்பியது.

நெருக்கடி தீவிரமான நிலையில், இந்தக் கணிப்புகள் இரு வாரத்திற்குள் தகர்க்கப்பட்டுவிட்டன. இது ஐரோப்பிய நிதி மந்திரிகளை அவசரக்கால பொது வடிவத்தைத் தயாரிக்கவும், சர்வதேச வங்கிகள் மற்றும் ஒதுக்கு நிதியங்களை (hedge funds) சமாதானப்படுத்தும் கட்டாயத்தையும் ஏற்படுத்தியது. கிரேக்கப் பொருளாதாரச் சரிவை எதிர்கொண்டு, ஐரோப்பிய நாணயம் வீழ்ச்சியடையும் நிலைக்கு முகங்கொடுத்த நிலையில், ஜேர்மனிய அரசாங்கம் தயக்கத்துடன் ஐரோப்பியத் திட்டத்திற்கு தன் விருப்பத்தை அடையாளம் காட்டியது.

கடந்த வாரம், கிரேக்க நிதித்துறை அதிகாரிகள் வாஷிங்டனுக்கு பயணித்து, அமெரிக்க வங்கிகளிடம் கிரேக்க பங்கு பந்திரங்களை வாங்குமாறு வலியுறுத்தினர். பிரதம மந்திரி ஜோர்ஜ் பாப்பாண்ட்ரூ "ஒரு வளர்ந்துவரும் சந்தை" என்ற முறையில் கிரேக்கத்திற்கு உதவ வேண்டும் என முறையிட்டார். சிக்கன நடவடிக்கைகள் சுமத்தப்படுவதையிட்டு, தொழிலாள வர்க்கத்தின் எதிர்ப்பை அடக்குவதற்கு நாட்டின் தொழிற்சங்கங்களை நம்பலாம் என்றும் வலியுறுத்தினார்.

ஆனால் இந்த முறையிட்டிற்கு வேல் ஸ்டீட் அடிக வரவேற்பைக் கொடுக்கவில்லை. பாப்பாண்ட்ரூ அதைத் தொடர்ந்து கிரேக்கப் பொருளாதாரத்திற்கு பாதுகாப்பு வலையை ஏற்படுத்தும் நோக்கத்துடன் ஐரோப்பிய அதிகாரிகளுடன் தொடர்ச்சியான பேச்சுவார்த்தைகளை நடத்தினார்.

ஏப்ரல் 8 அன்று 7 சதவிகிதத்திற்கும் அதிகமாக கிரேக்க அரசாங்கப் பங்கு பந்திரங்கள் மீதான வட்டி வீதங்களில் வெடிப்புத் தன்மை கொண்ட அதிகரிப்பு

ஏற்பட்டதை அடுத்து, கிரேக்க வங்கிப் பங்குகள் ஆபத்தான முறையில் சரிந்துடன் கிரேக்கப் பங்குச் சந்தைகள் பீதியான விற்பனைபைக் கண்டன. ஒரு கிரேக்கச் செய்தித்தாள் ஏதென்ஸின் சந்தையில் "கறுப்பு வியாழன்" என்று அதைக் குறிப்பிட்ட அதே வேளை, இன்டிபெண்டன்ட் செய்திப் பத்திரிகை கிரேக்க நிதிய நெருக்கடி "அணுசக்தி வெடிப்பது" போன்ற நிலையை எட்டிவிட்டது என பிரகடனம் செய்தது.

வியாழக்கிழமை பீதியான விற்பனை பல ஐரோப்பியப் பங்குச் சந்தைகளிலும் படர்ந்தது. ஒரு முழு அளவு நிதியப் பீதி பற்றியும் மற்றும் யூரோ நாணயத்தின் மீது உறுதியான தாக்குதல் நேரக்கூடும் என்றும் அச்சம் கொண்ட ஐரோப்பிய மத்திய வங்கித் தலைவர் ஜீன் களோட் ரிச்செட், கிரேக்கம் கடனைச் செலுத்த தாமதிக்காமல் ஐரோப்பிய ஒன்றியம் பார்த்துக் கொள்ளும் என்று அறிவித்தார்.

கிரேக்க வங்கிகளில் போட்டிருந்த பணத்தையிட்டு கவலையுற்ற சேமிப்பாளர்கள் வங்கிகளுக்கு விளர்த்துடனும் இந்த பங்குச் சந்தைச் சரிவு சம்பந்தப்பட்டுள்ளது. நாட்டின் செல்வந்த தட்டினர் நிதியை கிரேக்கத்திற்கு வெளியே நகர்த்திச் சென்றதில் இது உச்ச கட்டத்தை அடைந்தது.

அதே நேரத்தில், ஃபிட்ச் (Fitch) என்ற தர நிர்ணய நிறுவனம், கிரேக்கத்தின் நீண்ட கால வெளிநாட்டு மற்றும் உள்நாட்டு நாணயத்தை BBB+ என்ற நிலையில் இருந்து BBB- என்று நிலைக்கு குறைத்தது. கிரேக்கத் தேசிய வங்கி உட்பட ஐந்து வங்கிகளின் தரத்தையும் அது குறைத்துவிட்டது. ஒரு வர்ணனையாளர் கருத்துப்படி, சர்வதேசச் சந்தைகளில் கிரேக்கம் குறைத்து மதிப்பிடப்பட்டமை, அதை ஈராக்கிற்கு இணையாகச் செய்துவிட்டது.

கிரேக்கத் தாமதத்தை தவிர்க்க ஒரு அவசரக்கால பொதிக்கு பிரான்ஸும் இத்தாலியும் அழைப்பு விடுத்தன. இத்தாலிய பிரதம மந்திரி சில்வியோ பெர்லுஸ்கோனியிடம் வெள்ளியன்று பேசியபின், பிரெஞ்சு ஜனாதிபதி நிக்கோலா சார்க்கோசி கிரேக்கத்திற்கு ஒரு உதவித் திட்டத்தை செயல்படுத்த ஐரோப்பிய ஒன்றியம் தயார் என்று அறிவித்தார்.

செப்டம்பர் 2008ல் லெஹ்மன் சரிவிற்கு முன் நடந்த பரபரப்பான பேச்சுக்களை

நினைவுபடுத்தும் வகையில், அரசாங்கத் தலைவர்கள், நிதி மந்திரிகள் மற்றும் வங்கியாளர்கள் அவசர அவசரமாக சிந்தித்து தங்கள் காலை உலகச் சந்தைகள் திறப்பதற்கு முன் அறிவிக்கப்பட வேண்டிய திட்டத்தை உருவாக்கினர்.

திட்டத்தின் முக்கிய விவரங்கள் ஐரோப்பிய ஒன்றியம் 30 பில்லியன் யூரோக்களை கிட்டத்தட்ட 5 சதவிகித வட்டிக்கு கடனாகக் கொடுக்கும் என்று கூறப்படுகிறது. இந்த விகிதம் கிரேக்கத்தின் நீண்ட கால பத்திரங்களுக்கு வங்கிகள் தற்பொழுது கோரும் 7 சதவிகிதத்தை விட குறைவாகும். ஆனால் இது ஐரோப்பாவின் பெரும் பொருளாதாரமான ஜேர்மனி கொடுப்பதை விட (3 சதவிகிதம்) அதிகம் ஆகும்.

ஐரோப்பா முழுவதும் உள்ள ஆளும் உயரடுக்கு, நெருக்கடியின் முழுச் சுமையும் தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் முதுகில் ஏற்றப்பட வேண்டும் என்பதில் உறுதியான முடிவில் ஒன்றிணைந்துள்ளது. ஆனால் பொருளாதார நெருக்கடி பெருகிய முறையில் கட்டுப்பாட்டை விட்டு மீறுகையில், தேசிய அரசு நலன்களும் மற்றும் போட்டிகளும் தான் அதிகளவில் முன்னிலைக்கு வந்துள்ளன. ஜேர்மனிக்கும் அதன் ஐரோப்பிய அண்டை நாடுகளுக்கும் இடையே பெருகும் பிளவுகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்ட ஃபைனான்ஷியல் டைம்ஸ் கட்டுரையாளர் மாடின வுல்ஃ, "இந்தச் சங்கடத்தில் இருந்து வெளியேற திருப்தியான தீர்வு உள்ளதா? நான் காணும் வரை இல்லை. இது உண்மையிலேயே அச்சுறுத்துகிறது," என சமீபத்தில் எழுதினார்.

யூரோவின் வருங்காலம் பாதிப்பிற்கு உட்படக்கூடும் என்று கட்டிக்காட்டிய பில்லியனார்-முதலீட்டாளர் ஜோர்ட்ஸ் ஸ்கோர்ஸ், ஏப்ரல் 9 அன்று யூரோப்போக் ரேடியோவில், "கிரேக்கர்களுக்கு ஐரோப்பா அல்லது சர்வதேச நாணய நிதியம் சற்றே சலுகையான வட்டி விகிதங்களில் உதவவேண்டும்.... யூரோவிற்கு உயர்வா, முறிவா என்ற கேள்வி எழும் நேரம் இது, எனவே ஐரோப்பா ஒன்றுபட்டு நீடிப்பதற்கான அரசியல் உறுதி உள்ளதா, இல்லையா என்ற பிரச்சினையும் வந்துள்ளது." என்றார்.

கிரேக்கத்திற்கு பிணை எடுப்புக் கொடுத்தல் என்னும் முடிவு தொலைவினைவு உடைய பொருளாதார, அரசியல் உட்பொருளைக் கொண்டுள்ளது. முதலில் இது இதே போன்ற நிலையில் உள்ள ஏனைய ஐரோப்பிய பொருளாதாரங்களுக்கு ஐரோப்பாவின் வலுவான பொருளாதாரங்களிடம் நிதி உதவி கோர ஒரு முன்னோடியை தருகிறது.

ஆனால் ஜேர்மனி, பிரான்ஸ் ஆகிய பெரும் பொருளாதாரங்கள் உட்பட அனைத்து ஐரோப்பிய நாடுகளும் பெரும் அரசாங்கக் கடன்களைக் கொண்டுள்ளன, மற்றும் தங்கள் வங்கி முறைகளைப் பிணை எடுக்க செலவழிக்கப்பட்ட பெரும் தொகைகளை மீட்பதற்காக கடும் சிக்கனத் திட்டங்களையும் செயல்படுத்த உள்ளன என்பதுதான் உண்மையாகும். பொது நிதிகளை டிரில்லியன் கணக்கில் பெற்ற வங்கிகள் இப்பொழுது ஐரோப்பியத் தொழிலாளர் வர்க்கம் நெருக்கடிக்கு விலை கொடுக்க வேண்டிய வழிவகைகள் பற்றி ஆணையிடுகின்றன.

கிரேக்கத்திற்கான அவசரக்காலத் திட்டம் தொழிலாளர் வர்க்கத்திற்கு எந்த நிம்மதியையும் கொண்டுவராது. இதேபோன்ற ஐரோப்பிய ஒன்றிய-சர்வதேச நாணய நிதிய

ஒன்றிணைந்துள்ளது. ஆனால் பொருளாதார நெருக்கடி பெருகிய முறையில் கட்டுப்பாட்டை விட்டு மீறுகையில், தேசிய அரசு நலன்களும் மற்றும் போட்டிகளும் தான் அதிகளவில் முன்னிலைக்கு வந்துள்ளன. ஜேர்மனிக்கும் அதன் ஐரோப்பிய அண்டை நாடுகளுக்கும் இடையே பெருகும் பிளவுகளைப் பற்றிக் குறிப்பிட்ட ஃபைனான்ஷியல் டைம்ஸ் கட்டுரையாளர் மாடின வுல்ஃ, "இந்தச் சங்கடத்தில் இருந்து வெளியேற திருப்தியான தீர்வு உள்ளதா? நான் காணும் வரை இல்லை. இது உண்மையிலேயே அச்சுறுத்துகிறது," என சமீபத்தில் எழுதினார்.

கடந்த இரு வாரங்களில் ஐரோப்பிய போக்குகளில் இருந்து இரு விடயங்கள் தெளிவாகியுள்ளன. முதலில் 2007-08ல் வெடித்த நெருக்கடியில் இருந்து உலகம் மீள்வது என்பது பொருத்தமான ஆதாரம் அற்றதாகும். உலகப் பொருளாதாரம் ஒரு புதிய நிதியப் பீதி மற்றும் இன்னும் ஆழமடைந்துவரும் பொருளாதார பின்னடைவு என்ற கத்திமுனையில் இருக்கின்றது.

எதுவும் இன்னமும் தீர்க்கப்படவில்லை. மாறாக பெரிய வங்கிகளின் வங்குரோத்து தேசிய அரசாங்கங்களுக்கு மாற்றப்பட்டுவிட்டன. இது முன்னெப்போதும் இல்லாதவாறு அரசாங்கக் கடன் நெருக்கடியை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இது கிரேக்கம் போன்ற ஓரத்தில் நிற்கும் நாடுகளில் இருந்து முக்கிய சக்திகளுக்கும் பரவக்கூடும். அதில் பிரான்ஸ், பிரிட்டன் மற்றும் அமெரிக்காவும் அடங்கும்.

இரண்டாவதாக, சர்வதேச அளவில் எந்தவொரு நேர்த்தியான மூலோபாயமும் நெருக்கடியைத் தடையின்றி அமைதியான முறையில் தீர்க்கும் உடன்பாட்டை காணும் வாய்ப்பு இல்லை. மாறாக உலகப் பொருளாதாரத்திற்கும் தேசிய-அரசு முறைக்கும் இடையே உள்ள அடிப்படை முரண்பாடு—முதலாளித்துவத்தின் இயல்பான முரண்பாடு—பெருகிய முறையில் தீவிரமாகக் கொந்தளித்துக் கொண்டிருக்கின்றது. ஜேர்மனியின் ஆக்கிரமிப்பு நிலைப்பாடும், ஐரோப்பாவிற்குள் பெருகும் பிளவுகளும் இந்த உலகப் போக்கின் மிகத் தீவிர வெளிப்பாடுகளில் ஒன்றாகும்.

இந்த அபிவிருத்திகள், தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் ஐக்கியப்பட்ட, புரட்சிகர அணிதிரட்டலின் ஊடாக ஐரோப்பாவை ஒரு முற்றேற்றமான முறையில் ஒன்றிணைக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகின்றன. இது வங்கிகள் மற்றும் முக்கிய தொழிற்சாலைகள் தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் ஊனநாயகக் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் தேசியமயமாக்கும் சோசலிசத் வேலைத்திட்டத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

திட்டம் ஏற்கனவே சிறு ஐரோப்பிய ஒன்றிய உறுப்பு நாடான லாட்வியா மீது கமத்தப்பட்டுள்ளது. ஐரோப்பாவிலேயே மிகக் கடுமையான சிக்கன நடவடிக்கைகளை லாட்விய அரசாங்கம் கமத்தியுள்ளது. இதனால் நாட்டின் மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 10 சதவிகிதத்திற்கு சமமான செலவு குறைக்கப்பட்டுள்ளது. பொதுத்துறை ஊழியர்களின் ஊதியத்தை அரசாங்கம் 45 சதவிகிதம் வரை குறைத்துள்ளது. வரிகளை அதிகரித்து, ஒய்வூதியத்தையும், குழந்தைகளுக்கான உதவிகளையும் குறைத்துள்ளதுடன் இப்பொழுது ஐரோப்பாவிலேயே மிக உயர்ந்த வேலையின்மை விகிதத்தை—20 சதவிகிதத்திற்கும் அதிகமாகக் கொண்டுள்ளது.

ஐரோப்பா முழுவதும் உள்ள ஆளும் உயரடுக்கு, நெருக்கடியின் முழுச் சுமையும் தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் முதுகில் ஏற்றப்பட வேண்டும் என்பதில் உறுதியான முடிவில்

ஹைட் டி பற்றிய ஐ.நா. நன்கொடையாளர்கள் மாநாட்டில் வாஷிங்டன் காலனித்துவ வடிவிலான கட்டுப்பாட்டை உறுதிப்படுத்துகிறது

பெறி கிரே
2 ஏப்பிரல் 2010

புதன் நியூயோர்க்கில் ஐ.நா.வில் நடைபெற்ற ஹைட் டி பற்றிய சர்வதேச நன்கொடையாளர்கள் மாநாடு, பில் கிளிண்டன் மற்றும் ஹில்லாரி கிளிண்டன் மூலம் போழிவிற்கு உட்பட்ட தீவின் மீது அமெரிக்காவின் காலனித்துவ வடிவிலான கட்டுப்பாட்டை உறுதிப்படுத்தவதற்கான ஓர் அரங்காயிற்று.

அமெரிக்க வெளிவிவகாரத்துறை மற்றும் ஐக்கிய நாடுகள் சபையும் இணைந்து நடத்தும் இந்நிகழ்வு, கிட்டத்தட்ட 100 நாடுகள், பன்முகக் கடன் கொடுக்கும் நிறுவனங்கள் மற்றும் அறக்கட்டளை அமைப்புகளிடம் இருந்து அடுத்த இரு ஆண்டுகளில் ஹைட் டிக்கு 5.3 பில்லியன் டொலர் உதவிக்கான உறுதிமொழிகளையும், இரு ஆண்டுகளின் பின்னர் மேலும் 5 பில்லியன் டொலர் உதவிக்கான உறுதிமொழியையும் பெற்றது. 250,000 முதல் 300,000 வரையிலான மக்கள் உயிரிழந்துவிட்ட ஒரு வறிய நாட்டை மறுகட்டமைக்க இந்தப் பணம் ஏற்கனவே பற்றாக்குறையானதாகும். ஜனவரி 12ல் நடந்த நிலநடுக்கத்தின் சேதம் கிட்டத்தட்ட 14 பில்லியன் டொலர் என்று மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதில் முன்னரே உறுதியளிக்கப்பட்டுள்ள ஆனால் தொகை தெரியாத பணமும் உள்ளடங்கியுள்ளது.

நிகழ்வைப் பொறுத்தவரை ஹைட் டி முன்பு உறுதி கூறப்பட்ட மனிதாபிமான உதவித் தொகையான 1.35 பில்லியன் டொலரில் இருந்து 23 பில்லியன் டொலரை மட்டுமே ரொக்கமாக பெற்றது.

இந்நிகழ்வின் அடிப்படையில் ஐ.நா.பொதுச் செயலாளர் பான் கி-மூன், ஹைட் டி ஜனாதிபதி ரெனே பிரேவல், அமெரிக்க வெளிவிவகார செயலாளர் ஹில்லாரி கிளிண்டன், ஹைட் டிக்கான அமெரிக்கச் சிறப்புத் தூதரான முன்னாள் ஜனாதிபதி பில் கிளிண்டன் ஆகியோர் புடைகுழி நின்றிருந்தனர். ஒரு இடைக்கால ஹைட் டி மறுகட்டமைப்பு ஆணையம் பற்றி பிரேவல் அறிவித்தார்; இதற்கு ஹைட் டிய பிரதம மந்திரி ஜீன் மெக்ஸ் பெலேரிவியும் பில் கிளிண்டனும் இணைத் தலைவர்களாக

இருப்பர். இது மறுகட்டமைப்பு நிதிகள் வழங்கப்படுவதை மேற்பார்வை இடும்.

இந்த ஆணையத்தின் நிர்வாகக் குழுவில் அமெரிக்கா, கனடா, பிரேசில், பிரான்ஸ், வெனிஜூலா மற்றும் ஐரோப்பிய ஒன்றியத்தின் பிரதிநிதிகள் இருப்பர். இதைத்தவிர அமெரிக்காவிற்கிடையிலான அபிவிருத்தி வங்கி, உலக வங்கி மற்றும் ஐ.நா.வின் பிரதிநிதிகளும் இருப்பர். குறைந்தது 18 மாதங்களுக்காவது செயல்பட உள்ள இந்த அமைப்பு, ஏகாதிபத்திய சக்திகளின் கைகளில், போட்டியில்லாத மேலாதிக்கப் பலகை அமெரிக்கா கொண்டிருக்கையில், ஹைட் டியின் தலைவிதியைத் தீர்மானிக்கும் விதத்தில் வடிவமைக்கப்பட்டுள்ளது என்பது வெளிப்படை.

ஹைட் டிய அராங்கம் இறையாண்மைக் கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டிருக்கும் என்பதை காட்ட மிகப் பலமற்ற திரை ஒன்று இடப்பட்டுள்ளது. மார்ச் 31 அன்று வெளியிட்ட கட்டுரையில் நியூ யோர்க் டைம்ஸ் குறிப்பிட்டுள்ளபடி, நன்கொடையாளர் மாநாட்டில் வெளிவிவகாரத்துறை தீவிரக் கட்டுப்பாடு கொண்டிருப்பது பற்றி ஐ.நா.வில் முணுமுணுக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு மூத்த ஐரோப்பிய தூதர் இதை 'பில், ஹில்லாரிக் காட்சி' என்று முத்திரையிட்டார்.

வியாழனன்று வாஷிங்டன் போஸ்ட் கட்டுரை ஒன்று பின்வருமாறு கூறிப்பிட்டது: "தங்கள் மறுகட்டமைப்பு பற்றி ஹைட் டியர்கள் முழுபொறுப்பு எடுத்துக் கொள்ள வேண்டியது பற்றி அனைவரும் உதட்டளவில் பேசினாலும், எவரும் உண்மையில் முட்டாளாக்கப்படவில்லை. அமெரிக்க வெளிவிவகார செயலாளர் என்ற வகையில் ஹில்லாரி கிளிண்டன் மாநாட்டின் இணைத் தலைவராக இருந்தார்...ஹைட் டிக்கான ஐ.நா.வின் சிறப்புத் தூதரான பில் கிளிண்டன் மூலோபாயம், ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் சர்வதேச உதவியின் திசையமைவையும் பற்றி ஹைட் டியின் பிரதம மந்திரியுடன் செய்யவேண்டியவற்றைக் கட்டுப்படுத்துவார். இவரை மிஸ்டர் வைஸ்ராய் என்று அழைக்கலாமா?"

மாநாட்டில் குறுகிய கால உதவியாக உறுதியளிக்கப்பட்டுள்ள 5.3 பில்லியன்

டொலரில், 1.13 பில்லியன் டொலர் அமெரிக்க உதவி, ஐரோப்பிய ஒன்றியம் உறுதியளித்துள்ள 1.7 பில்லியன் டொலரை விடக் குறைவாகவும், வெனிஜூலா உறுதி கொடுத்துள்ள 1.3 பில்லியன் டொலரை விட மிகக்குறைவாகவம்தான் உள்ளது. பல இராணுவ ஆக்கிரமிப்புகள் நிறைந்திருந்த, ஒரு நாற்றாண்டுக்கும் மேலாக அமெரிக்க ஏகாதிபத்திய ஆதிக்கம் இருந்ததின் விளைவாக ஏற்பட்ட போழிவிற்கு அமெரிக்கா கொடுத்துள்ள உதவி உறுதி, வேல் ஸ்டீர்ட்டை பிணை எடுக்க ஒதுக்கப்பட்ட பணத்தில் ஒரு மிகச் சிறிய பகுதிதான்.

ஜனவரி 12 நிலநடுக்கத்தை எதிர்கொள்ளும் சாக்கில், ஓபாயா நிர்வாகத்தின் கடலோரப் பாதுகாப்புக் கப்பல்களும் கடற்படைக் கப்பல்களும் ஹைட் டியைச் சுற்றி ரோந்து வந்து, போழிவினால் பாதிக்கப்பட்ட அகதிகள் அமெரிக்காவில் புகலிடம் நாடுவதைத் தடுக்க ஏற்பாடு செய்தது. இதைத் தொடர்ந்து பெரும் இராணுவ ஆக்கிரமிப்பு நடைபெற்றது. அதில் 12,000 தரைப்படை, கடற்படையினர் இருந்தனர்.

போர்ட் ஒ பிரின்ஸ் விமான நிலையத்தின் மீதான கட்டுப்பாட்டை தன்வசம் கொண்டுவந்த அமெரிக்கா, பல நாட்களுக்கு அதிகத் தேவையிட்ட உணவு, குடிநீர், மருத்துவப் பொருட்கள், மற்றும் மருத்துவப் பிரிவு உதவியாளர்கள் நகரத்திற்குள் நுழைவதைத் தடை செய்தது. நகரமோ 7.0 ரிக்டர் அளவில் இருந்த நிலநடுக்கத்தால் தகர்க்கப்பட்டிருந்தது. எனவே இதன் நோக்கம் அங்கு தன் இராணுவத்தை நிலைநிறுத்துவதுதான். போழிவையிட்டு மக்கள் எழுச்சி ஏற்படுவதை அடக்குவதன் மூலம் நாட்டின் மீது தன்னுடைய பிடியை இறுக்கிக் கொள்வதே வாஷிங்டனின் முக்கிய நோக்கம்.

இதன் விளைவாக இட்பாடுகளுக்கு இடையே புதையுண்டோ அல்லது உரிய நேரத்தில் சிகிச்சை இல்லாததால் காயத்தாலோ ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் அநாவசியமாக உயிரிழந்தனர். இரண்டு மாதங்களுக்குப் பிறகு நியூயோர்க்கில் பெரும் தலைவர்கள் கூடி ஹைட் டியை "மறுகட்டமைக்க தங்கள் திட்டங்களை விவாதிக்கையில்,

தங்கள் வீடுகளை இழந்த அரை மில்லியனுக்கும் மேலான ஹைட்ரடி மக்கள் தக்க சுகாதாரம் அல்லது பிற அடிப்படை வசதிகள் இல்லாத இழிவான முகாம்களில் அமைக்கப்பட்டுள்ள தற்காலிக கூடாரங்களில் உயிர் பிழைக்க போராடுகின்றனர்.

அமெரிக்க இராணுவம் விமான நிலையத்தின் மீதான கட்டுப்பட்டடைத் தொடர்வதுடன், அதன் பெரும் படைப் பிரிவுகள் அந்நாட்டில் இன்னமும் உள்ளன.

மார்ச் 27 நியூ யோர்க் டைம்ஸில் வந்தள்ள தகவல்படி, உதவித் தொகையில் பெரும்பகுதி நாட்டின் சிறிய ஆளும் உயரடுக்கை இன்னும் செல்வக் கொழிப்பு உடையதாக்குவதில் முடிந்துள்ளது. இந்த செல்வந்த தட்ட ஆடம்பரத்தில் திளைக்கையில், 80 சதவிகித மக்கள் நாள் ஒன்றிற்கு 2 டொலருக்கும் குறைவான பணத்தில் வாழ வேண்டியுள்ளது. போர்ட் ஓ பிரின்ஸ் நகரத்தில் பெடிஷன் வில்லே பகுதியில் ஒரு முகாமில் உள்ள நகர வாசி, "பணக்காரர்கள் உயர்ந்த உணவிடங்களுக்கு செல்லுவதற்கு, எங்களை மிதித்துக் கொண்டு செல்ல வேண்டியுள்ளது" என்றார் என டைம்ஸ் மேற்கோள் காட்டியுள்ளது.

கட்டுரை தொடர்ந்தது: "எப்பொழுதும், செல்வந்த ஹைட்டியர்கள் பெருமளவில் வெளிநாட்டவர்களும் ரேமன்ட் வில் கபுகாரங்களையும் ஐஸோட் சட்டைகளையும்

வாங்கும் ஒரு கடைபான லெஸ் கலர்ஸ் ரிவோலி போன்ற நிறுவனங்களில் இருந்து, புதிதாக வீடிழந்தவர்களை பிரிப்பது வெறும் ஒரு கதவும் மற்றும் 12 துணைகள் கொண்ட துப்பாக்கியுடன் அங்கு நிற்கும் தனியார் காவல்காரனுமே."

அடக்கப்பட்ட ஹைட்டிய மக்களின் சமூக வெடிப்பு என்ற ஆபத்து பற்றி ஹில்லாரி கிளிண்டன் கவனத்தில் கொண்டிருந்தார் என்பது அவர் நன்கொடையாளர் மாநாட்டில், "ஹைட்டியைச் சூழ்ந்திருந்த சவால்கள் மீண்டும் உலகளாவிய விளைவுகளைத் தரக்கூடிய விதத்தில் வெடிக்கக்கூடும்" என்று கூறியதில் சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி தெரிவித்தது.

நிலநடுக்கத்திற்கு முன்னரே கூறியிருந்ததுபோல், தனியார் மூலதனத்தை அந்நாட்டினுள் ஈர்த்து (குறிப்பாக அமெரிக்கர்களை), இலாபத் திறனை வளர்ப்பதின் மூலத்தான் ஹைட்டிக்கு தீர்வு காண முடியும் என்று பில் கிளிண்டன் தொடர்ந்தார். இது ஹைட்டியின் பரந்த குறைவூதியத் தொழிலாளர் தொகுப்பைச் சுரண்டுவதின் மூலத்தான் முடியும். நாள் ஒன்றிற்கு 3 டொலரை விடக் குறைவாக ஊதியம் பெறும் தொழிலாளர்களால் தயாரிக்கப்படும் ஹைட்டிய ஆடைகள் அமெரிக்காவில் இறக்குமதி செய்வதற்கு உள்ள தடைகளை அகற்ற தான் முயற்சிக்க இருப்பதாகவும் அவர் கூறினார்.

தற்கால வரலாற்றில் அதிக இணையில்லாத பெரும் சமூக, மாண்பு பேரவலம் பற்றி மாநாட்டில் கூறிய கருத்துக்களில், ஜனாதிபதி என்னும் முறையில் இரு பதவிக்காலங்களில் பங்களித்த கிளிண்டன், ஏதோ பெருநிறுவனங்கள் இணைதல் அல்லது ஒரு புதிய தனியார் முதலீட்டு நிதியை நிறுவதலைப் பற்றிப் பேசுவதைப் போல் உரையாற்றினார். அவர், "அடுத்த 18 மாதங்களில் என்னுடைய புணி உள், வெளி சக்திகளை இணைத்து, அனைவருக்குமான திறமையான விளைவை ஏற்படுத்துவதும் மற்றும் பிரயோசனங்களை அதிகரிப்பதும் போக்குவரத்துச் செலவுகளைப் பெரிதும் குறைப்பதும், அனைத்தும் இடர்ப்பாடுகளையும் அகற்றிவைப்பதுதான்" என்றார்.

ஆடைத் தயாரிப்புக் கூடங்களை நிறுவுதலைத் தவிர, வாஷிங்டனின் ஆசிகளுடன் ஹைட்டிய ஜனாதிபதி பிரேவல் திட்டியுள்ள "மறுகட்டமைப்பு" திட்டத்தின் முக்கிய அங்கம், போர்ட் ஓ பிரின்ஸில் இருந்து வறிய தொழிலாளர்களை இன்னும் தொலைதூரத்தில் உள்ள கிராமப்புறப் பகுதிகளில் குடியமர்த்துவது ஆகும். இது தலைநகரைத் தூய்மைப்படுத்தி வெளிநாட்டு முதலீட்டாளர்களை ஈர்க்க, தொழிலாளர் வர்க்கத்தைப் பிரிக்க என்ற இரு செயற்பாடுகளுக்கும் உதவும். அதனால் தொழிலாளர் வர்க்கத்தின் சமூக, அரசியல் பலமும் பிளவுபடுத்தப்படலாம்.

ஈரான் மீதான அமெரிக்க தாக்குதல் நெருங்குகின்றதா?

அலெக்ஸ் லடினர்
30 மார்ச் 2010

சமீபத்திய வாரங்களில் தொடர்ந்து செய்தி ஊடகத் தகவல்களும் இராணுவ வல்லுனர்களின் அறிக்கைகளும் ஒபாமா நிர்வாகம் அல்லது இஸ்ரேலிய அரசாங்கம், அல்லது இரண்டுமே சேர்ந்து, ஈரான் மீதான தாக்குதலை நோக்கி நகரலாம் என்பதை உறுதியாக காட்டும் விதத்தில் வெளிவந்துள்ளன.

விரிவானதாகவும் ஆத்திரமூட்டும் தன்மையையும் கொண்டிருக்கும் சில செய்தி ஊடகத் தகவல்கள், இராணுவ நடவடிக்கைக்கான உண்மையான திட்டங்களை விவரிக்கின்றனவா அல்லது தெஹ்ரானில் உள்ள மதகுருமார் ஆட்சித்து அழுத்தத்தை அதிகரிக்க "வெறுமனே" எழுதப்பட்டனவா என்பதை நிர்ணயிப்பது கடினமாகிறது. அமெரிக்காவும் இஸ்ரேலும் இச்சந்தர்ப்பத்தில் போர் தொடர்பாக பதட்டத்துடன் ஈடுபட்டாலும், அவற்றின்

அரசியல், இராணுவத் தர்க்க முறை தவிர்க்கமுடியாமல் போருக்குத்தான் இட்டுச் செல்லும்.

நேற்று உலக சோசலிச வலைத்தளம், புருகிங்ஸ் நிலையம் ஈராணை இலக்காகக் கொண்ட போர் மாதிரித் தயாரிப்பு விளையாட்டுக்களை நடத்தியது பற்றிக் குறிப்பிட்டிருந்தது. (பார்க்கவும்: "Washington ratchets up war threats against Iran"). அதில் அமெரிக்கா, இஸ்ரேல், ஈரான் இன்னும் பிற பிராந்திய சக்திகளைப் போல் "விளையாடிய" அமெரிக்க அதிகாரிகள் குழுக்கள் ஈரானின் அணுசக்தி நிலையங்கள் மீது ஒரு இஸ்ரேலியத் தாக்குதல் விளைவை நிர்ணயிக்க முயன்றன. இந்தப் போர் விளையாட்டு இஸ்ரேலுக்கும் ஈராணுக்கும் இடையே தற்பொழுது இராணுவரீதியில் இலக்கு வைக்கப்பட்டு நடத்தப்படும் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட தாக்குதல் பரிமாறறங்களை மட்டும் முன்வைக்க

முயன்றது.

ஆனால் ஈரான் மீது பாரிய தாக்குதலை இறுதியில் நடத்துவதை கருத்தில் கொண்டுள்ளதை அமெரிக்கக் கொள்கை இயற்றுபவர்கள் தெரியப்படுத்தியுள்ளனர். ஈரானிய இராணுவத்தின் பெரும் பகுதிகளைத் தகர்த்துவிட அமெரிக்கா தாக்குதல்களை தயார் செய்யும் விதத்தில், போர் விளையாட்டு ஒரு வாரம் நிறுத்தப்பட்டது. பின்னர் அது வெபனான், இஸ்ரேல், ஆக்கிரமிக்கப்பட்ட பகுதிகள், அரேபிய தீபகற்பம் மற்றும் பாரசிய வளைகுடாவிற்குள் ஈரானிய அல்லது ஈரானிய சார்பு குழுக்களை நோக்கி விசிவுபடுத்தப்படுகிறது.

அமெரிக்கச் செய்தி ஊடகத்தின் தொடர்ச்சியான ஈராணுக்கு எதிரான ஆத்திரமூட்டும் அறிவிப்புகளில் இது மிகவும் முக்கியமானது ஆகும். கடந்த வாரம் அமெரிக்கா ஈரானில் இருப்பதாகக் கூறப்படும் அணுசக்தி நிலையங்களை அழிக்க தியாகோ

கார்சியாவின் விமானத்தளங்களில் பங்களிக்கும் குண்டுகளை தயார் நிலையில் வைப்பதாக தகவல்கள் வந்தன. அதேபோல் இஸ்ரேல் அதே நிலையங்களில்தான் அணுகுண்டுகள் போடத் திட்டமிட்டிருப்பதாகவும் தகவல்கள் வந்தன.

தீவிரமான இராணுவ நடவடிக்கைக்கு தயாரிப்பதற்கும், தெஹ்ரான் அரசாங்கத்தைக் கவிழ்க்கத் தேவையான சமூக ஆதரவைப் பெறுவதற்கும் மற்றும் அரசியல் உந்துதலை பெறுவதற்கும் மேற்கொள்ளப்பட்ட அமெரிக்க ஆதரவு கொண்ட "பச்சை புரட்சி" வெளிப்படையாகத் தோல்வியுற்றதற்கும் இடையே தொடர்பு உள்ளது.

ஒரு வரையறுக்கப்பட்ட மத்தியதரவர்க்க தட்டுக்கு வெளியில் அபிவிருத்தியடையாத பச்சைப் புரட்சி இயக்கம், இன்னும் மோசமாக 2009 இறுதி மாதங்களில் வலுவிலிழந்து போயிற்று. அதே நேரத்தில், வாஷிங்டன் ஈரான் மீது அதன் அணுசக்தி திட்டம் பற்றிய பேச்சுவார்த்தைகளுக்கு அழுத்தத்தை அதிகரிப்பதற்காக, ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் பாதுகாப்புக் குழு ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய பொருளாதாரத் தடைகளுக்கு அழைப்பு விடுக்கிறது. நியூ யோர்க் டைம்ஸ் 2009 டிசம்பர் மாதம், ஈரானிய இராணுவத்தின் அண்மதிநெஜாட் சார்பு உடைய பிரிவுகளின் எழுச்சி பெறும் சக்தியை விவரித்து, "கடும் போக்காளர்களின் எழுச்சி ஈரானிய அணுத்திட்டம் தொடர்பான நோக்கில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்துகின்றது" என்ற தலைப்பில் ஒரு கட்டுரையை வெளியிட்டது.

போருக்கான தயாரிப்புகள் பற்றிய செய்தி ஊடகத் தகவல்கள் அமெரிக்க உயர்மட்ட அதிகாரிகள் பச்சைப் புரட்சி ஒரு

தோல்வி என்பதை ஒப்புக் கொண்டபின்னரே வெளிப்பட்டன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. பல மாதங்களாக நடைபெற்றுவரும் அமெரிக்கச் செய்தி ஊடகப் பிரச்சாரத்தை மறுக்கும் விதத்தில் அமெரிக்க வெளி உறவுகள் குழுவின் தலைவரான ரிச்சர்ட் ஹால், பச்சை புரட்சி செய்தித் தொடர்பாளர், பச்சை புரட்சி இயக்கத்தின் வேட்பாளர் மீர் ஹொசைன் மௌசாவி கடந்த ஜூன் தேர்தல்களில் வெற்றி பெற்றார் என்று கூறியதற்கு ஆதாரம் காட்ட அமெரிக்காவிலும் உண்மைகள் ஏதும் இல்லை என்று சி.என்.என். இடம் பெருவி 14 அன்று தெரிவித்தார். தேர்தலுக்கு முன்பே அண்மதிநெஜாட்டிற்கு 57 சதவிகிதம், மௌசவிக்கு 27 சதவிகிதம் என்று ஒரு அமெரிக்கக் கருத்துக் கணிப்பு அறிவித்தமை பற்றி கேட்கப்பட்டதற்கு, "எதிர்ப்பு 25 சதவிகிதமா, 50 சதவிகிதமா அல்லது இன்னும் அதிகமா என்று எனக்குத் தெரியாது" என்று ஹால் பதிலளித்தார்.

தற்பொழுதைக்கு வாஷிங்டனின் பச்சைப் புரட்சி போலிச் சவால்கள் ஒதுக்கப்பட்டு விட்டன. இந்த பின்னடைவை எதிர்கொள்ளும் வகையில், அமெரிக்கா ஒரு இராணுவத் தயாரிப்பிற்கான பணிகள் நடைபெறுகின்றன என்பது போன்ற தகவல்களை செய்தி ஊடகத்திற்கு கசிய விட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

இத்தகைய அச்சுறுத்தும் தகவல்களின் நோக்கங்களின் ஒன்று தெஹ்ரானை ஏதேனும் ஒரு விதத்தில் தற்காப்பு நடவடிக்கைக்கு தள்ள வேண்டும் என்பதாகும். அதனால் அமெரிக்க அரசாங்கமும் செய்தி ஊடகமும் ஒரு எதிர் இராணுவ நடவடிக்கை எடுக்கக்கூடும் என்று சித்தரிக்க முடியும். அது அமெரிக்காவிற்கு

ஈரான் மீது தாக்குதல் நடத்த ஒரு காரணத்தைக் கொடுக்கும். மற்றொரு கூறுபாடு, அமெரிக்கா (மற்றும் இஸ்ரேல்) ஈரான் மீதான அழுத்தம் தெஹ்ரானின் அரசியல் உயரடுக்கிற்குள் புதிய பிளவுகளை ஏற்படுத்தக்கூடும் என்று எதிர்பார்க்கின்றது. ஏதேனும் ஒரு விதத்தில், மன்னர் ஷா சீ-ஐ.ஏ. யின் முக்கிய முகவராக செயற்பட்டுவந்த 1979 புரட்சிக்கு முன் ஈரான் மீது வாஷிங்டன் கொண்டிருந்த அரசியல், பொருளாதாரக் கட்டுப்பாட்டை மீட்க அமெரிக்கா உறுதி கொண்டுள்ளது என்பதைக் காட்டுகிறது.

ஈரானிய நெருக்கடி ஓபாமா, புஷ்ஜின் கொள்கைகளில் இருந்து அடிப்படையில் வேறுபட்ட கொள்கைகளை தொடர்வார் என்ற கூற்றுக்களுக்கு எதிராக, அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியக் கொள்கையின் அடிப்படைத் தொடர்பைத்தான் விளக்குகிறது. உண்மையில் ஈரானில் இருந்ததாகக் கூறப்பட்ட "போழிவு ஆயுதங்கள்" என்ற பொய்களை தீயமுறையில் நினைவுறுத்தும் வகையில், அமெரிக்க அதிகாரிகள் ஈரானிய அணுசக்தித்திட்டம் பற்றி உறுதியான ஆதாரம் இல்லை என்று ஒப்புக்கொண்டாலும், அச்சுறுத்தல்களை அதிகரித்துக் கொண்டு இருக்கின்றனர்.

ஈரான் மீதான ஒரு அமெரிக்க மற்றும்/அல்லது இஸ்ரேலிய தாக்குதல் அரக்கத்தனமான ஏகாதிபத்தியக் குற்றவியல் பண்பைக் கொண்டிருக்கும். பல ஆயிரக்கணக்கான ஈரானியர்கள் போரின் முதல் மணி நேரங்களில் கொல்லப்படுவர். மேலும் ஈரானுக்கு எதிரான போர் சொல்லமுடியாத அளவிற்கு சர்வதேச பிரதிவிளைவுகளை ஏற்படுத்தி, உலகம் முழுவதையும் ஒரு அணுவாயுதக் கொந்தளிப்பு நிலைமைக்கு அருகே கொண்ட செல்லும்.

அரசாங்க-எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டக்காரர்களை தாய் இராணுவம் தாக்கியதில் 21 பேர் மரணம்

ஜோன் பிரடொக், பீட்டர் சிமன்ட்ஸ் 12 ஏப்பிரல் 2010

சுனிக்கியுமை மத்திய பாங்கொக் தெருக்களில் கடுமையான மோதல்கள் வெடித்ததை அடுத்து ஆயிரக்கணக்கான அரசாங்க எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டக்காரர்களை கலைப்பதற்கு கலகம் அடக்கும் படைமீனர் முழு ஆயுதங்களுடன் தாக்குதல் நடத்தியபோது குறைந்தது 21 பேர் இறந்தனர் மற்றும் 874 பேர் காயமுற்றனர். இந்த இரத்தக்களரி

மோதல்கள் பிரதமர் அபிசிட் வெஜாஜிவாவை (Abhisit Vejjajiva) சூழ்ந்துள்ள அரசியல் நெருக்கடியினால் தீவிரமாகியுள்ளன. எதிர்க்கட்சியான சர்வாதிகாரத்திற்கு எதிரான ஜனநாயக ஐக்கிய முன்னணியானது (UDD) அரசாங்கம் பதவியை இராஜினாமா செய்து புதிய தேர்தல்கள் நடத்த வேண்டும் என்று கோரியுள்ளது.

"சிவப்புச் சட்டையினர்" என்று சொல்லப்படும் யூ.டி.டி. ஆர்ப்பாட்டக்காரர்கள்,

புது என்று தேசியப் பாராளுமன்ற கூட்டத்தை சூழ்ந்து உள்ளே நுழைந்தவுடன் நெருக்கடிக்கால நிலைமையை அபிசிட் அறிவித்தார். எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் தங்கள் ஆதரவாளர்களை நெருக்கடிக்கால ஆணையை புறக்கணிக்கும்படி அழைப்பு விடுத்து, ஒரு மாத காலமாக அவர்கள் நடத்தும் ஆர்ப்பாட்டங்களை தொடருமாறும், வெள்ளியன்று "மிக அதிக அளவு" எதிர்ப்புக்கள் எழும் என்றும் உறுதியளித்தனர். 1,000க்கும் மேற்பட்ட

ஆர்ப்பாட்டக்காரர்கள் பாங்காக்கிற்கு 60 கி.மீ. வடக்கே உள்ள தாய்காம் செயற்கைக்கோள் நிலையத்தின் வளாகத்திற்குள் நுழைந்து, அரசாங்கத்தால் கடந்த வாரம் மூடப்பட்டிருந்த யூ.டி.டி. சார்பு மக்கள் தொலைக்காட்சி நிலையத்தை மீண்டும் இயக்குவதற்கு முயன்றனர்.

வெள்ளி மாலை நாடெங்கும் காட்டப்பட்ட தொலைக்காட்சி உரையில் அபிசித் இராணுவ நடவடிக்கைக்கான அரங்க அமைத்தார். "சட்டத்தின் ஆட்சியை" உறுதிப்படுத்தாதற்காக இராணுவத்தை அவர் தீவிரமாகக் குறைக்கிறார், அவருடைய அரசாங்கம் எதிர்ப்புக்குக்கு முடிவு கட்டத் தேவையான "அனைத்து சக்திகளையும் சட்டபூர்வ நடவடிக்கைகளையும் திரட்டும்" என்று எச்சரித்தார். அவர் 4,500 படையினர்களை கொண்ட மேலதிகமாக 30 இராணுவ பிரிவுகளை நிலைநிறுத்தவும், தாய்காம் நிலையத்தை மறுபடி எடுத்துக் கொள்ளவும், யூ.டி.டி. ஒளிபரப்பை நிறுத்தவும் உத்தரவிட்டார்.

மத்திய பாங்காக்கில் மார்ச் மாத நடுப்பகுதியில் இருந்து, யூ.டி.டி. ஆதரவாளர்கள் முகாமிட்டிருக்கும் பான் பா பாலத்துக்கும் ஜனநாயக நினைவுச் சின்னத்திற்கும் இடையே சனிக்கிழமை மோதல் ஏற்பட்டது. புதிய தோட்டாக்கள், கண்ணீர்ப்புகை குண்டுகள், ரப்பர் தோட்டாக்கள் ஆகியவற்றை துருப்புக்கள் எதிர்ப்பாளர்களை கலைக்க பயன்படுத்தினர். எதிர்ப்பாளர்கள் பெட்ரோல் குண்டுகள், தண்ணீர் பாட்டில்கள் மற்றும் துப்பாக்கியினாலும் பதிலடி கொடுத்தனர் என்று பாதுகாப்புப் படைகள் கூறியுள்ளன.

தெரு மோதல்கள் காவோ சான் சாலைப் பகுதிக்கும் பரவியது என்று ராய்ட்டர்ஸ் கூறியுள்ளது. அப்பகுதி "ஒரு போர்ப்பகுதி போல்" காட்சி அளித்ததாகத் தகவல் தெரிவிக்கின்றது. கடை ஜன்னல்கள் உடைக்கப்பட்டன, காரர்கள் நொருக்கப்பட்டன, மக்கள் பலரும் தெருக்களில் காயமுற்றுக் கிடந்தனர். எதிர்ப்பாளர்கள் ஒரு கால் சிலிண்டரைப் பற்ற வைத்து அதைப் படையினர்கள் இருந்த கோக் லூவா சந்திப் பக்கம் உருட்டிவிட்டதாக தொலைக்காட்சி நிருபர்கள் கூறினார்கள். இதைத்தொடர்ந்து ஏற்பட்ட வெடிப்பில் குறைந்தது 50 படையினர்கள் காயமுற்றனர்.

பல மணி நேரம் கடுமையான போராட்டத்திற்கு பின்னர் பாதுகாப்புப் படைகள் எதிர்ப்புப் பகுதியை மீட்க முடியாமல் திரும்பிச் சென்றனர். ஆனால் இருட்டிய பின்னர் துருப்புக்கள் மீண்டும் ரப்பர் தோட்டாக்களுடன் காவோ சான் சாலைக்குச் செல்லும் ஒரு சந்தியின் அருகே

துப்பாக்கிச் சூடு நடத்தினர். சிலர் உண்மையான ரவைகளால் சுட்டனர். அதே நேரத்தில் ஹெலிகாப்டரும் கண்ணீர் புகைக் குண்டைப் போட்டது. "சிவப்புச் சுட்டையினர்" டாக்கி, வாரிகளைப் பயன்படுத்தி அப்பகுதியை தடை செய்தனர். நேற்று மத்திய பாங்காக்க் மற்றும் தலைநகரின் முக்கிய வணிகப் பகுதியான ரஜ்டெம்நியான் சாலை இரண்டிலும் அமைதியற்ற சூழல் நிலவியது. பிந்தைய இடத்தில் யூ.டி.டி. ஆதரவாளர்கள் இரண்டாவது முகாமை ஒரு வாரத்திற்கு முன் நிறுவியிருந்தனர்.

இன்று வரை 17 குடிமக்கள், ஜப்பானிய புகைப்படக்காரர் ஹிரோ முராமொடோ உட்பட, மற்றும் 4 படையினருமாக இறப்பு எண்ணிக்கை 21 ஆகும். காயமுற்ற 874 பேரில் கிட்டத்தட்ட 200 பேர் துருப்பினர் ஆவார்கள். பலர் ஆபத்தான நிலையில் உள்ளனர். எதிர்ப்புக்களை தொடர தமது உறுதிப்பாட்டை வலியுறுத்திய யூ.டி.டி. தலைவர்கள், பிரதமர் அபிசித் அழைப்பு விடுத்த பேச்சுவார்த்தைகளுக்கான காலம் முடிந்துவிட்டது எனக்கூறி நிராகரித்தனர். நேற்று எதிர்ப்பாளர்கள் படையினரிடம் இருந்து கைப்பற்றப்பட்ட ஆயுதங்களைக் காட்டினார்கள். அதில் கலகம் அடக்கும் பிரிவினரின் ஆயுதங்கள், துப்பாக்கிகள், வெடிமருந்துகள் ஆகியவையும் இருந்தன. கவச வண்டிகள், ஹாலிவீஸ் வண்டிகள் (Humvees), ஒரு லாரி ஆகியவை உட்பட, குறைந்தது அரை டஜன் இராணுவ வாகனங்கள் தெரு மோதல்களில் முடங்கிப் போயின.

சனிக்கிழமை இரவு அபிசித் தொலைக்காட்சியில் தோன்றி மோதல்கள் பற்றி விசாரணை நடக்கும் என்று உறுதியளித்தார். அதே நேரத்தில் துருப்புக்கள் "ஆகாயத்தை நோக்கித்தான் தற்காப்பிற்குச் சுட்டனர்" என்றும் கூறினார். உயிரிழப்புகள் அவருடைய ஜனநாயகக் கட்சி மற்றும் சரிந்து போயுள்ள சுட்டணி அரசாங்கத்தையும் மேலும் மதிப்பிழக்கச் செய்யும். இராணுவ சர்வாதிகாரத்திற்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டும் மற்றும் புதிய தேர்தல்கள் நடைபெற வேண்டும் என 1992ல் ஜனநாயகக் கட்சி தலைமையில் பாங்காக்கில் மத்தியதர வர்க்கத்தினர் அதிகம் பங்கேற்ற ஆர்ப்பாட்டங்கள் இடம்பெற்றதற்குப் பின்னர், தற்போது நடத்தப்பட்டுள்ள இராணுவத் தாக்குதல் மிக மோசமானது ஆகும். அந்த மோதலிலும் டஜன் கணக்கான மக்கள் கொல்லப்பட்டனர்.

தாய் செய்தி ஊடகத்தின் படி, அரசாங்கம் ஒரு தீவிர விவாதங்களில் ஈடுபட்டுள்ளது. அரசியலமைப்பு மாற்றங்கள் செய்யப்பட்டு, இப்பொழுது திட்டமிடப்பட்டுள்ள ஒன்பது மாதத்திற்குள்

தேர்தல் என்பதற்குப் பதிலாக விரைவில் தேர்தல்கள் நடத்தப்படாவிட்டால் அவருடைய நிர்வாகம் கவிழ்க்கப்படும் என்று அபிசித்தின் சுட்டணியில் உள்ள சிறிய பங்காளிகள் அச்சுறுத்தியுள்ளனர் என்று நேஷன் பத்திரிகை இன்று தெரிவித்துள்ளது. அரசியல் அதிருப்தி மோசமாகும் என்ற ஆழ்ந்த அச்சத்தை பிரதிபலித்த நிலையில், செய்தித்தாளின் தலைவங்கம் "சிறித்திது, அமைதியாக செயலாற்றும் காலம்" வேண்டும், "நிலைமை கட்டுக்குமீறிச் செல்லுகிறது" என்று முறையிட்டுள்ளது.

ஆளும் வட்டாரங்களின் கவலை பாங்காக்கின் மோதல் நாட்டின் கிராமப்புற வடக்கு, கிழக்கு பகுதிகளிலும் எதிர்ப்பை தூண்டிவிடக்கூடும் என்பதுதான். வடக்கு, கிழக்கு பகுதி யூ.டி.டி.யின் முக்கிய சமூக தளமாகும். அங்கு முன்னாள் பிரதமர் தக்சின் ஷினவட்ராவுக்கே ஆதரவு உள்ளது. நாற்றுக்களைக்கான "சிவப்புச் சட்டை" எதிர்ப்பாளர்கள் சனிக்கிழமையன்று வடக்கு நகரான சியாங் மை, வடகிழக்கு நகரமான உடோன் தானி ஆகியவற்றில் உள்ள உள்ளூர் அரசாங்கக் கட்டிடங்களுக்குள் பாங்காக்கில் நடக்கும் யூ.டி.டி. எதிர்ப்புக்களுக்கு ஆதரவைத் தரும் வகையில் நுழைந்தனர் என்று தெரிவித்துள்ளது.

தாய் ஆளும் வர்க்கத்திற்குள் நான்கு ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக நடக்கும் தீவிரமான குழு சண்டைகளின் விளைவுதான் இந்த அரசியல் நெருக்கடி. ஒரு வலதுசாரி ஜனாதிபதி பில்லியனரான தாக்சின், பரந்தளவில் 1997-98 ஆசிய நிதிய நெருக்கடியை அடுத்து, சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் கட்டும் சிக்கன நடவடிக்கையை கமத்தியிருந்த ஜனநாயக கட்சியினருக்கும் வணிகத் தட்டினருக்கும் எதிராகப் படர்ந்திருந்த விரோதப் போக்கைப் பயன்படுத்தி 2001 தேர்தல்களில் வெற்றி பெற்றார். ஆனால் அரசியல் ஸ்தாபனத்தில் எதிர்ப்பு பெருகவே, தாக்சின் தாய்லாந்தை வெளிநாட்டு முதலீட்டாளர்களுக்குத் திறந்துவிட்டு நாட்டின் மரபுரீதியான உயரடுக்கினரான இராணுவம், முடியாட்சி, அரசாங்க அதிகாரத்துவம் ஆகியவற்றின் பக்கம் சாய்ந்து கொண்டார்.

தாக்சின்-எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டங்களில், 2006ல் தாக்சின் தன்னுடைய பிரதமர் பதவியை தன்னுடைய ஷின் கோர்ப் தொலைத் தொடர்பு நிறுவனங்கள் விற்பனையின் நலனுக்காகப் பயன்படுத்தினார் என்ற குற்றச் சாட்டுகள் அதிகரித்தன. பல மாத அரசியல் கொந்தளிப்பிற்கு பின்னர் தாக்சின் செப்டம்பர் 2006ல் ஒரு இராணுவ வகை ஆட்சி மாற்றத்தின் மூலம் அகற்றப்பட்டார். ஆனால் இராணுவக் குழு

பொருளாதாரத்தை கட்டுப்படுத்த மேற்கொண்ட முயற்சிகள் அழிவைக் கொடுத்தன. அரசியலமைப்பு மீண்டும் எழுதப்பட்ட பின்னர் 2007ல் இராணுவம் அதிகாரத்தைக் கைவிட்டது. தாக்கீன் ஆதரவாளர்கள் 2007 தேர்தல்களில் வெற்றி பெற்றனர். இது மற்றொரு ஆண்டு அரசியல் கொந்தளிப்பைக் கொண்டுவந்தது.

தாக்கீன் அரசாங்கத்திற்கு எதிராக தீர்ப்பு அளித்ததை அடுத்து, இராணுவத்தினதும் முடியாட்சியினதும் ஆதரவுடன் டிசம்பர் 2008ல் அபிசிட் மீண்டும் பதவியில் இருத்தப்பட்டார். பக்கங்களை மாற்றி ஜனநாயக கட்சியினருக்கு ஒரு பாராளுமன்ற பெரும்பான்மையை வழங்குவதற்காக சிறிய கட்சிகளுக்கும் மற்றும் தாக்கீன் சார்பு மக்கள் சக்தி கட்சியின் சில பகுதியினருக்கும் அழுத்தம்

பொருளாதாரத்தை மேலும் நெருக்கடிக்குள்ளாக்கியுள்ளன. இவ்வாண்டு ஏற்றுமதிகள் மீளத் தொடங்கி, பொருளாதார வளர்ச்சி நேரியமாகும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்ட நிலையில், ஸ்திரமின்மையாலும் அரசியல் கொந்தளிப்பாலும் நெருக்கடி மேலும் அதிகரித்துவிட்டது. தாய்லாந்து ஒட்டல்கள் சங்கமானது நெருக்கடி தொடர்ந்தால் தன் உறுப்பினர்கள் நிலைமை "பேராபத்திற்கு உட்படும்" என்று எச்சரித்துள்ளது. ஜப்பானிய கடன் தரப்படுத்தல் நிறுவனம், தாய்லாந்தின் உள்ளூர் நாணயத்தின் நீண்ட கால பெரும் கடன் அளவை A+ ல் இருந்து A எனக் குறைத்துவிட்டது.

அரசாங்கமே, எதிர்க்கட்சியோ சாதாரண மக்களின் நலன்களை பிரதிபலிக்கவில்லை. தாக்கீன் மற்றும்

பிரிவில் உள்ளவர்கள் கிராமப்புறங்களில் இருந்து வந்தவர்கள், "சிவப்புச் சட்டை" எதிர்ப்பாளர்களுக்கு பரிஷு உணர்வு காட்டுபவர்கள். செய்தி ஊடகமானது "தர்பூசனிப்பூ படைபினர்கள்" பிரச்சினை பற்றி விவாதிக்கிறது. அதாவது வெளியே காக்கி, பச்சை சீருடையுடன் இருந்தாலும் உள்ளே "சிவப்பாக" இருக்கும் தன்மை பற்றி வாதிடுகிறது.

அரசாங்கம் மற்றும் எதிர்க்கட்சிகள் என்று ஆளும் வட்டாரங்களில் உள்ள அச்சம் எதிர்ப்பாளர்கள் தங்கள் சொந்த வர்க்கக் கோரிக்கைகளை முன்வைப்பார்கள் என்பதுதான். எதிர்ப்புக்கள் நகர்ப்புற தொழிலாள வர்க்கம் மற்றும் ஏழைகளிடம் இருந்தும் ஆதரவை ஈர்க்கத் தொடங்கியுள்ளது என்று நேஷன் குறிய்பிடுள்ளது: "நெருக்களில் விற்பனை செய்பவர்கள், குமாஸ்தாக்கள், உணவு விடுதிப் பணியாளர்கள், சமையல்காரர்கள், பாதுகாப்புப் பிரிவினர், டாக்சி ஓட்டிகள், மேட்டார் சைக்கிள் டாக்சி ஓட்டுனர்கள், உள்ளூர் மக்கள் அனைவரும் பாங்கொக்கின் நெருக்கடியான, வறிய பகுதிகளில் இருந்து வருகின்றனர்". ஆர்ப்பாட்டங்கள் "வறியவர்களிடையே காணப்படும் சமத்துவமின்மையினால் எழும் பெருகிய அமைதியின்மையையும் வர்க்க ஒற்றுமையையும்" உயர்த்திக் காட்டியுள்ளன என்று செய்தித்தாள் கூறியது. கடந்த வெள்ளிப்பன்று யூ.டி.டி. தலைவர் நத்தாவுட் சைசுவா நன்னுடைய ஆதரவாளர்கள் எதிர்க்கட்சிக் கோரிக்கைகள் நிராகரிக்கப்பட்டால் "தங்கள் கைகளிலே பிரச்சனையை எடுப்பார்கள்" என்று அரசாங்கத்திற்கு எச்சரித்தார்.

தாய்த் தொழிலாளர்களை எதிர்கொண்டிருக்கும் அடிப்படைப் பிரச்சினையானது தங்கள் வர்க்க கயாதீன நலன்களைப் பிரதிபலிக்கும் ஒரு சோசலிச, சர்வதேச முன்னோக்கை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் கட்சியை அவர்கள் கொண்டிருக்கவில்லை என்பதுதான். எனவே அவர்களால் கிராமப்புற மக்களுக்கு ஒரு மாற்றீட்டுத் தலைமையைக் கொடுக்க முடியவில்லை. போட்டியிட்டும் கொள்ளும் ஆளும் வர்க்கப் பிரிவுகள் இப்பொழுது கடுமையான அரசியல் மோதல்களில் தங்கள் பொருளாதார நலன்களைப் பாதுகாப்பதில் ஈடுபட்டிருக்கையில், தொழிலாளர்கள் மற்றும் கிராமப்புற மக்கள் முதலாளித்துவ ஆட்சிற்கு எதிராக எந்த அச்சுறுத்தலை வெளிப்படுத்தினாலும்; முதலாளித்துவவாதிகள் தங்கள் வேறுபாடுகளைக் களைந்து முழு அளவு இராணுவ அடக்குமுறையைக் கையாள்வார்கள்.

தாய்த் தொழிலாளர்களை எதிர்கொண்டிருக்கும் அடிப்படைப் பிரச்சினையானது தங்கள் வர்க்க கயாதீன நலன்களைப் பிரதிபலிக்கும் ஒரு சோசலிச, சர்வதேச முன்னோக்கை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் கட்சியை அவர்கள் கொண்டிருக்கவில்லை என்பதுதான். எனவே அவர்களால் கிராமப்புற மக்களுக்கு ஒரு மாற்றீட்டுத் தலைமையைக் கொடுக்க முடியவில்லை. போட்டியிட்டும் கொள்ளும் ஆளும் வர்க்கப் பிரிவுகள் இப்பொழுது கடுமையான அரசியல் மோதல்களில் தங்கள் பொருளாதார நலன்களைப் பாதுகாப்பதில் ஈடுபட்டிருக்கையில், தொழிலாளர்கள் மற்றும் கிராமப்புற மக்கள் முதலாளித்துவ ஆட்சிற்கு எதிராக எந்த அச்சுறுத்தலை வெளிப்படுத்தினாலும், முதலாளித்துவவாதிகள் தங்கள் வேறுபாடுகளைக் களைந்து முழு அளவு இராணுவ அடக்குமுறையைக் கையாள்வார்கள்.

கொடுப்பதில் இராணுவ சதிப்புரட்சி தலைவர்கள் நேரடியாக தலையீடு செய்திருந்தனர். புதிய தேர்தல்களுக்கான அழைப்புக்களை அபிசிட் எதிர்த்துள்ளார். இதற்குக் காரணம் அவருடைய ஜனநாயகக் கட்சி நிச்சயம் தோற்றுவிடும் என்பதுதான். அதிகாரத்தில் இருக்கும்போது தாக்கீன் குறைந்த பட்ச உதவிகளை செய்தல் மற்றும் குறைந்த செலவில் சுகாதாரத் திட்டத்தை வகுத்தலின் மூலம் கணிசமான ஆதரவை கிராமப்புற ஏழைகளிடையே வளர்த்தார்.

பொருளாதாரக் கொள்கை, அரசியல் அதிகாரம், ஆதரிப்போர் தன்மை ஆகியவை சம்பந்தமாக ஆளும் உயரடுக்கிற்குள் எழுந்துள்ள கடுமையான வேறுபாடுகள், 2007-2008ல் வெடித்தெழுந்த உலகப் பொருளாதார நெருக்கடியினால் பாதிக்கப்பட்டுள்ள தாய்லாந்தின்

யூ.டி.டி. தலைமை, பாங்கொக் உயரடுக்கின் மீதான கிராமப்புற ஏழைகளின் விரோதப் போக்கைப் பயன்படுத்தி, புதிய தேர்தலை விரும்புவதுடன் அதிகாரத்திற்கு வரவும் விரும்புகின்றனர். அது அவர்களது வணிக ஆதரவாளர்களுக்கும் அரசியல் ஆதரவாளர்களுக்கும் மட்டுமே நன்மையாக அமையும். "ஜனநாயகம்" பற்றி என்ன பேசினாலும், தாக்கீன் பிரதமராக இருந்தபோது செய்த சர்வாதிகார செயல்களினால் இழிவுற்றனர். அபிசிட் மற்றும் ஜனநாயகவாதிகளை பொறுத்தவரை, அவர்கள் இப்பொழுது இராணுவ அதிகாரத்தை சார்ந்திருப்பவர்கள். முன்பு அதை எதிர்த்ததாக இவர்கள் கூறியிருந்தனர். இராணுவமே அதன் கீழ் பிரிவில் உள்ளவர்களிடம் இருந்து உள் அழுத்தங்களை எதிர்கொள்கிறது. கீழ்

வணிகப்போர் மூளும் ஆபத்து அதிகரிக்கின்றது

பீட்டர் சிமன்ட்ஸ்

31 மார்ச் 2010

நாணய விவகாரங்களில் காங்கிரஸிற்கு ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு முறை அமெரிக்க நிதித்துறை அளிக்கும் அறிக்கைக்கையை கொடுப்பதற்கான காலகெடுவான ஏப்ரல் 15 நெருங்கிக் கொண்டிருக்கையில், சீனாவிற்கு எதிரான வணிகப்போர் நடவடிக்கைகளுக்கான கோரிக்கைகள் அதிகரித்து வருகின்றன. சீனாவை "நாணய மதிப்பைத் திரிக்கும்" நாடு என்று அறிவித்து, பதிலடியாக அமெரிக்கா தண்டனைகளை கொடுப்பதற்கு வழிவகுக்கலாமா என்பதுதான் இப்பொழுதுள்ள முக்கியப் பிரச்சினை ஆகும்.

பொருளாதார வல்லுனர் பிரெட் பெர்க்ஸ்டன், வரிபற்றி தீர்மானிக்கும் அமெரிக்க சட்டமன்றத்தின் குழுவில் கடந்த வாரம் பேசுகையில், சீன யுவான் அமெரிக்க டாலருக்கு எதிராக 40 சதவிகிதம் மதிப்பிறக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளது என்றும், இதனால் அமெரிக்காவில் ஏராளமான வேலை இழப்புக்கள் ஏற்படுகின்றன என்றும் மற்றும் வணிகப்பற்றாக்குறை வளர்கிறது என்றும் கூறினார். அவர், ஓபாமா நிர்வாகம் சீனாவை முதலில் ஒரு நாணய மதிப்பை திரிக்கும் நாடாக வகைப்படுத்தி, ஏனைய நாடுகளின் ஆதரவையும் பெற்று, சர்வதேச நாணய நிதியம், உலக வந்தக அமைப்பு ஆகியவற்றின் மூலம் அதன் நாணயத்தை மறுமதிப்பீடு செய்ய அழுத்தம் கொடுக்க வேண்டும் என்றார்.

பெர்க்ஸ்டெனுடைய குடான சொற்களே வணிகப்போர் அழுத்தம் உயர்ந்துள்ளதற்கான அடையாளம் ஆகும். "சமாதானம்" என்ற பெயரில் நாடுகளே தவிர்க்க முடியாமல் போருக்குச் செல்வது போல், சீனாவிற்கு எதிரான அமெரிக்க வணிக அபராதங்களை நியாயப்படுத்தும் வகையில் அவை "பொது காப்புமுறை-எதிர்ப்பை கொண்டவை" என்று பெர்க்ஸ்டென் கூறினார். யுவானை குறைமதிப்பிற்கு உட்படுத்தியிருக்கும் சீனாவின் "அப்பட்டமான பாதுகாப்பு முறைக்கு" எதிரான பிதலிற்ப்பு என்றார். டெக்ஸ்டெனின் "பன்முக அணுகுமுறை", குறிப்பாக ஐரோப்பிய நாடுகளுக்கும் அழைப்புவிட்டிருப்பது, "அதிகபட்ச தாக்கத்தை" வழங்குவதற்கும், வாஷிங்டன் மீது பதிலடியைக் கொடுக்கும் பெய்ஜிங்சின் திறணைக் குறைக்கவும் முற்படுகிறது.

ஆனால் ஐரோப்பாவே அதன் நாணய

நெருக்கடியில் ஆழ்ந்துள்ளது. அதிக கடன்பட்டுள்ள கிரேக்கத்திற்கு உதவிப்பொதி அளிப்பது பற்றி ஐரோப்பிய அரசாங்கங்களுக்கு இடையேயான பூசல்கள் கருத்து வேறுபாடுகளைக் காட்டியுள்ளதுடன், ஐக்கியப்பட்ட நாணயத்தின் எதிர்காலம் பற்றியும் வினா எழுப்பியுள்ளது. இதனால் யூரோவின் மதிப்பில் ஏற்பட்டுள்ள சரிவு ஏற்றுமதியாளர்களுக்கு உதவியுள்ளதால், சீனாவிற்கு எதிரான அமெரிக்க நடவடிக்கைக்கான ஐரோப்பிய ஆதரவு அதிகம் இராது. ஐரோப்பிய ஒன்றிய வணிக ஆணையாளர் கரெல் டி குச்ட், ஃபனான்ஷியல் டைம்ஸிடம் "தற்பொழுது ஐரோப்பாவின் அரசியல் பிரச்சினையில் இதற்கு முக்கியத்துவம் குறைந்துள்ளது," என்றார்.

சீனாவிற்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டிய தேவை உள்ளது என்னும் அமெரிக்க முறையீடானது ஜப்பான், ஆஸ்திரேலியா போன்ற நாடுகளை விருப்பமற்ற நிலைக்கு தள்ளும். அமெரிக்காவுடன் நீண்டகால மூலோபாய உறவுகளைக் கொண்ட பல ஆசிய பசிபிக் நாடுகள், தங்கள் பொருளாதாரத்தை நடத்த சீனாவிற்கு ஏற்றமதிக்களை அதிகம் நம்பியுள்ளன. யுவான் மறுமதிப்பீடு செய்யப்பட வேண்டும் என்னும் வாஷிங்டனுடைய கோரிக்கையில் சேர்வது, பெய்ஜிங்கிடம் இருந்து பொருளாதாரப் பதிலடியை வரவழைக்கக்கூடும். அவ்வாறு செய்யாவிட்டால், அமெரிக்காவுடன் முரண்பட்டுக்கொள்ளும் ஆபத்தையும் ஏற்படுத்தும்.

ஆயினும் கூட வாஷிங்டனில் காப்புலிகள் பற்றிய கூச்சல் குறையாமல் தொடர்கிறது. வேலையின்மை விகிதம் 10 சதவிகிதத்தை எட்டுவதை எதிர்கொள்ளும் ஐனநாயகக் கட்சியினரும் தொழிற் சங்கங்களும், பல தசாப்தங்களுக்கு முறையாக வேலைகள் அழிக்கப்படுவதற்கு தாமே பொறுப்பாளிகள் என்ற உண்மையில் இருந்து கவனத்தைத் திசைதிருப்புவதற்காக, ஒரு பலிகடாவைக் காண விரும்புகின்றனர். கடந்த வாரம் தொழிற்சங்க ஆதரவு கொண்ட பொருளாதார கொள்கை நிறுவனத்தின் அறிக்கை ஒன்று, 2001ல் இருந்து 2.4 மில்லியன் அமெரிக்கத் தொழில்கள் சீனாவிடம் இழக்கப்பட்டுள்ளன என தெரிவித்துள்ளது. இதன் ஆசிரியர் ரோபர்ட் ஸ்காட், சீனா தன் நாணயக்

கொள்கையை மாற்றிக் கொள்ளவில்லை என்றால் சீனப் பொருட்கள் மீது குறைந்தது 25 சதவிகித காப்புலிகளை கமத்த வேண்டும் என்று காங்கிரஸிடம் வேண்டுகோள் விடுத்துள்ளார்.

2005ல் அமெரிக்க அச்சுறுத்தல்களுக்கு உட்பட்ட சீனா, யுவானை டாலருக்கு எதிராக செயல்பட அனுமதித்தது. ஆனால் 2008ல் உலக நிதிய நெருக்கடி வெடித்தபோது தன் நாணயத்தரத்தை பழைய உறுதியான நிலையில் வைத்தது. தான் பொருளாதார, சமூகப் பிரச்சினைகளை எதிர்கொண்டுள்ள நிலையில், யுவானின் மதிப்பை உயர்த்துவதாக இல்லை என்று பெய்ஜிங் பலமுறையும் அறிவித்துள்ளது. கடந்த வாரம் வாஷிங்டனுக்குச் சென்றிருந்த சீனாவின் துணை வணிக மந்திரி ஜோங் ஷான், சீனா வணிக உபாயை கொண்டிருப்பதால், ஒரு நாணயத் திரிப்பு நாடு என்று அமெரிக்கா முடிவிற்கு வருவது தவறு என்று கூறி, "சீன அரசாங்கம் வெளிநாட்டு அழுத்தத்திற்கு இணங்கிவிடாது" என்று எச்சரித்தார்.

சீன ஏற்றுமதிகள் உலக நிதிய முறையினால் கடுமையாக பாதிக்கப்பட்டன. இதனால் குறைந்தது 20 மில்லியன் வேலைகள் இழக்கப்பட்டுள்ளதுடன், சமூக அழுத்தங்கள் தீவிரமாகியுள்ளன. யுவானை மறுமதிப்பீடு செய்வது சீனாவில் புதிய வங்குரோத்து அலையையும், வேலை இழப்புக்கள் அலையையும் ஏற்படுத்தும். சிட்னி மோர்னிங் ஹெரால்ட் பத்திரிகையில் எழுதிய கட்டுரை ஒன்றில், பெய்ஜிங் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் வென் காங், சீனா மீதான வாஷிங்டனின் சமீபத்திய புதிய சுற்றுத் தாக்குதலைப் பற்றி சாடியுள்ளார்; மறுமதிப்பீடு செய்யப்படும் யுவான் அமெரிக்காவில் இன்னும் விலை உயர்வுக்கும், வட்டி விகித அதிகரிப்புக்குமே வழிவகுக்கும் என்று கட்டிக்காட்டியுள்ளார். இதனால் அமெரிக்காவில் புதிய வேலைகளும் தோற்றுவிக்கப்படாது. மாறாக இந்தியா, வியட்நாம் போன்ற குறைவூதிய தொழிலாளர் தொகுப்பு இருக்கும் நாடுகளுக்கு உற்பத்தி மாறும் என்றார்.

நாணய மாற்று விகிதங்கள் அமெரிக்காவிற்கும், சீனாவிற்கும் இடையே உள்ள பரந்த அழுத்தங்களின் ஒரு பகுதிதான். ஆண்டுத் துவக்கத்தில் இருந்தே, குறிப்பிடத்தக்க வகையில் ஆக்கிரமிப்பு நிலைப்பாட்டைக் கொண்ட ஓபாமா நிர்வாகம், அதை தாள்வானுக்கான

அமெரிக்க ஆபுத விற்பனை மற்றும் தலாய் லாமாவுடனான ஒபாமாவின் சந்திப்பு போன்றவற்றின் மூலம் அடையாளம் காட்டியது. சீன டயர்கள் மற்றும் எஃகு குழாய்கள் மீது ஏற்கனவே அமெரிக்கக் காப்புவரிகள் கமத்தப்பட்டுள்ளன. வாஷிங்டன், சீனாவிற்கு எரிபொருள் வழங்கும் பிரதான நாடான ஈரானுக்கு எதிரான ஐ.நா.வின் புதிய பொருளாதாரத் தடைகளுக்கு ஆதரவு கொடுக்குமாறு பெய்ஜிங்கிற்கு அழுத்தம் கொடுத்தள்ளது. மேலும் சீனாவை இணையத்தள தணிக்கை பற்றி விமர்சிக்கின்றது. அமெரிக்க பெருநிறுவனமான கூகிள் தன்னுடைய சீன செயல்களில் இருந்து விலகிக் கொள்ள இருக்கிறது.

சில வர்ணனையாளர்கள் இப்பொழுது சீனா கூடுதல் உறுதிப்பாட்டைக் கொண்டுள்ளது என்று கூறுகின்றனர். கடந்த வார இறுதியில் ஃபைனான்ஷியல் டைம்ஸில் யூரேசியாக் குழுவின் பகுப்பாய்வாளர் இயான் பிரேமர் எழுதுகையில், சீனாவுக்கும் அமெரிக்காவுக்கும் இடையிலான பொருளாதார இடைத்தொடர்புடன் சம்பந்தப்பட்ட "ஒரு புதிய மோதல் வெளிப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது, இது பனிப்போரைவிடக் கூடுதான ஆபத்தைக் கொண்டிருக்கும்" என்று எச்சரித்துள்ளார். "சீனா ஆசியாவில் தன்னுடைய செல்வாக்கை விரிவாக்கும் விளைவுகளைக் கொண்டுள்ளதுடன், நொலைதூரங்களில் இருக்கும் பகுதிகளில் வணிகம் நடத்தும் அதன் திட்டம் அதன் இராணுவத் திட்டங்களுக்குப் புதிய உத்வேகத்தைக்

கொடுத்துள்ளன... அதிகார சமநிலையிலான பரந்த மாற்றமானது வட கொரியா, பர்மா மற்றும் சூடான் மீதான அமெரிக்க அழுத்தத்திற்கு எதிரான எதிர்ப்பை அதிகரிக்கச் செய்ய சீனப்பருந்துகளைத் தூண்டும்."

ஆனால் மோர்கள் ஸ்டான்லி வங்கியின் ஆசிய இயக்குனர் ஸ்ரொபான் ரோஷ், பைனான்சியல் டைம்ஸில் திங்களன்று கருத்துத் தெரிவிக்கையில், அமெரிக்காவின் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளுக்கு சீனா பொறுப்பு இல்லை என்று அறிவித்துள்ளார். "வாஷிங்டன் சீனாவை பலிகடாவாக ஆக்குவது உலகத்தை சறுக்கிவிடும் சரிவின் விளிம்பில் நிறுத்தக்கூடும். மோசமான பொருளாதாரத்தை தளமாசக் கொண்டு அரசியல் மறுப்பை வெளிப்படுத்துவது இது முதல் தடவை அல்ல. ஆனால் அத்தகைய பெரும் தவறு—வணிகப்பிளவுகள், காப்புவாரி போன்றவை— 2008-09 நெருக்கடியை ஒரு குழந்தை விளையாட்டுப் போல் செய்துவிடும்." என்று எச்சரித்தார்.

மோசமாகும் உலகப் பொருளாதார நெருக்கடி அமெரிக்காவின் மேலாதிக்க வீழ்ச்சியை அடிக்கோடிட்டுக்காட்டுவதுடன் சீனாவின் பொருளாதார ஏற்றத்தையும் அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. மூலப்பொருட்கள் மற்றும் சந்தைகளுக்கான பெய்ஜிங்கின் தேல்கள், பழைய ஸ்தாபித சக்திகளுடன் போதலுக்கு வழிவகுக்கின்றது. 1930களுக்கு சமாந்தரமான நிலைமையும் போர் ஆபத்து அதிகரிப்பதும் தெளிவாகத்தெரிகின்றன.

கடந்த வாரம் மன்ற வரிகள் பற்றி தீர்மானிக்கும் குழுவில் சாட்சியம் அளித்த

நீல் போக்குஸன், சீனா "ஒரு நாணயத்தைத் திரிக்கும் நாடு" என்று அறிவிப்பதற்கு ஆதரவு கொடுத்தார். ஆனால் ஒருதலைப்பட்சமாக கடுமையான பதிலடி கொடுப்பது குறித்தும் எச்சரிக்கை செய்தார். "பெருமந்த நிலையின் முக்கியமான படிப்பினைகளில் ஒன்று, காப்புவாரி நடவடிக்கை ஆகும். இதில் போட்டியிட்டு நாணய மதிப்பிற்கும் செய்யப்பட்டன. இவை 1930களில் உலகப்பொருளாதாரத்தை மோசமடையவே செய்தன. இரண்டாவது வரலாற்றுப் படிப்பினை, நாணயங்கள் மற்றும் வணிகம் சம்பந்தப்பட்ட முரண்பாடுகள் பொதுவில் இன்னொரு விதமான மோதல்களுக்கான முன்னோடியே" என்று அவர் எச்சரித்தார்.

இவ்வாறு வணிக, நாணய போர்கள், இராணுவவாதம், புதிய காலனித்துவப் போர்கள் மற்றும் பரந்த உலகந்தழுவிய கொந்தளிப்பையும் நோக்கி இழுப்பட்டுச் செல்வது, காலம் கடந்துவிட்ட முதலாளித்துவ முறையின் தீர்க்கப்படாத அடிப்படை முரண்பாட்டின் தவிர்க்க முடியாத விளைவாகும். யூகோள பொருளாதாரத்துக்கும் உலகம் தேசிய அரசுகளாக பிரிக்கப்பட்டிருப்பதற்கும் இடையிலான முரண்பாடுகளே முதலாளித்துவத்தின் அடிப்படை முரண்பாடுகளாகும். இதற்கான ஒரே மாற்றீடு உலகை சர்வதேசத் தொழிலாளர் வர்க்கம் சோசலிச ரீதியில் மறு ஒழுங்கு செய்வதுதான். இதன் மூலம் உலகின் பரந்த இருப்புக்களை ஒரு சில செல்வந்தர்களின் தனி இலாபங்களுக்காக அன்றி, அவசாயமான சமூகத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யத் திரட்டிக்கொள்ளமுடியும்.

சீனாவில் சமூகத் துருவப்படுத்தல் அதிகரிக்கின்றது

ஜீன் ஷெளஸ்
7 ஏப்பிரல் 2010

மி ஆ அதிக விலையில் சர்வதேச ஆடம்பரப் பொருட்களை விற்கும் சீனாவின் விற்பனை நிலையங்கள் 2009ம் ஆண்டு 9.4 பில்லியன் அமெரிக்க டொலருக்கு வியாபாரம் செய்தன.

ஒவ்வொரு ஆடம்பரக் கார் மாதிரிக்கான விற்பனை முகவர்களை எல்லா முக்கிய நகரங்களிலும் காணலாம். சீனா இப்பொழுது உலகின் ஆடம்பரப் பொருட்களில் 27.5 சதவிகிதத்தை நுகர்கிறது. இது அமெரிக்காவை விட அதிகமானதாகவும் ஐப்பாணுக்கு அடுத்த நிலையிலும் உள்ளது உலக ஆடம்பரபொருள்

சங்கத்தின் ஆண்டறிக்கை கூறுகிறது.

பெய்ஜிங் நகரின் ஹைடியன் மாவட்டத்தின் பேரரசு கோடை யாளிகை மற்றும் பூங்காவிற்கு அருகில் உள்ள நகரின் மிகவும் ஆடம்பரமான வீட்டு அபிவிருத்தி திட்டத்தில் வீடுகள் விற்கப்படுகின்றன. ஒவ்வொரு வீட்டுக்கும் தனித்தனி நீச்சல் குளம், குளியல் தடாகம், தோட்டம் மற்றும் நிலத்தடி கார் நிறுத்துமிடத்தை கொண்டுள்ளன. வீடு ஒன்று 7 பில்லியன் டொலருக்கு விற்கப்படுகின்றது.

சீனாவில் செல்வந்தர்களின் வளர்ச்சி அதிகமாகியுள்ளது. சீனாவில் முதல் செல்வந்தர்கள் பட்டியலை போர்பஸ் நிறுவனம் 1999ல் இருந்து தயாரிக்க

தொடங்கிய போது, 50 உயர் இடங்களுள் வருவதற்கு 6 பில்லியன் டொலர் போதுமானதாக இருந்தது. 10 ஆண்டுகள் கழித்து 2009ல் இந்த சொத்து மதிப்பு 1.3 பில்லியன் டொலர் ஆகிவிட்டது.

1978ல் சந்தைச் சீர்திருத்தங்களுக்கு சீனா மாறியதற்கு தீவிர அரச நடவடிக்கை, அடக்குமுறை, வன்முறை ஆகியவை தேவைப்பட்டன. அதைத் தொடர்ந்து பெரும் ஊழல், சுரண்டுவதற்கு குழுக்களை அமைத்துக் கொள்வது, இலஞ்சம் கொடுப்பது, மிரட்டுவது ஆகியவை பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இது பற்றி சீனாவின் செய்தி ஊடகத்தில் அன்றாடம் அறிந்து கொள்ள முடியும். இதில் ஒரு சிறிய

சலுகை பெற்ற அடுக்கு, பெரும்பாலான பொதுமக்களின் இழப்பில் இருந்து பிரமாண்டமான சொத்துக்களை கரண்டி நிலைபெற்றுள்ளது. சொத்துச் சமத்துவமின்மையை அளக்கும் கிளி கோஃபிசியன்ட் அமைப்பு (Gini Coefficient) கடந்த 30 ஆண்டுகளில் சொத்துச் சமத்துவமின்மை 0.46 என வளர்ந்து விட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. வெறும் 10 சதவிகித நகர்ப்புற குடும்பங்கள் மொத்த நகர்ப்புறச் செல்வத்தின் 45 வீதத்தை கொண்டுள்ளன.

ஆண்டுக்கு சராசரி 9 சதவிகிதம் என்ற சீனப் பொருளாதார வளர்ச்சியில் இருந்து நலன்களைப் பெறுவதற்கு முற்றிலும் மாறாக, தொழிலாளர்கள் 1995ல் யொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 51.4 சதவிகிதமாக இருந்த தங்கள் வருமானம், 2008ல் 39.7 சதவிகிதம் வரை சரிந்துவிட்டதை கண்டுள்ளனர். கிராமப்புறத்தில் இருந்து அரசாங்க நிறுவனங்களில் வேலைகளை நாடி நகரங்களுக்கு 167 மில்லியனுக்கும் அதிகமானவர்கள் குடி பெயர்ந்துள்ள நிலையில், டிடிமொத்த நகர்ப்புற ஐனத்தொகையில் இவர்கள் நான்கில் ஒரு பகுதியினர் டிடி தொழிலாளர்கள் ஏராளமாக பணி நீக்கம் செய்யப்பட்டுள்ளனர். அல்லது மிகக் குறைந்த ஊதியங்கள், அதிக நேர வேலை, கடுமையான வேலை நிலைமைகள் ஆகியவற்றை ஏற்றுக்கொள்ளும் கட்டாயத்துக்கு தள்ளப்பட்டுள்ளனர்.

பெய்ஜிங் மோர்னிங் போஸ்ட் கூறுவதன் படி, நிலங்களின் விலை கடந்த ஆண்டு மட்டும் 30 சதவிகிதம் உயர்ந்துள்ள

நிலையில், மில்லியன் கணக்கான மக்களுக்கு ஒரு கௌரவமான வீடு வாங்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. பெய்ஜிங்கின் மிக விலையுயர்ந்த வீடுகள் மற்றும் பெருமதிப்பிற்கு உரிய பல்கலைக்கழகங்கள், அறிவியல் பூங்காக்கள் பகுதியில் இருந்து கூப்பிடு தூரத்தில் ஏராளமான ஒற்றை அறை வீடுகள், மரத்தினாலான சேசிகள், குடியிருப்புக்கள் அமைந்துள்ளன. அங்கு இருக்கும் மற்ற கட்டிடங்களுடன் இவையும் வளர்ந்துள்ளன. ஒரு பொது சாக்கடை உள்ளது, குளியலறை கிடையாது. இங்கு வசிக்கும் மக்கள் அப்பகுதியில் இருக்கும் பொதுக் கழிப்பறைகளைத்தான் பயன்படுத்த வேண்டும். சீனாவின் நகரங்களில் இது வாடிக்கையான காட்சி ஆகும். குப்பைகள், இடர்பாடுகள் நிறைந்த குறுகிய சந்துகள் ஒரு மழை பெய்தால் சகதியும் சேறும் நிறைந்து காணப்படும்.

கட்டுமான இடங்களில் வேலை செய்யும் குடிபெயர்ந்த தொழிலாளர்களின் நிலைமைகள், நகரங்களில் ஆலைகளிலும், பணித்துறையிலும் உள்ளவர்களின் நிலைமையை காட்டிலும் இன்னும் மோசமாக உள்ளது. நகரத்தில் வசிப்பவர்கள் பெறும் ஊதியங்களைவிட மிகக் குறைவான ஊதியங்களைப் பெறும் இவர்களுக்கும் இவர்கள் குடும்பத்தினருக்கும் கௌரவமான கல்வி மற்றும் சுகாதாரப் பாதுகாப்பு வாய்ப்புக்கள் இல்லை. அநீதகமானவர்கள் மிக இழிந்த வீட்டு நிலைமையில், பரிதாபமாக வாழ்கின்றனர். கடந்த வாரம் டொங்குவானில் உள்ள ஃபொக்ஸ்கொன் ஆலையில் இந்த ஆண்டு நடந்த மூன்றாவது தற்கொலை பற்றி

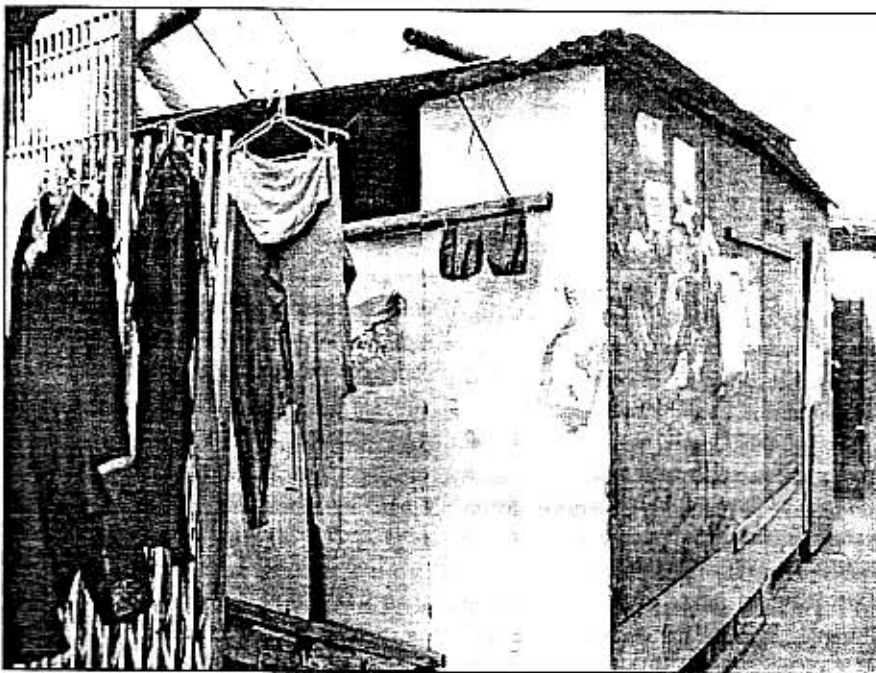
சைனா டெயிலி பத்திரிகை செய்தி வெளியிட்டுள்ளது.

1999ல் தொடங்கிய சீனாவின் பல்கலைக்கழகங்களின் விரைவான விரிவாக்கத்தின் விளைவாக டிடிபொழுது அவை 20 மில்லியன் மாணவர்களைப் பட்டப்படிப்பிற்காகச் சேர்கின்றன டிடி கிட்டத்தட்ட 3 மில்லியன் பட்டதாரிகள் வேலை கிடைக்காமல் உள்ளனர் அல்லது குறைந்த தகுதி வேலையில் உள்ளனர். அவர்களுடைய நிலைமையைச் சித்திரிக்கும் "எறும்புகள் கூட்டம்" என்ற நூலில் கூறப்பட்டுள்ளவிதத்தில், அவர்கள் இழிந்த வீடுகள், தற்காலிகமாக தயாரிக்கப்பட்ட உலோக உறைவிடங்களில் வசிக்கும் கட்டாயத்திற்கு தள்ளப்பட்டுள்ளனர். அவை பல அறைகளாக பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. மாதம் ஒன்றிற்கு அமெரிக்க 65 டொலர் வாடகை கொடுக்க வேண்டும். ஒரு நல்ல வேலைக்கு முதல் படியாக இருக்கும் என்ற வீணான நம்பிக்கையில் அவர்கள் குறைந்த ஊதிய பயிற்சி வேலைகளில் சேருகின்றனர்.

புதிய பணக்காரர்கள் மற்றும் தொழிலாளர்களுக்கும் இடையே உள்ள இடைவெளியைத் தவிர, முக்கியமாக கிழக்கு கடலோர மாநிலங்களில் உள்ள சீன மக்களில் 46.2 சதவிகிதமாக உள்ள 622 மில்லியன் நகர்ப்புறத் தொழிலாளர்களுக்கும் மேற்கு மற்றும் மத்திய மாநிலங்களில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கும் இடையேயும் பரந்த, பெருகும் இடைவெளி உள்ளது.

தேசியப் புள்ளிவிவர அலுவலகக் கூற்றின்படி, சீனாவின் நகர்ப்புற மற்றும் கிராமப்புற மக்களுக்கு இடையே வருமான இடைவெளி 2008ல் ஆண்டுக்கு 11,020 யுவானில் (1,621 டொலர்) இருந்து 2009ல் 12,022 யுவானாக (1768 டொலர்) பெருகிவிட்டது. ஒரு நபரின் செலவழிக்கக்கூடிய சராசரி ஆண்டு வருமானம், நகர்ப்புற வீடுகளில் 2009ல் ஆண்டில் 17,175 யுவானாக (2,526 டொலர்) உள்ள அதே வேளை, கிராமப்புற வீடுகளில் இப்பிரிவின் தொகை 5,153 யுவான் (757 டொலர்) மட்டுமே. பல கிராமப்புறக் குடும்பங்களில் கிடைக்கும் ஒரே வருமானம் நகரத்திற்கு சென்றுள்ள குடும்ப உறவினர்கள் அனுப்பும் பணம் ஒன்றுதான். அதுவே அவர்களை முழு வறுமையில் இருந்து அவற்றைக் காப்பாற்றுகின்றன.

தொலைதூரக் கிராமப் பகுதிகளில், குறிப்பாக தென் மேற்கில், மக்களுக்குத் தூய குடிநீர், கல்வி, சுகாதாரப் பாதுகாப்பு ஆகியவை கிடைப்பதில்லை. இதனால், கிராமப்புற குழந்தைகள் நகரத்தில் உள்ள குழந்தைகளைவிட 3 முதல் 6 மடங்கு அதிகமாக, ஐந்து வயதிற்கு முன்னரே இறந்துவிடும் நிலை ஏற்பட்டுள்ளது என்று

ஒரு சேரிப்பகுதி வீடு (ஹைடியன்)

வன்சட் மருத்துவ சஞ்சிகை கூறுகிறது.

சாலைகள் இல்லாத நிலையும் சந்தைகளுக்கு உபரி உற்பத்திப் பொருட்களை அனுப்ப முடியாத நிலையை ஏற்படுத்தியுள்ளது. எப்படியும் நிலங்கள் மிகச் சிறியதாக, ஏக்கரில் மூன்றில் ஒரு பங்களவு இருப்பதனால், அதிக கையிருப்பு இல்லை.

சீனாவின் மேற்கு மலைப்பகுதிகளுக்கு ஆருகே உள்ள மத்திய மாநிலங்களின் எல்லை பகுதிகளில், அதிக இனவழிச் சிறுபான்மையினர் நிறைந்துள்ள மாநிலங்கள் குறிப்பிடத்தக்க வகையில் மோசமாக பாதிப்புக்குள்ளாகி அங்கு வறுமை தலைவிரிந்தாடுகிறது.

சீனாவின் 800 மில்லியனுக்கும் மேற்பட்ட கிராமப்புற ஜனத்தொகையில் 4.2 இரண்டு வீதமான 40 மில்லியன் மக்கள், ஆண்டு தனிநபர் வருமானம் 175 டொலர்களுடன் பெரும் வருமையில் வாழ்கின்றனர். தென் மேற்கு மாநிலங்களில் உள்ள வறட்சி நிலைமை இன்னும் பல மில்லியன் மக்களை வறுமையில் தள்ளியுள்ளது. இதற்குக் காரணம் மழையின்மையினால் அறுவடைக்கு இடமில்லாமலும், விதைகளை விதைக்க வகையில்லாமலும் போனதுதான்.

ஒரு சமீபத்திய கண்காணிப்பில் வினாகேட்கப்பட்டவர்களில், 72 சதவிகிதத்தினர் சொத்துப் பகிர்வு நியாயமற்ற முறையில் உள்ளது என நம்பியதாகவும், 60 சதவிகிதத்தினர் மிக முக்கியமான பிரச்சினை தொழிலாளர்களின் மிகக் குறைவான வருமானம் என்று கூறியதாகவும் அறிவித்துள்ளது.

இத்தகைய துருவப்படுத்தல் நிலைமையினால் சமூக அழுத்தங்களும் மோதல்களும் பெருகிவிட்டன. கடந்த வாரம் உள்ளூராட்சி அதிகாரிகளுக்கும் சீன வடமேற்கு மாநில யுன்னின் தலைநகரான குன்மிங்கில் வசிக்கும் நூற்றுக்கணக்கான மக்களுக்கும் இடையே ஏற்பட்ட மோதலில் டஜன் கணக்கானவர்கள் காயமுற்றனர், 10 வாகனங்கள் சேதமுற்றன. தெருக்களில் உரிமை இல்லாத விற்பனைாளர்களை அகற்றுவதற்கும் மற்றும் செல்வந்தர்களும் பொது அதிகாரிகளும் நலன்களுக்காக முன்னெடுக்கப்படும் அபிவிருத்தித் திட்டங்களுக்காக வீடுகளை இடிக்கவும் பொறுப்பேற்றுள்ள சென்சுவன் அமைப்பின் அதிகாரிகள், உரிமம் இல்லாமல் பொருட்களை விற்க வந்திருந்த தெரு வியாபாரிகளுக்கு அபராதம் விதிக்க முற்பட்டபோது இந்த மோதல் வெடித்தது. சென்சுவன் குண்டர் முறைக்கு மறு பெயராக உள்ள நிலையில், ஒரு தெரு விற்பனைாளர் கொல்லப்பட்டார் என்னும் வதந்தி பரவியதால் ஒரு கலகம் ஏற்பட்டது. ஒழுங்கை யீட்பதற்கு

பெய்ஜிங்கில் குடிபெயர்ந்துள்ள கட்டுமானத் தொழிலாளர்கள்

அறு மணி நேரம் ஆயிற்று. இந்தக் கலகம் உள்ளூராட்சிக்கு எதிரான மக்கள் எதிர்ப்பின் அடையாளமாகும். இது "எந்த நேரமும் ஒரு வெடிக்குண்டு" போல் வெடிக்கலாம் என்று ஒரு செய்தித்தாள் கூறியுள்ளது.

வதந்தி உண்மையல்ல என்று தெரியவந்தாலும், சென்சுவனின் மிகுந்த தாக்குதலில் ஏராளமான மக்கள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர் என்ற நிலையுள்ளது. ஒரு சில நாட்களுக்கு முன்னர், ஒரு புதிய நெடுஞ்சாலை அமைப்புக்காக பன்றிப் பண்ணை ஒன்றை கட்டாயமாக இடித்து அகற்றியதை எதிர்த்து ஒரு விவசாயியும் அவரது தகப்பனாரும் நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டபோது, பதிஷையில் விவசாயி இறந்து போனதோடு அவரது தகப்பனார் காயமுற்றார். 15 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பண்ணையை அமைக்க விவசாயி செலவழித்த பணத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கிற்கு மேல் உள்ளூராட்சி கொடுக்க மறுத்ததால் அவர்கள் அழிவை மட்டுமே எதிர்கொண்டிருந்தனர். விவசாயிகள் தங்களை வீட்டிற்குள்ளேயே பூட்டிக் கொண்டு 100க்கும் மேற்பட்ட சென்சுவன் அதிகாரிகள் வீட்டை இடிக்க வந்துபோது பெட்ரோலைத் தரையில் கொட்டித் தைத்தனர். தகர்க்க வந்த குழு இருவரையும் அகற்றுவதற்கு மாறாக, புல்டோசரை வீட்டிற்குள் செலுத்தி, வீட்டைத் தகர்த்தனர். இதற்கு முன்னர் சென்சுவனில் கடந்த நவம்பர் மாதம் இதே போல் ஒரு சம்பவம் நடந்துள்ளது. சைனா டைம்ஸில் ஒரு கட்டுரையாளர், அதிகாரிகளின் அலட்சியப் போக்கை

கண்டித்துள்ளது. "உயிர் ஒரு போப் பொருள் என்ற வகையில், அவர்களது கண்களின் எதிரில் அதற்கு பெறுமதி கிடையாது என்பதை காட்டுவதில் அவர்கள் உறுதியுடன் இருந்ததாகத் தெரிந்தது," என அவர் எழுதினார்.

சீனாவில் பல பகுதிகள் ஒரு பெரிய கட்டுமானப் பகுதியை ஒத்திருக்கும் நிலையில், முதலீட்டாளர்கள் மற்றும் ஊழல் மிகுந்த பொது அதிகாரிகளுடைய நலன்களுக்காக செயல்படுத்தப்படும் வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்காக, கட்டாயமாக வேறு இடத்தில் சென்று குடியேற நிர்ப்பந்திப்பதால் ஏற்பட்டுள்ள அச்சம் பரந்து காணப்படுகிறது. சில குடியிருப்பாளர்கள் கடந்த 20 ஆண்டுகளில் பலமுறை வேறு இடங்களுக்கு குடிபெயரும் கட்டாயத்திற்குள் தள்ளப்பட்டனர். ரியல் எஸ்டேட் நிறுவனங்கள் கைக்கலிகளைப் பயன்படுத்தி மக்களை வேறு இடங்களுக்கு கட்டாயமாக செல்ல வைக்கின்றனர். அதற்காக அவர்களுடைய மின்சாரம், குடிநீர் துண்டிக்கப்படுவதுடன் வீடுகளும் இடிக்கப்படுகின்றன.

கலகங்கள் மற்றும் வெகுஜன எதிர்ப்பு நடவடிக்கையின் உண்மை எண்ணிக்கையை மூடிமறைத்து காட்டும் உத்தியோகபூர்வ எண்ணிக்கை, 1995ல் வெகுஜன எதிர்ப்புச் சம்பவங்கள் 10,000 மட்டுமே இடம்பெற்றன என்றும் 2005ம் ஆண்டில் 87,000 சம்பவங்கள் வரை உயர்ந்துவிட்டதைக் காட்டுகின்றன. சமீபத்திய ஆண்டுகளில், வெங்கள் மற்றும் லொங்னன்ஸில் நடந்தவை அதிக பிரசித்தி

பெற்ற உதாரணங்களாகும்.

2008 ஜூலை மாதம், ஆயிரக்கணக்கான மக்கள் குய்ஸு மாநிலத்தின் வென்கான் பகுதியில் ஒரு சிறுவயது மாணவியின் இறப்பு பற்றி உத்தியோகப்பூர்வமாக தெரிவிக்கப்பட்ட காரணத்தை அவளது பெற்றோர்கள் மறுத்ததற்குப் பிறகு, கலகத்தில் ஈடுபட்டனர். நவம்பர் 2008ல் குய்ஸு மாநிலத்தின் லோங்னன் பகுதியில் 30 பேர் உள்ளூராட்சி அலுவலகத்திற்கு வீடுகள், நிலம், பொருளாதாரப் பிரச்சினை பற்றி புகார் கூறச் சென்றிருந்தனர். குறுகிய காலத்தில் அலுவலகத்தில் எதிர்ப்புத் தெரிவிக்க 2,000 பேர் கூடிய நிலையில் நிலைமை வெடித்தது.

சிறு வணிகர்களை ஏமாற்றும் நிகழ்வுகளுக்கு எதிராகவும் எதிர்ப்புக்கள் தோன்றியுள்ளன. கடந்த வாரம் பெய்ஜிங்கில் சயோயங்கில் ஒரு பல்பொருள் அங்காடியின் நூற்றுக்கணக்கான வாடகைக்காரர்கள் நிர்வாகம் அவர்கள் முன் கூட்டியே கொடுத்திருந்த வாடகையைத் திருப்பிக் கொடுக்க மறுத்ததற்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்து

தெருக்களுக்கு வந்து ஆர்ப்பரித்தனர். அங்காடி திறந்து மூன்று மாதங்களுக்குள் மூடப்பட்டுவிட்டது. பண்பாக்கி சராசரியாக 100,000 யுவான் (14,286 டொலர்) என தெரிவிக்கப்பட்டது.

பெரும் திகைப்பில் உள்ள குடிபெயர்ந்துள்ள தொழிலாளர்கள் கொடிய முதலாளிகள் ஊதியங்களைக் கொடுக்க மறுப்பதற்கு எதிராக தெருக்களுக்கு வந்து ஆர்ப்பாட்டம் செய்தனர். அநேகமாக மாதக் கணக்கில் சம்பளப் பாக்கி இருந்தது.

2008ல் சிச்சுவான் மாநில நிலநடுக்கத்தின் போது முறையாகக் கட்டப்படாத பள்ளிகள் சரிந்ததால் இறந்துவிட்ட குழந்தைகளின் பெற்றோர்கள் எதிர்ப்பு நடவடிக்கையில் ஈடுபடுவதைத் தவிர்க்கும் வகையில், இரு செயலாளர்கள் சிறையில் அடைக்கப்பட்டனர். உத்தியோகபூர்வ ஊழல், வணிகக் குழுடன் கூட்டுறவு, இடைவிடாமல் மூடிமறைத்தல் ஆகியவற்றை எதிர்ப்பும் சீற்றங்கள் ஆர்ப்பாட்டங்களாக வருகின்றன. உதாரணமாக, ஷாங்சி மாநிலத்தில் பல

குழந்தைகளைக் கொன்று, பலரை நோய்க்கு உட்படுத்திய ஹெபடைடீஸ் தடுப்பூசி ஊழலுக்கு எதிராக அதிகாரிகள் நடவடிக்கை எடுக்காததால் கலகம் ஏற்பட்டது. ஒரு தனியார் நிறுவனம் தக்க குளிர்சாதன வசதி இல்லாமல் தடுப்பூசி மருந்துகளை சேகரித்து விற்று வந்ததால் அந்த இறப்புகள் ஏற்பட்டன.

தேசிய மக்கள் காங்கிரஸிற்கு கடந்த மாதம் வென் ஜியாபோ முன்வைத்த ஆறிக்கையின் பின்னால், இன்னும் மோசமான நிலை வரவுள்ளது என்ற அச்சம் ஏற்பட்டுள்ளது. ஜனரஞ்சக வாய்சவாடல் மற்றும் சமூக நீதியை அது வலியுறுத்தியிருந்ததால் அந்த அறிக்கை கவணிக்கப்பட வேண்டியதாகும். ஆனால், "பொது பாதுகாப்புக்கான" செலவை அதிகரிக்கக் கூடியவாறு, வருமானத்தை நியாயமான முறையில் மறுபங்கீடு செய்யும் பிரதான திட்டங்கள் எதுவும் இன்றி, சமூக செலவிலான வளர்ச்சி வீதம் பாதிக்கக் குறைக்கப்படும் என்ற அறிவித்தல் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

பாகிஸ்தான் விமானத் தாக்குதலில் எழுபதுக்கும் அதிகமான பொதுமக்கள் கொல்லப்பட்டனர்

W.A. கனில்
22 ஏப்பிரல் 2010

பாகிஸ்தான் - ஆப்கானிஸ்தான் எல்லைக்கு அருகில் ஒரு கிராமத்தின் மீது அண்மையில் நடத்திய விமானத் தாக்குதலில் 70க்கும் மேற்பட்ட பொது மக்கள் கொல்லப்பட்டது சம்பந்தமாக வெகுஜனங்கள் மத்தியில் நிலவும் சீற்றத்தை தனிக்கும் ஒரு முயற்சியாக, கடந்த சனிக்கிழமை பாகிஸ்தானின் இராணுவத் தளபதி ஜெனரல் அஃபுஃபக் பெர்வஸ் சயானி பகிரங்கமாக வருத்தம் தெரிவிக்கத் தள்ளப்பட்டார். அயல் நாடான ஆப்கானிஸ்தானில் அமெரிக்கத் தலைமையிலான ஆக்கிரமிப்பை எதிர்த்துப் போராடும் இஸ்லாமிய போராளிகளை நகக்குவதற்காக வாஷிங்டனின் சார்பில் பாகிஸ்தான் முன்னெடுத்துக்கொண்டிருக்கும் யுத்தத்தின் ஒரு பாகமே இந்த விமானத் தாக்குதலாகும்.

பாகிஸ்தானின் கூட்டாக தீவிரப்படைப் பழங்குடி பிரதேசத்தின் (FATA) பகுதியான கைபர் ஏஜன்சியின் தொலை தூர டைரா பள்ளத்தாக்கில் உள்ள பல கிராமங்கள் மீது ஏப்பிரல் 10 அன்று

இந்தத் தாக்குதல் நடத்தப்பட்டது. பெண்கள், சிறுவர்கள் மற்றும் முதியவர்கள் உட்பட குகிகெல் பழங்குடியினரே இதில் உயிரிழந்தவர்களும் காயமடைந்தவர்களும் ஆவர். பாகிஸ்தான் இராணுவம் 2003ல் பரந்தகன்ற பிரதேசங்கள் மீது தனது தாக்குதல் நடவடிக்கைகளை தொடங்கியதில் இருந்து இடம்பெற்ற சம்பவங்களில் ஆகவும் மோசமானது இதுவே.

இராணுவம் ஆரம்பத்தில் 42 தலிபான் போராளிகள் இந்த விமானத் தாக்குதலில் கொல்லப்பட்டதாக வலியுறுத்தியதோடு டைரா பள்ளத்தாக்கானது லக்ஷர்-ஈ-இஸ்லாம் என்ற இஸ்லாமிய குழுவின "கோட்டை" என்றும் தலிபான் மற்றும் அல் கைடா போராளிகளின் "மையம்" என்றும் கூறிக்கொண்டது. ஆயினும், குண்டுத் தாக்குதலில் பொதுமக்கள் கொல்லப் பட்டுள்ளதாகவும் அந்த கிராமம் தலிபான்களை ஆதரிக்கவில்லை என்றும் உள்நூர்வாசிகள் வலியுறுத்தினர்.

"கொல்லப்பட்ட அனைவரும் பொது மக்களே, அவர்கள் நூறு வீதம் அப்பாவிகள்," என்று ஒரு உள்நூர் பழங்குடித் தலைவரான இக்ரமுல்லா ஜான்

குகிகெல் ஊடகங்களுக்குத் தெரிவித்தார். "குகிகெல் மக்கள் அரசாங்கத்துடன் உள்ளனர். நாங்கள் தலிபான்களுடன் அல்லது வேறு அடிப்படையான குழுக்களுடன் இணையவில்லை. நாங்கள் நாட்டில் சமாதானத்தை விரும்பும் சாதாரண மக்கள்," என அவர் கூறினார்.

நியூ யோர்க் டைம்ஸ் பத்திரிகையின்படி, உள்நூர் கைபர் நிர்வாகம் அனுதாபம் தெரிவித்ததோடு பாதிக்கப்பட்டவர்களின் குடும்பங்களுக்கு நட்ட ஈடும் வழங்கியது. பேஷாவரில் ஹயாடாபாத் மருத்துவ கட்டிடத்தில் சிகிச்சை பெற்று வருபவர்கள், ஒரு வீட்டின் மீது விமானமொன்று குண்டுகளை வீசியதாகவும், பின்னர் கிராமத்தவர்கள் உயிரிழந்தவர்களையும் காயமடைந்தவர்களையும் காப்பாற்றுவதற்குப் போராடியபோது ஒரு வியானம் இன்னுமொரு குண்டை வீசியதாகவும் தெரிவித்தனர். "இரண்டாவது குண்டிலேயே அதிகம் அழிவு ஏற்பட்டது" என கஷ்முலு கான் அஃபீரிடி தெரிவித்தார். இந்தத் தாக்குதலில் அவர் 11 உறவினர்களை இழந்துள்ளார்.

கைபர் ஏஜன்சி பகுதி, அரை மில்லியனுக்கும் மேற்பட்ட ஜனத்தொகையை

கொண்டுள்ளது. ஏனைய FATA பிரதேசங்களைப் போல், இந்தப் பகுதியும் ஆட்சியில் இருந்த பாகிஸ்தான் அரசாங்கங்களால் ஆட்சியம் செய்யப்பட்டுள்ளது. அங்கு வீதிகள், சுகாதார பராமரிப்பு மற்றும் கல்வி உட்பட அடிப்படைபான சரீர மற்றும் சமூக உட்கட்டமைப்பு பற்றாக்குறை நிலவுகிறது. ஆண்கள் மத்தியில் 6.7 வீத படிப்பறிவு வீதமும் பெண்கள் மத்தியில் படிப்பறிவு மட்டம் 1 வீதத்துக்கும் குறைவாகவும் உள்ளது.

பழங்குடி தலைவர்களிடம் இருந்து விவாசனங்கள் அதிகரித்ததோடு, FATA பிராந்தியத்தில் பழங்குடி மக்கள் மத்தியில் இராணுவம் மேலும் ஆதரவை இழக்க நேரும் என பாகிஸ்தான் ஊடகத்தின் சில பகுதியினர் எச்சரித்த நிலையிலுமே, முதல்தடவையாக நடத்தப்பட்ட இந்த மோசமான விமானத் தாக்குதலுக்கு ஜெனரல் கயானி மன்னிப்புக் கேட்டார். இராணுவத் தளபதி, இந்த "தூர்திட்ட சம்பவம் பெறுமதியான மற்றும் அப்பாவி பொதுமக்களின் உயிர்களை பலியெடுத்து விட்டது" எனத் தெரிவித்ததோடு "எதிர்காலத்தில் இத்தகைய சம்பவங்கள் மீண்டும் நடக்காமல் தவிர்த்துக்கொள்ள நடவடிக்கை எடுப்பதாக" வாக்குறுதியளித்தார்.

எவ்வாறெனினும், தொடக்கத்திலேயே ஒரு தொகை அழிவை ஏற்படுத்தியுள்ள தாக்குதல்களை பாகிஸ்தான் இராணுவம் தொடர் கின்ற நிலையில், மேலும் பொதுமக்கள் உயிரிழப்பது தவிர்க்க முடியாததாகும். ஒபாமா நிர்வாகத்தின் அழுத்தத்தின் கீழ், கடந்த ஏப்பிரலில் ஸ்வாட் பள்ளத்தாக்கின் மீது இராணுவம் ஒரு பெரும் தாக்குதலை முன்னெடுத்ததில், இரண்டு மில்லியன் மக்கள் இடம்பெயர்ந்துள்ளதாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

"மறுகட்டமைப்பு" என்பது "ஒரு கடினமான பணி" என ஸ்வாட் பிராந்தியத்தின் சிரேஷ்ட சிவில் நிர்வாகி நஸீம் அக்தர் இந்த வாரம் ஏஜன்ஸி பிரான்ஸ் பிரஸ் ஊடகத்துக்குத் தெரிவித்தார். ஐ.நா. வின் படி, பள்ளத்தாக்கில் உள்ள 1,576 பாடசாலைகளில் 175 தாக்குதலின் போது அழிக்கப்பட்டுள்ளதோடு மேலும் 226 பாடசாலைகள் சேதமடைந்துள்ளன. தலிபான்களால் கரண்டிக்கொள்ளப்படும், வறிய விவசாயிகளுக்கும் செல்வந்த நில உரிமையாளர்களுக்கும் இடையிலான பிரமாண்டமான இடைவெளி பற்றிய பிரச்சினைகளை அணுகாவிட்டால், ஒரு புதிய "வர்க்க யுத்தம்" தோன்றும் என அக்தர் எச்சரித்தார்.

FATA ஏஜன்சியின் தெற்கு வளிரிஸ்தானின் மீது அக்டோபரில் நடத்திய

தாக்குதலுடன் ஸ்வாட் பள்ளத்தாக்கின் மீதான தாக்குதல் தொடர்ந்தது. வளிரிஸ்தான் தாக்குதலில் பெருந்தொகையான கிராமங்களும் நகரங்களும் அழிக்கப்பட்டதுடன் குறைந்தபட்சம் 400,000 பேர் வீடுகளை இழந்தனர். ஏஜன்சி பகுதியில் இராணுவம் அதன் பிரதான இலக்குகளை சாதித்து விட்டதாக கடந்த மாதம் ஜெனரல் கயானி கூறிய போதிலும், அங்கு வசித்தவர்கள் மீண்டும் திரும்பத் தயங்குகின்றனர். பிரதான நகரங்களான இராணுவம் கைப்பற்றியிருந்தாலும், கிளர்ச்சிக்காரர்கள் இன்னமும் பெரும் மலைப் பகுதிகளை கட்டுப்பாட்டில் கொண்டிருப்பதோடு தொடர்ந்தும் இராணுவத்தை அச்சுறுத்திவருகின்றனர்.

சமாதான கற்கைகளுக்கான பாக் நிலையத்தின் அறிக்கையின்படி, 2009ல் இராணுவத்தின் "தாக்குதல் நடவடிக்கையின்"

தாக்குதலொன்றை முன்னெடுத்த பின்னர் மேலும் 200,000 பேர் வீடுகளை விட்டு வெளியேற்றப்பட்டுள்ளனர்.

வடக்கின் வசந்தகால மற்றும் கோடை காலத்தில் வடக்கு வளிரிஸ்தான் மீது புதிய தாக்குதல்களை முன்னெக்குமாறு வாஷிங்டனின் அழுத்தத்துக்கு பாகிஸ்தான் அரசாங்கமும் இராணுவமும் உள்ளாகியுள்ளன. கடந்த ஆண்டு தாக்குதல்களில் பிராந்தியத்தை கைப்பற்றி வைத்திருப்பது ஏற்கனவே அதிகம் இழுப்பதோடு இருப்பதாக கட்டிக்காட்டி, அமெரிக்காவின் கோரிக்கையை இதுவரை இராணுவம் மறுத்து வருகின்றது. ஏற்கனவே அரை மில்லியன் பலமான இராணுவப் படை இஸ்லாமிய கிளர்ச்சியாளர்களுடனான மோதலில் ஈடுபட்டுள்ள நிலையில், பாகிஸ்தான் அதன் பிராந்திய எதிரியான இந்தியாவின் எல்லையில் இருந்து மேலும் துருப்புக்களை அப்புறப்படுத்த

எவ்வாறெனினும், ஒபாமா நிர்வாகம் ஆப்கானிஸ்தானில் அமெரிக்க துருப்புக்களின் எண்ணிக்கையை பெருகச் செய்துள்ளதோடு அமெரிக்க இராணுவம் தெற்கு ஆப்கான் நகரான கந்தகாரில் கட்டுப்பாட்டை உறுதியாக ஸ்தாபிக்க ஒரு பெரும் தாக்குதலுக்கு தயாராகி வருகின்றது. இந்த அமெரிக்க நடவடிக்கைகள் தொடங்கும் போது, பாகிஸ்தான் இராணுவம் திகிலூகி பிரதேசங்களில் தனது கட்டுப்பாட்டை விரிவாக்குவதற்கான புதுப்பிக்கப்பட்ட அழுத்தத்துக்கு உள்ளாகும்.

போது 6,379 பேர் கொல்லப்பட்டதோடு 3,181 பேர் காயமடைந்தனர். இஸ்லாமிய போராளிகளின் பழிவாங்கும் தற்கொலை குண்டு தாக்குதல்கள் மற்றும் அமெரிக்க மற்றும் நேட்டோ படைகளின் எல்லைப் பகுதி தாக்குதல்கள் உட்பட ஒட்டு மொத்த தரவுகளைத் தரும் அந்த அறிக்கை, 12,632 பேர் கொல்லப்பட்டதாகவும் 12,815 பேர் காயமடைந்துள்ளதாகவும் தெரிவித்துள்ளது. இந்த எண்ணிக்கை, 2006ம் ஆண்டில் உயிரிழந்த 907 பேர் மற்றும் காயமடைந்த 1,543 பேரில் இருந்து அதிகரித்துள்ளது. பாதிக்கப்பட்டவர்களில் அநேகமானவர்கள் பொது மக்களே என்பதில் சந்தேகம் கிடையாது.

இராணுவத்தின் நடவடிக்கைகளால் இன்னமும் இடம்பெயர்ந்துள்ள, ஒரு மதிப்பீட்டின்படி 1.3 மில்லியன் மக்களுக்கு உதவ உதவி முகவரமைப்புக்கள் நிதியின்றி சிரமப்படுவதாக கடந்த வாரம் ஐ.நா. எச்சரித்திருந்தது. கடந்தமாதம் ஓரக்ஸாய் ஏஜன்சி பகுதியில் பாகிஸ்தான் இராணுவம்

விரும்பவில்லை.

எவ்வாறெனினும், ஒபாமா நிர்வாகம் ஆப்கானிஸ்தானில் அமெரிக்க துருப்புக்களின் எண்ணிக்கையை பெருகச் செய்துள்ளதோடு அமெரிக்க இராணுவம் தெற்கு ஆப்கான் நகரான கந்தகாரில் கட்டுப்பாட்டை உறுதியாக ஸ்தாபிக்க ஒரு பெரும் தாக்குதலுக்கு தயாராகி வருகின்றது. இந்த அமெரிக்க நடவடிக்கைகள் தொடங்கும் போது, பாகிஸ்தான் இராணுவம் FATA பிரதேசங்களில் தனது கட்டுப்பாட்டை விரிவாக்குவதற்கான புதுப்பிக்கப்பட்ட அழுத்தத்துக்கு உள்ளாகும்.

ஜனாதிபதி அஸிஃப் அலி ஸுதாரியின் அரசாங்கம், அமெரிக்காவின் அரசியல், சித்தி மற்றும் இராணுவ ஆதரவில் கனமாகத் தங்கியிருக்கின்றது. கடந்த ஆண்டு ஒரு கடுமையான அந்நிய செலாவணி நெருக்கடிபை எதிர்கொண்ட அது, சர்வதேச நாணய நிதியத்திடம் இருந்து 11.3 பில்லியன் அமெரிக்க டொலரை கடனாகப் பெறத் தள்ளப்பட்டது. அமெரிக்காவும் அடுத்த ஐந்து

ஆண்டுகளுக்கு 7.5 பில்லியன் பொருளாதார உதவி வழங்க உடன்பட்டுள்ள போதிலும், இந்தப் பணம் ஆப்-பாக் யுத்தம் என சொல்லப்படுவதற்கு பாகிஸ்தான் ஆதரவு கொடுக்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனைக்கு உட்பட்டதாகும்.

கடந்த மாதம், அமெரிக்காவடனான பாகிஸ்தானின் உறவை "ஒரு புதிய பாதையில் இருத்த" ஒரு "மூலோபாய பேச்சுவார்த்தையை" இஸ்லாமாபாத்தும் வாழிந்தனும் நடத்தின. பேச்சுக்களின் பின்னர் வெளியிட்ட அறிக்கையில், "பயங்கரவாதத்துக்கு எதிராக நடவடிக்கை எடுக்கும் தமது முயற்சியை இரட்டிப்பாக்கவுள்ளதாகவும்" மற்றும் "ஆப்கானிஸ்தானில் சமாதானத்தையும் ஸ்திரீப்பாட்டையும் உருவாக்க" ஒன்றாக செயற்படுவதாக இரு நாடுகளும் பிரகடனம் செய்தன. வெளியுறவு அமைச்சர் ஷா மெஹ்மூட் கியூரேஷி பாகிஸ்தான்

பிரதிநிதிகளுக்கு தலைமை வகித்த போதிலும், பேச்சுவார்த்தையில் ஜெனரல் கயானி ஒரு பிரதான பாத்திரம் வகித்தார்.

சனிக்கிழமை கயானி வருத்தம் தெரிவித்தமை, அமெரிக்காவின் "பயங்கரவாதத்தின் மீதான யுத்தத்துக்கு" பாகிஸ்தானின் ஆதரவால் திறந்துவிடப்பட்டுள்ள ஆழமான அரசியல் மற்றும் சமூக பிளவுகளின் ஒரு அறிகுறி மட்டுமே. ஸர்தாரியும் அவரது அரசாங்கமும் அமெரிக்காவின் பொம்மைகளாகவே மக்களின் பரந்த தட்டினரால் கருதப்படுகின்றன. இந்த சீற்றத்துக்கு, பாகிஸ்தானின் இராணுவ நடவடிக்கைகள் மூலமும், அதே போல் FATA பிரதேசங்கள் மீது ஆளில்லா விமானங்களைப் பயன்படுத்தி அமெரிக்கா நடத்தும் தாக்குதல்களாலும் மேலும் எண்ணெய் வாய்க்கப்படுகின்றன.

சமாதான கற்கைகளுக்கான பாக் நிலையத்தின் அறிக்கையின்படி, 2009ல்

ஆளில்லா விமானங்கள் உட்பட அமெரிக்க மற்றும் நேட்டோ படைகள் சம்பந்தப்பட்ட 78 "எல்லைப் பகுதி மோதல்களில்" 700 பேர் கொல்லப்பட்டுள்ளதோடு மேலும் 363 பேர் காயமடைந்துள்ளனர். "பயங்கரவாதத்தின் மீதான போரை" சமாதான கற்கைகளுக்கான பாக் நிலையம் ஆதரிப்பதால், அது பக்கச் சார்பாக உள்ள நிலையில், அதிகளவானவர்கள் பொது மக்களாக இருக்கும் பாதிக்கப்பட்டவர்களின் உண்மையான புள்ளிலிபரம் குறைத்து மதிப்பிடப்பட்டதாக இருக்கக் கூடும். டைரா பள்ளத்தாக்கின் மீதான விமானத் தாக்குதல் நடந்து சில நாட்களின் பின்னர், வடக்கு வலிபிஸ்தான் மீது அமெரிக்க ஆளில்லா விமானம் நடத்திய தாக்குதலில் "நான்கு போராளிகள்" கொல்லப்பட்டதாக கூறப்பட்டது.

இந்தியாவும் பாகிஸ்தானும் பேச்சுவார்த்தை நடத்திய போதிலும் "பல் அம்ச பேச்சுவார்த்தையை" மீண்டும் தொடங்கவில்லை

ஆர். ஸ்ரீஹர்ன்
3 மார்ச் 2010

இந்தியாவுக்கும் பாகிஸ்தானுக்கும் இடையில் கடந்த வியாழக் கிழமை நடந்த வெளியுறவு செயலாளர்கள் மட்டத்திலான பேச்சுவார்த்தை, இந்த போட்டி தெற்காசிய நாடுகள் இரண்டும் "தொடர்ந்தும் தொடர்பில் இருப்பதாக" கொடுத்த வாக்குறுதிக்கும் மேலாக எந்த தீர்வு எட்டப்படாமல் முடிவடைந்தது.

இந்த இரு நாடுகளும், 2001-2002ல் பத்து மாதங்களாக நீண்ட யுத்த நெருக்கடியின் பின்னர் அவர்கள் ஆரம்பித்த "பல் அம்ச பேச்சுவார்த்தையை" மீண்டும் தொடங்குவதில் தோல்விகண்டதோடு எதிர்கால கூட்டத்தைப் பற்றிய திட்டத்தைக் கூட அறிவிக்கவில்லை.

இந்தியா, 2008 நவம்பரில் மும்பையில் நடந்த பயங்கரவாத தாக்குதலுக்கு பாகிஸ்தானே பொறுப்பு என வகைப்படுத்தி, அதை கண்டனம் செய்வதற்காக "பல் அம்ச பேச்சுவார்த்தையை" இந்திய அரசாங்கம் இடை நிறுத்தி 14 மாதங்களின் பின்னரே, பெப்பிரவரி 25 அன்று புது டில்லியில் இந்திய வெளியுறவுச் செயலாளர் நிருபமா ராவுக்கும் பாகிஸ்தான் வெளியுறவுச் செயலாளர் சல்மன் பஷிர்க்கும் இடையில் இந்த பேச்சுவார்த்தை

நடந்தது.

பேச்சுவார்த்தைக்கு சென்ற போது, இரு நாடுகளும் தங்களுக்கென்று வேறுபட்ட நிகழ்ச்சித் திட்டங்களை தீவிரமாக வகுத்துக்கொண்டன. பேச்சுவார்த்தையில் "பயங்கரவாத" பிரச்சினையை குவிமைப்படுத்தப் போவதாக இந்தியா தெரிவித்தது —சர்ச்சைக்குரிய, இந்தியக் கட்டுப்பாட்டிலான ஜம்மு மற்றும் காஷ்மீர் மாநிலத்தில் நடப்பவை உட்பட இந்திய விரோத கிளர்ச்சிகளுக்கு பல வழிகளிலும் ஆதரவு வழங்குவதை இஸ்லாமாபாத் நிறுத்த வேண்டும் என்ற இந்தியாவின் கோரிக்கையையே "பயங்கரவாதம்" என்பதில் அது அர்த்தப்படுத்தியது. அதே சமயம், பாகிஸ்தான், 1960 இந்தநாதிப் பள்ளத்தாக்கு உடன்படிக்கையை இந்தியா மீறியதாகக் கூறப்படுவதையும், காஷ்மீரில் இந்திய மனித உரிமை மீறல்களையும், உயர்ந்த மட்டத்திலான பொருளாதார ஒத்துழைப்பு மற்றும் முழு முஸ்லிம்-பெரும்பான்மை காஷ்மீர் என்ற பாகிஸ்தானின் உரிமை கோரல் உட்பட பலவித பிராந்திய சர்ச்சைகளையும் கவந்துகொண்ட வேண்டியது அவசியம் எனத் தெரிவித்தது.

கடந்த வார பேச்சுவார்த்தைக்கு முன்னதாக, லண்டனில் மூலோபாய

கல்விக்கான சர்வதேச நிறுவனத்தில் ஒரு மாநாட்டில் உரையாற்றிய இந்தியாவின் நிருபமா ராவ், "எமது எல்லை நெடுகிலும் உள்ள பாதுகாப்பு அரண்களில் இருந்து இந்திய-விரோத பயங்கரவாத குழுக்கள்... தொடர்ந்தும் ஆள் சேர்ப்பு, பயிற்சி மற்றும் தாக்குதல்களை திட்டமிடும்" நிலைமைக்கு முடிவுகட்ட புது டில்லி தீர்மானித்துள்ளது, எனத் தெரிவித்தார்.

கடந்த வார முற்பகுதியில் சீனாவுக்கு சென்றிருந்த போது, ராவோவின் கருத்துக்களுக்கு பாகிஸ்தான் வெளியுறவு அமைச்சர் ஷா மொஹ்மட் கியூரேஷி பதிலளித்தார். அவர், "மும்பை தாக்குதல்களின் தயாரிப்பாளர்களை நீதிக்கு முன் கொண்டுவர" பாகிஸ்தான் போதுமானதை செய்யவில்லை என்ற இந்தியாவின் குற்றச்சாட்டை நிராகரித்ததோடு இந்தியா தனது உடனடித் தேவைகளுக்கு பயன்படும் வகையில் பேச்சுக்களுக்கான நிகழ்ச்சி நிரலை கருக்குவதற்கு முயற்சிக்கின்றது எனவும் குற்றஞ்சாட்டினார்.

துணைக் கண்டம் 1947ல் இனவாத முறையில் பிரிக்கப்பட்டதில் வேரூன்றியுள்ள இந்தியா பாகிஸ்தான் பூரண்பாடுகளுக்கு மத்தியஸ்தம் வகிக்க பாகிஸ்தான் சீனாவை

வரவேற்கும் என, சர்வதேச கற்கைகளுக்கான சீன நிறுவனத்தில் பேசிய கியூரேஷி தெரிவித்தார். "அதை இந்தியர்களே தீர்மானிக்க வேண்டும். இடைவெளியை இணைப்பதற்கு மூன்றாம் தரப்பாக பேச்சுவார்த்தையில் சீனாவை வைத்துக்கொள்வது அவர்களுக்கு வசதியாக இருக்குமா என்பது பற்றி. அவர்களிடம் (சீனாவிடம்) ஒரு வெற்று காசோலை இருப்பதாகவே பாகிஸ்தான் கருதுகிறது," என கியூரேஷி தெரிவித்தார்.

கியூரேஷியின் பிரேரணை ஒரு அக்கறையான பிரேரணையை அர்த்தப்படுத்தவில்லை. 1962ல் சீனாவுடன் எல்லையில் மோதிக்கொண்ட இந்தியா, தனது வடக்கு அபலவரை ஒரு பிரதான மூலோபாய எதிரியாகவும் மற்றும் அச்சுறுத்தலாகவும் நோக்குகிறது. கடந்த ஆண்டு, பெய்ஜிங்கிற்கான ஒபாமாவின் விஜயத்தின் முடிவில், தெற்காசியாவில் ஸ்திரத்தன்மையை உறுதிப்படுத்த உதவுவதற்கு அமெரிக்காவுடன் சீனா செயற்படுவதாக குறிப்பிட்ட, அமெரிக்க-சீன உத்தியோகபூர்வ அறிவிப்பை இந்திய அரசாங்கம் உத்தியோகபூர்வமாக கண்டனம் செய்தது.

கியூரேஷி தெரிவித்த "யோசனையின்" குறிக்கோள், சீனாவுடனான பாகிஸ்தானின் உறவின் ஆழத்தையும் பலத்தையும் புது டில்லிக்கும் மற்றும் வரலாற்றுக்கு சமீக்கை செய்வதாகும்.

கடந்த வியாழக்கிழமை நடந்த பேச்சுவார்த்தையில், ராவோ தனது பாகிஸ்தான் சமதரப்புக்கு மூன்று ஆவணங்களை கையளித்தார். அவற்றில், இந்தியாவில் பயங்கரவாத தாக்குதல்களில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள் என இந்தியா கூறும், மற்றும் தண்டனை வழங்குவதற்காக இந்தியாவிடம் பாகிஸ்தான் அதிகாரிகள் ஒப்படைக்க வேண்டும் என இந்தியா கோரும் 33 பேரின் பெயர்கள் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தன. பாகிஸ்தானுக்கு நிச்சயமாக கோபமூட்டியிருக்கக் கூடியது எதுவெனில், அந்த 33 பெயர்கள் அடங்கிய ஆவணத்தில், ஒய்வு பெற்ற பாகிஸ்தான் அதிகாரி மேஜர் சமீர் அலி, மற்றும் இன்னமும் சேவையில் இருக்கும் அதிகாரி மேஜர் இக்பால் ஆகியோரின் பெயர்களும் உள்ளடக்கப்பட்டிருந்தன.

இராஜதந்திர சந்திப்புக்களை பத்திரிகையாளர் மாநாடு என்ற கூட்டாக நடத்தியதன் பின்னர் முடிவுக்குக் கொண்டுவருவது வழமையாகும். ஆனால் அவர்களது சந்திப்பு முடிந்த பின்னர், இரு வெளியுறவுச் செயலாளர்களும் நிருபர்களை தனித் தனியாக சந்தித்தனர். இந்தியா கொடுத்த ஆவணங்களின் செல்லுபடித்

தன்மை பற்றி வாதங்களை முன்வைத்ததோடு அவர்களது சந்திப்பில் எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட விடயங்கள் பற்றி கூட உடன்பாடின்றமையை அவர்கள் வெளிப்படுத்திக்கொண்டனர்.

தனது நிருபர்கள் மாநாட்டில் உரையாற்றிய ராவ், நாம் "திறந்த மனதுடன்..." இரு அரசுகளுக்கும் இடையிலான "பிரமாண்டமான நம்பிக்கை குறைவினால் திணிக்கப்பட்ட வரையறைகள் பற்றிய முழு நனவுடனும்" பேச்சுவார்த்தைக்குச் சென்றோம், என்றார். "இந்தியாவுக்கு எதிராக பாகிஸ்தானில் திட்டமிடப்படும் பயங்கரவாதம் சம்பந்தமாக எமது அக்கறையை முன்னதாகவே நான் தெளிவாக தெரிவித்து விட்டேன்," என ராவ் கூறினார். இடை நிறுத்தப்பட்ட "பல் அம்ச பேச்சுவார்த்தையை" மீண்டும் தொடங்குவதற்கு காலம் களியாவிட்டாலும், "நாம் இந்த தொடர்புகளை தொடர்ந்தும் பேணுவோம்" - வெளியுறவுச் செயலாளர்களுக்கு இடையிலான எதிர்கால பேரம் பேசலுக்கு அதுவே சாத்தியம்- என ராவ் தெரிவித்தார்.

பாகிஸ்தான் தூதரகத்தில் நடந்த ஒரு பத்திரிகையாளர் மாநாட்டில், இந்திய ஆவணங்கள் மீது சிறிதளவே நம்பகத்தன்மையை காட்டிய பஷீர், ஜமாட்-உட்டாவா அமைப்பின் தலைவரும் மற்றும் லக்ஷ்கர்-ஈ-தம்பாவின் ஸ்தாபகருமான ஹலில் மொஹமட் சயீத் மீதான இந்தியாவின் ஆதாரங்கள் "வெறும் இலக்கியம்" என கூறினார். "இந்தியா எங்களுக்கு விர்வண்பாற்ற வேண்டும் மற்றும் பாகிஸ்தான் இதைச் செய்ய வேண்டும் அதைச் செய்ய வேண்டும் என கோரவேண்டும் என பாகிஸ்தான் எதிர்பார்க்கவில்லை" என பஷீர் தெரிவித்தார்.

பாகிஸ்தான் மீது இந்தியா அடிக்கடி கண்டனம் தெரிவிப்பதற்கு பதிலளித்த பஷீர், "பாகிஸ்தான் பயங்கரவாதத்தின் தோற்றுலாய் அல்ல, மாறாக அதனால் பாதிப்புக்குள்ளானது... இந்தியாவில் ஒரு 26/11 (மும்பை தாக்குதல்) தான் நடந்தது. எங்களுக்கு ஆயிரக்கணக்கான மும்பை சம்பவங்கள் நடந்துள்ளன," என பிரகடனம் செய்தார். பாகிஸ்தான் "பயங்கரவாதிகளுக்கு" எதிராக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டிருக்கின்றது மற்றும் "இந்த விடயத்தில் அதன் முயற்சிகளை சர்வதேச சமூகம் பாராட்டியுமுள்ளது," -வடமேற்கு பாகிஸ்தானில் தலிபான்களுக்கும் தலிபான் சார்பு போராளிகளுக்கும் எதிரான அதன் கிளர்ச்சி நகக்கும் நடவடிக்கையே இங்கு குறிப்பிடப்படுகின்றது - என பஷீர் வலியுறுத்தினார்.

வெளியுறவு செயலாளர்களின் சந்திப்பின் போது, காஷ்மீர் விடயம் கருக்கமாக மட்டுமே கலந்துரையாடப்பட்டது மற்றும் ஆப்கானிஸ்தான் பற்றி குறிப்பிடப்படவேயில்லை என்ற ராவின் கூற்றை பஷீர் மறுத்தார். "காஷ்மீர் விடயம் கருக்கமாக அன்றி விரிவாக கலந்துரையாடப்பட்டது... ஒருவரால் உண்மையில் காஷ்மீர் பிரச்சினையை ஒதுக்கி வைக்க முடியாது, அத்தகைய எந்தவொரு முயற்சியும் பயன்தராது," என பாகிஸ்தான் இராஜதந்திரி தெரிவித்தார்.

பாகிஸ்தானுடனான பேச்சுவார்த்தையை ஆதரிக்கும் ஒரு தாராளவாத பத்திரிகையாளர் இந்து பத்திரிகையில், "மிகச் சிறிய அடிவைப்பு" என்ற தலைப்பில் வெளியான ஆசிரியர் தலையங்கம், "பயற்சியற்ற கண்ணுக்கு" இந்தப் பேச்சுவார்த்தைகள் "உணர்ந்தறியக்கூடிய நகர்வுகள் எதையும் எட்டவில்லை" என்றே தெரியும், "நுணுக்குக் காட்டியின் கீழ் வைத்தால் சிறிய முன்னோக்கிய அடியெடுப்புக்கான ஆதாரங்கள்" அடில் உள்ளன. "இல்லாமலாபாத் மற்றும் புது டில்லியால் உத்தியோகபூர்வ மற்றும் பின்னணி அறிக்கைகள் குறிப்பாக ஊக்குவிப்புத் தருபவையாக" இல்லாவிட்டாலும், "ராவ் தனது சமதரப்பினான சல்மன் பஷீருடனான இன்னுமொரு கூட்டத்துக்காக இந்த மாதகடைப் பகுதியில் பாகிஸ்தானுக்கு பயணமாகவுள்ளதாகத் தெரிவித்தோடு, "பஷீர் தொங்கியுள்ள பேச்சுவார்த்தையில் 'அமைப்பு' பற்றாக்குறை பற்றி புலம்பினாலும், அது இந்த முன்னெடுப்புக்கு தடங்கலாக இருக்காது," என வாதிட்டுள்ளது.

பொருளாதார மற்றும் அரசியல் நெருக்கடியில் குழம்பிப்போயுள்ள மற்றும் இந்தியாவின் வளர்ச்சி கண்டுபெரும் பூசோள அரசியல் பலத்தையிட்டு வீதிகண்டுள்ள இஸ்லாமாபாத், இடை நிறுத்தப்பட்ட பல் அம்ச பேச்சுவார்த்தையை மீண்டும் தொடங்க வேண்டும் என நீண்ட காலமாக அழுத்தம் கொடுத்து வந்துள்ளது. எவ்வாறெனினும், முதலில் பாகிஸ்தானின் பக்கம் இருந்து கனிசமான சலுகைகளை கறந்துகொள்ள இந்தியா உறுதிபூண்டுள்ளது. ஆப்கானிஸ்தானில் எந்தவொரு அரசியல் தீர்வு காண்பதில் இருந்து இந்தியாவை அப்புறப்படுத்திவிட மற்றும்/அல்லது காஷ்மீர் மீதான தனது எதிரிகளின் உரிமை கோரல் தொடர்பாக பாகிஸ்தானுக்கு இந்தியா விட்டுக்கொடுப்புகளை வழங்க வேண்டும் என அழுத்தம் கொடுக்க வரலாற்றுக்கு திவிடுவதற்கு, ஆப்கானிஸ்தான் யுத்தத்தில் பாகிஸ்தானின் ஆதரவில் அமெரிக்கா தங்கியிருப்பதை

பயன்படுத்திக்கொள்வதில் இஸ்லாமாபாத் வெற்றிகொள்ளக் கூடாது என்பதையிட்டு இந்தியா விசேட அக்கறை காட்டுகிறது.

கடந்த வியாழக் கிழமை நடந்த சந்திப்பின் பின்னர் இந்திய பாராளுமன்றத்தில் பேசிய, இந்திய வெளி விவகார அமைச்சர் எஸ்.எம். கிருஷ்ணா, "மும்பை பயங்கரவாத தாக்குதலில் இருந்து, பயங்கரவாதம் தொடர்பான எமது மைய குறிக்கோள் தொடர்பான பாகிஸ்தானின் பதிலீடுப்பை, பாகிஸ்தானுடனான சந்திப்பில் இந்தியா வலியுறுத்தும் விடயமாக இருக்கும்" என உறுதிப்படுத்தினார்.

கடந்த வார கூட்டத்துக்கு உடன்பட்டமைக்காகக் கூட இந்தியாவின்

ஸ்தாபனத்துடனும் மற்றும் கூட்டுத்தாபன தட்டினருடனும் பா.ஜ.க. இணைந்துகொண்டது.

பெயர் குறிப்பிடப்படாத "ஒரு ஊடகக் குழுவின் தலைவரால்" எழுதப்பட்டு மார்ச் 2 அன்று டைம்ஸ் ஒப் இந்தியாவில் வெளியான ஒரு கருத்துக் கட்டுரை, ஒரு எடுத்துக் காட்டாகும். புது டில்லி, பாகிஸ்தானுடனான அதன் செயற்பாடுகளில் துணிவற்றும் தோல்வி மனப்பான்மையுடன் இருந்ததாக அந்த கருத்துரை முறையாடு செய்ததோடு, செப்டெம்பர் 11ம் திகதி தாக்குதலுக்குப் பின்னர் ஜோர்ஜ் டிபிள்யூ புஷ் செய்தது போன்று, தனது நடவடிக்கைகளில் இந்திய அரசாங்கமும் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தியிருக்க

துப்பாக்கியைப் போல் பாகிஸ்தானிடம் குறுகிய கால வாய்ப்புகள் இருக்கமுடியும். ஆனால், அமெரிக்கா மற்றும் சீனாவுக்கு அடுத்து மொத்த தேசிய உற்பத்தியில் 4.9 ரில்லியனுடன்

(சக்தியை கொள்வனவு செய்வதில் சமநிலையில் இருக்கும்) உலகின் மூன்றாவது பிரமாண்டமான பொருளாதாரமாக ஏற்கனவே உருவெடுத்துள்ள இந்தியா, உண்மையில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது. இந்தியாவின் மொத்த தேசிய உற்பத்தியில் பாகிஸ்தானிடம் பத்தில் ஒரு பகுதியே உண்டு," என அந்த கட்டுரையின் ஆசிரியர் பிரகடனம் செய்கின்றார்.

கடந்த வார பேச்சுவார்த்தைக்கு நெருக்குவதில் வாஷிங்டன் பிரதான வகிபாகம் வகித்திருக்கிறது. இந்திய-பாகிஸ்தான் பதட்டங்கள், ஆப்கானிஸ்தான்-பாகிஸ்தான் யுத்தத்தை முன்னெடுப்பதற்கும் மற்றும் எண்ணெய் வளம் மிக்க மத்திய ஆசியாவில் அமெரிக்கா கைப்பற்றிய பகுதிகளை தக்கவைத்துக்கொள்வதற்கும் தடையாக இருப்பதாக வாஷிங்டன் கருதுகிறது. இந்தியாவுடனான பாகிஸ்தானின் கிழக்கு எல்லையில் உள்ள துருப்புக்களை, ஆப்கானிஸ்தான் மீதான அமெரிக்க ஆக்கிரமிப்பை பலப்படுத்தக் கூடியவாறு, ஆப்கானிஸ்தானுடனான பாகிஸ்தானின் வடமேற்கு பகுதிக்கு இடம்மாற்ற இஸ்லாமாபாத் வற்புறுத்துவது அமெரிக்காவின் ஒரு பிரதான குறிக்கோளாகும்.

கடந்த வார பேச்சுக்கள் தீர்மானங்களை எட்டாவிட்டாலும், அதை ஒரு "உச்சாகூட்டும் அடிவெட்டுப்பாக" ஓயாமா நிர்வாகம் புகழ்கின்றது. இராஜாங்கத் திணைக்களத்தின் பேச்சாளர் பி.ஜே. க்ரொவ்லி, "இரு நாடுகளும் உயர்மட்ட அதிகாரிகள் சந்தித்துள்ளனர் என்பதே மிகவும் உச்சாகூட்டுவதாக உள்ளது" என தெரிவித்துள்ளார்.

பிராந்தியத்தில் அமெரிக்க நலன்களை கட்டிக்காட்டி க்ரொவ்லி மேலும் கூறியதாவது: "இந்தியாவும் பாகிஸ்தானும் ஒத்துழைக்கக் கூடிய அளவுக்கு, அவர்களால் சமாதானமான பேச்சுவார்த்தையை நடத்த முடியும்... தெற்காசியாவில் பாதுகாப்பு தொடர்பான எமது கூட்டு முயற்சி உட்பட, பரந்த பிராந்திய சூழ்நிலைக்கு அது மட்டுமே உதவும்."

எவ்வாறெனினும், அமெரிக்கா ஆப்கானிஸ்தானுக்குள் மனிதர்களையும் பொருட்களையும் கொட்டுகின்ற நிலைமையின் கீழ், அமெரிக்க உயர் தட்டுக்களில் சிலர், இந்தியாவுக்கும் பாகிஸ்தானுக்கும் இடையிலான பதட்டத்தை குறைக்க வழிசெய்வதற்காக ஓயாமா நிர்வாகம்

யதார்த்தம் எதுவெனில், தெற்கு மற்றும் மத்திய ஆசியாவில் அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் இராணுவ மற்றும் பூகோள அரசியல் தாக்குதல் நடவடிக்கைகள் இந்தியாவுக்கும் பாகிஸ்தானுக்கும் இடையிலான பதட்டத்தை பெருமளவில் மோசமாக்கியுள்ளது. வளர்ச்சி கண்டு வரும் "பூகோள" இந்து-அமெரிக்க "மூலோபாய இணைப்பு" முறையை இட்டு இஸ்லாமாபாத் பீதிகண்டுள்ளது. இந்த மூலோபாய இணைப்பு, இந்தியாவின் அணுவாயுத திட்டத்துக்கு பெரும் ஊக்கத்தையும் மேம்படுத்தப்பட்ட அமெரிக்காவின் ஆயுதங்களை கொள்வனவு செய்வதற்கு வசதியையும் இந்தியாவுக்கு வழங்கிய சினிலியன் அணு ஒப்பந்தத்தால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. அதே சமயம், ஆப்கானிஸ்தான் யுத்தத்தில் அமெரிக்கா இஸ்லாமாபாத்தில் தங்கியிருப்பதையிட்டு புது டில்லியும் கோபமும் பீதியையும் கொண்டுள்ளது.

ஆளும் தட்டின் கனிசமான பகுதியினர் இந்தியாவின் காங்கிரஸ் கட்சி தலைமையிலான ஐக்கிய முற்போக்கு முன்னணி அரசாங்கத்தை வியர்சித்தனர்.

உத்தியோகபூர்வ எதிர்க் கட்சியான, இந்து மேலாதிக்கவாத பாதிப் ஐனதா கட்சி, பேச்சுவார்த்தை பற்றி முதலில் அறிவிக்கப்பட்ட போதே அதை கண்டனம் செய்ததோடு தனது கண்டனத்தை நியாயப்படுத்த பூனையில் நடந்த பயங்கரவாத தாக்குதலை பற்றிக்கொண்டது. (பார்க்க: Amid preparations for India-Pakistan talks, deadly bomb blast in west India)

பாகிஸ்தானுடன் ஐ.மு.மு. உறவாடுவதாகவும் மற்றும் இஸ்லாமாபாத்துடனான அதன் கொடுக்கல் வாங்கலில் அளவுக்கு மீறி வாஷிங்டனில் தங்கியிருப்பதாகவும் குற்றஞ்சாட்டுவதில் இராணுவ - பூகோள - அரசியல்

வேண்டும் என வாதிடுகிறது. இது இஸ்லாமாபாத் தை பணியச் செய்வதற்காக, "கட்டாயப்படுத்தும் இராஜதந்திரம், பொருளாதார கட்டுப்பாடுகள் மற்றும் மறைமுக நடவடிக்கைகளையும்" பயன்படுத்துவதை அர்த்தப்படுத்துகிறது.

"தேநீர் மற்றும் சினேகித யுகம் முடிவடைந்துவிட்டது என வாஷிங்டனுக்கு உறுதியாக அறிவிக்கப்பட வேண்டும். அமெரிக்காவின் சுய நலனுக்கு பொருத்தமான விதத்தில் எமது பாகிஸ்தான் கொள்கையை இணைமேலும் திருத்தி எழுதமாட்டோம். சீனாவின் பலத்தை எதிர்க்கும் அமெரிக்காவின் நீண்டகால பூகோள அரசியல் மூலோபாயத்துக்கு இந்தியா இன்றியமையாததாகும். அது நாம் நினைப்பதை விட வாஷிங்டன் மீது நெம்புகோலை பயன்படுத்த எமக்கு வாய்ப்பளிக்கின்றது. வாடகைக்குப் பெறும்

மேலும் செய்யவேண்டும் என நம்புகின்றன. பெப்பிரவரி 26 வெளியான நியூ யோர்க் டைம்ஸ் பத்திரிகையின் ஆசிரியர் தலைப்பு பிரகடனம் செய்தாவது "அது [தொடர்ந்தும் தொடர்பில் இருப்பதாக அளித்த வாக்குறுதி] மட்டும் போதாது. தலிபான்கள் மற்றும் ஏனைய தீவிரவாதிகளுக்கு எதிரான போரில் பாகிஸ்தான் மேலும் குவிவையப்படுத்தக்கூடிய வகையில் பட்ட நிறைமைகள் குறைக்கப்பட வேண்டியிருப்பதை விரும்பும் அமெரிக்காவுக்கு அது போதுமானதல்ல. மற்றும் குறிப்பாக இந்தியாவுக்கும் பாகிஸ்தானுக்குமே அது போதாது."

"இந்த [ஒபாமா] நிர்வாகம், பட்டங்களை குறைக்க பாகிஸ்தானுக்கும் இந்தியாவுக்கும் எவ்வளவு முக்கியமானது என்பதை அறியும். என டைம்ஸ் தொடர்ந்தும் கூறுகிறது. இந்தியாவின் வலியுறுத்தலில், அது குறைந்தளவில் தலைநீட்டு செய்ய முடிவெடுத்ததுடன், இரு தர்பும் மீண்டும் விவேகத்துடன் மேசைக்குச் செல்லத் தள்ளியது. அது மேலும் பலமாக தள்ளவேண்டும்," என டைம்ஸ் தொடர்ந்தும் கூறுகிறது.

யதார்த்தம் எதுவெனில், தெற்கு மற்றும் மத்திய ஆசியாவில் அமெரிக்க

ஏகாதிபத்தியத்தின் இராணுவ மற்றும் பூகோள அரசியல் தாக்குதல் நடவடிக்கைகள் இந்தியாவுக்கும் பாகிஸ்தானுக்கும் இடையிலான பட்டத்தை பெருமளவில் மோசமாக்கியுள்ளது. வளர்ச்சி கண்டு வரும் "பூகோள" இந்து-அமெரிக்க "மூலோபாய இணைப்பு" முறையை இட்டு இஸ்லாமாபாதீதிகண்டுள்ளது. இந்த மூலோபாய இணைப்பு, இந்தியாவின் அணுவாயுத திட்டத்துக்கு பெரும் ஊக்கத்தையும் மேம்படுத்தப்பட்ட அமெரிக்காவின் ஆயுதங்களை கொள்வனவு செய்வதற்கு வசதியையும் இந்தியாவுக்கு வழங்கிய சிவிவியன் அணு ஒப்பந்தத்தால் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. அதே சமயம், ஆப்கானிஸ்தான் யுத்தத்தில் அமெரிக்கா இஸ்லாமாபாத்தில் தங்கியிருப்பதையிட்டு புது டில்லியும் கோபமும் பீதியையும் கொண்டுள்ளது.

ஈரானை கொடுமைப்படுத்தி பலவீனமடையச் செய்யும் அமெரிக்காவின் பிரச்சாரத்தின் பாகமனக, ஈரான்-பாகிஸ்தான்-இந்தியா இயற்கைவாயு குழாய் வழி திட்டத்தை முன்னெடுக்க வேண்டாம் என அமெரிக்கா இந்தியாவுக்கும் பாகிஸ்தானுக்கும் அழுத்தம் கொடுத்தது. இந்த திட்டத்தின் ஒரு பகுதி புது டில்லிக்கும்

இஸ்லாமாபாத்துக்கும் இடையில் மீண்டும் நல்விணக்கத்தை கட்டியெழுப்பும் அடிப்படைக் காரணத்தைக் கொண்டிருந்தது.

ஆப்கானிஸ்தானின் காபுலில் இரு தங்குமிடங்கள் மீது வெள்ளிக்கிழமை நடந்த தாக்குதலின் பின்னர், இரு தெற்காசிய நாடுகளுக்கும் இடையிலான கொடுமான பகைமை மீண்டும் ஒப்பளிக்கப்பட்டது. இந்தத் தாக்குதலில் 10 இந்தியர்கள் உட்பட 16 பேர் கொல்லப்பட்டனர்.

இந்தத் தாக்குதலுக்கு தலிபான்கள் உடனடியாக பொறுப்புக் கோரினர். ஆயினும், பாகிஸ்தானின் புலனாய்வுத் துறையான ஐ.எஸ்.ஐ. நோக்கி உடனடியாக விரல் நீட்டிய இந்திய ஊடகங்கள், இந்தியர்கள் இலக்கு வைக்கப்பட்டதானது ஆப்கானிஸ்தானில் இந்தியாவின் இருப்பையும் செல்வாக்கையும் மட்டுப்படுத்தும் இஸ்லாமாபாத்தின் முயற்சிகளுக்கு சேவை செய்துள்ளது என கட்டிக் காட்டின. இந்திய ஊடகத்தின் சில பகுதிகள், இன்னும் முன்னே சென்று, "காபல் தாக்குதல்" பிரதமர் மன்போகன் சிங்கின் "பாகிஸ்தானுடனான பேச்சுவார்த்தை திட்டத்தை தடம்புறாச் செய்யலாம்" என்று கூட குறிப்பிட்டன.

இந்திய கோயில் நெரிசலில் சிக்குண்டு 63 பேர் இறப்பு

அருண் குமார்
10 மார்ச் 2010

கடந்த வியாழனன்று உத்தரப் பிரதேச மாநிலம் குந்தா நகரில் நடந்த துன்பியல் சம்பவம் மீண்டும் இந்தியா முழுவதும் பல மில்லியன் மக்கள் மோசமான வறுமையில் அகப்பட்டிருக்கும் விதத்தை உயர்த்திக் காட்டியுள்ளது.

கற்றுப் புறத்தில் இருக்கும் பிரதாப்கர் மாவட்ட கிராமங்களில் இருந்து 10,000 பேருக்கும் மேலாக இலவச உணவு, உடைகள், பாத்திரங்கள் மற்றும் 20 ரூபா பணமும் (45 அமெரிக்க சதம்) கொடுக்கப்பட உள்ளன என்பதைக் கேட்டு ஒரு ஆசிரமத்தின் முன் கூடியிருந்தனர். இழந்துவிடக்கூடாது என்ற திகைப்பில் கூட்டத்தில் இருந்த மக்கள் முண்டியடித்து முன்னேறினர். முண்டியடிப்பில் நுழைவாயில் கதவு சரிந்து, 37 குழந்தைகள், 26 பெண்கள் உட்பட குறைந்தது 63 பேர் அந்த நெரிசலில் உயிரிழந்தனர். இன்னும் 64 பேர் காயமடைந்தனர்.

காவில் எலும்பு முறிவு ஏற்பட்ட சீதா

தேவி பாஸ்வான், மக்கள் பொறுமையிழந்து ஓடினார்கள் என்றார். "காலை 9 மணியில் இருந்து காத்திருந்தோம். 500 பேருக்கு பின்னால் நான் காத்திருந்தேன். கதவுகள் திறந்தபின், மக்கள் முண்டியடித்துக் கொண்டு விரைவில் உள்ளே நுழைய முற்பட்டனர். ஏதோ இடிந்துவிழும் ஒசை கேட்டது. மக்கள் அலறியடித்து ஓடத் தொடங்கினர்," என்று செய்திபாளர்களிடம் அவர் கூறினார்.

பெரும் சோகத்தின் செய்தி பரவியதும், அரசாங்கத்தின் அனைத்து மட்ட அதிகாரிகளும் பெறுப்பை தட்டிக் கழிக்கும் விதத்திலும் மற்றவர்களுக்கு எதிராக திறமையானவர்கள் என்பதை காட்டிக் கொள்ளவும் ஒரு பலிகடாவைக் காண முற்பட்டனர்.

பேரழிவிற்கு மறுநாள் கடந்த வெள்ளியன்று, மாநில அரசாங்கத்திற்கு கொடுக்கப்பட்ட ஆரம்ப அறிக்கை ஆச்சிரம நிர்வாகம்தான் இறப்புக்களுக்கு காரணம் என்று குறைகூறியது. இந்த அறிக்கையின் படி, அமைப்பாளர்கள்

போதுமான கூட்டக் கட்டுப்பாட்டு நடவடிக்கை எடுக்க தவறினார்கள், அதாவது பொது அறிவிப்பு முறை இல்லை. மாநில பொலிஸுக்கு நிகழ்ச்சி பற்றி கூறப்பட்டிருந்த போதிலும் 10 முதல் 15 பொலிசார் மட்டுமே போதும் என்று கூறப்பட்டிருந்தது. நுழை வாயில் கதவுகள் சரியான நிலையில் இல்லை என்று ஒரு பொறியியலாளர் கூறினார்.

அற்ப அன்பளிப்பிற்காக வளரகத்திற்கு வெளியே பல மணி நேரமாக காத்திருந்த கிராமப்புற ஏழைகள் பல்லாயிரக் கணக்கானவர்களின் நிலைமை பற்றி ஆச்சிரம நிர்வாகிகள் அலட்சியத்தை காட்டினர் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. ஆனால் இந்த அறிக்கையானது மாவட்ட, மாநில, மைய நிர்வாகங்களின் பொறுப்பை தட்டிக்கழிக்கும் ஒரு வெளிப்படையான முயற்சி ஆகும். இந்த அலட்சியம் குறிப்பிட்ட நிகழ்ச்சி பற்றி மட்டுமன்றி, இவ்வளவு அதிர்ச்சி நிலைக்கு தள்ளப்பட்டுள்ள மக்களின் நிலைபற்றிய அலட்சியத்தையும் வெளிக்காட்டுகிறது.

ஆச்சிரமத்தின் செய்தித் தொடர்பாளர் ரஜீஷ் பூரி கருத்துப்படி, மாவட்ட நிர்வாகத்திற்கு அன்னதானம் பற்றி ஒரு வாரம் முன்பே கூறப்பட்டிருந்தது. ஆனால் எந்த உதவியும் கொடுக்கப்படவில்லை. இந்த நிகழ்ச்சி ஒவ்வொரு ஆண்டும் ஆச்சிரம தலைவரின் மனைவி இறந்ததின் நினைவாக நடத்தப்படுகிறது. மாநிலச் சட்டமன்ற உறுப்பினர் ஒருவர் செய்தி ஊடகத்திடம் "ஒவ்வொரு ஆண்டும் இவ்வளவு பெரிய கூட்டம் கூடுகிறது என்று பிரதாப்கரில் அனைவரும் அறிவார்கள்," என்று தெரிவித்தார்.

ஆரம்ப அறிக்கை கொடுக்கப்பட்ட அன்றே, பொலிசார் ஆச்சிரம நிர்வாகத்திற்கு எதிராக கவனமின்மை குற்றச்சாட்டு ஒன்றைப் பதிவு செய்தனர். ஆச்சிரமத் தலைவர் கிருபானுஜி மகராஜ் நெரிசலை அடுத்து அந்த இடத்தை விட்டே ஓடிவிட்டார். அவருக்கு தக்க பாதுகாப்பு உண்டு என்று பொலிசார் உறுதியளித்த பின்னர்தான் மீண்டும் வந்தார். மக்கள் கோபத்தை திசைதிருப்பும் வகையில் ஆச்சிரம காயமுற்றவர்களுக்கும் இறந்தவர்களது குடும்பங்களுக்கும் பணம் கொடுத்ததுடன் கல்வி, சுகாதாரப் பாதுகாப்பிற்கு உதவுவதாகவும் உறுதிபளித்துள்ளது.

உத்தரப் பிரதேசத்தை ஆளும் பகுஜன் சமாஜ் கட்சி (BSP), தனித்துக்களை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவதாக கூறிக்கொள்கிறது. முன்பு அவர்கள் "தீண்டத்தகாத" சாதியினர் என்று கருதப்பட்டிருந்தனர். அடக்கப்பட்ட சமூக அடுக்குகளில் ஒன்றாக இருந்தனர். உண்மையில் பகுஜன் சமாஜ் கட்சி ஒப்பீட்டளவில் சலுகைகள் கொண்ட தனித்துக்களின் கருவிதான். இவர்கள் வேலை வாய்ப்புக்களுக்காக சாதி ஒதுக்கீட்டு திட்டத்தை பயன்படுத்தியவர்கள் (தூழ்த்தப்பட்ட சாதிகளுக்கு ஆதரவான உடன்பாட்டு நடவடிக்கை). வறியவர்களை பிரதிபலிப்பதாக கூறிக் கொண்டாலும், பி.எஸ்.பி. பெருநிறுவன சந்தை சார்புடைய உயரடுக்கின் செயற்பாட்டை ஆதரிக்கிறது. ரிஸிம்லாதவர்களில் அதிக விகிதத்தினராக இருக்கும் தனித்துக்களுக்கு நிலம் கொடுப்பதற்கு தீவிர நடவடிக்கை ஏதும் எடுக்கவில்லை. இன்னும் சமீபத்தில் இக்கட்சி தன்னுடைய தளத்தை விரிவுபடுத்திக் கொள்ள "தனித்த-பிராமணர் சகோதரத்துவம்" என்ற உயர்சாதி பிராமணர்களுடன் ஒரு முயற்சியை மேற்கொண்டது.

பி.எஸ்.பி. தலைவரும் உத்தர பிரதேச முதலமைச்சருமான மாயாவதி ஊடகத்திற்கு கொடுத்த அறிக்கையில், தேசிய அரசாங்கம், "தன்னுடைய அரசாங்கம்

"மாநிலத்தில் தற்போது தீவிர நிதி நெருக்கடியை எதிர்கொண்டிருப்பதன் காரணமாக, உதவியை செய்ய முடியாத நிலை இருப்பதால், தூதிரூஷ்டவசமாக நெரிசலில் சிக்கித் தங்கள் உயிர்களை இழந்தவர்களின் குடும்பங்களுக்கும் காயமுற்றவர்களுக்கும் கௌரவமான இழப்பீடு கொடுக்க வேண்டும்" என்று முறையிட்டுள்ளது.

மாயாவதியின் அரசியல் போட்டியாளர்கள் இந்த அறிக்கை பற்றி விரைவில் எதிர்ப்புத் தெரிவித்தனர். காங்கிரஸ் கட்சியின் மூத்த தலைவர், மாயாவதி எந்த இழப்பீடும் கொடுக்க மறுப்பது "உண்மையில் லெட்க்கேடானது" என்றார். "பூங்காக்கள் அமைக்க, யானைகள் வளர்க்க மற்றும் மற்றவர்களின் சினைகளை அமைக்க மில்லியன் கணக்கில் மாயாவதியிடம் பணம் உள்ளது, ஆனால் தங்கள் உயிர்களை இழந்த வறிய பெண்கள், குழந்தைகளுக்கு பணம் இல்லை," என அவர் மேலும் கூறினார். காங்கிரஸ் கட்சி தற்பொழுது புது டெல்லியில் உள்ள மத்திய அரசாங்கத்தை வழிநடத்துகிறது.

இந்து மோதிக்க பாரதிய ஜனதா கட்சி (பா.ஜ.க.), சற்றும் சளைக்காமல் மாயாவதியின் கருத்தை "அப்பட்டமான மனிதத்தன்மை அற்றது" என்று கண்டித்தது. "நெரிசலில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு பணம் இல்லை என்று மாயாவதி அரசாங்கம் எப்படி கூறலாம்? உத்தரப் பிரதேசம் போன்ற பெரிய மாநிலத்தில் இழப்பீடு கொடுக்க பணம் இல்லை என்பது நம்பத்தகுந்தது அல்ல" என்று பா.ஜ.க. செய்தித் தொடர்பாளர் ரவி சங்கர் பிரசாத் கூறினார். தன்னுடைய சினைகளை வைப்பதற்கு எவ்வளவு பணம் செலவழித்துள்ளார் என்றும் அவர் வினா எழுப்பினார்.

மாயாவதி நினைவுப் பூங்காக்கள், அரசியல் அடையாள சினைகள் வைப்பதற்கு தாராளமாக செலவு செய்தார் என்பது உண்மை. இவை பொது நிதியை தவறாகப் பயன்படுத்துவது போல் ஆகும். ஆனால் காங்கிரஸும் பா.ஜ.க. யும் இழிந்த முறையில் இந்த சோகத்தை தங்கள் அரசியல் நோக்கங்களுக்கு பயன்படுத்தப் பார்க்கின்றன.

தன்னுடைய இரங்கலை தெரிவித்த பிரதம மந்திரி மன்மோகன் சிங் தேசிய உதவி நிதியத்தில் இருந்து இறந்தவர்களின் குடும்பத்திற்கு 200,000 ரூபாய்கள் (4,400 அமெரிக்க டாலர்) மற்றும் அதிகம் காயமுற்றவர்களுக்கு 50,000 ரூபாய்களும் இழப்பீடாக அறிவித்தார். இந்த நிகழ்வை பயன்படுத்தும் வகையில் காங்கிரஸ் கட்சி, அதன் பொதுச் செயலாளர் ராகுல் காந்தியை பிரதாப்கார் மாவட்டத்திற்கு பாதிக்கப்பட்ட

குடும்பங்களை சந்திக்க அனுப்பியது.

இந்தப் பெரும் சோகம் காந்தியும் அவருடைய தாயாரான காங்கிரஸ் தலைவர் சோனியா காந்தியும் கொண்டுள்ள பாராளுமன்ற தொகுதிகளின் எல்லையில் இடம்பெற்றுள்ளது. புது டெல்லியில் ஆட்சி செலுத்துவதற்கும் மேலாக, காங்கிரஸ் கட்சி உத்தரப் பிரதேசத்தை 1947ல் இந்தியா கதந்திரம் பெற்ற பின்னர் 40 ஆண்டுகள் ஆண்டுள்ள நிலையில், மாநிலத்தில் நிலவும் இழிந்த சமூக நிலைமைகளுக்கு அது நேரடிப் பொறுப்பாளியாகும்.

காங்கிரஸ் 1990 களில் சந்தை சார்பு கொள்கைக்கு மாறிய பின், உத்தரப்பிரதேசத்தில் காங்கிரஸிற்கு ஆதரவுச் சரிவு சரிந்தது. அதன் மறுசீரமைப்பு செயற்பாடுகள், வறியவர்களின் நிலையை மோசமாக்கியதுடன் பரந்த அதிருப்தியையும் தோற்றுவித்தது. இந்த நிலைமை பா.ஜ.க. மற்றும் இன்னும் பல பிரதேச மற்றும் சாதியை அடிப்படையாகக் கொண்ட கட்சிகளால் பயன்படுத்திக்கொள்ளப்பட்டது. உத்தர பிரதேசத்தில் தனித்த கிராமங்களுக்கு ராகுல் காந்தியின் வருகைகள் அம்மாநிலத்தில் காங்கிரஸிற்கு மீண்டும் ஆதரவை பெருகச் செய்யும் தீவிர முயற்சியாகும்.

முஸ்லிம்கள் உட்பட, இந்தியாவின் அனைத்து ஒடுக்கப்பட்ட அடுக்குகளை பிரதிபலிப்பதாக கூறிக் கொண்டாலும், பி.எஸ்.பி. இந்து மோதிக்க பா.ஜ.க. உடன் கூட்டு வைத்துக் கொள்வதில் எந்த உறுத்தலையும் கொள்ளவில்லை. பி.எஸ்.பி. இரு முறை உத்தரப் பிரதேசத்தில் பா.ஜ.க. உடன் கூட்டணி அரசு அமைத்தது, சமீபத்தில் 2002ம் ஆண்டில் 2000 முஸ்லிம்கள் கொல்லப்பட்ட பாராதிப ஜனதா கட்சியால் தூண்டிவிடப்பட்ட குஜராத் வகுப்புவாத படுகொலைகள் நடந்து ஒன்பதே மாதங்களுக்குள், மாயாவதி முதல் மந்திரி நரேந்திர மோடியுடன் ஒன்றாக 2002 குஜராத் மாநிலத் தேர்தலில் பா.ஜ.க.வுக்கு ஆதரவாக தோன்றினார்.

கடந்த வார சோகம் நிறைந்த நெரிசலின் அடிப்படைக் காரணம் பற்றி எந்த அரசியல் கட்சியும் குறிப்பிடவில்லை: அதாவது இந்தியா முழுவதும் பரந்த மக்கள் மத்தியில் நிலவும் டெரும் வறுமையே இதற்குக் காரணமாகும். 180 மில்லியன் மக்கள் தொகையைக் கொண்ட உத்தரப் பிரதேசம், இந்தியாவிலேயே அதிக மக்கள் தொகை கொண்டது என்பதுடன் மிக வறிய மாநிலமும் ஆகும். உத்தியோகபூர்வ வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழ் 42 சதவிகித மக்கள் வாழ்வதாக கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. கடந்த வாரம் ஆச்சிரமத்து வாயிலில் வரிசையில் நின்ற கிராமப்புற தொழிலாளர்கள் மற்றும்

நிலமற்ற விவசாயிகளின் மனைவிமானும் மிக வறியவர்களில் ஒரு பிரிவினர் ஆவர்.

உத்தரப்பிரதேசத்தின் நிலைமை பற்றி ஜனவரி 2009ல் ஆற்றிய அயூர்வ உரை ஒன்றில், இந்தியாவின் துணை ஜனாதிபதி மொகம்பது ஹமித் அன்சாரி, கேரளாவின் ஆயுட்காலமான 74 வயதுடன் ஒப்பிடுகையில் உத்தரப்பிரதேசத்தின் ஆயுட்கால எதிர்பார்ப்பு 54 வயது தான் என்றார். 2005-06 ல் நடத்தப்பட்ட சுகாதார கணிப்பீடு ஒன்று 15ல் இருந்து 50 வயது வரை உள்ள பெண்களில்

பாதிபேர், மற்றும் 3 வயதிற்குட்பட்ட குழந்தைகளில் 85 சதவிகிதமானவர்கள் இரத்த சோகை உடையவர்கள் என்றும், குழந்தைகளில் கிட்டத்தட்ட பாதி பேர் போதிய வளர்ச்சி இல்லாதவர்கள் என்றும், குறைந்த எடை உடையவர்கள் என்றும் கண்டறிந்தது. குழந்தைப் பருவ இறப்பு விகிதம் மாநிலத்தில் 1000 பிறப்பிற்கு 73 இறப்பாக உள்ளது. இது இந்தியா முழுவதும் 57 விகிதம் ஆகும். மொத்த குடும்பங்களில் 10 சதவிகிதத்திற்கும் குறைவான

குடும்பங்கள்தான் குழாய்மூலம் குடிநீர் பெறுகின்றன. இந்தியா முழுவதும் இந்த எண்ணிக்கை 42 சதவிகிதம் ஆகும். மின்வசதி, கழிப்பறை வசதிகள் ஆகியவையும் தேசிய சராசரியை விடக் குறைவு ஆகும்.

கடந்த வாரப் பேரழிவுடன் சம்பந்தப்படுத்தி இப்பிரச்சினைகள் எதிலுமே எந்த அரசியல் கட்சியும் அக்கறை காட்டப்படவில்லை. அவை அனைத்துமே இந்த சமூகப் பேரழிவிற்கு கூட்டாக பொறுப்புச்சொல்ல வேண்டிய கட்சிகளாகும்.

2002 முஸ்லிம் எதிர்ப்பு இனப் படுகொலைகளில் குஜராத் முதலமைச்சரின் பங்கு பற்றி அவர் விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்பட்டார்

கிரந்தி குமார்
14 ஏப்பிரல் 2010

குஜராத் தின் முதல் மந்திரியும் இந்தியாவின் உத்தியோகபூர்வ எதிர்க் கட்சியான பாரதிய ஜனதா கட்சி (BJP) யின் முக்கியத் தலைவருமான நரேந்திர மோடி, 2002ல் முஸ்லிம் எதிர்ப்பு இனப்படுகொலைகள் இந்தியாவின் மேற்கு மாநிலத்தில் நடந்தபோது அவருடைய பங்கு பற்றிகடந்த மாதம் ஒன்பது மணி நேர விசாரணைக்கு உட்படுத்தப்பட்டார்.

SIT எனப்படும் சிறப்பு விசாரணைக் குழு இந்த விசாரணையை நடத்தியது. இக்குழு மார்ச் 2008ல் குஜராத் தின் அரசாங்கம், பொலிஸ், நீதித்துறை என்பவற்றின் அதிகாரிகள் இனப் படுகொலைகளுக்கு பொறுப்பானவர்களை காப்பாற்றுகின்றன என பல புகார்கள் எழுந்ததை அடுத்து இந்தியாவின் உச்ச நீதிமன்றத்தால் நியமிக்கப்பட்டது.

கிட்டத்தட்ட 60 பேர் இறந்துவிட்ட — பெரும்பாலானவர்கள் இந்து வகுப்புவாத செயற்பாட்டாளர்கள் — கோத்ரா இரயிலில் ஏற்பட்ட தீ விபத்திற்கு மாநிலத்தின் முஸ்லிம் சிறுபான்மையினரை BJP தலைவர்களும், இப்பொழுது முதல் மந்திரியாக இருக்கும் மோடியும் பகிரங்கமாக குற்றம் சாட்டிய பின், 2002 பெப்ரவரி-மார்ச்சில் குஜராத் தை உலுக்கிய கவலவர்கள், கொலைகள் வன்முறைகள் பற்றி விசாரிக்க SIT க்கு உத்தரவிடப்பட்டுள்ளது.

இப்படுகொலைகளினால் 1,500

பேருக்கும் மேலானவர்கள் இறந்து போனார்கள். அநேகமாக அனைவருமே முஸ்லிம்கள் ஆவார்கள். நூறாயிரக் கணக்கான மக்கள் வீடுகளை இழந்த நிலையும் ஏற்பட்டது. இன்றளவும் தங்கள் வீடுகளுக்கு மீண்டும் திரும்ப முடியாத பல்லாயிரக்கணக்கான முஸ்லிம்கள் அகதி முகாம்களில் போதிய நீர், கழிவரை, மின் வசதிகள் இல்லாமல் வசிக்கும் கட்டாயத்தில் உள்ளனர்.

ஆரம்பத்தில் SIT யினால் விசாரிக்கப்படுவதற்கு மோடி மறுத்துவிட்டார். அவருக்கு மார்ச் மாத நடுவில் SIT அனுப்பியிருந்த ஆணை சட்டபூர்வமற்றது என்று வாதிட்டார். ஆனால் படுகொலைகள் நடந்து எட்டு ஆண்டுகளுக்கு பின்னர் மார்ச் 27 அன்று, இரு சுற்றுக்கள் விசாரணைகளை எதிர்கொள்ள அவர் ஒப்புக் கொண்டார்.

சில செய்தித்தாள்கள் வெளியிட்டுள்ள தகவலின்படி, வெகுஜன கொலைகளில் ஈடுபட்டமை சம்பந்தமான விசாரணைக்கு உள்ளாவது ஒருபுறம் இருக்க, பதவியில் இருக்கும் போது ஒரு குற்றவியல் வழக்கில் விசாரிக்கப்படும் முதலாவது முதலமைச்சர் மோடியே ஆவார்.

மோடியை விசாரணை செய்த பின்னர் SIT தலைவர் ஆர்.கே. ராகவன் முதல் மந்திரியின் விடைகள் "மர்யங்களை அவிழ்ப்பதில் ஒரு பெரிய கட்டமாக இருந்தது" என்று குறிப்பிட்டார். இன்னும் விசாரணைக்காக மோடியை அழைக்கும்

உரிமை குழுவிற்கு உண்டு என்றும் அவர் குறிப்பிட்டார்.

மோடி கூறியதைப் பற்றி வெளியிட அது சட்டபூர்வமான நிலை இல்லை என்று SIT கூறியுள்ளது. ஆனால் அது விசாரித்துக் கொண்டிருக்கும் 10 வழக்குகளில் இன்னும் ஏதேனும் புதிய குற்றச் சாட்டுகள் தேவையா என்பது பற்றி உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு அறிக்கை கொடுப்பதற்கு முன்னதாக, ஏப்ரல் 30க்கு முன், கூட இருப்பதாக உறுதி அளித்துள்ளது.

தங்களுக்காக செயல்படத் தயாராக இருப்பதால் இந்திய தலைமை நிர்வாக அதிகாரிகளால் அடிக்கடி பாராட்டப்படும் மோடி, தான் SIT க்கு முன் தோன்றியது, "என்னை விமர்சிப்பவர்களுக்கு சரிவான பதில் என்றார். இது SIT விடுத்த ஆணையை ஆரம்பத்தில் அவர் மறுத்ததால் தூண்டிவிடப்பட்ட கருத்து வேறுபாடுகள் பற்றிய குறிப்பாகும்.

மோடி, இப்படுகொலைகளுக்கு அரசியல் மற்றும் குற்றவியல் பொறுப்பாளி என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. அவரும், அவருடைய அரசாங்கமும், எந்தவொரு விசாரணைக்கும் முன்னதாக, கோத்ரா தீவிபத்து திட்டமிடப்பட்ட நாச வேலை, முஸ்லிம்களே இதற்கு கூட்டாக பொறுப்புச் சொல்ல வேண்டும், கோத்ரா இறப்புகளுக்கு எதிராக மாநிலம் தழுவிய "எதிர்ப்பு" வேலைநிறுத்தத்திற்கு ஆதரவு தரவேண்டும் என்று அறிவித்ததன் மூலம்

வன்முறையைத் தூண்டிவிட்டனர். BJP ஊழல் அரசாங்கமும், BJP தலைமையிலான தேசிய அரசாங்கமும் இனப்படுகொலைகள் தொடர அனுமதித்தன என்பதற்கு நிறைய சான்றுகள் உள்ளன. பொலிசார் இந்து வகுப்புவாத குண்டர் கூட்டத்தை தடுக்காமல் வெறுப்பனே பார்த்துக் கொண்டு இருந்தனர்.

2002 இனப்படுகொலை நேரத்தில் இறந்த முன்னாள் பாராளுமன்ற காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர் இஷான் ஜெஃப்ரியின் விதவை, திருமதி ஜாகியா ஜாப்ரே பதிவு செய்திருந்த குற்றவியல் புகார் சம்பந்தமாக விமீலி அதிக அளவில் மோடியை விசாரித்து இருந்திருக்க வேண்டும்.

தன்னுடைய கணவரின் இறப்பில் குஜராத் அதிகாரிகள் குற்றவியல் முறையில் உடந்தையால் இருந்தனர் என்றும் ஜாகியா ஜாப்ரேயின் புகார் தான் SIT ஐ நிறுவும் முடிவை உச்ச நீதிமன்றத்தில் நேரடியாக ஏற்படுத்தியது.

தன்னுடைய புகாரில் திருமதி ஜாப்ரே, மோடியின் பங்கை பற்றிக் குறிப்பாக கவனத்தை ஈர்த்திருந்தார். தன்னுடைய கணவர் கொல்லப்படுவதற்கு முன்பு, அவர்கள் வசித்து வந்த அனுமதாபாத் நகரத்தில் இருந்து குல்பர்க் சங்கத்தில் உள்ள வீடுகளைத் தாக்க வந்த குண்டர்கள் கூட்டத்தை அடக்கப் பாதுகாப்புப் படைகளை அனுப்பமாறு அவர் முதலமைச்சருடன் தொடர்பு கொண்டு வாதிட்டிருந்தார். ஆனால் இதில் தலையிட முதல் மந்திரி மறுத்து தன்னுடைய மற்றும் தன்னுடைய அயலவர்களின் உயிர்களைக் காப்பாற்ற பெரும் முயற்சி எடுத்த ஜாப்ரேயை கிண்டல் செய்தார்.

2002 படுகொலைக்கு பின்னர், குல்பர்க் சங்கக் குடியிருப்பில் இருந்த ஏறாசான் ஜாப்ரே உட்பட 39 முஸ்லிம்கள் கொல்லப்பட்டதாகப் பட்டியிடப்பட்டனர். மற்றும் 30 பேர் காணாமல் போயுள்ளதாக கூறப்பட்டது. இப்பொழுது அந்த 30 பேரையும் இறந்தவர்கள் என்று அதிகாரிகள் வகைப்படுத்தி குல்பர்க் சங்கக் குடியிருப்பில் இறந்தவர்கள் எண்ணிக்கையை 69 ஆக உயர்த்தியுள்ளனர்.

SIT யே செயலின்மை, ஒருதலைப்பட்ட கருத்து மற்றும் விசாரணையில் அதிக அக்கறையின்மையையும் கொண்டிருப்பதாக மனித உரிமைகள் ஆர்வலர்களால் திரும்பத் திரும்ப குற்றம் சாட்டப்பட்டுள்ளது.

SIT யின் உயர்மட்ட உறுப்பினர்களில் ஒருவரும், குராத் பொலிஸ்

ஆணையாளருமான ஷிவானந்த் ஜா என்பவரின் பெயர், உண்மையில் ஜாப்ரியால் அவருடைய முதல் குற்றச்சாட்டில், மாநில அரசாங்க உடந்தையுடன் நடந்த தன் கணவர் கொலை பற்றிய புகாரில் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தது. செய்தி ஏடான டெஹுல்கா சேகரித்திருந்த ஒலிநாடப் பதிவுகளின் சான்றுகளை அவசரமாக உதறித்தள்ளியதற்காகவும் ஷிவானந்த் ஜா கடுமையான விமர்சனத்திற்கு உள்ளானவர். இந்த ஒலிநாடாக்களில் BJP உடன் இணைந்த பல இந்து மேலாதிக்க அமைப்புகளின் தலைவர்கள் படுகொலையை ஏற்பாடு செய்வதில் தங்கள்

கடந்த கால் நூற்றாண்டில் மூன்று முறை இந்தியா கொடூரமான வகுப்புவாதப் படுகொலைகளால் அதிர்ந்து போனது 1984ல் சீக்கிய எதிர்ப்புக் கலகங்கள், 1992 டிசம்பரில் அயோத்தியில் பாபர் மசூதி தரைமட்டமாக்கப்பட்டதை தொடர்ந்து வட இந்தியா முழுவதும் எழுந்த முஸ்லிம் எதிர்ப்பு வன்முறை அலை, மற்றும் 2002 குஜராத் படுகொலைகளும் இதில் அடங்கும்.

பங்கு பற்றி பெருமை பேசியதும், மோடி அரசாங்கத்திடம் இருந்து அவர்கள் பெற்ற ஆதரவு பற்றிய தகவல்களும் இருந்தன. (பார்க்க: 2002 படுகொலைகளை பி.ஜே.பி. மாநில அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்துள்ளதை சஞ்சிகை அம்பலப்படுத்துகிறது)

SIT யில் உள்ள மற்றொரு உறுப்பினர் கீதா ஜோஷி, 2007ல் ஒரு முஸ்லிம் தம்பதியை முறைபற்ற விதத்தில் கொண்டு, அதை மறைப்பதற்காக, பயங்கரவாதிகள்/ குற்றவாளிகள் வீதான "என்கொண்டர் கொலை" என்று அந்த சம்பவத்தை காட்டி, குஜராத் பொலிஸ் நடந்து கொண்ட முறையில் அவருடைய செயலின்மைக்காக உயர் நீதிமன்றம் அவரைக் கடிந்து கொண்டது.

கடந்த வாரம் உச்ச நீதிமன்றமானது ஜா மற்றும் ஜோஷி இருவரையும் SITல் இருந்து நிரந்தரமாக நீக்க வேண்டும் என்ற

மனு மீது இறுதித் தீர்ப்பளிக்கும் வரை, அவர்களை அதன் பணியில் இருந்து தற்காலிகமாக ஒதுக்கி வைக்குமாறு SIT க்கு உத்தரவிட்டுள்ளது.

SIT அதன் அமைப்பில் நிறைய குஜராத் பொலிஸ் அதிகாரிகளைக் கொண்டிருக்கும் நிலையில், பாரபட்சமற்ற விசாரணை நடைபெறும் என்று நம்ப முடியாது என்று குஜராத் படுகொலையில் பாதிக்கப்பட்டவர்கள் சார்பில் வாதிட்டுக் கொண்டிருக்கும் அரசாங்கம் சாரா அமைப்பான அமைதிக்கும் நீதிக்குமான நிலையம், அதிகாரம் கொண்டுள்ள வழக்குகளை மத்திய அரசாங்கத்தின் கீழ் உள்ள CBI க்கு மாற்றுமாறு உச்ச நீதிமன்றத்திற்கு மனு அனுப்பியுள்ளது.

எட்டு ஆண்டுகள் கடந்த பின்னரும், பல விசாரணைகள் மற்றும் ஒரு மாநில விசாரணைக் குழுவின் விசாரணைகள் முடிந்தபின்னும், எந்த மூத்த பொலிஸ் அல்லது அரசாங்க அதிகாரியும், அல்லது இந்து வகுப்புவாத அமைப்பின் முக்கிய தலைவரும், குஜராத் படுகொலையைத் தூண்டிவிட்டு, எண்ணெய் வார்த்தையில் உடந்தையால் இருந்தமைக்காக தண்டனை பெறவில்லை. அதேபோல் படுகொலையினால் பாதிக்கப்பட்ட குடும்பத்திற்கு அற்ப இழப்புத் தொகையே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

மோடி அரசாங்கத்தால் நிறுவப்பட்ட நானாவதி குழு, முதல் மந்திரி எந்த முறையற்ற விதத்திலும் நடந்து கொள்ளவில்லை என்று கொடுத்த அறிக்கையில் வியப்பு ஏதும் இல்லை. இந்திய இரயில்வே அமைச்சு 2005ல் நிறுவிய பானேர்ஜி குழுத் தீர்ப்புடன் நேரடியாக மூரண்படும் விதத்தில், நானாவதி குழு கோத்ரா ரயில் தீவிபத்து "ஒரு முன்கூட்டியே திட்டமிடப்பட்ட சதி" என்று அறிவித்த நிலையில், தன்னுடைய நம்பகமற்ற தன்மையை அதிகப்படுத்திக் கொண்டது. நன்கு ஆராயப்பட்ட குற்ற விசாரணைக்குப் பின், பானேர்ஜி குழு கோத்ரா தீவிபத்து தற்செயலாகத்தான் ஏற்பட்டது என்ற முடிவிற்கு வந்தது.

படுகொலைகளை ஊக்குவிக்கும் விதத்தில் BJP முக்கிய பங்குகொண்டு நடந்து கொண்டதற்கான தக்க சான்று, குஜராத் முஸ்லிம்-எதிர்ப்பு படுகொலைகளின் போது இந்திய ஜனாதிபதியாக இருந்த கே.ஆர். நாராயணனிடம் இருந்தே வந்தது. ஒரு BJP தலைமையில் இருந்த கூட்டணி அரசாங்கத்தின் அப்பொழுதைய பிரதம மந்திரியான அடல் பிகாரி வாஜ்பேயிடம், முஸ்லிம் எதிர்ப்புப் படுகொலைகளை

அடக்குவதற்கு குஜராதில் இந்திய இராணுவத்தை நிலைநிறுத்துவது தான் வலியுறுத்தியதாக அவர் அறிவித்திருந்தார். ஆனால் பெருநிறுவனச் செய்தி ஊடகத்தின் பெரும் ஆதரவைக் கொண்டிருந்த BJP தலைவர் ஒரு பெரும் அரசியல் வல்லுனர் என்ற தோற்றத்தை வளர்த்திருந்து, ஜனாதிபதியின் வேண்டுகோள்களை புறக்கணித்திருந்தார். "இது மாநில, மத்திய அரசாங்கங்களுக்கு இடையே குஜராத் வன்முறைக்கு யார் பொறுப்பாளி என்பது பற்றிய ஒரு சதியாகும்" என்று நாராயணன் கூறினார்.

மோடியை SIT விசாரணைக்கு அழைத்துள்ளது என்பது தெரியவந்த பின், இந்தியாவின் முக்கிய முதலாளித்துவக் கட்சியும் தற்போதைய ஆளும் கூட்டணியின் மேலாதிக்க பங்காளியுமான காங்கிரஸ் கட்சியின் பல தலைவர்கள் மோடி இராஜிநாமா செய்ய வேண்டும் என்று கோரினார்கள். ஆனால் குஜராத் படுகொலை பற்றி ஒரு தெளிவற்ற அணுகுமுறையைத்தான் காங்கிரஸ் கட்சி

அதிகமாகக் கொண்டிருந்தது. 2002 மாநிலத் தேர்தலில், மோடி தன்னை ஒரு இந்து தேசியவாத வலுவலையவர் என்று காட்டிக் கொண்ட அதே சமயம், காங்கிரஸே இந்துத்துவம் அல்லது இந்து தேசியவாதம் என்று முத்திரையிட்ட ஒரு விஞ்ஞானத்தின் பேரில்தான் தேர்தலில் கலந்து கொண்டது. சமீபத்திய மாநிலத் தேர்தல்களில் BJP யில் இருந்து நீங்கிய பலருடன் காங்கிரஸ் உடன்பாடு கொண்டது. அவர்கள் 2002ல் மோடி அரசாங்கத்தில் முக்கிய பதவிகளை வகித்தவர்கள். முஸ்லிம் எதிர்ப்புப் படுகொலைகளில் பெரிதும் தொடர்புபடுத்தப்பட்டவர்கள்.

BJP தன்னுடைய பங்கிற்கு, மோடி இராஜிநாமா செய்ய வேண்டும் என்று காங்கிரஸ் தலைவர்கள் கோரியதற்கு எதிராக, காங்கிரஸ் பிரதமர் இந்திரா காந்தி படுகொலை செய்யப்பட்டபின் எழுந்த சீக்கிய எதிர்ப்பு படுகொலைகளைத் தூண்டிவிட்டதில் முக்கிய காங்கிரஸ் அரசியல்வாதிகளின் பங்கைச் சுட்டிக்காட்டியது.

கடந்த கால் நூற்றாண்டில் மூன்று முறை இந்தியா கொடுமான வகுப்பு வாதப் படுகொலைகளால் அதிர்ந்து போனது — 1984ல் சீக்கிய எதிர்ப்புக் கலகங்கள், 1992 டிசம்பரில் அயோத்தியில் பாபர் மசூதி தரைமட்டமாக்கப்பட்டதை தொடர்ந்து வட இந்தியா முழுவதும் எழுந்த முஸ்லிம் எதிர்ப்பு வன்முறை அலை, மற்றும் 2002 குஜராத் படுகொலைகளும் இதில் அடங்கும்.

ஒவ்வொரு விவகாரத்திலும் இந்திய அரசாங்கம் —மத்திய, மாநில அரசாங்கங்கள், பொலிஸ் மற்றும் நீதித்துறை— வெளிப்படையாக வன்முறைக்கு பொறுப்பானவர்களை நீதிமுன் நிறுத்துவதில் தோல்வி அடைந்தது. உண்மையில் மிகக் குறைந்த எண்ணிக்கையில்தான் விசாரணைகள் வெற்றிகரமாக நடந்துள்ளன. குண்டர்களும் எடுபிடிகளும் தான் தவிர்க்க முடியாமல் சிறையில் அடைக்கப்பட்டனர். வெகுஜன வன்முறையை தூண்டி வளர்த்துவிட்ட, வகுப்புவாதத்தை தூண்டியவர்களோ, அரசியல்வாதிகளோ அல்லது பொலிஸ் அதிகாரிகளோ அடைக்கப்படவில்லை.

ஐம்மு மற்றும் காஷ்மீர் பொதுத்துறை வேலை நிறுத்தத்தை அரசு அடக்குமுறை தோற்கடிக்கிறது

அருண் குமார், கனேஷ் தேவ்
15 ஏப்பிரல் 2010

வட இந்திய மாநிலமான ஐம்மு-காஷ்மீரின் 450,000 தொழிலாளர்களின் பிரதிநிதியாக இருக்கும் தொழிற்சங்கங்களானது ஒரு போர்க்குணம்மிக்க 12 நாள் தொடர் வேலை நிறுத்தத்தை அரசாங்க அடக்குமுறை நடவடிக்கைக்கு அடிபணிந்து புதனன்று கைவிட்டது.

பல நாட்களாக ஆசிரியர்கள், அரசாங்க ஊழியர்கள், மருத்துவமனை தொழிலாளர்கள், ஒரு மின்சார சேவைகள் நிறுவன ஊழியர்கள் மற்றும் அரசாங்க நிறுவன ஊழியர்கள் உட்பட அனைவரும், இந்தியாவின் தொழிலாளர் விரோத ESMA எனப்படும் அடிப்படைப் பணிகள் பராமரிப்பு சட்டத்தின் கீழ், மாநில அரசாங்கம் வெளியிட்டிருந்த ஆணையை மீறி வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டிருந்தனர்.

செவ்வாயன்று, ஐம்மு-காஷ்மீர் உயர்

நீதிமன்றம் வேலைநிறுத்தத்தை முறிக்கும் முயற்சிகளை தீவிரப்படுத்துமாறு அரசாங்கத்தை அறிவுறுத்தியது. "வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுட்டுள்ள ஊழியர்களுக்கு எதிராக தேவையான, கடுமையான சட்டபூர்வ நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கு அரசாங்கம் அனைத்து செயலையும் மேற்கொள்ள வேண்டும்" என்று நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்திருந்தது.

2002ம் ஆண்டில் ஒரு இசுழ்வான உச்ச நீதிமன்றத் தீர்ப்புடன் சம்பந்தப்படுத்தி மாநில உயர் நீதிமன்றம் இத்தீர்ப்பை வழங்கியது. முந்தைய தீர்ப்பின்படி இந்தியாவில் பொதுத்துறை ஊழியர்களுக்கு வேலை நிறுத்தம் செய்வதற்கு அரசியலமைப்பு ரீதியில் உரிமை இல்லை என்று கூறப்பட்டிருந்தது. இது இந்தியாவின் கூட்டாட்சி மற்றும் மாநில அரசாங்கங்கள் தம் விருப்பப்படி வேலை நிறுத்தங்களை சட்ட விரோதமானவை என்று அறிவித்து வேலை நிறுத்தம்

செய்பவர்களையும் அதன் தலைவர்களை கைது செய்து, ஏராளமானவர்களை பணிநீக்கம் செய்வது உட்பட மிக கடுமையான பதிலடிகள் கொடுக்கப்படும் என்ற அச்சுறுத்தலையும் விடுக்க வைத்துள்ளது.

நீதிமன்றத் தீர்ப்பிற்கு முன்னதாகவே, மாநில அரசாங்கம் வேலைநிறுத்தத்தை முறிப்பதற்கு தீவிர அச்சுறுத்தல்களையும் நடவடிக்கைகளையும் எடுத்தது. ஒரு பிராந்திய கட்சியான ஐம்மு மற்றும் காஷ்மீர் தேசிய மாநாடு மற்றும் இந்தியக் கூட்டணி அரசாங்கத்தின் மேலாதிக்க கட்சியான காங்கிரஸ் ஆகியவற்றின் கூட்டணியே இந்த மாநிலத்தை ஆட்சி செய்கின்றது.

அவற்றில் கீழ்க்கண்டவையும் அடங்கியிருந்தன:

* குறைந்தது 6 தொழிற்சங்கத் தலைவர்கள் மற்றும் வேலைநிறுத்தத்தில் ஈடுபட்ட நூறுக்கும் மேற்பட்டவர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர்.

* உள்ளூர் அதிகாரிகளுக்கு மறியல் கூட்டத்தை விடீயோ செய்யுமாறு மாநில அரசாங்கம் உத்தரவிட்டது. இதன் மூலம் வருங்காலத்தில் பதிலடி கொடுக்க போர்க்குணம் மிக்க தொழிலாளர்கள் அடையாளம் காணப்படலாம்.

* நீர் பாய்ச்சி கூட்டத்தை கலைத்து, தடியடியும் மேற்கொண்ட ஒரு பொலிஸ் வன்முறைத் தாக்குதல், மாநிலத் தலைநகரான ஸ்ரீநகரில் நடத்தப்பட்டதில் 20 தொழிலாளர்களுக்கும் மேல் காயமுற்றனர்.

* கடந்த திங்கள் முதல் வேலைநிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டவர்கள் பணிநீக்கம் செய்யப்படுவர் என்ற அச்சுறுத்தலை அரசாங்கம் விடுத்துள்ளது.

கிரேட்டர் காஷ்மீர் ஊடகத்திற்கு மூத்த அரசாங்க அதிகாரிகள் "கசிய விட்ட" தகவலில், ஜம்மு காஷ்மீர் முதல் மந்திரியும் தேசிய மாநாட்டின் தலைவருமான உமர் அப்துல்லா, பொது நிர்வாகத் துறையை போராட்டத்திற்கு வழிநடத்தி "தொந்திரவு கொடுப்போர்" பட்டியலை தயாரிக்க வேண்டும், அதன் மூலம் "அவர்கள் கடுமையாக நடத்தப்படுவர்" என்று கூறியிருந்தது.

ஏப்ரல் 12ம் திகதி, ஜம்மு-காஷ்மீர் பிரதேச (மாநில) காங்கிரஸ் குழுவின தலைவரான போராசிரியர் சைபுதின் சோஸ், அரசாங்க ஊழியர்கள் விரைவில் பணிக்குத் திரும்பாவிட்டால், அவர்களுக்கு பதிலாக வேலை செய்ய உடன்படும் கருங்காலிகளுக்கு தான் ஏற்பாடு செய்ய இருப்பதாக கூறினார். "அவர்களுடைய கோரிக்கைகள் உண்மையற்றவை என்று நாங்கள் கூறவில்லை, ஆனால் வேலைநிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டு மாநிலம் முழுவதற்கும் பாதிப்பு ஏற்படுத்துவது நியாயமற்றதாகும். அடுத்த 3 நாட்களுக்குள் வேலைக்கு திரும்பவில்லை என்றால், கட்சித் தொண்டர்களை அவர்களுக்கு பதிலாக திரட்டுவேன்" என்று சோஸ் அறிவித்தார்.

தன்னுடைய அச்சுறுத்தலுக்கு கனம் கொடுக்கும் விதத்தில் சோஸ் மாநிலத்தில் உள்ள ஏராளமான வேலையற்றவர்கள் எண்ணிக்கையை கட்டிக் காட்டினார். இந்தியா முழுவதிலும் இங்குத்தான் வேலையின்மை விரிந்தங்கள் மிக அதிகமாக உள்ளன. "ஆயிரக்கணக்கான படித்த, வேலையற்ற இளைஞர்கள் வேலைக்குக் காத்திருக்கின்றனர். பொதுத்துறை

தொழிலாளர்கள் தங்கள் போக்கை திருத்திக் கொள்ளவில்லை என்றால், அரசாங்கம் புதிய ஊழியர்களை கொண்டு வரும் விரும்புரிமைக்கு தள்ளப்படும்" என்றார் சோஸ்.

செவ்வாய்க்கிழமை நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பிற்கு சில மணிநேரங்களுக்குள் குறைந்தது ஒரு தொழிற்சங்கமாவது வேலைநிறுத்தத்தை அது முடிப்பதாக அறிவித்தது. புதனன்று மற்ற தொழிற்சங்கங்களும் அதைப் பின்பற்றி, முதல் மந்திரி அப்துல்லா தொழிலாளர்களின் கோரிக்கைகளைப் பற்றி தலைவர்களுடன் விவாதிக்க ஒப்புக் கொண்டதாகக் கூறின.

கடந்த ஜூலை 31 அன்று அளிக்கப்பட்ட ஊதிய உயர்வு, தேசிய ஆறாவது சம்பளக் குழு பரிந்துரைத்தபடி ஜனவரி 2006ல் இருந்து வழங்கப்பட வேண்டும். ஒய்லுதிய வயது 58ல் இருந்து 60 என உயர்த்தப்பட வேண்டும்; தற்காலிக, அன்றாட, இடைக்கால ஊழியர்கள் நிரந்தரமாக்கப்பட வேண்டும் என்பவை இவற்றுள் அடங்கியிருந்தன.

"முதல் மந்திரி கொடுத்துள்ள உத்தரவாதத்தின் பேரில் போராட்டத்தை தற்காலிகமாக நிறுத்திவைப்பது என்று நாங்கள் முடிவு எடுத்துள்ளோம். அரசாங்கம் கைது செய்துள்ள எங்கள் சக ஊழியர்கள் விரைவில் விடுவிக்கப்படுவர் என்று நம்புகிறோம்" என்று ஊழியர்கள் கூட்டு நடவடிக்கை குழுவின தலைவரான குர்ஷித் ஆலம் கூறினார்.

தொழிலாளர்கள் கோரிக்கையை நிறைவேற்றுவதற்கு பொறுப்பான அரசாங்கத்தின் உறுதியை வெவ்வது ஒரு புறம் இருக்க, ஆலமின் அறிக்கை வேலைநிறுத்தத்தில் ஈடுபட்டுள்ள தொழிலாளர்களுக்கு எதிரான பதிலடிகள் அனைத்தும் திரும்பப் பெறப்படும் என்ற உத்தரவாதங்களை கூட அரசாங்கத்திடம் இருந்து பெறாமல், தொழிற்சங்கங்கள் வேலைநிறுத்தத்தை கைவிட்டன என்பதை அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகிறது.

ஏப்ரல் 3 அன்று தொடங்கிய வேலைநிறுத்தமானது, இந்து மற்றும் முஸ்லிம் தொழிலாளர்களை ஒரு பொதுப் போராட்டத்தில் ஒன்றாகக் கொண்டுவந்தது. நீண்ட காலமாக மிக அதிக வகுப்புவாத அடிப்படையில் எதிர்முனையில் இருந்த தொழிலாள வர்க்கத்தின் புறநிலை ஐக்கியத்தை இது அடிக்கோடிட்டுக்

காட்டியது.

இந்தியாவின் ஒரேயொரு முஸ்லிம் பெரும்பான்மை கொண்ட மாநிலமான காஷ்மீர் கடந்த இருபது ஆண்டுகளாக இந்திய ஆட்சிக்கு எதிரான எழுச்சியால் ஆட்டம் கண்டுள்ளது —இந்த எழுச்சி 1987ல் மாநிலத் தேர்தல்களில் ராஜீவ் காந்தி அரசாங்கத்தின் திமிர்த்தன மோசடி மற்றும் வட இந்தியாவில் இந்து மேலாதிக்க வளர்ச்சி ஆகியவற்றால் தூண்டிவிடப்பட்டது ஆகும்.

இந்த எழுச்சியை அடக்குவதில், இந்திய அதிகாரிகள் சிலில் உரிமைகள் மீது கடுமையான தடைகளை சுமத்தியுள்ளனர். அடிக்கடி முழு முஸ்லிம் சமூகத்தையும் இலக்கு கொண்டு, பெரும் வன்முறையையும் பயன்படுத்தியுள்ளனர். அதில் விசாரணையற்ற மரண தண்டனைகளும் சித்திரவதைகளும் அடங்கும். தங்கள் பங்கிற்கு கிளர்ச்சியாளர்கள் இந்துக்கள் மற்ற முஸ்லிம் அல்லாதவர்கள் மீது வகுப்புவாத தாக்குதல்களை நடத்தியுள்ளனர்.

வேலைநிறுத்தத்தில் இந்து மற்றும் முஸ்லிம் தொழிலாளர்களுக்கு இடையே இருந்த ஐக்கியம் காட்டப்பட்டது பற்றி கவனத்தில் கொண்ட இந்திய செய்தித்தாள், சமீபத்திய ஆண்டுகளில் மற்ற போராட்டங்களில் எழுப்பப்பட்டிருந்த கோரிக்கைகள் போல் இல்லாமல், வேலைநிறுத்தக்காரர்கள் "ஒரு குறிப்பிட்ட குழுவின் மட்டுப்படுத்திக் கொள்ளவில்லை" என்று எழுதியது.

வேலைநிறுத்தத்திற்கு எதிரான காட்டுமிராண்டித்தன அடக்குமுறையின் முக்கியத்துவம் இருந்தாலும், இடது முன்னணியின் மேலாதிக்க பங்காளி கட்சியான இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (மார்க்ஸிஸ்ட்), இந்தியா முழுவதும் மத்திய, மாநில அரசாங்கத்திற்கு எதிராக ஒரு அரசியல் போராட்டத்திற்கு தொழிலாளர்களை தயாரிப்பதற்காக ஆதரவு திரட்டுவதற்கு ஏதும் செய்யவில்லை. CPI(M) வலைத் தளம் வேலைநிறுத்தம் பற்றி எந்தக் குறிப்பையும் வெளியிடவில்லை. உள்ளூர் CPI(M) பிரிவானது முதல் மந்திரி உமர் அப்துல்லா விற்கு மத்திய அரசாங்கத்திடம் கூடுதலான நிதிக்கு முறையீடு செய்ய அனைத்துக் கட்சி குழுவிற்கு தலைமை தாங்கிச் செல்லுமாறு கோரியது.

இந்திய அரசாங்கம் மாவோயிஸ்டுக்கள் மற்றும் பழங்குடிகள் மீதான போரில் பின்னடைவைச் சந்திக்கின்றது

கிரந்தி குமார
21 ஏப்பிரல் 2010

காங்கிரஸ் கட்சித் தலைமையிலான ஐக்கிய முற்போக்குக் கூட்டணி (UPA) அரசாங்கம், மாவோயிச எழுச்சி விரிவடைதலுக்கு எதிராக அது முன்னெடுக்கும் போரில், ஏப்ரல் 6ம் தேதி மாவோயிச கெரில்லாக்கள் நடத்திய தீவிரத் தாக்குதலால் பெரும் நெருக்கடிக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளது. அந்த தாக்குதலில் 76 பாதுகாப்பு படையினர் கிழக்கு மாநிலமான சட்டிஸ்கரில் உள்ள காடுகளில் கொல்லப்பட்டுள்ளனர்.

இதுவரையும் இல்லாத அளவிற்கு டன்டேவாடாத் தாக்குதல் நகரடைந்துள்ளது என்றும் அழைக்கப்படும் மாவோயிஸ்டுகளால் இந்திய அரசு படைகளுக்கு ஏற்பட்ட இழப்புகளில் மிகப் பெரியதாகும். விவசாயிகளையும் இன்னும் சமீபத்தில் இந்தியாவின் ஒடுக்கப்பட்டுள்ள பழங்குடி மக்களையும் தளமாகக் கொண்ட ஒரு "நீண்ட மக்கள் யுத்தத்தை" இந்த அமைப்பு நான்கு தசாப்தங்களாக அபிவிருத்தி செய்ய முயன்று வருகிறது.

ஐக்கிய முற்போக்குக் கூட்டணியானது சமீப ஆண்டுகளில் நாட்டின் 626 நிர்வாக மாவட்டங்களில் 200க்கும் மேற்பட்டவற்றில் பரவியுள்ள மாவோயிச எழுச்சியை, நாட்டின் "உள்நாட்டுப் பாதுகாப்புக்கு மிகப் பெரிய அச்சுறுத்தல்" என்று கருதுகிறது. ஏனெனில் இது, பழங்குடி மக்களின் நிலங்களை உள்நாட்டு மற்றும் வெளிநாட்டு முதலீட்டாளர்களுக்காக கைப்பற்றும் காங்கிரஸ் கட்சியின் இலக்குக்கு குறுக்கே நிற்கின்றது. மே 2009ல் இரண்டாவது ஆட்சிக் காலத்திற்கு மீண்டும் தேர்ந்து எடுக்கப்பட்ட பின், ஐக்கிய முற்போக்குக் கூட்டணி அரசாங்கமானது மாவோயிசத் தலைமையிலான பழங்குடி எழுச்சியை அடக்குவதற்கு உயர்ந்த முன்னுரிமையை அளித்துள்ளது.

இந்தியாவின் கிழக்கு மலைப் பகுதி காடுகளில் உள்ள பழங்குடி மக்களின் பிரிவுகள், இந்திய அரசின் பல தசாப்தங்களாக நீடிக்கும் அடக்குமுறை, இடம் பெயர்தல் மற்றும் படுகொலைகளை

அனுபவித்த பின், பெரும் நம்பிக்கை இழந்து, மாவோயிஸ்டுக்கள் பக்கம் திரும்பியுள்ளனர்.

இருந்த 76 பேரில், 75 பேர் இந்திய அரசாங்கத்தின் துணை இராணுவ மத்திய ரிசேர்வ் பொலிஸ் படையை (CRPF) சேர்ந்தவர்கள். ஒருவர் சட்டிஸ்கர் மாநில அரசு பொலிஸைச் சேர்ந்தவர்.

தாக்குதல் நடந்து இரு தினங்களுக்கு பின்னர் மாவோயிஸ்டுகளுக்கு எதிரான அரசாங்கத்தின் இராணுவத் தாக்குதலின் முக்கிய அரசியல் சிற்பியான உள்துறை மந்திரி ப. சிதம்பரம் தன் இராஜினாமாவை எழுத்து மூலம் சமர்ப்பித்தார். வியப்பு ஏதும் இல்லாத வகையில் இது பிரதம மந்திரி மன்மோகன் சிங் மற்றும் காங்கிரஸ் கட்சி தலைவர் சோனியா காந்தியால் உடனே நிராகரிக்கப்பட்டது. ஐக்கிய முற்போக்குக் கூட்டணியின் உண்மையான தலைவராக சோனியா காந்தியைத்தான் சிங் ஏற்றுக்கொள்ளுகிறார்.

பகமை வேட்டை நடவடிக்கை என்று கூறப்படும் அரசாங்கத்தின் மாவோயிஸ்டுகளுக்கு எதிரான தாக்குதலானது, ஆறு மாநிலங்களில் விரிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது; முக்கியமாக கிழக்குப் பகுதியில் விரிவுபடுத்தப்பட்டுள்ள இந்த நடவடிக்கையில், ஏற்கனவே அதிக ஆயுதம் தரித்த பத்தாயிரத்திற்கு மேற்பட்ட மத்திய அரசாங்கத் துணை இராணுவமும் மற்றும் பொலிஸ் பிரிவுகளும் ஆறு மாநிலங்களிலும் ஈடுபட்டுள்ளன.

பகமை வேட்டை நடவடிக்கையை நடத்திவரும் 80,000க்கும் அதிகமான துணை இராணுவப் படையினர், இந்திய இராணுவத்திடம் இருந்து காட்டுப் பகுதி போர்முறைப் பயற்சியையும் விநியோக உதவியையும் பெற்று வருகின்றனர்.

சிதம்பரத்தின் போக்கையும், கௌரவத்தையும் டன்டேவாடா தாக்குதில் வெற்றி தீவிரமாக உடைத்துள்ளது என்பதில் சந்தேகம் இல்லை. பகமை வேட்டை நடவடிக்கை தொடங்கியதில் இருந்தே இந்திய உள்நாட்டு அமைச்சு அதன் திட்டத்தை மேற்பார்வையிட்டு வந்தது. மாவோயிஸ்டுகளின் எழுச்சிக்கு எதிராக முதல் முறையாக தேசிய ரீதியில் இந்திய

அரசாங்கத்தால் இயக்கப்படும் தாக்குதல்களை அபிவிருத்தி செய்வதிலும் ஒருங்கிணைப்பதிலும் சிதம்பரம் முக்கிய பங்கைக் கொண்டிருந்தார்.

பகமை வேட்டை நடவடிக்கையை முன்னிலைப்படுத்துவதில் சிதம்பரத்தின் மிகவும் பகிரங்கமான பங்களிப்பு, தாக்குதலினால் ஏற்பட்டுள்ள அரசியல் விளைவுகளை அதிகமாக்கியுள்ளது என்று டைம்ஸ் ஒஃப் இந்தியா கூறியுள்ளது. "இதன் விளைவுகள் சாதாரணமாக இருக்கக்கூடியதை விட அதிகமாகும். ஏனெனில் மாவோயிஸ்டுகளுக்கு எதிராக ஒரு பொது கூட்டணியைக் காண்பதில் ஈடுபட வேண்டும் என்று மாநிலங்களுக்கு அழைப்பு விடுவதில் சிதம்பரம் அப்பட்டமாகப் பேசியிருந்தது இதற்குக் காரணமாகும்." என்றும் அது எழுதியுள்ளது.

எனவே டன்டேவாடா தாக்குதலுக்குப் பின்னர், இந்து மோதிக்க BJP யில் இருந்து இடது முன்னணி வரை முக்கிய எதிர்க்கட்சிகள் அரசாங்கத்திற்கு ஆதரவாக பகிரங்கமாக நின்று, எழுச்சி எதிர் நடவடிக்கைகளுக்கு வழங்கும் தொடர்ச்சியான ஆதரவையிட்டு அரசாங்கத் திருப்தி அடைந்துள்ளது.

உத்தியோகபூர்வ எதிர்க்கட்சியான BJP பொதுவாக UPA அரசாங்கத்துடன் ஒத்துழைக்க மறுத்து, பயங்கரவாதம் பற்றி அரசாங்கம் மிருதுவான போக்கைக் கொண்டிருப்பதாகவும் இந்தியாவின் வறிய முஸ்லிம் சிறுபான்மைக்கு ஆதரவளிப்பதாகவும் பலமுறை விமர்சனத்தை வெளிக்காட்டிக்கொண்டது. ஆனால் டன்டேவாடா தாக்குதலை அடுத்து உடனடியாக BJP சிதம்பரத்திற்கு ஆதரவாக மாவோயிச எழுச்சியை எதிர்கொள்வதில் அவர் சிறந்தவர் என்று பாராட்டியது.

இடது முன்னணியின் முக்கிய பங்காளியான இந்திய மார்க்ஸிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி (CPM), இதே போல் பகமை வேட்டை நடவடிக்கைக்கும் சிதம்பரத்திற்கும் தன் ஆதரவை அறிவித்தது. தாக்குதல்களை அடுத்து வந்த நாட்டினில், கட்சியின் பொதுச் செயலாளர் பிரகாஷ் காரத், அரசியல் குழு உறுப்பினரும்

பாராளுமன்ற உறுப்பினருமான சீதாராம் வெச்சூரி, மேற்கு வங்க முதல் மந்திரி பூத்தேவ் மட்டாச்சாரி உட்பட பல முத்த CPM தலைவர்கள், மாவோயிச எழுச்சி இந்தியாவை எதிர்கொண்டுள்ள மிகப் பெரிய உள்நாட்டு அச்சுறுத்தல் என்னும் மன்மோகன் சிங்கின் வாதத்தைப் பலமுறையும் ஒப்புக் கொண்டுள்ளனர்.

ஐக்கிய முற்போக்குக் கூட்டணிக்கு தங்களது ஆதரவை ஸ்ராவில்டுக்கள் நியாயப்படுத்தியது புதிய விடயம் அல்ல. இடது முன்னணியானது நான்கு ஆண்டுகளுக்கு ஆளும் கூட்டணிக்குப் பாராளுமன்றப் பெரும்பான்மையை கொடுத்தது. அது 2008 ஜூனில்தான் அவர்கள் தமது ஆதரவை விலக்கிக்கொண்டனர். காங்கிரசை ஆதரிப்பதுதான் "வகுப்புவாத பாசிச" BJP பதவிக்கு மீண்டும் வருவதைத் தடுக்கும் ஒரே வழி என்று அவர்கள் வாதிட்டிருந்தனர். இப்பொழுது அவர்கள் BJP உடன் சேர்ந்துகொண்டு புஷ்ஷின் "பயங்கரவாதத்தின் மீதான போர்" என்ற பதத்தில் மாவோயிச எழுச்சி-எதிர்ப்பை சித்தரிப்பதில் ஈடுபடுகின்றனர். இதன் மூலம் அவர்கள் இந்தப் பழங்குடி மக்களின் நிலங்கள் பறிக்கப்படுவதை மற்றும் அவர்கள் மீதான அரசு வன்முறைகளை மூடி மறைப்பதோடு முழுமையாக ஒதுக்கித் தள்ளுகின்றனர்.

இதில் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்கது, சிதம்பரத்திற்கு பட்டாச்சாரி ஒப்புதல் கொடுத்துள்ளது ஆகும். உள்துறை அமைச்சர், ஏப்ரல் தொடக்கத்தில், மேற்கு வங்க முதலமைச்சரை மேற்கு வங்கத்தில் பெருகியுள்ள அரசியல் வன்முறைக்காக கடிந்து பேசியதோடு, இந்த நிலைமைக்காக, வருங்காலத்தில் ஒரு மாநிலத்தில் சட்டம் ஒழுங்கு முறிந்தால் அதை "ஜனாதிபதியின் கீழ்", அதாவது மத்திய ஆட்சியின் கீழ் கொண்டுவரலாம் எனக்கூறும் அரசியலமைப்பு விதி 356 ஐ உபயோகிக்க முடியும் என்று சமீக்கை காட்டியிருந்தார். ஒரு வங்க பிராந்தியக் கட்சியும், காங்கிரஸ் தலைமையில் உள்ள UPA கூட்டணியில் இரண்டாவது பெரிய கட்சியுமான திருணமூல் காங்கிரஸ், மேற்கு வங்கத்தில் ஜனாதிபதி ஆட்சி கொண்டுவரப்பட வேண்டும் என்று கடந்த மே மாத தேசியத் தேர்தல் முடிந்ததில் இருந்து பிரச்சாரம் செய்து வருகிறது. அது CPM க்கும் இடது முன்னணிக்கும் அவமானகரமான தேர்தல் தோல்வியை கொடுத்திருந்தது.

சிதம்பரத்தின் கூடிநூறையால் இன்னும் தலைதாக்கவில்லை என்றாலும், பட்டாச்சாரி டன்டேவாடா தாக்குதலை எதிர்கொண்ட நிலையில், "எவரையும் குறைகூறும் நேரமல்ல

இது. ஒன்றாக உழைக்க வேண்டிய நேரமாகும். நாம் கூட்டாக உழைக்க வேண்டும்" என்று அறிவித்தார்.

அதாவது போரை நடத்துவதில் "கூட்டாக உழைக்க வேண்டும்" என்பதாகும். சிதம்பரம் முன்பு, பசுமை வேட்டை நடவடிக்கைக்கு பொது ஆதரவைத் திரட்டுவதில் அரசாங்கம் மாவோயிச கம்யூனிஸ்ட் கட்சியுடன் (CPI-Maoist) "சமாதானப் பேச்சுக்கள்" நடத்துவது பற்றி அரசாங்கத்தின் விருப்பத்தைப் பற்றி பேசியிருந்தார். ஆனால் இப்பொழுது இத்தாக்குதல் "பயங்கரவாதிகளுடன்" பேச்சுக்களுக்கு இடம் இல்லை என்பதற்கு நிரூபணமாக அரசியல் ஸ்தாபனத்தால் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

இந்தியப் பாதுகாப்புப் படைகள் மனித உரிமை மீறலுக்கு பேர் போனவை அவற்றுள் விசாரணையற்ற மரணதண்டனைகளும் சித்திரவதையும் அடங்கும். ஆனால் சிதம்பரமோ இந்தத் தாக்குதலைப் பயன்படுத்தி, "மாவோயிஸ்டுகளின் காட்டுமிராண்டித்தனத் தன்மையை இது காட்டுகிறது," என்று அறிவிக்கப் பயன்படுத்தினார். ஆளும் உயரடுக்கின் மூலவாங்கும் உணர்விற்குக் குரல் கொடுக்கும் வகையில், உள்துறை செயலாளர் ஹி.கே. பிள்ளை, அரசாங்கம் மாவோயிஸ்டுகளுக்கு "தக்க விடையளிக்கும்" என்று உறுதியளித்தார்.

பசுமை வேட்டை நடவடிக்கைக்கு ஆதரவாக இன்னும் 6,000 CRPF துருப்பினர் பயன்படுத்தப்படுவர் என்று மத்திய அரசாங்கம் அறிவித்துள்ளது.

இதற்கிடையில், தாக்குதல் நடந்த இடத்திற்கு அருகே உள்ள 50 வீடுகள் கொண்ட முகாம் என்னும் கிராம மக்கள் CRPF அதிகாரிகளிடம் இருந்து பதிலடி வரும் என்ற அச்சத்தில் காட்டிற்குள் ஓடிவிட்டனர் என்றும், முகாம் கிராம மக்கள் மாவோயிஸ்டுகளுக்கு கொடுத்த தகவல்தான் தாக்குதலுக்கு உதவியது என்றும் குற்றம் சாட்டியுள்ளனர், என்று இந்து பத்திரிகை தகவல் கொடுத்துள்ளது. "கிராமத்தைத் தாக்குவதின் மூலம் பொலிஸ் பழிவாங்கும் என்று அனைவரும் பீதியில் உள்ளனர். ஏற்கனவே அவர்கள் ஒருவரைக் கொன்றுவிட்டனர்" என்று ஒரு கிராமவாசி கூறியதாக ஏப்ரல் 12ம் திகதி இந்து மேற்கொண்டுள்ளது.

டன்டேவாடா தாக்குதல் இந்திய உயரடுக்கிற்குள் மாவோயிச எழுச்சியாளர்களை அடக்குவதற்கு இந்திய இராணுவத்தை நேரடியாகப் பயன்படுத்துவது பற்றிய விவாதங்களைப் புதுப்பித்துள்ளது. UPA அரசாங்கத்தின் சில உறுப்பினர்கள்,

பிரதம மந்திரி மன்மோகன் சிங் மற்றும் உள்துறை மந்திரி சிதம்பரம் இருவரும் செய்தி ஊடகத்திடம் "அனைத்து வழிகளும் திறந்து இருக்கின்றன" என்று கூறினார்கள்.

அரசியல் ஸ்தாபனத்தில் பலரும் எழுச்சி எதிர்ப்பு நடவடிக்கையில் இராணுவத்தின் பங்கு அதிகரிக்கப்பட வேண்டும் என்று வலியுறுத்துகையில், இராணுவம், விமானப்படைத் தலைவர்கள் பகிரங்கமாக அத்தகைய நடவடிக்கைக்கு எதிர்ப்புத் தெரிவித்துள்ளனர்.

சமீபத்தில் இந்திய இராணுவத்தின் தலைமைத் தளபதியாக உயர்த்தப்பட்டுள்ள தளபதி விஜய் சிங், "நக்சலைட் பிரச்சினை ஒரு சட்ட, ஒழுங்குப் பிரச்சினை, மாநில விவகாரம் ஆகும். ஆட்சி, நிர்வாகம், சமூகப் பொருளாதாரக் காரணிகள் பற்றிய பிரச்சினைகளில் இருந்து இது வந்துள்ளது" என்று கூறினார்.

இதேபோல் விமானப் படைத் தலைவர், "இராணுவம்-விமானப்படை, தரைப்படை, கடற்படை ஆகியவை உயிரிழப்பை குறைத்துக் கொள்வதற்கு பயிற்சி கொடுக்கப்படவில்லை. எங்களிடம் உள்ள ஆயுதங்கள் எல்லை கடந்த தாக்குதலுக்குரியவை. எனவே நக்சல் பிரச்சினை போன்ற நிலைமைகளில் விமானப்படை பயன்படுத்தப்படுவதை நான் ஆதரிக்கவில்லை" என்று கருத்துக் கூறினார்.

இந்திய இராணுவத்தின் உயர் தலைமை, அதிக தீவிரமற்ற போரில், மன ஊக்கத்தை நளரவகைக்கும், மக்கள் மத்தியில் இராணுவத்தின் மதிப்பைக் குறைக்கும் ஒரு போரில் ஈடுபட அஞ்சுகிறது. மாவோயிச எதிர்ப்பு நடவடிக்கையில் இராணுவத்தை ஈடுபடுத்துவது எதிர்பாரா பதிலடி கொடுக்கக்கூடும், அரசாங்க எதிர்ப்பு உணர்வை கொடுமையையும் அடக்குமுறையும் தூண்டிவிடும் என்றும் அவர்கள் உணர்ந்துள்ளனர்.

டன்டேவாடா தாக்குதல், இந்திய முதலாளித்துவமும் மற்றும் அதன் அரசாங்கத்துக்கும் பழங்குடி மக்களுக்கும் இடையிலான உறவைச் சுட்டிக் காட்டுகிறது. அரசாங்க அதிகாரிகள் வெளியாட்களாக கருதப்படுகின்றனர். இராணுவப் பாதுகாப்பு துருப்புக்கள் ஒரு புறம் இருக்க, அரசாங்க அதிகாரிகளுடனான தொடர்பைக் கூட கிராம மக்கள் ஒதுக்குகின்றனர்.

அப்படி இருந்தும், மாவோயிச எழுச்சி தொழிலாள வர்க்கத்திற்கும் ஒடுக்கப்பட்ட இந்திய மக்களுக்கும் ஒரு முன்னேற்றப்பாதையைக் கொடுக்கவில்லை. நக்சலைட்டுகளுடைய இயக்கம், ஒரு பிற்போக்கு தேசியவாத-ஸ்ராவினிச

இயக்கமாகும். அது நீண்ட காலத்துக்கு முன்னரே தொழிலாள வர்க்கத்தின் அரசியல் சுயாதீனத்துக்கும் மேலாதிக்கத்துக்குமான போராட்டத்தை, அதாவது சோசலிச நன்மை நிராகரித்துள்ளது. மாறாக, அவர்கள் சிரமப்பூற தளத்தைக் கொண்ட கெரில்லா போர் முறையின் வளர்ச்சியை தங்கள் செயற்பாட்டின் குறிக்கோளாகக் கொண்டுள்ளனர்.

CPI மற்றும் CPM போலவே, தன்னுடைய தோற்றத்தில் தன்னுடைய அடையாளத்தை கொண்டுள்ள, அவற்றின் வரலாற்றை வணங்குகின்ற நிலையில் மாவோயிஸ்டுகளும் (CPI-Maoist) சோசலிசத்திற்கான போராட்டம் இந்தியாவின் வரலாற்றுச் செயற்பாட்டில் இன்னும் இல்லை என்று கூறுகின்றனர். அவர்கள் ஒருங்கிணைந்த ஆயுதமேந்திய போராட்டத்துடன் பல சாதி, இனங்கள் மற்றும் பழங்குடி அடையாளங்களை ஊக்குவிப்பது மற்றும் முதலாளித்துவ ஸ்தாபனத்தில் உள்ள கட்சிகளின் சந்தர்ப்பவாத தந்திர உத்திகளையும் இணைத்து

செயற்படுகின்றனர். மேற்கு வங்கத்தில் மாவோயிஸ்டுகள் திருணமூல் காங்கிரசுடன் தங்களை இணைத்துக்கொண்டுள்ளதோடு காங்கிரஸ் கட்சியில் இருந்து பிரிந்து சென்ற இந்த வலதுசாரி பிரிவினரும் மற்றும் அடிக்கடி BJP பங்காளிகளாகும், மேற்குவங்காள இடது முன்னணி அரசாங்கத்தின் மீதான வெகுஜன எதிர்ப்பை காண்டிக்கொள்ளும் முயற்சிகளுக்கு உதவியுள்ளது.

உன்டேவாடா தாக்குதலை அடுத்து உடனடியாக மாவோயிஸ்டுகள் அரசாங்கத்துடன் சமாதானப் பேச்சுக்களுக்கான தங்கள் அழைப்பை வலியுறுத்தியுள்ளனர்.

சுயீபத்திய நக்சல் எழுச்சி ஒரு புறத்தில் இந்தியாவின் பெரும்பாலான சிரமப்பகுதிகளில் இருக்கும் பெரும் மோசமான நிலைமைகளாலும், மறுபுறம் ஸ்ராவினிச இடது முன்னணி தொடரும் குற்றம் சார்ந்த கொள்கைகளினாலும் ஏற்பட்டது எனலாம். பல தசாப்தங்களாக

CPI மற்றும் CPM இரண்டும் தொழிலாள வர்க்கத்தை இந்திய உயரடுக்குக் கட்சிகளின் பாராளுமன்ற தந்திர உத்திகளுக்கு தாழ்த்தியுள்ளன. இதனால் அவை இந்திய அரசியல் ஸ்தாபனத்தின் ஒருங்கிணைந்த பகுதியாகிவிட்டன. அவர்கள் தமது அரசாங்கம் அமைந்துள்ள மேற்கு வங்கம் போன்ற மாநிலங்களில், சிறிதும் குழப்பமின்றி முதலீட்டுச் சார்புடைய கொள்கைகளை தொடர்கின்றனர்.

சமூக நெருக்கடிக்கு ஒரு சோசலிச தீர்வை முன்வைக்க முடியாமல் தொழிலாள வர்க்கம் தடுக்கப்பட்டுவிட்டதால் தான் மாவோயிசம் தற்காலிகமாக இந்தியாவின் மிக வறிய பழங்குடிப் பிரிவுகள் ஒன்றின் ஆதரவைப் பெற முடிந்துள்ளது. நிலப்பிரபுத்துவமுறை மற்றும் சாதியத்தையும் ஒழித்தும், இன்னமும் ஜனநாயகப் பரட்சியால் தீர்க்கப்படாத பிரச்சினைகளையும் தீர்ப்பதற்கு இந்தியாவின் உழைக்கும் மக்களை முதலாளித்துவ ஆட்சியை தூக்கியெறிவதற்காக அணிதிரட்டவேண்டும்.

இலங்கை தேர்தல்: நவசமசமாஜக் கட்சியின் தேர்தல்கால அறிவுமந்தம்

விஜே டயஸ்
26 ஜனவரி 2010

இலங்கை ஜனாதிபதி தேர்தலானது சோசலிச சமத்துவக் கட்சிக்கும் (சோ.ச.க.) நவசமசமாஜக் கட்சி மற்றும் ஏனைய தீவிரவாத அமைப்புகளுக்கும் இடையிலான இணைக்க முடியாத வர்க்கப் பிளவை கோட்டுக் காட்டியுள்ளது.

ஜனாதிபதி மஹிந்த இராஜபக்ஷ அல்லது ஜெனரல் சரத் பொன்சேகா, இருவரின் யார் தேர்தலில் வெற்றி பெற்றாலும், அடுத்த அரசாங்கம் வாழ்க்கைத் தரத்தின் மீது கடுமையான தாக்குதல் தொடுக்கும் என எச்சரித்து, சோசலிச வேலைத்திட்டத்தின் அடிப்படையில் தொழிலாள வர்க்கத்தை அணிதிரட்டவும் கவியூட்டவும் சோ.ச.க. பிரச்சாரம் செய்கின்றது.

1977ல் நவசமசமாஜக் கட்சி ஸ்தாபிக்கப்பட்டதில் இருந்தே, அது முதலாளித்துவ கட்சிகளுடன் குழ்ச்சித்திட்டங்களை தீட்டுவதில் தன்னை ஈடுபடுத்திக்கொண்டது. இத்தகைய சதி வேலைகள், ஆளும் சும்பல் நடாடபாளணியில் வலது பக்கம் நகர்கின்ற நிலையில், குறிப்பாக இழிந்த முறையில் மேற்கொள்ளப்பட்டன. இப்போது அது, தமிழீழ விடுதலைப்

புலிகளுக்கு எதிரான இனவாத யுத்தத்தை ஈவிரக்கமின்றி முன்னெடுத்தமைக்கு பொறுப்பாளிகளான இராஜபக்ஷ அல்லது பொன்சேகாவின் செல்வாக்கைப் பெறும் முயற்சிக்கு பிரேரிக்கின்றது.

ஜனவரி 17 அன்று, லக்ஷிம பத்தரிகைக்கு அவர் வழமையாக எழுதும் பத்தியில், நவசமசமாஜக் கட்சி தலைவரும் ஜனாதிபதி வேட்பாளருமான விக்கிரமபாகு கருணாரட்ன, கொழும்பு அரசியல் ஸ்தாபனத்தில் தெளிவாக தனக்கென ஒரு சொந்த இடத்தை எதிர்பார்க்கின்றார். "நாங்கள் குறைந்தபட்சம் 100,000 வாக்குகளைப் பெற்றால், என்னுடைய இருப்புக்கு மதிப்பு இல்லாமல் போகாது. ஆளும் வர்க்கம் ஒரு இலட்சம் பேரின் ஆதரவைக் கொண்ட ஒரு நபராக என்னை நடத்தும்... சலுகைகளை வெற்றிகொள்ள நாங்கள் அழுத்தத்தை தீவிரமாக்கவேண்டும். சிறந்த விடயம் என்னவெனில், அந்தப் பணிக்காக ஒருவரை தயார் செய்வதே," என அவர் பிரகடனம் செய்கின்றார்.

எல்லா சந்தர்ப்பவாதிகளைப் போலவே, கருணாரட்னவும் எண்ணிக்கை, அரசியல் சதியாலோசனைகள் மற்றும் போலி மாயைகளை முன்னிலைப்படுத்துவதில் முன்னிடுபாடு கொண்டுள்ளார்.

நவசமசமாஜக் கட்சி தலைவர், தொழிலாளர்களின் நலன்களை நெஞ்சில் கொண்டிருந்தாலும் கூட - அவர் அவ்வாறு இல்லை - 100,000 அல்லது 200,000 அல்லது அதற்காக இரண்டு மில்லியன் வாக்குகளை பெற்ற ஒருவருக்கு இராஜபக்ஷவும் பொன்சேகாவும் செவிமடுப்பார்களா?

முந்தைய முடிவே இதற்கு பதிலாகும். ஒரு சில செல்வந்த சும்பலின் நலன்களுக்காகவே முதலாளித்துவ பிரதிநிதிகள் செயற்படுகின்றனர். தேர்தல் முடிந்த உடனேயே, அவர்கள் மில்லியன்களைக்கான வாக்காளர்களுக்கு அவர்கள் அளித்த பிரச்சார வாக்குறுதிகளை கிழித்தெறிந்துவிட்டு, பெரும் வந்தகர்களிடம் நிகழ்ச்சித் திட்டத்தை அமுல்படுத்த முன் செல்வர். ஆளும் வர்க்கத்தைப் பொறுத்தளவில், தனது கோரிக்கைகளை சிறப்பாக அமுல்படுத்தக்கூடியவர் யார் மற்றும் தொழிலாளர்களின் எந்தவொரு எதிர்ப்பையும் தவறிக்கக் கூடியவர் யார் என்பதே பிரச்சினையாகும்.

கருணாரட்னவின் மாயாஜால எண்ணிக்கையில் மயங்கிப்போயுள்ளவர்கள் ஒருசில வரலாற்றுப் பாடங்களை மீண்டும் நினைவுபடுத்திக்கொள்ள வேண்டும். 1980களில் தனது திறந்த பொருளாதார

ஜெனரல் பொன்சேகா மற்றும் யூ.என்.பி. தலைவர்களுடன் ஒரே மேடையில் விக்கிரமபாகு (கண்ணாடி அணிந்து) நிற்கின்றார்.

வேலைத் திட்டத்தை முன்னெடுக்கத் தொடங்கிய ஜனாதிபதி ஜே.ஆர். ஜயவர்தன, பொது வேலை நிறுத்தம் ஒன்றை நகக்குவதன் பேரில் 100,000 அரசாங்க ஊழியர்களை வேலைநீக்கம் செய்வதையிட்டு கவலைகொள்ளவில்லை. 1989-90களில், ஐக்கிய தேசியக் கட்சி (யூ.என்.பி.) அரசாங்கம், நாட்டின் தெற்கில் எதிர்ப்புக்களை நகக்க பாதுகாப்புப் படைகளையும் கொலைப் படைகளையும் கட்டவிழ்த்து விட்டது. இதில் 60,000 இளைஞர்கள் கொல்லப்பட்டதாக மதிப்பிடப்பட்டது. 2006ல், யுத்தத்தால் 60,000க்கும் அதிகமானவர்கள் உயிரிழந்திருந்த போதும் இராஜபக்ஷ நாட்டை மீண்டும் உள்நாட்டு யுத்தத்துக்குள் மூழ்கடித்தார். கடந்த மே மாதம் புலிகள் தோல்வியடைந்த பின்னர், இராஜபக்ஷவும் அவரது உயர்மட்ட ஜெனரலான பொன்சேகாவும் கிட்டத்தட்ட 300,000 பொது மக்களை கற்றிவைத்ததோடு அவர்களை சட்ட விரோதமாக தடுப்பு முகாம்களில் சிறை வைத்திருந்தனர்.

பத்தாயிரக்கணக்கானவர்களின் சாவுக்குப் பொறுப்பான ஆளும் வர்க்கத்தின் பிரதிநிதிகள், கருணாரட்ன போன்ற குட்டி முதலாளித்துவ புள்ளிகளை அலட்சியமாகக் கருதினர் டி.ஆவர்கள் நிலமை பொருந்தும் போது இந்த குட்டி முதலாளித்துவ புள்ளிகளை பயன்படுத்திக்கொண்டதோடு அவர்களது சேவை தேவையற்ற போது அவர்களை புறக்கணித்தனர். கருணாரட்ன போன்ற அரசியல்வாதிகளுக்குத் தேவை என்ன வெனில், முற்றிலும் கொள்கையின்மையும் அவர்களது புதிய

அரசியல் பங்காளிகளின் தேவைகளுக்கு இடையில் சமநிலைப்படுத்தும் இயலுமையும் மற்றும் தொழிலாளர்களைத் தொடர்ந்தும் ஏமாற்றக்கூடியவாறு, அவர்களின் கண்களில் போதுமான நம்பகத்தன்மை உடையவர்களாக காட்டிக்கொள்ளும் இயலுமையுமே.

நவசமசமாஜக் கட்சி ஒரு மார்க்சியக் கட்சியோ அல்லது ட்ரொட்ஸ்கிசக் கட்சியோ கிடையாது. வங்கா சமசமாஜக் கட்சி (ல.ச.ச.க.), ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியுடன் (ஸ்ரீ.ல.ச.க.) முதலாளித்துவ கூட்டரசாங்கத்தினுள் நுழைந்துகொண்டு, சோசலிச அனைத்துலகவாதக் கொள்கைகளை காட்டிக்கொடுத்து ஒரு தசாப்தத்தின் பின்னரே, அதில் இருந்து பிரிந்து 1977ல் நவசமசமாஜக் கட்சி ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. ல.ச.ச.க. யை உள்ளடக்கிய இரண்டாவது கூட்டரசாங்கம், 1971ல் சிங்கள கிராமப்புற இளைஞர்களின் எழுச்சியை நகக்கி, பௌத்த மதத்தை அரசு மதமாக்கியதோடு தமிழர்களுக்கு எதிரான ஒரு தொகை பாகுபாட்டு நடவடிக்கைகளை அறிமுகப்படுத்திய இனவாத அரசியலமைப்பை அமுல்படுத்திய போதும், கருணாரட்ன அதில் இருந்தார். இரண்டாவது கூட்டணி அரசாங்கத்தின் போது தொழிலாள வர்க்கத்தின் மத்தியில் கட்சி பரந்தளவில் அதிருப்திக்குள்ளான பின்னரே கருணாரட்ன ல.ச.ச.க. யில் இருந்து பிரிந்தார். எல்வாறெனினும், வர்க்க ஒத்துழைப்பு மற்றும் பாராளுமன்ற மத்தியவாதம் என்ற கூட்டரசாங்கவாத அரசியலில் இருந்து நவசமசமாஜக் கட்சி பிரியவில்லை.

தமிழ் சிறுபான்மையினரையும் மற்றும் புலிகள் போன்ற ஆயுதக் குழுக்களையும்

அடக்குவதற்கு வடக்கு மற்றும் கிழக்குக்கு இந்திய "அமைதிப் படை" துருப்புக்கள் நுழைவதற்கு வழிவகுத்த 1987 இந்திய-இலங்கை உடன்படிக்கையையும் நவசமசமாஜக் கட்சி ஆதரித்தது. 1990களின் நடுப்பகுதியில், மக்கள் விடுதலை முன்னணியுடன் (ஜே.வி.பி.) கூட்டணியை ஸ்தாபித்துக்கொண்ட கருணாரட்ன, இந்த சிங்கள அதிதீவிரவாத கட்சி உழைக்கும் மக்களின் நலன்களை காக்கும் ஒரு முற்போக்கான சக்தி என்ற ஆபத்தான பொய்யை பரப்பினார். 2001ல் இருந்து, யூ.என்.பி. யை "குறைந்த தீங்காக" ஆதரித்த நவசமசமாஜக் கட்சி, யுத்தத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவரும் வழிமுறையாக ஏகாதிபத்திய அனுசரணையிலான "சமாதான முன்னெடுப்பில்" புலிகளுடனான யூ.என்.பி.யின் பேச்சுவார்த்தைகளை ஆதரித்தது. இத்தகைய அனைத்து சதி வேலைகளும் உழைக்கும் மக்களுக்கு அழிவைத் தருவதிலேயே முடிவடைந்தன.

2009 முற்பகுதியில், இராஜபக்ஷ அரசாங்கம் புலிகளுக்கு எதிரான யுத்தத்தை உக்கிரமாக்கிய நிலையிலும் அரசியல் எதிரிகளுக்கு எதிரான அதன் அடக்குமுறையின் மத்தியிலும், யூ.என்.பி.யின் "சுதந்திரத்துக்கான மேடையில்" இணைந்துகொண்ட நவசமசமாஜக் கட்சி, அரசாங்கத்தில் இருக்கும் போது ஒடுக்குமுறை நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதில் நீண்ட வரலாற்றைக் கொண்ட வலதுசாரி யூ.என்.பி. யை, ஜனநாயகத்தின் பாதுகாவுலனாக முன்னிலைப்படுத்த உதவியது. "இன ஒருமைப்பாடு மற்றும் ஜனநாயகத்துக்காக அர்ப்பணித்துக்கொண்டதற்காக யூ.என்.பி. தலைவர் ரணில் விக்கிரமசிங்கவுக்கு" தனது "மதிப்பை" பிரகடனம் செய்வதற்காக கருணாரட்ன கடந்த பெப்பிரவரியில் யூ.என்.பி. யின் கூட்டங்களில் தோன்றினார்.

கருணாரட்னவும் அவரது சக சந்தர்ப்பவாத கட்சியான ஐக்கிய சோசலிச கட்சியும் (ஐ.சோ.க.), விக்கிரமசிங்கவை "ஜனநாயகவாதியாக" சோடிப்பதன் மூலம், தமிழ் மக்களின் படுகொலைக்கும் அவர்கள் சிறைவைக்கப்பட்டதற்கும் பொறுப்பாளியான பொன்சேகாவை ஒரு ஜனநாயக சாதனையாளராக முன்னிலைப்படுத்துவதில் யூ.என்.பி. க்கு பெரும் உதவிகளை வழங்கியுள்ளனர். "சுதந்திரத்துக்கான மேடையுடன்" தனது தொடர்ச்சியான ஒத்துழைப்பைப் பற்றி ஐ.சோ.க. பெருமைபட்டுக்கொள்ளும் அதே வேளை, நிறைவேற்றும் அரசியல் குழ்ச்சியாளராக கருணாரட்ன, ஏற்கனவே கிழிந்துபோயுள்ள தனது நற்பெயரை இந்த கூட்டணி மேலும் கிழித்துவிடுமோ என தன்னுணர்வுகொள்கின்றார். தன்னை துரவிலக்கிக் கொள்வதன் பேரில், அந்த கூட்டணியில் சேர்ந்தது "ஒரு தவறாக"

இருந்திருக்கலாம் எனவும் கூட அவர் பகிரங்கமாக பிரகடனம் செய்கின்றார்.

இந்தப் பிரகடனத்தை எவரும் குறிப்பிடத்தக்க அடிப்படை மாற்றமாக எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது. மாறாக, இது தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பில் இருந்து விலகிய எம்.கே. சிவாஜிலிங்கத்துடன் நவசமசமாஜக் கட்சியின் புதிய சந்தர்ப்பவாத கூட்டணிக்கு வழிவகுத்துள்ளது. தமிழ் முதலாளித்துவக் கட்சிகளின் ஒரு கூட்டமைப்பான தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பானது கடந்த மே மாதம் புவிகள் இராணுவ ரீதியில் தோற்கடிக்கப்படும் வரை அவர்களின் ஊதுகுழலாக செயற்பட்டது. அதிலிருந்து தமிழ் கூட்டமைப்பு தன்னை கொழும்பு அரசியல் ஸ்தாபனத்துடன் ஒருங்கிணைத்துக்கொள்ள ஏக்கத்துடன் முயற்சிக்கின்றது. ஜனாதிபதி தேர்தலில், புவிகளை அழிக்க இராணுவத்தை வழிநடத்திய ஜெனரல் பொன்சேகாவை ஆதரிப்பதில் தமிழ் கூட்டமைப்புக்கு மனசாட்சி உறுத்தவில்லை.

இராஜபக்ஷ, பொன்சேகா ஆகிய இரு யுத்த முழுக்கக்காரர்கள் மீதான, குறிப்பாக தமிழ் வாக்காளர்கள் மத்தியிலான பரந்த அதிருப்தியையும் பகைமையையும் சுரண்டிக்கொள்ளவே ஜனாதிபதி வேட்பாளர்களான சிவாஜிலிங்கமும் கருணாரட்னவும் தெளிவாக எதிர்பார்ப்புக் கொண்டிருந்தனர். சிவாஜிலிங்கமும் கருணாரட்னவும், தமிழர்களுக்கு ஒரு அழிவுகரமான பொறி என நிரூபிக்கப்பட்ட "சுயநிர்ணய உரிமை" வேலைத்திட்டத்துக்கு புத்துயிருட்ட முயற்சிக்கின்றனர். சிங்கள ஜனாதிபதியின் கீழ், ஒரு சிங்கள மற்றும் ஒரு தமிழ் என்ற அடிப்படையில் இரு பிரதமர்களை எதிர்நோக்கும் ஒரு சமஷ்டி வடிவத்தை முன்னிலைப்படுத்துவதன் மூலம் அரசியலமைப்புக்குள்ளேயே இனவாதப் பிளவுகளை மேலும் ஆழப்படுத்த சிவாஜிலிங்கம் விரும்புகிறார்.

சிவாஜிலிங்கத்தின் இனவாத நோக்கானது கடந்த ஆண்டு இந்தியப் பொதுத் தேர்தலில் இந்து மேலாதிக்கவாத பாரதிய ஜனதா கட்சிக்கு (பா.ஜ.க.) தனது ஆதரவை வழங்கியதன் மூலம் மேலும் கோடிட்டுக் காட்டப்பட்டது. காங்கிரஸ் கட்சி உத்தியோகபூர்வ முறைப்பாடொன்றை பதிவு செய்த போது, தமிழ் நாடு மாநிலத்தில் தனது பிரச்சார முகாமையாளராக சிவாஜிலிங்கம் செயற்படவில்லை என பா.ஜ.க. மறுத்த போதிலும், "அவர் எங்களுக்கு ஆதரவை வெளிப்படுத்தியதோடு இலங்கையிலான நிலைமையை சுட்டிக்காட்டினார்" என உறுதிப்படுத்தியது. முஸ்லிம் விரோத படுகொலைகளுக்கு பொறுப்பாளியான பா.ஜ.க. யை சிவாஜிலிங்கம் ஆதரிப்பதானது ஒரு தெளிவான எச்சரிக்கையை விடுக்கின்றது: அவரது முன்னோக்கு, கூட்டாட்சி இலங்கைக்குள் தமிழ், இந்த

ஆட்சி பகுதியாகும். இது கொழும்பு அரசாங்கம் மூர்க்கத்தனமாக செய்தது போல், தனது சிறுபான்மையினரை அடக்கும்.

கருணாரட்ன, தமிழர்களின் ஜனநாயக உரிமைகளை பாதுகாப்பதன் பேரில், இந்த வலதுசாரி இனவாத அரசியல்வாதிக்கு வெட்கமின்றி ஆதரவு வழங்குகிறார். எவ்வாறெனினும், "ஜனநாயகத்துக்கான" அவரது ஆதரவு, முதலாளித்துவ மற்றும் முதலாளித்துவ அரசியல் வரம்புக்குள்ளேயே முற்றிலும் தங்கியிருக்கின்றது. பிரான்சிஸ்

N.P.A (புதிய முலாளித்துவ எதிர்ப்புக் கட்சி) போன்ற, நவசமசமாஜக் கட்சியின் சர்வதேச பங்காளிகளும், சோசலிச ஜனநாயகவாதிகள் மற்றும் ஸ்ராலினிஸ்டுகளுடன் சூழ்ச்சிகளில் ஈடுபடுவதற்காக தமது ட்ரொட்ஸ்கிச பாசாங்குகளை உத்தியோபூர்வமாக கைவிட்டுள்ளனர். எனவே கருணாரட்னவும் முதலாளித்துவ கட்சிகள் மற்றும் அரசியல்வாதிகளுடன் தன்னை இணைத்துக்கொள்வதற்காக தனது சோசலிச வாய்விச்சக்களை தூரத்தில் தூக்கிப்போடுகின்றார்.

ஜனவரி 3ம் திகதி வெளியான லக்ஷிம பத்திரிகையில் தனது பத்தியில் கருணாரட்ன பிரகடனம் செய்வதாவது: "இந்த முதலாளித்துவ ஆட்சியின் கீழ், விடுதலை ஒரு புறம் இருக்க, சிவில் சமுதாயத்தின் சுதந்திரத்தையும் ஜனநாயகத்தையும் கூட உழைக்கும் மக்களால் பெற்றுக்கொள்ள முடியாது. ஆகையால் நாம் சோசலிசத்துக்குப் பதிலாக, சுதந்திரத்துக்கும் ஜனநாயகத்துக்கும் போராடத் தள்ளப்படுகின்றோம்."

கருணாரட்ன, வெளிப்படையான முதலாளித்துவ அரசியல்வாதிகளுக்கு தான் ஆதரவு வழங்குவதை நியாயப்படுத்துவதற்காக, சோசலிசத்துக்கான போராட்டத்துக்கும் ஜனநாயகத்துக்கான போராட்டத்துக்கும் இடையில் ஒரு சீனப் பெருஞ்சுவரை கட்டுகிறார். ஆயினும், சோசலிச அடிப்படையில் மட்டுமே ஜனநாயக உரிமைகளுக்கான போராட்டத்தை முன்னெடுக்க முடியும் என்பதை கடந்த 60 ஆண்டுகால இலங்கையின் முழு வரலாறும் வெளிப்படுத்தியுள்ளது. ஆளும் வர்க்கத்தின் கட்சிகளான, குறிப்பாக யூ.என்.பி. மற்றும் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியும் (ஸ்ரீ.ல.க.க.), தொழிலாள வர்க்கத்தை பிளவுபடுத்தவும் ஆட்சியைப் பற்றி நிற்கவும் இனவாத அரசியலை வேண்டுகின்றே பரப்பி வந்துள்ளன. இதன் விளைவு, அடக்குமுறை, படுகொலைகள் மற்றும் அடிநிலையில் உள்ள எந்தவொரு பிரச்சினையையும் தீர்க்காத 26 ஆண்டுகால அழிவுகரமான யுத்தம் ஆகும்.

சோசலிச சமத்துவக் கட்சி, அதன் முன்னோடியான புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகத்தைப் போலவே, அது

ஸ்தாபிக்கப்பட்டதில் இருந்தே நிரந்தரப் புரட்சிக் கொள்கையை அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கின்றது. ஷெஇலங்கை தெற்காசிய மற்றும் சர்வதேச ரீதியிலும் சோசலிசத்துக்கான போராட்டத்தின் பிரிக்கமுடியாத பாகமாக அடிப்படை ஜனநாயக உரிமைகளை காக்கும் இயலுமை கொண்ட ஒரே சமூக சக்தி தொழிலாள வர்க்கமாகும். லங்கா சமசமாஜக் கட்சியின் காட்டிக்கொடுப்புக்கு நேரடி எதிராகவே 1968ல் புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகம் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. ல.ச.ச.க. யின் காட்டிக்கொடுப்புக்கு அணுகூலமாய் இருந்து அதை ஊக்குவித்த சந்தர்ப்பவாத "அகிலத்திலேயே" இன்னமும் நவசமசமாஜக் கட்சியும் இருக்கின்றது. புவிகளின் பிரிவினைவாத முன்னோக்கு உட்பட சகல வடிவிலுமான இனவாதத்தையும் வகுப்புவாதத்தையும் புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகம் எதிர்த்தது.

கடந்த 40 ஆண்டுகளாக, உடனடியாக பிரசித்தி பெறுகின்றதா இல்லையா என்பதை கருத்தில் கொள்ளாமல் தொழிலாளர்களுக்கு உண்மையை சொன்ன புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகம்/சோசலிச சமத்துவக் கட்சி, தொழிலாள வர்க்கத்தை ஐக்கியப்படுத்த பிரச்சாரம் செய்ததோடு, ஆட்சியைக் கைப்பற்றும் மற்றும் செல்வந்த தட்டின் தேவைக்காக அன்றி, உழைக்கும் மக்களின் தேவைகளை இட்டுநிற்பவதற்காக சோசலிச முறையில் சமுதாயத்தை அடிமுதல் உச்சிவரை மறுசீரமைக்கும் வரலாற்றுப் பணியிலும் தன்னை ஈடுபடுத்திக்கொண்டது. தேர்தலின் பின்னர், அடுத்த அரசாங்கம் வாழ்க்கைத் தரத்தின் மீது நேரடியாகத் தாக்குதல் தொடுக்கும் நிலையில், தொழிலாள வர்க்கத்துக்கு போராட்டங்களில் அதனை வழிநடந்துவதற்கு இத்தகைய கட்சி நிச்சயமாகத் தேவைப்படும்.

சோசலிச சமத்துவக் கட்சியானது, நவசமசமாஜக் கட்சியைப் போல் வர்க்க சமரசம், பாராளுமன்ற சூழ்ச்சிகள் மற்றும் இடதுசாரி வாய்விச்சக்களை செய்யும் கட்சியல்ல. சோ.ச.க. விஞ்ஞானப்பூர்வமான வேலைத்திட்டத்தை கொண்டுள்ளதோடு முதலாளித்துவத்தின் மற்றும் அதற்கு வக்காலத்து வாங்குபவர்களின் சகல பகுதியினருக்கும் எதிராக சமரசம் செய்ய முடியாத அரசியல் எதிர்ப்பைக் கொண்டுள்ளது. அடுத்துவரும் வர்க்க யுத்தத்திற்கு தயாராவதற்காக, சோ.ச.க. வேட்பாளர் விஜே டயசுக்கு வர்க்களக்குமாரும் எமது வேலைத்திட்டத்தையும் முன்னோக்கையும் கவனமாக வாசித்து எமது உறுப்பினர்களை இணைந்துகொள்ளுமாறும் நாம் தொழிலாளர்களுக்கும் இணைஞர்களுக்கும் வேண்டுகோள் விடுக்கின்றோம்.

இலங்கை சோசலிச சமத்துவக் கட்சி, ஐக்கிய சோசலிச கட்சிக்கு பதிலளிக்கின்றது

விஜே டயல்
4 பெப்பிரவரி 2010

வலதுசாரி ஐக்கிய தேசியக் கட்சி (யூ.என்.பி.) உடனான தமது சந்தர்ப்பவாத சூழ்ச்சித் திட்டங்கள் பற்றிய சோசலிச சமத்துவக் கட்சியின் அம்பலப்படுத்தலால் ["இலங்கை தேர்தல்: ஐக்கிய சோசலிச கட்சியின் இரண்டு முகங்கள்"] தெளிவாக புண்ட்டுள்ள ஐக்கிய சோசலிச கட்சியின் (யூ.எஸ்.பி.) முன்னாள் இடதுசாரிகள், தமது பகட்டான அரசியலை பாதுகாக்க முயற்சிப்பதன் பேரில் பதில் வெளியிடத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர் ["வீரமிக்க ஐக்கிய சோசலிச கட்சி (யூ.எஸ்.பி.) மீதான அவதூறுகளுக்கு பதில்]

யூ.என்.பி. உடனான அவர்களின் "கதந்திரத்துக்கான கூட்டு மேடை" என்பதை வெளிப்படையாக பாதுகாக்கும் ஐக்கிய சோசலிச கட்சியின் பதில், தொழிலாள வர்க்கத்துக்கு முக்கியமான விடயங்களை எழுப்புகிறது. இந்த "ஐக்கிய முன்னணியை" ஸ்தாபிப்பதில் அதனது "வீரமிக்க" நிலைப்பாடு ஜனநாயக உரிமையை பாதுகாத்தது என ஐக்கிய சோசலிச கட்சி கூறிக்கொள்வதோடு பெருமைப்பட்டுக் கொள்கிறது. வர்க்க சமரசப்படுத்தலை செய்யும் ஐக்கிய சோசலிச கட்சியின் கூட்டணியானது யூ.என்.பி. தலைவர்களை "ஜனநாயகவாதிகள்" என போலியாக சித்தரிப்பதோடு மட்டுமன்றி, இதுவரை தொழிலாளர்கள் இந்த சூழ்ச்சித் திட்டங்களுக்குள் இழுத்துத் தள்ளப்பட்டுள்ளதோடு, தொழிலாளர்கள் தமது சொந்த சுயாதீன நடவடிக்கையின் ஊடாக தமது உரிமைகளை பாதுகாக்க அவர்களுக்குள்ள இயலுமையை கீழறுக்கின்றது. இலங்கையின் ஜனாதிபதி தேர்தலின் பின்னர், ஜனாதிபதி மஹிந்த இராஜபக்ஷ ஜனநாயக உரிமைகள் மீதான தனது தாக்குதல்களை உக்கிரப்படுத்துகின்ற நிலையில், உழைக்கும் மக்கள் அவசியமான அரசியல் படிப்பினைகளை கற்றுக்கொள்வது அவசியமாகும்.

மிகவும் அடிப்படையான விடயங்களுக்கு செல்வதற்கு முன்னர், ஐக்கிய சோசலிச கட்சியின் பதிலில் உள்ள திரிபுபடுத்தல்களை வெளியில் கொண்டுவருவது அவசியமாகும். இந்த எழுத்தாளர், "சரத் பொன்சேகாவுக்கு பிரச்சாரம் செய்ததாக ஐக்கிய சோசலிச கட்சி மீதும் அதன் ஜனாதிபதி வேட்பாளர்

சிந்துங்க ஜயகுரிய மீதும் அவதூறாக குற்றஞ்சாட்டும் சோசலிச சமத்துவக் கட்சியின் "பழிதூற்றும் கட்டுரையை" கண்டனம் செய்கின்றார். மேற்கோள்கள் எதுவும் காட்டப்படவில்லை, அல்லது காட்டியிருக்க முடியும். சோசலிச சமத்துவக் கட்சியின் கட்டுரையானது இந்த நடவடிக்கையை மிகவும் துல்லியமாக விளக்கியுள்ளது: "யூ.என்.பி. பொன்சேகாவை நேரடியாக ஆதரிக்காவிட்டாலும், 2009 ஜனவரியில் "கதந்திரத்துக்கான மேடையில்" யூ.என்.பி. உடன் இணைந்துகொண்டதன் மூலம், அது இந்த அதிருப்திக்குட்பட்டுள்ள முதலாளித்துவ கட்சிக்கு ஜனநாயக நற்சான்றிதழ் வழங்கி உதவி செய்துள்ளது. மறுபக்கம், கடந்த மாத தேர்தலில் தனது ஜனாதிபதி வேட்பாளராக ஜெனரல் பொன்சேகாவை யூ.என்.பி. ஆதரித்தபோது, ஐக்கிய சோசலிச கட்சியின் இத்தகைய நடவடிக்கைகள் யூ.என்.பி. க்கு பெரும் சேவையாற்றியுள்ளன.

ஐக்கிய சோசலிச கட்சியின் எழுத்தாளர், கதந்திரத்துக்கான மேடை ஸ்தாபிக்கப்பட்ட போது, "பொன்சேகா விடயம் இருக்கவில்லை" என தெரிவிப்பதன் மூலம் இந்த விடயத்தை தட்டிக்கழிக்கின்றார். 2009 ஜனவரியில் பொன்சேகா ஒரு வேட்பாளராக இருக்கவில்லை என்பது நிச்சயமான உண்மைதான். ஆனால், அவர் நாட்டின் உயர்மட்ட ஜெனரலாக இருந்ததோடு, அந்த வகையில் அவர் இராணுவத்தின் யுத்தக் குற்றங்கள் மற்றும் ஜனநாயக உரிமை மீறல்களுக்கு இராஜபக்ஷவுடன் பொறுப்பை பங்கிட்டுக்கொள்கின்றார். உண்மையில், கதந்திரத்துக்கான மேடையை ஸ்தாபிக்கத் தூண்டிய, சண்டே வீடர் பத்திரிகையின் ஆசிரியர் லசந்த விக்ரமதுங்கவின் படுகொலை, ஏறத்தாழ நிச்சயமாக இராணுவத்துடன் சம்பந்தப்பட்ட அரசாங்க-சார்பு கொலைப் படையாலேயே மேற்கொள்ளப்பட்டிருந்தது.

எவ்வாறெனினும், ஒரு ஆண்டின் பின்னர், இராஜபக்ஷவிடமிருந்து பிரிந்த பொன்சேகா, தனது இராணுவப் பதவியை இராஜனாமா செய்துவிட்டு, யூ.என்.பி. மற்றும் சிங்கள அதிதீவிரவாத மக்கள் விடுதலை முன்னணியின் "பொது வேட்பாளராக" நின்றார். யூ.என்.பி. ஜெனரலை அனைத்துக்கொண்ட போதிலும், ஐக்கிய சோசலிச கட்சியின் தலைவர் ஜயகுரிய, அந்த மேடையின் ஆண்டு நிறைவை

கொண்டாடுவதில் யூ.என்.பி. தலைவர் ரணில் விக்ரமசிங்கவுடன் இணைந்துகொள்வதில் தயக்கம் காட்டவில்லை. யூ.என்.பி. பொன்சேகாவை ஆதரிப்பதை கண்டனம் செய்ய அந்த சந்தர்ப்பத்தை பயன்படுத்திக்கொள்ளாத ஜயகுரிய, அந்த அமைப்பின் "வெற்றியை" பற்றி பரஸ்பரம் மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்துவதில் ஈடுபட்டதோடு, ஜனாதிபதி தேர்தலில் யார் வெற்றி பெற்றாலும் அதை தொடர்வதற்கு வாக்குறுதியளித்தார்.

ஐக்கிய சோசலிச கட்சியின் பதிலில் பெரும்பகுதி, அந்தக் கட்சியினதும் அதன் தலைவரதும் "வீரமிக்க" வெற்றிகளை மேற்கோள் காட்டுவதாக உள்ளது. எவ்வாறெனினும், போரண்மை என்பது ஒரு அரசியல் அளவுகோல் அல்ல. உதாரணமாக, பாசில்டுகள் தமது எதிர்ப்போக்கு குறிக்கோள்களுக்காக போராடுவதில் உயர்ந்த சீரரிதியான உத்வேகத்தை காட்ட முடியும். பொதுவில், தமது அரசியலை மறைப்பதற்காக இடைவிடாது தம்மை மிகைப்படுத்திக்கொண்டு தமது உத்வேகத்தைப் பற்றி தற்பெருமை பேசும் குட்டி முதலாளித்துவ அரசியல்வாதிகளைப் பற்றி தொழிலாளர்கள் விழிப்புடன் இருக்க வேண்டும். இந்த விடயத்திலும் அவ்வாறே.

ஐக்கிய முன்னணி

போரண்மை பட்டியலின் மத்தியில், தனது "கதந்திரத்துக்கான மேடை, ஒரு அரசியல் கூட்டணி அல்ல, மாறாக அது பிரமண்டமான அடக்குமுறைக்கு எதிரான குரல்களை ஒன்றுபடுத்துவதற்கான களமே... ஐக்கிய சோசலிச கட்சியின் உறுப்பினர்கள் அமைதியாக இருக்க மறுத்ததோடு ஒரு அரசியல் கூட்டமைப்பில் இணைவதற்கன்றி, ஜனநாய உரிமைகளை காப்பதில் ஒரு உறுதியான நடைமுறைப் பிரச்சாரத்தில் ஈடுபடத் தயாரானார்கள். முதலாளித்துவ வரம்புக்கு வெளியில் செல்ல மறுப்பவர்களுக்கும் கூட அது எந்தவொரு சக்திகளையும் தடுத்து நிறுத்தாமல் இருக்க சரியானதாக இருந்தது," என ஐக்கிய சோசலிச கட்சி வலியுறுத்துகிறது.

ஜயகுரிய மற்றும் அவரது வலதுசாரி கூட்டாளிகளால் உருவாக்கப்பட்ட "ஜனநாயகம்" பற்றிய கூட்டான வாய்விச்சுக்களுக்கு மாறாக, இந்த அமைப்பால் முன்னெடுக்கப்பட்ட நடைமுறை

பிரச்சாரம் என்ன? என ஒருவர் கேட்கக் கூடமைப்பட்டுள்ளார். அரசாங்க சார்பு கொலைப் படைகளின் நடவடிக்கையை எதிர்க்க, தொழிலாளர்களையும் அவர்களது அமைப்புக்களையும் பாதுகாக்க அல்லது அரசாங்கத்துக்கு எதிரான ஒரு அரசியல் தாக்குதலின் பாகமாக தொழிலாள வர்க்கத்தின் எந்தவொரு பகுதியினரும் அணிதிரட்டப்படவில்லை. அல்லது அது நடந்திருக்க முடியாது. ஒரு வெளிப்பாட்டான முதலாளித்துவ கட்சியான யூ.என்.பி., முதலாளித்துவ ஆட்சிக்கு அச்சுறுத்தல் விடுக்கக் கூடிய தொழிலாள வர்க்கத்தின் எந்தவொரு நடவடிக்கைக்கும் இயல்பாகவே எதிரானதாகும்.

ஐக்கிய சோசலிச கட்சி மறுத்த போதிலும், எந்தவொரு செயல்முறை நடவடிக்கையிலும் ஈடுபட அர்ப்பணித்துக் கொள்ளாதவர்களை உள்ளடக்கிய, யூ.என்.பி. உடனான ஒரு அரசியல் கூட்டையே யூ.என்.பி. ஸ்தாபித்துள்ளது என்பதை "கதந்திரத்துக்கான மேடையின் யாப்பு" மிகவும் தெளிவுபடுத்துகிறது. "இந்த நிலத்தின் நான்கு மூலையிலும் மற்றும் சகல இன மற்றும் மத மக்கள் மத்தியிலும்" "வாழ்வதற்கான உரிமை" மற்றும் "கருத்து வெளியீட்டுச் சுதந்திரத்தை" பாதுகாப்பது பற்றிய தெளிவற்ற சாத்தியமான பதங்களிலேயே அந்த குறுகிய ஆவணம் பேசுகிறது. செயல்முறை நடவடிக்கைகள் பற்றி அதில் ஒரு சொல்லும் இல்லை.

அதன் பதிலில், ஐக்கிய சோசலிச கட்சி இந்த அரசியல் கேவலத்தை பரிந்துரைப்பவர்களாக வெளின் மற்றும் ட்ரொட்ச்கியின் பெயர்களை பயன்படுத்திக்கொண்டுள்ளது. தேவையான மேற்கோள்களை "உலக சோசலிச வலைத் தளத்தின் சுற்றறிந்த போராளிகளுக்கு" வழங்க முடியும் என்றும் கூட அந்த எழுத்தாளர் குத்தகாக தெரிவிக்கின்றார். தேவையில்லை. மார்க்சிச இயக்கத்தில் நீண்ட வரலாற்றைக் கொண்ட ஐக்கிய முன்னணி தந்திரோபாயத்துக்கும் மற்றும் ஐக்கிய சோசலிச கட்சி தனது முழு அரசியல் இருப்பின் ஊடாக மேற்கொண்ட, எப்பொழுதும் தொழிலாள வர்க்கத்துக்கு ஆபத்தானது என நிரூபிக்கப்பட்ட சந்தர்ப்பவாத கூட்டணி முறைக்கும் இடையிலான வேறுபாடுகள் பற்றி சோசலிச சமத்துவக் கட்சி மிகவும் விழிப்பாக இருக்கின்றது.

வர்க்கப் போராட்டத்தின் வழிமுறைகளைப் பயன்படுத்தி வர்க்க எதிரிக்கு எதிராக தனது உரிமைகளை காக்க தொழிலாள வர்க்கத்தை ஐக்கியப்படுத்துவதும் அணிதிரட்டுவதுமே ஐக்கிய முன்னணியின் உட்பொருளாகும். இந்த முன்னெடுப்பில், தொழிலாள வர்க்கத்தின் சந்தர்ப்பவாத தலைவர்களின்

தடுமாற்றத்தையும் போலித்தனத்தையும் அம்பலப்படுத்த மார்க்சிஸ்டுகள் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்தையும் பயன்படுத்திக்கொள்வர். ஐக்கிய முன்னணியை ஸ்தாபிப்பதில் இன்றியமையாத நிபந்தனை என்னவெனில், புரட்சிகரக் கட்சியின் அரசியல் கயாத்தையோகும் ஷெகூட்டு அரசியல் வேலைத்திட்டமோ, பொதுச் சலோகமோ மற்றும் பதாமைகளை கலந்துகொள்வதோ அல்ல.

நாசிகளுக்கு எதிராக 1930களில் சமூக ஜனநாயகவாதிகளுடன் ஜேர்மன் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் ஐக்கிய முன்னணிக்காக பிரச்சாரம் செய்த போது லியோன் ட்ரொட்ச்கி தெளிவு படுத்தியதுவது: "சமூக ஜனநாயகவாதிகளுடன் அல்லது ஜேர்மன் தொழிற்சங்க தலைவர்களுடன் பொது மேடை கிடையாது, பொது வெளியீடுகள், பதாகைகள், சலோக அட்டைகள் கிடையாது! எப்படி வேலை நிறுத்தம் செய்வது, யார் வேலை நிறுத்தம் செய்வது, மற்றும் எப்போது வேலை நிறுத்தம் செய்வது என்ற விடயத்தில் மட்டும் உடன்படுங்கள்! பிசாகடன் கூட அதனது பாட்டியுடன் மற்றும் நொஸ்கேயுடன் மற்றும் கிரீஸென்ஸ்கியுடன் கூட அத்தகைய ஒரு உடன்பாட்டுக்கு வரமுடியும். ஒரு நிபந்தனை, ஒருவரின் சொந்தக் கைகளை கட்டிப்போடுவதற்கல்ல."

யூ.என்.பி. ஆட்சியில் இருக்கும் போது, 1980களின் கடைப்பகுதியில், சோசலிச சமத்துவக் கட்சி யின் முன்னோடியான புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகம் சரியாக

இதையே செய்தது. 1983ல் தமிழ்நடு விடுதலைப் புலிகளுக்கு எதிரான யுத்தத்தை முன்னெடுத்த யூ.என்.பி., தெற்கில் வளர்ச்சிகண்டு வந்த அமைதியின்மையை நகக்க பாதுகாப்பு படைகளை விடுவித்துக்கொள்வதன் பேரில், வடக்கில் இந்திய அமைதிப்படை என சொல்லப்படுவதை அனுமதிப்பதற்காக இந்திய-இலங்கை உடன்படிக்கையில் கைச்சாத்திட்டது. அது, எதிர்ப்போக்கு சிங்கள பேரினவாத நிலைப்பாட்டில் இருந்து இந்த உடன்படிக்கையை எதிர்த்த ஜே.வி.பி. யை நகக்கும் சாக்கில் மார்ஷல் சட்டத்தை அமுல்படுத்தியது. பாதுகாப்பு படைகளும் மற்றும் பாசிச வகை ஜே.வி.பி. கும்பல்களாலும் நூற்றுக்கணக்கான தொழிலாளர்கள், தொழிற்சங்கவாதிகள் மற்றும் அரசியல் செயற்பாட்டாளர்களும் படுகொலை செய்யப்பட்டனர்.

புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகமானது யூ.என்.பி. அரசாங்கத்துக்கு எதிராக தொழிலாளர் பாதுகாப்பு படைகளை, கூட்டு மறியல் போராட்டங்களை, கூட்டு ஆர்ப்பாட்டங்களை மற்றும் ஒரு பொது வேலை நிறுத்தத்தை அமைப்பது போன்ற செயல்முறை நடவடிக்கைகளை எடுக்க ஐக்கிய முன்னணியை பிரேரித்து, இலங்கை கம்யூனிஸ்ட் கட்சிக்கும் இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரசுக்கும் மற்றும் அப்போது ஜயகுரியவும் ஒரு தலைவராக இருந்த நவசமமாய்க் கட்சிக்கும் கடிதம் எழுதியிருந்தது.

யூ.என்.பி. தலைவர்களுடன் சிறிதளம் ஜயகுரிய (தொப்பி அணிந்து) ஆர்ப்பாட்டத்தில் பங்குபற்றுகிறார்

இந்தப் பிரேரணையை முழுமையாக நிராகரித்த நவசமசமாஜக் கட்சி, "புதிய பாட்டாளி வர்க்க சீர்திருத்தவாத வெகுஜனப் போக்காக" அது விவரித்த ஸ்ரீலங்கா மக்கள் கட்சியை (எஸ்.எல்.எம்.பி.) உள்ளடக்காமையக்காக, புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகத்தை "குறுங்குழுவாதிகள்" என குற்றஞ்சாட்டியது. அப்போது புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகம் விளக்கியவாறு, ஒரு முதலாளித்துவக் கட்சியாக இருந்த எஸ்.எல்.எம்.பி., ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியுடன் (ஸ்ரீ.ல.க.க.) இணைக்கப்படுவதாக இருந்தது. அதன் தலைவர் சந்திரிகா குமாருதுங்க, நாட்டின் ஜனாதிபதியானார். ஸ்ரீ.ல.க.க. யின் தற்போதைய தலைவர் வேறு யாரும்ல்ல, ஜனநாயக-விரோத வழிமுறைகளில் பேர் போன ஜனாதிபதி இராஜபக்ஷவே ஆவார்.

இந்த வேறுபாடுகள் தெளிவாக இல்லாமல் இருந்திருக்கலாம். புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகம் விடுத்த ஐக்கிய முன்னணிக்கான அழைப்புக்கு எதிராக, புரட்சிகர வர்க்கிச கட்சியால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதது என லெனினும் ட்ரொட்ஸ்கியும் எப்போதும் வலியுறுத்தியவந்த அரசியல் கூட்டமைப்பை நவசமசமாஜக் கட்சி உறுதியாக பாதுகாத்தது. புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகம் கட்டிக் காட்டியது போல், நவசமசமாஜக் கட்சி, "முன்னோக்கு மற்றும் முன்னோக்கிய பாதை" என்ற பெயரில் அரசாங்கத்துக்கான ஒரு பொது வேலைத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் முதலாளித்துவ எஸ்.எல்.எம்.பி. உடன் ஒரு தேர்தல் கூட்டை ஸ்தாபித்துக்கொண்டது. ஸ்ரீலாவினிஸ்டுகளால் முன்னிலைப் படுத்தப்பட்ட இத்தகைய மக்கள் முன்னணி கூட்டுகள், 1930களில் பிரான்சிலும் ஸ்வீடியினிலும் தொழிலாள வர்க்கத்துக்கு அரசியல் அழிவுக்கு வழிவகுத்தது. பெறுபேறு இலங்கையில் 1980களில் வேறுபட்டதாக இருக்கவில்லை—தொழிலாள வர்க்கத்துக்கு கயாதீன அரசியல் அணிதிரள்வு மிகவும் அத்தியாவசியமான கட்டத்தில் அது துல்லியமாக தொழிலாள வர்க்கத்தை மூடமாக்கியது.

ஜே.வி.பி. யை அரசாங்கத்துக்குள் எடுக்க வழிமுறைகளை கையாண்டு பார்த்த பின்பு, 1989ல் இருந்து தெற்கு பூராவும் ஜே.வி.பி. மற்றும் சிங்கள கிராமப்புற இளைஞர்களுக்கு எதிராக பாதுகாப்புப் படைகளை யூ.என்.பி. ஜனாதிபதி ரணசிங்க பிரேமதாசு கட்டவிழ்த்துவிட்டார். இராணுவத்தாலும் அதன் கொலைப் படைகளாலும் மற்றும் அதன் இரகசிய சித்திரவதை முகாங்கள் மற்றும் சிறைச்சாலை வலயமப்பின் ஊடாகவும் 60,000 இளைஞர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டதாக மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஜயசூரிய மேடையை பங்கிட்டுக்கொள்ளும் மற்றும்

ஜனநாயகத்துக்கான போராளியாக சித்தரிக்கும் தற்போதைய யூ.என்.பி. தலைவர் ரணில் விக்ரமசிங்க, அந்த யூ.என்.பி. அரசாங்கத்தில் அமைச்சராக இருந்ததோடு அதன் குற்றங்களுக்கும் நேரடி பொறுப்பாளியாவார், என்பதை கட்டிக்காட்ட வேண்டும்.

வரலாறு பற்றி

எவ்வாறெனினும், ஐக்கிய சோசலிச கட்சி சகல வரலாற்று விடயங்களையும் அலட்சியம் செய்கின்றது. "ஏறத்தாள இலங்கை பற்றிய அவர்களது எல்லா கட்டுரைகளிலும், உலக சோசலிச வலைத் தளம், குறிப்பிட்ட வரலாற்று நிகழ்வுகளைக் குறிப்பிட்டு சகலத்துக்கும் லங்கா சம சமாஜக் கட்சியின் (ல.ச.ச.க.) காட்டிக்கொடுப்பை குற்றஞ்சாட்டுவதோடு, பெருமையட்டுக்கொள் ஒன்றுபிள்ளாத தமது ஹீலியவாத மரண பற்றி கொஞ்சமே சொல்கின்றது. அண்மைய சம்பவங்கள் கூட லங்கா சம சமாஜக் கட்சியின் காட்டிக்கொடுப்பின் பாகமாக விளக்கப்படுகிறது. வரலாறு அதையும் விட மிகவும் சிக்கலானது. மார்க்சிஸ்டுகள் என்ற வகையில், வரலாற்றுத் தோல்விகளை பற்றி புரிந்துகொள்வது முக்கியமானது. ஆனால், நாங்கள் இப்போது இருக்கும் காலத் தொடக்கத்தை அக்கறையில் எடுத்துக்கொண்டு, வரலாற்றில் ஒரே விடயத்தை குறிப்பிட்டு சகலத்துக்கும் அதைக் குற்றஞ்சாட்டுவதை விடுத்து, காலகட்டத்தை புரிந்துகொள்வதற்கு மார்க்சிசத்தை பயன்படுத்த வேண்டும்," என அது பிரகடனம் செய்கின்றது.

மேலும் தெரிந்துகொள்ள விரும்புவர் எவரும் அந்தரத்தில் விடப்படுவார். எதுவும் தெளிவுபடுத்தப்படவில்லை. வரலாற்றுப் பிரச்சினைகள் பற்றிய இந்த அறுபத்தனான போக்கு, குட்டி முதலாளித்துவ அமைப்புக்களின் தரக்குறியீடாகும். ஜயசூரிய வரலாற்றை நிறைவு கூர்வதை, குறிப்பாக தனது சொந்த அமைப்பின் வரலாற்றை நிறைவுகூர்வதை விரும்பவில்லை. தொழிலாள வர்க்கம் பெரும் விலை கொடுக்க நேர்ந்த சந்தர்ப்பவாத குழ்ச்சிகளையும் அரசியல் மூழ்கடிப்புகளின் துதிபாடல்களே அவரது சாதனையாக உள்ளது. எப்படியாயினும், இலங்கையிலும் மற்றும் அனைத்துலகிலும் தனது சொந்த மூலோபாய அனுபவங்களில் இருந்து தேவையான பாடங்களை கற்றுக்கொள்ள முயலவுக்கு மட்டுமே தொழிலாள வர்க்கத்தால் முன்செல்ல முடியும். மார்க்சிசத்துக்கும் அல்லது புரட்சிகர அரசியல் கொள்கைகளுக்கும் ஐக்கிய சோசலிச கட்சிக்கும் இடையில் எந்தத் தொடர்பும் இல்லை என்பதை வரலாறு தெளிவுபடுத்துகிறது.

பரந்த தொழிலாள வர்க்க

போராட்டங்களின் மத்தியில் 1964ல் சிறிமாவைப் பண்டாரநாயக்க அம்மையாரின் முதலாளித்துவ அரசாங்கத்தில் இணைந்த லங்கா சம சமாஜக் கட்சியின் காட்டிக்கொடுப்பு, இலங்கையிலும் மற்றும் சர்வதேச ரீதியிலும் தொழிலாள வர்க்கத்துக்கு ஆழமான தாக்கத்தைக் கொண்டிருந்தது. ஒரு ட்ரொட்ஸ்கிச கட்சியாக வெளியில் தெரிந்த ஒரு கட்சி, சோசலிச அனைத்துலகவாத அடிப்படைகளை வெளிப்படையாக கைவிட்டது அதுவே முதல் தடவையாகும். இதன் விளைவாக, வர்க்க ஐக்கியத்துக்கான போராட்டம் இன்மையால், குட்டி முதலாளித்துவ கெரில்லாவாத ஜே.வி.பி. மற்றும் விடுதலைப் புலிகள் உட்பட இனவாத அரசியல் தழைத்தோங்கியது. அடுத்து வந்த முழு வரலாற்றையும் லங்கா சம சமாஜக் கட்சியின் காட்டிக்கொடுப்பு தீர்மானிக்காவிட்டாலும், அதன் விளைவுகளை புரிந்துகொள்ளாமல் உள்நாட்டு யுத்தத்தின் வெடிப்பு உட்பட அடுத்து வந்த அபிவிருத்திகளை புரிந்துகொள்வது சாத்தியமற்றது.

1964ல், நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவின் பிரித்தானிய பகுதியான, சோசலிச தொழிலாளர் கழகத்தின் தலைவரான ஜெரி ஹீலி, கொழும்புக்கு சென்றதோடு, பண்டாரநாயக்க அரசாங்கத்துக்குள் நுழைவதற்கு முடிவெடுக்கும் லங்கா சம சமாஜக் கட்சி மாநாட்டுக்கு வெளியில் பிரச்சாரம் செய்தார். 1950களின் முற்பகுதியில், மைக்கல் ப்லோ மற்றும் ஏர்னஸ்ட் மன்டேல் ஆகியோரின் தலைமையின் நான்காம் அகிலத்துக்குள் தலைதூக்கிய சந்தர்ப்பவாத போக்கிலேயே இந்தக் காட்டிக்கொடுப்பு வேரூன்றியுள்ளது என்பதை ஹீலி அடையாளங்கண்டார். யுத்தத்துக்குப் பின்னரான முதலாளித்துவ மீள்ஸ்தாபித்துக்கும் மற்றும் ஸ்ரீலாவினிச, சமூக ஜனநாயகவாத மற்றும் முதலாளித்துவ தேசியவாதிகளின் மேலாதிக்க தலைமைத்துவத்துக்கும் பப்லோவாதிகள் அடிபணிந்தனர்.

இலங்கை சோசலிச சமத்துவக் கட்சி அங்கம் வகிக்கும் நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழு, பப்லோவாத சந்தர்ப்பவாதத்துக்கு எதிராகப் போராடவும் ட்ரொட்ஸ்கிசத்தின் கொள்கைகளை பாதுகாக்கவும் 1953ல் ஸ்தாபிக்கப்பட்டது. தற்போது ஐக்கிய சோசலிச கட்சி கூட்டு வைத்துள்ள சந்தர்ப்பவாத "அகிலமான" தொழிலாளர் அகிலத்துக்கான குழு, காலஞ்சென்ற டெட் கிராண்டின் தொடர்புபட்டுள்ளது. பப்லோ மற்றும் மன்டேலுக்கு சமமான நோக்கை கொண்டிருந்த டெட் கிராண்ட், பப்லோவாத அகிலத்தின் பிரித்தானிய பகுதிக்கு குறிப்பிட்ட காலம் வாக்குரிமை கொண்டிருந்தார்.

சிலோன் என்ற அவரது பிரசுரத்தில்: மாபெரும் காட்டிக்கொடுப்பு என ஹீலி விளக்கினார்: "[லங்கா சம சமாதிக் கட்சியின்] சீரழிவு, அனைத்துலக ட்ரொட்டிஸ்சிச இயக்கத்துக்குள்ளான போராட்டத்துடன் விடுவிக்கமுடியாதளவு பிணைந்துள்ளது. அது, பப்லோவினதும் அவரது ஐரோப்பிய பங்காளிகளான ஜேர்மனியின் [மன்டேல்] மற்றும் பியர் பிராங்கினதும் காட்டிக்கொடுப்பை முழு உதாரணமாகக் கொண்டுள்ளது." "இதற்கான பதில் இலங்கையில் அன்றி, பப்லோவாத திருத்தல்வாதத்துக்கெதிரான போராட்டம் பற்றிய சர்வதேச கற்கையில் காண வேண்டும். இந்தக் கூட்டின் உண்மையான சிருஷ்டிகள் பாரிசில் உள்ளனர்," என அவர் வலியுறுத்தினார். பல ஆண்டுகளாக லங்கா சம சமாதிக் கட்சியின் பின்னடைவை அனுமதித்து

புப்பினைகளை விவரமாக நான்காம் அகிலம் ஆராயாந்து கொண்டிருந்த அதே வேளை, ட்ரொட்டிஸ்சிச கொள்கைகளை காக்க குறிப்பாக 1960களில் ஹிலி இட்டு நிரப்பிய மிகப்பெரும் அரசியல் வகிபாகத்தையும் முன்வைவிட சிறப்பாக அடையாளம் கண்டது.

லங்கா சம சமாதிக் கட்சியின் காட்டிக்கொடுப்பு மறக்கப்படுவதை ஐக்கிய சோசலிச கட்சி விரும்புவது ஆச்சரியத்திற்குரியதல்ல. ஐயகூரிய, நவசமசமாதிக் கட்சி தலைவர் விக்ரமபாகு கருணாரட்னவுடன் சேர்ந்து, காட்டிக் கொடுப்பின் பின்னரும் ஒரு தசாப்தத்துக்கும் மேலாக, லங்கா சம சமாதிக் கட்சியில் தொடர்ந்தும் இருந்தனர். 1965ல் பண்டாரநாயக்க அரசாங்கம் கவிழ்ந்த போதிலும், லங்கா சம சமாதிக் கட்சி தலைவர்களுக்கு கொடுத்த பிரதான அமைச்சர் பதவிகளுடன் இன்னுமொரு

தொடர்ந்து தமது சொந்த கருவிகளுக்கு தலைமை வகிக்க பிரிந்து சென்ற போதிலும், அவர்கள் வர்க்க ஒத்துழைப்பை செய்யும் கூட்டணிவாத அரசியலில் இருந்து பிளவுபடவில்லை. நவசமசமாதிக் கட்சி மற்றும் அதில் இருந்து பிரிந்த ஐக்கிய சோசலிச கட்சியும் அடித்த அரசியல் குட்டிக்கரணங்கள் மற்றும் பாய்ச்சல்கள் அனைத்தையும் மதிப்பிடுவதற்கு -1964ல் லங்கா சம சமாதிக் கட்சியின் காட்டிக்கொடுப்பு- "வாலாற்றில் இருந்து ஒரே விடயத்தை" கட்டிக்காட்டுவது உண்மையில் சாத்தியமற்றதுதான். ஆனால், அவர்களது சகல சூழ்ச்சிகளும் வர்க்கப் பண்பானது, 1964ல் அவர்கள் எடுத்த நிலைப்பாட்டின் வழியில் நிற்கின்றது. முதலாளித்துவத்தின் ஏதாவதொரு பகுதிக்கு தொழிலாள வர்க்கத்தை அடிபணியச் செய்து அவர்கள் சுயாதீனமாக அரசியல் ரீதியில் அணிதிரள்வதை தடுப்பதே அவர்களது நிலைப்பாடாகும். இத்தகைய கட்சிகள் கொழும்பு அரசியல் ஸ்தாபனத்துக்குள்ளேயே தங்களை மேலும் மேலும் ஒருங்கிணைத்துக்கொள்பவையாக உள்ளன.

சந்தர்ப்பவாத அரசியலுடன் இத்தகைய அனுபவங்கள் பற்றிய ஒரு ஐந்தொகையை தொழிலாளர்களும் இளைஞர்களும் வரைந்துகொள்ள வேண்டிய நேரம் இதுவாகும். ஜனவரி 26 நடந்த ஜனாதிபதி தேர்தலின்பின்னர் இடம்பெற்ற சம்பவங்கள், இராஜபக்ஷ அரசாங்கம் தொழிலாள வர்க்கத்தின் வாழ்க்கைத் தரத்தின் மீது ஆழமான தாக்குதல் தொடுக்கத் தயாராகின்ற நிலையில், ஜனநாயக உரிமைகள் மீதான தாக்குதல்களை அது உக்கிரமாக்குவதை தெளிவுபடுத்துகின்றன. இராஜபக்ஷவின் எதிரி ஜெனரல் சரத் பொன்சேகா பெயரளவிலான இலக்காக இருந்த போதிலும், அரசாங்கத்தின் அதிகரித்துவரும் எதேச்சதிகார வழிமுறைகள் தொழிலாள வர்க்கத்தை இலக்காகக் கொண்டவை. பொன்சேகா வெற்றி பெற்றிருந்தாலும், அவரும் இதே வழிமுறைகளை பின்பற்றியிருப்பார்.

சந்தர்ப்பவாத அரசியலுடன் இத்தகைய அனுபவங்கள் பற்றிய ஒரு ஐந்தொகையை தொழிலாளர்களும் இளைஞர்களும் வரைந்துகொள்ள வேண்டிய நேரம் இதுவாகும். ஜனவரி 26 நடந்த ஜனாதிபதி தேர்தலின்பின்னர் இடம்பெற்ற சம்பவங்கள், இராஜபக்ஷ அரசாங்கம் தொழிலாள வர்க்கத்தின் வாழ்க்கைத் தரத்தின் மீது ஆழமான தாக்குதல் தொடுக்கத் தயாராகின்ற நிலையில், ஜனநாயக உரிமைகள் மீதான தாக்குதல்களை அது உக்கிரமாக்குவதை தெளிவுபடுத்துகின்றன. இராஜபக்ஷவின் எதிரி ஜெனரல் சரத் பொன்சேகா பெயரளவிலான இலக்காக இருந்த போதிலும், அரசாங்கத்தின் அதிகரித்துவரும் எதேச்சதிகார வழிமுறைகள் தொழிலாள வர்க்கத்தை இலக்காகக் கொண்டவை. பொன்சேகா வெற்றி பெற்றிருந்தாலும், அவரும் இதே வழிமுறைகளை பின்பற்றியிருப்பார். வெளித்தோன்றாவது என்னவெனில், ஒரு புதிய புரட்சிகர காலகட்டமாகும். இதில் தொழிலாள வர்க்கம் முதலாளித்துவத்துக்கு அடிபணிவதானது அழிவுகரமானது என்பது ஒப்புவிக்கப்படும். தொழிலாளர்களும் இளைஞர்களும் புதிய வழியை அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும்: இலங்கையிலும் மற்றும் உலகம் பூராவும் வரலாற்றுப் படிப்பினைகளை கவனமாக கற்று, மார்ச்சிச கொள்கைகளில் தங்களைப் பயிற்றுவித்துக்கொண்டு, தெற்காசியாவிலும் மற்றும் அனைத்துலகிலும் சோசலிசத்துக்கான போராட்டத்தில் நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவின் இலங்கை பகுதியான சோசலிச சமத்துவக் கட்சியில் இணைந்துகொள்ள வேண்டும்.

பொறுத்துக்கொண்ட இந்த பப்லோவாதிகள், கொழும்பில் கூட்டணி அரசாங்கத்துக்கு வழியமைத்தனர். 1968ல் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகம், இந்தப் படிப்பினைகளின் அடிப்படையில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டதோடு ஹீலியின் இந்த மரபரிமையை பெருமையுடன் காக்கின்றது. ஹீலியின் பிந்தைய அரசியல் சீரழிவுக்கு எதிராக, ப.க.க. நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவின் சேர்ந்து ஒரு அரசியல் போராட்டத்தை முன்னெடுக்க முடிந்ததும் இந்த அடிப்படையிலேயே ஆகும். ஹீலியின் அரசியல் சீரழிவு சோசலிச தொழிலாளர் கழகத்தின் புதிய லட்சணமாயிருந்த பிரிடிஷ் தொழிலாளர் புரட்சிக் கட்சியுடனான பிளவில் 1985-86ல் உச்சக் கட்டத்தை அடைந்தது. தொழிலாளர் புரட்சிக் கட்சியின் காட்டிக்கொடுப்பில் இருந்து அவசியமான

கூட்டரசாங்கம் 1970ல் பதவிக்கு வந்தது. அந்தக் கூட்டணி அரசாங்கம், 1971ல் ஜே.ஹியினரை நகக்கி, ஒரு மதிப்பீட்டின்படி 15,000 இளைஞர்களை கொன்று, பௌத்தத்தை அரசு மதமாக ஆக்கிய இனவாத அரசியலமைப்பை திணித்து, கல்வியில் தமிழர்களுக்கு எதிரான பாரபட்ச நடவடிக்கைகளை அமுல்படுத்தி மற்றும் தமிழ் பேசும் தோட்டத் தொழிலாளர்களை இந்தியாவுக்கு திரும்பிச் செல்ல நெருக்கிய நிலையிலும், ஐயகூரியவும் கருணாரட்னவும் லங்கா சம சமாதிக் கட்சி ரிலேயே இருந்தனர். உண்மையான சந்தர்ப்பவாதிகளைப் போல், 1977 பொதுத் தேர்தலில் லங்கா சம சமாதிக் கட்சி தோல்வி கண்டு, தொழிலாளர்கள் மத்தியில் குற்றப்பட்ட பின்னரே அவர்கள் அதில் இருந்து விலகினர். ஐயகூரியவும் கருணாரட்னவும் 1978ல் நவசமசமாதிக் கட்சியை ஸ்தாபித்ததோடு

இலங்கை சோசலிச சமத்துவக் கட்சி எதிர்க் கட்சி வேட்பாளர் கைது செய்யப்பட்டதை கண்டனம் செய்கின்றது

சோசலிச சமத்துவக் கட்சி
11 பெப்பிரவரி 2010

சோசலிச சமத்துவக் கட்சி, தோல்வியுற்ற எதிர்க் கட்சி வேட்பாளர் ஜெனரல் சரத் பொன்சேகா கைது செய்யப்பட்டதை ஐயத்துக்கு இடமின்றி கண்டனம் செய்கின்றது. திங்கட் கிழமை இரவு அவர் இராணுவ பொலிசாரினால் கைது செய்யப்பட்டமை ஜனநாயக உரிமைகள் மீதான மோசமான தாக்குதலாகும். அது ஜனாதிபதி மஹிந்த இராஜபக்ஷவின் கீழ் பொலிஸ்-அரசு ஆட்சியை பலப்படுத்துவதை முன்னறிவிக்கின்றது.

ஜனவரி 26 ஜனாதிபதி தேர்தலில் போட்டியிடுவதற்காக கடந்த நவம்பரில் இராணுவத்தில் இருந்து இராஜினாமா செய்த பொன்சேகாவுக்கு எதிராக குற்றச் சாட்டுக்கள் முன்வைக்கப்பட்டவில்லை. அவர் அரசு இரகசியங்களை வெளிப்படுத்தினார், அரசாங்கத்தை தூக்கி வீச சூழ்ச்சி செய்தார் மற்றும் ஜனாதிபதியின் சகோதரர் உட்பட இராஜபக்ஷவையும் அவரது நெருக்கமான ஆலோசகர்களையும் படுகொலை செய்யத் திட்டமிட்டார் என்பது போன்ற அரசாங்க பேச்சாளரால் முன்வைக்கப்பட்ட பலவித குற்றச்சாட்டுக்களில் முரண்பாடுகள் நிறைந்துள்ளன.

இந்தக் குற்றச்சாட்டுக்களில் எதையும் ஒப்புவிப்பதற்கு எந்த ஆதாரமும் முன்வைக்கப்படவில்லை. அரசாங்கத்தின் படி, அவர் மீதான குற்றச்சாட்டுக்கள் அனைத்தும், மூன்று மாதங்களுக்கு முன்னர் அவர் பதவிலிலகுவதற்கு முன்னர், சேலையில் இருந்த அலுவலர் என்ற வகையில் பொன்சேகாவின் நடவடிக்கைகள் தொடர்பான வையாக உள்ளன. அவ்வாறெனில் அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு இவ்வளவு காலம் எடுத்தது ஏன்? பொன்சேகா எதிர்க் கட்சி வேட்பாளரான போதே அரசாங்கம் இந்தக் குற்றச்சாட்டுக்களை புனைந்துள்ளதோடு, இப்போது அதனது உடனடி தேவைகளான பொன்சேகாவை அரசியல் நடவடிக்கைகளில் இருந்து அகற்றுவதையும் மற்றும் தனது எதிரிகளை அச்சுறுத்துவதையும் நிறைவேற்றுவதற்கு அதை பயன்படுத்துகிறது என்பதே தெளிவான பதிலாகும்.

பொன்சேகா கைது செய்யப்பட்டு 24 மணித்தியாலங்களுக்குள், இராஜபக்ஷ

பாராளுமன்றத்தை கலைத்ததோடு ஏப்பிரல் 8 பொதுத் தேர்தலுக்கு அழைப்பு விடுத்தார். இந்தத் தேர்தல், அரசாங்கத்தின் மீதான எந்தவொரு அரசியல் எதிர்ப்பையும் நகக்குவதை இலக்காகக் கொண்ட ஒரு அச்சுறுத்தல் மற்றும் அடக்குமுறை வலையின் கீழேயே நடக்கும். "அரசாங்கத்தை தூக்கி வீச முயற்சித்தார்" என்ற திட்டவட்டமற்ற குற்றச்சாட்டின் பேரில் இராணுவப் பொலிசாரால் பொன்சேகாவை இழுத்துச் செல்ல முடியுமாயின், இராஜபக்ஷ ஆட்சியை சவால் செய்யும் எவரும் இதே போன்ற நிலைமையை அல்லது இதற்கும் மோசமானதை எதிர்கொள்ள நேரிடும்.

அரசாங்கம், அரசியலமைப்பை மாற்றக்கூடிய மூன்றில் இரண்டு பாராளுமன்ற பெரும்பான்மையை வெற்றிகொள்வதை இலக்காகக் கொண்டுள்ளதாக பிரகடனம் செய்துள்ளது. நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட ஜனாதிபதி என்ற முறையில், நாட்டின் தொடரும் அவசரகாலச் சட்டத்தின் கீழ் விரிவுபடுத்தப்பட்டுள்ள பெரும் விளைவுகளைக் கொண்ட அதிகாரங்களை இராஜபக்ஷ ஏற்கனவே கொண்டுள்ளார். தனது முதலாவது பதவிக்காலத்தில், பாராளுமன்றத்தை ஒரு இறப்பர் முத்திரையாக தரம் குறைந்த அவர், நாட்டின் நீதிமன்றத்தையும் சட்ட முறையையும் அலட்சியம் செய்த ஒரு அரசியல்-இராணுவ குழுவின ஊடகவே ஆட்சி செய்தார். இப்போது தனது சர்வாதிகாரப் போக்கு கொண்ட ஆட்சி முறையை வழக்கமாக்குவதற்கு அரசியலமைப்பை மாற்றும் அதிகாரத்தை பெற விரும்புகிறார்.

பொன்சேகாவின் கைது தொடர்பான ஊடகங்களின் பிரதிபலிப்புகள், ஜனநாயக உரிமைகளை பாதுகாப்பதற்கு இலங்கை ஆளும் வட்டாரத்துக்குள் பிரதிநிதிகள் இல்லை என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது. "ஆச்சரியமற்ற" வகையிலேயே இந்த கைது இடம்பெற்றுள்ளது என லலதுசாரி ஜலண்ட் பத்திரிகை தெரிவித்துள்ளது. "விரிவடைந்துவரும் நாடகத்தில் தொல்லைக்குள்ளாக்கும் பொறிகள் இல்லாமல் இல்லை" என அதன் ஆசிரியர் தலைப்பு ஏற்றுக்கொண்ட போதிலும், எதிர்க் கட்சிகள் மீது குற்றஞ்சாட்டுவதோடு "அரசாங்கமும் இராணுவமும் சட்ட எல்லைகளுக்குள் செயற்படும் என எதிர்பார்ப்பதாக" தெரிவிக்கின்றது.

அடிக்கடி தாராளவாத பாசாங்குகளை காட்சிப்படுத்தும் டெயிலி மிரர் பத்திரிகையின் சிடுமுஞ்சித்தனத்தில் குறைச்சல் இல்லை. ஜனநாயக உரிமைகள் பற்றிய பிரச்சினைகளை ஒதுக்கித் தள்ளியுள்ள அதன் ஆசிரியர் தலைப்பு, அரசாங்கத்தின் அரசியல் கண்முடித்தனம் பற்றி அதற்கு உபதேசம் செய்கின்றது. பொன்சேகாவை கைது செய்ததன் மூலம், இராஜபக்ஷ "பூஜ்ஜியமாக இருந்த ஜனாலை சுதாநாயகனாக" ஆக்கி விட்டதாக அது தெரிவித்துள்ளது. எந்தவொரு பத்திரிகையும் கைதுகளை கண்டனம் செய்யவில்லை அல்லது எதிர்க் கட்சி அரசியல்வாதிகளை தண்டிப்பதை அரசாங்கம் நிறுத்த வேண்டும் என வேண்டுகோள் விடுக்கவும் இல்லை.

கொழும்பு ஊடகங்களின் பிரதிபலிப்புகள், மொளனமான சர்வதேச பிரதிபலிப்புகளுடன் ஒன்று சேர்கின்றன. இலங்கை ஜனாதிபதி தேர்தல் நடந்து இரண்டு வாரங்களே கடந்துள்ள நிலையில், பிரதான எதிர்க் கட்சி வேட்பாளர் பகிரங்கமாக கைது செய்யப்பட்டுள்ளது பற்றி, அமெரிக்க வெளிப்புறவு திணைக்களம் "வழமைக்கு மாறானது" என்று மட்டுமே குறிப்பிட்டுள்ளது. இந்தக் கருத்து, கடந்த ஆண்டு ஈராளிய ஜனாதிபதி தேர்தலை மோசடியானது என வகைப்படுத்தி அரசாங்கம் எதிர் கட்சிகளை அடக்குவதாக கண்டனம் செய்து அமெரிக்காவும் அதன் பங்காளிகளும் முன்னெடுத்த பிரமாண்டமான பிரச்சாரத்துடன் ஒப்பிடும் போது, குறிப்பிடத்தக்க வேறுபாட்டைக் கொண்டுள்ளது. இரு விடயங்களிலும் - ஈரான் மற்றும் இலங்கை- பிரதிபலிப்பு அல்லது அதற்கும் குறைவான ஒன்று, ஜனநாயக உரிமைகள் மீதான அக்கறையினால் அன்றி, அமெரிக்க ஏகாதிபத்தியத்தின் நலன்களாலேயே தீர்மானிக்கப்படுகின்றன.

பொன்சேகா உடனடியாகவும் நிபந்தனையின்றியும் விடுதலை செய்யப்படல் வேண்டும் என சோசலிச சமத்துவக் கட்சி கோருகின்றது. ஆயினும், அவ்வாறு கோரும் அதே வேளை, பொன்சேகா மீதோ அல்லது அவரை ஆதரிக்கும் எதிர்க் கட்சிகள் மீதோ நம்பிக்கை வைக்க வேண்டாம் என நாம் தொழிலாள வர்க்கத்துக்கு எச்சரிக்கை விடுக்கின்றோம். கடந்த மே மாதம் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் தோல்வியடையும் வரை,

இராஜபக்ஷவின் குழுவில் பொன்சேகாவும் ஒரு பங்காளியாக இருந்ததோடு ஜனாதிபதியால் 2006ல் மீண்டும் தொடங்கப்பட்ட யுத்தத்தை ஈவிரக்கமற்று முன்னெடுத்தார். இருவரும் அரசாங்க-சார்பு கொலைப் படைகளின் செயற்பாடு உட்பட யுத்தக் குற்றங்களுக்கும் ஜனநாயக உரிமை மீறல்களுக்கும் பொறுப்பாளிகளாக உள்ளனர்.

இதே போல், ஐக்கிய தேசியக் கட்சி (பூ.என்.பி.), மக்கள் விடுதலை முன்னணி (ஐ.வி.பி.) ஆகிய பிரதான முதலாளித்துவ எதிர்க் கட்சிகளுக்கும் ஜனநாயக உரிமைகளை மீறிய நீண்ட வரலாறு உண்டு. அவர்களால் "ஜனநாயகவர்த்திகளாக" காட்டிக்கொள்ள முடிவதற்குக் காரணம், முன்னாள் இடதுகளான நவசமசமாஜக் கட்சி மற்றும் ஐக்கிய சோசலிசக் கட்சியும் அவர்களுக்கு ஆதரவு வழங்குவதேயாகும். இந்த இரு முன்னாள் இடது கட்சிகளும் பொன்சேகாவை விடுவிப்பதற்காக எதிர்க்

எதிர்கொண்டுள்ள ஆழமான நெருக்கடியை கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. ஆளும் வட்டாரத்தில் நகரும் அரசியல் மோதல்கள், நாட்டின் வேரடைந்து வரும் பொருளாதார நிலைமையால் உருவாக்கப்பட்டுக் கொண்டிருக்கும் அதிதீவிரமான சமூக பதட்ட நிலைமைகளின் உறுத்தியே ஆகும். சர்வாதிகார ஆட்சி வடிவத்துக்கான இராஜபக்ஷவின் தயாரிப்புகள், அடிப்படையில் பொன்சேகாவுக்கும் எதிர்க் கட்சிகளுக்கும் எதிராக இலக்கு வைக்கப்பட்டதல்ல. மாறாக, தொழிலாள வர்க்கத்துக்கு எதிராக இலக்கு வைக்கப்பட்டதாகும். உலகம் பூராவும் தற்போது வெடித்து வரும் கடன் நெருக்கடியின் குறிப்பிடத்தக்க கூர்மையான வடிவத்துக்கு இலங்கை கூர்மையான வடிவத்துக்கு செலவிடுவதற்காக நாட்டை அடகு வைத்துள்ள இராஜபக்ஷ, இப்போது பொதுச் செலவை வெட்டித்தள்ளவும் உழைக்கும் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தின்

முதலாளித்துவத்தின் ஏதாவதொரு பகுதிக்கு அரசியல் ரீதியில் கட்டுண்டிருந்தால் தொழிலாள வர்க்கத்தால் தமது நலன்களைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள முடியாது. அவர்கள் வர்க்கப் போராட்ட வழிமுறைகளைப் பயன்படுத்தி ஒரு கயாதினமான பாதையை வகுத்துக்கொள்ள வேண்டும். வெகுஜனங்களின் ஜனநாயக உரிமைகள் மற்றும் வாழ்க்கைத் தரத்தை பாதுகாப்பதற்கான முதற் படியாக, வேலைத் தளங்களிலும்—தொழிலாள வர்க்கப் பிரதேசங்களிலும் கயாதினமான நடவடிக்கை குழுக்களை உடனடியாக ஸ்தாபிக்குமாறு சோசலிச சமத்துவக் கட்சி அழைப்பு விடுக்கின்றது.

ஜனநாயக உரிமைகளுக்கான போராட்டமானது, ஒரு சில செல்வந்தர்களால் அதி பெரும்பான்மையான மக்கள் பொருளாதார ரீதியில் கரண்டப்படுவதை அடிப்படையாகக் கொண்ட ஒரு சமூக ஒழுங்கான முதலாளித்துவத்துக்கு எதிரான போராட்டத்துடன் மாற்றமுடியாதவாறு பிணைக்கப்பட்டுள்ளது. ஆளும் வர்க்கத்தின் சகல தட்டினருக்கும் எதிராக, உழைக்கும் மக்களின் சமூகத் தேவைகளை பூர்த்தி செய்யக்கூடிய சோசலிச கொள்கையுடனான வேலைத்திட்டத்தை அமுல்படுத்துவதற்காக, தொழிலாள வர்க்கமானது தொழிலாளர் மற்றும் விவசாயிகளின் அரசாங்கத்துக்காக போராட வேண்டும்.

சிங்கள வர்களை தமிழ் தொழிலாளர்களிடம் இருந்தும், இலங்கையில் உள்ள தொழிலாளர்களை தெற்காசியாவிலும் மற்றும் உலகம் பூராவும் இருக்கும் அவர்களது வர்க்க சகோதர சகோதரிகளிடமிருந்தும் பிளவு படுத்துவதற்காக பல தசாப்தங்களாக பயன்படுத்தப்பட்டு வரும், சகல விதமான தேசியவாதம் மற்றும் இனவாதத்தை நிராகரிப்பது, அத்தகைய ஒரு அரசியல் போராட்டத்துக்கான இன்றியமையாத முன்றிப்பந்தனையாகும். குறுகிய ஓடுங்கிய தீவுக்குள் உழைக்கும் மக்கள் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சினைகளுக்கு தீர்வு கிடையாது. ஸ்ரீலங்கா-ஈழம் சோசலிச குடியரசுக்கான போராட்டமானது பிராந்தியம் பூராவும் மற்றும் பூகோளம் பூராவும் சோசலிசத்துக்கான பாரந்த போராட்டத்துடன் உறுதியாக இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

இத்தகைய அரசியல் பிரச்சினைகளில் அவசரமாக அக்கறை காட்டுமாறும், கட்சியுடன் தொடர்பு கொண்டு அதன் பிரச்சாரங்களில் செயலாக்கத்துடன் பங்குபற்றமாறு தொழிலாளர்களுக்கும் இளைஞர்களுக்கும் சோசலிச சமத்துவக் கட்சி அழைப்பு விடுக்கின்றது.

தமது உரிமைகளை பாதுகாப்பதற்காக தொழிலாளர்கள் முன்னெடுக்கும் ஒருமுகப்படுத்தப்பட்ட இயக்கமொன்றை எதிர்கொள்ளும் போது, இந்த இரு முகாங்களும், துரிதமாக தமது வேறுபாடுகளை புதைத்துவிட்டு, இந்த இலாப அமைப்பை பாதுகாக்க மிகவும் தீவிரமான வழிமுறைகளைப் பயன்படுத்தவும் மற்றும் எதிர்ப்பை நசுக்கவும் தயங்கப் போவதில்லை.

கட்சி இயக்கத்தில் விமர்சனமின்றி இணைந்துகொண்டுள்ளன.

இத்தகைய சந்தர்ப்பவாதிகளின் நடவடிக்கைகள் சோசலிச சமத்துவக் கட்சி அண்மையில் விடுத்த எச்சரிக்கையை உறுதிப்படுத்துகிறது (பார்க்க: இலங்கை சோசலிச சமத்துவக் கட்சி, ஐக்கிய சோசலிச கட்சிக்கு பதிலளிக்கின்றது). ஆளும் வர்க்கத்தில் ஏற்பட்டுள்ள ஒரு அரசியல் வெடிப்பானது, தொழிலாள வர்க்கம் தனது சொந்த நலன்களுக்காக போராடத் தொடங்கினால் ஆளும் வர்க்கத்தின் ஆட்சிக்கு ஆபத்தை ஏற்படுத்தும். எவ்வாறெனினும், தொழிலாளர்களையும் இளைஞர்களையும் அணிதிரட்டுவதற்கு பதிலாக, நவசமசமாஜக் கட்சியும் ஐக்கிய சோசலிசக் கட்சியும் அத்தகைய அபிவிருத்தியை தடுப்பதற்காக பொன்சேகா பற்றியும் வலதுசாரி எதிர்க் கட்சிகள் பற்றியும் ஆபத்தான மாயைகளை வேண்டாமென்றே தோற்றுவிக்கின்றனர்.

ஐக்கிய சோசலிசக் கட்சி மற்றும் நவசமசமாஜக் கட்சியின் நடவடிக்கைகளின் முக்கியத்துவம், இலங்கை முதலாளித்துவம்

மீது மோசமான தாக்குதலைத் தொடுக்கவும் தள்ளப்பட்டுள்ளார்.

இராஜபக்ஷ மற்றும் பொன்சேகா கள்ளைகளுக்கிடையிலான மோதலின் கொடூரத்தன்மை ஒரு புறம் இருக்க, அவர்களுக்கிடையிலான வேறுபாடுகள், தொழிலாள வர்க்கம் தொடர்பாக நடவடிக்கை எடுப்பது எப்படி, மற்றும் பெரும் வல்லரசுகளுக்கிடையிலான, குறிப்பாக அமெரிக்காவுக்கும் சீனாவுக்கும் இடையிலான உக்கிரமடைந்துவரும் பகைமையில் எந்தப் பக்கம் அணிதிரள்வது என்ற முற்றிலும் தந்திரோபாய பண்பைக் கொண்டுள்ளன. தமது உரிமைகளை பாதுகாப்பதற்காக தொழிலாளர்கள் முன்னெடுக்கும் ஒருமுகப்படுத்தப்பட்ட இயக்கமொன்றை எதிர்கொள்ளும் போது, இந்த இரு முகாங்களும், துரிதமாக தமது வேறுபாடுகளை புதைத்துவிட்டு, இந்த இலாப அமைப்பை பாதுகாக்க மிகவும் தீவிரமான வழிமுறைகளைப் பயன்படுத்தவும் மற்றும் எதிர்ப்பை நசுக்கவும் தயங்கப் போவதில்லை.

தொழிலாள வர்க்கம் கடுமையான ஆபத்துக்களை எதிர்கொள்கின்றது.

இலங்கை அரசாங்கம் புதிய இணையத்தள கட்டுப்பாடுகளுக்கு தயாராகின்றது

சரத் குமார்
15 பெப்பிரவரி 2010

இலங்கை அதிகாரிகள், இன்னுமொரு அடிப்படை ஜனநாயக உரிமை மீறலில், அரசாங்கத்தை விமர்சிக்கும் இணையத் தளங்களை தணிக்கை செய்ய புதிய நடவடிக்கைகளுக்குத் தயாராகின்றனர். கடந்த திங்கட் கிழமை எதிர்க் கட்சி வேட்பாளர் ஜெனரல் சரத் பொன்சேகா கைது செய்யப்பட்டமை உட்பட அரசியல் எதிர்ப்புகள் மீதான பரந்தளவான பாய்ச்சலின் மத்தியில், கடந்த இரவு பல இணையத் தளங்களில் இந்தத் திட்டம் பற்றிய செய்திகள் வெளியாகியுள்ளன.

கொழும்பைத் தளமாகக் கொண்ட நேற்றைய சண்டே டைம்ஸ் பத்திரிகையில் மேலும் விபரங்கள் வெளியாகியுள்ளன. தொலைத்தொடர்பை ஒழுங்குபடுத்தும் அதிகாரசபையினால் (டி.ஆர்.சி.) வரையப்படும் விதிகளின் கீழ், இணையத்தள மூலக்குறிப்பு (ஐ.பி.) முகவரியை பெற்றுக்கொள்ள அதிகாரியிடம் சகல செய்தி இணையத் தளங்களும் பதிவுசெய்துகொள்வது வலுக்கட்டாயமானதாகப்படும். இந்த ஐ.பி. முகவரியை கையாளும் தேசிய கடுகதி இணைய சேவை ஆலோசனை சேவையும், இந்த விதிகளை அமுல்படுத்துவதில் தலையிடும் என டி.ஆர்.சி. அலுவலர் ஒருவர் அந்த பத்திரிகைக்குத் தெரிவித்திருந்தார். கூகிள் தேடுதல் தளத்துக்கும் கட்டுப்பாடுகள் விதிக்கப்படும்.

கடந்த வாரம் டி.ஆர்.சி. தலைவராக நியமிக்கப்பட்ட தகவல் திணக்கள ஆணையாளர் இதை மறுத்து, ஜனாதிபதி இராஜபக்ஷவிடம் இருந்து தனக்கு இன்னமும் அறிவுரைகள் கிடைக்கவில்லை எனத் தெரிவித்தார். ஆயினும், ஏற்கனவே நிதி மற்றும் பாதுகாப்பு அமைச்சுக்களை தன் வசம் வைத்துள்ள இராஜபக்ஷ, இணையம் மற்றும் ஏனைய இலத்திரனியல் தொலைத் தொடர்புகள் உட்பட ஊடகங்கள் மீதான இறுக்கமான கட்டுப்பாட்டை மேற்பார்வை செய்வதன் பேரில், கடந்த வாரம் ஊடக அமைச்சை தனிப்பட்ட முறையில் பொறுப்பேற்றுக்கொண்டார்.

இணையத்தள தணிக்கையை அமுல்படுத்த இலங்கை அரசாங்கம் சீனாவின் உதவியை நாடியுள்ளதாகவும்

சண்டே டைம்ஸ் செய்தி வெளியிட்டுள்ளது. இணையத்தள தணிக்கை சம்பந்தமான குற்றச்சாட்டில் பூகோள தேடுதல் தள இராட்சதனான கூகிள் உடன் சச்சரவில் சிக்கிக்கொண்டுள்ள சீனாவின் நிபுணர்கள் 'எதிர்ப்பு இணையத் தளங்களை' தடுக்க இலங்கைக்கு உதவி செய்ய உள்ளதாக அந்த பத்திரிகை விளக்கியுள்ளது. "இந்தக் காரணத்துக்குத் தேவையான வகைதுரைகளை திட்டமிட அடுத்த இரண்டு வாரங்களுக்குள் சீனாவின் இராணுவ புலனாய்வுத் துறையில் இருந்து ஐ-டி-நிபுணர்கள் இங்கு வரவுள்ளனர்."

சீனாவின் தலையீடு தற்செயலானதல்ல. குவிந்துவரும் சமூக அமைதியின்மையையும் தூர விளைவுகள் கொண்ட இணையத்தள தணிக்கை தொடர்பான பரந்த எதிர்ப்பின் மத்தியில், சீனாவில் விற்கப்படும் சகல சொந்த பாவனை கம்பியூட்டர்களும் அரசாங்க இணைய வகைப்பாட்டு மென்பொருள் புகுத்தப்பட்டதாக இருக்க வேண்டும் என பெய்ஜிங் கோருகின்றது. இணையத் தளத்தில் உள்ள பிரமாண்ட எண்ணிக்கையிலான தகவல்களை ஆய்வு செய்ய, மிகவும் மேம்படுத்தப்பட்ட தரவு-தேடும் செயலிகளுடன் பழைய தேடுதல் தளங்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட வழிமுறைகளை பதிவீடு செய்வதில் ஈடுபடும் சீன பொலிஸ் திணைக்களங்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிக்கின்றன. (பார்க்க: "China forced to delay Internet censorship measure")

இலங்கை அரசாங்கம், கடந்த மே மாதம் தோல்வியடைந்த பிரிவினைவாத தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுக்கு எதிரான கடைசி நான்கு ஆண்டுகால யுத்தத்தின் போது தனக்கு நிதி மற்றும் அரசியல் ரீதியிலும் ஆயுதங்களை வழங்குவதன் மூலமும் உதவி செய்த சீனாவின் பக்கம் மேலும் மேலும் இழுப்பட்டுச் செல்கின்றது. அதற்குப் பிரதியுபகாரமாக, சீனா, இலங்கையின் தெற்கில் உள்ள ஹம்பந்தொட்டையில் ஒரு பிரதான துறைமுகத்தை கட்டுவது உட்பட முதலீட்டு வாய்ப்புகளைப் பெற்றுக்கொண்டுள்ளது. அமெரிக்காவுடன் குவிந்துகொண்டிருக்கும் பதட்ட நிலைமையின் மத்தியில், சகல நாடுகளிலும் உள்ள அரசாங்கங்களுடன் சீனா மூலோபாய கூட்டணியை

ஏற்படுத்திக்கொள்ள முயற்சிப்பதோடு அவற்றில் இலங்கையும் அடங்கும்.

இணையத்தள கட்டுரைகள் மற்றும் செய்திகளில் உள்ளடங்கியுள்ள வற்றை கண்காணிக்க இலத்திரனியல் கண்காணிப்பு முறையில் சீன பொறியியலாளர்கள் வேலை செய்வார்கள், என்ற செய்தியை பெல்பிட்ட நிராகரித்தார். ஆயினும், புதிய விதிகளின் தேவையை அவர் வலியுறுத்தினார். "எங்களிடம் இன்னமும் அத்தகைய விதிமுறைகள் இல்லை. ஆனால் உள்ளடக்கங்களை கண்காணிக்கும் மற்றும் விதிமுறைக்குட்படுத்தும் முறையான திட்டமொன்று இருக்க வேண்டும் என நான் நினைக்கின்றேன்," என அவர் தெரிவித்தார். அரசியல், கலாச்சாரம், மதம் அல்லது இலக்கியம் சார்ந்த உள்ளடக்கமாக இருந்தாலும் சரி, அவை "சமுதாயத்தில் பிரச்சினைகளை உருவாக்குமானால்" அவற்றை சோதனையிட வேண்டும் என பெல்பிட்ட தெரிவித்தார்.

அரசாங்கத்தை விமர்சித்து ஃபேஸ்புக்கில் எழுதிய மற்றும் ஏளனம் செய்யும் செய்திகளை அனுப்பியவர்களை டி.ஆர்.சி. தேடிக்கண்டுபிடித்தது என்பதை பெல்பிட்ட மறுத்தார். ஆயினும், தேர்தல் மோசடி செய்ததாக அரசாங்கத்தை குற்றஞ்சாட்டி தொலைபேசிகளில் குறுந்தகவல்களை அனுப்பியதாகக் கூறி பல எதிர்க்கட்சி ஆதரவாளர்களை பொலிசார் ஏற்கனவே கைதுசெய்துள்ளனர். தேசிய பாதுகாப்புக்கான ஊடக மத்திய நிலையத்தின் ஆணையாளர் லக்ஷ்மன் ஹாலுக்ல டைம்ஸ் பத்திரிகைக்குத் தெரிவித்ததாவது: "சிலர் கைது செய்யப்பட்டுள்ளனர், விசாரணைகள் முடிவடைந்த பின்னர் நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்." குற்றச்சாட்டுக்களின் வகையை அல்லது எத்தனைபேர் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளார்கள் என்ற விபரங்களை தர அவர் மறுத்துவிட்டார்.

"மத மற்றும் கலாச்சார விழுமியங்களையும்" "தேசிய நலன்களையும்" பாதுகாத்தல் என்ற பெயரில், எதேச்சதிகாரமான அரசியல் கட்டுப்பாடுகள், மக்களால் பார்க்கக்கூடிய மற்றும் கேட்கக்கூடியவற்றின் மீதும் திணிக்கப்படவுள்ளன. வெகுஜன ஊடக மற்றும் தகவல் தொடர்பு அமைச்சின்

ஆலோசகர் சரித்த ஹேரத் தெரிவித்ததாவது: "எங்களது தேசிய நலன்கள் பாதுகாக்கப்பட வேண்டும், எனவே உள்நாட்டில் விதிமுறைகள் என்ற விடயம் தொடர்பாக விவாதம் நடத்த வேண்டியது முக்கியமானதாகும்."

இத்தகைய தயாரிப்புகள், கருத்து வெளியிடும் சுதந்திரம் மற்றும் ஏனையவர்களின் கருத்துக்களை தெரிந்துகொள்ளும் சுதந்திரத்தின் மீதான அரசாங்கத்தின் தாக்குதலின் புதிய கட்டத்துக்குச் சமமானவை. அரசாங்கம் குறிப்பாக இலத்திரனியல் ஊடகங்கள் பற்றி அக்கறை கொண்டுள்ளது. ஏனெனில், தொலைத்தொடர்பு தொழிற்சாலை மதிப்பீட்டின்படி, இலங்கையில் இப்போது பதின்மூன்று மில்லியன் நடமாடும் தொலைபேசி பாவனையாளர்களும் ஒரு மில்லியன் இணையப் பாவனையாளர்களும் உள்ளனர்.

கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாக, இராஜபக்ஷ அரசாங்கம் ஊடகங்கள் மீதான தாக்குதலை உக்கிரப்படுத்தியுள்ளது. அது பலிகளுக்கே சார்பான தமிழ்நெட் மற்றும் தமிழ் களேடியன் இணையங்களை தடுத்துள்ளதோடு அந்தத் தடையை இன்னமும் முன்னெடுக்கின்றது. அண்மையில் ஜனாதிபதி தேர்தல் பிரச்சாரத்தின் போது, லங்கா ஈ நியூஸ் மற்றும் நிதாச என்ற இணையத் தளங்களை அதிகாரிகள்

தடுத்தார்கள்.

2006 மற்றும் 2009ம் ஆண்டுகளுக்கு இடையில், பத்திரிகையாளர்கள் உட்பட 14 ஊடக சேவையாளர்கள் இலங்கையில் கொல்லப்பட்டுள்ளனர். பெருமளவானவர்கள் தொந்தரவு, அச்சுறுத்தல், அடி அல்லது கைதுகளை சந்தித்துள்ளதோடு உயிர்ப்பாத்துக்குப் பயந்து கமர் பத்து பன்னிரண்டு பேர் நாட்டை விட்டு வெளியேறிவிட்டனர். இதுவரை குற்றவாளிகள் எவரும் கைதுசெய்யப்படவோ தண்டனை வழங்கப்படவோ இல்லை.

ஓராண்டுக்கு முன்னர், ஆயுதக் கும்பல் ஒன்று எம்.டி.வி./சிரச ஒளிபரப்பு நிலையங்களை நாசம் செய்தோடு, இன்னுமொரு தனியான சம்பவத்தில், ஒரு இராணுவ உயர் பாதுகாப்பு வலயத்துக்கு அருகில் கொழும்பு புறநகர் பகுதியில் சண்டேல்டர் வார்ப் பத்திரிகையின் ஆசிரியர் பட்டப் பகலில் கொல்லப்பட்டார்.

கடந்த செப்டெம்பரில், கொழும்பு நீதிமன்றம் தமிழ் ஊடகவியலாளரான ஜே.எஸ். திஸ்ஸநாயகத்தை பயங்கரவாத தடைச் சட்டம் மற்றும் அவசரகாலச் சட்டத்தின் கீழ், முன்னெப்போதுமில்லாதவாறு 20 ஆண்டுகள் கடுங்காவல் தண்டனை விதித்தது. பலிகள் மீதான புதுப்பிக்கப்பட்ட யுத்தம் மற்றும் தமிழ் பொது மக்கள் மீதான அதன் தாக்கங்கள் பற்றி விமர்சித்து 2006 மற்றும் 2007ல் நோர்த் ஈஸ்ரன் மன்த்வி

சஞ்சிகையில் எழுதிய இரு கட்டுரைகள் தொடர்பாக அவர் மீது குற்றஞ்சாட்டப்பட்டது.

ஜனவரி 26 ஜனாதிபதி தேர்தலுடன் சேர்த்து, மேலும் ஊடகவியலாளர்கள் காணாமல் போகும் சம்பவங்களும் கைதுகளும் இடம்பெற்றுள்ளன. லங்கா ஈ நியூஸில் வேலை செய்த பத்திரிகையாளர் பிரகீத் எக்ஸெலிகொட, ஜனவரி 24 முதல் காணாமல் போயுள்ளார். தேர்தல் முடிந்து ஒரு சில நாட்களில், எதிர்க் கட்சியான மக்கள் விடுதலை முன்னணியின் (ஜே.வி.பி.) ஆதரவு பத்திரிகையான லங்கா பத்திரிகையின் ஆசிரியர் சந்தன சிறிமல்வத்த கைது செய்யப்பட்டு இன்னமும் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளார்.

எதிர்க் கட்சி வேட்பாளர் பொன்சேகா கைது செய்யப்பட்டமை, ஓய்வுபெற்ற இராணுவ அதிகாரிகளும் மற்றும் ஜெனரலுக்கு ஆதரவளித்த ஏசைய ஆதரவாளர்களும் கைதுசெய்யப்பட்ட பரந்த வலைவீச்சின் ஒரு பாகமாகும். இணைய தணிக்கைகளை திணிக்க எடுக்கும் கடைசி முயற்சிகள், பொலிஸ் அரசை ஸ்தாபிப்பதை நோக்கிய இன்னுமொரு அடியெடுப்பாகும். இத்தகைய நடவடிக்கைகள், கடந்த வாரம் அறிவிக்கப்பட்ட ஏப்பிரல் 8 நடக்கவுள்ள பாராளுமன்ற பொதுத் தேர்தலுக்கான நகர்வில் எதிர்க் கட்சிகளை அடக்குவதற்கு பயன்படுத்தப்படலாம்.

இலங்கையில் பாராளுமன்ற ஜனநாயகத்தின் அழிவு

கே. ரட்னாயக்க
26 பெப்பிரவரி 2010

"தயவு செய்து எங்களுக்கு கௌரவமான பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களைத் தாருங்கள்" என்ற தலைப்பில் கடந்த வாரக் கடைசியில் சண்டே டைம்ஸ் வெளியிட்ட ஆசிரியர் தலையங்கம், இலங்கையின் பாராளுமன்றத்தின் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றியும் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களின் இழிந்த தரத்தைப் பற்றியும் புலம்பியது. அந்த ஆசிரியர் தலைப்பு, நாடு ஏப்பிரல் 8 அன்று பாராளுமன்றத் தேர்தலுக்கு தயாராகிக்கொண்டிருந்த நிலையில், அரசியல் தரத்தை மேம்படுத்துமாறு அழைப்பு விடுத்து எழுதப்பட்ட பல கருத்துப் பகுதிகள் மற்றும் குறிப்புக்களின் ஒன்றாக இருந்தது.

வாக்காளர்களில் பரந்த தட்டினர் பிரதான அரசியல் கட்சிகள் மற்றும் அரசாங்க நிர்வாகங்களில் இருந்து அந்நியப்

படுவதையும் மற்றும் அவற்றை எதிர்ப்பதையும் ஊடகங்கள் தெளிவாக புரிந்துகொண்டுள்ளன. அத்தகைய கட்டுரைகளின் நோக்கம், இலாப முறைமையின் அழிவு மற்றும் நெருக்கடியில் தங்கியிருக்கும், அடிநிலையில் இருக்கும் மூலகாரணங்களைப் பற்றி எந்தவொரு நெருக்கமான ஆய்வும் செய்வதில் இருந்து இத்தகைய உணர்வுகளை திசை திருப்புவதாகும்.

கடந்த பாராளுமன்றம் காட்ட வேண்டியிருந்த "முன்னேற்றமான சட்ட முறைமையின் வழியை" "காணக்கிடைக்கவில்லை" என்று குறிப்பிட்டவாறே அந்த ஆசிரியர் தலைப்பு ஆரம்பிக்கின்றது. அதிகப்படியான விதிமுறைகள் சிறிய திருத்தங்களை உள்ளடக்கியுள்ளதோடு அநேக பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் "குழுக்களில் அமர்ந்து காலத்தை கடத்திய" போதிலும் "அவர்களது யோசனைகள்

நிறைவேற்று அதிகாரத்தால் அலட்சியம் செய்யப்பட்டமை, அவசரகால விதிகள் விரிவாக்கப்பட்டமை, அற்ப விஷயங்களுக்காக ஒருவரோடு ஒருவர் மோதிக்கொண்டமை போன்றவற்றை அது கட்டிக்காட்டியுள்ளது. வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால், பாராளுமன்றம் அரசாங்கத்துக்கு ஒரு முக்கியமான இறப்பர் முத்திரை ஆகியுள்ளது என்பதாகும்.

சண்டே டைம்ஸ் எரிமையான விளக்கத்தை கொடுக்கின்றது: "பாராளுமன்றத்தின் தரத்தில் இத்தகைய வீழ்ச்சிக்கான முதலாவது காரணம், அறிவுத்திறம் வாய்ந்தவர்கள் அங்கு நுழைவது குறைந்து விட்டதே." சட்டத்தரணிகள், வர்த்தகர்கள், ஆசிரியர்கள் மற்றும் பொது ஊழியர்களின் எண்ணிக்கை குறைவடைந்துள்ளதையும் அரசியல் வாழ்க்கைத் தொழிலாகக் கொண்டவர்கள் அதிகரிப்பதை கட்டிக்காட்டிய பின்னர், அது

சிறந்த வேட்பாளர்களை தெரிவு செய்யுமாறு கட்சிகளின் தலைவர்களுக்கு அணை மனதான வேண்டுகோள் விடுக்கின்றது. இறுதி ஆய்வுகளில், இந்த ஆசிரியர் தலைப்பு, புத்திஜீவிகள் மற்றும் மதிப்புக்குரிய பிரதிநிதிகளை தெரிவு செய்வதற்கு மாறாக, சலுகைகளை எதிர்பார்ப்பதாக வாக்காளர்களை குற்றஞ்சாட்டுகிறது.

உண்மையில், முதலாளித்துவ ஜனநாயகத்தின் சீரழிவு, வாக்காளர்களில் பரந்த பெரும்பான்மையினரான உழைக்கும் மக்களின் ஜனநாயக அபிலாஷைகள் மற்றும் சமூகத் தேவைகளை ஏதாவதொரு வழியில் நிறைவேற்றுவதற்கு ஆளும் வர்க்கம் இலாயக்கற்று இருப்பதுடன் முழுமையாக பிணைந்துள்ளது. 2005ல் குறுகிய வெற்றியைப் பெற்ற ஜனாதிபதி மஹிந்த இராஜபக்ஷ, தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுக்கு எதிரான யுத்தத்தைப் புதுப்பித்து, பொருளாதார சிரமங்களை கொண்டு வந்ததைத் தவிர வேறு எதையும் கொண்டுவரவில்லை. கடந்த மே மாதம் புலிகளைத் தோற்கடித்த பின்னர், அவர் சமாதானமும் சுபீட்சமும் வரும் என வாக்குறுதி கொடுத்த போதிலும், வாழ்க்கைத் தரம் மேலும் சீரழிந்து போயுள்ளது.

இராஜபக்ஷ மேலும் மேலும் எதேச்சதிகார ஆட்சியில் தங்கியிருக்கின்றார். அவர் உறவினர்கள், நெருங்கிய உதவியாளர்கள், உயர்மட்ட அதிகாரத்துவவாதிகள் மற்றும் ஜெனரல்களுடனான ஒரு சிறுகுழுவின் ஊடாக இயங்கியதோடு, சகல உறுப்பினர்களுக்கும் ஏதாவதொரு அமைச்சர் பதவியை கொடுத்து காத்துக்கொள்ள நேர்ந்த ஒரு ஸ்திரமற்ற பாராளுமன்றப் பெரும்பான்மையில் தங்கியிருந்தார். இதன் விளைவாக, பயன்படுத்துவதற்கு எளிதற்ற அமைச்சரவை, அதே போல் பாராளுமன்றத்தை ஜனாதிபதி பெருமளவில் அலட்சியம் செய்தார்.

ஐக்கிய தேசியக் கட்சி மற்றும் மக்கள் விடுதலை முன்னணி (ஜே.வி.பி.) போன்ற பிரதான எதிர்க் கட்சிகள் தனது இனவாதம், இராணுவவாதம் மற்றும் சந்தை சார்ந்த மறுசீரமைப்பு நிகழ்ச்சித் திட்டத்துடன் உடன்பாடு கொண்டிருந்ததால், ஏறத்தாழ இராஜபக்ஷ பாராளுமன்றத்தில் எதிர்ப்பைச் சந்திக்கவில்லை. எதிர்க் கட்சி வேட்பாளரான, யுத்தத்தை ஈவிரக்கமின்றி முன்னெடுத்த ஜெனரல் சரத் பொன்சேகாவுக்கும் இராஜபக்ஷவுக்கும் இடையில் நிச்சயமாக வாக்காளர்கள் உண்மையான வேறுபாடுகள் எதையும் காணாததால், ஜனவரி 26 நடந்த ஜனாதிபதி தேர்தலில் இரண்டாவது தடவையும்

இராஜபக்ஷ அதிகாரத்தை வென்றார்.

சண்டே டைம்ஸ் பாராளுமன்றத்தின் தரம் குறைவதையிட்டு வெறுப்புக் கொண்டிருந்த போதிலும், எதிர்ப்பை நகக்குவதற்கு அரசாங்கம் ஜனநாயக-விரோத வழிமுறைகளையும் குண்டர் நடவடிக்கைகளையும் பிரயோகிப்பதையிட்டு அதற்கு சொல்வதற்கு ஒன்றும் இல்லை. ஜனாதிபதி தேர்தல் முடிந்ததில் இருந்தே, ஜனாதிபதி எதிர்க் கட்சிகள், ஊடக விமர்சகர்கள் மற்றும் எதிர்க் கட்சி தொழிற்சங்க அலுவலர்கள் மீது திட்டமிட்ட பாய்ச்சலை மேற்கொண்டார். இதன் உச்ச கட்டமாக, சதிப் புரட்சியொன்றை திட்டமிட்டார் என்ற ஆதாரமற்ற குற்றஞ்சாட்டுக்களின் பேரில் பொன்சேகாவே கைது செய்யப்பட்டார். இந்த பீதியான மற்றும் அச்சுறுத்தலான சூழ்நிலையிலேயே பாராளுமன்றத் தேர்தல் நடக்கின்றது.

அரசியலமைப்பை மாற்றக்கூடியவாறு, பாராளுமன்றத்தில் மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மையைப் பெறுவதே அரசாங்கத்தின் தெரிவிக்கப்பட்ட குறிக்கோளாகும். ஜனாதிபதி ஏற்கனவே அமைச்சர்களையும் அரசாங்கத்தையும் நியமிக்கும் மற்றும் பதவி விலக்கும் அதிகாரம் கொண்ட விரிவான நிறைவேற்று அதிகாரங்களை உடையவர். பாராளுமன்றத்தில் வழமையாக நீடிக்கப்படும் அவசரகால நிலைமையின் கீழ், ஊடகங்களைத் தணிக்கை செய்வது மற்றும் தொழிற்சங்க நடவடிக்கையை தடை செய்வது உட்பட விரிவான மேலதிக அதிகாரங்கள் ஜனாதிபதிக்கு உண்டு. அரசாங்கம் அரசியலமைப்பை மாற்ற முயற்சிக்குமானால், அது இராஜபக்ஷவை அதிகாரத்தில் மேலும் இறுக்கமாக அமர்த்தவும் அவரது ஜனநாயக-விரோத வழிமுறைகளை சட்டப்பூர்வமாக்குவதற்குமே ஆகும்.

இறுதி ஆய்வுகளில், இராஜபக்ஷவின் பொலிஸ்-அரசு திட்டங்கள் எதிர்க் கட்சிகளை இலக்காகக் கொண்டதல்ல, மாறாக தொழிலாள வர்க்கத்தை இலக்காகக் கொண்டதாகும். கடுமையாக கடன்பட்டுள்ள அரசாங்கம், சர்வதேச நாணய நிதியத்திடம் கடன்பெறத் தள்ளப்பட்டதோடு, தேர்தல் முடிந்த கையுடன், தற்போது கிரேக்கத்தில் நடப்பது போன்ற முறையில், உழைக்கும் மக்களின் சமூக நிலைமைகளை ஆழமாக சீரழிக்கத் தள்ளப்படும். குறிப்பாக வெளிநாட்டுக் கொள்கையை திசைமறைத்துவது போன்ற கூர்மையான தந்திரோபாய வேறுபாடுகள் இருந்த போதிலும், இராஜபக்ஷவின் பொருளாதார நிகழ்ச்சித் திட்டம் அல்லது அவரது ஜனநாயக-விரோத வழிமுறைகளுடன் எதிர்க் கட்சிகளுக்கு அடிப்படை முரண்பாடுகள்

கிடையாது.

இலங்கை பாராளுமன்றத்தின் தங்குமிடத்தை "பண்பான அரசியல்வாதிகள்" ஆண்டனர் என்ற கற்பனையான கடந்தகாலத்தை சண்டே டைம்ஸ் விரும்புகிறது. ஆரம்பத்தில் இருந்தே, தீவின் மோசடி ஆளும் தட்டின் பிரதிநிதிகளான இந்தகைய "பண்பாளர்கள்" ஜனநாயக உரிமைகளை முழுமையாக அலட்சியம் செய்து செயற்பட்டதோடு உழைக்கும் மக்களை பிளவுபடுத்த இனவாத அரசியலை பயன்படுத்தினர். 1948ல் பாராளுமன்றத்தின் முதல் நடவடிக்கைகளில் ஒன்று, ஜனத்தொகையில் சுமார் 10 வீதமாக இருந்த, ஒரு மில்லியன் தமிழ் பேசும் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் பிரஜா உரிமையை அபகரிப்பதாக இருந்தது.

ஒரே ட்ரொட்ஸ்கிச இயக்கமான, பின்னர் லங்கா சமசமஜக் கட்சியுடன் ஐக்கியப்பட்ட இந்திய போல்ஷவிக் லெனினிஸ்ட் கட்சி மட்டுமே, இந்த மோசமான ஜனநாயக-விரோத நடவடிக்கையை எதிர்த்தது. அதன் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் நிச்சயமாக அன்றைய கால முதலாளித்துவ பத்திரிகையில் "பண்பாளர்களாக" வருணிக்கப்பட்டிருக்க மாட்டார்கள். அவர்கள் சோசலிச வேலைத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் தொழிலாளர்களின் உரிமைகள் மற்றும் அவர்களது வர்க்க நலன்களுக்காக போராடுவதன் பேரில், தொழிலாளர்களுக்கு கல்வியூட்டி அவர்களை அணிதிரட்டுவதற்கான ஒரு வழியாக பாராளுமன்றத்தை பயன்படுத்திய புரட்சிகர மார்க்சிஸ்டுகளே ஆவர்.

லங்கா சமசமஜக் கட்சி பாராளுமன்ற அரசியலுக்கும் மற்றும் முதலாளித்துவ கட்சிகளுக்கும் அடிபணிந்ததில் அதன் சீரழிவு தெளிவாக வெளிப்படுத்தப்பட்டது. இது லங்கா சமசமஜக் கட்சி 1964ல் ஸ்ரீலங்கா கதந்திரக் கட்சி தலைமையிலான முதலாளித்துவ கூட்டரசாங்கத்தில் நுழைந்துகொண்டதுடன் உச்சக்கட்டத்தை அடைந்தது. லங்கா சமசமஜக் கட்சியின் காட்டிக்கொடுப்பு, தொழிலாள வர்க்கத்துக்கு ஒரு மோசமான அடியாக இருந்ததோடு, முதலாளித்துவ அரசியலில் ஒரு திருப்புமுனைபைக் குறித்தது. கொள்கைப் பிடிப்பான தொழிலாள வர்க்க எதிர்ப்பு இல்லாமல் போனமை, தற்போதுள்ள முதலாளித்துவ கட்சிகள் மட்டுமன்றி விடுதலைப் புலிகள் மற்றும் ஜே.வி.பி. போன்ற குட்டி முதலாளித்துவ தீவிரவாத கருவிகளும் தலைதாக்குவதற்காக இனவாதத்துக்கும் சந்தர்ப்பவாதத்துக்கும் அனுமதியளித்தது. இறுதியாக அது 1983ல் உள்நாட்டு யுத்தமாக வெடித்தது.

உற்பத்தியின் பூகோளமயமாக்கத்தின் ஸ்ரந்த முன்னெடுப்பின் பாகமாக, ஐக்கிய தேசியக் கட்சி அரசாங்கம் சந்தை-சார்பு மறுசீரமைப்புக்களை நோக்கி திரும்பியுடன் யுத்தத்தின் தொடக்கம் சம்பந்தப்பட்டுள்ளது. இந்த மோதல்கள் அடிப்படையில் ஒரு தமிழர்-விரோத யுத்தம் அல்ல. மாறாக, தொழிலாள வர்க்கத்தை பிளவுபடுத்துவதையும் தொழிலாள வர்க்கத்தின் எந்தவொரு எதிர்ப்பையும் நகக்குவதை குறிக்கோளாகக் கொண்டிருந்தது. உழைக்கும் மக்களின் ஜனநாயக உரிமைகள் மற்றும் வாழ்க்கைத் தரத்தின் தொடர்ச்சியான அழிவுடன் சேர்த்தே யுத்தம் முன்னெடுக்கப்பட்டது. அது மறுபக்கம் முழு அரசியல் ஸ்தாபனத்தின் மீதான பகைமையின் வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டது. இது வாக்குகளை வெல்வதற்காக பழிபாவத்திற்கு அஞ்சாத பல துண்டு கட்சிகள் கூட்டணி சேர்வதில் பிரதிபலித்தது.

பண்பாளர்களின் அரசியலுக்கு திரும்புதல் என்று சண்டே டைம்ஸ் பிரேரிக்கும் தீர்மானம், வெறுமனே

கேலிக்கத்தானதாகும். இலங்கையில் வர்க்க பட்ட நிலைமைகள் மிகவும் தீவிரமாக உள்ளன. இதனால் தோன்றுவது என்னவெனில் ஒரு பொலிஸ்-அரச அரசாங்கமாகும். இது சர்வதேச நாணய நிதியமும் சர்வதேச மூலதனமும் கோரும் நிகழ்ச்சித் திட்டத்தை அமுல்படுத்தி, தீவின் செல்வந்த பெரும் நிறுவன தட்டின் நலன்களை ஈவிர்க்கமின்றி காப்பதற்குத் தயங்கப் போவதில்லை.

தொழிலாள வர்க்கம் தேவையான அரசியல் படிப்பினைகளைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். ஒரு சில செல்வந்தர்களின் இலாபத்துக்காக அன்றி சமூகத் தேவைகளை இட்டு நிரப்பக்கூடிய வாறு சமுதாயத்தை ஒட்டு மொத்தமாக மறுகட்டமைப்பு செய்ய முயற்சிக்கும் ஒரு சோசலிச வேலைத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் சொந்தமாக சுயாதீனமாக அணிதிரள்வதன் மூலம் மட்டுமே தொழிலாள வர்க்கத்தின் நலன்களை காக்க முடியும். பாராளுமன்ற கூட்டு மற்றும் குழ்சித்திட்ட அரசியலின் மூலம் இதனைக் காக்க முடியாது.

நெருங்கிவரும் இராஜபக்ஷின் "பொருளாதார யுத்தம்" பற்றி உழைக்கும் மக்களை எச்சரிக்கவும் அவர்களுக்கு கல்வியூட்டவும் மற்றும் பல தசாப்தங்களாக நகக்கப்பட்டு வந்த வர்க்கப் போராட்ட வழிமுறைகளை புதுப்பிக்கவும் சோசலிச சமத்துவக் கட்சி ஏப்பிரல் 8 தேர்தலில் போட்டியிடுகிறது. உழைக்கும் மக்களின் உரிமைகளைக் காக்க வேலைத் தளங்கள், தொழிலாள வர்க்க பிரதேசங்கள் மற்றும் நகரங்களிலும் கிராமங்களிலும் நடவடிக்கை குழுக்களை எழுப்பிச் சூழாறு ஊக்குவிப்பதற்கு சோ.ச.க. இந்தப் பிரச்சாரத்தை பயன்படுத்தும். எமது வேட்பாளர்கள் சகல வடிவிலான தேசியவாதம் மற்றும் இனவாதத்தை எதிர்ப்பதோடு இலங்கை, தெற்சாசியா மற்றும் உலகம் பூராவும் தொழிலாளர்-விவசாயிகள் அரசாங்கத்துக்காவும் சோசலிசத்துக்காவும் முன்னெடுக்கும் போராட்டத்தின் அடிப்படையில் தமிழ், சிங்கள மற்றும் முஸ்லிம் தொழிலாளர்களின் ஐக்கியத்துக்காகப் போராடுகின்றனர்.

இலங்கை: அவசரகாலச் சட்டத்தை அகற்று!

சோசலிச சமத்துவக் கட்சி
6 மார்ச் 2010

சோ சாசலிச சமத்துவக் கட்சி (சோ.ச.க.) நாட்டின்

அவசரகால சட்டத்தை உடனடியாக அகற்றுமாறு கோருகின்றது. இது மார்ச் 1ம் திகதி ஜனாதிபதி மஹிந்த இராஜபக்ஷவால் புதுப்பிக்கப்பட்டு பாராளுமன்ற ஒப்புதலுக்காக மார்ச் 9 அன்று வாக்கெடுப்புக்கு வந்துள்ளது. ஏப்பிரல் 8 நடக்கவுள்ள பாராளுமன்ற தேர்தலின் பின்னர் அரசாங்கம் அமுல்படுத்தவுள்ள வயிற்றிலடிக்கும் நடவடிக்கைகளை தொழிலாளர்கள் மற்றும் கிராமப்புற வறியவர்கள் எதிர்க்கும் போது அதை நகக்குவதற்காக இந்த கொடுமான அவசரகால அதிகாரங்கள் பயன்படுத்தப்படும் என சோ.ச.க. எச்சரிக்கின்றது.

2005 ஆகஸ்ட்டில் ஜனாதிபதி சந்திரிகா குமாதுங்க அமுல்படுத்தியதில் இருந்து தற்போதைய அவசரகால நிலைமை நடைமுறையில் உள்ளது. 2005 நவம்பரில் ஜனாதிபதி தேர்தலில் வென்ற ஜனாதிபதி இராஜபக்ஷ, பிரிவினைவாத தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுக்கு எதிரான தனது புதுப்பிக்கப்பட்ட யுத்தத்தை பயன்படுத்தி, அவசரகால விதிகளை தொடர்ந்தும்

நடைமுறைப்படுத்தி வந்தார். கடந்த ஐந்து ஆண்டுகளாக, பாராளுமன்றத்தில் இருதரப்பினரும் இந்த நடவடிக்கைகளை அங்கீகரித்தன.

புலிகளின் கட்டுப்பாட்டில் கடைசியாக எஞ்சியிருப்ப பிராந்தியத்தையும் இராணுவம் கைப்பற்றி ஒன்பது மாதங்கள் கடந்த பின்னும், அரசாங்கமும் இன்னமும் அவசரகால சட்டத்தை நீடிப்பதை நியாயப்படுத்த "பயங்கரவாதம்" என்ற பேயை கிளப்புகிறது. கடந்த மாதம் பாராளுமன்ற அங்கீகாரத்துக்காக அவசரகால பிரகடனத்தை முன்வைத்த பிரதமர் ரட்னசிறி விக் கிரமநாயக்க, "பயங்கரவாதம் அதன் அசிங்கமான தலையை மீண்டும் தூக்குவதற்கு அனுமதிக்க முடியாது... அரசின் எதிரிகள் ஒன்றுசேரவும் ஐக்கியப்படவும் முயற்சிப்பதால் அவசரகால சட்டம் தேவை," எனக் கூறிக்கொண்டார்.

இராஜபக்ஷின் எதேச்சதிகார ஆட்சியின் களஞ்சியத்தில் உள்ள ஆயுதங்களில் அவசரகால சட்டமும் ஒன்று.

பெப்பிரவரி 8 அன்று, எதிர்க் கட்சி வேட்பாளரும் ஓய்வுபெற்ற ஜெனரலுமான சரப் பொன்சேகா, சதிப் புரட்சியொன்றை

திட்டமிட்டார் என்ற ஆதாரமற்ற குற்றச்சாட்டுக்களின் பேரில், அரசாங்கம் அசாதாரணமான முறையில் அவரை கைது செய்ய நடவடிக்கை எடுத்தது. ஜனவரி 26 நடந்த ஜனாதிபதி தேர்தலில் தோல்விகண்ட பொன்சேகா, கடற்படை தலைமையகத்தில் இராணுவப் பொலிசாரால் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளதோடு, அவர் மீது குற்றச்சாட்டுக்கள் சுமத்தப்படவில்லை. பொலிசார் பொன்சேகாவின் மற்றும் ஐக்கிய தேசியக் கட்சி (யூ.என்.பி.), மக்கள் விடுதலை முன்னணி (ஜே.வி.பி.) போன்ற எதிர்க் கட்சிகளையும் ஆதரவாளர்களையும் தடுத்து வைத்துள்ளனர்.

பாராளுமன்ற தேர்தலுக்கு முன்னதாக அரசாங்கம் எதிர்க் கட்சிகள் மீது பாய்வதானது, தொழிலாள வர்க்கத்துடனான மோதலுக்கான தயாரிப்பில் அதன் அதிகாரங்களை பலப்படுத்திக்கொள்வதற்கே ஆகும். நாடு கடுமையாக கடன்பட்டுள்ளதோடு வரவு-செலவுத் திட்ட பற்றாக்குறையை பாதிக்கும் மேல் குறைக்குமாறு சர்வதேச நாணய நிதியம் கொடுக்கும் அழுத்தத்துக்கும் உள்ளாகியுள்ளது. தேர்தல் ஒரு இடையூறாக இல்லாமல் போகும் பட்சத்தில், இராஜபக்ஷ உழைக்கும் மக்களின் வாழ்க்கைத்

தாத்துக்கு எதிரான தாக்குதலை முன்னெடுப்பதோடு எந்தவொரு எதிர்ப்பையும் நகக்குவதற்காக கடந்த 26 ஆண்டுகால யுத்தத்தின் போது கட்டியெழுப்பப்பட்ட பொலிஸ் அரசு நடவடிக்கைகளையும் பயன்படுத்துவார்.

அவசரகாலச் சட்டம் புதுப்பிக்கப்பட்டமை, இரண்டு காரணங்களுக்கு சேவை செய்கின்றது. முதலில், சிங்கள மற்றும் தமிழ் தொழிலாளர்களை பிளவுபடுத்துவதன் பேரில் "பயங்கரவாதம்" சம்பந்தமான பீதியை கிளப்பவும் மற்றும் இனவாத பதட்ட நிலைமைகளை உக்கிரமாக்கவும் மேற்கொள்ளப்படும் தொடர்ச்சியான அரசாங்கப் பிரச்சாரத்தின் ஒரு பகுதியாக அது உள்ளது. இரண்டாவதாக, இந்த அவசரகாலச் சட்டமானது, கட்டிடங்களை சோதனையிடவும், குற்றஞ்சாட்டுக்கள் இன்றி எவரையும் தடுத்து வைக்கவும், கூட்டங்களையும் ஆர்ப்பாட்டங்களையும் தடை செய்யவும், ஊடகங்களை தணிக்கை செய்யவும், தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளை சட்ட விரோதமாக்கவும், தொழிலாளர்களை வேலை நீக்கம் செய்யவும் மற்றும் அத்தியாவசிய சேவைகளை முன்னெடுக்க ஆயுதப்படைகளை அணிதிரட்டவும் பரந்த அதிகாரங்களை இராஜபக்ஷவுக்கு வழங்குகின்றது.

கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாக, நாட்டின் தமிழ் சிறுபான்மையினரை திட்டமிட்டு அடக்கவும் மற்றும் அவர்களுக்கு எதிராக சட்ட நடவடிக்கை எடுக்கவும் ஒரு பிரதான சக்தியாக அவசரகால அதிகாரங்கள் அரசாங்கத்தால் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. பத்தாயிரக்கணக்கானவர்கள் "புலி சந்தேக நபர்களாக" கைது செய்யப்பட்டுள்ளதோடு, அவசரகால சட்டத்தின் கீழ் அல்லது அதனுடன் இணைந்த பயங்கரவாத தடைச் சட்டத்தின் கீழ் அவர்களது அடிப்படை ஜனநாயக உரிமைகளை வெளிப்படையாக மீறி விசாரணையின்றி தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

பயங்கரவாத தடைச் சட்டத்தின் கீழ் தடுத்து வைக்கப்படுவதை விட, அவசரகாலச் சட்டத்தின் கீழ் தடுத்து வைக்கப்படுவது பயங்கரமானதாகும். "தேசிய பாதுகாப்புக்கு" குந்தகமான விதத்தில் செயற்படும் எவரும் பாதுகாப்புச் செயலாளரின் கட்டளையின் கீழ் தடுத்து வைக்கப்பட முடியும். ஷெஹ் போது ஜனாதிபதியின் சகோதரே பாதுகாப்புச் செயலாளராக உள்ளார். ஆகஸ்ட் 2008ல், விசாரணையின்றி தடுத்து வைக்கும் காலம் 12 முதல் 18 மாதங்கள் வரை என

நீடிக்கப்பட்டு இந்தச் சட்டம் திருத்தப்பட்டது. 30 நாட்களின் பின்னர் கைதிகள் நீதிமன்றத்துக்கு கொண்டுவரப்படுவர். ஆனால் அவர்களை விடுதலை செய்யும் அதிகாரம் நீதிமன்றத்துக்கு கிடையாது.

அவசரகாலச் சட்டம் ஏற்கனவே தொழிலாள வர்க்கத்துக்கு எதிராக பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. 2006 ஆகஸ்டில், யுத்தம் மீண்டும் தொடங்கி இரண்டே வாரங்களுள் மத்திய வங்கி, எரிபொருள் விநியோகம், தபால் மற்றும் தொலைத்தொடர்பு, ஏற்றுமதி தொழிற்சாலை மற்றும் பொதுப் போக்குவரத்தையும் இராஜபக்ஷ "அத்தியாவசிய சேவையாக" பிரகடனம் செய்ததோடு, அதனால் அங்கு தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகள் தடைசெய்யப்படும் நிலையில் வைக்கப்பட்டன. சம்பள உயர்வு கோரி துறைமுகத் தொழிலாளர்கள் சட்டப்படி வேலை செய்யும் பிரச்சாரத்துக்கு பிரதிபலித்த அவர், தனது அதிகார நகர்வுகளை நியாயப்படுத்தினார்.

யுத்த காலத்தின் போது, இராஜபக்ஷ வேலை நிறுத்தம் செய்த தொழிலாளர்களை தேசிய பாதுகாப்பை கீழ்த்தரப்பினர்கள் என்றும் "பயங்கரவாதிகளுக்கு" உதவுகிறார்கள் என்றும் மீண்டும் மீண்டும் குற்றஞ்சாட்டினார். 2008ல், சம்பள உயர்வு கோரி சுகாதார ஊழியர்கள் வேலை நிறுத்தம் செய்த போது, அதை தகர்ப்பதற்காக அவர் ஆஸ்பத்திரிகளில் இராஜபக்ஷத்தை நிறுத்தினார். புலிகளின் தோல்வியின் பின்னர், தான் "தேசத்தை கட்டியெழுப்பும்" "பொருளாதார யுத்தம்" ஒன்றை முன்னெடுக்கப் போவதாக ஜனாதிபதி பிரகடனம் செய்தார். அவர் தனது பொருளாதார நிகழ்ச்சி நிரலை அமுல்படுத்தும் போது, தமது அடிப்படை உரிமைகளை காக்கப் போராளும் உழைக்கும் மக்களை "துரோகிகள்" என முத்திரை குத்தவும் இராஜபக்ஷ தயங்கமாட்டார் என்பதில் சந்தேகம் இல்லை.

நவம்பரில், இராஜபக்ஷ முதல் தடவையாக, சம்பள உயர்வு கோரி இலங்கை பெற்றோலிய கூட்டுத்தாபனம், இலங்கை மின்சார சபை, நீர்வழங்கல் சபை மற்றும் துறைமுகத்தைச் சேர்ந்த தொழிலாளர்கள் தொழிற்சங்க நடவடிக்கையில் ஈடுபடுவதை தடை செய்ய அவசரகாலச் சட்டத்தின் கீழ் அத்தியாவசிய சேவைகள் உத்தரவை பிரப்பித்தார். இந்த முடிவுக்கு எதிராக பிரச்சாரமொன்றை முன்னெடுப்பதற்கு மாறாக, அதை ஏற்பாடு செய்த தொழிற்சங்கங்கள் அதற்கு வணைந்து கொடுத்தன.

இலங்கையில் அவசரகாலச் சட்டத்தின்

முழு வரலாறும், அது தொழிலாள வர்க்கத்துக்கு எதிராகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதையே காட்டுகின்றன. சுதந்திரத்துக்கு சற்று முன்னதாக 1947ல், பொது வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபட்ட தொழிலாளர்கள் மீது துப்பாக்கிப் பிரயோகம் செய்யுமாறு ஆளுனர் கட்டளையிட்டு சில நாட்களின் பின்னர், பிரிட்டிஷ் காலனித்துவ நிர்வாகம் பொது பாதுகாப்பு சட்டத்தை அறிமுகம் செய்தது. அதைத் தொடர்ந்து ஆட்சியில் இருந்த கொழும்பு அரசாங்கங்கள், ஒவ்வொரு அரசியல் நெருக்கடியின் போதும் - குறிப்பாக 1953ல் பொது வேலை நிறுத்தமும் ஊர்த்தாலும் தீவை ஆட்டுவித்த போது - அவசரகாலச் சட்டத்தை நாடின. சில ஆண்டுகள் தவிர, 1979ல் இருந்து அவசரகாலச் சட்டம் அமுலில் இருந்து வந்துள்ளது.

அவசரகாலச் சட்டத்தை எதிர்க்க தொழிலாளர்கள் எதிர்க்கட்சிகள் மீது நம்பிக்கை வைக்க முடியாது. யூ.என்.பி. மற்றும் ஜே.வி.பி. யும் அரசாங்கத்தைப் போலவே அதே சிங்கள மேலாதிக்கவாதத்தில் ஊறிப் போயுள்ளன. அவை, இராஜபக்ஷவின் இனவாத யுத்தத்தை ஆதரித்ததோடு அவசரகால அதிகாரத்தை புதுப்பிக்க ஒவ்வொரு மாதமும் வழமையாக அதற்கு வாக்களித்தன. இராஜபக்ஷவின் ஜனநாயக-விரோத வழிமுறைகள் பற்றி பொதுமக்கள் அக்கறை காட்டுவது அதிகரித்துள்ள நிலையில், யூ.என்.பி. மற்றும் ஜே.வி.பி.யும் ஜனநாயக உரிமைகளின் பாதுகாவலர்களாக மோசடித்தனமாக காட்டிக்கொள்ளத் தொடங்கியுள்ளன. எவ்வாறெனினும், பாராளுமன்றத்தில் அவர்களது "எதிர்ப்பு", தமக்கு எதிராக அவசரகாலச் சட்டத்தை பயன்படுத்த வேண்டாம் என இராஜபக்ஷவுக்கு வேண்டுகோள் விடுக்குமளவுக்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. கடந்த மூன்று மாதங்களாக, ஜே.வி.பி. அவசரகால சட்டத்துக்கு வாக்களிப்பதை புறக்கணித்து வந்தாலும், அதற்கு எதிராக வாக்களிக்கவில்லை. கடந்த மாத வாக்களிப்பின் போது, யூ.என்.பி. பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் வாக்களிப்பை புறக்கணித்துக் கொண்டு, ஒரே ஒரு பாராளுமன்ற உறுப்பினரை மட்டும் எதிர்த்து வாக்களிக்க அனுமதித்தனர்.

தொழிலாளர்கள் தமது சொந்த கயாதின பலத்தில் தங்கியிருக்க வேண்டும். சோ.ச.க. உழைக்கும் மக்களின் உரிமைகளை காக்க வேலைத் தளங்களிலும், பெருந்தொட்டங்களிலும், தொழிலாள வர்க்க பிரதேசங்களிலும்

நகரங்களிலும் மற்றும் கிராமங்களிலும் நடவடிக்கை குழுக்களை அமைக்குமாறு அழைப்பு விடுக்கின்றது. மயங்காவாத தடைச் சட்டத்தையும் சகல ஒடுக்குமுறை சட்டங்களையும் தூக்கிவிடவும், அதே போல் மத, மொழி மற்றும் இன அடிப்படையிலான பாகுபாட்டுக்கும் முடிவுகட்டுவதற்குமான பரந்த பிரச்சாரத்தின் பாகமாக, அவசரகாலச் சட்டத்தை அகற்றுமாறு நாம் கோருகிறோம். குற்றச்சாட்டுக்கள் இன்றி தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளவர்கள் அனைவரும் உடனடியாக விடுதலை செய்யப்பட

வேண்டும், தற்போது ஒரு இலட்சத்துக்கும் மேலான தமிழர்கள் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ள "நலன்புரி கிராமங்களை" இழுத்து மூட வேண்டும் மற்றும் வடக்கு-கிழக்கில் இராணுவ ஆக்கிரமிப்புக்கு முடிவுகட்ட வேண்டும் என சோ.ச.க. அழைப்புவிடுக்கின்றது.

ஜனநாயக உரிமைகளைக் காப்பதற்கான போராட்டமானது, சமுதாயத்தை ஒரு சில செல்வந்தர்களின் இலாபத்துக்காக அன்றி, பெரும்பான்மையான உழைக்கும் மக்களின் தேவைகளை

இட்டுநிரப்பும் வகையில் மறு ஒழுங்கு செய்யும் சோசலிச வேலைத்திட்டத்துக்கான பரந்த போராட்டத்துடன் பிணைக்கப்பட்டுள்ளது. தெற்காசியா மற்றும் உலகம் பூராயும் சோசலிசத்துக்கான போராட்டத்தின் பாகமாக, இலங்கையில் தொழிலாளர்-விவசாயிகள் அரசாங்கத்துக்காக சோ.ச.க. போராடுகிறது. எமது தேர்தல் பிரச்சாரத்தில் செயலாக்கத்துடன் பங்குபற்றுமாறு நாம் தொழிலாளர்கள், இளைஞர்கள் மற்றும் புத்திஜீவிக்களுக்கும் அழைப்பு விடுக்கின்றோம்.

இலங்கை அரசாங்கம் வேலை நிறுத்தங்கள் குறைந்த மட்டத்தில் இருப்பதையிட்டு தற்பெருமை கொள்கின்றது

சுஜீவ அமர்நாத்
11 மார்ச் 2010

கடந்த வாரம் கொழும்பில் சர்வதேச தொழில் அமைப்பால் (ஐ.எல்.ஓ.) ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்த ஒரு செயலமர்வு, வாழ்க்கைத் தரம் சரிவது பற்றியும் வேலையின்மை அதிகரிப்பது பற்றியும் தொழிலாளர் மத்தியில் வளர்ச்சி காணும் சீரற்றதை அடக்குவதற்கு இலங்கை அரசாங்கமும் கூட்டுத்தாபன தட்டுக்களும் எந்தளவுக்கு தொழிற் சங்கங்களை நம்பியிருக்கின்றன என்பதை கோடிட்டுக் காட்டியது.

வெளிநாட்டு முதலீட்டாளர்களை இலக்காகக் கொண்டு பேசிய தொழில் உறவு மற்றும் மனித வள அமைச்சின் செயலாளர் மஹிந்த மதிகாஹேவா, நாட்டின் தனியார் துறையில் வேலை நிறுத்தங்களின் எண்ணிக்கை பிராந்தியத்தில் ஏனைய நாடுகளை விட குறைவாகவே உள்ளன என பெருமையாகக் கூறினார். "நாட்டில் தனியார் துறையில் வேலை நிறுத்தங்கள் குறைந்து வருவதற்கான காரணம், ஜனாதிபதி மஹிந்த இராஜபக்ஷவின் அரசாங்கத்தின் கீழ், இலங்கையில் தொழில் உறவுகள் உறுதியாக இருப்பதேயாகும்," என அவர் பிரகடனம் செய்தார்.

தீவின் அனைத்து முதலீட்டு வலயங்களிலும் "தொழிற் துறையில் தொழிற்சங்கங்கள் ஒரு உறுதியான வடிவமாக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளன. அவை கூட்டு நடவடிக்கை சுதந்திரத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும் முன்னெடுப்பிலும் மற்றும் கூட்டு பேரம்பேசல்களிலும் தொழிற் துறையின் இலாபத்துக்காக செயலாக்கத்தைத் தூண்டுபவையாக உள்ளன," என பிரகடனம் செய்த மதிகாஹேவா, தொழிற்சங்கங்களின்

வகிபாகத்தை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டினார்.

இந்த செயலமர்வுக்குள் முதலாளியின் பிரதிநிதிகள், தொழிற்சங்கப் பிரதிநிதிகள் மற்றும் இலங்கை, பங்களாதேஷ், நேபாளம் மற்றும் மாலே தீவில் இருந்து அரசாங்க அதிகாரிகளும் கொண்டுவரப்பட்டிருந்தனர். இந்த நாடுகள் அனைத்தும் அமெரிக்கா மற்றும் ஐரோப்பாவுக்கான ஆடை ஏற்றுமதியில் தங்கியிருப்பவையாகும். ஆடைத் தொழிற் துறையை கடுமையாகப் பாதித்த 2008-09ல் தோன்றிய யூகோள பொருளாதார பின்னடைவு, நூற்றுக்கணக்கான தொழிற்சாலைகள் மூடப்படுவதற்கும் பத்தாயிரக்கணக்கான தொழில்கள் இழக்கப்படுவதற்கும் வழிவகுத்தது.

ஐ.எல்.ஓ. அதிகாரி கரீன் கர்டீஸ், தொழில்களை அழித்தல் மற்றும் பெரும் நிறுவனங்களை மறுகட்டமைப்பு செய்தலை முன்னெடுப்பதற்காக தொழிற்சங்கங்களுடன் ஒத்துழைப்பதற்கு கம்பனிகளை ஊக்குவிப்பதே இந்த செயலமர்வின் நோக்கம் என தெளிவுபடுத்தினார். "நெருக்கடி வரும்போது, கூட்டு பேரம்பேசல் உடன்படிக்கைகளின் மூலம், கம்பனிகளும் அவற்றின் தொழிலாளர்களும் கூட்டாக முடிவுகள் எடுக்கவும் நடவடிக்கைகளை எடுக்கவும் முடியும். தற்போதைய பொருளாதார சரிவின் காரணமாக ஒரு ஆரோக்கியமான பேச்சுவார்த்தையை மேற்கொள்வது மிகவும் முக்கியமானதாகும்," என அவர் குறிப்பிட்டார்.

இராஜபக்ஷ அரசாங்கத்தின் "உறுதியான தொழில் உறவுகள்" பற்றி தொழில் அமைச்சின் செயலாளர் மதிகாஹேவா பெருமையாக பேசுவது

சரியாக இந்த வர்க்க உறவைப் பற்றியே ஆகும். தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுக்கு எதிரான இராஜபக்ஷவின் புதுப்பிக்கப்பட்ட யுத்தத்தின் போது, தனியார் மற்றும் அரசுத் துறை சார்ந்த சகல தொழிற் சங்கங்களும், தமது வாழ்க்கைத் தரத்தை காத்துக்கொள்ள தொழிலாளர்கள் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகளை நகக்குவதற்கு "தேசிய பாதுகாப்புக்காக" அர்ப்பணித்தல் என்ற பெயரில் அரசாங்கத்துடனும் கம்பனிகளுடனும் ஒத்துழைத்தனர்.

கடந்த மே மாதம் புலிகள் தோல்வியடைந்த பின்னர், இராஜபக்ஷ "தேசத்தை கட்டியெழுப்புவதற்கான" "பொருளாதார யுத்தம்" என தான் கூறியதற்கு உழைக்கும் மக்கள் அர்ப்பணிக்க வேண்டும் என தொடர்ந்தும் வலியுறுத்தினார். புலிகளுக்கு எதிரான மோதலின் போது செய்தது போலவே, தொழிற்சங்கங்கள் அரசாங்கத்தின் "பொருளாதார யுத்தத்தின்" வழியில் விழுந்தன. இந்த "பொருளாதார யுத்தம்" நாட்டின் பொருளாதார நெருக்கடி மோசமடையும் போது உக்கிரமடைய மட்டுமே செய்யும். ஏப்பிரல் 8 பாராளுமன்றத் தேர்தலின் பின்னர், இராஜபக்ஷ தொழிலாள வர்க்கத்தின் மீதான தாக்குதலை உக்கிரமாக்குவதோடு எந்தவொரு எதிர்ப்பையும் நணிக்க தொழிற்சங்கங்களிலேயே கனமாக தங்கியிருப்பார்.

தனியார் துறையில், குறிப்பாக ஆடைத் தொழிற் துறையில் தொழிற்சாலை மூடுவியூர் மற்றும் வேலை நீக்க அலையை நெறிப்படுத்துவதில் தொழிற்சங்கங்களை மிகவும் நெருக்கமாக ஒருங்கிணைத்துக் கொள்வதற்காக கடந்த ஆண்டு தேசிய

தொழில் ஆலோசனை குழுவை (தே.தொ.ஆ.கு.) இராஜபக்ஷ அரசாங்கம் மீண்டும் நடைமுறைப்படுத்தியது. 2009 மார்ச்சில், 220 தொழிற்சாலைகள் மூடப்பட்டதோடு 70,000 க்கும் அதிகமான தொழிலாளர்கள் தொழிலை இழந்தனர்.

கடந்த ஏப்பிரலில் நடந்த தே.தொ.ஆ.கு. கூட்டத்தில், வேலை நீக்கத்தையும் வேலை நேரங்களையும் குறைப்பதை துரிதப்படுத்த கம்பனிகளை அனுமதிப்பதற்காக, ஊழியின் சேவையை நிறுத்தும் சட்டத்தின் (ஊ.சே.நி.ச) இயக்கத்தை நிறுத்துவதற்கு முதலாளிகளின் பிரதிநிதிகளுடனும் அரசாங்கத்துடனும் 12 பிரதான தனியார் துறை தொழிற்சங்கங்கள் உடன்பட்டன. வலதுசாரி ஐக்கிய தேசியக் கட்சி (பூ.என்.பி.) மற்றும் சிங்கள

சார்பு அனைத்து கம்பனிகளின் ஊழியர் சங்கம், "தொழிலாளர்களின் உரிமைகளுக்காக அரசாங்கத்தின் மீது அழுத்தத்தை திணிப்பதற்கு" தொழிலை இழந்தவர்களுக்கான தேசிய நிலையம் என்ற ஒன்றை ஸ்தாபித்துள்ளது. அனைத்து கம்பனிகளின் ஊழியர் சங்கத்தின் தலைவரும் தொழிலை இழந்தவர்களுக்கான தேசிய நிலையத்தின் இயக்குனருமான வசந்த சமரசிங்க, அரசாங்கம் பதிலளிக்காவிட்டால் "போராட்டம் ஒன்றை ஏற்பாடு செய்வது பற்றி நாம் சிந்திக்க வேண்டும்" என கடந்த ஆண்டு தெரிவித்தார்.

ஆயினும், தொழில் இழப்புக்கள் தொடர்ந்த போதிலும் எந்தவொரு "போராட்டமும்" நிறைவேற்றப்படவில்லை.

சுதந்திர வர்த்தக வலயத்தையும் உள்ளடக்கும் முதலீட்டுச் சபை, அதன் சம்பளத்தை 15 வீதத்தால் அதிகரிக்கும் ஷே அடிப்படை சம்பளம் அன்றி, ஒரு மூடிமறைப்பு அதிகரிப்பாகும் ஷே என கடந்த மாதம் தொழில் அமைச்சர் அதாவது செனவிரதன ஊடகங்களுக்குத் தெரிவித்தார்.

இத்தகைய வாக்குறுதிகளில் நம்பகத்தன்மை மிகக் குறைவு. தனது பொருளாதார சாதனைகள் குறித்து அரசாங்கம் பெருமை பேசும் அதே வேளை, இலங்கை பொருளாதாரம் ஒரு ஆபத்தான நிலையில் உள்ளது. ஆடைத் தொழிற்சாலை துறையை பொறுத்தவரையில் இராஜபக்ஷ அரசாங்கத்தின் மனித உரிமை மீறல் பதிவுகள் சம்பந்தமாக ஒரு தீர்மானத்தை எட்ட முடியாவிட்டால், ஆறு மாதங்களில் ஜி.எஸ்.பி.+ வர்த்தக சலுகையை நிறுத்தப் போவதாக ஐரோப்பிய ஒன்றியம் அறிவித்துள்ளது. ஐரோப்பிய ஒன்றியமும், அதே போல் அமெரிக்காவும், எதிரியான சீனாவின் செலவில் கொழும்பில் தனது செல்வாக்கை பெருக்கிக்கொள்ள இராணுவத்தின் யுத்தக் குற்றங்கள் பற்றிய விவகாரத்தை கரண்டிக்கொள்கின்றன.

ஜி.எஸ்.பி.+ வர்த்தக சலுகை அகற்றப்பட்டால், அது தீவின் ஆடை ஏற்றுமதி துறைக்கும் மொத்தத்தில் பொருளாதாரத்துக்கும் எதிரான பெரும் அடியாக இருக்கும். இலங்கை ஆடைத் தொழிற்சாலை உற்பத்தியில் 60 வீதம் ஐரோப்பிய ஒன்றியத்துக்கே ஏற்றுமதி செய்யப்படுகின்றன. மொத்த ஏற்றுமதியில் 46 வீதத்துக்கும் மேற்பட்ட தொகை, கடந்த ஆண்டு 7.08 பில்லியன் டொலர் பெறுமதியான வையாகும். ஐரோப்பிய சந்தைகளுக்கு கங்கவரியின்மைய வசதியை வழங்கும் ஜி.எஸ்.பி., இலங்கைக்கு கமார் 136 பில்லியன் டொலர்கள் பெறுமதியானதாகும். அது நிறுத்தப்படுவதானது, இலங்கையின் ஏற்றுமதிக்கு கமார் 9.6 வீத கங்கவரி விதிக்கப்படுவதையே அர்த்தப்படுத்துகிறது.

மேலதிக செலவுகளை தாங்க முடியாது என ஏற்கனவே ஆடை ஏற்றுமதியாளர்கள் தெரிவித்துள்ளனர். ஆடைத் தொழிற்சாலை சங்கத்தின் கூட்டமைப்பின் தலைவரான ஏ. குமாரன் ஊடகங்களுக்குத் தெரிவித்ததாவது: "ஏற்றுமதியாளர்களுக்கு ஆகக் கூடிய செலவுடையதாக இருக்கும். பலர் 10-15 வீத எல்லைக்குள் வேலை செய்கின்றனர் என நான் நினைக்கவில்லை. சில கொள்வனவாளர்கள் சுமையின் பகுதியை தாங்க தயாராக இருந்தாலும் அதுவே பிரச்சினையாக இருக்கும்." மத்திய வங்கியின் புள்ளி விபரங்களின்படி, முன்னைய ஆண்டை விட 2009ல் ஆடை

தொழிலாளர்கள் தமது உரிமைகளை காக்க தொழிற்சங்கங்களில் தங்கியிருக்க முடியாது. முன்னரைப் போலவே, இலங்கையின் "சர்வதேச போட்டித் தன்மையை" பேணிக் காக்க அரசாங்கத்தினதும் முதலாளிமாரதும் கோரிக்கைகளை அமுல்படுத்தும் உபகரணமாக தொழிற்சங்கங்கள் செயற்படும். அந்தப் பணியை தொழிற்சங்கங்களால் செய்ய முடியாவிட்டால், இராஜபக்ஷ அரசாங்கம் தனது "பொருளாதார யுத்தத்துக்கு" உழைக்கும் மக்கள் மத்தியில் இருந்து எழும் எதிர்ப்பை நசுக்க, புலிகளுடனான மோதலின்போது கட்டியெழுப்பப்பட்ட பொலிஸ்-அரசு வழிமுறைகளை பயன்படுத்தும்.

அதிதீவிரவாத மக்கள் விடுதலை முன்னணி (ஜே.வி.பி.) போன்ற எதிர்க் கட்சிகளைச் சார்ந்த தொழிற்சங்கங்களும் இந்த உடன்படிக்கையில் சம்பந்தப்பட்டுள்ளன.

அடுத்த மாதம், இடைநிறுத்தம் செய்யப்பட்ட தொழிலாளர்களுக்கு ஏதாவது நடட ஈட்டை வழங்குவதற்கான வழிவகைகளைத் தேடுவதற்காக மூன்று பகுதியினர் அடங்கிய குழுவொன்றை ஸ்தாபிக்க தே.தொ.ஆ.கு. உடன்பட்டது. முதலாளிமார், தொழிற்சங்கங்கள் மற்றும் தொழில் அமைச்சர் ஏற்றுக்கொண்ட பிரேரணைகளில் ஒன்று, "உரிமைகோரப்படாத" ஊழியர் சேவலாப நிதி மற்றும் ஊழியர் நம்பிக்கை நிதி ஒதுக்கீட்டில் இருந்து பணத்தை திருப்பிப் பெறுவதாகும் ஷே அதாவது தொழிலாளர்களுக்கு கொடுப்பதற்காக ஏற்கனவே ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டுள்ள நிதியை குறையாடுவதாகும்.

மிகவும் போராளிக்கூணம் கொண்ட மாற்றீடாக காட்டிக்கொள்ளும் ஜே.வி.பி.

ஆடைத் தொழிற்சாலை ஊழியர்களுக்கு 12,500 ரூபா (109 அமெரிக்க டொலர்) அடிப்படை மாத சம்பளக் கோரிக்கையை அனைத்து கம்பனிகளின் ஊழியர் சங்கம் கைவிட்டது ஏன் என

உலக சோசலிச வலைத் தள நிருபர் கேட்ட போது, "இப்போது தேர்தல் நெருங்கி வருவதால் தொழிற்சங்க நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு இது நல்ல நிலைமை அல்ல" என வசந்த சமரசிங்க பதிலளித்தார். தொழிற்சங்க நடவடிக்கை ஒன்றை முன்னெடுப்பதானது, பெரும் வர்த்தக தட்டின் நிகழ்ச்சித் திட்டத்தை முன்னெடுப்பதற்கான தனது விருப்பத்தை வெளிக்காட்டுவதற்கு தேர்தல் பிரச்சாரத்தின் போது ஜே.வி.பி. எடுக்கும் முயற்சிகளுக்கு தடையாக இருக்கும்.

ஜனவரி 26 ஜனாதிபதி தேர்தல் பிரச்சாரத்தின் போதும் இப்போதைய பாராளுமன்ற தேர்தலின் போதும், அரசாங்கம் தனியார் துறை சம்பளத்தை 2,500 ரூபாவால் அதிகரிப்பதாக வாக்குறுதியளித்தது.

ஏற்றுமதி 8 வீதத்தால் வீழ்ச்சியடைந்துள்ளது.

சம்பள அதிகரிப்புக்குப் பதிலாக, ஆடை தொழிலாளர்கள் புதிய கற்று தொழிற்சாலை - மூடல்கள், வேலை இழப்புகள் சம்பள மற்றும் நிலைமைகள் சீரழிக்கப்படுவதை எதிர்கொள்கின்றனர். ஏற்கனவே தொழிலாளர்களுக்கு நெருக்கடி அதிகம். சுதந்திர வர்த்தக வலய ஊழியர்கள் மத்தியில் செயல்படும் தாபிந்து (Da Bindu) ஒத்துழைப்பு நிறுவனத்தை சேர்ந்த சமிலா துஷாரி கடந்த மாதம் சண்டே டைம்ஸ் பத்திரிகைக்குத் தெரிவித்ததாவது: "2005ல் தொழிலாளர்களுக்கு ஒரு ஒழுக்கமான வாழ்க்கைத் தரத்தை வழங்கும் ஒரு ஊதியத்தை நாம் கணக்கிட்டோம். அப்போது அது மாதம் 12,500 ஆக இருந்தது. இப்போதைய வாழ்க்கைத் தரத்தை கிட்டத்தட்ட 16,705 ஆக இருக்க வேண்டும். ஆனால் பெரும்பாலான ஆடைத் தொழிற்சாலை யுவதிகள் மாதம் 10,000 ரூபாவே

பெறுகின்றனர். அப்படியானால் தற்போதைய செலவில் ஒழுக்கமாக வாழ்வது ஒரு புறம் இருக்க அவர்கள் எப்படி ஒழுங்காக சாப்பிட முடியும்?"

தொழிலாளர்கள் தமது உரிமைகளை காக்க தொழிற் சங்கங்களில் தங்கியிருக்க முடியாது. முன்னரைப் போலவே, இலங்கையின் "சர்வதேச போட்டித் தன்மையை" பேணிக் காக்க அரசாங்கத்தினதும் முதலாளிமாரதும் கோரிக்கைகளை அமுல்படுத்தும் உபகரணமாக தொழிற்சங்கங்கள் செயற்படும். அந்தப் பணியை தொழிற்சங்கங்களால் செய்ய முடியாவிட்டால், இராஜபக்ஷ அரசாங்கம் தனது "பொருளாதார யுத்தத்துக்கு" உழைக்கும் மக்கள் மத்தியில் இருந்து எழும் எதிர்ப்பை நகக்க, பலிகளுடனான மோதலின் போது கட்டியெழுப்பப்பட்ட பொலிஸ்-அரசு வழிமுறைகளை பயன்படுத்தும்.

சோசலிச சமத்துவக் கட்சி (சோ.ச.க.)

மட்டுமே, ஏப்பிரல் 8 தேர்தலின் பின்னர் தமது வாழ்க்கைத் தரத்தின் மீது பெரும் தாக்குதல்களை தொழிலாள வர்க்கம் எதிர்கொள்ளும் என எச்சரிக்கும் ஒரே கட்சி ஆகும். அதன் வேட்பாளர்கள், தொழிலாள வர்க்கத்தின் உரிமைகளை காக்க, தொழிற்சங்கங்கள் மற்றும் ஆளும் தட்டின் கட்சிகளில் இருந்து சுயாதீனமாக நடவடிக்கை குழுக்களை தொழிலாளர்கள் அமைக்க வேண்டும் என அழைப்பு விடுக்கின்றனர். அத்தகைய ஒரு போராட்டமானது, முதலாளித்துவத்தை தூக்கி வீசவும் சில செல்வந்தர்களின் இலாபத்துக்காக அன்றி, உழைக்கும் மக்களின் எரியும் பிரச்சினைகளை தீர்ப்பதற்காக சமுதாயத்தை மறு கட்டமைப்பு செய்யவும் இலங்கையிலும் உலகம் பூராவும் தொழிலாளர்களை ஐக்கியப்படுத்தும் ஒரு சோசலிச வேலைத்திட்டத்தின் தலைமையில் இடம்பெற வேண்டும்.

இலங்கை: அரசாங்க சார்பு குண்டர்கள் பெருந்தோட்ட தொழிலாளர்களை தாக்கினர்

பாணினி விஜேசிறிவர்தன
24 மார்ச் 2010

மார்ச் 17 அன்று, இலங்கையில் இடம்பெற்ற இன்னுமொரு தேர்தல் வன்முறைச் சம்பவத்தில், இலங்கை தொழிலாளர் காங்கிரஸை (இ.தொ.கா.) சேர்ந்த ஆயுதம் ஏந்திய கும்பல் ஒன்று, ரம்பொட தோட்டத்தின் ஆர்.பி. பிரிவில், எதிர் தர்ப்பு தொழிற்சங்கமான தேசிய தொழிலாளர் காங்கிரஸின் உறுப்பினர்கள் ஐந்து பேரின் வீடுகளைத் தாக்கினர். தொழிலாளர் தேசிய சங்கத்தின் (தொ.தே.ச.) தலைவர் ஆர். திகாம்பரத்தை ஆதரிக்க வேண்டாம் என அந்த குண்டர்கள் அச்சுறுத்தினர். ஆர். திகாம்பரம் ஏப்பிரல் 8 நடக்கவுள்ள பொதுத் தேர்தலில் நுவரெலியா மாவட்டத்தில் போட்டியிடுகின்றார்.

இ.தொ.கா. தீவின் மத்திய மலையக மாவட்டங்களில் பிரதானமாக தமிழ் பேசும் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் ஒரு அரசியல் கட்சியாக இயங்கும் தொழிற்சங்கமாகும். இ.தொ.கா. ஆளும் ஐக்கிய மக்கள் சுதந்திர முன்னணியின் ஒரு அங்கமாக இருப்பதோடு அதன் தலைவர் ஆறுமுகம் தொண்டான் ஜனாதிபதி மறுநீர்த இராஜபக்ஷவின் அரசாங்கத்தில்

அமைச்சரவை அமைச்சராகவும் உள்ளார். எதிர் தர்ப்பு தொ.தே.ச., எதிர்க் கட்சியான ஐக்கிய தேசியக் கட்சியுடன் (யூ.என்.பி.) கூட்டணி வைத்துள்ளது.

மார்ச் 13 அன்றும் இதே போன்ற சம்பவம் நடந்துள்ளது. கொத்தமலைக்கு அருகில் புரடொப் தோட்டத்தில் எஸ். சதாசிவம் தலைமையிலான இலங்கை தொழிலாளர் முன்னணியின் உறுப்பினர்களை இ.தொ.கா. குண்டர்கள் அச்சுறுத்தியுள்ளனர். இலங்கை தொழிலாளர் முன்னணியும் (இ.தொ.மு.), யூ.என்.பி. தலைமையிலான கூட்டணியில் அங்கம் வகிக்கின்றது.

ரம்பொட தோட்டத்தின் ஆர்.பி. பிரிவு, நுவரெலியா நகரில் இருந்து சுமார் 20 கிலோமீட்டர் தொலைவில் உள்ள ஒரு தேயிலைத் தோட்டமாகும். ஆர்.பி. பிரிவு, 150 தொழிலாளர்களையே கொண்ட 140 ஹெக்டயர்கள் கொண்ட ஒரு தனியார் தோட்டமாகும். இந்தத் தோட்டத்துக்கு இ.தொ.கா. தலைவர் தொண்டமானின் நெருங்கிய உறவினர் ஒருவரே உரிமையாளராக உள்ளார்.

இந்த தோட்டத்தின் உரிமையாளர் யார் என்ற விடயம், தோட்டத்

தொழிலாளர்கள் மத்தியில் இயங்கும் மிசுப் பழைய தொழிற்சங்கமான / அரசியல் கட்சியான இ.தொ.கா. வின் தனிப் பண்பை கோடிட்டுக் காட்டுகிறது. தொண்டமானும் அவரது உறவினர்களும் பல தோட்டங்களுக்கு சொந்தக்காரர்கள். அவர் இ.தொ.கா. வை தனது அரசியல் சொந்தாக நடத்துவதோடு அந்த அமைப்பை மத மற்றும் ஜாதி பிரிவுகளுடன் கட்டுண்ட ஒரு தர்ம ஸ்தாபனம் போல் நடத்தி வருகின்றார். தொழிற்சங்கம் நடத்தப்படும் விதம் பற்றி இ.தொ.கா. உறுப்பினர்களுக்கு சொல்வதற்கு ஒன்றும் இல்லை.

இ.தொ.கா. துண்டு துண்டாக பிரிந்து போவதும் மற்றும் தொ.தே.ச., இ.தொ.மு. மற்றும் ஏனைய அமைப்புகள் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருப்பதும், இ.தொ.கா. மற்றும் அதன் தசாப்த கால காட்டிக்கொடுப்புக்கான தொடர்பாக தோட்டத் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் ஆழமடைந்துவரும் வெறுப்பை பிரதிபலிக்கின்றது. இலங்கையின் தொழிலாள வர்க்கத் தட்டினரில் மிகவும் வறியவர்களான அரை மில்லியன் தோட்டத் தொழிலாளர்களை கட்டுப்படுத்த புதிய அரசியல் இயந்திரங்கள் தேவைப்பட்டுள்ளன. எவ்வாறெனினும், தொழிலாளர் தேசிய

சங்கமும் மற்றும் இலங்கை தொழிலாளர் முன்னணியும் வலதுசாரி யூ.என்.பி. உடன் இணைந்திருப்பதானது, இ.தொ.கா. வை போலவே இந்த சங்கங்களும் தோட்டத் தொழிலாளர்களின் நலன்களை பிரதிதித்துவம் செய்வவை அல்ல என்ற உண்மையை கோட்டுக் காட்டுகிறது.

தாக்குதல் நடந்து இரண்டு நாட்களின் பின்னர் உலக சோசலிச வலைத் தள நிருபர்கள் குழுவொன்று ரம்பொட தோட்டத்திற்குச் சென்றிருந்தது. சாதாரண தொழிலாளர்களே பாதிக்கப்பட்டிருந்தனர். அவர்கள் தொழிலாளர் தேசிய சங்கத்தின் உறுப்பினர்கள் மட்டுமே. அவர்கள் அதன் அலுவலர்களோ அல்லது தேர்தல் வேட்பாளர்களோ அல்ல. அவர்கள் தமது வீடுகள் நாசமாக்கப்பட்டது பற்றி ஆத்திரமடைந்திருந்ததுடன் மேலும் வன்முறைகள் நடக்கலாம் என்ற பீதியில் இருந்தனர். இரண்டு வீடுகள் முற்றிலும் சேதமாக்கப்பட்டிருந்தன. ஏனையவை பகுதி நாசமாக்கப்பட்டிருந்தன. சொத்துக்கள் நாசமாக்கப்பட்டிருந்தன அல்லது எரிக்கப்பட்டிருந்தன. தமது சக தொழிலாளர்களின் வீடுகள் மீது தாக்குதல் தொடுக்கப்பட்டது பற்றி ஏனைய தொழிசங்க உறுப்பினர்களும் ஆத்திரமடைந்திருந்தனர்.

அருகில் உள்ள கொத்தமலை பொலிஸ் நிலையத்தில் உள்ளவர்களும் இந்த வன்முறைக்கு உடந்தையாய் இருந்ததாக எமது வலைத் தளத்துக்கு தெரிவிக்கப்பட்டது. "பொலிசார் தோட்ட சொந்தக்காரரின் பங்களாவுக்கே முதலில் சென்றதை நாம் பார்த்தோம். அவர்கள்

பின்னர் எங்கள் ஒவ்வொருவரதும் வீடுகளுக்கும் வந்து, யாரும் கதவைத் தட்டினால் திறக்க வேண்டாம் என எச்சரித்தனர். ஆனால் ஏன் என்று சொல்லவில்லை. ஏதோ நடக்கப் போகின்றது என நாம் உணர்ந்துகொண்டோம். பெரும்பாலான ஆண்கள் வீடுகளை விட்டு வெளியேறி தோட்டத்தில் பாதுகாப்பான இடங்களில் ஒழிந்திருந்தார்கள்," என ஒரு தோட்டவாசி தெரிவித்தார்.

எந்தவொரு எதிர்த் தாக்குதலும் நடப்பதை விரும்பாத காரணத்தால் தாக்குதலைத் திட்டமிட்டவர்கள் ஆண்கள் வீட்டில் இருப்பதை விரும்பவில்லை என ஒருவர் குறிப்பிட்டார். "பெண்களும் பிள்ளைகளும் மீட்டுமே இருப்பதால் உள்ளே வரவேண்டாம் என தாக்குதல் நடத்தியவர்களிடம் கேட்டுக்கொண்டேன். அவர்கள் கதவை உடைத்துக்கொண்டு உள்ளே வந்து மரண அச்சறுத்தல் விடுத்தனர்," என அந்தப் பெண் கூறினார். "நீங்கள் தொண்டமானின் மைத்துனரின் தோட்டத்தில் வசிக்கின்றீர்கள். நீங்கள் திகாம்பரத்தை ஆதரிக்க முடியாது அல்லது தொண்டமானுக்கு எதிராக வாக்களிக்க முடியாது. நீங்கள் திகாம்பரத்தை ஆதரித்தால், நீங்கள் இந்தத் தோட்டத்தில் வேலைசெய்யவோ வாழ்வோ முடியாது," என அந்த குண்டர்கள் அச்சுறுத்தினர்.

இன்னுமொரு தொழிலாளி குறிப்பிட்டதாவது: "எங்களால் தாக்குதல் நடத்தியவர்களில் சிலரை அடையாளம் கண்டுகொள்ள முடிந்தது. நாம் முறையாடு செய்த போது அவர்களின் பெயர்களைக் குறிப்பிட்டுள்ளோம். குண்டர்கள்

வெளியேறும் போது பொலிசார் அங்கு நின்றிருந்தனர். குண்டர்களை கைது செய்யுமாறு நாம் சத்தம் போட்டும் பொலிசார் எந்தவொரு நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை. பொலிசார் இந்தத் தாக்குதலுக்கு உடந்தையாய் இருந்தனர். எங்களால் எப்படி பொலிசாரிடம் நீதியை எதிர்மார்க்க முடியும்?"

பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்கு சேதம் அழிவுகரமானதாகும். உடைத்து நொருக்கப்பட்ட குடும்பத்தின் தொலைக்காட்சிப் பெட்டியை காட்டி ஒரு தந்தை விளக்குகையில், "தோட்டத் தொழிலாளர்கள் என்ற முறையில் கலர் டி.வி. வாங்குவது என்பது ஒரு கனவை நிறைவேற்றுவதாகும். எங்களது நாள் சம்பளம் 285 [2.50 அமெரிக்க டொலர்] என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். எங்களது குடும்பத்துக்கு ஒரு வேளை சாப்பாட்டுக்கு இது போதாது. எங்களால் எப்படி தொலைக்காட்சிகள் வாங்க முடியும்? எனது மனைவி [புலம்பெயர் தொழிலாளியாக] மத்திய கிழக்கில் வேலை செய்துதான் இந்த டி.வி. யையும் ஏனைய பெருட்களையும் வாங்கிவந்தார்," என்றார்.

பெருந்தோட்ட தொழிலாளர்களில் பெரும்பாலானவர்கள், 14 சதுர மீட்டர் அளவுடைய சிறிய வீடுகளிலேயே வாழ்கின்றனர். ஒரு சிலர் தங்களது வயன் அறைகளை தமது சொந்த பணத்தை பயன்படுத்தி விரிவுபடுத்தி அல்லது மேம்படுத்தியுள்ளனர். "நாங்கள் இப்போதுதான் எங்களது வீட்டை முன்பக்கம் தள்ளிக் கட்டினோம். இவ்வளவு கொடுமையான அவர்கள் இதை உடைத்துத் தள்ளிவிட்டனர். பாவம் எனது மனைவியால் அந்த அறையில் ஒருநாள் கூட தங்கமுடியாமல் போனது [அவர் வெளிநாட்டில்]. இப்போது அவர் ஐந்து வருடங்களாக சம்பாதித்தது புகையில் அழிந்து போய்விட்டது," என ஒரு தொழிலாளி தெரிவித்தார்.

ரம்பொட மற்றும் புரடொப் தோட்டங்களில் நடந்த தாக்குதல்கள் சீரழிவின் அறிகுறிகளாகும். 2006 மற்றும் 2009ல் சம்பள உள்படிக்கையை திணித்து தோட்டத் தொழிலாளர்களை விற்றுத் தள்ளுவதில் அது இட்டு நிரப்பிய பாத்திரத்தின் காரணமாக இ.தொ.கா. பரந்தளவில் அதிருப்திக்குள்ளாகியுள்ளது. 2006 டிசம்பரில், இ.தொ.கா. வக்கும் தோட்ட உரிமையாளர்களுடன் அது கைச்சாத்திட்ட ஒப்பந்தங்களுக்கு எதிராகவும் இரண்டு வார வேலை நிறுத்தம் வெடித்தது. கம்பனிகளும் இராஜபக்ஷ அரசாங்கமும், சீற்றத்தை குறைக்கவும் மற்றும் வேலை நிறுத்தம் செய்த தொழிலாளர்களுக்கு எந்தவொரு நன்மையும்

தாக்குதலில் சேதமான ஒரு வீடு

இன்றி அவர்களை மீண்டும் வேலைக்கு அழைக்கவும் மலையக மக்கள் முன்னணி, தொ.தே.ச. மற்றும் ஜனநாயக தொழிலாளர் காங்கிரஸ் போன்ற தொழிற்சங்களை நம்பியிருந்தனர்.

கடந்த செப்டெம்பர் மாதமும் இதே வழிமுறை பின்பற்றப்பட்டது. அரசாங்க ஒப்புதலுடன் பெருந்தோட்ட கம்பனிகளுடன் இ.தொ.கா. உடன்படிக்கை ஒன்றை கைச்சாத்திட்டது. "எதிர்ப்பு" தொழிற்சங்கங்கள் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட எதிர்ப்பு ஆர்ப்பாட்டங்களுக்கு அழைப்பு விடுத்ததோடு பரந்தளவில் வேலை நிறுத்தம் செய்வதாக எச்சரித்த போதிலும், கடைசியாக தலைகீழாக மாறி பிரச்சாரத்தை முடித்துக்கொண்டதோடு மேலும் வேறு முனுமுனுப்புக்கள் இன்றி இ.தொ.கா. கைச்சாத்திட்ட உடன்படிக்கையை ஏற்றுக்கொண்டன.

அந்த வெளிப்படையான காட்டிக்கொடுப்புக்கள், இ.தொ.கா. வின் தேர்தல் ஆதரவில் கூர்மையான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது. கடந்த ஆண்டு மாகாண சபை தேர்தலில், நுவரெலியா மாவட்டத்தில் நுவரெலியா-மஸ்கெலியா தேர்தல் தொகுதியில் அதனால் ஒரு ஆசனத்தைக்

கூட வெல்ல முடியாமல் போனது. பிரதானமாக இ.தொ.கா. வுக்கு எதிராக நிற்பதாக காட்டிக்கொண்டதால் தொ.தே.ச. மற்றும் இ.தொ.மு. தேர்தலில் நன்மை அடைந்தன. ஜனவரி மாதம் நடந்த ஜனாதிபதி தேர்தலில், இ.தொ.கா. ஆதரித்த இராஜபக்ஷ, நுவரெலியா மாவட்டத்தில் பெரும்பான்மையை பெறவில்லை.

வெளிப்படையாக பொலிசாரின் உடந்தையுடன் அண்மையில் இ.தொ.கா. மேற்கொண்டுள்ள குண்டர் தாக்குதல், தொழிலாள வர்க்கத்துக்கு இன்னுமொரு தெளிவான எச்சரிக்கையாகும். அரசாங்கமும் அதன் பலவித அரசியல் பங்காளிகளும் பாராளுமன்ற தேர்தலில் வெற்றி பெற, அச்சுறுத்தல் மற்றும் வன்முறைகள் உட்பட எதாவதொரு வழிமுறையையும் நாடுவர். சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் கோரிக்கைகளின் வழியில், கொடூரமான சிக்கன நடவடிக்கைகளை முன்னெடுக்கவும் அரசாங்கம் தயாராகி வருவதோடு, தொழிலாளர்களின் எதிர்ப்புக்கள் கிளம்பும் போதும் இத்தகைய வழிமுறைகள் பயன்பாட்டுக்கு வரும்.

ஏனைய சகல கட்சிகளுக்கும் எதிராகவும், சோசலிச வேலைத்

திட்டத்துக்காகவும் மற்றும் தொழிலாளர்-விவசாயிகள் அரசாங்கத்துக்காகவும் போராடுவதற்கு சோசலிச சமத்துவக் கட்சி ஏப்பிரல் 8 நடக்கவுள்ள தேர்தலில் நுவரெலியா மாவட்டம் உட்பட நான்கு மாவட்டங்களில் போட்டியிடுகின்றது. அடிப்படை உரிமைகள் காப்பதன் பேரில் சுயாதீனமாக அணிதிரண்டு நடவடிக்கை குழுக்களை ஸ்தாபிக்கத் தொடங்குமாறு நாம் தொழிலாளர்களுக்கும் இளைஞர்களுக்கும் அழைப்பு விடுக்கின்றோம். ரம்பொட தோட்டத்தில் ஆர்.பி. பிரிவு தொழிலாளர்களைப் பொறுத்தளவில், அத்தகைய அணய்ப்புக்களை ஸ்தாபிப்பது, தாம் எந்த தொழிற்சங்கத்தை சார்ந்தவர்கள் அல்லது எதற்கு வாக்களிப்பவர்கள் என்பதற்கு அப்பால், சகல தொழிலாளர்களையும் அவர்களது குடும்பங்களையும் காக்க அவசியமாகும். சோசலிச சமத்துவக் கட்சியின் வேலைத் திட்டத்தை வாசிக்குமாறும், எமது வேட்பாளர்களுக்கு வாக்களிக்குமாறும் மற்றும் கட்சியில் இணைய விண்ணப்பிக்குமாறும் நாம் அழைப்பு விடுக்கின்றோம்.

2010 பொதுத் தேர்தலுக்கான சோசலிச சமத்துவக் கட்சியின் விஞ்ஞாபனம் சோசலிசக் கொள்கைக்காகவும் தொழிலாளர்-விவசாயிகள் அரசாங்கத்திற்காகவும்

சோசலிச சமத்துவக் கட்சி
25 மார்ச் 2010

ஏப்ரல் 8 பொதுத் தேர்தலில் எமது வேட்பாளர்களுக்கு ஆதரவு கொடுத்து கட்சியின் பிரச்சாரத்தில் தீவிரமாக பங்கு பெறமாறு சோசலிச சமத்துவக் கட்சி தொழிலாளர்களுக்கும் இளைஞர்களுக்கும் அழைப்பு விடுக்கின்றது. சோசலிச சமத்துவக் கட்சி கொழும்பு, யாழ்ப்பாணம், நுவரெலியா மற்றும் காலி மாவட்டங்களில் வேட்பாளர்களை நிறுத்தியுள்ளது.

உழைக்கும் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரங்கள் மற்றும் ஜனநாயக உரிமைகளை பாதுகாக்க ஒரு சோசலிச வேலைத்திட்டத்தை முன்வைக்கும் ஒரே கட்சி சோசலிச சமத்துவக் கட்சி மட்டுமே ஆகும். முதலாளித்துவ கட்சிகளில் இருந்து பிரிந்து, சுயாதீனமாக அணிதிரண்டு, தொழிலாளர்கள் விவசாயிகள் அரசாங்கம் ஒன்றுக்காகவும்

மற்றும் சோசலிச கொள்கைகளுக்காகவும் போராட ஆரம்பிக்கவில்லை என்றால் தொழிலாளர்கள் ஒரு சமூக, பொருளாதார பேரழிவை எதிர்கொள்வர் என நாம் எச்சரிக்கிறோம்.

அரசியல் மற்றும் செய்தி ஊடக ஸ்தாபனம், தற்போதைய பொருளாதார நெருக்கடியின் அளவையும், அரசாங்கத்தின் பொலிஸ் அரச நடவடிக்கைகளின் தூசித முன்னேற்றத்தையும் முடிபறைப்பதன் மூலம், வாக்காளர் மத்தியில் ஒரு போலி பாதுகாப்பின்மை உணர்வை ஏற்படுத்த முயற்சிக்கின்றன. தேர்தல் முடிந்தவுடன், ஜனாதிபதி மஹிந்த இராஜபக்ஷ, தொழிலாளர்களின் வாழ்க்கைத் தரங்கள் மீது பல விளைவுகளை ஏற்படுத்தக் கூடியவாறு தாக்குதலை தொடுப்பதோடு எந்தவொரு எதிர்ப்பையும் இரக்கமற்ற முறையில் அடக்குவார்.

தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுக்கு

எதிரான போரின் முடிவு, சமாதானம் மற்றும் கபீட்சம் நிறைந்த ஒரு புதிய யுகத்தைக் கொண்டுவரும் என இராஜபக்ஷ போலியாகக் கூறிக்கொண்டார். உண்மையில், தீவின் பொருளாதார மற்றும் அரசியல் கொந்தளிப்பு, புலிகளின் தோல்வியின் பின்னரே உக்கிரமாகியுள்ளது. இது உலகப் பொருளாதார நெருக்கடியின் புதிய கட்டத்துடன் ஒருங்கிணைகின்றது.

1930 களுக்குப் பின்னர் ஏற்பட்டுள்ள மிகப் பெரிய நிதிய வீழ்ச்சிக்கு மத்தியில், 2008-09ல் உலகெங்கிலும் உள்ள அரசாங்கங்கள், வங்கிகளை பிணை எடுப்பதன் ஊடாக, டிரில்லியன் கணக்கான டொலர்கள் தனியார் கடன்களை தங்கள் கணக்கில் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளன. இப்பொழுது பெரும் நிறுவன உயர் தட்டினர், இந்த பாரிய கடன்கள் உழைக்கும் மக்கள் மீது கமத்தப்படவேண்டும் என்று கோருகின்றன.

இந்த நிலைமை கிரேக்கத்தில் உடனடியாக குவிமையப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. அங்கு ஊக வாணியம் மற்றும் உலக நிதிப் பிரபுத்துவத்தின் மோசடிகளுக்கு செலவிடுவதன் பேரில், குறுகிய காலத்தில் தொழிலாள வர்க்கத்தை வறுமைக்குள் தள்ளக்கூடிய, ஊதிய வெட்டுக்களை கொண்டுவருதல், ஒய்வூதியத்தகுதி வயதை உயர்த்துதல், வரிவிதிப்புக்களை அதிகரித்தல், கல்வி, சுகாதாரம் மற்றும் பொதுநலச் செலவுகளைக் குறைத்தல் போன்றவற்றை பாப்பாண்ட்ரூ அரசாங்கம் முன்னெடுக்க வேண்டும் என நிதி மூலதனம் வலியுறுத்துகிறது. எவ்வாறெனினும், கிரேக்கத்தில் நடப்பவை, ஐரோப்பா மற்றும் சர்வதேச அளவில் செயல்படுத்த இருக்கும் நிகழ்ச்சி நிரலுக்கு ஒரு பரிசோதனை மட்டுமே.

இந்த வழிவகைகள் இலங்கையில் மிகவும் முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளன. ஜனாதிபதி இராஜபக்ஷ தனது போருக்கு செலவிட வாங்கிய மிக பெருந்தொகையான கடன், அரசாங்கத்தின் கடன் தொகையை 2005க்கும் 2009க்கும் இடையே, 4.1 டிரில்லியன் ரூபாய்கள் (36 பில்லியன் அமெரிக்க டாலர்) வரை, அல்லது மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 86 சதவிகிதம் வரை இரண்டு மடங்காக அதிகரிக்கச் செய்துள்ளது. கடந்த ஆண்டு வரவு-செலவுத் திட்ட பற்றாக்குறை மொத்த உள்நாட்டு உற்பத்தியில் 9.7 சதவிகிதமாகப் பெருகியது. இப்பொழுது, கடன் பெற்ற போது விதிக்கப்பட்ட நிபந்தனைகளை இட்டு நிரப்புமாறும், அடுத்த ஆண்டின் முடிவில் வரவு-செலவுத் திட்ட பற்றாக்குறையை பாதிக்கக் குறைக்குமாறும் சர்வதேச நாணய நிதியம் அரசாங்கத்தை நெருக்குகிறது.

இராஜபக்ஷ, பொருளாதாரம் விரைவில் அடுத்த "ஆசிய அற்புதமாக" உருவாகும் தருவாயில் உள்ளது என்ற முற்றிலும் போலி சித்திரத்தை முன்வைக்கின்றார். அவர் சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் கடுமையான சிக்கன நடவடிக்கைகளை செயல்படுத்துவதற்காக வரவு-செலவுத் திட்டத்தை முன்வைக்காமல் தாமதப்படுத்தியுள்ளார். எவ்வாறாயினும், தேர்தல் முடிந்தவுடன், அவர் தொழிலாள வர்க்கத்தை பெரிதும் பாதிக்கும் வரவு-செலவுத் திட்டத்தை முன்வைப்பார்.

தற்பொழுது, அரசாங்கத்தின் செலவுகளில் பாதிக்கு மேல், கடன்களை பராமரிப்பதற்கு 35 சதவிகிதமும் மற்றும் பாதுகாப்பிற்கு 21 சதவிகிதமுமாக இரு பகுதிகளுக்கு பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அரசாங்கத்தால் முதலாவது செலவை குறைக்க முடியாது, மற்றும் இரண்டாவதை

குறைக்காது. அதாவது, வெட்டுக்களின் முழுச் சமையும் விலை மானியங்கள், கல்வி, சுகாதாரம், பொதுநலச் செலவுகள் மீதும், அரசாங்கத் தொழில்கள் மற்றும் சம்பளத்தின் மீதும் கமத்தப்படுவதோடு மொத்த வாழ்க்கைத் தாங்களும் நாடகபரணியில் சீரழிவதற்கு வழிவகுக்கும்.

எதிர்க்கட்சிகள் எந்த மாற்றீட்டையும் வழங்கவில்லை. ஐக்கிய தேசிய கட்சி (யூ.என்.பி), மக்கள் விடுதலை முன்னணி (ஜே.வி.பி.) ஆகியவை தற்போதைய பொருளாதார கஷ்டங்களுக்கு "அரசாங்க ஊழல்களை" காரணம் என்ற ஜனாஞ்சகக் கட்டுக்கதையை பரப்புகின்றன. மோசமடைந்துவரும் பொருளாதார நெருக்கடிக்கு தொழிலாள வர்க்கத்தை விலைகொடுக்க வைப்பதை தவிர வேறு தேர்வு கிடையாது என்ற அரசாங்கத்தின் நிலைப்பாட்டை எதிர்க்கட்சிகள் ஏற்றுக்கொண்டுள்ளதன் காரணமாக, அவை உண்மையான நிலைமையை மூடிமறைக்கின்றன.

ஜனநாயக உரிமைகள் மீதான தாக்குதல்கள்

இலங்கையில் கிரேக்க மாதிரியான தீர்வைச் செயல்படுத்துவது, தொழிலாள வர்க்கத்துடன் மோதலைத் தூண்டுவதுடன், இராஜபக்ஷ அரசாங்கம் அதற்கு ஏற்ப தயாராகின்றது. யுத்தத்தின் போது, தொழிற்சங்கங்களின் உதவியைப் பெற்றிருந்த அரசாங்கம், "தேசிய பாதுகாப்பு" என்ற பெயரில் தொழிலாளர்களின் போராட்டங்களை ஈவிரக்கமின்றி நகக்கியது. இப்பொழுது இராஜபக்ஷ, அதே ஒடுக்குமுறை வழிமுறைகளைப் பயன்படுத்தி, "நாட்டைக் கட்டியெழுப்புவதற்கான" "பொருளாதார போர்" ஒன்றை முன்னெடுக்கின்றார். கடந்த ஆண்டு பெருந்தோட்டங்களில், துறைமுகத்தில், ஆஸ்பத்திரிகளில் மற்றும் ஏனைய துறைகளில் தொழிலாளர்கள் மத்தியில் சீற்றம் கொந்தளித்த நிலையில், வேலை நிறுத்தங்களுக்கு எதிராக துருப்புக்களை ஏவிய அவர், தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளை தடை செய்ய தனது அவசரகால அதிகாரங்களைப் பாவித்தார்.

உள்நாட்டு யுத்தத்தை முன்னெடுக்க, கொழும்பில் ஆட்சியில் இருந்த அரசாங்கங்கள் பரந்த பொலிஸ் அரச இயந்திரத்தை அமைத்தன. அதையும் முந்திச் சென்ற இராஜபக்ஷ, பாராளுமன்றத்தை ஒரு இறப்பர் முத்திரையின் மட்டத்துக்கு தாம் குறைக்க தனது விசுவாச நிறைவேற்று அதிகாரத்தை பயன்படுத்திக் கொண்டதோடு ஒரு அரசியல்-இராணுவக் குழுவின் ஊடாகவே அதிகளவில் இயங்கினார். அரசியலமைப்பை அலட்சியம் செய்த இந்தக்

குழு, நீதிமன்றத்தையும் நிராகரித்தது. அவரது அரசாங்கத்தின் கீழ், தண்டனைகளே வழங்கப்படாத அரசாங்க-சார்பு கொலைப் படைகளால் நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் கொல்லப்பட்டனர் அல்லது "காணாமல் ஆக்கப்பட்டனர்". புகளின் தோல்வியை அடுத்து, இராணுவம் 280,000 தமிழ் பொது மக்களை சட்ட விரோதமாக "நலன்புரி கிராமங்களில்" தடுத்து வைத்திருந்தது. உழைக்கும் மக்கள் வாழ்க்கைத் தாங்களையும் ஜனநாயக உரிமைகளையும் காக்க முயற்சிக்கும் போது, அவர்களுக்கும் எதிராக இத்தகைய வழிமுறைகளே பயன்படுத்தப்படும்.

தற்போதைய தேர்தல் பிரச்சாரம் எதிர்க்கட்சி அரசியல்வாதிகள், ஊடக விமர்சகர்கள் மற்றும் தொழிற்சங்க வாதிகளுக்கு எதிரான அச்சுறுத்தல் மற்றும் வன்முறைகள் கட்டவிழ்த்து விடப்படும் ஒரு சூழலில் நடக்கிறது. ஜனவரி மாதம் நடந்த ஜனாதிபதி தேர்தலுக்கு பின்னர், அரசாங்கம் எதிர்க்கட்சி வேட்பாளர் சரத் பொன்சேகாவையும் டஜன் கணக்கான அவருடைய ஆதரவாளர்களையும், முன்னாள் தளபதி ஒரு சதிர்புரட்சியை திட்டமிட்டார் என்ற தெளிவற்ற, ஆதாரமற்ற குற்றசாட்டுக்களின் பேரில் கைது செய்தது. இப்பொழுது இராஜபக்ஷ பாராளுமன்ற தேர்தலில் மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மையை பெற முயல்கிறார். அது அவர் அரசியலமைப்பை மாற்றுவதையும் அவரது சர்வாதிகார ஆட்சியை பலப்படுத்துவதையும் சாத்தியமாக்கும்.

யூ.என்.பி., ஜே.வி.பி இரண்டும் ஜனநாயக உரிமைகளின் காவலர்களாக காட்டிக் கொள்கின்றன. ஆனால் அவை "புலி சந்தேக நபர்களாக" தடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் ஆயிரக் கணக்கான தமிழ் இளைஞர்களை உடனடியாக விடுதலை செய்யுமாறு, அல்லது இராணுவத்தின் "நலன்புரி கிராமங்களை" மற்றும் தடுப்பு முகாங்களை இழுத்து மூடுமாறு கோரிக்கை விடுக்கவில்லை. அரசாங்கத்தைப் போல், எதிர்க்கட்சிகளும் தமிழர்-விரோத பேரினவாதத்தில் ஊறிப்போயுள்ளன. அவை இராஜபக்ஷவின் குற்றவியல் யுத்தத்துடன், இராணுவத்தின் போர்க் குற்றங்களுக்கும் மற்றும் ஜனநாயக உரிமை மீறல்களுக்கும் ஆதரவு கொடுத்தன.

அரசாங்கத்திற்கும் எதிர்க்கட்சிகளுக்கும் இடையேயான கசப்பான பூசல்கள் தந்திரோபாய பிரச்சினைகள் பற்றியதாகும், குறிப்பாக வெளியுறவுக் கொள்கை பற்றியதாகும். தெற்காசியா பெருகிய முறையில் பெரும் வல்லரசுகளின் போட்டிக்கு இடையில் அகப்பட்டுக் கொண்டுள்ளது. அமெரிக்காவானது மத்திய

சிழக்கு, மத்திய ஆசியாவின் எரிசக்தி வளம்மிக்க பகுதிகளின் மீது தனது ஆதிக்கத்தை தக்கவைத்துக்கொள்ள, ஈராக் மற்றும் ஆப்கானிஸ்தானில் நவ-காலனித்துவப் போர்களை நடத்துவதுடன், ஒரு மறைமுகப்போரையும் பாக்கிஸ்தானில் நடத்துகின்றது. சீனா இந்து சமுத்திரத்தில் தனது பிரதான வர்த்தக பாதைகளை பாதுகாப்பது உள்ளடங்கலாக அமெரிக்காவை சகல துறைகளிலும் எதிர்க்க முனைகின்றது.

இராஜதந்திர, நிதிய, இராணுவ உதவிகளுக்கு இராஜபக்ஷ பெய்ஜிங்கை நாடுவது வாஷிங்டனில் எச்சரிக்கை மணியை அடித்துள்ளது. கடந்த ஆண்டு அமெரிக்க செனட் அறிக்கை ஒன்று, அமெரிக்கா இந்து சமுத்திரத்தில் மூலோபாய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த முறையில் அமைந்துள்ள "இலங்கையை இழக்கக்" கூடாது என்று அறிவித்தது. இராஜபக்ஷ சீனாவை நோக்கி நகரும் அதே வேளை, யூ.என்.பி. அமெரிக்கா, ஐரோப்பா போன்ற இலங்கையின் பாரம்பரிய நட்ட நாடுகளுடனான உறவை விரும்புகிறது. உலகப் பொருளாதார நெருக்கடி தீவிரமாகையில், ஆப்கானிஸ்தான், பாக்கிஸ்தான் மற்றும் ஈராக் போல் இலங்கையும் பரந்த போட்டிகள், மோதல்கள் மற்றும் போர்களுக்கு இடையே அகப்பட்டுக் கொள்ளும்.

அரசியல் செயலின்மைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டும்

தெற்கு ஆசியா மற்றும் சர்வதேச அளவில் உள்ள தங்கள் வர்க்க சகோதர, சகோதரிகளைப்போல், இலங்கையில் உள்ள தொழிலாளர்களும் பெரும் ஆபத்தை எதிர்கொள்கின்றனர். ஆளும் வர்க்கத்திடம் ஒரு வர்க்கப் போர் நிகழ்ச்சிநிரல் உள்ளது, ஆனால் தொழிலாள வர்க்கம் அரசியல் ரீதியில் முடங்கிப் போயுள்ளது. வாழ்க்கைத் தரம் மற்றும் ஜனநாயக உரிமைகள் மீது தாக்குதல் தொடுக்கும், வங்குரோத்து அடைந்துவிட்ட இந்த இலாபமுறையை பாதுகாக்கும் அரசியல் கட்சிகள் மற்றும் அமைப்புக்களுடன் தொழிலாளர்கள் கட்டுண்டுள்ளனர். இந்த வெளிப்படையான சிங்கள, தமிழ் முதலாளித்துவ கட்சிகளுக்கு, தொழிலாளர்களை ஏமாற்ற முயற்சிக்கும் தொழிற்சங்கங்களும் மற்றும் முன்னாள் இடதுசாரிகளான நவசமசமாஜக் கட்சியும் ஐக்கிய சோசலிசக் கட்சியும் உதவுகின்றன.

அரசியலான அரசியில் படிப்பினைகளை பெற வேண்டிய நேரம் வந்துவிட்டது. கடந்த மூன்று தசாப்தங்களாக, தொழிற்சங்கங்களின் - அவை அரசியல் கட்சிகளுடன் இணைந்திருந்தாலும், கயாதீனமாக இருப்பதாகக் கூறிக் கொண்டாலும்-

ஏமாற்றுத்தனம் தீவிரமாகியுள்ளது. கடந்த நான்கு ஆண்டுகளில் நடந்த ஒவ்வொரு போராட்டத்திலும், அனைத்து தொழிற்சங்கங்களும் இராஜபக்ஷ அரசாங்கத்தினதும் பெரும் வர்த்தகர்களதும் கட்டளைகளை அமுல்படுத்த செயல்பட்டுள்ளன. அரசாங்க சார்பு தொழிற்சங்கங்கள் இதை நேரடியாக செய்த அதே வேளை, "எதிர்ந்தர்ப்பு" சங்கங்கள், தொழிலாளர் சீற்றத்தை கட்டுப்படுத்தும் பாதுகாப்பு கருவிகளாக செயல்பட்டுள்ளன. அவர்களுடைய முன்னோக்கின் மையம், இலங்கையின் முதலாளித்துவத்தை பாதுகாப்பதும் இலங்கை கூட்டுத்தாபனங்களின் "சர்வதேசரீதியில் போட்டியிடும் நிலைமையை" பேணிக்

வர்க்க அழைப்பை விடுக்க புலிகள் இயல்பிலேயே இலாயக்கற்றவர்கள்.

போரின் போது புலிகளின் ஊதுகுழுவாக செயல்பட்ட தமிழ் தேசிய கூட்டமைப்பு, குறைந்தது நான்காக பிளந்துவிட்டது. அவர்கள் அனைவரும் கொழும்பு அரசியல் ஸ்தாபனத்தில் தம்மை மீண்டும் ஒருங்கிணைத்துக்கொள்ள முற்படுகின்றனர். தமிழ் தேசிய கூட்டமைப்பின் சில பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் இராஜபக்ஷவின் அரசாங்கத்தில் சேர்ந்துவிட்ட நிலையில், இராஜபக்ஷவின் போரை நடத்திய தளபதியான பொன்சேகாவையே தமிழ் தேசிய கூட்டமைப்பு ஜனாதிபதி தேர்தலில் ஆதரித்தது. இவர்களில் யாருமே புலிகளின் தோல்விக்கு வழிவகுத்த தமிழ்

தெற்கு ஆசியா மற்றும் சர்வதேச அளவில் உள்ள தங்கள் வர்க்க சகோதர, சகோதரிகளைப்போல், இலங்கையில் உள்ள தொழிலாளர்களும் பெரும் ஆபத்தை எதிர்கொள்கின்றனர். ஆளும் வர்க்கத்திடம் ஒரு வர்க்கப் போர் நிகழ்ச்சிநிரல் உள்ளது, ஆனால் தொழிலாள வர்க்கம் அரசியல் ரீதியில் முடங்கிப் போயுள்ளது. வாழ்க்கைத் தரம் மற்றும் ஜனநாயக உரிமைகள் மீது தாக்குதல் தொடுக்கும், வங்குரோத்து அடைந்துவிட்ட இந்த இலாபமுறையை பாதுகாக்கும் அரசியல் கட்சிகள் மற்றும் அமைப்புக்களுடன் தொழிலாளர்கள் கட்டுண்டுள்ளனர். இந்த வெளிப்படையான சிங்கள, தமிழ் முதலாளித்துவ கட்சிகளுக்கு, தொழிலாளர்களை ஏமாற்ற முயற்சிக்கும் தொழிற்சங்கங்களும் மற்றும் முன்னாள் இடதுசாரிகளான நவசமசமாஜக் கட்சியும் ஐக்கிய சோசலிசக் கட்சியும் உதவுகின்றன.

காப்பதுமே ஆகும்.

புலிகளின் தோல்வி அடிப்படையில் அதன் இராணுவத் தந்திரோபாயத்தின் விளைவு அல்ல, மாறாக, அது புலிகளின் அரசியல் வங்குரோத்தின் விளைவாகும் என்பதை தமிழ் தொழிலாளர்களும் இளைஞர்களும் உணர்ந்துகொள்வது தீர்க்கமானதாகும். தொழிலாள வர்க்கத்தை பிரிப்பதற்கு தமிழர்-விரோத பகைமைகளை கிளறிவிட்ட ஆட்சியில் இருந்த கொழும்பு அரசாங்கங்களை 26 ஆண்டுகால போருக்கு பொறுப்பாகும். ஆனால் தனி முதலாளித்துவ அரசை அமைக்கும் புலிகளின் முதலாளித்துவ வேலைத்திட்டம் பிரதிநிதித்துவம் செய்தது தமிழ் முதலாளித்துவத்தின் நலன்களையே அன்றி, தமிழ் வெகுஜனங்களின் நலன்களை அல்ல. இது தமிழ் மக்களின் ஜனநாயக உரிமைகளை பாதுகாக்கும் திறனுடைய ஒரே சமூக சக்தியான இலங்கை, தெற்காசியா மற்றும் சர்வதேச தொழிலாள வர்க்கத்திற்கு ஒரு

பிரிவினைவாத அரசியலில் இருந்து விலகிக்கொள்ளவில்லை.

நவசமசமாஜக் கட்சியும் ஐக்கிய சோசலிச கட்சியும் (யூ.எஸ்.பி.) மிக ஆபத்தான பங்கை வகிக்கின்றன. இவை அடிக்கடி சோசலிஸ்ட்டுக்கள் என்று தம்மைக் காட்டிக் கொண்டாலும், பிரதான முதலாளித்துவக் கட்சிகளின் இடது பக்கத்தில் இருந்து செயல்படுகின்றன. அவற்றின் தற்போதைய திசையமைவு யூ.என்.பி. ஆகும். அவை இந்த வலதுசாரி முதலாளித்துவ யூ.என்.பி.யை, ஜனநாயக உரிமைகளின் காவலனாக காட்டுகின்றன. இந்த இரு கருவிகளும், கடந்த ஆண்டு, யூ.என்.பி. தலைமையிலான "சுதந்திரத்திற்கான மேடையில்" ஏறி, ஜனநாயகத்தை பாதுகாப்பது பற்றிய வெற்றுக் கொள்கைகளை கூறின. நவசமசமாஜக் கட்சி, தமிழ் தேசிய கூட்டமைப்பில் இருந்து பிரிந்துவந்த எம். கே. சிவாஜிவிங்கம்

தலைமையிலான குழுவுடன் ஒரு கூட்டை அமைத்துக்கொண்டது. சிவாலிவிங்கத்தின் வலதுசாரி திசையிலே, இந்தியாவில் உள்ள இந்து வேளாண்மைப் பாரதிய ஜனதாக்கட்சிக்கு அவர் கொடுத்த ஆதரவில் திருபணம் ஆகிறது.

தற்போதைய அரசியல் செயலின்மைக்கு முடிவுகட்டுவது என்பது, ஆளும் வர்க்கத்தின் சகல கட்சிகளில் இருந்தும் அதன் இடது ஆதரவாளர்களில் இருந்தும் அடிப்படையில் பிரிவுவை அளிப்பது ஆகும். இலங்கையிலும் மற்றும் உலகம் பூராவும் உள்ள ஆளும் வர்க்கங்கள் யுத்தத்தை நோக்கியும் மற்றும் தொழிலாள வர்க்கத்தின் வாழ்க்கைத் தரங்களை, ஜனநாயக உரிமைகளை துவம்சம் செய்வதை நோக்கியும் தள்ளப்படுவதற்கு மூல காரணம், இலாப அமைப்புமுறையும் மற்றும் அது உலகத்தை முதலாளித்துவ தேசிய அரசுகளாக பொருத்தமின்றி பிரித்து வைத்திருப்பதுமே ஆகும். இதற்கு ஒரே மாற்றிடு சோசலிசமே ஆகும்: அதாவது உலகப் பொருளாதாரத்தின் பரந்த வளங்களை, நிதிய மற்றும் கூட்டுத்தாபன கும்பல்களின் இலாபத்துக்காக அன்றி, உழைக்கும் மக்களின் அவசரத் தேவைகளை பூர்த்தி செய்யக்கூடியவாறு புத்திக்கூர்மையான முறையில் மறு ஒழுங்கு செய்வதாகும்.

அதிகாரத்தை கைப்பற்றி தொழிலாளர்களும் விவசாயிகளும் அரசாங்கத்தை ஸ்தாபிப்பதன் பேரில், கிராமப்புற வெகுஜனங்களுக்கு தலைமை வகிக்கப்பதற்காக தொழிலாள வர்க்கத்தை அணிதிரட்ட இந்த முன்னோக்கின் அடிப்படையிலேயே சோ.ச.க. பிரச்சாரம் செய்கின்றது. தெற்காசியாவிலும் மற்றும் உலகம் பூராவும் சோசலிச குடியரசு ஒன்றியங்களை அமைக்க நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழு முன்னெடுக்கும் போராட்டத்தின் பாகமாக, ஸ்ரீலங்கா-ஈழம் சோசலிச குடியரசை ஸ்தாபிக்க சோசலிச சமத்துவக் கட்சி போராடுகின்றது.

உழைக்கும் மக்களின் வாழ்க்கைத் தரம் மற்றும் ஜனநாயக உரிமைகளை காக்க சோ.ச.க. பின்வரும் வேலைத்திட்டத்தை அபிவிருத்தி செய்கின்றது.

***வடக்கு மற்றும் கிழக்கில் இராணுவ ஆக்கிரமிப்பு முடிவுக்கு கொண்டு வரப்படவேண்டும்**

சோசலிச சமத்துவக் கட்சி, வடக்கு மற்றும் கிழக்கில் இருந்து சகல பாதுகாப்புப் படைகளையும் உடனடியாக திருப்பியழைக்குமாறும் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ள சகலரையும் மற்றும் சகல

அரசியல் கைதிகளையும் விடுவிக்குமாறும் கோருகின்றது. உண்மையான ஜனநாயக ரீதியான தீர்வுக்கான அடித்தளத்தை உருவாக்க, தீர்க்கப்படாத சகல ஜனநாயக பிரச்சினைகளையும் தீர்க்கக் கூடிய ஒரு புதிய அரசியலமைப்பை வரைவதன் பேரில் அரசியலமைப்புச் சபை ஒன்றை கூட்டுமாறு சோசலிச சமத்துவக் கட்சி அழைப்பு விடுகின்றது. அத்தகைய ஒரு சபை சாதாரண உழைக்கும் மக்களால் தேர்வு செய்யப்பட்டு அமைக்கப்பட வேண்டும். உண்மையான ஜனநாயக உரிமைகளை உறுதிப்படுத்த சகல பாகுபாடான சட்டங்களுக்கும் முடிவுகட்டப்பட வேண்டும்.

***சகலருக்கும் பாதுகாப்பான சிறந்த சம்பளத்துடனான தொழில்கள் வேண்டும்**

சிறந்த சம்பளத்துடனான இலட்சக்கணக்கான தொழில்களை உருவாக்கவும் பொது வீடமைப்பு, பாடசாலைகள், ஆஸ்பத்திரிகள், கலாச்சார மற்றும் விளையாட்டு வசதிகள், வீதிகள் மற்றும் வடிகாலமைப்புத் திட்டங்களையும் கட்டிபெறுபவழம் பொதுத் தேவைகளுக்காக பில்லியன் கணக்கான ரூபாய்கள் ஒதுக்கப்பட வேண்டும். சம்பளக் குறைப்பின்றி மற்றும் வாழ்க்கைச் செலவுப் புள்ளிக்கேற்ற ஊதியத்துடன் வேலை வாரத்தை 30 மணித்தியாலங்களாக குறைப்பதன் மூலம் தொழில் வாய்ப்புகளை விரிவாக்க வேண்டும் என சோசலிச சமத்துவக் கட்சி பிரேரிக்கின்றது. சிறுவர்களை தொழிலுக்கு அழைத்துவது நிறுத்தப்படுவதையும் மற்றும் பெண்களையும் இளைஞர்களையும் இரவு வேலைக்கு அமர்த்துவது நிறுத்தப்படுவதையும் சோசலிச சமத்துவக் கட்சி பரிந்துரைக்கின்றது.

*** இலவச மற்றும் உயர்தரமான கல்வி வழங்கப்பட வேண்டும்**

தற்போதைய கல்விமுறையானது சமத்துவமின்மையாக ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது. தொழிலாள வர்க்க மற்றும் கிராமப்புற பகுதிகளிலுள்ள சிறுவர்கள் வசதிகள் பற்றாக்குறையான, ஆசிரியர்கள் பற்றாக்குறையான பொது பாடசாலைகளில் படிக்கத் தள்ளப்பட்டுள்ள அதே சமயம், செல்வந்தர்களின் மகன்மாரும் மகள்மாரும் நவீன வசதிகள், வுழிமுறைகள் மற்றும் தொழில்நுட்பத்தை தனியார் பாடசாலைகளில் அனுபவிக்கின்றனர். தமது கல்வியை முன்னெடுக்க விரும்பும் சகலருக்கும் பல்கலைக்கழக மட்டம் வரை இலவச மற்றும் உயர்ந்த தரத்திலான கல்வியை வழங்க அரசாங்கப் பாடசாலை முறையை

பரந்தளவில் விரிவுபடுத்த வேண்டும் என சோசலிச சமத்துவக் கட்சி பரிந்துரைக்கின்றது. தற்போதுள்ள பாடசாலைகள் விஞ்ஞான ஆய்வுக் கூடங்கள், கணனி வசதிகள் மற்றும் நவீன ஒலி-ஒளி உபகரணங்கள், அதே போல் விளையாட்டு மற்றும் கலைத்துறை நடவடிக்கைகளுக்கான வசதிகளுடன் தரம் உயர்த்தப்படல் வேண்டும்.

*** பூரணமான சுகாதார பராமரிப்பு வசதிகள் ஏற்படுத்தப்படவேண்டும்**

டெங்கு, மலேரியா, அம்மை மற்றும் காசநோய் போன்ற தடுக்கக்கூடிய நோய்களால் ஒவ்வொரு வருடமும் ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் உயிரிழக்கின்றனர். புதிய நோய்களாக

H1N1 மற்றும் பறவைக் காஞ்சீழம் பரவுகின்றன. சமாளித்துக்கொள்ளக் கூடியவர்கள் தனியார் வைத்தியர்கள் மற்றும் சிகிச்சை நிலையங்களை நாடும் அதே வேளை, வெகுஜனங்கள் மேலும் மேலும் நிதிப் பற்றாக்குறை நிலவும் பொது சுகாதார முறையிலேயே தங்கியிருக்கின்றனர். இலவசமான பூரணமான உயர்ந்த தரத்திலான சுகாதார பராமரிப்பை வழங்க நல்ல வசதிகள், தக்க ஊழியர்களை கொண்ட அரசாங்க ஆஸ்பத்திரிகளை தரமுயர்த்தி அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும் என சோசலிச சமத்துவக் கட்சி அழைப்பு விடுகின்றது.

*** சகலருக்கும் பொருத்தமான வீடமைப்பு வசதிகள் கட்டியெழுப்பப்படவேண்டும்**

பல குடும்பங்கள் குழாய் நீர், மின்சாரம் மற்றும் தக்க மலசலகூட வசதிகள் போன்ற அடிப்படை வசதிகள் இன்றி தரங்குறைந்த வீடுகளில் வாழ்வதோடு உரிமையாளர்களின் வாடகை அதிகரிப்பு மற்றும் சட்டப்படி வெளியேற்றும் அச்சுறுத்தல்களையும் எதிர்கொள்கின்றனர். சகலருக்கும் பொருத்தமான தங்குமிடங்களை வழங்குவதற்கு சகல அத்தியாவசிய வசதிகளும் உள்ளடக்கிய, செலவைத் தாங்கக்கூடிய, வாடகை கட்டுப்பாட்டுடனான பொது வீடமைப்பை கட்டியெழுப்ப சோ.ச.க. பரிந்துரைக்கின்றது.

*** பெண் தொழிலாளர்கள் மீதான ஒடுக்குமுறைக்கு முடிவுகட்டப்பட வேண்டும்**

குறைந்த ஊதியத்துடனான தொழில் மற்றும் வீட்டு வேலைப்பளு ஆகிய இரட்டைச் கமைகளை பெண் தொழிலாளர்கள் தாங்கிக்கொள்ளத் தள்ளப்பட்டுள்ளனர்.

அவர்கள் ஆடைத் தொழிற்சாலைகளில், தேயிலை கொழுந்து பறிப்பதில், இறப்பர் மரம் கீறுவதில் மற்றும் ஏனைய விவசாயத் தொழில்களில் மிகவும் கடுமையாக உழைக்கின்றனர். பூகோள பொருளாதார நெருக்கடியால் பத்தாயிரக்கணக்கான ஆடைத் தொழிற்சாலைப் பெண் தொழிலாளர்கள் தொழிலை இழக்கத் தள்ளப்பட்டதோடு பொருளாதார பின்னடைவானது மத்திய கிழக்கையும் தாக்கிய நிலையில் வெளிநாட்டில் வீட்டுப் பணிப்பெண்களாக அல்லது ஊழிய வேலைகளைச் செய்து பெற்ற வருமானத்தையும் தொழிலையும் இழக்க நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டுள்ளனர்.

இலவச மற்றும் உயர்ந்த தரத்திலான சிறுவர் பராமரிப்பு மற்றும் முழு சம்பளத்துடனான கர்ப்ப கால விடுமுறை உட்பட பெண் தொழிலாளர்களுக்குச் சம சம்பளம் மற்றும் நிலைமைகள் வழங்கப்படுவதை சோசலிச சமத்துவக் கட்சி பாதுகாக்க போராடுகிறது. திருமண சட்டங்கள் உட்பட பால் பாதுகாப்பு சட்ட விரோதமாக்க நாம் அழைப்பு விடுக்கின்றோம். கருக்கலைப்பு சட்டப்பூர்வமானதாக ஆக்கப்படுவதோடு சகலருக்கும் இலவசமாக கிடைக்கச் செய்ய வேண்டும். ஆண்களும் பெண்களுமாக தமது திறமைகளையும் ஆளுமைகளையும் முழுமையாக மேம்படுத்திக்கொள்ளும் ஒரு அறிவுபூர்வமான கலாச்சார சூழ்நிலையை முன்னிலைப்படுத்துவதற்காவும் சோசலிச சமத்துவக் கட்சி போராடுகிறது.

• சிறு விவசாயிகளுக்கு உதவிகள் அளிக்கப்பட வேண்டும்

நிலப் பற்றாக்குறை பெரும்பாலான சிறு விவசாயிகளை துன்பத்துக்கு உள்ளாக்கியுள்ளதோடு இந்தப் பிரச்சினை உள்நாட்டு யுத்தத்தை தூண்டுவதிலும் குறிப்பிடத்தக்க பாத்திரம் ஆற்றியுள்ளது. ஆட்சியில் இருந்த அரசாங்கங்கள் வடக்கில் வன்னிப் பிரதேசத்திலும் மற்றும் கிழக்கிலும் தமிழர்கள் பெருவாரியாக வாழும் பிரதேசங்களில் நிலமற்ற சிங்கள வறியவர்களை காலனிகளை ஏற்படுத்தி வேண்டியென்றே குடியேற்றின — இது இனவாத பதட்ட நிலைமைகளுக்கு தூயமிட்டது. யுத்தத்தின் முடிவுடன் இத்தகைய கொள்கைகள் புதுப்பிக்கப்பட்டு வருகின்றன. நிலமற்ற விவசாயிகளுக்கு இனப் பாகுபாடின்றி அரசு நிலங்களை பதிர்ந்தளிக்க சோசலிச சமத்துவக் கட்சி அழைப்பு விடுக்கின்றது. வறிய விவசாயிகள் மற்றும் மீனவர்கள் பெற்ற சகல பழைய கடன்களும் இரத்துச் செய்யப்படும் அதே வேளை, செலுத்தக்கூடிய நிபந்தனைகளின்

படி கடன்கள், விவசாய உபகரணங்கள், உரம் மற்றும் மருந்துகள், மற்றும் மீனவ உபகரணங்கள் வழங்கப்பட வேண்டும்.

இத்தகைய கொள்கைகளுக்கு தேவையான வளங்களைப் பெற்றுக்கொள்ள, நாம் சகல பெரிய வங்கிகளையும் நிதி நிறுவனங்களையும் தேசியமயமாக்கவும் மற்றும் சுதந்திர வர்த்தக வலயத்தில் இருப்பவை உட்பட சகல பிரதான கைத்தொழில் கூட்டுத்தாபனங்களையும், பொது மக்களுக்கு சொந்தமானதாகவும் ஜனநாயகக் கட்டுப்பாட்டிலான நிறுவனமாகவும் மாற்ற வேண்டும் என அழைப்பு விடுக்கின்றோம். சர்வதேச வங்கிகளில் பெற்ற கடனுக்கு தொழிலாளர்கள் பொறுப்பாளிகளாக இல்லாவிட்டாலும், அவர்கள் கடனை செலுத்த நெருக்கப்படுகின்றார்கள். நாம் சர்வதேச வங்கிகளில் பெற்ற கடனை திருப்பிச் செலுத்தக் கூடாது என பரிந்துரைக்கின்றோம். சர்வதேச வங்கிகளின் பிடியை உடைக்காமல், உழைக்கும் மக்களின் நலன்களுக்காக பொருளாதாரத்தை மீள ஒழுங்கு செய்ய முதல் நடவடிக்கையை எடுப்பதே சாத்தியமற்றது.

தொழிலாளர்களும் இளைஞர்களும் விடயங்களை தமது கைகளில் எடுக்கத் தொடங்க வேண்டும். கடந்த ஆண்டு சமீபம் போராட்டத்தின் போது, பெல்ஜியம் தோட்டத்தைச் சேர்ந்த தோட்டத் தொழிலாளர்கள், தொழிற்சங்கங்களில் இருந்து சுயாதீனமாக, சோசலிச சமத்துவக் கட்சியின் அரசியல் ஒத்துழைப்புடன் தமது நடவடிக்கை குழுவொன்றை அமைத்தனர். அவர்களது நடவடிக்கை, தொழிற்சங்கங்களில் இருந்து பிரிந்து, இலாப அமைப்புக்கும் மற்றும் அதன் பாதுகாவுகளுக்கும் எதிரான ஒரு அரசியல் போராட்டத்துக்கு அணிதிரள்வதற்கு தொழிலாள வர்க்கம் எடுத்த முக்கியமான முதல் நடவடிக்கையை பிரதிநிதித்துவம் செய்தது.

தமது உரிமைகளை காக்க வேலைத் தளங்கள், தொழிலாள வர்க்க பிரதேசங்கள், நகரங்கள் மற்றும் கிராமங்களில் சுயாதீன நடவடிக்கை குழுக்களை ஸ்தாபிக்குமாறு சோசலிச சமத்துவக் கட்சி அழைப்பு விடுக்கின்றது. இத்தகைய அமைப்புக்கள், வெகுஜன அரசியல் இயக்கத்துக்கான அடித்தளத்தை அமைக்கும். அதன் ஊடாக நகர்ப்புற மற்றும் கிராமப்புற வறியவர்களுக்கு தலைமை வகித்து ஆட்சியை கைப்பற்ற தொழிலாளர்களால் முடியும்.

எல்லா வற்றுக்கும் மேலாக தேவைப்படுவது என்னவெனில், தொழிலாள வர்க்கத்தின் போராட்டத்தில், அதற்கு கல்வியூட்டி, அணிதிரட்டி மற்றும் தலைமை

வகிக்க ஒரு அரசியல் கட்சியை கட்டியெழுப்புவது அவசியமாகும். அந்தக் கட்சிதான் சோசலிச சமத்துவக் கட்சி. அது இன்று நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவின் அடிப்படையாக உள்ள அனைத்துலக சோசலிசத்தின் உயர்ந்த கொள்கைகளை அடித்தளமாகக் கொண்டுள்ளது.

லெனின் மற்றும் ட்ரொட்ஸ்கி 1917 ரஷ்ய புரட்சிக்கு தலைமை கொடுத்த வேலைத்திட்டத்தை நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழு பாதுகாக்கின்றது: அந்தப் புரட்சி முதலாளித்துவம் மற்றும் வர்க்க ஒடுக்குமுறையில் இருந்து மனிதகுலத்தை விடுவிப்பதற்கான உலக சோசலிசப் புரட்சியாகும். ஸ்ராலினிச அதிகாரத்துவத்தின் காட்டிக்கொடுப்புக்கு எதிராக போராடுவதற்கு ட்ரொட்ஸ்கி 1938ல் நான்காம் அகிலத்தை ஸ்தாபித்தார். சோவியத் ஒன்றியத்தில் அரசியல் அதிகாரத்தை அபகரித்துக்கொண்ட ஸ்ராலினிச அதிகாரத்துவம், தோன்றிவரும் பழமைவாத ஆளும் கும்பல் என்றவகையில், தமது நலன்களை பாதுகாத்துக்கொள்ள "தனி நாட்டில் சோசலிசம்" என்ற மார்க்சிச விரோத முன்னோக்கை அபிவிருத்தி செய்தது. 1991ல் ஸ்ராலினிஸ்டுகள் சோசலிசத்தை கைவிட்டு, சோவியத் ஒன்றியத்தை கலைத்ததுடன் முதலாளித்துவத்தை பதிலீடு செய்த போது, ஸ்ராலினிசத்துக்கு எதிரான ட்ரொட்ஸ்கிச இயக்கத்தின் எதிர்ப்பு இறுதியாக சரியென மெய்ப்பித்துக்காட்டப்பட்டது.

சோசலிச அனைத்துலக வாதத்துக்கான போராட்டத்தை தொடர்ந்து முன்னெடுத்த, பாட்டாளிகளின் தூரதிருஷ்டியுள்ள பிரதிநிதிகளின் மரபுரிமையை சோசலிச சமத்துவக் கட்சி தனது அத்திவாரமாகக் கொண்டுள்ளது. 1940களில், தெற்காசிய தொழிலாள வர்க்கத்தினுள் ஆழமாக வேரூன்றிய இந்திய போல்ஷவிக் லெனினிச கட்சியின் (பி.எல்.பி.ஐ.) ட்ரொட்ஸ்கிஸ்டுகள், இந்தியத் துணைக் கண்டத்தில் தொழிலாள வர்க்கத்துக்கும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களுக்கும் ஒரு ஜனநாயக மற்றும் சோசலிச முன்னோக்கை அபிவிருத்தி செய்தனர். அதைத் தொடர்ந்து 1964ல் லங்கா சமசமாஜக் கட்சி முதலாளித்துவ கூட்டரசாங்கத்துக்குள் நுழைந்து கொண்டமை, சோசலிசத்துக்கும் இலங்கை பாட்டாளிகளின் ஐக்கியத்துக்கும் எதிரான ஒரு பெரும் அடியாகும்.

லங்கா சமசமாஜக் கட்சியின் காட்டிக்கொடுப்புக்கு எதிரான நோடியான அரசியல் போராட்டத்தில், நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவின் இலங்கைப் பகுதியாக 1968ல் சோசலிச

சமத்துவக் கட்சியின் முன்னோடியான புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகம் அமைக்கப்பட்டது. கடந்த நான்கு தசாப்தங்களாக, புரட்சிக் கம்யூனிஸ்ட் கழகமும் சோசலிச சமத்துவக் கட்சியும் முதலாளித்துவ இனவாதத்தை சளைக்காமல் எதிர்த்துப் போராடிவந்துள்ளன. சிங்களத்தை தேசிய மொழியாக்கிய மற்றும் பௌத்தத்தை அரசு மதமாக்கிய அரசியலமைப்புக்கும், ஜே.வி.பி. பின் போலி மக்கள்வாத சிங்களப் பேரினவாதத்துக்கும் மற்றும் புலிகளின் பிரிவினவாதத்துக்கும் எதிராக சோசலிச சமத்துவக் கட்சி போராடி வந்துள்ளது. உள்நாட்டு யுத்தத்தை இடைவிடாது எதிர்த்ததோடு வடக்கு மற்றும் கிழக்கில்

இருந்து துருப்புக்களை திருப்பியழைக்க கோரிய ஒரே கட்சி சோசலிச சமத்துவக் கட்சி மட்டுமே. தெற்காசியாவிலும் மற்றும் உலகம் பூராவும் வர்க்கப் போராட்டம் பத்துயிர் பெறும் நிலையில், இத்தகைய போராட்டங்களின் படிப்பினைகள் தொழிலாள வர்க்கத்துக்கு அத்தியாவசியமான அரசியல் வழிகாட்டியாக அமையும்.

இலங்கை தொழிலாள வர்க்கத்தின் புதிய வெகுஜனக் கட்சியாக சோசலிச சமத்துவக் கட்சியை கட்டியெழுப்புவது இன்றைய அவசரமான பணியாகும். எங்களது முன்னோக்கையும் வேலைத்திட்டத்தையும் ஆதரிக்கும் அனைவரையும் எமது தோ்தல் பிரச்சாரத்தில் நடைமுறையில் பங்குபற்றமாறு

நாம் வேண்டுகோள் விடுக்கின்றோம்.

இதன் அர்த்தம் எமது வேட்பாளரை பிரச்சாரப்படுத்தவும் கூட்டங்களை ஏற்பாடு செய்யவும் உதவுவதோடு, எமது தோ்தல் இலக்கியங்களை விநியோகிக்கவும் கலந்துரையாடவும் மற்றும் நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலக் குழுவின் சர்வதேச பிரகரமான உலக சோசலிச வலைத் தளத்துக்கு பரந்தளவில் வாசகர்களை ஊக்குவிக்கவும் உதவுவதாகும். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, சோசலிச சமத்துவக் கட்சியை தொழிலாள வர்க்கத்தின் வெகுஜனக் கட்சியாக கட்டியெழுப்ப அதில் இணையுமாறு அழைப்பு விடுக்கின்றோம்.

இலங்கை: தமிழ் தேசிய கூட்டமைப்பும் “சுயநிர்ணய உரிமை” வேலைத்திட்டமும்

விஜே டயஸ்
2 ஏப்பிரல் 2010

தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பு ஏப்பிரல் 8 இல் இலங்கையில் நடக்கவுள்ள பொதுத் தேர்தலுக்கு அதன் தோ்தல் விஞ்ஞாபனத்தை வெளியிட்டுள்ளது. இந்த விஞ்ஞாபனம், 26 ஆண்டுகால போராட்டத்தின் பின்னர், கடந்த மே மாதம் இலங்கை இராணுவத்தால் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் தோற்கடிக்கப்பட்டது எப்படி? என்ற தெளிவான கேள்விக்கு பதிலளிப்பது ஒருபுறம் இருக்க, அந்தக் கேள்வியை எழுப்பவேயில்லை.

2001ல் பல தமிழ் முதலாளித்துவ கட்சிகளின் கலவையாக ஸ்தாபிக்கப்பட்ட தமிழ் தேசிய கூட்டமைப்பு, கடந்த எட்டு ஆண்டுகளாக, “தமிழ் மக்களின் ஏகப் பிரதிநிதிகள்” என்ற புலிகளின் போலி உரிமை கோரலை ஏற்றுக்கொண்டு, புலிகளின் விகவாசமான ஊதுகுழலாக இலங்கை வந்தது. மேலும், கூட்டமைப்பின் நீண்ட விஞ்ஞாபனம், யுத்தத்தால் 75,000 உயிர்கள் பலியானதாகவும் பெருந்தொகையானவர்கள் நிரந்தர அகதிகளாக்கப்பட்டதாகவும் மற்றும் வடக்கு கிழக்கில் பெரும் பகுதி அழிக்கப்பட்டுள்ளதாகவும் வெறுமனே குறிப்பிடுகின்றது. இராணுவத்தின் கடைசி தாக்குதல்கள் பற்றிய அதன் சுருக்க குறிப்பு, இலங்கையில் புலிகள் இனிமேலும் ஒரு ஒழுங்கமைக்கப்பட்ட அரசியல் அல்லது இராணுவ சக்தியாக இல்லை என்ற உண்மையை குறிப்பிடவில்லை.

கடந்த மே மாதம் நிலைமை

என்னவாக இருந்தது? ஐனலரியில் தமது நிர்வாக மையமான கிளிநொச்சியில் இருந்து விரட்டப்பட்ட புலிகள், தீவின் வடகிழக்கில் ஒரு சிறிய நிலத்துண்டுக்குள் தள்ளப்பட்டனர். இங்கு ஆட்டிஸலித் தாக்குதல்களும் விமானக் குண்டு களும் பொழியப்பட்டன. ஆயிரக்கணக்கான பொதுமக்கள் கொல்லப்பட்டு, புலிகளின் எதிர்த் தாக்குதல் சிதறடிக்கப்பட்டதோடு புலிகளின் உயர் தலைமைத்துவத்தில் இருந்தவர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டனர். இராணுவம் இரண்டரை இலட்சத்துக்கும் மேற்பட்ட பொது மக்களை முகாங்களுக்குள் தடுத்து வைத்திருந்ததோடு இன்னமும் அங்கு 100,000 பேர் இருக்கின்றனர். ஆயிரக்கணக்கான தமிழ் இளைஞர்கள் “பயங்கரவாத சந்தேக நபர்களாக” இரகசிய சிறைச் சாலைகளில் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளனர்.

புலிகளின் மதிப்பிழந்த முடிவு, அடிப்படை யில் ஒரு இராணுவத் தோல்வியல்ல. மாறாக அது புலிகளின் அரசியல் திவாலின் விளைவாகும். ஒரு குறுகிய கரையோரப் பகுதிக்குள் சிக்கிக்கொண்ட புலிகள், தீவின் தமிழ் சிறுபான்மையினரில் பெரும் பகுதியினரின் செயலாக்கமான ஆதரவை இழந்தனர். உலகம் பூராவும் உள்ள தொழிலாளர்கள் ஒருபுறம் இருக்க, இலங்கையில் அல்லது அயலில் இந்தியாவில் உள்ள உழைக்கும் மக்களுக்கு ஒரு வேண்டுகோள் விடுக்கக்கூட புலிகளின் தலைவர்கள் இயல்பாகவே இலாயக்கற்றிருந்தனர். அதற்குப் பதிலாக, ஐனாதிபதி மஹிந்த இராஜபக்ஷவின் புதுப்பிக்கப்பட்ட

யுத்தத்துக்கு அரசியல் ரீதியிலும் இராணுவ ரீதியிலும் உதவியளித்த இந்தியா, ஐரோப்பா மற்றும் அமெரிக்க அரசாங்கங்கள் உட்பட “சர்வதேச சமூகம்” என சொல்லப்படுவதற்கு, மோதல்களை நிறுத்துமாறு அற்ப வேண்டுகோள் விடுக்குமளவுக்கு புலிகள் இறங்கி வந்திருந்தனர்.

இந்தத் தோல்வி, புலிகளின் “சுயநிர்ணய உரிமை” வேலைத்திட்டம் என்ற அரசியல் தர்க்கத்தில் இருந்து தோன்றியதாகும். ஈழம் என்ற தமிழ் முதலாளித்துவ தனி அரசு என்ற வடிவத்திலும் சரி, அல்லது முதலாளித்துவ இலங்கைக்குள் வடக்கு மற்றும் கிழக்குப் பிராந்தியத்தில் ஒரு தமிழ் கயாட்சி என்று வேலைத்திட்டத்திலும் சரி, புலிகளின் அடிப்படை கோரிக்கை தமிழ் முதலாளித்துவத்தின் நலன்களையே பிரதிநிதித்துவம் செய்ததே அன்றி, தமிழ் வெகுஜனங்களின் நலன்களை பிரதிநிதித்துவம் செய்பவல்ல. உழைக்கும் மக்களுக்கு இத்தகைய அழிவை ஏற்படுத்திய அதே முன்னோக்குடன் தொடர்வதன் காரணமாக, தமிழ் தேசிய கூட்டமைப்பால் இத்தகைய பிரச்சினைகளைக் கூட அணுகமுடியவில்லை.

தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணி 1976ல் ஒரு தனியான ஈழத்தை முதலில் பரிந்துரைத்த போது, இந்தக் கோரிக்கை தமிழர்களுக்கு எதிரான தசாப்தகால உத்தியோகபூர்வ பாகுபாடுகளின் பின்னர், தமிழ் உயர்த்துக்களின் அதிருப்தியை பிரதிபலித்தது. பாராளுமன்றத்தில் திறமைபெய்க்கையானவதன் ஊடாக தமது இலக்கை அடைவதில் தமிழர் விடுதலைக்

கூட்டணி கண்ட வெறுக்கத்தக்க தோல்விக்கு பதிலிறுப்பாக பலிகளும் மற்றும் ஏனைய குழுக்களும் தோன்றின. சோசலிசக் கருத்துக்களை உச்சாடனம் செய்த அதே வேளை, இந்த சகல குழுக்களும், தமிழர்களுக்கு ஒரு தனியான முதலாளித்துவ அரசு என்ற தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் முதலாளித்துவ வேலைத்திட்டத்தையே தமது கெரில்லாப் போராட்டத்தின் அடிப்படையாகக் கொண்டிருந்தன.

தமிழ் தேசிய கூட்டமைப்பின் விஞ்ஞாபனம், "ஆரம்பத்தில் பல இராணுவக் குழுக்கள் இருந்தாலும், 1987ல் இருந்து, தமிழர்களுக்கு ஒரு தனியான தாய்நாட்டுக்காக போராடிய ஒரே இராணுவக் குழுவாக பலிகளே தோன்றியிருந்தனர்," என மென்மையாக பிரகடனம் செய்தது. இங்கு கூட்டமைப்பு தெளிவுபடுத்தாமல் ஒதுக்கியிருப்பது என்னவெனில், பலிகள் தமது போட்டியாளர்களை ஈவிரக்கமின்றி நகக்கியதன் மூலமே முன்னணிக்கு வந்தனர் என்ற விடயத்தையே ஆகும். பலிகளின் வரலாறு பூராவும், தமது எதிர்ப்பாளர்களை அச்சுறுத்துவதன் மூலம் மற்றும் படுகொலை செய்வதன் மூலமே "தமிழ் மக்களின் ஏக பிரதிநிதிகள்" என்ற தமது உரிமை கோரலை அமுல்படுத்தினர். மேலும் மேலும் பலிகளின் வரி விதிப்புகள், பலவந்தமான ஆள் சேர்ப்பு மற்றும் ஒடுக்குமுறை நடவடிக்கைகளும் அவர்களின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்த பிரதேசத்தில் தமிழ் வெகுஜனங்களில் பெரும் பகுதியினரை தனிமைப்படுத்தியது.

தமிழ் தேசிய கூட்டமைப்பைப் போல், வடக்கும் கிழக்கும் ஒரு வாலாற்று தாயக அலகாகும் என பலிகளும் வலியுறுத்தினர். உத்தத்தை சிங்கள மக்களுக்கு எதிரான தமிழ் மக்களின் போராட்டம் என்ற இனவாத பதத்தில் நோக்கிய பலிகள், ஆட்சியில் இருந்த கொடும்பு அரசாங்கங்கள் செய்த குற்றங்களுக்கு சாதாரண சிங்கள மக்களை குற்றஞ்சாட்டினர். 1990களில், தமிழ் பேசும் முஸ்லிம் மக்கள் சகலரையும், இலங்கை இராணுவத்தின் ஒற்றர்கள் எனக் கூறி அவர்களை யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டை விட்டே பலிகள் வெளியேற்றினர். மத்திய வங்கி, ரயில்பாதைகள் மற்றும் பஸ்கள் மீது நடத்தப்பட்ட குண்டுத் தாக்குதல்கள் உட்பட சிங்கள பொது மக்கள் மீதான அவர்களின் கண்முடித்தனமான தாக்குதல்கள், சிங்கள அதி தீவிரவாதிகளின் தேவைகளுக்கே பயன்பட்டதோடு தீவில் இனவாத பிளவுகளை மேலும் ஆழப்படுத்தியது.

2009 மே மாதம், "சர்வதேச சமூகத்துக்கு" பலிகள் அழைப்பு விடுத்தவையானது, தனியான எழுத்துக்கான அவர்களின் வேலைத்திட்டம் எப்பொழுதும் ஏதாவதொரு பெரும் வல்லரசின் அல்லது

பிராந்திய வல்லரசின் ஆதரவை பெறுவதை அடிப்படையாகக் கொண்டது என்ற உண்மையை கோட்டுக் காட்டுகிறது. தமிழ் கூட்டமைப்பு குறிப்பிடுவதாவது 1987ம் ஆண்டிலேயே இந்திய-இலங்கை உடன்படிக்கை கைச்சாத்திட்டுத் தீவின் வடக்கு மற்றும் கிழக்கை ஆக்கிரமிக்க சமாதானப் படை என சொல்லப்படுவதை இந்தியா அனுப்பிவைத்தது.

இந்தியாவின் தலையீடானது, துணைக் கண்டத்தில் ஸ்திரீப்பாட்டை அச்சுறுத்தும் மோதல்களுக்கு ஒரு முடிவுகட்டவே அன்றி, தமிழ் மக்களின் ஜனநாயக உரிமைகளை பாதுகாக்க அல்ல. எவ்வாறெனினும், இந்திய-இலங்கை உடன்படிக்கையில் நம்பிக்கை வைத்து "அமைதிப் படை" வரவேற்குமாறு தமிழ் மக்களுக்கு அழைப்பு விடுத்த பலிகள்,

சுதந்திரத்தின் பின்னர் ஆறு தசாப்தங்களுக்கும் மேலாக, இன்றியமையாத ஜனநாயகக் கடமைகளை முன்னெடுப்பதற்கு ஒட்டு மொத்த இலங்கை முதலாளித்துவமும் இலாயக்கற்றது என்பது ஒப்புவிக்கப்பட்டுள்ளதோடு அது இனவாதம் மற்றும் வன்முறைகள் ஊடாகவே ஆட்சியை பேணிக்காத்து வருகின்றது. ஜனநாயக உரிமைகளுக்கான போராட்டமானது சகல உழைக்கும் மக்களும் எதிர்கொள்ளும் ஒரு வர்க்கப் பிரச்சினையாகும். மற்றும் இலாப முறையை தூக்கிவீச ஐக்கியப்பட்டுப் போராடுவதன் மூலம் மட்டுமே அந்த ஜனநாயக உரிமைகளை வெல்ல முடியும்.

இந்திய இராணுவமானது தமிழ் போராடிக் குழுக்களை பலவந்தமாக நிராயுதப்படுத்தியாகக் முயற்சித்த போது அவர்களுக்கு எதிராகத் திரும்பினர். இந்திய இராணுவத்துக்கு எதிராகப் போராட, தனது முதன்மை எதிரியான கொடும்பு அரசாங்கத்தில் பலிகள் தங்கியிருந்தனர். ஜனாதிபதி ஆர். பிரமோதாசலின் கொடும்பு அரசாங்கம், தனது சொந்த வகுப்புவாத தேவைகளுக்காக பலிகளுக்கு இராணுவ உதவி செய்தது.

இந்த சம்பவத்தில் இருந்து அரசியல் முடிவுகளைப் பெறாத பலிகள், 1991ல் பிரதமர் ராஜீவ் காந்தியை படுகொலை செய்ததன் மூலம் இந்திய அரசாங்கத்தின் மேல் தாக்குதல் தொடுத்தனர். பின்னர் ஒரு பெரும் தவறாக பலிகளினால் அடையாளம் காணப்பட்ட இந்தப் படுகொலை, சர்வதேச ரீதியில் பலிகளின் நிலையை மேலும் பலவீனப்படுத்தியது. இந்தியா பலிகளை ஒரு பயங்கரவாத இயக்கமாக உத்தியோகபூர்வமாக அறிவித்ததோடு தென் மாநிலமான தமிழ் நாட்டில் பலிகளின் ஆதரவாளர்களை அடக்கியது.

குளிர் யுத்தத்தின் முடிவைத் தொடர்ந்து சர்வதேச உறவில் ஏற்பட்ட மாற்றங்களால் பலிகள் தயாரின்றி இதற்குள் அகப்பட்டுக் கொண்டனர். மத்திய கிழக்கில் பலஸ்தீன விடுதலை இயக்கம் மற்றும் தென்னாபிரிக்காவில் ஆபிரிக்க தேசிய காங்கிரஸ் போன்று, பலிகளும் தாது சோசலிச வாய்விச்சுக்களை கைவிட்டு, திறந்த பொருளாதார கொள்கையை பகிரங்கமாக அணைத்துக்கொள்வதன் மூலம் பிரதிபலித்த பலிகள், ஏகாதிபத்தியத்திடம் ஒரு அனுசரணையை எதிர்பார்த்தனர்.

2001 செப்டெம்பர் 11ன் பின்னர், அமெரிக்காவின் "பயங்கரவாதத்தின் மீதான போருக்கு" இலக்காகிவிட்டாமல் தவிர்ந்துகொள்ள திட்டமிட்ட பலிகள், பிரதான ஏகாதிபத்திய சக்திகளால் அனுசரணை வழங்கப்பட்ட "சமாதான

முன்னெடுப்புகளில்" விரைவில் இணைந்துகொள்வதற்காக, சுதந்திர ஈழம் என்ற தமது கோரிக்கையை கைவிட்டு 2002ல் யுத்த நிறுத்தமொன்றில் கைச்சாத்திட்டனர். தமிழ் தேசிய கூட்டமைப்பும் முழுமையாக அதிர்ந்த இந்தப் பேச்சுவார்த்தைகள், எந்தவொரு தீர்விலும் பலிகளுக்கு ஒப்பீட்டளவில் சிறிய பாத்திரத்தை மட்டுமே அமெரிக்காடும் இந்தியாவும் அனுமதிக்க விரும்புகின்றன என்பது நிரூபிக்கப்பட்ட போது, விரைவில் பேச்சுவார்த்தைகள் முறிவடைந்தன. 2004ல், வடக்குக்கு எதிராக கிழக்கின் சொந்த "சுயநிர்ணய உரிமையை" தூக்கிப்பிடித்துக்கொண்டு, பலிகளின் கிழக்கு இராணுவப் பிரிவு பிரிந்து சென்ற போது, அவர்கள் தம்மை மேலும் பலவீனமாக்கும் பிளவை சந்தித்தனர்.

2006ல் ஜனாதிபதி இராஜபக்ஷ மீண்டும் தீவை யுத்தத்துக்குள் தள்ளிய போது, முழு "சர்வதேச சமூகமும்", அவர் 2002 யுத்த நிறுத்தத்தை வெளிப்படையாக மீறியதைப் பற்றியும் ஜனநாயக உரிமைகளை துஷ்பிரயோகம் செய்வதைப் பற்றியும் கண்டும்

காணாதது போல் இருந்தது. அமெரிக்கா, சீனா, பாகிஸ்தான், இஸ்ரேல் மற்றும் இந்தியா உட்பட சகல நாடுகளும் இலங்கை இராணுவத்துக்கு ஆயுத தளபாட உதவிகள் செய்தன. வாஷிங்டனின் பலத்தை பயன்படுத்தி, கனடா மற்றும் ஐரோப்பிய ஒன்றியமும் பலிகளை ஒரு "பயங்கரவாத அமைப்பாக" பிரகடனம் செய்து, தமிழ் புலம்பெயர்ந்தவர்களிடம் இருந்து அவர்களுக்கு கிடைத்த இன்றியமையாத நிதி மற்றும் அரசியல் ஆதரவு தடைக்குள்ளாக்கப்பட்டன. தமக்கு கிடைத்த ஆதரவு கருங்கிய நிலையில், மேலும் மேலும் நிர்ப்பந்த வழிமுறையை நாடிய பலிகள், தமது கூட்டுப்பட்டுப் பிரதேசத்தில் இருந்த தமிழ் பொதுமக்களை மேலும் தனிமைப்படுத்தினர். 2009ல் பலிகளின் இராணுவத் தோல்வியானது அவர்கள் அரசியல் ரீதியில் தனிமைப்பட்டதன் இறுதி விளைவாகும்.

பலிகளின் தோல்வியை அடுத்து, தமிழ் தேசிய கூட்டமைப்பு கொழும்பு அரசியல் ஸ்தாபனத்துடன் மீண்டும் நுழைந்துகொள்ள முயற்சிக்கின்றது. பல பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள், இராஜபக்ஷ அரசாங்கத்துடன் இணைந்துகொள்வதற்காக பிரிந்து சென்றுவிட்டனர். ஜனாதிபதியில் நடந்த ஜனாதிபதி தேர்தலில், எதிர்க்கட்சி வேட்பாளரான, 2006 மற்றும் 2009க்கும் இடையில் பலிகளுக்கு எதிரான கொடுமான யுத்தத்தை முன்னெடுத்தமைக்குப் பொறுப்பாளியான ஒவ்வொன்ற ஜெனரல் சரத் பொன்சேகாவை தமிழ் தேசிய கூட்டமைப்பு ஆதரித்தது. இந்த உண்மையை தமிழ் தேசிய கூட்டமைப்பின் விஞ்ஞாபனம் ஓரங்கட்டியிருப்பது ஆச்சரியத்துக்குரிய விடயம் அல்ல. இரு பிரிவினரும் கூட்டமைப்பை விமர்சித்து வெளியேறிய போதிலும், இந்த பலவித கோஷ்டிகளில்

சகலரும், "கயநிர்ணயத்தையே" தமது வேலைத்திட்டத்தின் அடித்தளமாகக் கொண்டுள்ளனர்.

தமிழ் தேசிய கூட்டமைப்பு பலிகளின் ஆயுதப் போராட்டத்தை அமைதியான எதிர்ப்பு மற்றும் பாராளுமன்றத்தில் திறமையைக் கையாளுதல் போன்றவற்றை பிரோஃபதன் மூலம் பதிவிடு செய்துள்ளது. "தமிழ் மக்களுக்கு எதிரான இவ் இன ஒழிப்புத்திட்டம் பற்றி உரிய பார்வையைச் செலுத்தி பொருத்தமானதும் தாக்கமானதுமான நடவடிக்கையை மேற்கொள்ள வலியுறுத்துவதற்காக இந்த விடயத்தை இந்தியாவுக்கும் மற்றும் சர்வதேச சமூகத்துக்கும் நோடியாக எடுத்துச் செல்லுவோம்" என அதன் விஞ்ஞாபனம் பிரகடனம் செய்கின்றது.

வடக்கு மற்றும் கிழக்கில் ஒரு கயாட்சி என்ற அதன் முன்னோக்கு, நேரடி முதலீடுகள் சம்பந்தமான அதிகாரத்தையும் உள்ளடக்கியுள்ளதோடு பொருளாதார மேம்பாட்டுக்கு உதவுவதற்காக தமிழ் வர்த்தகர்கள் இலங்கைக்குத் திரும்பவேண்டும் என்ற வேண்டுகோளையும் உள்ளடக்கியுள்ளது. வேறு வார்த்தைகளில் சொன்னால், இந்த விஞ்ஞாபனம் சாதாரணமாக ஒரு தந்திரோடய மாற்றத்தை எடுப்பதோடு 1970களில் தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணியின் வேலைத்திட்டத்தின் பக்கம் திரும்புகிறது.

ஒட்டுமொத்த இலங்கை தொழிலாள வர்க்கமும் பெரும் ஆபத்துக்களை எதிர்கொண்டுள்ளது. தேர்தல் முடிந்தவுடனேயே, ஜனாதிபதி இராஜபக்ஷ சர்வதேச நாணய நிதியம் கோரும் சிக்கன நடவடிக்கைகளை அமுல்படுத்தத் தொடங்குவார். இது வாழ்க்கைத் தரத்தை அழிவுகரமாக வீழ்ச்சியடையச் செய்யும்.

பலிகளுக்கு எதிரான யுத்தத்தில் அவர் பயன்படுத்திய சகல பொலிஸ்-அரச வழிமுறைகளும் தொழிலாள வர்க்கத்தின் எதிர்ப்பை நகக்க பயன்படுத்தப்படும். தொழிலாள வர்க்கத்தின் எந்தவொரு எதிர்த்தாக்குதலுக்கும் தேவையான இன்றியமையாத முன்நிபந்தனை எதுவெனில், அவர்கள் ஐக்கியப்படிருப்பதே ஷேஅதாவது. தொழிலாளர்கள் தம்மை பிளவுபடுத்தி பலவீனப்படுத்த சேவை செய்யும் சகல விதமான தேசியவாதம் மற்றும் இனவாதத்தை நிராகரிக்க வேண்டும்.

தமிழ் தொழிலாளர்கள் மற்றும் இளைஞர்களைப் பொறுத்தவரையில், முதலாளித்துவ வேலைத்திட்டமான தமிழ் தேசிய கயநிர்ணயத்தை தீர்க்கமாக நிராகரிப்பதை இது அர்த்தப்படுத்துகிறது. கதந்திரத்தின் பின்னர் ஆறு தசாப்தங்களுக்கும் மேலாக, இன்றியமையாத ஜனநாயகக் கடமைகளை முன்னெடுப்பதற்கு ஒட்டு மொத்த இலங்கை முதலாளித்துவமும் இலாயக்கற்றது என்பது ஒப்புவிக்கப்பட்டுள்ளதோடு அது இனவாதம் மற்றும் வன்முறைகள் ஊடாகவே ஆட்சியை பேணிக்காத்து வருகின்றது. ஜனநாயக உரிமைகளுக்கான போராட்டமானது சகல உழைக்கும் மக்களும் எதிர்கொள்ளும் ஒரு வர்க்கப் பிரச்சினையாகும். மற்றும் இலாப முறையை தூக்கிவிட ஐக்கியப்பட்டுப் போராடுவதன் மூலம் மட்டுமே அந்த ஜனநாயக உரிமைகளை வெல்ல முடியும். இந்த முன்னோக்கில் வழிநடத்தப்படும் ஒரே கட்சி சோசலிச சமத்துவக் கட்சி மட்டுமே. அது தெற்காசியாவிலும் மற்றும் உலகம் பூராவும் சோசலிசத்துக்கான பரந்த போராட்டத்தின் பாகமாக ஸ்ரீலங்கா-ஈழம் ஐக்கிய சோசலிச குடியரசை ஸ்தாபிக்கப் போராடுகிறது.

இலங்கை அரசாங்கம் எதேச்சதிகாரத்தை நிறுவ பிரச்சாரம் செய்கின்றது

விவானி ரீசில்
5 ஏப்பிரல் 2010

இலங்கையில் ஏப்பிரல் 8 அன்று நடக்கவுள்ள பொதுத் தேர்தலில் அரசாங்கம் முன்னெடுக்கும் பிரச்சாரத்தின் பிரதான உந்துதல், மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மையைப் பெற்று அரசியலமைப்பை மாற்றுவதற்கான பலத்தைப் பெறுவதாகும். பொருளாதார கபீட்சத்தை உருவாக்க "ஒரு பழமான அரசாங்கம்" வேண்டும் என ஆளும் கூட்டணி கூறிக்கொள்கின்றது. உழைக்கும்

மக்களின் வாழ்க்கைத் தரத்தின் மீது அழிவுகரமான நாக்குதலை நடத்துவதன் மூலம் ஒரு பொலிஸ் அரசை நிறுவ அரசாங்கம் முயற்சிக்கின்றது என சோசலிச சமத்துவக் கட்சி எச்சரிக்கின்றது.

கடந்த வாரம் தனது உத்தியோகபூர்வ வாசஸ்தலத்தில் இருந்து உரையாற்றிய ஜனாதிபதி மஹிந்த இராஜபக்ஷ பிரடனம் செய்ததாவது: நான் முப்பது ஆண்டுகால யுத்தத்தை [தமிழீழ விடுதலைப் பலிகளுக்கு எதிரான] முடிவுக்குக் கொண்டுவந்தேன்.

மற்றும் இப்போது நான் அபிவிருத்தி என்ற முன்னரங்கில் யுத்தத்தைத் தொடங்கியுள்ளேன்." அவர் "உயர்ந்த கபீட்சத்தை நோக்கி நாட்டை கொண்டு செல்லவும் அபிவிருத்தி முன்னெடுப்புகளை துரிதப்படுத்தவும்... ஒரு பலமான பாராளுமன்றத்தை தேர்வு செய்யுமாறு" வாக்காளர்களுக்கு அழைப்பு விடுத்தார்.

அவரது சகோதாரும், நாட்டின் பாதுகாப்புச் செயலாளருமான கோடாபாய இராஜபக்ஷ, கடந்த புதன் கிழமை காலியில்

ஒரு தேர்தல் கூட்டத்தில் பேசிய போது, "உள்ளிருந்து அல்லது வெளியில் இருந்து வரும் இடைஞ்சல்கள் எதுவும் இன்றி, இலங்கையின் அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்துச் செல்ல பாராளுமன்றத்தில் ஒரு தீர்க்கமான பெரும்பான்மையைக் கொண்ட பலமான அரசாங்கத்தை அமைப்பது இன்றியமையாததாகும்," என்றார்.

அரசாங்கம் மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மையைப் பெற பிரமாண்டமான பிரச்சாரத்தை முன்னெடுக்கின்றது. பரந்தளவில் நடத்தப்படும் கூட்டங்கள், விளம்பரப் பலகைகள் மற்றும் பதாகைகளைப் போல், தொலைக்காட்சி, வானொலி மற்றும் பத்திரிகைகளுமாக அரசாங்கத்துக்கு சொந்தமான ஊடகங்கள், பக்கச் சார்பின்மை பற்றி மெல்லிய பாசாங்கு கூட காட்டாமல் ஏறத்தாழ முழுவதுமாக அரசாங்கப் பிரச்சாரத்துக்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டுள்ளன. அறிவிக்கப்பட்டுள்ள தேர்தல் வன்முறை சம்வங்களில் பெரும்பாலானவற்றில் எதிர்க்கட்சி வேட்பாளர்களை அச்சுறுத்தவும் மற்றும் தாக்கவும் அரசாங்க-சார்பு குண்டர்கள் சம்பந்தப்பட்டுள்ளனர்.

தற்போதைய விருப்பு வாக்கு முறைக்கு முடிவுகட்டுவதற்கும் அப்பால், பிரேரிக் கப்பட்டுள்ள அரசியலமைப்பு மாற்றங்கள் என்ன என்பது பற்றி அரசாங்கத்தில் உள்ள எவரும் விளக்கவில்லை. இத்தகைய மாற்றம் இராஜபக்ஷவின் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி (ஸ்ரீ.ல.சு.க.) போன்ற பெரும் கட்சிகள் பாராளுமன்றத்தில் செல்வாக்கு செலுத்துவதை இலகுவாக்கும். ஐக்கிய தேசியக் கட்சி (யூ.என்.பி), மக்கள் விடுதலை முன்னணி (ஜே.வி.பி.) உட்பட எந்தவொரு எதிர்க் கட்சியும் அரசாங்கத்தை சவால் செய்யவில்லை. அவற்றின் பேச்சாளர்கள், இரண்டில் மூன்று பெரும்பான்மையைப் பெற முடியாது என்று வெறுமனே ஏளனஞ்செய்யவே முயற்சிக்கின்றனர்.

முழு அரசியல் மற்றும் ஊடக ஸ்தாபனமும் வாக்காளர்களின் கண்களில் மண்ணைத் தூவுகின்றன. "அபிவிருத்தி முன்னாங்கில் யுத்தம்" பற்றி ஜனாதிபதி பேசும் போது, புலிகள் மீதான தனது யுத்தத்தின் விளைவாக ஏற்பட்ட பிரமாண்டமான கடன் கமை உழைக்கும் மக்கள் மீது சுமத்தப்பட வேண்டும் என்பதையே அர்த்தப்படுத்துகிறார். அரசாங்கம் "எந்தவொரு இடைஞ்சலும் இன்றி" செயற்பட வேண்டும் என அவரது சகோதரர் கூறுவதன் அர்த்தம், 26 ஆண்டுகால உள்நாட்டு யுத்தத்தில் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்ட பொலிஸ்-அரசு வழிமுறைகளை அது தொழிலாள வர்க்க

எதிர்ப்பை நகக்கப் பயன்படுத்தும் என்பதே ஆகும்.

கடந்த மே மாதம் புலிகள் தோற்கடிக்கப்பட்ட போது, ஜனாதிபதி இராஜபக்ஷ "கூட்டுசமும் சமாதானமும்" கொண்ட ஒரு புதிய யுகத்தை கொண்டுவருவதாக வாக்குறுதி அளித்ததோடு, இப்போது அடுத்த ஆசிய பொருளாதார அதிசயமாக நாட்டை மாற்றுவதாக கூறிக்கொள்கின்றார். யதார்த்தத்தில், பொருளாதாரம் பெரும் கடனில் மூழ்கிப் போயுள்ளதோடு, மொத்த தேசிய உற்பத்தியில் 9.7 வீதமாக உள்ள வரவு-செலவுத் திட்ட பற்றாக்குறையை 2011ல் 5 வீதமாக குறைக்க வேண்டும் என சர்வதேச நாணய நிதியும் கோருகின்றது. தேர்தலின் பின்னர் அரசாங்கம் ரூபோதுச் செலவுகளை வெட்டித் தள்ளவும், வரிகளை அதிகரிக்கவும் மற்றும் அரசாங்கத்துக்குச் சொந்தமான நிறுவனங்களை விற்புத்தள்ளவும் வேண்டியிருப்பதுடன் மற்றும் தொழிலாளர்களிடம் இருந்து தவிர்க்க முடியாமல் எழும் எதிர்ப்புகளை நகக்கவும் வேண்டியவரும்.

ஒரு பொலிஸ் அரசுக்கான சகல வளங்களையும் ஏற்கனவே இராஜபக்ஷ தன்வசம் கொண்டுள்ளார். கடந்த நான்கு ஆண்டுகால யுத்தத்தின் போது, அவர் உறவினர்கள், உதவியாளர்கள், ஜெனரல்கள் மற்றும் உயர்மட்ட அதிகாரத்துவத்தினரின் ஒரு ஆளும் குடும்பை உருவாக்க தனது விரிவான நிறைவேற்று அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டார். அரசாங்க நியமனங்களை மேற்பார்வை செய்யும் ஒரு அரசியலைப்புச் சபையை நியமிக்கத் தவறியமை உட்பட, பல தடவைகள் அவர் அரசியலமைப்பையும் உயர் நீதிமன்றத்தையும் அலட்சியம் செய்துள்ளார்.

30 ஆண்டுகால யுத்தத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவந்ததாக இராஜபக்ஷ பெருமை பாராட்டிக்கொண்டாலும், அதன் உள்ளடக்கம் என்ன என்பதை உழைக்கும் மக்கள் கவனமாகப் கருத்திலெடுக்கவேண்டும். மோதலின் கடைசி மாதங்களில், இராணுவம் புலிகளின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்து பிரதேசங்கள் மீது நடத்திய கண்பூடித்தனமான ாக்குதல்களின் ஊடாக ஆயிரக்கணக்கான பொது மக்களை படுகொலை செய்தது. கடந்த மே மாதம் புலிகள் தோல்விடைந்த பின்னர் ஆண்கள், பெண்கள் மற்றும் சிறுவர்களுமாக சுமார் கால் மில்லியன் பொது மக்கள், அரசியலமைப்பு மற்றும் சட்ட முறைமை பகிரங்கமாக மீறப்பட்டு இராணுவத்தால் நடத்தப்படும் தடுப்பு முகாங்களில் அடைக்கப்பட்டனர். 2006ல் இருந்தே அரசியல்வாதிகள் மற்றும்

பத்திரிகையாளர்கள் உட்பட நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் அரசாங்க-சார்பு கொலைப் படைகளால் கொல்லப்பட்டனர் அல்லது காணாமல் ஆக்கப்பட்டனர்.

மோதல்கள் முடிவுக்கு வந்த போதிலும், சகல பாதுகாப்பு இயந்திரங்களும் இயங்கிக்கொண்டிருக்கின்றன. துருப்புக்கள் கலைக்கப்படவில்லை. உண்மையில், தீவின் வடக்கு மற்றும் கிழக்கில் ஒரு நிரந்தர இராணுவ ஆக்கிரமிப்பு ஸ்தாபிக்கப்பட்டுள்ளது. இராஜபக்ஷ ஊடகங்களை தணிக்கை செய்யவும் விசாரணையின்றி மக்களை தடுத்து வைக்கவும் மற்றும் வேலை நிறுத்தங்களை தடை செய்யவும் தனக்கு விரிவான அதிகாரங்களை வழங்கும் அவசரகாரச் சட்டத்தை அமுலில் வைத்துள்ளார். ட்ரவர் கடந்த அக்டோபரில் பெற்றோலியம், மின்சார சபை, நீர் வழங்கல் சபை மற்றும் துறைமுகத்தில் தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளை தடை செய்ய இத்தகைய அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்திக்கொண்டார்.

ஜனவரி மாதம் நடந்த ஜனாதிபதி தேர்தலுடன், அரசாங்கம் ஒரு அசாதாரணமான அச்சுறுத்தல் பிரச்சாரத்தை முன்னெடுத்தது. எதிர்க் கட்சி வேட்பாளரும் ஒய்வு பெற்ற ஜெனரலுமான சரத் பொன்சேகா, ஒரு சதிப் புரட்சியை திட்டமிட்டிருந்தார் என்ற சோடிக்கப்பட்ட குற்றச்சாட்டின் பேரில் டசின் கணக்கான அவரது ஆதரவாளர்களுடன் சேர்த்து கைது செய்யப்பட்டார். குற்றச்சாட்டை நிரூபிக்கும் ஆதாரங்களை கண்டு பிடிக்க முடியாமல் போனதால் பெரும்பாலானவர்கள் விடுதலை செய்யப்பட்டனர். எவ்வாறெனினும், பொன்சேகா கிளர்ச்சிக்காக அன்றி, தொடர்பற்ற, ஒப்பீட்டளவில் சிறிய குற்றச்சாட்டுக்களுக்காக இராணுவத்தால் மூடிய கதவுகளுக்குள் விசாரிக்கப்பட்டு வருகின்றார்.

இராஜபக்ஷ ஏற்கனவே கொண்டுள்ள விரிவான அதிகாரங்களைப் பொறுத்தளவில், "ஒரு பலமான அரசாங்கத்துக்கான" அவரது வேண்டுகோளின் அர்த்தம் என்ன? இது பிரதானமாக எதிர்க் கட்சியான யூ.என்.பி. மற்றும் ஜே.வி.பி.க்கு எதிராக இலக்கு வைக்கப்பட்டதல்ல. அவை புலிகளுக்கு எதிரான இராஜபக்ஷவின் யுத்தத்தை முழுமையாக ஆதரித்ததோடு தொழிலாளர்கள் மீது கமைகளை சுமத்துவதன் மூலம் இலங்கை முதலாளித்துவத்தை பாதுகாக்க வேண்டும் என்பதில் உடன்பாடு கொண்டுள்ளவையாகும்.

அரசாங்கத்தின் பிரதான இலக்கு தொழிலாள வர்க்கமாகும். அரசியலமைப்பை மாற்றும் அதிகாரத்துடன், இராஜபக்ஷவால்

தனது அதிகாரங்களை மேலும் பலப்படுத்தி, சட்ட முறைமையின் ஊடான எந்தவொரு சவாலையும் தடுக்க முடியும் மற்றும் பாராளுமன்றத்தை ஒரு இறப்பர் முத்திரையின் மட்டத்துக்கு தரம் குறைக்க முடியும். புலிகளுக்கு எதிரான யுத்தத்தின் போது, வேலைநிறுத்தம் செய்யும் தொழிலாளர்கள் தேசிய பாதுகாப்பை ஆபத்துக்குள்ளாக்குவதாக கூறி அவர்களை துரோகிகள் என மீண்டும் மீண்டும் இராஜபக்ஷ கண்டனம் செய்தார். தனது புதிய "அபிவிருத்திக்கான யுத்தத்தில்" அவர் தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகள் மற்றும் எதிர்ப்புக்கள் மீது பாய்வதை நியாயப்படுத்த, நாட்டின் பொருளாதாரத்தை அழிப்பதாக தொழிலாளர்கள் மீது குற்றஞ்சாட்ட இதே

வெகுஜன எதிர்ப்புக்கள் வளர்ந்த நிலையில், அரசாங்கம் அதன் ஆட்சிக்காலத்தை மேலும் இரண்டு ஆண்டுகளுக்கு நீடித்துக்கொள்ளக்கூடியவாறு அரசியலமைப்பை மாற்றியமைத்தது.

பொருளாதார நெருக்கடியின் மத்தியில், ஜே.ஆர். ஜயவர்தனவின் தலைமையிலான யூ.என்.பி. 1977ல் நடந்த தேர்தலில், 168 ஆசனங்களில் 140 ஆசனங்களை பெற்று ஒரு அழிவுகரமான வெற்றியைப் பெற்றது. உடனடியாக அரசியலமைப்பை மாற்றியமைத்த யூ.என்.பி., அரசாங்கத்தை பதவி விலக்கவும் மற்றும் பாராளுமன்றத்தை ஒத்திவைக்கவும் கூடிய விளிவான அதிகாரங்களுடன் தற்போதைய நிறைவேற்று ஜனாதிபதி முறையை

ஏற்பட்டுள்ள மோசமான பூகோள பொருளாதார நெருக்கடியின் மத்தியில் பொருளாதாரத்தை முடமாக்கியுள்ளது. பிரமாண்டமான கடன் கனமகளை உழைக்கும் மக்கள் மீது அரசாங்கங்கள் திணிக்க வேண்டும் என உலகம் பூராவும் நிதி மூலதனம் கோரி வருகின்றது. இராஜபக்ஷ நன்கு தெரிந்துகொண்டிருப்பதுபோல் அதை ஜனநாயக முறையில் செய்ய முடியாது. கால் நூற்றாண்டு கால யுத்தத்தில் ஏற்கனவே துன்பங்களையும் இழப்புக்களையும் அனுபவித்துள்ள தொழிலாளர்களும் இளைஞர்களும் எதிர்ப்பில் இறங்குவர்.

எவ்வாறெனினும், தனது வர்க்க நலன்களுக்காக போராடும் ஒரு கட்சி இன்மையே தொழிலாள வர்க்கம் எதிர்கொள்ளும் ஆபத்தாகும். எதிர்க்கட்சிகள் அனைத்தும் அரசாங்கத்தின் பொருளாதார திட்டங்களை ஆதரிக்கின்றன. அரசாங்க-சார்பு, எதிர்க்கட்சி-சார்பு மற்றும் "கயாதீன" தொழிற்சங்கங்கள், அதே போல் பலவித முன்னால் தீவிரவாத யாசகர்களும், முதலாளிமாருக்கும் இராஜபக்ஷ அரசாங்கத்துக்கும் எதிரான எந்தவொரு அரசியல் போராட்டத்தையும் தடுக்கும் கருவிகளாக செயற்படுகின்றன.

தொழிலாளர்-விவசாயிகளின் அரசாங்கத்துக்காகவும் சோசலிச கொள்கைகளுக்காகவும் முன்னெடுக்கப்படும் போராட்டத்தில் சகல முதலாளித்துவக் கட்சிகளில் இருந்து கயாதீனமான ஒரு அரசியல் இயக்கத்தில் சிங்கள, தமிழ் மற்றும் முஸ்லிம் தொழிலாளர்கள் மற்றும் இளைஞர்களை ஐக்கியப்படுத்தவும் அணிதிரட்டவும் இந்தத் தேர்தலில் சோசலிச சமத்துவக் கட்சி பங்குபெறுகின்றது. அடிப்படை ஜனநாயக உரிமைகளுக்கும் மற்றும் சிறந்த வாழ்க்கைத் தரங்களுக்குமாவ் போராட்டம், சமுதாயத்தை செல்வந்தர்களின் இலாபத்துக்காக அன்றி உழைக்கும் மக்களின் சமூகத் தேவைகளை பூர்த்தி செய்யக்கூடியவாறு மறுகட்டமைப்பு செய்வதுடன் பிரிக்கமுடியாதவாறு பிணைக்கப்பட்டுள்ளது. சோசலிச சமத்துவக் கட்சி, தெற்காசியாவிலும் மற்றும் உலகம் பூராவும் சோசலிசத்துக்கான போராட்டத்தின் பாகமாக ஸ்ரீலங்கா-ஈழம் சோசலிச குடியரசுக்காகப் போராடுகின்றது. நாம் இந்த முன்னோக்குடன் உடன்பாடு கொண்ட தொழிலாளர்கள் மற்றும் இளைஞர்களை, எமது பிரச்சாரத்தில் செபலூக்கத்துடன் பங்கெடுக்குமாறும் சோசலிச சமத்துவக் கட்சியில் இணைந்து அதை தொழிலாள வர்க்கத்தின் வெகுஜனக் கட்சியாக கட்டியெழுப்புவாறும் அழைப்பு விடுக்கின்றோம்.

இன்றைய நெருக்கடி பல வழிகளிலும் உக்கிரமடைந்துள்ளது.

26 ஆண்டுகால யுத்தம் பொருளாதாரத்தை சீரழித்துள்ளதோடு, 1930களின் பின்னர் ஏற்பட்டுள்ள மோசமான பூகோள பொருளாதார நெருக்கடியின் மத்தியில் பொருளாதாரத்தை முடமாக்கியுள்ளது. பிரமாண்டமான கடன் கனமகளை உழைக்கும் மக்கள் மீது அரசாங்கங்கள் திணிக்க வேண்டும் என உலகம் பூராவும் நிதி மூலதனம் கோரி வருகின்றது. இராஜபக்ஷ நன்கு தெரிந்துகொண்டிருப்பதுபோல் அதை ஜனநாயக முறையில் செய்ய முடியாது. கால் நூற்றாண்டு கால யுத்தத்தில் ஏற்கனவே துன்பங்களையும் இழப்புக்களையும் அனுபவித்துள்ள தொழிலாளர்களும் இளைஞர்களும் எதிர்ப்பில் இறங்குவர்.

போன்ற வாதத்தை முன்வைப்பார்.

கடந்த காலத்தில் அரசாங்கங்கள் அதிகப் பெரும்பான்மையைக் கொண்டிருந்த போது என்ன நடந்தது என்பதை தொழிலாளர்கள் நினைவுபடுத்திக்கொள்ள வேண்டும். இராஜபக்ஷவின் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியானது முன்னாள் ரொடல்சு வங்கா சமசாஜக் கட்சி மற்றும் ஸ்டாலினிச சமயூனிஸ்ட் கட்சியுடன் சேர்ந்து 1970ல் நடந்த தேர்தலில் 151 ஆசனங்களில் 116 ஆசனங்களை வென்று ஒரு அதி பெரும்பான்மையை பெற்றது. சிறிமாவோ பண்டாரநாயக்க தலைமையிலான அந்த அரசாங்கம், ஜே.வி.பி. யின் எழுச்சியை நகக்கியதோடு ஒரு மதிப்பீட்டின் படி 15,000 கிராமப்புற இளைஞர்களைக் கொன்றது. பின்னர் அது சிங்களத்தை அரச மொழியாகவும் பெளத்தத்தை அரச மதமாகவும் கொண்ட அரசியலமைப்பு சட்டத்தை உருவாக்கியதுடன், யுத்தத்தில் உச்சக் கட்டத்தை அடைந்த இனவாத பட்டங்களை உக்கிரமடையச் செய்தது.

கொண்டிருந்தது. புதிய அரசியலமைப்பின் கீழ் "ஆணை பெண்ணாகவும் பெண்ணை ஆணாகவும் மாற்ற" மட்டுமே தன்னுடைய அரசாங்கத்தால் முடியாது என ஜயவர்தன பெருமைபட்டுக்கொண்டார். உலகிய சந்தை சார்பு பொருளாதாரத்தை நிறுவிய முதலாவது தலைவர்களில் அவரும் ஒருவர். அவர் 1980ல் வேலை நிறுத்தம் செய்த 100,000 அரசாங்க ஊழியர்களை வேலைநீக்கம் செய்ய தனது நிறைவேற்று அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்திக்கொண்டார். சமூக நெருக்கடிகள் தொடர்ந்தும் அதிகரித்த நிலையில், யூ.என்.பி. தமிழர்-விரோத பேரினவாதத்தையும் படுகொலைகளையும் தூண்டிவிடுவதை நோக்கித் திரும்பியது. இதுவே 1983ல் யுத்தமாக வெடித்தது.

இன்றைய நெருக்கடி பல வழிகளிலும் உக்கிரமடைந்துள்ளது. 26 ஆண்டுகால யுத்தம் பொருளாதாரத்தை சீரழித்துள்ளதோடு, 1930களின் பின்னர்

இலங்கை தேர்தலின் அனைத்துலக முக்கியத்துவம்

கே. ரட்னாயக்க
6 ஏப்பிரல் 2010

இலங்கையில் ஏப்பிரல் 8 நடக்க உள்ள பொதுத் தேர்தலின் உடனடி முடிவு என்னவாக இருந்தாலும், அது ஒரு திருப்பு முனையை குறிக்கும். ஜனாதிபதி மஹிந்த இராஜபக்ஷ, ஒரு "பலமான அரசாங்கத்துக்காக" பிரச்சாரம் செய்கின்றார். அத்தகைய அரசாங்கம் நாட்டின் பொருளாதார நெருக்கடியின் கமைகளை உழைக்கும் மக்களின் மீது சுமத்தவும், நாட்டின் கால் நூற்றாண்டுகால உள்நாட்டு யுத்தத்தில் கட்டியெழுப்பப்பட்ட பொலிஸ் அரச இயந்திரத்தை பயன்படுத்தவும் முயற்சிக்கும்.

உலகம் பூராவும் உள்ள ஆளும் தட்டுகளின் நிகழ்ச்சித்திட்டத்தின் ஒரு முன்னேற்றமான வெளிப்பாடே இலங்கையில் இடம்பெறும் சம்பவங்களாகும். 2008ல் வெடித்த பூகோள நிதி நெருக்கடிக்கு பிரதிபலித்த அரசாங்கங்கள், ரில்லியன் கணக்கான டொலர்கள் கடன்களை வாங்கி, அதை பொதுக் கணக்கில் எழுதி வைத்துள்ளன. இப்போது அந்தக் கடன்கள் தொழிலாள வர்க்கத்திடம் இருந்து கறக்கப்படவுள்ளன. பொதுச் சேவைகளை கலைக்கவும் தொழில் மற்றும் ஊதியங்களை வெட்டிக் குறைக்கவும் மற்றும் வரிகளை உயர்த்தவும் ஒரு பரிட்சார்த்தக் களமாக இப்போது கிரேக்கம் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இத்தகைய நடவடிக்கைகளை ஜனநாயக முறையில் முன்னெடுக்க முடியாது என்பதற்கு இலங்கை ஒரு எச்சரிக்கையாகும்.

கடந்த மே மாதம் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் தோல்வியுடன் முடிவுக்கு வந்த அரசாங்கத்தின் யுத்தத்தால் இலங்கையின் பொருளாதாரம் அழிக்கப்பட்டுள்ளது. பூகோள பொருளாதாரத்தில் ஏற்பட்ட பின்னடைவு நாட்டின் ஏற்றுமதியை பாதித்ததோடு, இராஜபக்ஷ தனது யுத்தத்துக்கு செலவிடுவதற்காக பெருந்தொகை கடன் வாங்கினார். கடந்த ஜூலையில் அந்நிய செலாவணி நெருக்கடியை எதிர்கொண்ட அவர், 2.6 பில்லியன் அமெரிக்க டொலர்களை சர்வதேச நாணய நிதியத்திடம் இருந்து கடனாகப் பெறத் தள்ளப்பட்டார்.

வரவு செலவுத் திட்டத்தை முன்வைக்காமல் நான்கு மாதங்கள் தாமதித்த அரசாங்கம், 2011ல் வரவு செலவுத் திட்ட பற்றாக்குறையை பாதியாகக் குறைக்க வேண்டும் என்ற சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் கோரிக்கைகளின் வழியில் ஒரு

வரவு செலவுத் திட்டத்தை கொண்டுவரத் தள்ளப்படும். அரசாங்கத்தின் செலவுகளில் முக்கால் பகுதி ஏற்கனவே கடன் பிரச்சினையை தீர்க்க செலவிடப்பட்டுள்ளது. மேலும் 21 வீதம், இராஜபக்ஷ கலைக்க விரும்பாத இராணுவச் செலவுக்கு செலவிடப்படுகின்றது. ஜனத்தொகையில் அறுவரில் ஒருவர் ஏற்கனவே மாதம் 27 அமெரிக்க டொலர்கள் என்ற உத்தியோகபூர்வ வறுமைக் கோட்டுக்கு கீழ் வாழும் நிலையில், சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் கோரிக்கையை நிறைவேற்றுவது என்பதன் அர்த்தம், தொழிலாள வர்க்கத்தின் வாழ்க்கைத் தரத்தை பெருமளவில் சிதைப்பதாகும்.

அரசாங்கம் விளைவுகளை ஏற்படுத்தும் வகையில் எந்தவொரு எதிர்ப்பையும் சட்டவிரோதமானதாக கருதுகிறது. பாதுகாப்புச் செயலாளரும் ஜனாதிபதியின் சகோதரருமான கோத்தபாய இராஜபக்ஷ, "அடுத்த பாராளுமன்றம் பிரிவினைவாதத்தையும் பங்கரவாதத்தையும் முன்னிலைப்படுத்தும் அரசியல் கட்சிகளை தடைசெய்யும் சட்டத்தை நிறைவேற்ற வேண்டும்", என

சண்டே டைம்ஸ் பத்திரிகைக்குத் தெரிவித்தார். இத்தகைய தடை, ஆரம்பத்தில் தமிழ் பிரிவினைவாதம் அல்லது கயாட்சியை பரிந்துரைக்கும் கட்சிகளை இலக்கு வைக்கும் அதே வேளை, அரசாங்கமானது எதிர்க் கட்சிகள் நாட்டுக்கு எதிரான "சர்வதேச குழ்ச்சியின்" ஒரு பாகமாக இருப்பதாக மிகப் பரந்தளவில் குற்றஞ்சாட்டி வருகின்றது.

ஜனவரியில் நடந்த ஜனாதிபதி தேர்தலின் பின்னர், அரசாங்கமானது எதிர்க்கட்சி வேட்பாளரும் ஓய்வுபெற்ற ஜெனரலுமான சரத் பொன்சேகாவும் அவரது டசின் கணக்கான ஆதரவாளர்களும் சதிப் புரட்சி ஒன்றை திட்டமிட்டார்கள் என்ற சோடிக்கப்பட்ட குற்றஞ்சாட்டுக்களின் பேரில் அவர்களை கைது செய்தது. கடந்த இரு மாதங்களில், எதிர்ப்பு பத்திரிகையாளர்கள் கைது செய்யப்பட்டனர் அல்லது "காணாமல் ஆக்கப்பட்டனர்", வலைத் தளங்கள் தடுக்கப்பட்டன மற்றும் எதிர்க்கட்சிக்காகப் பிரச்சாரம் செய்தவர்கள் தாக்கப்பட்டனர். இந்த ஜனநாயக-விரோத வழிமுறைகள் யுத்தத்தையும் இராஜபக்ஷவின் சந்தை-சார்பு வேலைத் திட்டத்தையும் ஆதரித்த முதலாளித்துவ எதிர்க்கட்சிகள் மீது அடிப்படையில் இலக்கு வைக்கப்பட்டதல்ல.

மாறாக, அவை தொழிலாள வர்க்கத்துடன் மோதிக்கொள்வதற்கான தயாரிப்பாகும்

இராஜபக்ஷ தனது செயலாட்சியில் பெருந்தொகை அதிகாரங்களை கொண்டுள்ளார். தற்போதைய அரசியலமைப்பின் கீழ், நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட ஜனாதிபதியால் அமைச்சரவை பதவிகளை வகிக்க முடியும், அரசாங்கத்தை பதவி விலக்க முடியும், பாராளுமன்றத்தை ஒத்தி வைக்க முடியும் மற்றும் தேர்தலுக்கும் அழைப்பு விடுக்கவும் முடியும். எதிர்க்கட்சிகள் பாராளுமன்றப் பெரும்பான்மை ஒன்றைப் பெற்றாலும், இராஜபக்ஷ தனது கட்டுப்பாட்டை கைவிடுவார் என்பதற்கு உத்தரவாதம் கிடையாது. கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாக, அவர் உறவினர்கள், ஜெனரல்கள் மற்றும் நெருங்கிய ஆலோசகர்கள் அடங்கிய ஒரு ஜனாதிபதி குழு ஊடாக விளைபயனுடன் ஆட்சி செய்தார். இந்தக் குழு மேலும் மேலும் அரசியலமைப்பையும் நீதிமன்றத்தையும் மற்றும் சட்ட முறைமையையும் அலட்சியம் செய்து வந்தது. இப்போது ஆளும் கூட்டணியானது தான் விரும்பியவாறு அரசியலமைப்பை மாற்றக் கூடிய வகையில் மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மைக்காகப் பிரச்சாரம் செய்கின்றது.

இராஜபக்ஷ விசாரணையின்றி தடுத்து வைக்கவும், ஊடக தணிக்கையை திணிக்கவும் மற்றும் தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகள் தடை செய்யவும் அனுமதிக்கும் அவசரகாலச் சட்டத்தை அமுலில் வைத்துள்ளார். ஆயிரக்கணக்கானவர்கள் "விடுதலைப் புலிகளின் சந்தேகத்தின்" பேரில் தற்போது அவசரகால விதிகள் மற்றும் அதோடு இணைந்த பங்கரவாதத் தடைச் சட்டத்தின் கீழ், குற்றம் சுமத்தப்படாமல் மற்றும் தண்டனை வழங்கப்படாமல் தடுத்து வைக்கப்பட்டுள்ளனர். கடந்த அக்டோபரில் துறைமுகம், பின்சார சபை, நீர்வழங்கல் சபை மற்றும் பெற்றோலியக் கூட்டுத்தாபனத்திலும் சம்பள உயர்வு கோரி தொழிலாளர்கள் எடுத்த தொழிற்சங்க நடவடிக்கையை தடை செய்ய அவர் தனது அவசரகால அதிகாரங்களைப் பயன்படுத்தினார். கடந்த நான்கு ஆண்டுகளாக அரசாங்க-சார்பு கொலைப் படைகளால் நூற்றுக்கணக்கானவர்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டு அல்லது "காணாமல் ஆக்கப்பட்டதோடு", இதற்காக எவ் மீதும் குற்றஞ்சாட்டப்படவில்லை என்ற உண்மை,

தொழிலாள வர்க்கத்துக்கு கிடைக்கவிருப்பது என்ன என்பது பற்றிய ஒரு முன்னெச்சரிக்கையாகும்.

கடந்த வாரம், தேர்தலில் தேர்வு செய்யப்படாத, நாட்டின் பிரமாண்டமான இராணுவ இயந்திரத்துக்கு பொறுப்பாளியும் பாதுகாப்பு செயலாளருமான கோத்தபாய இராஜபக்ஷ, கூட்டமொன்றில் உரையாற்றிய போது, "உள்நாட்டில் அல்லது வெளியில் இருந்து எந்தவொரு இடைஞ்சலும் இன்றி இலங்கையின் அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளை முன்னெடுக்க பாராளுமன்றத்தில் ஒரு அதி பெரும்பான்மையைக் கொண்ட பலமான அரசாங்கம் இன்றியமையாததாகும்" என வலியுறுத்தினார். அரசாங்கத்தின் திட்டங்கள் தெளிவானவை: தேர்தல் முடிந்த கையோடு, தனது பிற்போக்கு பொருளாதார வழிமுறைகளுடன் முன்செல்லவும் மற்றும் எந்தவொரு எதிர்ப்பையும் இரும்புக் கால்களால் நசுக்கவும் திட்டமிட்டுள்ளது.

தயாரிக்கப்படுவது என்ன என்பது பற்றி தொழிலாள வர்க்கத்தை எச்சரிக்கவும் மற்றும் அவர்களை ஒரு சோசலிச வேலைத் திட்டத்தின் அடிப்படையில் கயாதினமாக அணிதிரட்டவும் பிரச்சாரம் செய்ய சோசலிச சமத்துவக் கட்சி இந்தத் தேர்தலை பயன்படுத்திக்கொள்கிறது. எதிர்க்கட்சிகளான வலதுசாரி ஐக்கிய தேசியக் கட்சி மற்றும் சிங்கள அதிதீவிரவாத மக்கள் விடுதலை முன்னணியும் (ஜே.வி.பி.) அரசாங்கத்துடன் எந்தவொரு அடிப்படை

வேறுபாட்டையும் கொண்டிருக்கவில்லை. சகல அரசியல் போக்குகளையும் சார்ந்த தொழிற்சங்கங்கள், இராஜபக்ஷ அரசாங்கத்துக்கு எதிரான தொழிலாளர்களின் எந்தவொரு போராட்டத்தையும் தடுத்தன. போலி இடதுசாரி அமைப்புக்களான நவசமசமூகக் கட்சி மற்றும் ஐக்கிய சோசலிசக் கட்சியும், இத்தகைய தொழிற்சங்கங்கள் மற்றும் எதிர்க்கட்சிகள் ஊடாக உழைக்கும் மக்கள் தமது உரிமைகளை பாதுகாக்க முடியும் என்ற ஆபத்தான மாயையை முன்னிலைப்படுத்துகின்றன.

இலங்கையிலான எச்சரிக்கை அறிகுறிகளை ஏனைய நாடுகளில் உள்ள தொழிலாளர்கள் நிராகரித்தால் அது முன்யோசனையற்ற நடவடிக்கையாகவே இருக்கும். இராஜபக்ஷ அரசாங்கத்தால் பயன்படுத்தப்படும் எதேச்சதிகார வழிமுறைகள், மூன்றாம் உலக நாடுகள் என சொல்லப்படுபவைக்கு மட்டும் வரையறுக்கப்பட்டவை அல்ல. "பயங்கரவாதத்தின் மீதான போர்" என்ற பெயரின் கீழ், உலகம் பூராவும் உள்ள அரசாங்கங்கள், ஏற்கனவே அடிப்படை ஜனநாயக உரிமைகள் மீது குறிப்பிடத்தக்களவு தாக்குதல்களை தொடுத்துள்ளன.

கிரேக்க கடன் நெருக்கடி பற்றி மார்ச் 17 வெளியிட்ட அறிக்கை ஒன்றில், நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழு விளக்கியதாவது: "மக்களால் பெருமளவில்

எதிர்க்கப்படும் வழிமுறைகளையே வங்கிகள் கோருவதால், ஐரோப்பிய முதலாளித்துவத்தின் சில பகுதிகள், ஜனநாயக ஆட்சியை கைவிடுவதைப் பற்றி சிந்திக்கின்றன. இப்போது வங்கிகளால் இலக்கு வைக்கப்பட்டுள்ள இந்த மூன்று நாடுகளும் 35 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் வரை எதேச்சதிகார ஆட்சியையே கொண்டிருந்தன என்பதை நினைவுபடுத்திக்கொள்ள வேண்டும். 1967 மற்றும் 1974க்கும் இடையில் ஒரு கொடுமான இராணுவ ஜன்தா, நேட்டோவின் ஆதரவுடன் கிரேக்கத்தை ஆண்டது. போர்த்துகல்லில், 1926ல் ஸ்தாபிக்கப்பட்ட பாசிச சர்வாதிகாரம் 1974 வரை தூக்கிவிடப்பட்டிருக்கவில்லை. மற்றும் ஸ்பெயினில் 1975ல் பிராங்கோவின் மரணத்தின் பின்னர், உள்நாட்டு யுத்தம் முடிவடைந்தும், பாசிச சர்வாதிகாரத்தில் இருந்து மேற்கத்தைய ஐரோப்பிய முறையிலான முதலாளித்துவ ஜனநாயகத்துக்கு மாறுவதற்கு 36 ஆண்டுகள் எடுத்தது."

இலங்கையில் தற்போது கட்டவிழ்ந்து வரும் நிகழ்வுகள், அந்த எச்சரிக்கைகளின் முக்கியத்துவத்தையும் மற்றும் சோசலிசத்துக்காகவும் திவாலான இலாப முறையைப் தூக்கி வீசுவதற்குமான ஒரு பொதுப் போராட்டத்தில் உலகம் பூராவும் உள்ள தொழிலாளர்கள் ஐக்கியப்படுவேண்டியதன் அவசியத்தையும் அடிக்கோடிட்டுக் காட்டுகிறது.

இலங்கை தேர்தல் முடிவுகள் வர்க்க மோதலுக்கு களம் அமைக்கின்றன

கே. ரட்னாயக்க
10 ஏப்பிரல் 2010

வியாழக் கிழமை நடந்த பாராளுமன்றத் தேர்தலில் ஆளும் ஐக்கிய மக்கள் கடந்திர முன்னணி அறுதிப் பெரும்பான்மை ஆசனங்களை வென்றுள்ளது. ஆனால், வரலாற்றிலேயே இந்தத் தேர்தலில் வாக்களிப்பு மிகவும் குறைவாக இருந்துள்ளமையும் மற்றும் பிரதான முதலாளித்துவக் கட்சிகளுக்கான ஆதரவு பெருமளவு வீழ்ச்சி கண்டுள்ளமையும் ஊடக மற்றும் அரசியல் ஸ்தாபனத்தை அதிர்ச்சியடையச் செய்துள்ளது. இது உழைக்கும் மக்கள் மத்தியில் நிலவும் பாந்தளவிலான அதிருப்தி மற்றும் அந்நியப்படுத்தலை காட்டுகிறது.

வாக்களித்தோரின் எண்ணிக்கை 52

வீதம் வரை வீழ்ச்சியடைந்துள்ளது. இது 1948ல் கடந்திரம் அடைந்ததன் பின்னர் ஏற்பட்ட மோசமான வீழ்ச்சியாகும். இதற்கு முன்னர் 64 வீதம் வரையே வீழ்ச்சியடைந்திருந்தது. மக்கள் கால் நூற்றாண்டுகால உள்நாட்டு யுத்தத்தை அனுபவித்த வடக்கு மாவட்டமான யாழ்ப்பாணத்தில், ஆகக் குறைந்த மட்டத்தில், 23 வீதமான வர்களே வாக்களித்திருந்தனர். இது தமிழ் சிறுபான்மையினரின் நலன்களைப் பிரதிநிதித்துவம் செய்பவர்கள் எனக் கூறிக்கொள்பவர்கள் உட்பட, சகல கட்சிகள் தொடர்பாக்கவும் ஒரு பொது அதிருப்தியை வெளிப்படுத்தியுள்ளது.

22 மாவட்டங்களில் 20 மாவட்டங்களின் தேர்தல் முடிவுகள்

மட்டுமே முழுமையாக வெளிவந்துள்ளன. டசின் கணக்கான வாக்குச் சாவுகளில் கடந்திர முன்னணியின் குண்டர்கள் எதிர்க்கட்சி ஆதரவாளர்களை வாக்களிக்கவிடாமல் தடுத்தனர் என்ற குற்றச்சாட்டின் பின்னர் கண்டி மற்றும் திருகோணமலை மாவட்டங்களில் வாக்குகள் எண்ணும் நடவடிக்கை இடை நிறுத்தப்பட்டுள்ளன. இதுவரை கடந்திர முன்னணி 225 பாராளுமன்ற ஆசனங்களில் 117 ஆசனங்களை வென்றுள்ளது. இரு மாவட்டங்களுக்கான முடிவுகள் வெளிவந்த பின்னரும் மற்றும் தேசியப் பட்டியலில் ஒதுக்கப்பட்டுள்ள 29 ஆசனங்களும் வழங்கப்பட்ட பின்னர் கடந்திர முன்னணியின் மொத்த ஆசன எண்ணிக்கை அதிகரிக்கும் என

எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

— ஜனவரியில் நடந்த ஜனாதிபதி தேர்தலில் இடம்பெற்றதைப் போன்று, சுதந்திர முன்னணிக்கு கிராமப்புற மாவட்டங்களிலேயே அதிகப்படியான வாக்குகள் கிடைத்துள்ளன. அரசாங்கம் பிரிவினைவாத தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் மீதான இராணுவ வெற்றியை இனவாத பட்ட நிலைமைகளை கிளறிவிடுவதற்காக கரண்டிக்கொண்டது. ஆனால், எதிர்க்கட்சிகளான ஐக்கிய தேசியக் கட்சி மற்றும் மக்கள் விடுதலை முன்னணியின் (ஜே.வி.பி.) தேர்தல் தோல்விக்கான பிரதான காரணி, அவை அரசாங்கத்துடன் அடிப்படையில் எந்தவொரு வேறுபாடும் கொண்டிருக்காமையே ஆகும். இரு கட்சிகளும் யுத்தத்தையும் சந்தை-சார்பு பொருளாதார நிகழ்ச்சித் திட்டத்தையும் ஆதரித்தன.

"இந்த மிகையான வெற்றி மணிந்த சிந்தனைக்கு கிடைத்த அடீகாரமாகும்" என ஜனாதிபதி மணிந்த இராஜபக்ஷ உடனடியாக பெருமையுட்க்கொண்டார். உண்மையில் இது ஒரு மெய்யான வெற்றியல்ல. இரண்டே மாதங்களுக்கு முன்னர் நடந்த ஜனாதிபதி தேர்தலுடன் ஒப்பிடும் போது, சுதந்திர முன்னணிக்கு கிடைத்த வாக்குகள் சுமார் பத்து லட்சத்தால் வீழ்ச்சி கண்டுள்ளது. (கண்டி மற்றும் திருகோணமலைக்கு அப்பால்) அதன் மொத்த ஆதரவு பதிவு செய்யப்பட்ட வாக்குகளில் சுமார் 30 வீதத்தையே பிரதிநிதித்துவம் செய்கின்றது.

அரசாங்கம் அரசினையே பற்றற்றதை ஏற்படுத்தி இராஜபக்ஷின் எதேச்சதிகார அரசாங்கத்தை பலப்படுத்தத் தேவையான மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மைக்காக பலமாக பிரச்சாரம் செய்தது. மூன்றில் இரண்டு பெரும்பான்மைக்கு 10 முதல் 12 ஆசனங்கள் வரை பற்றாக்குறையை சுதந்திர முன்னணி எதிர்நோக்குவதாக நேற்று போக்குவரத்து அமைச்சர் டலஸ் அலகப்பெரும் ஊடகங்களுக்குத் தெரிவித்தார். எவ்வாறெனினும், முடிவுகள் பூர்த்தி செய்யப்பட்டவுடன், அரசாங்கம் எதிர்க்கட்சி பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களை தன்பக்கம் இழுக்க முயற்சிக்கும்.

அரசாங்கத்தின் திகழ்ச்சித் திட்டத்தில் முதலாவது நடவடிக்கை, கடந்த நவம்பரில் இருந்து ஒத்திவைக்கப்பட்டுள்ள வரவு செலவுத் திட்டமாக இருக்கும். சமாதானத்தையும் கபீட்சத்தையும் கொண்டுவருவதாக இராஜபக்ஷ கூறிக்கொண்ட போதிலும், நாட்டின் பொருளாதாரம் பூகோள பொருளாதார நெருக்கடியால் மோசமாக

பாதிக்கப்பட்டுள்ளதோடு பெரும் கடன் சுமையில் மூழ்கியுள்ளது. அரசாங்கம் சர்வதேச நாணய நிதியத்திடம் இருந்தது 2.6 பில்லியன் அமெரிக்க டொலர்களை கடந்த ஆண்டு கடனாகப் பெறத் தள்ளப்பட்டது. சர்வதேச நாணய நிதியம், அடுத்த ஆண்டு வரவு செலவுத் திட்ட பற்றாக்குறையை பாதியாகக் குறைப்பது உட்பட சிக்கன நடவடிக்கைகளை கோருகின்றது.

தேர்தல் முடிவுகள் எதிர்க்கட்சிகளுக்கு பெரும் அடியாகும். ஜனவரியில் நடந்த ஜனாதிபதி தேர்தலில், யூ.என்.பி. மற்றும் ஜே.வி.பி. யும் பொது வேட்பாளராக நிறுத்தப்பட்ட முன்னாள் இராணுவத் தளபதி சரத் பொன்சேகவை குழு ஐக்கியப்பட்டுருந்தன. பொன்சேகவை ஆதரிப்பதன் மூலம், இராணுவத்தின் வெற்றிக்கு தாம் கொடுத்த ஆதரவை பயன்படுத்தி இராஜபக்ஷவை வெளியேற்ற அவை எதிர்பார்த்தன. கடைசி மாதங்களில் ஆயிரக்கணக்கான தமிழ் பொது மக்கள் கொல்லப்படுவதற்கு, இராஜபக்ஷின் குற்றவியல் யுத்தத்தை முன்னெடுத்த ஜெனரல் பொன்சேகா பொறுப்பாளியாவார்.

இந்த தேர்தல் கூட்டு ஜனாதிபதி தேர்தலின் பின்னர் உடைந்து போனது. பாராளுமன்றத் தேர்தலில் யூ.என்.பி. யும் ஜே.வி.பி. யும் வெவ்வேறாக பிரச்சாரம் செய்தன. ஜே.வி.பி., சதிப் புரட்சியை திட்டமிட்டார் என்ற சோடிக்கப்பட்ட குற்றச்சாட்டின் பேரில் டசின்கணக்கான ஆதரவாளர்களுடன் கைது செய்யப்பட்டுள்ள பொன்சேகாவுடன் தமது சொந்த ஜனநாயக தேசிய முன்னணியை (ஜ.தே.மு.) ஸ்தாபித்தது. இராணுவத் தடுப்புக் காவலில் வைக்கப்பட்டுள்ள பொன்சேகா, இராணுவ நீதியன்றத்தில் எதிர்கொள்வது, சதிப் புரட்சி குற்றச்சாட்டுக்களை அல்ல, மாறாக, அவர் சீருடையில் இருக்கும் போது அரசியல் நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டார் மற்றும் மோசடி நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டார் என்ற குற்றச்சாட்டுக்களையே ஆகும்.

திருகோணமலை மற்றும் கண்டி மாவட்ட முடிவுகளுக்குப் புறம்பாக, ஜே.வி.பி. மற்றும் யூ.என்.பி. வியாழக் கிழமை நடந்த தேர்தலில் பெற்ற மொத்த வாக்குகள் 1.2 இரண்டு மில்லியன்களாகும். இது ஜனாதிபதி தேர்தலில் அவை பெற்ற 3.7 மில்லியன்களை விட மிகக் குறைவாகும். தோல்வியை ஏற்றுக்கொண்ட யூ.என்.பி. பொதுச் செயலாளர் திஸ்ஸ அத்தநாயக்க, முடிவுகளின் எட்டப்பூர்வத் தன்மையை கட்சி சவால் செய்யாது, மற்றும் "எதிர்காலத்தில் வாக்காளர்களை ஈர்க்க" யீண்டும்

ஒழுங்குகளை செய்யும் எனத் தெரிவித்தார்.

இதுவரை யூ.என்.பி. 41 ஆசனங்களையே பெற்றுள்ளது. 2004 தேர்தலின் பின்னர், அதற்கு 81 பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் இருந்ததோடு அது பிரமாண்டமான பாராளுமன்ற கூட்டணியாகவும் இருந்தது. ஆயினும், ஜனாதிபதி பதவியை தக்கவைத்திருந்த சுதந்திர முன்னணி, ஒரு ஸ்திரமற்ற கூட்டணியை ஒட்டுப்போட்டு அமைத்துக்கொண்டதோடு, அடுத்து வந்த காலத்தில் டசின்கணக்கான யூ.என்.பி. உறுப்பினர்கள் மற்றும் சிறிய கூட்டணி பங்காளிகளையும் அரசாங்கத்தில் இணைத்துக்கொள்வதில் வெற்றி கண்டது

உழைக்கும் மக்கள் யூ.என்.பி. மய இராஜபக்ஷ அரசாங்கத்துக்கு ஒரு பதிலீடாக கருதாத காரணத்தால் அவர்கள் யூ.என்.பி.க்கு வாக்களிக்கவில்லை. இலங்கை முதலாளித்துவத்தின் பழைய கட்சியான யூ.என்.பி., 1983ல் புலிகளுக்கு எதிரான யுத்தத்தை தொடுத்தமைக்கு பொறுப்பாளியாகும். அதன் வர்த்தகர்களுக்கு சார்பான கொள்கைகள் மற்றும் ஜனநாயக உரிமைகள் மீதான ஈவிரக்கமற்ற தாக்குதல்களுக்கும் யூ.என்.பி. இழிபுகழ் பெற்றதாகும். இராஜபக்ஷின் புதுப்பிக்கப்பட்ட யுத்தத்தை ஆதரித்த யூ.என்.பி., புலிகளின் தோல்வியின் பின்னர் கால் மில்லியன் தமிழ் பொது மக்களை அடைத்து வைக்கவும் அது ஆதரவு கொடுத்தது.

ஜே.வி.பி. யைப் பொறுத்தளவில் ஐந்து வீதமே உள்ள அதன் தோதல் முடிவுகள் அழிவுகரமானதாகும். 27 ஆக இருந்த ஜே.வி.பி. யின் ஆசன எண்ணிக்கை ஜனநாயக தேசிய முன்னணிக்கு 5 அல்லது 6 ஆக குறையும். ஊம்பந்தொட்ட, யாத்தறை போன்ற தென் மாவட்டங்களில் ஜே.வி.பி. யின் கோட்டைகளாக கருதப்பட்ட போதிலும், தெற்கு உட்பட பெரும்பாலான கிராமப்புற பகுதிகளில் கட்சி தூக்கியெறியப்பட்டுள்ளது. கொழும்பு, கம்பஹா மற்றும் சுருத்துறை மாவட்டங்களில் மட்டுமே ஜ.தே.மு. சில ஆசனங்களை வென்றுள்ளது. தேசியப் பட்டியலில் அதற்கு மேலும் ஆசனம் கிடைக்கக் கூடும்.

யூ.என்.பி. மற்றும் சுதந்திர முன்னணிக்கு தலைமை வகிக்கும் இராஜபக்ஷின் ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சி ஆகிய இரு பிரதான கட்சிகளுக்கும் ஒரு பதிலீடாக ஜே.வி.பி. யை கருதிய பரந்த தட்டினர் மத்தியில் அது மோசமாக அதிருப்திக்கு உள்ளாகியுள்ளது. ஜே.வி.பி.

2004ல் ஸ்ரீ.ல.க.க. தலைமையிலான அரசாங்கத்துக்குள் நுழைந்துகொண்டு அதன் ஒடுக்குமுறை கொள்கைகளை ஆதரிக்கத் தொடங்கிய போது, அதில் இருந்து வாக்காளர்கள் தூர விலகத் தொடங்கினர். 2005 ஜனாதிபதி தேர்தலில் இராஜபக்ஷவுக்கு ஆதரவு தேட முயற்சித்த போதிலும், 2008ல் அரசாங்கத்தில் நுழைவதா அல்லது இல்லையா என்ற பிரச்சினையில் பிளவுபட்டு, அது 12 பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களை இழந்தது. இப்போது கொழும்பு அரசியல் ஸ்தாபனத்தில் இன்னுமொரு சந்தர்ப்பவாத கட்சியாகவே ஜே.வி.பி. பரந்தளவில் கருதப்படுகிறது.

வடக்கு மற்றும் கிழக்கில், வாக்காளித்தவர்களின் எண்ணிக்கை மிகவும் குறைவாக இருந்தமை, முன்னர் பலிகளின் ஊதுகுழலாக செயற்பட்ட தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பு உட்பட சகல தமிழ் கட்சிகள் தொடர்பாகவும் வெகுஜனங்களின் அதிருப்தியையும் சீற்றத்தையும் அளவிட்டுக் காட்டுகின்றது. தமிழ் தேசிய கூட்டமைப்பு, இராஜபக்ஷவுக்கு எதிராக ஒரு குறைந்த கெடுதியாகக் கருதி பொன்சேகாவை ஆதரித்தது. வியாழக் கிழமை தேர்தலில், தமிழ் தேசிய கூட்டமைப்பு 12 ஆசனங்களை வென்றுள்ளதோடு திருகோணமலை தேர்தல் முடிவுகள் முழுமையாக வெளிவந்தவுடன் மேலும் சில ஆசனங்களை அது பெறக்கூடும். ஆனால், தமிழ் வாக்காளர்களின் அறுதிப் பெரும்பான்மையைப் பெரும் நிலையில் அது இல்லை.

ஊடகங்களும் ஒட்டு மொத்த அரசியல் ஸ்தாபனமும், தீவு பூராவும் வாக்களித்தோர் எண்ணிக்கை மிகக் குறைவாக இருப்பதன் முக்கியத்துவத்தை மூடி மறைக்க முயற்சிக்கின்றன. நம்பமுடியாத அளவிற்கு குத்துக்கரணமடித்த போக்குவரத்து அமைச்சர் டலஸ் அலகப்பெரும், எதிர்க் கட்சிகளை குற்றஞ்சாட்டினார். அவர்கள் "பிரதேசங்களில் உக்கிரமாக பிரச்சாரம் செய்திருந்தால் வாக்களித்தவர்களின் மொத்த எண்ணிக்கை மிகவும் அதிகமாக இருந்திருக்கக் கூடும்" என அவர் கூறினார்.

யூ.என்.பி. பொதுச் செயலாளர் அத்தநாயக்க, முடிவுகளுக்கு வாக்காளர்களின் அக்கறையின்மை மீது குற்றஞ்சாட்டினார். "அரசாங்கம் அடிக்கடி தேர்தல் நடத்தியதாலும் மற்றும் நாட்டுக்கு அது பெரும் செலவாக அமைந்ததாலும்" அது "மக்கள் மத்தியில் ஆர்வக் குறைவையும் அலட்சியப் போக்கையும்" ஏற்படுத்தியுள்ளது, எனத் தெரிவித்தார்.

இதே பாதையில் சென்ற டெயிலி மிரர் பத்திரிகையின் ஆசிரியர் தலையங்கம், பாராளுமன்றத் தேர்தலுக்கு முன்னதாகவும் ஜனாதிபதித் தேர்தலை நடத்த எடுத்த முடிவு, "நேற்றைய தேர்தலில் மக்களின் பங்களிப்பில் பெரும் வீழ்ச்சியை விளைவாக்கியுள்ளது," எனத் தெரிவித்துள்ளது.

யதார்த்தத்தில், உழைக்கும் மக்களுக்கும் அரசியல் ஸ்தாபனத்துக்கும் இடையிலான பிரமாண்டமான பிளவை இந்த முடிவுகள் சுட்டிக் காட்டுகின்றன. எந்தவொரு பிரதான கட்சியினதும் பொய் வாக்குறுதிகள் மீது தொழிலாளர்கள், இளைஞர்கள் மற்றும் கிராமப்புற வறியவர்களுக்கு இனிமேலும் நம்பிக்கை கிடையாது. மற்றும் அநேகமானவர்கள் வாக்களிக்காமலேயே தமது

யதார்த்தத்தில், உழைக்கும் மக்களுக்கும் அரசியல் ஸ்தாபனத்துக்கும் இடையிலான பிரமாண்டமான பிளவை இந்த முடிவுகள் சுட்டிக் காட்டுகின்றன. எந்தவொரு பிரதான கட்சியினதும் பொய் வாக்குறுதிகள் மீது தொழிலாளர்கள், இளைஞர்கள் மற்றும் கிராமப்புற வறியவர்களுக்கு இனிமேலும் நம்பிக்கை கிடையாது. மற்றும் அநேகமானவர்கள் வாக்களிக்காமலேயே தமது அந்நியப்படுதலையும் சீற்றத்தையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். இந்த தேர்தல் முடிவுகள், வாழ்க்கைத் தரத்தை மேலும் வெட்டிக் குறைக்கும் சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் கோரிக்கையை இராஜபக்ஷ அரசாங்கம் அமுல்படுத்தத் தொடங்குகின்ற நிலையில், வர்க்கப் போராட்டங்கள் வெடிப்பதற்கு களம் அமைக்கும்.

அந்நியப்படுதலையும் சீற்றத்தையும் வெளிப்படுத்தியுள்ளனர். இந்த தேர்தல் முடிவுகள், வாழ்க்கைத் தரத்தை மேலும் வெட்டிக் குறைக்கும் சர்வதேச நாணய நிதியத்தின் கோரிக்கையை இராஜபக்ஷ அரசாங்கம் அமுல்படுத்தத் தொடங்குகின்ற நிலையில், வர்க்கப் போராட்டங்கள் வெடிப்பதற்கு களம் அமைக்கும்.

சோசலிச சமத்துவக் கட்சி (சோ.ச.க.), தயாரிக்கப்பட்டுவரும் கொடுமான தாக்குதல்களைப் பற்றி தொழிலாள வர்க்கத்துக்கு எச்சரிக்கை விடுக்கவும், முதலாளித்துவக் கட்சிகள் மற்றும் முன்னாள் தீவிரவாதிகள் மற்றும் தொழிற்சங்கங்கள் உட்பட பலவித முதலாளித்துவ முண்டுகோல்களில் இருந்தும் தொழிலாளர்களை கயாதினமாக அணிதிரட்டுவதை ஆரம்பிக்கவும் இந்தத்

தேர்தலில் பிரச்சாரம் செய்தது. ஆளும் தட்டுக்கள் மற்றும் அவர்களின் அரசியல் பிரதிநிதிகள் மீதான அதிருப்தியும் சீற்றமும் மட்டும் போதாது என நாம் தொழிலாளர்களை எச்சரிக்கின்றோம். இலங்கையிலும் உலகம் பூராவும் வங்குரோத்து முதலாளித்துவ முறைமைக்கு எதிராக ஒரு கயாதினமான அரசியல் இயக்கத்தில் தொழிலாள வர்க்கத்தை ஐக்கியப்படுத்துவதற்கு ஒரு சோசலிச வேலைத் திட்டமும் கட்சியும் அவசியமாகும்.

இந்தத் தேர்தலில் ஒரு சோசலிச மாற்றீட்டுக்காகப் போராடியது சோ.ச.க. யும் அதன் வேட்பாளர்களும் மட்டுமே. கட்சி சிறிய ஆனால் குறிப்பிடத்தக்க பிரதிபலிப்பை -371 வாக்குகளை- அது போட்டியிட்ட நான்கு மாவட்டங்களில் பெற்றுள்ளது. வாக்களித்தவர்கள்,

தொழிலாளர்கள் மற்றும் இளைஞர்கள் தட்டில் மிகவும் வர்க்க நனவு கொண்டவர்களே. அவர்கள் சோ.ச.க. யில் இணைந்துகொள்ள விண்ணப்பிப்பதை பற்றி கடுமையாக அக்கறை செலுத்த வேண்டும். அதே சமயம், தொழிலாள வர்க்கம் இப்போது எதிர்கொள்ளும் அரசியல் ஆபத்துக்களில் கடுமையான அக்கறை காட்டுமாறும்,

உலக சோசலிச வலைத் தளத்தில் அன்றாடம் வெளியாகும் எமது வேலைத் திட்டத்தையும் முன்னோக்கையும் வாசிக்கத் தொடங்குமாறும் மற்றும் அடுத்து வரவுள்ள வர்க்க மோதல்களுக்காக இந்தக் கட்சியை கட்டியெழுப்ப அதிக் இணைந்து கொள்ளுமாறும் நாம் பரந்தளவில் வேண்டுகோள் விடுக்கின்றோம்.

பிரான்சில் இருந்து வெளியாகி இருக்கும் Welcome:

புலம்பெயர்ந்தவர்களுக்கு எதிரான முறைமைகள் பற்றிய ஓர் உணர்வுபூர்வமான வெளிப்பாடு

ரிச்சட் பிலிப்ஸ்
17 ஏப்பிரல் 2010

இயக்கம் - பிலிப் வியோரே (Philippe Lioret); எழுத்தாக்கம் - வியோரே, இமானுவேல் கோர்கொல் மற்றும் ஒலிவியே ஆடம்

Welcome என்ற நடப்பிற்கு முரண்பட்ட தலைப்புடன் பிரெஞ்சு இயக்குனர் பிலிப் வியோரேயின் சமீபத்திய திரைப்படம், பிரான்சிலும் சர்வதேச அளவிலும் வாழும் ஆவணமற்ற புலம்பெயர்ந்தவர்கள் தொடர்பாக அரசாங்கம் தொடர்ந்து அடித்து வரும் தம்பட்டத்திற்கும், ஊடகத்தின் மனிதநேயற்றதன்மைக்கும் ஒரு புத்திசாலித்தனமான மாற்று மருந்தாக இருக்கிறது.

பிரெஞ்சு, ஆங்கிலம் மற்றும் அரேபிய மொழிகளில் வெளியாகி இருக்கும் வியோரேயின் திரைப்படம், கலேய்ஸ் (Calais) என்ற இடத்தை மையமாக வைத்து நிஜ சம்பவங்களிலிருந்து உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இது ஒரு 17 வயது நிரம்பிய ஈராகிய- குர்திஷ் அகதியான ஏழை பிலால் கயானிக்கும் (Firat Ayverdi), கலேயில் நீச்சல் பயிற்சியாளராக இருக்கும் நடுத்தர வயதுடைய சிமோன் கால்மத்திற்கும் (Vincent Lindon) இடையில் உருவாகும் நட்பை மையமாக கொண்டிருக்கிறது.

பிலால், இலண்டனில் வசிக்கும் அவனுடைய தோழியான மினாவுடனும் (தெர்யா அய்வெர்தி), அவருடைய குடும்பத்துடனும் சேர விரும்புகிறான். ஆயிரக்கணக்கான விடையைப் பருவத்தினரைப் போலவே, மான்செஸ்டருக்காக கால்பந்து விளையாட விரும்புகிறான். சிமோன், பள்ளி ஆசிரியையான அவருடைய மனைவி மேரியனால் விவாகரத்து செய்யப்பட்டவர். இங்கிலாந்திற்கு கால்வாயைக் கடந்து செல்ல முயன்றதால், சட்டவிரோதமாக புலம்பெயர் முயற்சித்தவர்கள் என்றழைக்கப்பட்ட நூற்றுக்கணக்கானவர்கள், ஓர் சட்டத்திற்குப் புறம்பான குப் அங்காடியை நடத்துவதற்கு மேரியன் உதவி வருகிறார்.

கால்வாயை கடந்து செல்பவர்களைக் கண்டறியப் பவன்படுத்தப்படும் மோப்ப நாய்கள், இதயத் துடிப்பொலி மற்றும் கார்பன்டை ஆக்சைடு அறியும் கருவிகள் மற்றும் பிற தொழில்நுட்பங்கள் போன்ற

கால்வாய் போக்குவரத்து நிறுவனங்களால் (cross-Channel trucking companies) உண்மையாகவே கையாளப்பட்டு வரும் முறைமைகளை உள்ளபடியே எடுத்துக்காட்டுவது போல, கலேயின் சரக்கேத்தும் பணிமனைகளின் இரவுநேர காட்சியமைப்பும், கால்வாய்க்கான தீவிர கண்காணிப்பு அணுகுமுறைகளும் திகைப்பூட்டுகின்றன.

படத்தின் ஆரம்ப காட்சிகளில் பிலாலும், மேலும் ஐந்து அகதிகளும் இங்கிலாந்தைச் சேர்ந்த ஒரு லொரியில் இரகசியமாக வசூலிப்பார்கள். அந்த லொரியில் ஏறி வருவதற்கு அந்த இளஞ்சிறுவன் 500 யூரோ "விவை" கொடுக்க வேண்டியிருக்கிறது. கார்பன்டை ஆக்சைடு அறியும் கருவிகளிடம் இருந்து தப்பிப்பதற்காக பினாஸ்டிக் பைகளைக் கொண்டு தமது தலைகளை மூடிக்கொள்கிறார்கள். ஆனால், பிலால் மூச்சு திணறி தன்னுடைய தலையிலிருந்து பினாஸ்டிக் பையை நீக்கியதும், பிரெஞ்சு அதிகாரிகள் அவர்களைக் கண்டறிந்து, கைது செய்கிறார்கள். முன்னதாக துருக்கியில் இராணுவத்தால் பிடிக்கப்பட்டு, எட்டு நாட்கள் அடிவாங்கி இருந்ததால் பிலால் மிரண்டு போகின்றான்.

பிலால் கலேயில் உள்ள நீதிமன்றத்திற்கு அழைத்து வரப்படுகிறான். சட்ட நிர்ணய அளவிற்கு வயது முதிர்வு அடையாததாலும், "பாதுகாப்பற்ற நாடு" என்ற உத்தியோகப்பூர்வமாக தீர்மானிக்கப்பட்டிருந்த ஒரு நாட்டிலிருந்து வந்திருந்ததாலும் அவன் விடுவிக்கப்படுகிறான். பின்னர் எவ்வித இருப்பிடமோ அல்லது உதவியோ இல்லாமல் அவன் தெருக்களில் அலைகிறான். "ஒளிந்துவாழும்" மற்றவர்களைப் போலவே, பிலாலும் அதே "காட்டிற்குள்", அதாவது நூற்றுக்கணக்கான அகதிகளால் உருவாக்கப்பட்ட கூடாரங்களுக்குள் வந்து சேர்கிறான். அதில் பாதி பேர் முக்கியமாக ஈராக், ஆப்கானிஸ்தான், பாகிஸ்தான் மற்றும் ஆபிரிக்காவிலிருந்து வந்தவர்கள் ஆவர்.

எவ்வாறிருப்பினும், இலண்டனை அடையத் தீர்மானிக்கும் பிலால், தூரத்தில் மினூமினுக்கும் டோவரின் (Dover) லென்னை செங்குத்தான மலைகளைப் பார்த்த பின்னர், அந்தக் கால்வாயை நீந்திக் கடப்பது என்று

தீர்மானிக்கிறான். பிலால் ஒரு திறமைவாய்ந்த கால்பந்தாட்டக்காரனாக இருந்தான். ஆனால் அதே அளவிற்கு அவனிடம் நீச்சல் திறமை இல்லை. ஆகவே அவனின் கையிலிருக்கும் கடைசி பணத்தையும், சிமோனிடம் நீச்சல் படிப்பதற்காக செலவிடுகிறான். முன்னதாக அகதிகளைச் சந்திப்பதில் அலட்சியம் காட்டிய இது தான் இவருக்கும், இவர் மனைவிக்கும் இடையிலான மனஸ்தாபத்திற்கு காரணமாக இருந்தது. இந்த முட்டு நீச்சல் பயிற்சியாளர், பிலால் மீது சந்தேகப்படுகிறார். இருப்பினும், இந்த ஈராகிய-குர்திஷ் இளைஞனுக்கு உதவுவதன் மூலம் தம்முடைய மனைவியின் அன்பை மீண்டும் திரும்ப பெற முடியும் அல்லது குறைந்தபட்சம் தம்மால் "மற்றவர்களுக்கு உதவ" முடியும் என்று நிரூபிக்கவாவது செய்யலாம் என்ற நம்பிக்கையில், பிலாலுக்குக் நீச்சல் கற்றுத் தர சம்மதிக்கிறார்.

ஆனால் விவரவிலேயே, பிலால் நீச்சல் படிப்பதற்கான உண்மையான நோக்கத்தை சிமோன் புரிந்து கொள்வதோடு, மேலும் விடையைப் பருவத்தினரை எது ஊக்குவிக்கிறது என்பதையும் அவர் புரிந்துகொள்ளத் தொடங்குகிறார். அவர்களுக்கு இடையில் ஓர் ஆழ்ந்த பிணைப்பு உருவாகிறது. உலகில் எப்போதும் தொடர்ந்து வேலை நடந்துகொண்டிருக்கும் கடல்தடங்களில் ஒன்றான அந்த கால்வாயிற்குக் குறுக்காக ஆபத்து நிறைந்த 30 கிலோமீட்டர் தூரம் நீந்திச் செல்வதைத் தடுக்க, அந்த 17 வயது நிரம்பிய இளைஞனை சிமோன் அறிவுரை கூறுகிறார். ஆனால், அதனால் எந்த பிரயோஜனமும் இல்லாமல் போகிறது.

ஈராக்கில் பிலாலின் முந்தைய வாழ்க்கையைப் பற்றியோ, அந்த நாட்டின் சிக்கலான நிலைமையைப் பற்றியோ, அல்லது மினாவுடனான பிலாலின் உறவைப் பற்றியோ Welcome திரைப்படம் விவரமாக எடுத்துக்காட்டவில்லை. ஆனால், அனைத்து எல்லைக்கட்டுப்பாட்டு முறைமைகளின் காட்டுமிராண்டித்தனமான மற்றும் ஒடுக்குமுறையான இயல்பைக் குறித்த ஒரு நிஜமான உணர்வை இப்படம் வெளிப்படுத்தி இருக்கிறது. எவ்வாறிருப்பினும், இளம் அகதிகளுக்கு ஆதாவாக உதவ முயற்சிக்கும் சாதாரண மக்களைப் பிரெஞ்சு சட்டம்

எவ்வாறு தண்டிக்கிறது என்பது தான் இதில் வியோரேயின் முக்கிய ஆக்க கூறாக இருக்கிறது.

பிலாலுக்கு உதவ நினைக்கும் சியோனின் முடிவு, உண்மையில், பிரெஞ்சு குற்றவியல் நீதிமன்றத்தின் சட்டம் L622-1க்கு எதிராக அவரைக் கொண்டு வந்து நிறுத்துகிறது. ஆவணமற்ற புலம்பெயர்ந்தோர்களுக்கு உதவுவதை இந்த சட்டம் ஒரு கிரிமினல் குற்றமாக வரையறுக்கிறது. இந்த சட்டத்தின்கீழ், "ஒரு வெளிநாட்டினர் நுழைவதற்கோ, பயணிப்பதற்கோ அல்லது ஆவணமில்லாமல் தங்குவதற்கோ உதவினால், அதன்கீழ் ஒருவர் குற்றவாளியாக பிடிக்கப்பட்டால், அவருக்கு 30,000 யூரோ அபராதத்துடன் ஐந்து ஆண்டுகள் கடுங்காவல் தண்டனையும் விதிக்கப்படும். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, சட்டம் L622-1 இன் கீழ் ஆண்டுக்கு இத்தனை நாட்கள்—2009இல் 5000 நாட்கள்ஊடே என்று உள்நாள்வாசிகளை முயற்சித்து கைது செய்யவும், பிரெஞ்சு அரசாங்கத்தால் இலக்கு நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஒரு பிட்சா (pizza) விருந்திற்காக பிலாலையும், அவனுடைய நண்பன் ஜோரனையும் சியோன் தம்முடைய வீட்டிற்கு அழைத்து வந்த அடுத்த நாள், அந்த நீச்சல் பயிற்சியாளர் போலீசாரால் விசாரணைக்கு அழைக்கப்படுகிறார். பின்னர் ஒரு

புலம்பெயர்ந்தவருக்கு உதவினார் என்றும், இங்கிலாந்திற்கு நீதி செல்வதற்கான பிலாவின் முயற்சியில் உதவுவதற்காக, ஆட்களை கடத்தும் போக்குவரத்தில் ஈடுபட்டார் என்றும் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டு சியோன் கைது செய்யப்படுகிறார்.

வியோரேயின் இந்த திரைப்படம் அப்படியொன்றும் அசாதாரணமான படமல்ல. ஆனால், அதுவொரு நேர்மையான மற்றும் இரக்க உணர்ச்சியின் படைப்பாக இருக்கிறது. பிரான்சில் இப்படம் வெளியிடப்பட்ட முதல் இரண்டு மாதங்களுக்குள் ஒரு மில்லியனுக்கும் அதிகமான மக்கள் இதைச் சென்று பார்த்தார்கள். இது அரசாங்கத்தாலும், ஊடகத்தாலும் அகதிகள் உறிஞ்சப்பட்டு தாக்கப்படுவதை சாதாரண மக்கள் விரும்பவில்லை என்பதையே எடுத்துக்காட்டுகிறது.

இதற்கு முன்னர் நடிப்பு அனுபவமற்ற ஃபாட் அய்வெர்தி, பிலாலாக ஒரு சிறப்பான நடிப்பை வெளிப்படுத்தி இருந்தார். குறிப்பாக லிண்டன், சியோன் வேடத்தை அவர் நன்றாக செய்திருந்தார். பிலாவின் போராட்டத்திற்குள் வருவது, அவர்களின் நட்பால் உணர்வுப்பூர்வமாக மாறுவது ஆகிய இவரின் இரண்டு மாற்றமும் அவருக்குள் கருத்தளவில் ஏற்படும் மாற்றமாகவும் மற்றும் ஆறுதலாகவும் இருக்கிறது.

ஆஸ்திரேலியாவில் சமீபத்தில்

வெளியிடப்பட்ட Welcome திரைப்படம், கடந்த இரண்டு தசாப்தங்களில் பல திரைப்பட கலைஞர்களால் முழுமையாக வெளிப்படுத்தப்பட்டு வந்த ஒரு விஷயத்திற்கு அளிக்கப்பட்டிருக்கும் ஒரு முக்கிய பங்களிப்பாகும். குறிப்பாக, சேலியர் ஃபுல்லரால் இயக்கப்பட்ட Journey of Hope (1990), மற்றும் நிக் புரூம்ஃபீல்டால் இயக்கப்பட்ட Ghosts (2006) ஆகியவை நினைவுகூறத்தக்கவையாகும்.

தூதிருஷ்டவசமாக, இந்த பிரச்சினைக் குறித்து ஆஸ்திரேலிய திரைப்பட தயாரிப்பாளர்களால் விரல்விட்டு எண்ணக்கூடிய திரைப்படங்களே உருவாக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆஸ்திரேலிய அரசாங்கங்கள்—பழமைவாத மற்றும் தொழிற்கட்சி போன்றவை—திட்டமிட்டே அகதிகளை ஆத்திரலூட்டி இருக்கின்றன என்பதுடன், தொடர்ந்தும் புகலிடம் கோருவோருக்கு எதிரான ஒடுக்குமுறை சட்டவரைவுகளையும் கொண்டு வந்திருக்கின்றன. இதுவொரு மன்னிக்க முடியாத வெளிப்பாடாகும். பிரான்சின் L622-1 சட்டங்கள் மீது உள்நாட்டு விமர்சகர்கள் தங்களின் கவலையை வெளிப்படுத்தி இருக்கிறார்கள். ஆனால், அவர்களில் யாருமே இந்த ஆண்டின் தொடக்கத்தில் ஆஸ்திரேலிய ரூட் தொழிற்கட்சி அரசாங்கத்தான் இதைக் கொண்டு வந்தது என்பதை குறிப்பிடவில்லை.

இந்து வலதுசாரிகளால் இரக்கமின்றி வேட்டையாடப்பட்ட இந்தியாவின் நன்கு அறியப்பட்ட ஓவியர் கட்டார் குடியரிமையை பெறுகிறார்

பாணினி விஜேசிறிவர்தன,
பர்வினி ஸோரா
13 மார்ச் 2010

இந்தியாவில் நன்கு அறியப்பட்ட, மிகப் புகழ்பெற்ற வண்ண ஓவியரான மக்பூல் பிடா (எம்.எப்) ஹுசைன் கடந்த மாதம் கட்டாரின் பிரஜையாகும் வாய்ப்பை ஏற்றுக் கொண்டார்—இது இந்து அடிப்படைவாதிகள் மற்றும் மேலாதிக்கவாதிகளால் அவர் துன்புறுத்தப்பட்டு, பாதிக்கப்பட்டதற்கு இந்திய அரசாங்கம் மற்றும் அரசியல் உயரடுக்கின் குற்றத்திற்கு பொறுப்பு என்பதற்கான ஒரு கடுமையான எதிர்ப்பாகும்.

இப்பொழுது 94 வயதாக இருக்கும்

ஹுசைன் கடந்த ஏழு தசாப்தங்களாக ஓவியராக உள்ளார். அவர் ஒரு புகைப்படக் கலை வல்லுனர், திரைப்படத் தயாரிப்பாளரும் கூட. அவருடைய ஓவியங்கள் இந்தியாவிலும் வெளிநாட்டிலும் பெரும் பாராட்டுதல்களை பெற்றவை.

1970 களில் ஹுசைன் இந்து பெண் கடவுளை நிர்வாணமாக வரைந்திருந்தது பற்றிப் பெரும் பரபரப்பை ஒரு ஹிந்தி மொழி ஏடு 1996ல் ஏற்படுத்தியதை அடுத்து, அவரும் அவருடைய படைப்புகளும் பல வன்முறைத் தாக்குதல்களுக்கு அடிக்கடி இலக்காயின. முடிவில்லாத சட்டபூர்வ துன்புறுத்தலுக்கும் ஹுசைன் உட்பட்டுள்ளார். அதற்கு நீதித்துறை மற்றும் அரசியல்

ஸ்தாபனத்தின்—அதாவது மத சார்பற்றது எனக் கூறிக் கொள்ளும் காங்கிரஸ் கட்சி மற்றும் இந்து மோதிக்கவாத பாரதிய ஜனதா கட்சி (BJP), சிவசேனை ஆகியவற்றின்—ஆதரவும் உள்ளது.

இந்து வலதுசாரிகள் தமது வகுப்புவாத மற்றும் பிற்போக்குத்தன பிரச்சாரங்களில் முஸ்லிம்களை தாக்குவதோடு நிறுத்தி கொள்ளுவதில்லை. ஹுசைன் பிறப்பில் முஸ்லிம், ஆனால் அவர் தன்னை சமயச் சார்பற்ற ஒருங்கிணைந்த இந்தியப் பண்பாட்டிற்காக வாதிடுபவர் என்று அறிவித்துக் கொண்டதே வலதுசாரிகள் அவரை இலக்குவைப்பதற்கான முக்கிய காரணம் என்பதில் சந்தேகத்திற்கு

இடமில்லை.

உடல்ரீதியான தாக்குதலையும் சட்டபூர்வ குற்றச்சாட்டுகளையும் எதிர்கொண்டு அஞ்சிய ஹுசைன், 2006ல் இந்தியாவில் இருந்து தப்பிச் சென்றார். அப்பொழுது முதல் இவர் துபாயிலும் கோடைகளில் லண்டனிலும் வசித்திருக்கிறார்.

செய்தி ஊடகத் தகவல்களின்படி, ஹுசைன் கட்டார் குடியரிமையை நாடவில்லை, ஆனால் வளைகுடா நாட்டின் ஆளும் குடும்பம் அவருக்கு அதை அளிக்க முன்வந்தபோது ஏற்றுக் கொண்டார்.

இந்தியாவில் இரட்டைக் குடியரிமையை சிடையாது என்பதால், ஹுசைன் கட்டார் வேண்டுகலை ஏற்புது இந்தியக் குடியரிமையை அவர் திராகரிப்பதற்கு ஒப்பாகும். மார்ச் 8ம் தேதி ஒவியர் கட்டாரிலுள்ள இந்திய தூதரைச் சந்தித்து தன்னுடைய கடவுச்சீட்டை கொடுத்துவிட்டார்.

வளைகுடா மத்தியம் என்றும் ஒரு மலையாள மொழி செய்தித்தாளின் டோஹா பதிப்பிற்கு கொடுத்த பேட்டி ஒன்றில், ஹுசைன் தன்னுடைய "தாப்பாட்டின்" மீது தான் கொண்டிருந்த "அன்பு" பற்றிக் கூறியதோடு, ஆனால் இந்தியா தன்னை "நிராகரித்துவிட்டது" என்றார்.

"[இந்து மேலாதிக்கவாத] சங்கப் பரிவார அமைப்பு என்னை இலக்கு வைத்துத் தாக்கியபோது அனைவரும் மௌனமாக இருந்தனர். அரசியல் தலைமை, கலைஞர்கள் மற்றும் அறிவஜீவிக்கள் உள்விட்ட எவரும் எனக்கு ஆதரவாகப் பேசவில்லை."

பெரும்பான்மையான இந்தியர்கள் தனக்கு ஆதரவு கொடுக்கின்றனர் என்று ஹுசைன் கூறினார்: அதாவது "சில அரசியல்வாதிகள் உட்பட 10 சதவிகித மக்கள்தான், எனக்கு எதிராக உள்ளனர்."

"தொடர்ந்து வந்த இந்திய அரசாங்கங்களால் என்னை பாதுகாக்க முடியவில்லை. எனவே அப்படிப்பட்ட நாட்டில் நான் வசிப்பது மிகவும் கடினமாகும். அரசியல்வாதிகள் வாக்குகளை பற்றித்தான் கவலைப்படுகின்றனர்."

"இப்பொழுது அவர்கள் நான் மீண்டும் வரவேண்டும் என்று கூறுகின்றனர்.... என்னைப் பாதுகாக்காத அரசியல் தலைமையை நான் எப்படி நம்ப முடியும்? இந்தியாவில் எனக்கு பாதுகாப்பு கிடைக்கும் என்பதற்கு உத்தரவாதம் ஏதேனும் உள்ளதா?"

தனக்கு எதிரான பிரச்சாரத்தை "கலை, கலைஞரின் கய வெளிப்பாடு ஆகிவற்றிற்கு எதிரான ஒரு நடவடிக்கை" என்று ஹுசைன் குறிப்பிட்டார்.

"எவருடைய உணர்வுகளையும் கலை மூலம் நான் பண்படுத்த விரும்பியதில்லை. என்னுடைய ஆன்மாவின் படைப்பு திறனைத்தான் கலை மூலம் வெளிப்படுத்துகிறேன். கலையின் மொழி பொது மொழியாகும். அனைத்துக் குறுகிய கண்ணோட்டங்களுக்கும் அப்பால் அதை நேசிக்கின்ற மக்கள்தான் என் வலிமை" என்றார் அவர்.

ஹுசைனின் கருத்துக்கள் இதயத்தில் இருந்து வருவதோடு இந்திய அரசாங்கம் மற்றும் உயர்குடியினரை நியாயப்பூர்வமாக கண்டிக்கின்றது.

இந்து வலதுசாரியம் நீண்டகாலம் இந்தியாவில் ஒதுக்கப்பட்ட சக்தியாக இருந்தது. ஆனால் சமீப தசாப்தங்களில் இந்திய முதலாளித்துவத்தின் தொழிலாள வர்க்க விரோத "சந்தை சீர்திருத்தங்கள்" சமூக சமத்துவமின்மையையும் பொருளாதார பாதுகாப்பற்ற தன்மையையும் அதிகரிக்கச் செய்தபின், அனைத்தலித வகுப்புவாத மற்றும் சாதிவெறி அரசியலையும் அது வளர்த்துள்ளது.

இந்தியாவின் சட்டபூர்வ மற்றும் அரசியல் அமைப்புக்கள் அனைத்தும், இந்து மேலாதிக்கவாதிகள் வகுப்புவாத கொடுமைகளை நடத்த தண்டனையில் இருந்து விலக்களிப்பதன் அனுமதித்துள்ளன. குறிப்பிடத்தக்க வகையில் 1992ல் பாயர் மகுதி இடிக்கப்பட்டதுடன், 2002ல் குஜராத் படுகொலைகளும் நடந்தன. ஒவியர் ஹுசைனை இலக்கு வைப்பது போன்றவை மோசமான மற்றும் ஜனநாயக விரோத பிரச்சாரங்கள் ஆகும். பி.ஜே.பி. தற்பொழுது இந்தியப் பாராளுமன்றத்தில் உத்தியோகபூர்வ எதிர்க்கட்சி ஆகும். அது இந்தியாவை 1996ல் இருந்து 2004 வரை ஆண்ட தேசிய ஜனநாயக கூட்டணிக்கு தலைமை வகித்தது.

செப்டம்பர் 1996ல் மத்திய பிரதேசத்தை தளமாக கொண்ட ஒரு மாத ஏடான விசார் மீயான்சா, "எம்.எப்.ஹுசைன்: ஒவியரா, கொலைகாரரா" என்ற தலைப்பில் அதிகம் வாசிக்கப்பட்ட கட்டுரையை எழுதியது. கலைக்கும் அறிவுக்குழிய இந்து மதப் பெண் கடவுளான சரஸ்வதியை 25 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு ஹுசைன் நிர்வாணமாக வண்ணம் தீட்டியது சீற்றம் தரும் செயல் என்று கட்டுரை கண்டித்தது. (உண்மையில், ஒவியம் உயர்ந்த கலைப்பாணியைக் கொண்டிருந்ததுடன் பெண்ணின் உருவ அமைப்பையே ஒவிய வரைவு காட்டியது.)

இதன் பின்னர், அண்டை மாநிலமான மகாராஷ்டிராத்தின் "பண்பாட்டு அமைச்சரும்", சிவசேனை தலைவருமான பிரமோத் நாவல்கர், ஹுசைனுக்கு எதிராக அவருடைய ஒவியம் மத விரோதப் போக்கை தூண்டுகிறது, மத உணர்வுகளையும்

நம்பிக்கைகளையும் அவமதிக்கிறது என்று குற்றவியல் வழக்குகளை தொடர்ந்தார். குற்றச்சாட்டுக்கள் பதிவான மூன்று நாட்களுக்கு பின்னர் உலக இந்துக் குழு அல்லது வி.எச்.பி. எனப்படுவதன் இளைஞர் பிரிவினரால் திரட்டப்பட்ட இளைஞர்கள் அறையதாபத்தில் ஒரு கலைக் கண்காட்சிக்கு சென்று ஹுசைனின் 23 சிறப்பு திரைத் தீட்டல்கள் மற்றும் 28 ஒவியங்களை அழித்தனர். அவற்றுள் வானரக் கடவுள் எனப்படும் ஹனுமனின் ஒரு ஹிந்து புராணப் பாத்திரத்தின் தொடர் சித்திரங்கள், புகழ்பெற்ற பாலிவுட் நடிகை மாதூரி தீக்கித்தின் ஒவியம் ஆகியவையும் இருந்தன.

1998ல் மும்பையில் இருந்த ஹுசைனின் வீடு நாசம் செய்யப்பட்டது. இம்முறை இந்திய புராணமான இராமாயணத்தின் பாத்திரங்களான ஹனுமான் மற்றும் சீதா ஆகியோரின் ஒவியங்கள் "மத நெறிக்கு இழிவானவை" என்று கூறப்பட்டன.

இந்து வலதுசாரிகள் 2006ல் "அன்னை இந்தியா" என்னும் ஒவியம் பற்றி சட்டபூர்வ நடவடிக்கை வேண்டும் என்று தெருக்களுக்கு வந்து எதிர்ப்புக்களை வெளிப்படுத்தினர். இதை ஹுசைன் மிஷன் காஷ்மீர் என்னும் அமைப்பிற்காக வரைந்தார். அந்த அமைப்பு அக்டோபர் 2005ல் இந்தியா மற்றும் பாக்கிஸ்தானின் காஷ்மீர் பகுதியில் ஏற்பட்ட நிலநடுக்கத்தில் பாதிக்கப்பட்டவர்களுக்காக நிதி திரட்டியது. இந்த ஒவியம் ஒரு நிர்வாண பெண்னைச் சித்தரித்தது—அது இந்திய வரைபடத்துடன் இயைந்து இருந்தது. பின்னர் சிவசேனை தலைவர் பகவான் கோயல் பகிரங்கமாக ஹுசைனின் கைகளை வெட்டுபவருக்கு அரை மில்லியன் ரூபாய் பரிசளிக்கப்படுமென்று அறிவித்தார்.

அதே ஆண்டு மே 22ம் திகதி, லண்டனின் ஏசியா ஹெளஸ் கலரி, ஹுசைனின் கண்காட்சி ஒன்றை திறந்த சில நாட்களுக்குள்ளேயே மூடியது. இதற்குக் காரணம் இந்து பெண் கடவுள்கள் தூக்கா மற்றும் திரௌபதி ஆகியோர் இழிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளனர் என்று கூறப்பட்டது ஆகும். பிரிட்டனை தளமாகக் கொண்ட இந்து அடிப்படைவாத குழுக்களான வி.எச்.பி. மற்றும் ராஷ்டிரீய ஸ்வயம்சேவக் சங் அமைப்பும் சேர்ந்து கண்காட்சி மூடப்பட வேண்டும் என்று பிரச்சாரம் செய்திருந்தன.

கண்காட்சி திறப்புதற்கு முன் வெளியிட்ட கருத்துக்களில், ஹுசைன் எப்படித் தன் படைப்பில் தான் மாபுரீதியாக இருந்த கலையை நவீன கலை வெளிப்பாட்டுடன் இணைக்க முற்பட்டேன் என்று விளக்கியிருந்தார். "கடந்த 50 ஆண்டுகளாக அறிவார்ந்த இந்திய ஒவியர்கள், பண்டைய பண்பாட்டு

மரியாதை நம் காலத்தின் உண்மையோடு மறு தொடர்பு செய்ய முயற்சித்துள்ளனர். அனைத்து மனித முயற்சியைப் போல், நம்பிக்கையும் இதன் அடிப்படையில் உள்ளது. அனைத்து மதங்களுக்கும் கவனத்தையும் மரியாதையையும் கொடுக்கும் இந்தியத் துணைக் கண்டம், ஒரு தனிப்பட்ட மத சார்பற்ற பண்பாட்டை உருவாக்கியுள்ளது. பெரும் இந்திய கூட்டு பண்பாட்டை தோற்றுவிப்பதற்கு நானும் ஒரு சிறிய பங்காளன்."

கைவிடப்பட்ட லண்டன் கண்காட்சி திறப்பிற்கு சில நாட்கள் முன்புதான் இந்திய காங்கிரஸ் கட்சி தலைமையிலான யூ.பி.ஏ. அரசாங்கம், ஹுசைனின் படைப்புக்கள் "மத உணர்வுகளை புண்படுத்தும் திறன் கொண்டவை" எனக் கூறி, அவருக்கு

குற்றவியல் வழக்குகள் உள்ளன. "விஷயங்கள் சட்டபூர்வமாக பெரும் சிக்கல் வாய்ந்தவை, நான் நாட்டிற்கு திரும்ப வேண்டாம் என்று ஆலோசனை கூறப்பட்டேன்" என்றார் அவர்.

இந்த கட்டத்தில், யூ.பி.ஏ. தலைமையிலான அரசாங்கத்தின் சட்ட அமைச்சானது, குற்றம் சுமத்துபவர்கள் ஹுசைன் மத உணர்வை வேண்டுகின்றே புண்படுத்துகிறார் என்று குற்றஞ்சாட்டினால், அவருக்கு எதிராக ஒரு "வலுவான வழக்கை" அவர்கள் முன்னெடுக்கலாம் என முடிவு செய்திருந்ததாக அறிவித்ததோடு, மற்றும் அவர் ஒரு பிடி ஆணை கட்டணையை புறக்கணித்த பின்னர், ஒரு கீழ் நீதிமன்றம் அவருடைய சொத்துக்களை பறிமுதல் செய்ய உத்தரவிட்டிருந்தது.

அரசாங்க அதிகாரிகளின் ஒத்துழைப்போடு, இந்து மேலாதிக்க வலதுசாரிகளால் தாக்குதலுக்கு இலக்காகும் நபர் ஹுசைன் மட்டுமல்ல. சில நன்கு பிரசித்திபெற்ற வழக்குகளை குறிப்பிடலாம்: 2000ம் ஆண்டில் இந்திய-கனேடிய திரைப்படத் தயாரிப்பாளர் தீபா மேத்தாவுக்கு, தனது வோட்டர் திரைப்படத்தைத் தயாரிப்பதைக் கைவிடும் கட்டாயம் நேர்ந்தது. அந்த திரைப்படம் இந்தியாவில் இந்து விதவைகளின் பரிதாப நிலை பற்றி சித்தரித்தது. அதே ஆண்டு பி.ஜே.பி. தலைமையிலான தேசிய அரசாங்கம் சுரேந்திரன் நாயர் உடைய ஒவியத்தை தேசிய நவீன கலைக் கண்காட்சியில் இருந்து திறமையுடன் தடை செய்தது. 2006ம் ஆண்டு பி.ஜே.பி.யின் குஜராத் மாநில அரசாங்கம் ஃபானா என்னும் படம் திரையிடப்படுவதை தடுத்தது. ஏனெனில் அதன் நடிகர் அமீர் கான் நர்மதா அணை கட்டுவதால் பழங்குடி மக்கள் கட்டாயமாக இடம் பெயர்வதை கண்டனம் செய்திருந்தார்.

எதிராக "தக்க நடவடிக்கை" எடுக்குமாறு மும்பையிலும் டெல்லியிலும் பொலிஸுக்கு உத்தரவிட்டிருந்தது.

ஹுசைனை பொறுத்தவரை, மதசார்பற்ற தன்மையின் பாதுகாப்பாளர் என்று காட்டிக் கொண்ட, இரு ஸ்ராலினிசு பாராளுமன்ற கட்சிகளின் இடது முன்னணியால் முட்டுக் கொடுத்து நிறுத்தப்பட்ட காங்கிரஸ் தலைமையிலான அரசாங்கம், ஹுசைனுக்கு எதிராக இந்து வலதுசாரிகள் கிளப்பி விட்ட பிரச்சாரத்திற்கு ஆதரவு கொடுத்தது பெரிய அடியாகும். இதைத் தொடர்ந்து ஒவியர் அவருடைய சொற்களில் "ஒரு சர்வதேச நாடோடி" ஆனார்.

2007ல் ஹுசைனின் தகவலின்படி அவருக்கு எதிராக இந்தியாவில் 900

இந்தியாவின் தலைமை நீதிமன்றம் இறுதியில் சொத்துப் பறிப்பு உத்தரவை நிறுத்தி வைத்தது. பல நீண்ட நடவடிக்கைகளுக்குப் பின்னர் செப்டம்பர் 2008ல் ஹுசைனின் ஒவியங்கள் ஆபாசமானவை அல்ல என்று தீர்மானித்தது. பிந்தைய தீர்ப்பில் நீதிமன்றமானது இந்து தெய்வீக உணர்வுகளை கலை, பல புராதனக் கோயில்களின் கவர்சளில் இருப்பவை உட்பட பல நிர்வாண உருவங்களைக் கொண்டவை என்ற வெளிப்படையான கருத்தைக் கூறியது.

தலைமை நீதிமன்றத்தின் தாமதமான தலையீடு, ஒரு பிரஜை மற்றும் ஒவியர் என்ற முறையில் ஹுசைனின் அடிப்படை உரிமைகளை பாதுகாத்த போதிலும், அவருடைய விரோதிகள் நீதிமன்றங்களை

பயன்படுத்தி அவரைத் தொடர்ந்து துன்புறுத்துவதை நிறுத்தவில்லை. அவருக்கும் அவருடைய படைப்புக்களுக்கும் எதிராக விரோத உணர்வை தொடர்ந்து தூண்டிவிடுவதையும் நிறுத்தவில்லை. அவருடைய "இந்தியா கற்பழிக்கப்படுகிறது" என்ற ஒவியமும், மும்பையில் 2008 பயங்கரவாதத் தாக்குதலை பிரதிபலிக்கும் விதத்தில் படைக்கப்பட்ட ஒவியமும் கூட கண்டனத்திற்கு உள்ளாகின.

2004ல் வெளியான மீனாக்ஷி மூன்று நகரங்களின் கதை என்ற திரைப்படம் உட்பட ஹுசைனின் சில படைப்புக்கள், மும்பை அடிப்படையான திரைப்படங்களின் எதிர்ப்புக்கு உள்ளானதும் குறிப்பிட வேண்டியுள்ளது.

அரசாங்க அதிகாரிகளின் ஒத்துழைப்போடு, இந்து மேலாதிக்க வலதுசாரிகளால் தாக்குதலுக்கு இலக்காகும் நபர் ஹுசைன் மட்டுமல்ல. சில நன்கு பிரசித்திபெற்ற வழக்குகளை குறிப்பிடலாம்: 2000ம் ஆண்டில் இந்திய-கனேடிய திரைப்படத் தயாரிப்பாளர் தீபா மேத்தாவுக்கு, தனது வோட்டர் திரைப்படத்தைத் தயாரிப்பதைக் கைவிடும் கட்டாயம் நேர்ந்தது. அந்த திரைப்படம் இந்தியாவில் இந்து விதவைகளின் பரிதாப நிலை பற்றி சித்தரித்தது. அதே ஆண்டு பி.ஜே.பி. தலைமையிலான தேசிய அரசாங்கம் சுரேந்திரன் நாயர் உடைய ஒவியத்தை தேசிய நவீன கலைக் கண்காட்சியில் இருந்து திறமையுடன் தடை செய்தது. 2006ம் ஆண்டு பி.ஜே.பி.யின் குஜராத் மாநில அரசாங்கம் ஃபானா என்னும் படம் திரையிடப்படுவதை தடுத்தது. ஏனெனில் அதன் நடிகர் அமீர் கான் நர்மதா அணை கட்டுவதால் பழங்குடி மக்கள் கட்டாயமாக இடம் பெயர்வதை கண்டனம் செய்திருந்தார்.

சமீபத்திய வாரங்களில், சிவசேனை பாலிவுட் நட்சத்திர நடிகர் ஷாருக் கான் நடத்த என் பெயர் கான் என்ற புதிது படத்திற்கு எதிராக வன்முறை அச்சுறுத்தல்கள் நிறைந்த பிரச்சாரத்தை நடத்தியது. அவர் பிறப்பில் மும்பை ஆவார். சிவசேனையுடன் மோதல் ஏற்பட்டதற்குக் காரணம் அவர் மும்பைக்கு வட இந்தியர்கள் குடியேற்றம் என்று அந்த அமைப்பின் பிற்போக்குப் பிரச்சாரத்தை எதிர்த்ததே ஆகும். ஆனால் சிவசேனை பிரச்சாரம் தோல்வியுற்றது. திரைப்படத்தை ஏராளமான மக்கள் ரசிப்பதை தடுக்க முடியாமல் போய்விட்டது.

கலைஞர் என்ற விதத்தில் உயர் அந்தஸ்து பெற்றிருந்த போதிலும், இந்தியக் குடியரிமையை தியாகம் செய்ய எடுத்த ஹுசைனின் முடிவு, இந்தியாவின் அரசியல்வாதிகள் மற்றும் செய்தி ஊடகங்களின் கவனத்தை அதிகம்

சர்க்கவில்லை. இந்து வலதுசாரிகள் ஐயத்திற்கு இடமின்றி மகிழ்ச்சியுற்றனர். மற்றைய அரசியல் உயாடுக்கினர், தன்னைக் பாதுகாக்கவில்லை, அடிப்படை ஜனநாயக கோட்பாடுகளை பாதுகாக்கவில்லை என்ற ஹுசைனின் குற்றச்சாட்டுக்களுக்கு பதில் எதுவும் கூறவில்லை.

காங்கிரஸ் அரசியல்வாதி சத்யவிரத் சதுர்வேதி தேசிய உரிமையை ஹுசைன் மாற்றிக் கொண்டது பற்றி கருத்துக் கூற மறுத்து, "இது தனிப்பட்டவரின் முடிவு" என்றார். பின்னர் வெளியுறவு செயலர் திருபமா ராவ் ஹுசைனை "இந்தியாவின் பெருமிதம்" என்றும் நாட்டிற்கு அவர் திருப்ப வேண்டும் என்றும் வலியுறுத்தினார். காங்கிரஸ் பொதுச் செயலர் திக்விஜய் சிங், ஹுசைனின் முடிவு "வகுப்பு ஒற்றுமையில் நம்பிக்கை கொண்டவர்களுக்கு பெரிய தோல்வி" என்றார். ஆனால் ஹுசைனின் நிலைமைக்கு காங்கிஸ் பொறுப்பில்லை என்றார். "ஹுசைனால் அரசாங்கத்திற்கு எந்தப் பிரச்சினையும் இல்லை, ஆனால் ஒரு கலைஞரின் மனது உடைந்தால், அது மீண்டும் சரியாகப் பல காலம் பிடிக்கும்" என்றார் சிங்.

பி.ஜே.பி. யின் செய்தித் தொடர்பாளர் நஜமா ஹெப்துல்லா: "அவர் [ஹுசைன்] ஒரு சிறந்த கலைஞர், ஆனால் கலை மக்களுடைய மத உணர்வுகளை புண்படுத்தக்கூடாது" என்றார். இது இந்து வலதுசாரி ஒவியருக்கு எதிராக பிரச்சாரம் செய்யும் உரிமையை உறுதி செய்து ஒப்புதல் கொடுப்பது போல் ஆகும்.

சென்னையில் உள்ள தாராளவாத நாளேடான இந்துவின் தலைமை ஆசிரியர் என்றாம், இந்தியக் குடி உரிமையை ஹுசைன் கைவிட்டது இந்தியாவின் உயாடுக்கிற்கு ஒரு வெட்கக்கேடான செயல் என்றார். "காங்கிரஸ் தலைமையிலான அரசாங்கம்...முந்தைய பி.ஜே.பி. தலைமையிலான அரசாங்கத்தைவிட திரு ஹுசைனின் படைப்பற்றால் சுதந்திரம் மற்றும் மன அமைதியை பாதுகாப்பதில் சிறப்பைப் பெறவில்லை."

ஹுசைனின் நண்பரான ராம் "வெறிபிடித்த கூட்டத்திடம் இருந்து ஹுசைன் எதிர்கொண்ட அச்சுறுத்தல், துன்புறுத்தல் ஆகியவை பற்றி" எழுதியுள்ளார். "அவர் தற்காலிகமாக நாட்டைவிட்டு வெளியேறிய பின் முதல் தடவையாக நாடு திரும்பியபோது

மும்பையில் அவரை நான் வரவேற்றேன். எழுச்சி பெறும் இந்தியாவில் இந்த படைப்பாற்றல் மிகுந்த மேதையின் பாதுகாப்பற்ற நிலைமையையும் உறுதியற்ற நிலைமையையும் எப்படி பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டி இருந்தது என்பதைக் கண்டேன்.."

இந்திய ஆளும்தட்டு வளர்க்கும் நச்சுத் தன்மையுள்ள வகுப்புலாதச் சூழலானது கலையுணர்வுச் சுதந்திரத்தையும் படைப்பாற்றலையும் நெரிப்பதுடன், விரோதப் போக்குக்கும் வன்முறைக்கும் ஆதரவு கொடுப்பதுடன், இந்திய மக்களின் ஜனநாயக உரிமைகள் மீது இன்னும் கூடுதலான தாக்குதல்களை நடத்தும் சூழலையும் தோற்றுவிக்கிறது.

அனைத்து அரசாங்க குற்ற விசாரணை நடவடிக்கைகள், வகுப்புலாத துன்புறுத்தல்கள் மற்றும் வன்முறை ஆகியவற்றில் இருந்து விடுபட்டு இந்தியாவில் சுதந்திரமாக வாழ, வேலை செய்ய ஹுசைனுக்கு உள்ள உரிமையை பாதுகாக்க இந்தியாவிலும் உலகெங்கிலும் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு உலக சோசலிச வலைத்தளம் அழைப்பு விடுகின்றது.

இலங்கை சோசலிச சமத்துவக் கட்சி மும்மொழி வலைத் தளத்தை ஸ்தாபித்துள்ளது

5 பெப்பிரவரி 2010

இலங்கை சோசலிச சமத்துவக் கட்சி, ஜனாதிபதி தேர்தலுக்காக அது ஸ்தாபித்த வலைத் தளத்தை கட்சியின் நிரந்தர வலைத்தளமாக மாற்றியுள்ளது. நாட்டில் யன்படும் சிங்களம், தமிழ் மற்றும் ஆங்கிலம் ஆகிய மூன்று மொழிகளிலும் வெளியாகும் இந்த வலைத் தளத்தை <http://www.socialequality.lk/> என்ற முகவரியில் காணமுடியும். இலங்கை மற்றும் தெற்காசியா பற்றிய கட்டுரைகளையும், அதே போல் சோசலிச சமத்துவக் கட்சி மற்றும் அதன் பிரச்சாரங்கள் பற்றிய தகவல்களையும் சிங்களம், தமிழ் மற்றும் ஆங்கிலம் பேசுபவர்கள் தமது சொந்த மொழியில் ஒரே முகவரியினுள் நுழைந்து வாசிக்க முடியும். இந்த வலைத் தளத்துக்கும் உலக சோசலிச வலைத் தளத்தின் (WSWS) சிங்கள மற்றும் தமிழ்

பக்கங்களுக்கும் இடையில் இணைப்பு ஏற்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

சோசலிச சமத்துவக் கட்சியின் ஜனாதிபதி தேர்தல் பிரச்சாரத்தின் போது, இலங்கை மற்றும் அனைத்துலக வாசகர்களில் பரந்தளவிலானவர்களுக்கு கட்சியின் அறிக்கைகள் மற்றும் கருத்துரைகளை கொண்டு செல்வதில் இந்த தேர்தல் வலைத் தளம் ஒரு முக்கிய வகிபாகத்தை ஆற்றியுள்ளது. வலைத் தளத்துக்குள் நுழைந்து, எமக்கு கடிதங்கள் எழுதி மற்றும் எமது பிரச்சாரத்தின் மூலம் நிதியுதவி வழங்கிய வாசகர்கள், ஆதரவாளர்கள் மற்றும் நலன் விரும்பிகள் அனைவருக்கும் சோ.ச.க. இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கின்றது.

இந்த மும்மொழி தளத்துக்கு ஒரு குறிப்பிடத்தக்க அரசியல் முக்கியத்துவம் உள்ளது. 1956ல் "சிங்களம் மட்டும்",

அதாவது சிங்களம் மட்டுமே தீவின் ஒரே உத்தியோபூர்வ மொழி என்ற கொள்கையை பிரதமர் எஸ்.டபிள்யூ.ஆர்.டி. பண்டாரநாயக்க கொண்டு வந்ததில் இருந்தே, இந்த மொழிப் பிரச்சினையானது இலங்கையில் ஒரு சச்சரவான பிரச்சினையாக இருந்து வருகின்றது. ஒரேயடியாக தமிழ் பேசுபவர்கள் இரண்டாந்தரப் பிரஜைகளாக தரம் குறைக்கப்பட்டதோடு, 1948ல் சுதந்திரம் அடைந்ததில் இருந்தே தீவை பற்றிக்கொண்டிருந்த இனவாத பட்ட நிலைமைகளை மேலும் எரியச்செய்தது.

சோசலிச சமத்துவக் கட்சி சகல வடிவிலான இனவாதத்தை சமசரசமற்று எதிர்ப்பதோடு தொழிலாள வர்க்கத்தின் பொது வர்க்க நலன்களுக்காக போராடுவதற்காக ஒரு சோசலிச வேலைத்திட்டத்தை சூழ அவர்களை அணிதிரட்ட நன்வுபூர்வமாக

முயற்சிக்கின்றது. சோசலிச சமத்துவக் கட்சியின் பொதுக் கூட்டங்கள் சிங்களம், தமிழிலும் தேவையெனில் ஆங்கிலத்திலும் நடத்தப்படுகின்றன. இப்போது அதன் வலைத் தளம், WWS இன் ஒரு பாகமாக, ஒரே இடத்தில் முக்கியமான அறிவித்தல்கள், ஆவணங்கள் மற்றும் கட்டுரைகளை ஒரே இடத்தில் பெற வழியமைத்துள்ளது. இலங்கையில் ஒரு சில வலைத் தளங்களே அவ்வாறு செய்கின்றன.

ஏப்பிரலில் நடக்கவுள்ள பாராளுமன்றத் தேர்தலில் இந்த புதிய வலைத் தளம் ஒரு முக்கிய கருவியாக விளங்கும். சோசலிச சமத்துவக் கட்சி பல மாவட்டங்களில் அதன் வேட்பாளர்களை நிறுத்தவுள்ளது.

இந்த வலைத் தளத்தில் யுனிகோட் தொழில்நுட்பம் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பின்வரும் இணையங்களில் உள்ள ஆலோசனைகளை பின்பற்றி

சிங்களத்தையும் தமிழையும் பார்க்க தமது பிரௌசர்களை இற்றைப்படுத்திக்கொள்ள முடியும்.

சிங்களம்: http://www.siyabas.lk/sinhala_how_to_install.html

தமிழ்: http://www.siyabas.lk/tamil_how_to_install_in_english.htm

உலக சோசலிச வலைத் தள ஆய்வு

சந்தா

'உலக சோசலிச வலைத் தள ஆய்வு' சஞ்சிகைக்கான ஒரு வருட (நான்கு இதழ்கள்) சந்தாவுக்காக கீழ உள்ள கூப்பனை நிரப்பி, சோசலிச சமத்துவக் கட்சியின் பெயரில் எழுதப்பட்ட காசுக் கட்டளை அல்லது காசோலையுடன் த.பெ: 1270, கொழும்பு என்ற முகவரிக்கு அனுப்பி வைக்கவும்.

அஞ்சல் கட்டணத்துடன் ஒரு வருட சந்தா ரூபா.200.00

பெயர்:.....

முகவரி:.....

தொலைபேசி:.....

மின்னஞ்சல்:.....

Netscape: World Socialist Web Site

Back Forward Reload Home Search Netscape Images Print Security Stop

Location: <http://www.wsws.org/>

wsws.org

Enter email address to receive news about the WSWs

Add
 Remove

SEARCH WSWs

English

ON THE WSWs
Editorial Board
New Today
News & Analysis
Workers Struggles
Arts Review
History
Science
Polemics
Philosophy
Correspondence
Archive
About WSWs

World Socialist Web Site

Published by the International Committee of the Fourth International (ICFI)

Today ----- 4 July 2002

News & Analysis

Washington demands impunity
US pushes Europe to the brink on international court

Palestinians march in Gaza to demand jobs

An interview with a supporter of the Stalinist Palestinian Peoples Party

India rules out troop withdrawal from Pakistani border

France: The war over the minimum wage never took place

Workers Struggles

Workers Struggles: Europe & Africa

Arts Review

Clifford Possum Tjapaltjarri (1932-2002)
Pioneer of contemporary Aboriginal art dies

In favor of a police-state? Not quite ...
Minority Report, directed by Steven Spielberg

WSWS Review

World Socialist Web Site Review

Coverage and conspiracy:
The Bush administration & September 11

A socialist strategy to oppose war on the Indian subcontinent

Europe on culture:
The Afghan war and the dilemmas of European capitalism

The left and the French presidential election

Knowledge of a program:
How Obama is prepared to deal with the Palestinian

Journal of the World Socialist Party
www.wsws.org

World Socialist Web Site Review July-September issue now available

The Bush administration

Air Force officer disciplined for saying Bush allowed September 11 attacks

Hijacker attended US military school

Another step towards presidential dictatorship: Bush orders US troops back

உலக சோசலிச வலைத் தளத்தை வாசியுங்கள்
(சிங்களம், தமிழ், ஆங்கிலம் உட்பட 9 மொழிகளில்)

<http://www.wsws.org>

(நான்காம் அகிலத்தின் அனைத்துலகக் குழுவின் வெளியீடு)

* வலைத் தளத்தில் பிரசுரிப்பதற்காக வரலாறு மற்றும் அரசியல் பிரச்சினைகள் அல்லது வேறு ஆழமான தலையங்கத்தில் வாசகர்கள், புத்திஜீவிகள் அல்லது ஏனையவர்களின் பங்களிப்புகளையும் ஆர்வத்துடன் வரவேற்கின்றோம்.

E-mail: editor@wsws.org